คำนำ

คู่มือแนวทางการปฏิบัติงานบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นเล่มนี้ จัดทำขึ้นเพื่อเป็นเอกสารประกอบการประชุมเชิงปฏิบัติการเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งรับผิดชอบเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นและลูกจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเนื้อหาภายในเล่มจำแนกเป็น 3 ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 สาระสำคัญเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ด้านบำเหน็จบำนาญข้าราชการ และลูกจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ส่วนที่ 2 ระเบียบกฎหมายและหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง

ส่วนที่ 3 ภาคผนวก ประกอบด้วย แบบพิมพ์ต่างๆ สำหรับการขอรับบำเหน็จบำนาญ ตัวอย่างคำสั่งจ่ายบำเหน็จบำนาญ ตัวอย่างหนังสือนำส่ง ตัวอย่างหนังสือรับรองการบรรจุ และตัวอย่างคำสั่งลาออกจากราชการ วิธีการคำนวณบำเหน็จบำนาญ ประกาศใช้กฎอัยการศึก ตัวอย่างประเด็นทักท้วงกรณีต่างๆ ตัวอย่างประเด็นตอบข้อหารือเกี่ยวกับบำเหน็จบำนาญ และการนับเวลาราชการสำหรับคำนวณเบี้ยหวัดบำเหน็จบำนาญทหาร

คณะผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่า หนังสือคู่มือนี้จะเป็นประโยชน์ต่อเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งรับผิดชอบด้านบำเหน็จบำนาญข้าราชการและลูกจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อช่วยให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างครบถ้วน ถูกต้อง รวดเร็ว ตามระเบียบกฎหมาย สร้างความพึงพอใจ ขวัญและกำลังใจให้แก่ข้าราชการและลูกจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนทายาทผู้มีสิทธิรับสวัสดิการด้านบำเหน็จบำนาญดังกล่าว ซึ่งถือเป็นอีกหนึ่งในภารกิจสำคัญของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น
กุมภาพันธ์ 2563

สารบัญ

ส่วนที่ 1 สิทธิประโยชน์ด้านบำเหน็จบำนาญข้าราชการและลูกจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1. บำเหน็จบำนาญพนักงาน/ข้าราชการส่วนท้องถิ่น 1
   - 1.1 ระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง 1
   - 1.2 งบประมาณสำหรับสวัสดิการบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น 1
   - 1.3 กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ก.บ.ท.) 2
   - 1.4 สิทธิประโยชน์เกี่ยวกับบำเหน็จบำนาญ 8
     - 1.4.1 หลักเกณฑ์ทั่วไปเกี่ยวกับบำเหน็จบำนาญปกติ 9
     - 1.4.2 ประเภทของบำเหน็จบำนาญปกติ 9
     - 1.4.3 เวลาราชการและการนับเวลาราชการปกติ 10
     - 1.4.4 การนับเวลาราชการทวีคูณ 11
     - 1.4.5 การนับเวลาราชการต่อเนื่องกรณีการกลับเข้ารับราชการใหม่ 12
   - 1.5 แนวทางปฏิบัติ และการคำนวณสิทธิประโยชน์ต่างๆ 14
     - 1.5.1 เงินเดือนที่ใช้สำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ 14
     - 1.5.2 วิธีคำนวณบำเหน็จบำนาญ 14
     - 1.5.3 การขอรับบำเหน็จบำนาญปกติ 14
     - 1.5.4 บำเหน็จบำนาญพิเศษ 15
     - 1.5.5 บำเหน็จดำรงชีพ 19
     - 1.5.6 บำเหน็จตกทอด 20
   - 1.6 การเสียสิทธิรับสวัสดิการด้านบำเหน็จบำนาญของทายาท 24
   - 1.7 เงินเพิ่มจากเงินบำนาญ 25
   - 1.8 เงินช่วยพิเศษ 27
   - 1.9 เงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ (ช.ค.บ.) 28
   - 1.10 การสั่งจ่ายบำเหน็จบำนาญ 33
   - 1.11 การเบิกจ่ายบำเหน็จบำนาญ 35
   - 1.12 การตรวจสอบการจ่ายบำเหน็จบำนาญ 36
   - 1.13 การแสดงการดำรงชีวิตอยู่ของผู้รับบำนาญ 36
   - 1.14 การเปลี่ยนแปลงสถานที่รับบำนาญ 37

2. บำเหน็จลูกจ้าง 37

2.1 ลูกจ้างผู้มีสิทธิรับบำเหน็จ 38

2.2 สิทธิประโยชน์ด้านบำเหน็จของลูกจ้าง 38

- **บำเหน็จปกติ** 38
- **บำเหน็จพิเศษ** 40
- **บำเหน็จรายเดือน** 41
- **บำเหน็จพิเศษรายเดือน** 41
- **บำเหน็จตกทอด** 42
- **งบประมาณในการจ่ายเงินบำเหน็จให้แก่ลูกจ้างประจำ** 43
- **การสั่งจ่ายเงินบำเหน็จลูกจ้าง** 43

3. ผังภาพแสดงสิทธิประโยชน์บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น 45

- **ข้าราชการ/พนักงาน และลูกจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น** 47
- **ตำแหน่งครู ครูถ่ายโอน ครูผู้ดูแลเด็ก** 48
- **ตำแหน่งครูถ่ายโอน/บุคลากรทางการศึกษา ที่เป็นสมาชิก กบข.** 49
- **ข้าราชการถ่ายโอน เป็นสมาชิก กบข.** 50

ส่วนที่ 2 ระเบียบกฎหมาย และหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง

1. ระเบียบกฎหมาย

- พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2500 (แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2556) 53
- กฎกระทรวง ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2542) ออกตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 69
- กฎกระทรวงกำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จดำรงชีพ พ.ศ. 2548 70
- กฎกระทรวงกำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จดำรงชีพ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2552 73
- ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2546 75
- ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2522 (ฉบับแรก จนถึงฉบับปัจจุบัน (ฉบับที่ 17) พ.ศ. 2562) 92
- ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับระยะเวลาในการคืนบำเหน็จข้าราชการส่วนท้องถิ่น เพื่อนับเวลาราชการต่อเนื่อง 115
- ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 (แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2555) 118

2. หนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง

- หนังสือกรมการปกครอง ด่วนที่สุด ที่ มท 0313.4/ว 18597 ลงวันที่ 27 มิถุนายน 2537 126
  เรื่อง การนับอายุบุคคล
- หนังสือกรมการปกครอง ที่ มท 0313.4/ว 1819 ลงวันที่ 1 สิงหาคม 2544 128
  เรื่อง การแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอด
- หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท 0808.4/ว 591 ลงวันที่ 11 พฤษภาคม 2547 136
  (ซักซ้อมกรณีข้าราชการถ่ายโอนไม่มีสิทธิรับเงินเพิ่มร้อยละ 25 จากเงินบำนาญ)
- หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนมาก ที่ มท 0808.5/ว 468 ลงวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2548 138
  เรื่อง ซักซ้อมแนวทางและวิธีการขอรับบำเหน็จดำรงชีพของข้าราชการส่วนท้องถิ่น
- หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0808.5/ว 2598 ลงวันที่ 16 สิงหาคม 2548 140
  เรื่อง การเบิกจ่ายเงินบำนาญประจำเดือน
- หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนมาก ที่ มท 0808.5/ว 2444 ลงวันที่ 30 กรกฎาคม 2552 141
  เรื่อง แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการขอรับบำเหน็จดำรงชีพกรณีผู้รับบำนาญอายุตั้งแต่
  65 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป
- หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท 0808.5/ว 53 ลงวันที่ 21 กันยายน 2552 143
  นำส่งสำเนาคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ.392/2550
  ลงวันที่ 26 พฤศจิกายน 2550 (กรณีข้าราชการที่โอนมารับราชการส่วนท้องถิ่น
  ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2535 เป็นต้นไป ไม่มีสิทธิรับเงินเพิ่มร้อยละ 25 จากเงินบำนาญ)
- หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท 0808.5/ว 391 ลงวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2553 158
  เรื่อง วิธีปฏิบัติในการขอรับบำเหน็จรายเดือน และบำเหน็จพิเศษรายเดือนลูกจ้างประจำ
- หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท 0808.5/4265 ลงวันที่ 10 พฤษภาคม 2553 164
  เรื่อง การหารือบำเหน็จดำรงชีพของข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นเป็นเงินได้พึงประเมิน
  ประเภทที่ได้รับ ยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้หรือไม่
- หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท 0808.5/ว 1873 ลงวันที่ 17 กรกฎาคม 2555 169
  เรื่อง ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น
- หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท 0808.5/ว 2131 ลงวันที่ 15 สิงหาคม 2555 173
  เรื่อง การตรวจสอบและปรับปรุงทะเบียนข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่น
- หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0808.5/ว 4061 ลงวันที่ 30 สิงหาคม 2555 175
  เรื่อง การแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดของลูกจ้างประจำหน่วยการบริหารราชการ
  ส่วนท้องถิ่น
- หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท 0808.5/ว 896 ลงวันที่ 29 มีนาคม 2556 181
  เรื่อง การเบิกจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น และบำเหน็จลูกจ้างประจำ

- หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท 0808.5/ว 924 ลงวันที่ 3 เมษายน 2556 เรื่อง พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2556 191
- หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0808.5/ว 3102 ลงวันที่ 31 กรกฎาคม 2556 เรื่อง การคืนบำเหน็จข้าราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อนับเวลาราชการต่อเนื่อง 198
- หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0808.5/ว 3739 ลงวันที่ 3 กรกฎาคม 2558 เรื่อง การขอรับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำซึ่งมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือมีกรณีถูกฟ้อง หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาโดยกรณีหรือคดีอาญายังไม่ถึงที่สุด 199
- หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0808.5/ว 5481 ลงวันที่ 23 กันยายน 2558 เรื่อง แนวทางการเรียกคืนเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ช.ค.บ.) ซึ่งผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาทที่ได้รับไปเกินสิทธิ 213
- หนังสือกรมบัญชีกลาง ด่วนที่สุด ที่ กค 0406.5/ว 491 ลงวันที่ 3 ธันวาคม 2558 เรื่อง การจ่ายเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญ (ช.ค.บ.) สำหรับผู้ที่แสดงความประสงค์ขอกลับไปใช้สิทธิรับบำนาญตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. 2494 216
- หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท 0808.5/ว 20 ลงวันที่ 6 มกราคม 2559 เรื่อง การจ่ายเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ (ช.ค.บ.) สำหรับผู้ที่แสดงความประสงค์ขอกลับไปใช้สิทธิรับบำนาญตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. 2494 217
- หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0808.5/ว 6947 ลงวันที่ 1 ธันวาคม 2559 เรื่อง ซักซ้อมแนวทางการจ่ายเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ช.ค.บ.) 219
- หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0809.3/ว 90 ลงวันที่ 25 ธันวาคม 2560 เรื่อง ประกาศ ก.จ. ก.ท. และ ก.อบต. เรื่อง ประกาศคณะกรรมการกลางข้าราชการและพนักงานส่วนท้องถิ่น เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการจ่ายเงินช่วยพิเศษ กรณีข้าราชการและพนักงานส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญ ลูกจ้าง และพนักงานถึงแก่ความตาย พ.ศ. 2560 221
- หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท 0808.5/ว 16 ลงวันที่ 10 เมษายน 2561 เรื่อง การรายงานข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้มีสิทธิจะได้รับบำเหน็จบำนาญ ซึ่งมีอายุจะครบ 60 ปีบริบูรณ์ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2562-2566 229
- หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท 0808.5/ว 3493 ลงวันที่ 31 ตุลาคม 2561 เรื่อง การปรับปรุงคู่มือสำหรับประชาชน ระยะที่ 2 ตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558 ในส่วนของกระบวนงานที่ส่วนกลางเป็นผู้อนุญาต 241
- หนังสือสำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ที่ มท 0808.5/ว 34 ลงวันที่ 30 กันยายน 2562 เรื่อง ซักซ้อมแนวทางการส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 247

- หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท 0808.5/ว 7162 ลงวันที่ 26 พฤศจิกายน 2562 เรื่อง ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 17) พ.ศ. 2562 259

ส่วนที่ 3 ภาคผนวก

- **แบบพิมพ์ต่างๆ สำหรับการขอรับบำเหน็จบำนาญ** 263 - 292
- **ตัวอย่างคำสั่งจ่ายบำเหน็จบำนาญ ตัวอย่างหนังสือนำส่ง ตัวอย่างหนังสือรับรองการบรรจุ และตัวอย่างคำสั่งลาออกจากราชการ** 293 - 310
- **วิธีการคำนวณบำเหน็จบำนาญ** 311 - 325
- **ประกาศกฎอัยการศึก** 327 - 351
- **ตัวอย่างประเด็นทักท้วงกรณีต่างๆ** 353 - 375
- **ตัวอย่างประเด็นตอบข้อหารือเกี่ยวกับบำเหน็จบำนาญ** 377 - 430
- **การนับเวลาราชการสำหรับคำนวณเบี้ยหวัดบำเหน็จบำนาญทหาร** 431 - 433

สิทธิประโยชน์ด้านบำเหน็จบำนาญข้าราชการและลูกจ้าง ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

1. บำเหน็จบำนาญพนักงาน/ข้าราชการส่วนท้องถิ่น

1.1 ระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 20 พฤศจิกายน 2500 คือ กฎหมายที่ตราขึ้นเพื่อกำหนดสิทธิประโยชน์ด้านบำเหน็จบำนาญให้แก่พนักงาน/ ข้าราชการส่วนท้องถิ่น อันได้แก่ พนักงานเทศบาล พนักงานเมืองพัทยา พนักงานส่วนตำบล และข้าราชการส่วนจังหวัดขององค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยพระราชบัญญัติดังกล่าวได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาโดยตลอด เพื่อให้พนักงาน/ข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้รับสิทธิประโยชน์ด้านบำเหน็จบำนาญ เช่นเดียวกับข้าราชการพลเรือนที่มีสิทธิรับบำเหน็จบำนาญตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ.2494 และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยกฎหมายฉบับล่าสุดที่แก้ไขเพิ่มเติมในส่วนของพนักงาน/ข้าราชการส่วนท้องถิ่น คือ พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2556

นอกเหนือจากพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 ดังกล่าวแล้ว ยังมีระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับบำเหน็จบำนาญของพนักงาน / ข้าราชการส่วนท้องถิ่นอีกหลายฉบับ อาทิ กฎกระทรวงกำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จดำรงชีพ พ.ศ. 2548 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2552 ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2546 และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2522 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2558

1.2 งบประมาณสำหรับสวัสดิการบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

หากเปรียบเทียบกรณีบำเหน็จบำนาญของข้าราชการพลเรือน รวมถึงข้าราชการพลเรือนที่เป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (กบข.) จะเบิกจ่ายจากเงินงบประมาณแผ่นดินซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของกรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง ซึ่งบางครั้งยังมีความเข้าใจผิดว่า ข้าราชการที่เป็นสมาชิก กบข. รับเงินบำเหน็จบำนาญ จาก กบข. สำหรับกรณีเงินบำเหน็จบำนาญของพนักงาน/ข้าราชการส่วนท้องถิ่น จะเบิกจ่ายจากเงินงบประมาณที่แตกต่างกันตามประเภทตำแหน่ง ดังนี้

1.2.1 ตำแหน่งครู ครูถ่ายโอน ครูผู้ดูแลเด็ก

สิทธิสวัสดิการด้านบำเหน็จบำนาญ จะเบิกจ่ายจากเงินอุดหนุนทั่วไป ซึ่งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจะตั้งไว้ในงบประมาณรายจ่ายประจำปี รายการเงินอุดหนุนสำหรับการจัดการศึกษาภาคบังคับ (บำเหน็จ บำนาญ) ซึ่งเมื่อสำนักงบประมาณแจ้งอนุมัติงวดเงินอุดหนุนนี้ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจะดำเนินการโอนจัดสรรงบประมาณให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยโอนจัดสรรงบประมาณผ่านระบบ e-LAAS **ยกเว้น กรณีเงินเพิ่มร้อยละ 25 จากเงินบำนาญ** และ **เงินช่วยพิเศษ**

3 เท่าในส่วนของเงินเพิ่มร้อยละ 25 จากเงินบำนาญของข้าราชการบำนาญตำแหน่งครู ให้เบิกจ่ายจากเงินส่งสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ก.บ.ท.) ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตั้งจ่ายในงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือกรณีงบประมาณดังกล่าวตั้งไว้ไม่พอจ่าย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องแจ้งจังหวัดเพื่อดำเนินการขออนุมัติโอนเงินจาก ก.บ.ท. มาเพิ่มเพื่อจ่ายให้แก่ข้าราชการบำนาญตำแหน่งครู หรือทายาทผู้มีสิทธิต่อไป

1.2.2 ตำแหน่งอื่น

สิทธิสวัสดิการด้านบำเหน็จบำนาญของพนักงาน/ข้าราชการส่วนท้องถิ่นตำแหน่งอื่น ยกเว้น ตำแหน่งครู ครูผู้ดูแลเด็ก ครูถ่ายโอน และข้าราชการถ่ายโอน ให้เบิกจ่ายจากเงินส่งสมทบ ก.บ.ท. ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตั้งจ่ายในงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือกรณีงบประมาณดังกล่าวตั้งไว้ไม่พอจ่ายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องแจ้งจังหวัดเพื่อดำเนินการขออนุมัติโอนเงินจาก ก.บ.ท. มาเพิ่มเพื่อจ่ายต่อไป **ยกเว้นกรณี เงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ (ช.ค.บ.) และ เงินช่วยพิเศษ 3 เท่าในส่วนของเงิน ช.ค.บ.** ให้เบิกจ่ายจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งตั้งจ่ายในรายจ่ายงบกลาง ประเภทรายจ่ายตามข้อผูกพัน รายการเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ

1.2.3 ข้าราชการถ่ายโอน ตำแหน่งอื่น

สิทธิสวัสดิการด้านบำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่น ตำแหน่งอื่นที่ถ่ายโอนจากส่วนราชการตามภารกิจถ่ายโอนต่างๆ ยกเว้น ตำแหน่งครูถ่ายโอน จะเบิกจ่ายโดยแบ่งส่วนการรับภาระจ่ายคำนวณตามระยะเวลาราชการ โดยสัดส่วนที่คำนวณจากเวลาราชการที่เป็นข้าราชการพลเรือนจะเบิกจ่ายจากเงินอุดหนุนทั่วไป ซึ่งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจะตั้งไว้ในงบประมาณรายจ่ายประจำปี รายการเงินอุดหนุนสำหรับสนับสนุนการถ่ายโอนบุคลากร และสำหรับสัดส่วนที่เหลือที่คำนวณจากเวลาราชการที่เป็นข้าราชการท้องถิ่นให้เบิกจ่ายจากเงินส่งสมทบ ก.บ.ท. ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตั้งจ่ายในงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือกรณีงบประมาณดังกล่าวตั้งไว้ไม่พอจ่าย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องแจ้งจังหวัดเพื่อดำเนินการขออนุมัติโอนเงินจาก ก.บ.ท. มาเพิ่มเพื่อจ่ายต่อไป **ยกเว้นกรณีเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ (ช.ค.บ.) และเงินช่วยพิเศษ 3 เท่าในส่วนของเงิน ช.ค.บ.** ให้เบิกจ่ายจากเงินอุดหนุนทั่วไป รายการเงินอุดหนุนสำหรับสนับสนุนการถ่ายโอนบุคลากรโดยไม่ต้องแบ่งส่วนการรับภาระ

1.3 **กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น** (ก.บ.ท.)

ตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 กำหนดให้มีกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ก.บ.ท.) เพื่อเป็นหลักประกันในการรับภาระการจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญให้แก่พนักงาน /ข้าราชการส่วนท้องถิ่นทุกตำแหน่ง ยกเว้น ตำแหน่งครู ครูถ่ายโอน ครูผู้ดูแลเด็ก (จ่ายจากเงินอุดหนุนทั่วไปดังกล่าวแล้วตามข้อ 1.2.1) และข้าราชการถ่ายโอนตำแหน่งอื่นในสังกัดส่วนที่คำนวณเวลาราชการที่เป็นข้าราชการพลเรือน (จ่ายจากเงินอุดหนุนทั่วไปดังกล่าว ตามข้อ 1.2.3)

1.3.1 แหล่งที่มาของเงิน ก.บ.ท.

แหล่งที่มาของเงิน ก.บ.ท. ตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2546 ข้อ 7 และข้อ 8 กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องหักเงินจากประมาณ

การรายรับในงบประมาณรายจ่ายประจำปี ตามอัตราที่กำหนดโดยกฎกระทรวงไม่เกินร้อยละ 3 ของประมาณการรายรับ โดยไม่นำรายรับประเภทพันธบัตร เงินกู้ เงินที่มีผู้อุทิศให้ หรือเงินอุดหนุนมารวมคำนวณ เงินส่งสมทบ ก.บ.ท. นี้ ให้ตั้งจ่ายในรายจ่ายงบกลาง ประเภทรายจ่ายตามข้อผูกพันรายการ "เงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น" ปัจจุบันอัตราการส่งเงินสมทบ ก.บ.ท. เป็นไปตาม กฎกระทรวง ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2542) ลงวันที่ 1 ตุลาคม 2542 ออกตามความใน พ.ร.บ. บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่งเงินสมทบ ก.บ.ท. ในอัตราร้อยละ 1 ยกเว้น เทศบาล และเมืองพัทยา ให้ส่งในอัตราร้อยละ 2 ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2542 เป็นต้นไป โดยก่อนนำเงินส่งสมทบ ก.บ.ท. ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหักเงินเพื่อจ่ายเป็นบำเหน็จบำนาญให้แก่พนักงาน/ข้าราชการส่วนท้องถิ่น หรือผู้มีสิทธิก่อนส่วนที่เหลือให้ส่งสำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ภายในเดือนธันวาคมของปีงบประมาณ

1.3.2 <u>แนวทางการส่งเงินสมทบ ก.บ.ท.</u>

(1) <u>การคำนวณเงินส่งสมทบ ก.บ.ท./หักเงินส่งสมทบ ก.บ.ท.</u>

1.1 การคำนวณเงินส่งสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น **คำนวณจากประมาณการรายรับตามข้อบัญญัติ /เทศบัญญัติ ในงบประมาณรายจ่ายประจำปี ทุกหมวด ทุกประเภท โดยไม่ต้องนำรายรับประเภทพันธบัตร เงินกู้ เงินที่มีผู้อุทิศให้ หรือเงินอุดหนุน มารวมคำนวณ** เหลือเท่าใด ให้คำนวณตามอัตราตามที่กฎหมายกำหนด เทศบาลและเมืองพัทยาในอัตราร้อยละ 2 องค์การบริหารส่วนจังหวัด และองค์การบริหารส่วนตำบล ในอัตราร้อยละ 1

1.2 <u>การหักเงินส่งสมทบ ก.บ.ท.</u> กรณีมีรายจ่ายที่ต้องจ่ายเป็นค่าบำเหน็จบำนาญระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 ให้หักจากประมาณการรายจ่ายที่ตั้งไว้เพื่อส่งสมทบ ก.บ.ท. รายจ่ายงบกลาง ประเภทรายจ่ายตามข้อผูกพัน รายการเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น **โดยคำนวณรายการหักได้เฉพาะที่จ่ายจากเงินสมทบ ก.บ.ท. เท่านั้น ตามประเภทตำแหน่งดังนี้**

➢ รายการดังต่อไปนี้ (ถ้ามี) <u>สามารถ</u> นำไปหักออกจากเงินส่งสมทบ ก.บ.ท.

○ เงินบำเหน็จ เงินบำนาญ เงินบำนาญพิเศษ และเงินบำเหน็จดำรงชีพของข้าราชการส่วนท้องถิ่นตำแหน่งอื่นทุกตำแหน่ง ยกเว้นตำแหน่งครู ครูผู้ดูแลเด็ก

○ เงินบำเหน็จ เงินบำนาญ เงินบำนาญพิเศษ และเงินบำเหน็จดำรงชีพของข้าราชการถ่ายโอน เฉพาะส่วนที่จ่ายจากเงินส่งสมทบ ก.บ.ท. (ตำแหน่งอื่นทุกตำแหน่ง ยกเว้น ตำแหน่งครูถ่ายโอน)

○ เงินเพิ่มร้อยละ 25 จากเงินบำนาญ (ตำแหน่งอื่น และ ตำแหน่งครู)

○ เงินบำเหน็จตกทอดของข้าราชการบำนาญ และของข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งถึงแก่ความตายระหว่างรับราชการ (ตำแหน่งอื่นทุกตำแหน่ง ยกเว้นตำแหน่งครู ครูผู้ดูแลเด็ก)

○ เงินบำเหน็จตกทอดของข้าราชการบำนาญถ่ายโอน และของข้าราชการถ่ายโอนซึ่งถึงแก่ความตายระหว่างรับราชการเฉพาะส่วนที่จ่ายจากเงินส่งสมทบ ก.บ.ท. (ตำแหน่งอื่นทุกตำแหน่ง ยกเว้น ตำแหน่งครูถ่ายโอน)

○ เงินช่วยพิเศษ 3 เท่า ของเงินบำนาญและเงินเพิ่มร้อยละ 25 จากเงินบำนาญตำแหน่งอื่น

○ เงินช่วยพิเศษ 3 เท่า ของเงินบำนาญข้าราชการถ่ายโอน เฉพาะส่วนที่จ่ายจากเงินส่งสมทบ ก.บ.ท.

○ เงินช่วยพิเศษ 3 เท่า ของเงินเพิ่มร้อยละ 25 จากเงินบำนาญ ตำแหน่งครู

➢ **รายการดังต่อไปนี้ (ถ้ามี) ไม่สามารถ นำไปหักออกจากเงินส่งสมทบ ก.บ.ท.**

❖ เงินบำเหน็จ เงินบำนาญ เงินบำนาญพิเศษ และเงินบำเหน็จดำรงชีพ ตำแหน่งครู และครูถ่ายโอน ซึ่งต้องเบิกจ่ายจากเงินอุดหนุน

❖ เงินบำเหน็จ เงินบำนาญ เงินบำนาญพิเศษ และเงินบำเหน็จดำรงชีพของข้าราชการถ่ายโอน เฉพาะส่วนที่จ่ายจากเงินอุดหนุน

❖ เงินบำเหน็จ เงินบำเหน็จรายเดือน เงินบำเหน็จพิเศษ เงินบำเหน็จพิเศษรายเดือน และเงินบำเหน็จตกทอด ของลูกจ้างประจำ ตำแหน่งภารโรงโรงเรียน ซึ่งต้องเบิกจ่ายจากเงินอุดหนุน

❖ เงินบำเหน็จ เงินบำเหน็จรายเดือน เงินบำเหน็จพิเศษ เงินบำเหน็จพิเศษรายเดือน และเงินบำเหน็จตกทอด ของลูกจ้างประจำตำแหน่งอื่น ซึ่งต้องจ่ายจากงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมวดค่าตอบแทน ใช้สอยและวัสดุลักษณะค่าตอบแทน หรือหากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการจัดทำงบประมาณตามรูปแบบของระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ ต้องจ่ายจากงบประมาณรายจ่ายงบกลาง

❖ เงินบำเหน็จ เงินบำเหน็จรายเดือน เงินบำเหน็จพิเศษ เงินบำเหน็จพิเศษรายเดือน และเงินบำเหน็จตกทอด ของลูกจ้างประจำถ่ายโอน ซึ่งแบ่งสัดส่วนจ่ายโดยจ่ายจากเงินอุดหนุน และเงินงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

❖ เงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ (ช.ค.บ.) ตำแหน่งอื่น ซึ่งต้องจ่ายจากงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รายจ่าย งบกลาง ประเภทรายจ่ายตามข้อผูกพัน

❖ เงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ (ช.ค.บ.) ตำแหน่งครู ครูถ่ายโอน และข้าราชการถ่ายโอน ซึ่งจ่ายจากเงินอุดหนุน

❖ เงินช่วยพิเศษ 3 เท่าของเงินบำนาญ และเงิน ช.ค.บ. และตำแหน่งครู ครูถ่ายโอน ซึ่งจ่ายจากเงินอุดหนุน

❖ เงินช่วยพิเศษ 3 เท่าของเงินบำนาญข้าราชการถ่ายโอน เฉพาะส่วนที่รัฐบาลรับภาระ และเงินช่วยพิเศษ 3 เท่าของเงิน ช.ค.บ. ข้าราชการถ่ายโอน ซึ่งจ่ายจากเงินอุดหนุน

❖ เงินช่วยพิเศษ 3 เท่าของเงิน ช.ค.บ. และเงินช่วยพิเศษ 3 เท่าของเงินเดือนเดือนสุดท้ายของข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ตำแหน่งอื่น) ซึ่งถึงแก่ความตายระหว่างรับราชการ ซึ่งต้องจ่ายจากงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

❖ เงินช่วยพิเศษ 3 เท่า ของเงินเดือนเดือนสุดท้ายของครู ครูถ่ายโอน และข้าราชการถ่ายโอนซึ่งถึงแก่ความตายระหว่างรับราชการ ซึ่งต้องจ่ายจากเงินอุดหนุน

1.3 การขอโอนเงินสมทบ กบท.

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 กรณีมีรายจ่ายที่ต้องจ่ายเป็นค่าบำเหน็จบำนาญให้กับข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือทายาทผู้มีสิทธิ และจำนวนเงินที่หักไว้จ่ายตามข้อ 1.2 ไม่เพียงพอ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขอโอนเงินจากกองทุนฯ โดยทำหนังสือรายงานผ่านจังหวัดพร้อมจัดส่งหลักฐานการขอโอนเงิน กบท. ดังนี้

1.3.1 แบบแสดงรายการหักจ่ายบำเหน็จบำนาญสำหรับผู้รับบำนาญรายเก่า

1.3.2 แบบแสดงรายการหักจ่ายบำเหน็จบำนาญสำหรับผู้รับบำเหน็จบำนาญรายใหม่ (ที่สั่งจ่ายภายในปีงบประมาณ) พร้อมคำสั่งจ่าย

1.3.3 สำเนาประมาณการรายรับในงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมหรืองบเฉพาะกาล แล้วแต่กรณี พร้อมรับรองสำเนา

1.3.4 ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแจ้งเลขที่บัญชี และชื่อธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ที่ต้องการโอนเงินดังกล่าว พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง ให้สำนักงาน กบท. ด้วย

1.4 กรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีรายจ่ายที่เกิดขึ้นช่วงปลายปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 และขอโอนเงิน กบท. ช่วงต้นปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการเบิกจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญฯ จากเงินส่งสมทบ กบท. ที่ได้ตั้งจ่ายไว้แล้วในงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 เพื่ออำนวยความสะดวกและรวดเร็วในการจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญฯ ให้แก่ ผู้มีสิทธิ และหากงบประมาณที่ตั้งส่งสมทบประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 ปีไปเพียงพอหรือมีรายจ่ายเกิดขึ้นใหม่ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรายงานจังหวัดเพื่อขออนุมัติโอนเงินกองทุนบำเหน็จบำนาญฯ ต่อไป

1.5 กรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดมีรายจ่ายบำเหน็จบำนาญเกิดขึ้นใหม่ภายหลังจากที่ได้ส่งเงินสมทบ กบท. แล้ว ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรายงานจังหวัดเพื่อขออนุมัติโอนเงิน กบท. ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อจ่ายผู้มีสิทธิต่อไป

(2) การส่งคืนเงินสมทบเหลือจ่ายจากเงินบำนาญฯ

การคืนเงินเหลือจ่ายส่งกองทุนฯ กรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้หักเงินสมทบ กบท. ไว้จ่ายเป็นเงินบำเหน็จบำนาญทั้งปีแล้ว ปรากฏว่ามีเงินเหลือจ่าย กรณีต่อไปนี้

2.1 กรณีที่ในระหว่างปีข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญขอย้ายสถานที่รับบำนาญ

2.2 กรณีมีข้าราชการบำนาญรายใด สิ้นแก่ความตายทำให้มีภาระในการจ่ายบำนาญน้อยลง

เมื่อสิ้นปีหากมีเงินเหลือจ่ายเป็นจำนวนเท่าใด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องนำส่งสำนักงาน กบท. แล้วรายงานจังหวัดทราบด้วย และกรณีที่ข้าราชการบำนาญถึงแก่ความตายแล้วจะต้องส่งคืนบำนาญเหลือจ่าย ให้ส่งหลักฐานใบมรณบัตรพร้อมทั้งทะเบียนผู้รับบำนาญสั่งจ่าย แนบมาด้วยทุกครั้ง

(3) การส่งเงินสมทบ กบท. กรณีค้างส่ง ส่งขาด/ส่งเกิน

3.1 กรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นค้างส่งเงินสมทบและหรือส่งเงินสมทบไม่ครบถ้วนในปีงบประมาณที่ผ่านมา ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่งเงินสมทบที่ค้างส่งตามจำนวนที่สำนักงาน กบท. แจ้งยอดค้างส่ง โดยส่งมาพร้อมกับเงินสมทบที่จะต้องส่งประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563

3.2 กรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ได้ตั้งงบประมาณเพื่อส่งเงินสมทบ ก.บ.ท. ตามข้อ 4.1 ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม หรือโอนเปลี่ยนแปลงงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. 2563 เพื่อตั้งจ่ายรายการใหม่หรือโอนเพิ่มในรายจ่ายงบกลาง ประเภทรายจ่ายตามข้อผูกพัน หรือหมวดรายจ่ายอื่น รายการเงินสมทบ ก.บ.ท. เพื่อส่งเงินสมทบ ก.บ.ท. ให้ครบถ้วน

(4) กรณีมีการส่งเงินสมทบขาด/เกิน ให้ถือปฏิบัติ ดังนี้

4.1 กรณี อปท. ส่งเงินสมทบฯ ขาด/เกิน สำหรับปีงบประมาณปัจจุบัน ไม่ถึง 1 บาท (ตั้งแต่ 0.01 บาท ถึง 0.99 บาท) ให้ถือว่าได้ส่งเงินสมทบครบถ้วนถูกต้อง

4.2 กรณี อปท. ส่งเงินสมทบฯ เกินไม่ถึง 100 บาท (ตั้งแต่ 1.00 บาท ถึง 99.99 บาท) สำหรับปีงบประมาณปัจจุบัน สำนักงาน ก.บ.ท. จะมีหนังสือแจ้งให้ อปท. นำไปหักออกจากเงินที่ต้องส่งสมทบฯ ตามงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมหรืองบประมาณรายจ่ายประจำปีถัดไป

4.3 กรณี อปท. ส่งเงินสมทบฯ ขาดไม่ถึง 100 บาท (ตั้งแต่ 1.00 บาท ถึง 99.99 บาท) สำหรับปีงบประมาณปัจจุบัน สำนักงาน ก.บ.ท. จะมีหนังสือแจ้งให้ อปท. ส่งเงินสมทบส่วนที่ขาดมาพร้อมกับเงินที่ต้องส่งสมทบฯ ตามงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม หรืองบประมาณรายจ่ายประจำปีถัดไป

4.4 กรณีที่ อปท. ส่งเงินสมทบฯ ของปีงบประมาณก่อนปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 เกินไม่ถึง 100 บาท และยังไม่นำเงินส่งคืนดังกล่าวไปหักออกจากเงินที่ต้องส่งเงินสมทบตามงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมหรืองบประมาณรายจ่ายประจำปีถัดไป สำนักงาน ก.บ.ท. จะดำเนินการปรับปรุงบัญชีเงินสมทบที่ส่งเกิน โดยจะนำขึ้นเป็นเงินสมทบ ก.บ.ท. เพื่อมิให้เป็นภาระทางบัญชีต่อไป

4.5 การขอรับเงินที่ส่งเกินให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแจ้งชื่อบัญชี และเลขที่บัญชีของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ที่ต้องการโอนเงินดังกล่าว พร้อมหลักฐานถูกต้องให้สำนักงาน ก.บ.ท. ด้วย

(5) การส่งเงินสมทบ ก.บ.ท. กรณีองค์การบริหารส่วนตำบลเปลี่ยนแปลงฐานะเป็นเทศบาล

กรณีที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้ประกาศใช้ข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 ก่อนวันที่ได้รับการจัดตั้งเป็นเทศบาลตามประกาศกระทรวงมหาดไทย การส่งเงินสมทบ ก.บ.ท. ให้คำนวณในอัตราร้อยละ 1

หากเมื่อใดมีการประกาศใช้เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 ที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงฐานะอีก จึงเทศบัญญัติฯ ที่ประกาศใช้นั้นมีประมาณการรายรับรายการใดสูงกว่าข้อบัญญัติฯ เดิมเกินกว่าร้อยหนึ่ง จะต้องส่งเงินสมทบ ก.บ.ท. เพิ่มเติม โดยคำนวณในอัตราร้อยละ 2 เฉพาะประมาณการรายรับส่วนที่เพิ่มสูงขึ้น (ยกเว้น ประมาณการรายรับรายการหักบัตร เงินกู้ เงินที่มีผู้อุทิศให้ และเงินอุดหนุน)

(6) วิธีการนำส่งเงิน

6.1 การนำส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ให้ส่งเป็นเช็คหรือดราฟต์ สั่งจ่ายในนาม "กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น" โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระบุรหัสหน่วยงานที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกำหนดลงในใบแจ้งการชำระเงินให้ถูกต้องแล้วนำเช็คหรือดราฟต์พร้อมกับใบแจ้งการชำระเงิน ส่งผ่านธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ภายในเดือนธันวาคมของปีงบประมาณ โดยแยกใบแจ้งการชำระเงินตามประเภทองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

6.1.1 ใบแจ้งการชำระเงิน Company code 9881 ใช้สำหรับองค์การบริหารส่วนจังหวัด

6.1.2 ใบแจ้งการชำระเงิน Company code 9882 ใช้สำหรับเทศบาลและเมืองพัทยา

6.1.3 ใบแจ้งการชำระเงิน Company code 9883 ใช้สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบล

6.2 เมื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำส่งเช็คหรือดราฟต์ส่งผ่านธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เป็นที่เรียบร้อยแล้ว **ขอให้รายงานสำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ณ วันที่ส่งเงิน โดยแจ้งหลักฐานการส่งเงินทางเมล์หรือทางไลน์** ดังนี้

6.2.1 สำเนาใบแจ้งการชำระเงินและสำเนาใบรับชำระค่าสาธารณูปโภคและค่าบริการที่ธนาคารออกให้พร้อมรับรองสำเนา ตามแบบที่กำหนด

6.2.2 แบบแสดงรายการหักจ่ายบำเหน็จบำนาญผู้รับบำนาญรายเก่า

6.2.3 แบบแสดงรายการหักจ่ายบำเหน็จบำนาญผู้รับบำเหน็จบำนาญรายใหม่ (ที่สั่งจ่ายภายในปีงบประมาณ) พร้อมคำสั่งจ่าย

6.2.4 สำเนาประมาณการรายรับในงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมหรืองบเฉพาะการ แล้วแต่กรณี พร้อมรับรองสำเนา

6.3 ขอให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดส่งเอกสารตามข้อ 6.2.1 – 6.2.4 ทาง e-mail income1403@gmail.com ภายในวันที่นำส่งด้วย โดยสามารถเข้าไปดาวน์โหลดข้อมูลและแบบฟอร์มใบแจ้งการชำระเงินสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และรายละเอียดของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบทางไลน์ได้ โดยเข้าไปที่เว็บไซต์ของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น www.dla.go.th ภายใต้หัวข้อหน่วยงานภายใน สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น แบบฟอร์มการส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ก.บ.ท.)

(7) แนวทางการตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 งบเพิ่มเติม งบเฉพาะการ และวิธีการคำนวณส่งเงินสมทบกองทุนฯ

7.1 แนวทางการตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 และวิธีการคำนวณส่งเงินสมทบกองทุนฯ

ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดำเนินการจัดส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญฯ ประจำปีงบประมาณพร้อมรายงานประมาณการรายรับจากระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ และรับรองสำเนาถูกต้องให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญฯ **จำนวนเงินส่งสมทบให้คำนวณจากประมาณการรายรับตามข้อบัญญัติ /เทศบัญญัติ งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ทุกหมวด ทุกประเภท โดยไม่ต้องนำรายรับ**

ประเภทพันธบัตร เงินกู้ เงินที่มีผู้อุทิศให้และเงินอุดหนุน มารวมคำนวณ เทศบาลและเมืองพัทยาให้คำนวณในอัตราร้อยละ 2 องค์การบริหารส่วนจังหวัด และองค์การบริหารส่วนตำบล ให้คำนวณในอัตราร้อยละ 1

7.2 แนวทางการตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 และวิธีการคำนวณส่งเงินสมทบกองทุนฯ

กรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้จัดทำข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญฯ พร้อมรายงานประมาณการรายรับจากระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ และรับรองสำเนาถูกต้อง ให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญฯ **โดยในการคำนวณส่งเงินสมทบให้คำนวณจากยอดประมาณการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องการจะตั้งจ่ายเพิ่มเติม** (ไม่ต้องนำรายรับประเภทพันธบัตร เงินกู้ เงินที่มีผู้อุทิศให้และเงินอุดหนุน มารวมคำนวณ) โดยเทศบาลและเมืองพัทยา ให้คำนวณในอัตราร้อยละ 2 องค์การบริหารส่วนจังหวัดและองค์การบริหารส่วนตำบล ให้คำนวณในอัตราร้อยละ 1 ทศนิยม 2 ตำแหน่ง

7.3. แนวทางการตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 งบเฉพาะการ และวิธีการคำนวณส่งเงินสมทบกองทุนฯ

กรณีจัดทำข้อบัญญัติหรือเทศบัญญัติแยกจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณให้ดำเนินการจัดส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญฯ ในส่วนนี้ด้วย โดยไม่ต้องนำประมาณการรายรับประเภทเงินที่งบประมาณทั่วไปช่วยเหลืองบประมาณเฉพาะการซึ่งตั้งไว้ในงบประมาณรายจ่ายเฉพาะการ มารวมในการคำนวณและตั้งจ่าย

1.4 สิทธิประโยชน์เกี่ยวกับบำเหน็จบำนาญ

สิทธิประโยชน์ เกี่ยวกับบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น เป็นสิทธิประโยชน์ที่ให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่รับราชการครบ 1 ปีบริบูรณ์ โดยเมื่อพ้น หรือ ออกจากราชการด้วยเหตุและระยะเวลา ตามที่กฎหมายกำหนด จะมีสิทธิได้รับเงินตอบแทนจากการที่ปฏิบัติหน้าที่ สิทธิประโยชน์ดังกล่าวประกอบด้วย

1) บำเหน็จปกติ

2) บำนาญปกติ

3) บำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ หรือบำเหน็จพิเศษ (จ่ายให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ต้องพ้นจากราชการ เพราะเหตุทุพพลภาพอันเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการ นอกเหนือจากสิทธิในการรับบำเหน็จบำนาญปกติ)

4) บำนาญพิเศษ (จ่ายให้แก่ทายาทกรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นเสียชีวิตระหว่างการปฏิบัติหน้าที่เสี่ยงภัยหรือนอกเขตพื้นที่ตั้งสำนักงาน)

5) บำเหน็จดำรงชีพ

6) บำเหน็จตกทอด (จ่ายให้แก่ทายาทกรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือผู้รับบำนาญที่เสียชีวิต หรือกรณีไม่มีทายาทตามกฎหมาย ให้จ่ายแก่บุคคลที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือผู้รับบำนาญที่เสียชีวิตแสดงเจตนาไว้)

7) เงินเพิ่มจากเงินบำนาญ

8) เงินช่วยพิเศษ (จ่ายให้แก่บุคคลที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือผู้รับบำนาญที่เสียชีวิต ระบุไว้ในหนังสือแสดงเจตนาให้เป็นผู้มีสิทธิรับ หรือผู้มีสิทธิตามที่กฎหมายกำหนดกรณีไม่ได้มีการแสดงเจตนาไว้)

9) เงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ (ช.ค.บ.)

1.4.1 <u>หลักเกณฑ์ทั่วไปเกี่ยวกับบำเหน็จบำนาญปกติ</u>

1) สิทธิในบำเหน็จหรือบำนาญเป็นสิทธิเฉพาะตัวโอนไม่ได้ [1] และก่อนออกจากราชการต้องได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณประเภทเงินเดือนของยอดการปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น [2]

2) ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญปกติ ได้แก่ [3]

- ผู้ถูกไล่ออกจากราชการเพราะมีความผิด
- ผู้ซึ่งมีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญไม่ครบหนึ่งปีบริบูรณ์

3) สิทธิในการขอรับบำเหน็จบำนาญปกติมีอายุความ 3 ปี [4]

4) ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่พ้นหรือออกจากราชการ โดยมีสิทธิรับบำเหน็จบำนาญปกติด้วยเหตุตามความในมาตรา 12 คือ เหตุทดแทน เหตุทุพพลภาพ เหตุสูงอายุ และเหตุรับราชการนาน

- กรณีมีเวลาราชการ (รวมเหรียญ) ไม่ถึง 10 ปีบริบูรณ์ มีสิทธิได้บำเหน็จ [5]
- กรณีมีเวลาราชการ (รวมเหรียญ) ตั้งแต่ 10 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป มีสิทธิได้บำนาญ [6]
- กรณีที่มีสิทธิได้บำนาญ จะยื่นคำขอรับบำเหน็จแทนก็ได้ [7]

5) ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ลาออกจากราชการด้วยความสมัครใจ โดยไม่มีสิทธิรับบำเหน็จบำนาญปกติด้วยเหตุตามความในมาตรา 12

- กรณีมีเวลาราชการ (รวมเหรียญ) ครบ 10 ปีบริบูรณ์แล้ว มีสิทธิได้รับบำเหน็จ [8]
- ถ้ามีเวลาราชการ (รวมเหรียญ) ไม่ครบ 10 ปี ไม่มีสิทธิรับบำเหน็จบำนาญใด ๆ เลย

6) เมื่อได้นับจำนวนการคำนวณบำเหน็จบำนาญปกติให้ผู้มีสิทธิรับทราบล่วงพ้น 2 ปีแล้ว ให้ถือว่าการคำนวณนั้นเป็นอันเด็ดขาด [9]

1.4.2 <u>ประเภทของบำเหน็จบำนาญปกติ</u>

ข้าราชการส่วนท้องถิ่นมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญปกติด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง ตามมาตรา 12 แห่ง พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500. ดังนี้

---

[1] พ.ร.บ. บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น, พ.ศ.2500 มาตรา 9 วรรคสอง

[2] มาตรา 10

[3] มาตรา 11 (2) และ (4) แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2543

[4] มาตรา 13

[5] มาตรา 18

[6] มาตรา 19

[7] มาตรา 20 แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2508

[8] มาตรา 13

1) เหตุทดแทน

กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งออกจากราชการเพราะเลิกหรือยุบตำแหน่ง หรือไปดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือซึ่งมีคำสั่งให้ออกโดยไม่มีความผิด [9] ซึ่งกรณีการออกจากราชการด้วยเหตุทดแทนจะมีได้ก็แต่กรณีราชการสั่งให้ออกจากราชการเท่านั้น ไม่ใช่ลาออกด้วยความสมัครใจของตนเอง

2) เหตุทุพพลภาพ

กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ป่วยเจ็บทุพพลภาพ ซึ่งแพทย์ที่ทางราชการรับรองได้ตรวจแสดงความเห็นว่า ไม่สามารถที่จะรับราชการในตำแหน่งหน้าที่ซึ่งปฏิบัติอยู่นั้นต่อไปได้ [10] การออกจากราชการด้วยเหตุนี้จะเป็นกรณีที่ลาออกเองหรือทางราชการสั่งให้ออกก็ได้

3) เหตุสูงอายุ

กรณีที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้มีอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์แล้ว ต้องพ้นจากราชการเพราะเกษียณอายุ หรือกรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นมีอายุครบ 50 ปีบริบูรณ์แล้ว ประสงค์จะลาออกจากราชการ และผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตให้ลาออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุสูงอายุได้ [11]

4) เหตุรับราชการนาน

กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญครบ 30 ปีบริบูรณ์แล้ว มีสิทธิที่จะลาออกจากราชการด้วยเหตุรับราชการนาน กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่มีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญครบ 25 ปีบริบูรณ์แล้ว ประสงค์จะลาออกจากราชการและผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตให้ลาออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุรับราชการนานได้ [12]

1.4.3 เวลาราชการและการนับเวลาราชการปกติ

1) การพ้นจากราชการเนื่องจากการเกษียณอายุ

กฎหมายกำหนดให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่มีอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์แล้ว เป็นอันพ้นจากราชการเมื่อสิ้นปีงบประมาณที่อายุครบ 60 ปีบริบูรณ์นั้น โดยให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นเจ้าหน้าที่ควบคุมเกษียณอายุของข้าราชการส่วนท้องถิ่น และให้เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ควบคุมเกษียณอายุยื่นบัญชีรายชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้มีสิทธิจะได้รับบำเหน็จบำนาญซึ่งจะมีอายุจะครบ 60 ปีบริบูรณ์ในปีงบประมาณถัดไปต่อคณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น [13]

2) การนับเวลาเพื่อคำนวณอายุของบุคคล

การนับอายุให้เริ่มนับแต่วันที่เกิด ตามมาตรา 16 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เช่น กรณีเกิดวันที่ 1 ตุลาคม 2496 จะมีอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ ในวันที่ 30 กันยายน 2556 และเป็นผลให้บุคคลผู้นั้นพ้นจากราชการ ตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 ในวันที่ 1 ตุลาคม 2556 สำหรับผู้ที่เกิดวันที่ 2 ตุลาคม จะครบ 60 ปีบริบูรณ์ในวันที่ 1 ตุลาคม ดังนั้นจะเกษียณอายุราชการในวันที่ 30 กันยายนของปีถัดไป จึงทำให้มีสิทธิรับราชการต่อไปได้อีก 1 ปี [14]

---

[9] พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2500 มาตรา 14

[10] มาตรา 15

[11] มาตรา 16 แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2508

[12] มาตรา 17 แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2508

[13] มาตรา 21 - 23 แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2508 และ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2520

[14] รายละเอียดตามหนังสือกรมการปกครอง ส่วนที่สุด ที่ มท 0313.4/ว 18597 ลงวันที่ 27 มิถุนายน 2537

3) การนับเวลาราชการ [15]

➢ การนับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญให้นับแต่วันรับราชการและรับเงินเดือนจากเงินงบประมาณประเภทเงินเดือน แต่ต้องไม่ก่อนวันที่มีอายุครบ 18 ปีบริบูรณ์เป็นต้นไป

➢ ผู้ซึ่งได้ขึ้นทะเบียนทหารกองประจำการตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร ให้มีสิทธินับเวลาราชการตั้งแต่วันขึ้นทะเบียนกองประจำการเป็นเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ

➢ กรณีที่มีการลาป่วย หรือลา หรือต้องพักราชการได้รับอนุญาตให้รับเงินเดือนเต็ม เมื่อคำนวณบำเหน็จบำนาญให้นับเหมือนเต็มเวลาราชการ และในกรณีที่ได้รับอนุญาตให้รับเงินเดือนไม่เต็ม เมื่อคำนวณบำเหน็จบำนาญให้นับเวลาตามส่วนแห่งเงินเดือนที่ได้รับ และถ้าไม่ได้รับอนุญาตให้รับเงินเดือน จะไม่นับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ แต่ทั้งนี้ มิได้หมายความรวมถึงผู้ที่มิได้อยู่รับราชการด้วยเหตุที่ถูกลงทัณฑ์ทางวินัยตามกฎหมายว่าด้วยวินัยตำรวจ

➢ กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งได้รับการคัดเลือกหรือได้สอบคัดเลือกให้ไป ดูงาน หรือศึกษาวิชาในต่างประเทศ และให้นับเวลาดังกล่าวสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญในระหว่างนั้น เหมือนเต็มเวลาราชการ

➢ เวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญให้นับแต่จำนวนปี เศษของปีถ้าถึงครึ่งปี (6 เดือน) ให้นับเป็น 1 ปี และสำหรับเดือนหรือวัน ให้คำนวณตามวิธีการจ่ายเงินเดือน และให้นับ 12 เดือนเป็น 1 ปี สำหรับจำนวนวัน ถ้ามีรวมกันหลายระยะให้นับ 30 วันเป็น 1 เดือน

1.4.4 การนับเวลาราชการทวีคูณ

1) ข้าราชการส่วนท้องถิ่น มีสิทธินับเวลาราชการที่ปฏิบัติราชการเป็นทวีคูณ ดังนี้ [16]

➢ กรณีกระทำหน้าที่ตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนดระหว่างเวลาที่มีการรบ หรือการสงคราม หรือมีการปราบปรามการจลาจล หรือในระหว่างเวลาที่มีการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินให้นับเวลาราชการที่ปฏิบัติการตามคำสั่งเป็นทวีคูณ

➢ กรณีที่มีการประกาศใช้กฎอัยการศึกในเขตพื้นที่ใด ให้คณะรัฐมนตรีมีอำนาจพิจารณาให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งประจำปฏิบัติหน้าที่อยู่ในเขตที่ได้ประกาศใช้กฎอัยการศึกนั้นเป็นทวีคูณ

➢ ถ้าผู้ใดมีเวลาราชการทวีคูณในเวลาเดียวกันหลายประการ ให้นับเวลาระหว่างนั้นเป็นทวีคูณแต่ประการเดียว

2) ประกาศใช้กฎอัยการศึก บางกรณีได้มีการประกาศใช้ทั่วประเทศ แต่ต่อมาก็ได้มีการยกเลิก และคงให้มีการใช้ประกาศกฎอัยการศึกต่อไปเป็นบางพื้นที่

ประกาศใช้กฎอัยการศึกทั่วประเทศ มีดังนี้

➢ ตั้งแต่วันที่ 7 ตุลาคม 2519 ถึงวันที่ 5 มกราคม 2520 รวม 3 เดือน

➢ ตั้งแต่วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2534 ถึงวันที่ 2 พฤษภาคม 2534 รวม 2 เดือน 8 วัน

---

[15] พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2500 มาตรา 25 แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2520 และ มาตรา 27 - มาตรา 29

[16] มาตรา 26 แก้ไขเพิ่มเติม โดย (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2543

ประกาศใช้กฎอัยการศึกบางพื้นที่มีช่วงเวลา จากจังหวัดนั้นๆ ที่มีการประกาศใช้กฎอัยการศึก

- ตั้งแต่วันที่ 3 พฤษภาคม 2534 ถึงวันที่ 12 พฤศจิกายน 2541 รวม 7 ปี 6 เดือน 10 วัน
- ตั้งแต่วันที่ 13 พฤศจิกายน 2541 ถึงวันที่ 15 พฤศจิกายน 2543 รวม 2 ปี - เดือน 3 วัน
- ตั้งแต่วันที่ 5 มกราคม 2547 ถึงวันที่ 20 กรกฎาคม 2548 รวม 1 ปี 6 เดือน 17 วัน
- ตั้งแต่วันที่ 26 มกราคม 2547 ถึงวันที่ 20 กรกฎาคม 2548 รวม 1 ปี 5 เดือน 26 วัน

การนับเวลาราชการที่แท้จริง ต้องหักวันที่มิได้ปฏิบัติราชการประจำในวันที่ประกาศใช้กฎอัยการศึก เช่น วันลาป่วย วันลากิจ วันลาคลอดบุตร เป็นต้น

1.4.5 การนับเวลาราชการต่อเนื่องกรณีการกลับเข้ารับราชการใหม่ [17]

1) กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดออกจากราชการไปแล้ว ถ้าภายหลัง กลับเข้ารับราชการใหม่นับแต่วันที่ พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2543 ใช้บังคับ คือ **ตั้งแต่วันที่ 16 พฤศจิกายน 2543 เป็นต้นไป** ให้นับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญตอนก่อนออกจากราชการต่อเนื่องกับการรับราชการในตอนหลังได้ เว้นแต่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้น ถูกปลดออกหรือไล่ออกจากราชการเนื่องจากกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงและไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญจากการรับราชการตอนก่อนออกจากราชการ

2) กรณีจะนับเวลาราชการต่อเนื่องสำหรับการกลับเข้ารับราชการใหม่ ถ้าข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นได้รับบำเหน็จบำนาญไปแล้ว ให้พิจารณาดังนี้

➢ **กรณีรับบำเหน็จ**

กรณีรับบำเหน็จไปแล้วต้องคืน บำเหน็จที่ได้รับพร้อมดอกเบี้ย ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับระยะเวลาในการคืนบำเหน็จข้าราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อนับเวลาราชการต่อเนื่อง ประกาศ ณ วันที่ 26 กรกฎาคม 2554 (ศึกษาละเอียดในภาคผนวก) สาระสำคัญโดยสรุป คือ

- ต้องภายใน 90 วันนับแต่วันที่กลับเข้ารับราชการ คิดอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 12 เดือนของบุคคลทั่วไปของธนาคารออมสินในปีนั้น ๆ เป็นเกณฑ์ โดยไม่ต้องนำดอกเบี้ยมาทบต้น โดยเริ่มคิดตั้งแต่วันที่ได้รับบำเหน็จเป็นต้นไปจนถึงวันก่อนวันที่กลับเข้ารับราชการ

- สามารถทำหนังสือขอผ่อนผันระยะเวลาคืนหากไม่สามารถคืนภายใน 90 วัน แต่คิดดอกเบี้ยเพิ่มร้อยละ 7.5 ต่อปีสำหรับเวลาที่เกิน

---

[17] พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2500 มาตรา 30 แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2543

- กรณีไม่ยื่นเรื่องขอคืนภายใน 90 วันนับแต่วันที่กลับเข้ารับราชการ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด มีอำนาจอนุมัติ และถ้าสาเหตุการลืนล่าช้าเกิดจากตัวข้าราชการเอง จะต้องคิดดอกเบี้ยเพิ่มอีกร้อยละ 7.5 ต่อปี ตั้งแต่วันที่กลับจนถึงวันที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับเงินคืนครบถ้วน

- กรณีถ้าเดิมไม่ได้เป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น ให้ส่งบำเหน็จพร้อมดอกเบี้ยคืนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สังกัดที่กลับเข้ารับราชการใหม่

- เงินบำเหน็จและดอกเบี้ยที่ส่งคืน ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำส่งสำนักงาน ก.บ.ท. ทันที พร้อมหลักฐานรายละเอียดประกอบการส่งคืนเงินบำเหน็จตามวิธีการส่งเงินสมทบ

- สิทธิการนับเวลาราชการต่อเนื่อง มีผลต่อเมื่อได้คืนเงินบำเหน็จและดอกเบี้ยครบถ้วนแล้ว

- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใด ไม่สามารถปฏิบัติตามหลักเกณฑ์นี้ ให้ขอทำความตกลงกับกระทรวงมหาดไทยเป็นราย ๆ ไป

➢ **กรณีรับบำนาญ**

- ให้งดจ่ายบำนาญตลอดเวลาที่กลับเข้ารับราชการใหม่นั้น โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการใหม่ แจ้งไปยังเจ้าสังกัดที่ผู้นั้นรับบำนาญอยู่เพื่องดการจ่ายบำนาญ

- ถ้าประสงค์จะรับบำนาญต่อไป จะต้องมีหนังสือแจ้งความประสงค์ต่อเจ้าสังกัดที่ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการใหม่ภายใน 30 วัน นับแต่วันกลับเข้ารับราชการ และจะนับเวลาราชการต่อเนื่องไม่ได้ โดยถือปฏิบัติ ดังนี้

❖ ถ้าเงินเดือนที่ได้รับในขณะกลับเข้ารับราชการใหม่เท่าหรือสูงกว่าเงินเดือนเดิมเมื่อออกจากราชการ (ครั้งแรก) ให้งดจ่ายบำนาญ

❖ ถ้าเงินเดือนใหม่น้อยกว่าเงินเดือนเดิม ให้รับบำนาญเท่ากับผลต่างของเงินเดือนใหม่และเงินเดือนเดิม ทั้งนี้ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการใหม่แจ้งไปยังเจ้าสังกัดที่ผู้นั้นรับบำนาญอยู่ทราบ และ

- สิทธิการรับบำนาญครั้งหลัง เมื่อออกจากราชการให้มีสิทธิได้รับบำนาญโดยคำนวณจากเงินเดือนและเวลาราชการในคอบใหม่บวกเข้ากับบำนาญเดิม สิทธิรับบำนาญในครั้งหลังจะเปลี่ยนเป็นขอรับบำเหน็จแทนก็ได้

- สิทธิการนับเวลาราชการต่อเนื่องนี้ ให้ใช้บังคับกับกรณีที่ข้าราชการซึ่งกลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นด้วย

3) กรณีการโอนหรือสั่งให้ข้าราชการผู้ใดไปรับราชการในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือการโอนหรือสั่งให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นไปรับราชการในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันให้นับเวลาราชการของข้าราชการ หรือข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญติดต่อกัน

1.5 แนวทางปฏิบัติ และการคำนวณสิทธิประโยชน์ต่างๆ

1.5.1 เงินเดือนที่ใช้สำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ [18]

1) ใช้เงินเดือนเดือนสุดท้ายเป็นเกณฑ์คำนวณ โดยเงินเดือนเดือนสุดท้าย หมายถึง เงินเดือนที่ได้รับจากเงินงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประเภทเงินเดือนเดือนสุดท้ายที่ออกจากราชการรวมทั้งเงินเพิ่มพิเศษสำหรับการสู้รบ แต่ไม่รวมเงินเพิ่มอย่างอื่น ๆ [19]

2) กรณีพ้นจากราชการเพราะเกษียณอายุ คือ พ้นจากราชการเมื่อสิ้นปีงบประมาณที่อายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ เงินเดือนเดือนสุดท้ายให้หมายรวมถึงเงินเดือนที่ได้เลื่อนในวันสุดท้ายของปีงบประมาณนั้นด้วย แต่ทั้งนี้การเลื่อนเงินเดือนในวันสุดท้ายของปีงบประมาณนั้น ไม่ก่อให้เกิดสิทธิรับเงินเดือนที่ได้เลื่อน

1.5.2 วิธีคำนวณบำเหน็จบำนาญ [20]

1) บำเหน็จ หมายถึง เงินตอบแทนความชอบที่ได้รับราชการมาซึ่งจ่ายให้ครั้งเดียว [21] คำนวณโดย

➢ เงินเดือนเดือนสุดท้าย x จำนวนปีเวลาราชการ

2) บำนาญ หมายถึง เงินตอบแทนความชอบที่ได้รับราชการมาซึ่งจ่ายเป็นรายเดือน [22] คำนวณโดย

➢ $\frac{\text{เงินเดือนเดือนสุดท้าย} \times \text{จำนวนปีเวลาราชการ}}{50}$

จำนวนปีเวลาราชการ ที่ใช้คำนวณบำเหน็จบำนาญนอกจากจะนับเวลาราชการปกติแล้ว ให้นับเวลาทวีคูณเข้าด้วยเพราะถือว่าเป็นเวลาราชการเช่นกัน [23]

1.5.3 การขอรับบำเหน็จบำนาญปกติ [24]

1) ผู้ประสงค์จะขอรับบำเหน็จบำนาญปกติ ต้องยื่นเรื่องต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สั่งบรรจุครั้งสุดท้าย ตามแบบ บ.ท. 1 (ผู้มีสิทธิเป็นผู้ยื่นด้วยตนเอง) และแบบ บ.ท. 2 พร้อมทั้งคำเบิกคำสั่ง หรือหนังสือรับรองการบรรจุ หรือแต่งตั้งเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น รวม 3 ชุด

2) เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการขอรับบำเหน็จบำนาญ รวบรวมหลักฐานที่เกี่ยวข้องเสนอจังหวัดภายใน 15 วันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง พร้อมแบบคำนวณการตรวจสอบบำเหน็จบำนาญ ดังนี้

(1) สมุดประวัติหรือบัตรประวัติข้าราชการส่วนท้องถิ่น

---

[18] พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 มาตรา 32 แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2518

[19] มาตรา 4 วรรคห้า แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2550

[20] พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2500 มาตรา 32 แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2553

[21] มาตรา 4 วรรคเจ็ด

[22] พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 มาตรา 6 วรรคสอง

[23] หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0710/2505 ลงวันที่ 3 มกราคม 2505 ข้อ 4

[24] ระเบียบ มท.ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2546 ข้อ 16

(2) ใบรับรองสมุดประวัติ อัตราเงินเดือน เงินเพิ่ม (ถ้ามี) และเวลาราชการระหว่างประจำปฏิบัติหน้าที่ในเขตที่ได้ประกาศใช้กฎอัยการศึกตามแบบ บ.ห. 3

(3) สำเนาคำสั่งเลื่อนเงินเดือนสุดท้ายก่อนออกจากราชการ สำหรับผู้ที่ครบเกษียณอายุ ให้ใช้สำเนาคำสั่งเลื่อนเงินเดือนไม่เกินวันที่ 30 กันยายน ของปีที่พ้นจากราชการ

(4) สำเนาคำสั่งที่ให้ออก หรืออนุญาตให้ลาออกจากราชการ แล้วแต่กรณี

(5) <u>สำหรับผู้ที่ออกจากราชการเพราะเหตุทุพพลภาพ</u> ต้องมีสำเนาหรือสำเนาภาพถ่ายใบรับรองความเห็นของแพทย์ที่ทางราชการรับรอง ซึ่งตรวจและให้ความเห็นว่า ไม่สามารถจะรับราชการในหน้าที่ได้ต่อไป

(6) <u>หลักฐานที่แสดงว่ามีสิทธิได้รับเงินเดือนพิเศษ</u>

- สำหรับผู้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กระทรวงการคลังกำหนด ต้องเป็นเอกสารที่รับรองโดยกรมการเงินกลาโหม กระทรวงกลาโหม

- สำหรับผู้ปฏิบัติราชการปราบปรามผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ ต้องเป็นเอกสารที่รับรองโดยกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายใน

- สำหรับผู้ปฏิบัติราชการลับหรือปฏิบัติราชการตามแผนป้องกันประเทศหรือปฏิบัติราชการกรณีอื่น ต้องเป็นเอกสารตามแบบที่กระทรวงการคลังกำหนดและทำความตกลงกับกระทรวงมหาดไทย หรือตามที่แจ้งให้กระทรวงมหาดไทยทราบแล้ว

(7) <u>หลักฐานการพิจารณาขององค์กรกลางบริหารงานบุคคลราชการส่วนท้องถิ่น</u> (ก.จ.จ. หรือ ก.ท.จ. หรือ ก.อบต. จังหวัด หรือ ก.เมืองพัทยา)

- สำหรับผู้ที่มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงก่อนออกจากราชการ ซึ่งมีคำสั่งบลดออก ถอดออกเพื่อประกอบการใช้สิทธิขอรับบำเหน็จบำนาญ

- สำหรับผู้ที่ถูกสั่งให้ออกจากราชการเพราะหย่อนความสามารถ และมีสิทธิขอรับบำเหน็จบำนาญด้วยเหตุทดแทน

- สำหรับผู้ที่ออกจากราชการโดยมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำความผิดวินัยก่อนออกจากราชการ หรือมีกรณีต้องหาว่ากระทำผิดทางอาญา และกรณียังไม่ถึงที่สุด ให้มีการประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์สิน

1.5.4 บำเหน็จบำนาญพิเศษ

1) สิทธิและเหตุในการขอรับบำเหน็จบำนาญพิเศษ

เงินสิทธิเฉพาะตัวเช่นเดียวกับบำเหน็จบำนาญปกติ ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ที่จะมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญพิเศษ เนื่องจากประสบเหตุต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ก. <u>กรณีที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นปฏิบัติราชการในหน้าที่ หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่ ทำให้ได้รับอันตรายจนพิการ</u> เสียแขนทั้งสองข้าง ตาบอด หรือได้รับการบาดเจ็บซึ่งแพทย์ที่ทางราชการรับรองได้ตรวจแล้วและแสดงว่าถึงทุพพลภาพไม่สามารถจะรับราชการต่อไปได้อีก เว้นแต่การได้รับอันตรายได้รับการบาดเจ็บหรือการถูกประทุษร้ายนั้นเกิดจาก

ความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง หรือจากความผิดของตนเอง [25] ซึ่งเมื่อมีสิทธิรับบำนาญพิเศษ ถึงแม้จะยังไม่มีสิทธิรับบำนาญปกติก็ตาม ก็จะได้รับบำนาญปกติ คำนวณบวกรวมกับบำนาญพิเศษด้วย [26]

ข. กรณีที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ได้รับบำเหน็จหรือบำนาญไปแล้ว ถ้าภายใน 3 ปี นับแต่วันที่ออกจากราชการ หากปรากฏว่าเกิดป่วยเจ็บทุพพลภาพโดยปรากฏหลักฐานชัดแจ้งว่าการป่วยเจ็บถึงทุพพลภาพดังกล่าว เนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการในระหว่างที่รับราชการ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นก็จะมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญพิเศษ โดยจ่ายให้นับแต่วันขอ โดยถ้ารับบำนาญไปแล้วก็ให้ได้รับบำนาญพิเศษด้วย ถ้ารับบำเหน็จไปแล้วให้จ่ายเฉพาะบำนาญพิเศษ [27]

ค. กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้รับการป่วยเจ็บทุพพลภาพ เนื่องจากต้องไปปฏิบัติราชการเป็นครั้งคราวนอกสำนักที่ตั้งสำนักงานประจำ หรือต้องประจำปฏิบัติราชการในท้องที่กันดารที่จะต้องเสี่ยงต่อโรคภัยไข้เจ็บ ซึ่งท้องที่นั้นได้กำหนดไว้โดยพระราชกฤษฎีกา และข้าราชการส่วนท้องถิ่นเกิดป่วยเจ็บทุพพลภาพ ดังเช่นข้อ ก. ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นมีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษ [28]

ง. กรณีประสบเหตุตามข้อ ก. หรือ ข้อ ข. และถึงแก่ความตายก่อนได้รับบำนาญพิเศษให้จ่ายบำนาญพิเศษให้แก่ **ทายาท** ดังนี้ [29]

(1) ในยามปกติ ให้จ่ายทายาทเป็นจำนวนกึ่งเงินเดือนเดือนสุดท้ายของผู้ตาย

(2) กรณีปฏิบัติหน้าที่ ตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนดในระหว่างเวลาที่มีการรบหรือการสงคราม หรือมีการปราบปรามจลาจล หรือในระหว่างเวลาที่มีการประกาศใช้กฎอัยการศึก หรือประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน ถ้าได้รับอันตรายด้วยหน้าที่ที่กระทำนั้น ให้จ่ายบำนาญพิเศษแก่ทายาทจำนวน 40 ใน 50 ส่วนของเงินเดือนเดือนสุดท้ายของผู้ตาย

จ. กรณีประสบเหตุตามข้อ ค. และถึงแก่ความตายก่อนได้รับบำนาญพิเศษให้จ่ายบำนาญพิเศษให้แก่ **ทายาท** เป็นจำนวนครึ่งหนึ่งของเงินเดือนเดือนสุดท้ายของผู้ตาย [30]

ฉ. กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นสูญหายและมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าผู้นั้นได้รับอันตรายดังกล่าวตามข้อ ก. ถึงแก่ความตายแล้ว เมื่อพ้นกำหนด 2 เดือนนับแต่วันสูญหาย ให้จ่ายบำนาญพิเศษให้แก่**ทายาท** ตามข้อ ง. [31]

2) **หลักฐานประกอบการขอรับบำนาญพิเศษ**

ต้องแสดงรายงานแพทย์ที่ทางราชการรับรอง กับรายงานแสดงเหตุที่ต้องรับอันตรายได้รับการป่วยเจ็บหรือถูกประทุษร้ายนั้นด้วย โดยในกรณีสูญหายตามข้อ 1) ฉ. ให้แสดงถึงเหตุการณ์อันทำให้ควรเชื่อได้ว่าข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นได้รับอันตรายถึงตาย [32]

---

[25] พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2500 มาตรา 36

[26] มาตรา 39

[27] มาตรา 37

[28] พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2500 มาตรา 41

[29] พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2500 มาตรา 40 แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2508

[30] พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2500 มาตรา 41 วรรคสอง

[31] มาตรา 42

[32] มาตรา 66

3) การคำนวณบำนาญพิเศษ

กระทรวงมหาดไทยเป็นผู้กำหนด การคำนวณบำนาญพิเศษตามสมควรแก่เหตุการณ์ ประกอบกับความพิการและทุพพลภาพของข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้น ตามอัตราดังต่อไปนี้ [33]

➢ ในยามปกติมีอัตราตั้งแต่ 5 ใน 50 ส่วนจนถึง 20 ใน 50 ส่วนของเงินเดือนเดือนสุดท้าย

➢ กรณีผู้ที่ต้องไปราชการหรือปฏิบัติราชการโดยอากาศยานในอากาศ หรือโดยเรือดำน้ำ หรือมีหน้าที่ทำการดำน้ำ หรือการกวาดทุ่นระเบิด หรือมีหน้าที่ขุดทำลาย ทำหรือประกอบวัตถุระเบิด หรือมีหน้าที่เกี่ยวกับไอพิษ ถ้าได้รับอันตรายด้วยหน้าที่ที่กระทำนั้น ให้ได้รับบำนาญพิเศษเป็นจำนวนครึ่งหนึ่งของเงินเดือนเดือนสุดท้าย

➢ กรณีที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นปฏิบัติหน้าที่ตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนดในระหว่างเวลาที่มีการรบ หรือการสงคราม หรือมีการปราบปรามการจลาจล หรือในระหว่างเวลาที่มีประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน ถ้าข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้รับอันตรายด้วยหน้าที่ที่กระทำนั้นก็จะได้รับบำนาญพิเศษเป็นจำนวน 30 ใน 50 ส่วน จนถึง 35 ใน 50 ส่วนของเงินเดือนเดือนสุดท้าย และในกรณีที่ไม่มีเงินเดือนให้ถือเงินเดือนทหารตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนดเป็นเงินเดือนเดือนสุดท้าย

4) หลักเกณฑ์ในการจ่ายบำนาญพิเศษแก่ทายาท

กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นเสียชีวิตไม่ว่าจะเสียชีวิตในระหว่างปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือไม่ก็ตาม ทายาทของข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นมีสิทธิรับบำเหน็จตกทอด ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎหมาย แต่ถ้าเป็นกรณีที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นเสียชีวิตอันเนื่องมาจากเหตุการณ์ปฏิบัติหน้าที่ ทายาทมีสิทธิรับบำนาญพิเศษ แทนข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่เสียชีวิต นอกเหนือจากสิทธิในการรับบำเหน็จตกทอดด้วย ในอัตราตามข้อ 1) ง. – ฉ.

➢ **ทายาทผู้มีสิทธิรับบำนาญพิเศษ ให้แบ่งส่วนตามสิทธิ ดังนี้** [34]

(1) บุตร ให้ได้รับ 2 ส่วน ถ้ามีบุตรตั้งแต่ 3 คน ขึ้นไป ให้ได้รับ 3 ส่วน

(2) สามี หรือ ภริยา ให้ได้รับ 1 ส่วน

(3) บิดามารดา หรือบิดา หรือมารดา ที่มีชีวิตอยู่ให้ได้รับ 1 ส่วน

ถ้าข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ตายไม่มีทายาท ผู้มีสิทธิตามข้อ (1) (2) (3) หรือทายาทดังกล่าวนั้นได้ตายไปก่อน ก็ให้แบ่งบำนาญพิเศษระหว่างทายาทผู้มีสิทธิที่เหลืออยู่ตามส่วน

➢ **กรณีปรากฏมีทายาทเพิ่มขึ้นหลังจ่ายบำนาญพิเศษแล้ว**

หากปรากฏว่ามีบุตรซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่า เป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้ตาย ซึ่งได้มีการฟ้องคดีขอให้รับเด็กเป็นบุตรก่อน หรือภายใน 1 ปีนับแต่วันที่บิดาตาย หรือนับแต่วันที่ได้รู้หรือควรได้รู้ถึงความตายของบิดาเพิ่มขึ้นหลังจากที่มีการจ่ายบำนาญแล้ว ให้แบ่งบำนาญพิเศษนั้นใหม่แก่ทายาทผู้มีสิทธิตั้งแต่วันตายของเจ้าบำนาญ กรณีเช่นนี้ให้จังหวัดหักเอาจากทายาทซึ่งรับบำนาญพิเศษไปก่อนหน้าแล้วคืนตามระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด กรณีไม่สามารถหักคืนได้จังหวัดไม่ต้องรับผิดชอบการจ่ายแต่อย่างใด [35]

---

[33] มาตรา 38

[34] พรบ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พศ.2500 มาตรา 43 วรรคหนึ่ง และวรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 5) พศ.2550

[35] มาตรา 43 วรรคสาม และวรรคสี่

ในกรณีดังกล่าว กระทรวงมหาดไทยได้กำหนดแนวทางปฏิบัติในการสั่งจ่ายเงินบำนาญพิเศษกรณีมีทายาทเพิ่มขึ้น โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผู้เบิกเงินบำนาญพิเศษ หักเงินบำนาญพิเศษของผู้ซึ่งได้รับเกินไปตั้งแต่วันเกิดสิทธิ คืนให้แก่บุตรดังกล่าวตามสิทธิที่บุตรผู้นั้นจะได้รับทุกเดือนจนกว่ายอดเงินที่หักจะครบจำนวนที่ผู้นั้นรับเกินไป และในกรณีที่หักเงินบำนาญพิเศษได้ไม่ครบจำนวนที่รับเกินไป หรือไม่มีเงินบำนาญพิเศษที่จะหักชดใช้ได้ ให้ยิ่งหวัดสั่งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผู้เบิกเรียกเงินจากผู้ที่ได้รับเกินไป หรือได้รับไปโดยไม่มีสิทธิคืนเพื่อจ่ายให้แก่บุตรดังกล่าวตามสิทธิที่บุตรผู้นั้นจะได้รับ หากเรียกคืนไม่ได้หรือเรียกได้ไม่ครบให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแจ้งให้บุตรผู้นั้นเรียกร้องเอาจากผู้ที่ได้รับเกินไปหรือได้รับไปโดยไม่มีสิทธิต่อไป [36]

➢ **กรณีไม่มีทายาท ผู้มีสิทธิรับบำนาญพิเศษ**[37]

(1) ให้บุคคลผู้ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาเห็นว่า มีหลักฐานแสดงได้ว่าเป็นผู้อุปการะผู้ตายอยู่ หรือเป็นผู้อยู่ในอุปการะของผู้ตาย ให้เป็นผู้รับบำนาญพิเศษตามส่วนที่ผู้ว่าราชการจังหวัดจะได้กำหนด

(2) ในกรณีที่ได้จ่ายบำนาญพิเศษให้แก่ผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะของผู้ตายแล้ว หากปรากฏภายหลังว่ามีบุตรซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้ตาย ซึ่งได้มีการฟ้องคดีขอให้รับเด็กเป็นบุตรก่อนหรือภายใน 1 ปีนับแต่วันที่บิดาตาย หรือนับแต่วันที่ได้รู้หรือควรได้รู้ถึงความตายของบิดา ให้สั่งจ่ายบำนาญพิเศษให้แก่บุตรซึ่งศาลพิพากษาว่าเป็นบุตรโดยชอบด้วยกฎหมายดังกล่าว

(3) กรณีไม่สามารถเรียกเงินบำนาญพิเศษที่จ่ายให้ ผู้อุปการะ หรือผู้อยู่ในอุปการะที่รับไปแล้วคืนได้ ให้นำความในวรรคสาม และวรรคสี่ในมาตรา 43 มาใช้บังคับ

➢ **กำหนดเวลาและเงื่อนไขการจ่ายบำนาญพิเศษแก่ทายาท** [38]

(1) **บุตร** ให้มีสิทธิได้รับจนอายุครบ 20 ปีบริบูรณ์ เว้นแต่เมื่ออายุครบ 20 ปีบริบูรณ์ นั้นกำลังศึกษาในชั้นเตรียมอุดมศึกษาหรือในชั้นอุดมศึกษา หรือชั้นการศึกษาที่ทางราชการรับรองให้เทียบเท่า ก็ให้ได้รับต่อไปตลอดเวลาที่ยังทำการศึกษาในสถานศึกษา แต่ให้มีสิทธิรับโดยอายุต้องไม่เกิน 25 ปีบริบูรณ์

(2) **สามีหรือภริยา** ให้ได้รับตลอดชีวิตเว้นแต่ทำการสมรสใหม่

(3) **บิดามารดา** ให้ได้รับตลอดชีวิต

(4) **บุคคลอื่นได้แก่ผู้อุปการะ หรือผู้อยู่ในอุปการะ** ที่อายุยังไม่ถึง 20 ปีบริบูรณ์ ให้อนุโลมรับอย่างบุตร แต่ถ้าไม่เข้าลักษณะดังกล่าวให้รับเพียง 10 ปี

(5) **กรณีผู้มีสิทธิรับบำนาญพิเศษเป็นผู้พิการซึ่งทุพพลภาพอยู่ก่อนแล้ว หรือในระหว่างที่มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษ** ก็ให้ผู้นั้นได้รับบำนาญพิเศษตลอดเวลาที่ทุพพลภาพอยู่

---

[36] หนังสือ มท.ที่ส่วนท้องถิ่นบำนาญผู้ว่าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2546 ข้อ 40

[37] พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ 2500 มาตรา 43 วรรคห้า แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2530

[38] พ.ร.บ.ประกันสังคมบำนาญผู้ว่าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2500 มาตรา 44

(6) ทายาท หรือบุคคลซึ่งได้รับบำนาญพิเศษดังกล่าวข้างต้น ตายหรือหมดสิทธิไป ให้ส่วนที่ผู้นั้นได้รับอยู่เป็นอันยุติ [39]

5) **อัตราขั้นต่ำของบำนาญพิเศษ / บำเหน็จพิเศษเหตุทุพพลภาพ** [40]

ผู้รับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพรายใด หากได้รับรวมกับบำนาญปกติ (ถ้ามี) แล้วได้รับไม่ถึงเดือนละ 15,000 บาท ให้ได้รับบำนาญพิเศษเพิ่มจนครบ 15,000 บาท และผู้มีสิทธิจะได้รับจะยื่นคำขอเปลี่ยนเป็นรับบำเหน็จพิเศษแทนได้เป็นจำนวนเท่ากับบำนาญพิเศษ 60 เดือน โดยมีแนวทางปฏิบัติปรากฏตามหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท 0808.5/ว 924 ลงวันที่ 3 เมษายน 2556

6) **การขอรับบำนาญพิเศษของทายาท**

กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นตายและทายาทมีสิทธิรับบำนาญพิเศษ ให้ผู้มีสิทธิรับบำนาญพิเศษยื่นคำขอพร้อมกับหลักฐานที่เกี่ยวข้อง [41] และให้เจ้าหน้าที่รวบรวมหลักฐานเสนอจังหวัดภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่อง ดังนี้

1) หลักฐานเช่นเดียวกับที่ขอรับบำเหน็จตกทอด ตามข้อ 1.5.6

2) หลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม ได้แก่

(1) คำสั่งของผู้บังคับบัญชา หรือหลักฐานเกี่ยวกับการไปปฏิบัติราชการ

(2) รายงาน หรือรายละเอียดการปฏิบัติหน้าที่ราชการจนเป็นเหตุให้ถูกประทุษร้ายหรือได้รับอันตราย

(3) รายงานของผู้ร่วมงาน หรือผู้รู้เห็นเหตุการณ์ใกล้ชิด (ถ้ามี)

(4) รายงานการสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจในกรณีที่ถูกประทุษร้าย หรือได้รับอันตรายนั้นเกิดจากการกระทำผิดอาญาของผู้หนึ่งผู้ใด หรือสำเนาคำพิพากษาคดีนั้น

(5) ในกรณีที่ไม่อาจแนบหลักฐานตาม (4) หรือหลักฐานตาม (4) ไม่ปรากฏชัดว่าการถูกประทุษร้ายหรือได้รับอันตรายนั้นเกิดจากความผิดหรือความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นเองหรือไม่ ต้องมีเอกสารหลักฐานการสอบสวน พร้อมทั้งสรุปความเห็นของคณะกรรมการซึ่งผู้บังคับบัญชาได้แต่งตั้งขึ้นสอบสวนว่า การถูกประทุษร้ายหรือได้รับ อันตรายนั้นเกิดจากความผิด หรือความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของข้าราชการส่วนท้องถิ่น ผู้นั้นเองหรือไม่

(6) คำสั่งเลื่อนเงินเดือนกรณีพิเศษ (ถ้ามี)

1.5.5 บำเหน็จดำรงชีพ [42]

บำเหน็จดำรงชีพ เป็นเงินที่จ่ายเพื่อช่วยเหลือการดำรงชีพให้แก่ผู้รับบำนาญ เพื่อให้เกิดความเหมาะสม และพอเพียงกับเศรษฐกิจในปัจจุบัน ดังนี้

1) จ่ายให้แก่ผู้รับบำนาญปกติ หรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ

---

[39] มาตรา 43 วรรคท้าย แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2530

[40] มาตรา 45 แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2557

[41] ระเบียบ มท.ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2546 ข้อ 20

[42] พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2500 ลักษณะ3/1 มาตรา 46/1 เพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2548

2) สิทธิในการขอรับเป็นไปตามอัตราและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง [43] ดังนี้

➢ ไม่เกิน 15 เท่าของบำนาญรายเดือน แต่ไม่เกิน 400,000 บาท โดยขอรับดังนี้

(1) อายุต่ำกว่า 65 ปีบริบูรณ์ ขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้ไม่เกิน 200,000 บาท

(2) อายุตั้งแต่ 65 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป ขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้ไม่เกิน 400,000 บาท แต่ถ้าใช้สิทธิรับตาม (1) ไปแล้ว ให้ขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้ไม่เกินส่วนที่ยังไม่ครบตามสิทธิของผู้นั้น

3) กรณีผู้รับบำนาญรายใด รับทั้งบำนาญปกติและบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ ให้นำบำนาญปกติและบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ รวมเป็นบำนาญรายเดือนเพื่อคำนวณจ่ายเป็นบำเหน็จดำรงชีพ

4) เมื่อผู้รับบำนาญรับบำเหน็จดำรงชีพแล้ว ผู้รับบำนาญปกติหรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จดำรงชีพอีก ถ้าภายหลังผู้นั้นกลับเข้ารับราชการใหม่ และได้ออกจากราชการในครั้งหลังโดยเลือกรับบำนาญ

5) กรณีข้าราชการบำนาญกลับเข้ารับราชการใหม่ โดยมีสิทธินับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญตอนก่อนออกจากราชการต่อเนื่องกับการรับราชการในตอนหลังตามมาตรา 30 และเมื่อออกจากราชการ โดยในครั้งหลังเลือกรับบำเหน็จให้นำจำนวนเงินบำเหน็จดำรงชีพที่เคยใช้สิทธิขอรับไปแล้วมาไปหักออกจากเงินบำเหน็จที่คำนวณได้ในครั้งหลัง

6) กรณีผู้รับบำนาญปกติหรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ ได้แสดงเจตนาขอรับบำเหน็จดำรงชีพแล้ว แต่ได้ถึงแก่ความตายก่อนได้รับบำเหน็จดำรงชีพ ให้ระงับการจ่ายเงินดังกล่าว

7) กรณีผู้รับบำนาญปกติหรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพถึงแก่ความตาย การจ่ายบำเหน็จตกทอด ให้หักเงินออกจากบำเหน็จตกทอดที่จะได้รับเท่ากับเงินบำเหน็จดำรงชีพเสียก่อน

8) กรณีผู้รับบำนาญ หรือข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งถูกกล่าวหา หรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัยหรืออาญาก่อนออกจากราชการ จะขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้เมื่อกรณีหรือคดีถึงที่สุดและมีสิทธิรับบำนาญ

9) ระยะเวลาในการขอรับบำเหน็จดำรงชีพ

➢ ขอรับได้ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม ถึงวันที่ 31 ธันวาคม ของทุกปี

➢ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งออกจากราชการและเลือกรับบำนาญ จะขอรับบำเหน็จดำรงชีพพร้อมกับรับบำนาญในวันที่ยื่นเรื่องขอรับบำนาญก็ได้ แต่ถ้าไม่ขอรับบำเหน็จดำรงชีพพร้อมกับการยื่นเรื่องขอรับบำนาญในวันดังกล่าว หากภายหลังจะขอรับบำเหน็จดำรงชีพให้ขอรับได้ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม ถึงวันที่ 31 ธันวาคม ของทุกปี

1.5.6 บำเหน็จตกทอด

เงินที่จ่ายให้แก่ทายาทของข้าราชการส่วนท้องถิ่น หรือผู้รับบำนาญที่ถึงแก่ความตาย ดังนี้

1) <u>การคำนวณบำเหน็จตกทอดกรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นถึงแก่ความตาย</u> [44]

ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งถึงแก่ความตายระหว่างรับราชการ ถ้าความตายนั้นมิได้เกิดขึ้นเนื่องจาก การประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงของตนเอง ให้จ่ายบำเหน็จตกทอดแก่ทายาทหรือผู้มีสิทธิเป็นจำนวนเท่ากับ

---

[43] กฎกระทรวง ลงวันที่ 8 มีนาคม 2548 และ กฎกระทรวง ลงวันที่ 14 ก.ค. 2552

[44] พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2500 มาตรา 47 วรรคแรก แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 6) พ.ศ.2543

➢ เงินเดือนเดือนสุดท้าย x จำนวนปีเวลาราชการ

โดยให้จ่ายแก่ผู้มีสิทธิตามหลักเกณฑ์และวิธีการจ่ายบำเหน็จตกทอด ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่ถึงแก่ความตายโดยอนุโลม ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการบัญญัติให้กระทรวงการคลังเป็นผู้กำหนดในเรื่องใด ก็ให้กระทรวงมหาดไทยเป็นผู้กำหนดในเรื่องนั้นแทน

2) การคำนวณบำเหน็จตกทอดกรณีผู้รับบำนาญส่วนท้องถิ่นถึงแก่ความตาย[45]

กรณีผู้ได้รับบำนาญปกติ หรือผู้มีสิทธิจะได้รับบำนาญปกติ หรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ ถึงแก่ความตาย ให้จ่ายบำเหน็จตกทอดแก่ทายาท หรือผู้มีสิทธิ เป็นจำนวนเท่ากับ

➢ (บำนาญรายเดือน + เงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ (ช.ค.บ.)) x 30

กรณีผู้รับบำนาญได้ใช้สิทธิขอรับเงินบำเหน็จดำรงชีพแล้วและเมื่อเสียชีวิต บำเหน็จตกทอดที่ต้องจ่ายแก่ทายาท หรือผู้มีสิทธิต้องหักเงินตามจำนวนบำเหน็จดำรงชีพที่ผู้รับบำนาญได้รับแล้วออกก่อนด้วย

3) หลักเกณฑ์การจ่ายบำเหน็จตกทอด

จ่ายให้แก่ทายาท หรือผู้มีสิทธิ โดยอนุโลมตาม พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. 2494 และที่แก้ไขเพิ่มเติมที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน[46] ดังนี้

➢ ทายาทที่มีสิทธิรับบำเหน็จตกทอด ได้แก่

(1) บุตรให้ได้รับ 2 ส่วน ถ้าข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ตาย มีบุตรตั้งแต่ 3 คน ขึ้นไปให้ได้รับ 3 ส่วน

(2) สามี หรือ ภริยา ให้ได้รับ 1 ส่วน

(3) บิดามารดา หรือบิดา หรือมารดา ที่มีชีวิตอยู่ให้ได้รับ 1 ส่วน

➢ กรณีที่ไม่มีทายาทตาม (1) (2) (3) หรือทายาทดังกล่าวนั้นได้ตายไปก่อน ให้แบ่งบำเหน็จตกทอดระหว่างทายาทผู้มีสิทธิที่เหลืออยู่ตามส่วน

➢ กรณีไม่มีทายาทดังกล่าวเลย ให้จ่ายแก่บุคคลซึ่งข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือผู้รับบำนาญที่เสียชีวิตได้แสดงเจตนาไว้ต่อส่วนราชการเจ้าสังกัดตามแบบและวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

➢ กรณีไม่มีทายาทและบุคคลที่ได้แสดงเจตนาไว้ หรือบุคคลนั้นได้ตายไปก่อนให้สิทธิในบำเหน็จตกทอดเป็นอันยุติลง

➢ กรณีจ่ายบำเหน็จตกทอดไปแล้ว หากปรากฏว่ามีบุตรเพิ่มขึ้นโดยคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้ตาย ซึ่งได้มีการฟ้องคดีขอให้รับเด็กเป็นบุตรก่อนหรือภายใน 1 ปี นับแต่วันที่บิดาตาย หรือนับแต่วันที่ได้รู้หรือควรได้รู้ถึงความตายของบิดา ให้แบ่งบำเหน็จตกทอดนั้นใหม่ระหว่างทายาทผู้มีสิทธิ โดยถือว่าบุตรชอบด้วยกฎหมายตามคำพิพากษานั้นเป็นทายาทผู้มีสิทธิตั้งแต่วันตายของข้าราชการส่วนท้องถิ่น กรณีเช่นนี้ให้จังหวัดเรียกคืนบำเหน็จตกทอดจากทายาท ซึ่งรับบำเหน็จตกทอดไปก่อนแล้วตามระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

---

[45] พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2500 มาตรา 48 แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 8) พ.ศ.2556

[46] พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. 2494 มาตรา 48 แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 16) พ.ศ.2539

➢ กรณีไม่สามารถเรียกคืนบำเหน็จตกทอดที่จ่ายให้ทายาทซึ่งรับเกินไปในส่วนของตนได้ จังหวัดไม่ต้องรับผิดชอบจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดแก่บุตรซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตร โดยชอบด้วยกฎหมายย้อนหลังไปถึงวันเกิดสิทธิรับบำเหน็จตกทอดแต่อย่างใด

➢ กรณีได้จ่ายบำเหน็จตกทอดให้แก่ผู้มีสิทธิตามคำสั่งจังหวัดแล้ว หากปรากฏในภายหลังว่ามีบุตรซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรโดยชอบด้วยกฎหมายของผู้ตายตามเงื่อนไขที่กฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นเพิ่มขึ้น ให้จังหวัดสั่งจ่ายเงินรายนั้นใหม่ [47]

4) <u>การขอรับบำเหน็จตกทอดกรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นถึงแก่ความตาย</u> [48]

➢ ทายาทผู้มีสิทธิ หรือผู้ที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ได้แสดงเจตนาไว้แล้วแต่กรณี ยื่นเรื่องขอรับบำเหน็จตกทอดด้วยตนเองตามแบบ บ.ท. 1 แบบ บ.ท. 2 และแบบ บ.ท. 5 ต่อราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ตายสังกัดอยู่ครั้งสุดท้าย พร้อมด้วยสำเนามรณบัตร รวม 3 ชุด และให้คำรับรองว่าจะชดใช้เงินที่ได้รับไปโดยไม่มีสิทธิ ตลอดจนค่าเสียหายต่าง ๆ คืนแก่ราชการส่วนท้องถิ่น ตามแบบ บ.ท. 6 หรือแบบหนังสือรับรองการชดใช้เงินคืนให้แก่ทางราชการ (สำหรับผู้เยาว์คนเสมือนไร้ความสามารถ คนไร้ความสามารถ ให้ผู้ปกครองในฐานะผู้แทนโดยชอบธรรมผู้พิทักษ์ หรือผู้อนุบาล ลงชื่อแทนหรือให้ความยินยอม แล้วแต่กรณี

➢ เมื่อเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบได้รับเรื่องขอรับบำเหน็จตกทอดจากผู้ยื่นแล้ว ให้สอบสวนบันทึกปากคำของผู้ยื่นในหัวข้อรายละเอียด ดังนี้

(1) ผู้ตายได้ตายด้วยเหตุใด

(2) ชื่อตัว ชื่อสกุลของบิดาและมารดาของผู้ตายชื่ออะไร และยังมีชีวิต หรือถึงแก่กรรมไปแล้ว ตั้งแต่เมื่อใด

(3) ผู้ตายมีสามีหรือภริยาโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ถ้ามี ชื่อตัว ชื่อสกุลอะไร และให้มีหลักฐานใบสำคัญการสมรสประกอบด้วย หากไม่มีหลักฐานให้ชี้แจงเหตุผลโดยชัดแจ้ง

(4) ผู้ตายมีบุตรกี่คน ชื่ออะไร เกิดวันเดือนปีใด ถ้าเป็นบุตรเกิดก่อนสมรส ต้องให้สอบสวนโดยละเอียดต่อไปด้วยว่าต่อมาบิดามารดาได้สมรสกัน หรือได้จดทะเบียนว่าเป็นบุตร หรือศาลพิพากษาว่าเป็นบุตรหรือไม่ ทั้งนี้ ให้ส่งหลักฐานต่าง ๆ เช่น สำเนาทะเบียนบ้าน สำเนาใบสำคัญการสมรส สำเนาทะเบียนการรับรองบุตร หรือสำเนาคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตร และเอกสารที่เกี่ยวข้องอื่นใดประกอบการพิจารณาด้วย

➢ ให้เจ้าหน้าที่รวบรวมหลักฐานที่เกี่ยวข้องที่ใช้ในการขอรับบำเหน็จบำนาญปกติตามข้อ 1.5.3 และให้เสนอจังหวัดภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่อง โดยให้แบบหลักฐานเพิ่มเติมดังนี้

(1) <u>หลักฐานเกี่ยวกับการตาย</u>

(ก) สำเนามรณบัตรกรณีตายโดยเหตุปกติ หรือสำเนามรณบัตร ประกอบหลักฐานการสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ เช่น รายงานการชันสูตรพลิกศพ รายงานประจำวันเกี่ยวกับคดี รายงานการสอบสวน ฯลฯ กรณีตายโดยผิดธรรมชาติ

---

[47] ระเบียบ มท.ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2546 ข้อ 40

[48] ระเบียบ มท ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2546 ข้อ 19

(ข) สำเนาคำสั่งศาลสำหรับผู้ที่ศาลสั่งให้เป็นคนสาบสูญ

(ค) หลักฐานการสอบสวน พร้อมทั้งสรุปความเห็นของคณะกรรมการที่ผู้บังคับบัญชาแต่งตั้งเพื่อสอบสวนพฤติการณ์และกรณีแวดล้อมทั่ว ๆ ไป สำหรับผู้ที่ไม่ทราบแน่ชัดว่าการตายมีสาเหตุเนื่องจากการประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงของตนเองหรือไม่

(ง) หลักฐานการวินิจฉัยขององค์กรกลางบริหารงานบุคคลราชการส่วนท้องถิ่น (ก.จ.จ. หรือ ก.ท.จ. หรือ ก.อบต.จังหวัด หรือ ก.เมืองพัทยา) ถ้าผู้นั้นไม่ถึงแก่ความตายเสียก่อนจะต้องได้รับโทษถึงไล่ออกจากราชการหรือไม่ สำหรับผู้ตายที่มีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงและยังไม่ได้รับการวินิจฉัยเรื่องที่กระทำผิดนั้น

(2) <u>หลักฐานเกี่ยวกับทายาท</u>

(ก) สำเนาทะเบียนบ้านของบิดามารดา กรณียังมีชีวิตอยู่หรือสำเนามรณบัตรหรือหนังสือรับรองการตายของผู้ที่ควรเชื่อถือได้ (เช่น พี่ น้อง ลุง ป้า น้า อา หรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง) กรณีที่ตายไปก่อนแล้ว

(ข) หลักฐานการเป็นบิดาโดยชอบด้วยกฎหมายของผู้ตาย ได้แก่

- สำเนาทะเบียนสมรส หรือใบสำคัญการสมรสของบิดามารดา หรือสำเนาทะเบียนฐานะของภริยา (มารดาของผู้ตาย) หรือ
- หนังสือรับรองของผู้ควรเชื่อถือได้ที่รับรองว่าบิดามารดาสมรสก่อนวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2478 หรือ
- สำเนาทะเบียนบ้าน หรือสูติบัตรของบุตรร่วมบิดามารดาเดียวกันกับผู้ตาย ซึ่งเกิดภายในปี พ.ศ. 2478 หรือก่อนนั้น

(3) <u>หลักฐานเกี่ยวกับคู่สมรส</u>

(ก) สำเนาทะเบียนสมรส หรือใบสำคัญการสมรส

(ข) สำเนาทะเบียนบ้าน

(ค) สำเนามรณบัตร หรือหนังสือรับรองการตายของผู้ที่ควรเชื่อถือได้กรณีคู่สมรสตายไปก่อน

(ง) สำเนาทะเบียนการหย่า หรือใบสำคัญการหย่า หรือคำสั่งศาลกรณีที่มีการหย่า

(จ) สำเนาคำพิพากษา หรือคำสั่งที่แสดงว่าคู่สมรสคนใดเป็นคู่สมรสที่ชอบด้วยกฎหมาย กรณีที่มีการสมรสซ้อน

(4) <u>หลักฐานเกี่ยวกับบุตร</u>

(ก) สำเนาทะเบียนสมรสหรือใบสำคัญการสมรสของผู้ตายกับมารดาของบุตร หรือสำเนาทะเบียนการรับรองบุตร หรือสำเนาคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตร

(ข) บันทึกรับรองการมีบุตรชอบด้วยกฎหมายในครรภ์มารดา (ถ้ามี)

(ค) สำเนาใบมรณบัตร หรือหนังสือรับรองการตายของผู้ที่ควรเชื่อถือได้กรณีบุตรตาย

(ง) สำเนาทะเบียนการรับรองบุตรบุญธรรม กรณีที่มีบุตรบุญธรรม

(5) หลักฐานการเป็นผู้ปกครองโดยชอบด้วยกฎหมาย หรือผู้พิทักษ์ หรือผู้อนุบาล แล้วแต่กรณี ซึ่งลงชื่อให้ความยินยอมในการขอรับ หรือขอรับบำเหน็จตกทอดแทนผู้มีสิทธิได้แก่ สำเนาทะเบียนการรับรองบุตร สำเนาทะเบียนการรับบุตรบุญธรรม หรือสำเนาคำสั่งศาลตั้งผู้ปกครอง ผู้พิทักษ์ หรือผู้อนุบาล แล้วแต่กรณี

5) การขอรับบำเหน็จตกทอดกรณีผู้รับบำนาญส่วนท้องถิ่นถึงแก่ความตาย[49]

กระทรวงมหาดไทยกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการขอรับบำเหน็จตกทอดกรณีผู้รับบำนาญถึงแก่ความตาย ดังนี้

- เมื่อผู้รับบำนาญถึงแก่ความตาย เป็นหน้าที่ของทายาท หรือผู้มีสิทธิรับบำเหน็จตกทอดแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผู้เบิกจ่ายบำนาญทราบ และให้ผู้เบิกจ่ายบำนาญแจ้งการหมดสิทธิรับบำนาญของผู้นั้นให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นทราบโดยเร็ว
- ให้ทายาทผู้มีสิทธิ หรือผู้ที่ผู้รับบำนาญซึ่งถึงแก่ความตายได้แสดงเจตนาไว้ให้มีสิทธิรับบำเหน็จตกทอด ยื่นคำขอรับบำเหน็จตกทอด พร้อมทั้งให้คำรับรองว่าจะชดใช้เงินที่ได้รับไปโดยไม่มีสิทธิตลอดจนค่าเสียหายต่าง ๆ คืนแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามแบบ บ.ท. 6 และสำหรับผู้เยาว์ คนเสมือนไร้ความสามารถ หรือคนไร้ความสามารถ ให้ผู้ปกครองในฐานะผู้แทนโดยชอบธรรม หรือผู้พิทักษ์ หรือผู้อนุบาลลงชื่อแทนหรือให้ความยินยอม แล้วแต่กรณี โดยยื่นต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ผู้ตายรับบำนาญครั้งสุดท้าย
- ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบรวบรวมหลักฐานเช่นเดียวกับกรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นตายตามข้อ 4) แนบแบบคำขอ และให้เสนอจังหวัดภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่อง

1.6 การเสียสิทธิรับสวัสดิการด้านบำเหน็จบำนาญของทายาท

1.6.1 กรณีการกระทำของข้าราชการส่วนท้องถิ่น[50]

สาเหตุเนื่องมาจากข้าราชการส่วนท้องถิ่น มีการณีหรือต้องหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงถึงแก่ความตายก่อนได้รับการวินิจฉัยเรื่องที่กระทำผิดวินัยนั้น ให้คณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ก.บ.ท.) มีหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยว่า ถ้าข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นไม่ถึงแก่ความตายเสียก่อนจะต้องได้รับโทษถึงไล่ออกหรือไม่ ถ้าเห็นว่าผู้นั้นจะต้องได้รับโทษถึงไล่ออก ทายาทไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอดตามมาตรา 47

1.6.2 กรณีการกระทำของผู้รับบำนาญ [51]

สาเหตุเนื่องมาจากผู้รับบำนาญปกติ หรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ หรือได้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ ได้กระทำความผิดอาญาซึ่งไม่ใช่ความผิดฐานลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท หรือถูกฟ้องว่าเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต ถ้าถึงแก่ความตายก่อนมีคดีหรือก่อนคดีถึงที่สุด ให้คณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ก.บ.ท.) มีหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยว่า

---

[49] ระเบียบ มท.ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2546 ข้อ 22 ข้อ 23

[50] พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2500 มาตรา 52 แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2543

[51] พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2500 มาตรา 53

ผู้นั้นได้กระทำความผิดจริงหรือไม่ ถ้าเห็นว่าผู้นั้นได้กระทำความผิดซึ่งกฎหมายกำหนดโทษขั้นสูงอย่างสูงไว้เกินกว่า 1 ปี แล้ว หายาทไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอดตามมาตรา 48

1.6.3 กรณีการกระทำของทายาท [52]

ทายาทที่มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษ หรือทายาทที่มีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอดไม่มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษหรือบำเหน็จตกทอด ถ้าทายาทได้กระทำการ ดังนี้

➢ เป็นผู้ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้เจตนากระทำ หรือพยายามกระทำให้เจ้าบำนาญหรือผู้ที่จะก่อให้เกิดสิทธิรับบำนาญแก่ตนถึงตายโดยมิชอบด้วยกฎหมาย

➢ ทายาทที่มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษด้วยกัน ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้เจตนากระทำหรือพยายามกระทำให้ทายาทด้วยกันถึงตายโดยมิชอบด้วยกฎหมาย หรือ

➢ ทายาทต้องเจ้าบำนาญหรือผู้ที่จะก่อให้เกิดสิทธิรับบำนาญแก่ตน หากว่าคำความผิดโทษประหารชีวิต และคดีนอกจากนี้ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ามีความผิดฐานฟ้องเท็จหรือทำพยานเท็จ

1.7 <u>เงินเพิ่มจากเงินบำนาญ</u>

1.7.1 ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญ

เงินเพิ่มร้อยละ 25 จากเงินบำนาญ เป็นสิทธิประโยชน์ที่กำหนดให้เฉพาะแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญเท่านั้น ทั้งนี้ เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2509 ซึ่งต่อมาภายหลังได้มีการยกเลิกระเบียบดังกล่าว และมีการปรับปรุงการจ่ายเงินเพิ่มจากเงินบำนาญ ดังนี้ [53]

(1) ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่ง <u>*ออกหรือพ้นจากราชการก่อนวันที่ 1 มกราคม 2509*</u> และได้รับ หรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ หรือบำนาญพิเศษ หรือบำเหน็จตกทอด <u>***ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญ***</u>

(2) ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่ง <u>*ออกหรือพ้นจากราชการนับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2509 เป็นต้นไป*</u> และได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ หรือบำนาญพิเศษ <u>*มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละ 25 ของเงินบำนาญปกติ หรือเงินบำนาญพิเศษ*</u>โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเบิกจ่ายเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษ จากเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น และให้รวมจ่ายพร้อมกับเงินบำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือผู้มีสิทธิจะพึงได้รับ <u>**แต่เมื่อรวมเงินเพิ่มดังกล่าวกับเงินบำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษเข้าด้วยกันแล้วจะต้องไม่สูงกว่าเงินเดือนเดือนสุดท้ายที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้รับอยู่ก่อนออกหรือพ้นจากราชการส่วนท้องถิ่น**</u>

(3) กรณีที่ข้าราชการซึ่งได้โอนหรือถูกสั่งไปรับราชการ ณ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งมีสิทธิได้นับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญติดต่อกัน ในการคำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติ หรือเงินบำนาญพิเศษเพื่อจ่ายแก่ข้าราชการดังกล่าว ให้คิดตามสัดส่วนของระยะเวลาที่ไปรับราชการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น คำนวณโดย

---

[52] พ.ร.บ. บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2500 มาตรา 54

[53] ระเบียบ มท. ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2546 ข้อ 39

➢ $\frac{\text{เงินบำนาญปกติ หรือเงินบำนาญพิเศษ} \times 25 \times \text{จำนวนปีเวลาราชการที่เป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น}}{100 \times \text{เวลาราชการทั้งหมด (จำนวนปีเวลาราชการที่รับราชการอยู่สังกัดเดิม + สังกัด อปท.)}}$

1.7.2 ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญ

(1) ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งบรรจุ หรือโอนมาเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2535 เป็นต้นไป

ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2546 ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งเข้ารับการบรรจุ หรือโอนมารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่น นับตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2535 เป็นต้นไป เมื่อออกหรือพ้นจากราชการ และได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติหรือบำนาญพิเศษ หรือผู้มีสิทธิจะได้รับบำนาญพิเศษไปมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละ 25 จากเงินบำนาญปกติหรือในบำนาญพิเศษ

กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นแต่ละประเภท ไม่ว่าจะเป็นข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด พนักงานเทศบาล พนักงานเมืองพัทยา ซึ่งรับราชการก่อนวันที่ 1 ตุลาคม 2535 ถ้าโอนไปรับราชการในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่างประเภท ตั้งแต่หรือหลังวันที่ 1 ตุลาคม 2535 สถานะความเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นก็ยังถือเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น ตามความหมายที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2500 และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 4 วรรคแรก ดังนั้น จึงมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญ เช่น พนักงานเทศบาล ซึ่งได้รับการบรรจุเป็นพนักงานเทศบาลก่อนวันที่ 1 ตุลาคม 2535 ถ้าโอนมารับราชการเป็นพนักงานส่วนตำบล เมื่อออกหรือพ้นจากราชการและมีสิทธิรับบำนาญจะมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญ เป็นต้น แต่ถ้าเป็นกรณีพนักงานส่วนตำบลที่เริ่มบรรจุเป็นพนักงานส่วนตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลครั้งแรก ซึ่งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกิดขึ้นหลังวันที่ 1 ตุลาคม 2535 พนักงานส่วนตำบลที่เริ่มบรรจุใหม่เหล่านี้ เมื่อออกหรือพ้นจากราชการและมีสิทธิรับบำนาญ จะไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญ

(2) ข้าราชการที่โอนมาตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2535 เป็นต้นไป หรือข้าราชการถ่ายโอน

เนื่องจากความในข้อ 39 (4) ใช้คำว่าข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งเข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นนับตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2535 เป็นต้นไป ซึ่งคำว่าเข้ารับราชการดังกล่าว จะมีความหมายว่า บรรจุแต่งตั้งเพื่อ เข้ารับราชการ ในราชการส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับโอน และแต่งตั้ง เข้ารับราชการ ในราชการส่วนท้องถิ่น ดังนั้น กรณีที่ข้าราชการประเภทอื่นๆ ที่โอนมาเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2535 เป็นต้นไป เมื่อออกหรือพ้นจากราชการและมีสิทธิรับเงินบำนาญ จะไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญ ทั้งนี้ ได้มีข้อยุติตามคำพิพากษาศาลฎีกาที่ อ.392/2550 ลงวันที่ 26 พฤศจิกายน 2550 (ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0808.5/ว 57 ลงวันที่ 31 กันยายน 2552) สำหรับกรณีข้าราชการถ่ายโอนซึ่งเคยรับราชการส่วนท้องถิ่นมาก่อนวันที่ 1 ตุลาคม 2535 และได้โอนไปเป็นข้าราชการทหารเรือ ต่อมาได้รับการถ่ายโอนกลับมาเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น เมื่อพ้นจากราชการและมีสิทธิรับเงินบำนาญจะไม่มีสิทธิรับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญ เพราะตามหลักกฎหมายแล้วถือว่า การที่ข้าราชการผู้นั้นโอนจากราชการส่วนท้องถิ่นไปเป็นข้าราชการทหารเรือเป็นการเปลี่ยนสังกัดการรับราชการ มิใช่การออกจากราชการด้วยเหตุต่างๆ

ตาม พ.ร.บ. บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงยังไม่เกิดสิทธิที่จะได้รับเงินเพิ่มร้อยละ 25 จากเงินบำนาญ เมื่อข้าราชการถ่ายโอนมายังราชการส่วนท้องถิ่น จึงเป็นการโอนเปลี่ยนสถานะกลับมาเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นหลังวันที่ 1 ตุลาคม 2535 (ราชออเดียดตามหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท 0808.4/ว 591 ลงวันที่ 11 พฤษภาคม 2547)

1.8 <u>เงินช่วยพิเศษ</u>

1.8.1 การจ่ายเงินช่วยพิเศษ [54]

กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ได้รับหรือมีสิทธิรับบำนาญถึงแก่ความตาย ให้จ่ายบำนาญรวมทั้งเงินเพิ่มจากบำนาญ (ถ้ามี) ให้จนถึงวันที่ถึงแก่ความตาย และให้จ่ายเงินช่วยพิเศษเป็นจำนวนเท่ากับ

➢ (บำนาญ + เงินเพิ่มจากบำนาญ (ถ้ามี) + เงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ (ถ้ามี)) x 3

1.8.2 ผู้มีสิทธิได้รับเงินช่วยพิเศษ [55]

1) กรณีที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ตายได้แสดงเจตนาไว้ก่อนตาย ตามแบบ บ.ท. 10 ยื่นต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เงินช่วยพิเศษให้จ่ายแก่บุคคลซึ่งข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ตายแสดงเจตนา เช่น ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ตายมีคู่สมรส และมีบุตร แต่ได้ยื่นแบบ บ.ท. 10 แสดงเจตนาให้จ่ายเงินช่วยพิเศษแก่บุตร เมื่อข้าราชการท่านนั้นเสียชีวิตต้องจ่ายเงินช่วยพิเศษให้แก่บุตร

2) กรณีที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ตายมิได้แสดงเจตนาไว้ หรือกรณีที่ได้มีการแสดงเจตนาไว้แต่บุคคลดังกล่าวได้ตายก่อนข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ตาย หรือได้ตายก่อนมีการจ่ายเงินดังกล่าว ให้จ่ายเงินช่วยพิเศษแก่บุคคลตามลำดับ ดังนี้

(1) คู่สมรส

(2) บุตร

(3) บิดามารดา

ทั้งนี้ หากบุคคลในลำดับก่อนยังมีชีวิตอยู่บุคคลในลำดับถัดไปไม่มีสิทธิได้รับเงินช่วยพิเศษ เช่น ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ตายมีคู่สมรส มีบุตร เงินช่วยพิเศษต้องจ่ายให้แก่คู่สมรสเท่านั้นแต่ถ้าคู่สมรส เสียชีวิตก่อนที่จะจ่ายเงิน ให้จ่ายเงินช่วยพิเศษแก่บุตร

3) กรณีผู้มีสิทธิได้รับเงินช่วยพิเศษเป็นบุตร และมีจำนวนมากกว่า 1 คนให้จ่าย ให้แก่บุตรผู้ซึ่งได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากบุตรคนอื่น ๆ ให้เป็นผู้รับเงิน หรือจ่ายให้แก่บุคคลหนึ่งบุคคลใดที่จัดการศพ เช่น กรณีปรากฏข้อเท็จจริงว่าบุตร 3 คนร่วมกันเป็นผู้ที่จัดการศพให้มอบเงินดังกล่าวให้แก่บุตรเหล่านั้น

4) กรณีทายาทซึ่งเป็นผู้รับบำนาญพิเศษถึงแก่ความตาย ไม่มีการจ่ายเงินช่วยพิเศษและเงินบำเหน็จตกทอด

---

[54] ระเบียบ มท.ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2546 ข้อ 30 วรรคแรก

[55] ข้อ 30 วรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่ และวรรคห้า

1.8.3 การขอรับเงินช่วยพิเศษ [56]

1) กรณีขอรับเงินช่วยพิเศษ ให้กระทำภายใน 1 ปีนับแต่วันที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญถึงแก่ความตาย

2) กรณีที่ผู้มีสิทธิรับบำนาญถึงแก่ความตายก่อนที่ผู้ว่าราชการจังหวัดจะสั่งจ่ายบำนาญ ให้ขับระยะเวลาเพื่อขอรับเงินช่วยพิเศษตามความในข้อ 1) นับแต่วันที่ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งจ่ายบำนาญ

1.8.4 กรณีศพไม่มีผู้ที่เข้าจัดการศพ [57]

ในกรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความจำเป็นต้องเข้าจัดการศพข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ตาย เพราะไม่มีผู้ใดเข้าจัดการในเวลาอันสมควรให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหักค่าใช้จ่ายจากเงินช่วยพิเศษได้เท่าที่จ่ายจริง แล้วมอบส่วนที่เหลือถ้ามีให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับต่อไป

1.9 <u>เงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ (ช.ค.บ.)</u>

1.9.1 หลักเกณฑ์ทั่วไป และอัตราการจ่ายเงิน ช.ค.บ.

เงินบำนาญที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญได้รับ เป็นเงินที่คิดคำนวณตามระเบียบกฎหมายที่กำหนดไว้ชัดเจน ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ เมื่อคำนวณแล้วได้รับบำนาญรายเดือนเท่าใดก็จะได้รับตามจำนวนนั้นตลอดไป แต่เมื่อเวลาผ่านไปสภาพเศรษฐกิจมีการเจริญเติบโต อัตราค่าครองชีพมีการเปลี่ยนแปลงสูงขึ้น เงินบำนาญที่ได้รับอยู่จึงไม่เหมาะสมและเพียงพอต่อการดำรงชีวิต กฎหมายจึงกำหนดเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ (ช.ค.บ.) ขึ้น เพื่อให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญมีเงินได้รายเดือนเพิ่มขึ้น โดยเริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2522 เป็นต้นมา กระทรวงมหาดไทยได้กำหนดระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น เพื่อให้สอดคล้องกับการกำหนดเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของข้าราชการพลเรือนตลอดมา ซึ่งจนถึงปัจจุบันได้มีการกำหนดระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น รวม 15 ฉบับ โดยให้ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษ หรือบำนาญตกทอดในฐานะทายาท หรือผู้อุปการะ หรือผู้อยู่ในอุปการะได้รับเงิน ช.ค.บ. สรุปดังนี้

➢ ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2522 มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2521

(1) ผู้ได้รับบำนาญปกติ หรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ [58]

- ได้ต่ำกว่าเดือนละ 4,000 บาท ให้ได้รับ ช.ค.บ. เดือนละ 200 บาท
- ได้ตั้งแต่เดือนละ 4,000 บาทขึ้นไป แต่ไม่เกิน 4,200 บาท ให้ได้รับ ช.ค.บ. เดือนละ 200 บาท แต่เมื่อรวม ช.ค.บ. กับบำนาญแล้วให้ได้รับไม่เกิน 4,200 บาท

(2) ผู้ได้รับบำนาญปกติลาเข้ารับราชการ หรือกลับเข้ารับราชการสังกัดราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น ไม่มีสิทธิได้รับ ช.ค.บ.

---

[56] ระเบียบ มท.ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2546 ข้อ 31 วรรคหนึ่งและวรรคสอง

[57] ข้อ 31 วรรคท้าย

[58] ระเบียบ มท.ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2522 ข้อ 3 และข้อ 5 (ก) (ข้อ 5 แก้ไขโดย (ฉบับที่ 7) พ.ศ.2535)

- ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2523 มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2523
  (1) ผู้ที่ได้บำนาญพิเศษในฐานะทายาท [59]
    - ได้ต่ำกว่าเดือนละ 4,000 บาท ให้ได้รับ ช.ค.บ. เดือนละ 100 บาท
    - ได้ตั้งแต่เดือนละ 4,000 บาท ขึ้นไป แต่ไม่เกิน 4,100 บาท ให้ได้รับ ช.ค.บ.
    - เดือนละ 100 บาท แต่เมื่อรวม ช.ค.บ. กับบำนาญแล้วให้ได้รับไม่เกิน 4,100 บาท
  (2) ผู้ได้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาท ถ้าเข้ารับราชการ หรือกลับเข้ารับราชการสังกัดราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น ไม่มีสิทธิได้รับ ช.ค.บ.
- ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2525 มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2525 กำหนดให้ผู้ได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษในฐานะทายาท ให้ได้รับ ช.ค.บ. ดังนี้ [60]
  (1) ผู้ได้รับบำนาญในวันที่ 1 มกราคม 2523 และยังคงได้รับอยู่ ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละร้อยละ 39 ของจำนวนบำนาญที่ได้รับ
  (2) ผู้ได้รับบำนาญตั้งแต่วันที่ 2 มกราคม 2523 ถึงวันที่ 1 มกราคม 2525 และยังคงได้รับอยู่ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละร้อยละ 16 ของจำนวนบำนาญที่ได้รับ
- ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2532 มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2532 กำหนดให้ผู้ได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษในฐานะทายาทอยู่แล้ว ในวันที่ 1 มกราคม 2532 ให้ได้รับ ช.ค.บ. ดังนี้ [61]
  (1) ผู้ได้รับบำนาญและ ช.ค.บ. อยู่แล้ว ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละร้อยละ 6 ของจำนวนบำนาญและ ช.ค.บ. ที่ได้รับ
  (2) ผู้ได้รับเฉพาะบำนาญ ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละร้อยละ 6 ของจำนวนบำนาญที่ได้รับ
- ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2533 มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2533 กำหนดให้ผู้ได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษในฐานะทายาทอยู่แล้ว ในวันที่ 1 เมษายน 2533 ให้ได้รับ ช.ค.บ. ดังนี้ [62]
  (1) ผู้ได้รับบำนาญและ ช.ค.บ. อยู่แล้ว ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละร้อยละ 10 ของจำนวนบำนาญและ ช.ค.บ. ที่ได้รับ
  (2) ผู้ได้รับเฉพาะบำนาญ ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละร้อยละ 10 ของจำนวนบำนาญที่ได้รับ

---

[59] ข้อ 4 แก้ไขโดย (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2523 และข้อ 5 แก้ไขโดย (ฉบับที่ 7) พ.ศ.2535

[60] ระเบียบ มท.ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2522 ข้อ 4 ทวิ แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2523 และ แก้ไขโดย (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2525

[61] ระเบียบ มท.ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2522 ข้อ 4 ทวิ เพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2532

[62] ข้อ 4 จัตวา เพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2533

- ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 6) พ.ศ.2534 มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน 2533 กำหนดให้ผู้รับบำนาญปกติที่มีเวลาราชการรวมกันทั้งสิ้นไม่น้อยกว่า 25 ปีบริบูรณ์ และได้รับ ช.ค.บ. ตามข้อ 3 ข้อ 4 วรรค ข้อ 9 ตรี และข้อ 4 จัตวา แล้วแต่กรณีอยู่แล้ว ให้ได้รับ ช.ค.บ. ดังนี้ [63]
  (1) ผู้ได้รับบำนาญปกติมีอายุตั้งแต่ 70 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป แต่ไม่ถึง 80 ปีบริบูรณ์ และได้รับบำนาญปกติรวมกับ ช.ค.บ เดือนละไม่ถึง 3,000 บาท ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละเท่ากับส่วนต่างของเงินจำนวน 3,000 บาท หักด้วยบำนาญปกติและ ช.ค.บ. ที่ได้รับอยู่
  (2) ผู้ได้รับบำนาญปกติมีอายุตั้งแต่ 80 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป แต่ไม่ถึง 90 ปีบริบูรณ์ และได้รับบำนาญปกติรวมกับ ช.ค.บ. เดือนละไม่ถึง 5,000 บาทให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละเท่ากับส่วนต่างของเงินจำนวน 5,000 บาทหักด้วยบำนาญปกติและ ช.ค.บ. ที่ได้รับอยู่
  (3) ผู้ได้รับบำนาญปกติมีอายุตั้งแต่ 90 ปีบริบูรณ์ขึ้นไปและได้รับบำนาญปกติรวมกับ ช.ค.บ. เดือนละไม่ถึง 6,000 บาท ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละเท่ากับส่วนต่างของเงินจำนวน6,000 บาทหักด้วยบำนาญปกติและ ช.ค.บ. ที่ได้รับอยู่
- ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 7) พ.ศ.2535 มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2535 กำหนดให้ผู้ได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษ เพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษในฐานะทายาทให้ได้รับ ช.ค.บ. ดังนี้ [64]
  (1) ผู้ได้รับบำนาญก่อนวันที่ 2 กันยายน 2521 ให้ได้รับ ช.ค.บ ในอัตราเดือนละร้อยละ 40 ของจำนวนบำนาญและ ช.ค.บ. ที่ได้รับ
  (2) ผู้ได้รับบำนาญตั้งแต่วันที่ 2 กันยายน 2521 ถึงวันที่ 1 มกราคม 2532 ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราเดือนละร้อยละ 20 ของจำนวนบำนาญและ ช.ค.บ. ที่ได้รับ
  (3) ผู้ได้รับบำนาญตั้งแต่วันที่ 2 มกราคม 2532 ถึงวันที่ 1 เมษายน 2535 ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราเดือนละร้อยละ 12 ของจำนวนบำนาญและ ช.ค.บ. ที่ได้รับ
- ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 8) พ.ศ.2538 มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2537 กำหนดให้ผู้ได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษ เพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษในฐานะทายาทอยู่แล้ว ในวันที่ 1 ตุลาคม 2537 ให้ได้รับ ช.ค.บ. ดังนี้ [65]
  (1) ผู้ได้รับบำนาญและ ช.ค.บ. อยู่แล้ว ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละร้อยละ 11 ของจำนวนบำนาญและ ช.ค.บ. ที่ได้รับ
  (2) ผู้ได้รับเฉพาะบำนาญ ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละร้อยละ 11 ของจำนวนบำนาญที่ได้รับ

---

[63] ข้อ 5 ระเบียบ ... ฉบับที่ 6) พ.ศ.2534

[64] ระเบียบ ... ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2522 ข้อ 4 จ (เพิ่มเติมโดย ฉบับที่ 7) พ.ศ.2535

[65] ข้อ 6 ... ฉบับที่ 8) พ.ศ.2538

- ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2547 มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2547 กำหนดให้ผู้ได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษ เพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษในฐานะทายาทอยู่แล้ว ในวันที่ 1 เม.ย. 2547 ให้ได้รับ ข.ค.บ. ดังนี้ [66]
  (1) ผู้ได้รับบำนาญและ ข.ค.บ. อยู่แล้ว ให้ได้รับ ข.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละร้อยละ 3 ของจำนวนบำนาญและ ข.ค.บ. ที่ได้รับ
  (2) ผู้ได้รับบำนาญเฉพาะบำนาญ ให้ได้รับ ข.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละร้อยละ 3 ของจำนวนบำนาญที่ได้รับ
- ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2548 มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2548 กำหนดให้
  - ผู้ได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษ เพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษในฐานะทายาท เมื่อรวมกับ ข.ค.บ. ที่ได้รับต่ำกว่าเดือนละ 5,100 บาทให้ได้รับ ข.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละเท่ากับส่วนต่างของจำนวนเงิน 5,100 บาท หักด้วยจำนวนบำนาญและ ข.ค.บ. ที่ได้รับ [67]
- ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 11) พ.ศ.2549 มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2548 กำหนดให้ผู้ได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษ เพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษในฐานะทายาท อยู่แล้วในวันที่ 1 ตุลาคม 2548 ให้ได้รับ ข.ค.บ. ดังนี้ [68]
  (1) ผู้ได้รับบำนาญและ ข.ค.บ. อยู่แล้ว ให้ได้รับ ข.ค.บ. เพิ่มอีก ในอัตราเดือนละร้อยละ 5 ของจำนวนบำนาญและ ข.ค.บ. ที่ได้รับ
  (2) ผู้ได้รับเฉพาะบำนาญ ให้ได้รับ ข.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละร้อยละ 5 ของจำนวนบำนาญที่ได้รับ
  (3) ผู้ได้รับบำนาญเปลี่ยนแปลงสถานที่รับบำนาญ ให้เป็นหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ผู้รับบำนาญเลือกออก หรือพ้นจากราชการเป็นผู้มีสิทธิ์ ข.ค.บ.
- ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2551 มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2550 กำหนดให้ผู้ได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษในฐานะทายาทอยู่แล้ว ในวันที่ 1 ตุลาคม 2550 ให้ได้รับ ข.ค.บ. ดังนี้ [69]
  (1) ผู้ได้รับบำนาญและ ข.ค.บ. อยู่แล้ว ให้ได้รับ ข.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละร้อยละ 4 ของจำนวนบำนาญและ ข.ค.บ. ที่ได้รับ
  (2) ผู้ได้รับเฉพาะบำนาญให้ได้รับ ข.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละร้อยละ 4 ของจำนวนบำนาญที่ได้รับ

---

[66] ข้อ 4 ข้อ(1) เพิ่มเติมโดย ระเบียบฉบับที่ 9 พ.ศ 2547

[67] ระเบียบ มท.ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ 2522 ข้อ 4 วรรคสี่ เพิ่มเติมโดย ระเบียบฉบับที่ 10 พ.ศ.2548

[68] ข้อ 4 วรรค เพิ่มเติมโดย ระเบียบฉบับที่ 11 พ.ศ.2549

[69] ข้อ 4 วรรคสาม เพิ่มเติมโดย ระเบียบฉบับที่ 12 พ.ศ.2551

- ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2552 มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 1 สิงหาคม 2552 ให้ยกเลิกความใน ข.ค.บ. (ฉบับที่ 10) และกำหนดให้
  - ผู้ได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษในฐานะทายาทถ้าได้รับบำนาญรวมกันทุกประเภท เมื่อรวมกับ ข.ค.บ. ที่ได้รับต่ำกว่าเดือนละ 6,000 บาท ให้ได้รับ ข.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละเท่ากับส่วนต่างของจำนวนเงิน 6,000 บาท หักด้วยจำนวนบำนาญทุกประเภท และ ข.ค.บ. ที่ได้รับ [20]
- ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 14) พ.ศ. 2554 มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2554 กำหนดให้ผู้ได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษในฐานะทายาทอยู่แล้วในวันที่ 1 เมษายน 2554 ให้ได้รับ ข.ค.บ. ดังนี้ [21]
  (1) ผู้ได้รับบำนาญและ ข.ค.บ. อยู่แล้ว ให้ได้รับ ข.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละร้อยละ 5 ของจำนวนบำนาญและ ข.ค.บ. ที่ได้รับ
  (2) ผู้ได้รับเฉพาะบำนาญให้ได้รับ ข.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละร้อยละ 5 ของจำนวนบำนาญที่ได้รับ
- ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 15) พ.ศ. 2558 มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 10 กรกฎาคม 2557 ให้ยกเลิกความใน ข.ค.บ. (ฉบับที่ 13) และกำหนดให้
  - ผู้ได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษในฐานะทายาท ถ้าได้รับบำนาญรวมกันทุกประเภท เมื่อรวมกับ ข.ค.บ. ที่ได้รับต่ำกว่าเดือนละ 9,000 บาท ให้ได้รับ ข.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละเท่ากับส่วนต่างของจำนวนเงิน 9,000 บาท หักด้วยจำนวนบำนาญทุกประเภท และ ข.ค.บ. ที่ได้รับ [22]
- ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2558 มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 1 ธันวาคม 2557 กำหนดให้ผู้ได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษในฐานะทายาทอยู่แล้ว ในวันที่ 1 ธันวาคม 2557 ให้ได้รับ ข.ค.บ. ดังนี้ [23]
  (1) ผู้ได้รับบำนาญและ ข.ค.บ. อยู่แล้ว ให้ได้รับ ข.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละร้อยละ 4 ของจำนวนบำนาญและ ข.ค.บ. ที่ได้รับ
  (2) ผู้ได้รับเฉพาะบำนาญให้ได้รับ ข.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละร้อยละ 4 ของจำนวนบำนาญที่ได้รับ

---

[20] ระเบียบ มท.ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2552 ข้อ 4 วรรค แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 13) พ.ศ.2552 โดยยกเลิกข้อ 4 วรรค (ฉบับที่ 10) พ.ศ.2549

[21] ข้อ 6 วรรคสาม เพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 14) พ.ศ.2554

[22] ระเบียบ มท.ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2552 ข้อ 4 วรรค แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 15) พ.ศ.2558 โดยยกเลิกข้อ 4 วรรค (ฉบับที่ 13) พ.ศ.2552

[23] ข้อ 6 วรรคสาม เพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 16) พ.ศ.2558

- ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 17) พ.ศ. 2562 มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน 2562 ให้ยกเลิกความใน ข.ค.บ. (ฉบับที่ 15) และกำหนดให้
    - ผู้ได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษในฐานะทายาท ถ้าได้รับบำนาญรวมกันทุกประเภท เมื่อรวมกับ ข.ค.บ. ที่ได้รับต่ำกว่าเดือนละ 10,000 บาท ให้ได้รับ ข.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละเท่ากับส่วนต่างของจำนวนเงิน 10,000 บาท หักด้วยจำนวนบำนาญทุกประเภท และ ข.ค.บ. ที่ได้รับ [74]

1.9.2 การเบิกจ่ายเงิน ข.ค.บ. [75]

1) การจ่าย ข.ค.บ. ให้นำกฎหมายว่าด้วยการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จบำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน มาใช้บังคับโดยอนุโลม เว้นแต่ในกรณีผู้รับบำนาญถึงแก่ความตาย ให้จ่าย ข.ค.บ. เพียงวันที่ถึงแก่ความตาย

2) กรณีผู้รับบำนาญเปลี่ยนแปลงสถานที่รับบำนาญ ให้เป็นหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้นสังกัดที่ผู้รับบำนาญออกจากราชการเป็นผู้เบิกจ่าย ข.ค.บ. โดยตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีไว้ในรายจ่ายงบกลาง ประเภทเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ (ข.ค.บ.) กรณีที่ไม่ได้ตั้งงบประมาณรายจ่ายไว้ให้จ่ายจากงบกลางประเภทรายจ่ายตามข้อผูกพันและเบิกจ่ายให้กับผู้รับบำนาญเป็นรายเดือน

3) กรณีกรณีผู้รับบำนาญเปลี่ยนแปลงสถานที่รับบำนาญมาจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเดิม ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใหม่ยืมเงินสะสมทดรองจ่ายเงิน ข.ค.บ.ให้กับผู้รับบำนาญตามสิทธิที่ผู้นั้นพึงได้รับไปพลางก่อน แล้วแจ้งขอรับเงิน ข.ค.บ.ที่ได้ทดรองจ่ายไปแล้วไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเดิมที่ผู้รับบำนาญออกจากราชการ ภายใน 7 วัน และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ผู้รับบำนาญออกจากราชการเบิกจ่ายเงิน ข.ค.บ. และจัดส่งไปให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใหม่ที่ได้ทดรองจ่ายเงิน ข.ค.บ. ภายใน 15 วัน [76]

4) การเบิกจ่าย ข.ค.บ. ไม่ต้องแสดงรายการหักภาษีเงินได้ แต่ให้นำไปคำนวณหักจากเงินบำนาญในฎีกาเบิกเงินบำนาญ

1.10. <u>การสั่งจ่ายบำเหน็จบำนาญ</u>

1.10.1 ขั้นตอนการขอรับบำเหน็จบำนาญ

1) ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดประสงค์จะออกจากราชการ ให้ยื่นหนังสือขอลาออกจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ตนสังกัด ตามแบบ บ.ท. 14 และกรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นพ้นจากราชการเพราะเกษียณอายุให้ยื่นคำขอรับบำเหน็จหรือบำนาญต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ตนสังกัดล่วงหน้าได้เป็นเวลา 5 เดือนก่อนวันครบเกษียณอายุตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด [77]

---

[74] ระเบียบ มท.ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2562 ข้อ 4 นว แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 15) พ.ศ.2558 โดยยกเลิกข้อ 4 นว (ฉบับที่ 15) พ.ศ.2558

[75] ข้อ 6 – 8 ของระเบียบ มท.ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2522 และข้อ 4 แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 11) พ.ศ.2549

[76] หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0808.5/ว 6947 ลงวันที่ 1 ธันวาคม 2559 เรื่อง ซักซ้อมแนวทางการจ่ายเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ข.ค.บ.)

[77] ระเบียบ มท.ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2546 ข้อ 41

* การลาออกจากราชการ หาก กทจ.ยังไม่ได้มีมติให้บุคคลลาออกจากราชการ และต่อมาบุคคลดังกล่าวได้ยื่นหนังสือเพื่อขอแก้ไขวันลาออกสามารถกระทำได้โดยต้องยื่นล่วงหน้าก่อนวันลาออกไม่น้อยกว่า 30 วัน หรือกรณีมีเหตุผลจำเป็นพิเศษ ผู้บริหารท้องถิ่นจะอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรก่อนวันขอลาออก ให้ผู้ที่ประสงค์จะลาออกจากราชการยื่นหนังสือขอลาออกล่วงหน้าน้อยกว่า 30 วันก็ได้ และเมื่อ กทจ. ให้ความเห็นชอบลาออกแล้ว นายกเทศมนตรีจึงออกคำสั่งให้ลาออกจากราชการได้ ตั้งแต่วันที่ลาออก [78]

2) เมื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับเรื่องขอรับบำเหน็จบำนาญแล้วให้บันทึก วัน เดือน ปีที่ได้รับเรื่อง แล้วตรวจสอบและสอบสวนหลักฐานต่าง ๆ เพื่อนำเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาภายในกำหนดเวลาไม่เกิน 15 วันนับแต่วันรับเรื่อง [79]

3) ให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นใช้สมุดประวัติซึ่งมีการรับรองโดยถูกต้องเป็นหลักฐานในการตรวจสอบเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้ เว้นแต่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นนั้นๆ จะไม่มีสมุดประวัติหรือมีแต่สมุดประวัติไม่ถูกต้องสมบูรณ์ หรือในกรณีที่หลักฐานต่าง ๆ เกี่ยวกับเวลาราชการขัดแย้งหรือไม่ตรงกัน ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่รับเรื่องขอรับบำเหน็จบำนาญสอบไปยังหน่วยราชการหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นเคยรับราชการอยู่เพื่อรับรองเวลาราชการของข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นเป็นหลักฐานก่อนเมื่อได้รับหลักฐานดังกล่าวแล้วให้รีบดำเนินการรวบรวมเรื่องขอรับบำเหน็จบำนาญ หรือบำเหน็จตกทอดพร้อมด้วยหลักฐานต่างๆโดยเสนอความเห็นไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดว่าสมควรจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญ หรือบำเหน็จตกทอดหรือไม่ประการใด ให้แก่ใครเป็นจำนวนเท่าใด หรือเดือนละเท่าใด ตั้งแต่เมื่อใด [80]

4) เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้รับเรื่องขอรับบำเหน็จบำนาญและเอกสารต่าง ๆ จากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้ว ให้บันทึก วัน เดือน ปี ที่ได้รับไว้เป็นหลักฐาน แล้วรีบพิจารณาออกคำสั่งจ่ายภายในกำหนดเวลา 21 วันนับแต่วันได้รับเรื่อง [81]

1.10.2 คำสั่งจ่ายบำเหน็จบำนาญ

1) จังหวัดจัดทำคำสั่งเป็น 3 ฉบับ โดยระบุให้ชัดแจ้งว่า จ่ายเป็นบำเหน็จ หรือบำนาญ หรือบำเหน็จตกทอด ให้แก่ใคร จำนวนเท่าใด หรือเดือนละเท่าใด จ่ายตั้งแต่เมื่อใด แล้วส่งคำสั่งและเรื่องขอรับบำเหน็จบำนาญให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เสนอเรื่องเพื่อถือจ่ายหนึ่งชุด เก็บรักษาไว้ที่จังหวัดหนึ่งชุด และส่งไปยังสำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นหนึ่งชุด

2) บำเหน็จ หรือบำนาญปกติ หรือบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ ให้สั่งจ่ายได้ตั้งแต่วันขาดจากอัตราเงินเดือนเป็นต้นไป แต่สำหรับบำเหน็จตกทอด หรือบำนาญพิเศษซึ่งจ่ายแก่ทายาทหรือผู้มีสิทธิในกรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นถึงแก่ความตายหรือสูญหายนั้น ให้สั่งจ่ายได้ตั้งแต่วันถัดจากวันที่ถึงแก่ความตายหรือวันถัดจากวันที่ศาลมีคำสั่งว่าถึงแก่ความตาย

---

[78] บันทึกตอบข้อหารือของสำนักพัฒนาระบบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น ที่ มท 0809.3/ว40 วันที่ 20 มกราคม 2560

[79] ระเบียบ มท.ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2546 ข้อ 24

[80] ระเบียบ มท.ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2546 ข้อ 25

[81] ระเบียบ มท.ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2546 ข้อ 26

3) ในกรณีที่มีการลดหรืองดบำนาญในระหว่างเวลาที่ข้าราชการกลับเข้ารับราชการใหม่ และต่อมาออกจากราชการครั้งหลังโดยไม่มีสิทธิได้รับบำนาญ การสั่งจ่ายบำนาญที่เคยได้รับอยู่เดิมตั้งแต่วันออกจากราชการครั้งหลัง จะจ่ายได้ต่อเมื่อผู้รับบำนาญได้ยื่นขอรับบำนาญเดิมต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เคยได้รับ และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเดิมจ่ายบำนาญต่อไป ทั้งนี้ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นรายงานผ่านจังหวัดไปยังกระทรวงมหาดไทยเพื่อแจ้ง ก.บ.ท. ทราบอีกครั้งหนึ่ง

4) เมื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับคำสั่งจ่ายบำเหน็จบำนาญจากจังหวัดแล้ว ต้องแจ้งแก่ผู้ยื่นเรื่องรับทราบไว้เป็นหลักฐานโดยให้ลงลายมือชื่อรับทราบพร้อมทั้ง วัน เดือน ปี ไว้ในคำสั่งจ่ายของจังหวัด พร้อมทั้งให้ลงลายมือชื่อรับทราบไว้ในทะเบียนที่จัดทำไว้โดยเฉพาะด้วย ส่วนผู้ที่อยู่ไกลหรืออยู่ต่างจังหวัดไม่สะดวกแก่การติดต่อให้มาลงนามทราบได้ ให้แจ้งให้ทราบทางไปรษณีย์ลงทะเบียน และหมายเหตุในทะเบียนด้วยว่าได้แจ้งให้ทราบตามหนังสือลงทะเบียน วัน เดือน ปีใด [82]

1.11 การเบิกจ่ายบำเหน็จบำนาญ

1) การเบิกจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญประจำเดือนหนึ่ง ๆ ให้ใช้ฎีกาค่าตอบแทนโดยกรอกจำนวนเงินบำเหน็จบำนาญ รวมทั้งเงินเพิ่มในประเภทเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น และให้เขียนใบแทรกแสดงรายชื่อจำนวนเงินที่ขอเป็นรายบุคคลลงในแบบ บ.ท. 7 แล้วรวมยอดทั้งสิ้นให้ตรงกับจำนวนขอเบิกแนบไว้กับฎีกา [83]

2) การจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญรวมทั้งเงินเพิ่มจากบำนาญแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ให้เป็นหน้าที่ของสมุห์บัญชี หรือหัวหน้าหน่วยการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ เป็นผู้รับผิดชอบและเบิกจ่ายตามระเบียบโดยให้ลงจ่ายในทะเบียนจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญเล่มหนึ่งต่างหากโดยใช้แบบ บ.ท. 8 และให้กรอกรายชื่อจำนวนเงินบำเหน็จบำนาญเรียงตามลำดับใบแทรกฎีกาค่าตอบแทน และรวมยอดทั้งสิ้นไว้ตอนท้าย พร้อมทั้งหมายเหตุว่าเบิกโดยฎีกาค่าตอบแทนที่เท่าใด วัน เดือน ปีใด การจ่ายในวันหนึ่ง ๆ รวมกี่ราย เป็นเงินเท่าใด ต้องแสดงไว้ในช่องหมายเหตุ [84]

3) การขอรับบำเหน็จบำนาญผ่านทางธนาคารให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

4) การจ่ายบำนาญประจำเดือนให้จ่ายในวันทำการก่อนวันทำการสุดท้ายของเดือน 5 วันทำการ สำหรับกรณีที่ต้องเบิกเงินจากธนาคารหรือผู้มีสิทธิรับบำนาญได้รับบำนาญทางธนาคารให้จ่ายในวันทำการก่อนวันทำการสุดท้ายของธนาคารในเดือนนั้น 5 วันทำการ แต่ทั้งนี้กระทรวงมหาดไทยจะกำหนดวันจ่ายเป็นอย่างอื่นก็ได้ [85]

5) กรณีผู้รับบำนาญลงชื่อรับเงินไม่ได้ ให้ผู้รับพิมพ์ลายนิ้วมือแทน และให้ผู้จ่ายเงิน หมายเหตุด้วยว่าเป็นลายพิมพ์นิ้วมือของใคร

6) ในกรณีที่ผู้รับบำเหน็จบำนาญไม่สามารถจะมารับด้วยตนเองได้ ต้องทำหนังสือมอบฉันทะตามแบบ บ.ท. 9

---

[82] ระเบียบ มท.ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2546 ข้อ 27

[83] ข้อ 28

[84] ข้อ 27 ถึง ข้อ 61 ตามระเบียบ มท.ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.

[85] หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0808.5/2598 ลงวันที่ 16 สิงหาคม 2548

1.12 การตรวจสอบการจ่ายบำเหน็จบำนาญ

1) ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำทะเบียนตรวจจ่ายบำเหน็จบำนาญไว้เล่มหนึ่ง ตามแบบ บ.ท. 11 และให้มีข้อความดังนี้ ชื่อผู้รับ จำนวนเงิน ตั้งแต่เดือนตุลาคมถึงเดือนกันยายน รวม 12 เดือน ในช่องหมายเหตุให้หมายเหตุว่าได้รับคำสั่งจ่ายบำเหน็จหรือบำนาญตั้งแต่เมื่อใด เดือนละเท่าใดโดยในการลงทะเบียนตรวจจ่ายต้องแยกประเภท ดังนี้ [86]

(1) บำเหน็จบำนาญปกติ

(ก) เหตุทดแทน

(ข) เหตุทุพพลภาพ

(ค) เหตุสูงอายุ

(ง) เหตุรับราชการนาน

(2) บำนาญพิเศษ

(3) บำเหน็จตกทอด

2) การเบิกจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญสมุห์บัญชีหรือหัวหน้าหน่วยการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จ่ายเงินบำเหน็จบำนาญจะต้องเก็บเรื่องขอรับบำเหน็จบำนาญ หลักฐานการเบิกจ่าย ตลอดจนเอกสารประกอบการจ่ายไว้ประกอบการตรวจสอบบัญชีการเงินเช่นเดียวกับใบสำคัญการจ่ายเงินประเภทอื่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

3) เมื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้เบิกจ่ายบำเหน็จดำรงชีพให้ผู้รับบำนาญแล้ว ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบจัดทำทะเบียนคุมการจ่ายเงินบำเหน็จดำรงชีพตามแบบ บ.ท. 17 เพื่อใช้ควบคุมและตรวจสอบการเบิกจ่ายบำเหน็จดำรงชีพให้เป็นปัจจุบัน เพื่อเป็นหลักฐานเมื่อผู้รับบำนาญถึงแก่กรรมและต้องจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดส่วนที่เหลือหลังหักบำเหน็จดำรงชีพให้แก่ทายาท [87]

4) ในกรณีที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญขอเปลี่ยนแปลงสถานที่รับบำนาญให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นบันทึกเพิ่มเติมในรายการหมายเหตุตามแบบหนังสือสำคัญจ่ายเงินบำนาญครั้งสุดท้าย บ.ท. 13 เพื่อให้เป็นหลักฐานในการควบคุมและตรวจสอบการได้รับเงินบำเหน็จดำรงชีพของข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญที่ขอเปลี่ยนแปลงสถานที่รับบำนาญ

1.13 การแสดงการดำรงชีวิตอยู่ของผู้รับบำนาญ

1.13.1 ผู้แสดงตนเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญ [88]

1) ภายในเดือนแรกของปีงบประมาณใหม่ทุกปี ให้ผู้รับบำนาญแสดงการดำรงชีวิตอยู่ต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยจะแสดงด้วยตนเอง หรือให้มีการรับรองของนายอำเภอนายทะเบียนท้องถิ่นที่ผู้รับบำนาญมีภูมิลำเนาอยู่ในปัจจุบัน หรือข้าราชการประจำไม่ต่ำกว่าระดับ 5 เป็นผู้รับรองตามแบบ บ.ท. 12 ซึ่งรับรองว่าผู้รับบำนาญยังดำรงชีวิตอยู่ เพื่อประกอบเป็นหลักฐานการเบิกจ่ายเงินโดย

---

[86] ระเบียบ มท.ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2546 ข้อ 32 ข้อ 33

[87] หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนมาก ที่ มท 0808.5/ว 468 ลงวันที่ 14 ก.พ. 2548

[88] ระเบียบ มท. ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2546 ข้อ 34

2) ให้เจ้าหน้าที่ผู้จ่ายบำนาญจัดทำสมุดไว้เล่มหนึ่งเพื่อใช้ในการแสดงรายชื่อและตำบลที่อยู่ของผู้รับบำนาญ และให้ผู้รับบำนาญลงลายมือชื่อ วัน เดือน ปี ที่แสดงการดำรงชีวิตอยู่ไว้เป็นหลักฐาน

3) กรณีมอบฉันทะให้ผู้อื่นรับแทน ให้ปฏิบัติตามความในข้อ 2) โดยอนุโลม

1.13.2 ผู้แสดงตนเป็นบุตรที่กำลังศึกษา [29]

กรณีผู้รับบำนาญพิเศษเป็นบุตรซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษา หรือชั้นอุดมศึกษา หรือชั้นการศึกษาที่ราชการรับรองให้เทียบเท่า ถ้าประสงค์จะขอรับบำนาญพิเศษต่อไปอีกหลังจากที่มีอายุครบ 20 ปีบริบูรณ์แล้ว ให้ยื่นใบรับรองของสถานศึกษานั้น ๆ และหลังจากนั้นให้ยื่นใบรับรองเช่นว่านี้ภายในเดือนแรกของปีงบประมาณใหม่ทุกปีจนถึงอายุครบ 25 ปีบริบูรณ์

1.13.3 หลักฐานการดำรงชีวิต

1) เมื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับหลักฐานการดำรงชีวิตอยู่ หรือใบรับรองของสถานศึกษาแล้ว ให้บันทึกไว้ในทะเบียนการจ่ายเงินบำนาญและทะเบียนตรวจจ่ายเงินบำนาญว่าผู้รับบำนาญรายใดได้แสดงการดำรงชีวิตอยู่ตั้งแต่วัน เดือน ปีใด หรือให้ยื่นใบรับรองของสถานศึกษาตั้งแต่วัน เดือน ปีใด แล้วแต่กรณี เพื่อเป็นหลักฐานการจ่ายบำนาญต่อไป ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เบิกจ่ายเก็บรักษาหลักฐานดังกล่าวไว้ เพื่อตรวจสอบบัญชีการเงินต่อไป

2) ถ้าปรากฏว่าผู้รับบำนาญขาดสิทธิที่จะได้รับบำนาญต่อไปแล้ว หรือผู้รับบำนาญไม่แสดงการดำรงชีวิตอยู่ หรือไม่ยื่นใบรับรองของสถานศึกษา ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระงับการจ่ายบำนาญไว้จนกว่าผู้รับบำนาญจะแสดงหลักฐานการดำรงชีวิตอยู่ หรือส่งใบรับรองของสถานศึกษาให้ถูกต้อง [30]

1.14 การเปลี่ยนแปลงสถานที่รับบำนาญ [31]

ผู้รับบำนาญที่ย้ายภูมิลำเนา และประสงค์จะโอนการรับเงินบำนาญไปรับจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปเดียวกันในท้องที่ที่ย้ายไปอยู่ใหม่ ให้ผู้รับบำนาญยื่นเรื่องต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จ่ายบำนาญเดิม และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นส่งเรื่องและหนังสือสำคัญจ่ายเงินบำนาญครั้งสุดท้ายตามแบบ บ.ท. 13 ไปยังจังหวัด และให้จังหวัดรายงานเพื่อขออนุมัติกระทรวงมหาดไทย

2. บำเหน็จลูกจ้าง

บำเหน็จลูกจ้าง คือ เงินตอบแทนความชอบที่จ่ายให้แก่ลูกจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่พ้นหรือออกจากราชการ ทั้งนี้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง ของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงปัจจุบัน (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2555 ซึ่งมีหลักเกณฑ์และสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ โดยสรุป ดังนี้

---

[29] ระเบียบ มท.ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2546 ข้อ 55 ข้อ 56

[30] ข้อ 57

[31] ข้อ 58

2.1 ลูกจ้างผู้มีสิทธิรับบำเหน็จ

ลูกจ้างที่มีสิทธิรับบำเหน็จ จะต้องเป็นลูกจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล เมืองพัทยา อบต./กรุงเทพมหานคร จำแนกได้ดังนี้

1) ลูกจ้างประจำ ได้แก่ ลูกจ้างรายเดือน รายวัน และรายชั่วโมง ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจ้างไว้ปฏิบัติงานที่มีลักษณะประจำไม่มีกำหนดเวลาตามสัดราและจำนวนที่กำหนดไว้โดยจ่ายค่าจ้างจากงบประมาณหมวดค่าจ้าง หรือหมวดค่าจ้างประจำขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่ไม่รวมถึง

- ลูกจ้างประจำที่มีสัญญาจ้าง
- ลูกจ้างที่จ้างให้ปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในต่างประเทศ

2) ลูกจ้างชั่วคราว ได้แก่ ลูกจ้างรายเดือน รายวัน และรายชั่วโมง ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจ้างไว้ปฏิบัติงานที่มีลักษณะชั่วคราว และ/หรือโดยมีกำหนดเวลาจ้าง โดยจ่ายค่าจ้างจากเงินงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2.2 สิทธิประโยชน์ด้านบำเหน็จของลูกจ้าง

บำเหน็จลูกจ้างให้จ่ายจากเงินรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ยกเว้น ลูกจ้างประจำภาระโรงโรงเรียนให้จ่ายจากเงินอุดหนุน และกรณีลูกจ้างประจำถ่ายโอนภารกิจจะมีการแบ่งสัดส่วนภาระการจ่ายบำเหน็จระหว่างงบประมาณเงินอุดหนุนของรัฐ และงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยคำนวณตามระยะเวลาที่ปฏิบัติหน้าที่ประจำส่วนราชการส่วนกลาง และราชการส่วนท้องถิ่น สิทธิประโยชน์ด้านบำเหน็จลูกจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำแนกเป็น บำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษ บำเหน็จพิเศษรายเดือน และบำเหน็จตกทอด ดังนี้

1) บำเหน็จปกติ

1.1 สิทธิในการรับบำเหน็จปกติ

บำเหน็จปกติ คือ เงินตอบแทนที่จ่ายครั้งเดียวให้แก่ ลูกจ้างประจำเท่านั้น ที่ออกจากงาน โดยต้องมีระยะเวลาทำงานและลาออกจากงานด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง ดังนี้

➢ ทำงานเป็นลูกจ้างประจำมาแล้วไม่น้อยกว่า 5 ปีบริบูรณ์ และลาออกจากการทำงานด้วยเหตุ ดังนี้

(1) ลาออกโดยไม่มีความผิด และได้รับอนุญาตจากผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง หรือผู้ได้รับมอบอำนาจแล้ว

(2) กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงและถูกลงโทษปลดออกจากราชการ

➢ ทำงานเป็นลูกจ้างประจำมาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปีบริบูรณ์ และลาออกจากการทำงานด้วยเหตุ ดังนี้

(1) ประเมินไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการต่อไปโดยสม่ำเสมอ หรือโดยมีใบรับรองแพทย์ซึ่งทางราชการรับรองว่าไม่สมควรทำงานต่อไป

(2) ขาดคุณสมบัติเกี่ยวกับสัญชาติ

(3) ขาดคุณสมบัติเนื่องจาก ไม่เป็นผู้เสื่อมเสียในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วยความบริสุทธิ์ใจ

(4) ขาดคุณสมบัติ เนื่องจากไปดำรงตำแหน่งกำนัน แพทย์ประจำตำบล สารวัตรกำนัน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน และผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน

(5) ขาดคุณสมบัติ เนื่องจากไปดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมือง

(6) ขาดคุณสมบัติ เนื่องจากเป็นผู้ทุพพลภาพ จนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ไร้ความสามารถ หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือเป็นโรคตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

(7) ขาดคุณสมบัติเนื่องจากไปเป็นกรรมการพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง

(8) ขาดคุณสมบัติเนื่องจากตกเป็นบุคคลล้มละลาย

(9) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเลิกตำแหน่ง หรือยุบตำแหน่ง

(10) หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่การงานให้มีประสิทธิภาพ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่การงาน หรือบกพร่องในหน้าที่ด้วยเหตุใด

(11) ถูกสั่งให้ออกจากราชการ เนื่องจากมีเหตุอันควรสงสัยอย่างยิ่งว่าผู้นั้นได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงแต่การสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะลงโทษปลดออกหรือไล่ออกได้ แต่มีมลทินหรือมัวหมองในกรณีที่ถูกสอบนั้น ซึ่งถ้าให้ปฏิบัติงานต่อไปอาจจะเป็นการเสียหายแก่ทางราชการ

(12) ถูกสั่งให้ออกจากราชการเนื่องจากรับโทษจำคุกโดยศาล หรือต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ ซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออก

(13) ไปรับราชการทหาร ตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร

(14) ขาดคุณสมบัติในการทำงานเป็นลูกจ้างประจำ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ้างลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

1.2 การคำนวณบำเหน็จปกติ

การคำนวณบำเหน็จปกติ ให้คำนวณ ดังนี้

➢ $\frac{\text{ค่าจ้างเดือนสุดท้าย} \times \text{จำนวนเดือนที่ทำงาน}}{12}$

(1) ค่าจ้าง หมายถึง ค่าจ้างอัตราปกติ ตามอัตราที่กำหนดจ่ายในการทำงานในระยะเวลาตามปกติ และหมายความรวมถึงเงินเพิ่มพิเศษสำหรับการสู้รบ (พ.ส.ร.) ด้วย

(2) ค่าจ้างเดือนสุดท้าย หมายถึง ค่าจ้างทั้งเดือนที่ลูกจ้างควรจะได้รับในเดือนสุดท้ายก่อนออกจากงาน

(3) เวลาทำงานนับเป็นเดือน เศษของเดือนถ้าถึง 15 วันให้นับเป็น 1 เดือน ถ้าไม่ถึง 15 วันให้ปัดทิ้ง สำหรับจำนวนวันถ้ามีหลายตอนให้รวมกันแล้วนับ 30 วันเป็น 1 เดือน

(4) ถ้าลูกจ้างประจำผู้มีสิทธิได้รับบำเหน็จปกติตายเสียก่อน ได้รับบำเหน็จปกติเงินดังกล่าวถือเป็นมรดกแก่ทายาทตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

2) บำเหน็จพิเศษ

บำเหน็จพิเศษ คือ เงินตอบแทนที่จ่ายครั้งเดียวให้แก่ ลูกจ้างประจำหรือลูกจ้างชั่วคราว ที่ได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติงานในหน้าที่หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำตามหน้าที่ ซึ่งแพทย์ที่ทางราชการรับรองได้ตรวจสอบและแสดงว่าไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อีกเลย

2.1 สิทธิในการรับบำเหน็จพิเศษ

(1) ลูกจ้างประจำ หรือลูกจ้างชั่วคราว ที่ได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติงานในหน้าที่ หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่ดังกล่าว นอกจากจะได้รับบำเหน็จปกติแล้วให้ได้รับบำเหน็จพิเศษอีกด้วย เว้นแต่ อันตรายที่ได้รับหรือการป่วยเจ็บนั้นเกิดจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงหรือจากความผิดของตนเอง

(2) กรณีลูกจ้างชั่วคราวที่ไม่มีสิทธิรับบำเหน็จพิเศษไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จปกติ

2.2 อัตราบำเหน็จพิเศษ

กระทรวงมหาดไทยเป็นผู้กำหนดตามสมควรแก่เหตุการณ์ ประกอบกับความพิการและทุพพลภาพ ดังนี้

(1) ลูกจ้างประจำ

- กรณีปฏิบัติหน้าที่ในเวลาปกติ ให้ได้รับ 6 ถึง 24 เท่าของอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้าย
- ระหว่างเวลาที่มีการรบ การสงคราม การปราบปรามจลาจลหรือในระหว่างที่มีการประกาศใช้กฎอัยการศึก หรือประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน ให้ได้รับ 36 ถึง 42 เท่าของอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้าย

(2) ลูกจ้างชั่วคราว

- ให้ได้รับ 3 ใน 4 ส่วนของลูกจ้างประจำ

(3) ทายาท

กรณีลูกจ้างผู้มีสิทธิรับบำเหน็จพิเศษตายก่อนได้รับบำเหน็จพิเศษ ถ้าตายเพราะเหตุตามข้อ 2) ให้จ่ายบำเหน็จพิเศษแก่ทายาทผู้มีสิทธิรับมรดกตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ดังนี้

(3.1) กรณีผู้ตายเป็นลูกจ้างประจำ

- ในกรณีปฏิบัติหน้าที่ในเวลาปกติ ให้ได้รับ
  = อัตราค่าจ้างเดือนสุดท้าย x 30 เดือน
- ในระหว่างเวลาที่มีการรบ การสงคราม การปราบปรามจลาจล หรือในระหว่างที่มีการประกาศใช้กฎอัยการศึก หรือประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินให้ได้รับ
  - อัตราค่าจ้างเดือนสุดท้าย x 48 เดือน

(3.2) กรณีผู้ตายเป็นลูกจ้างชั่วคราว

- ให้ได้รับ = 3 ใน 4 ส่วนของลูกจ้างประจำ

2.3 กรณีลูกจ้างผู้มีสิทธิรับบำนาญพิเศษ ได้รับเงินช่วยเหลือประเภทอื่น ๆ อยู่

กรณีลูกจ้างประจำหรือลูกจ้างชั่วคราวได้รับอันตราย หรือป่วยเจ็บตามข้อ (1) หรือถึงแก่ความตาย ตามข้อ (3) ถ้าลูกจ้างหรือทายาทมีสิทธิได้รับทั้งบำเหน็จพิเศษตามระเบียบนี้ เงินสงเคราะห์ผู้ประสบภัยตามกฎหมายว่าด้วยการสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม เงินค่าทดแทนตามระเบียบว่าด้วยการจ่ายเงินค่าทดแทนและการพิจารณาบำเหน็จความชอบในการปราบปรามผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ หรือเงินอื่นในลักษณะเดียวกันจากทางราชการ หรือจากหน่วยงานอื่นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สั่งให้ไปปฏิบัติงานให้เลือกรับได้เพียงอย่างใดอย่างหนึ่งแล้วแต่จะเลือก

3) บำเหน็จรายเดือน

บำเหน็จรายเดือน คือ เงินตอบแทนของลูกจ้างประจำที่ออกจากงานและมีเวลาการปฏิบัติงานเป็นระยะเวลานานตั้งแต่25 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป ซึ่งจ่ายเป็นรายเดือนจนกว่าลูกจ้างผู้รับบำเหน็จรายเดือนจะเสียชีวิต

3.1 สิทธิการรับบำเหน็จรายเดือน

1) ลูกจ้างประจำที่มีสิทธิรับบำเหน็จปกติ และมีระยะเวลาทำงาน ตั้งแต่ 25 ปีบริบูรณ์ขึ้นไปจะแสดงความประสงค์ขอรับเป็นบำเหน็จรายเดือนแทนก็ได้

2) สิทธิในบำเหน็จรายเดือนให้เริ่มตั้งแต่วันที่ลูกจ้างประจำออกจากงานจนถึงแก่ความตาย

3.2 วิธีการคำนวณบำเหน็จรายเดือน

➢ $\frac{\text{ค่าจ้างเดือนสุดท้าย} \times \text{จำนวนเดือนที่ทำงาน}}{12 \times 50}$

4) บำเหน็จพิเศษรายเดือน

บำเหน็จพิเศษรายเดือน คือ เงินที่จ่ายให้แก่ลูกจ้างประจำที่ได้รับอันตราย หรือป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติงานในหน้าที่ หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่ซึ่งแพทย์ที่ทางราชการรับรอง และแสดงว่าไม่สามารถปฏิบัติงานในหน้าที่ได้อีกเลย ซึ่งจ่ายเป็นรายเดือน

4.1 สิทธิการรับบำเหน็จพิเศษรายเดือน

1) ลูกจ้างประจำที่มีสิทธิรับบำเหน็จพิเศษจะขอรับบำเหน็จพิเศษรายเดือนแทนก็ได้

2) สิทธิในบำเหน็จพิเศษรายเดือนให้เริ่มตั้งแต่วันที่ลูกจ้างประจำออกจากงานจนถึงแก่ความตาย

4.2 อัตราบำเหน็จพิเศษรายเดือน

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นผู้กำหนดตามสมควรแก่เหตุการณ์ประกอบกับความพิการ และทุพพลภาพของลูกจ้างประจำ ดังนี้

➢ กรณีปฏิบัติหน้าที่ในเวลาปกติ ให้ได้รับ

= 6 ถึง 24 เท่า ของอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้าย

➢ ระหว่างเวลาที่มีการรบ การสงคราม การปราบจลาจล หรือในระหว่างที่มีการประกาศใช้กฎอัยการศึก หรือประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน ให้ได้รับ

= 36 ถึง 42 เท่า ของอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้าย / 50

5) <u>บำเหน็จตกทอด</u>

บำเหน็จตกทอด คือ เงินที่จ่ายให้แก่ทายาทของลูกจ้างประจำที่รับบำเหน็จรายเดือนหรือบำเหน็จพิเศษรายเดือนที่ถึงแก่ความตาย

5.1 ผู้มีสิทธิรับบำเหน็จตกทอด และวิธีคำนวณ

5.1.1 กรณีผู้รับบำเหน็จรายเดือนหรือผู้รับบำเหน็จพิเศษรายเดือนถึงแก่ความตาย ให้จ่ายบำเหน็จตกทอด เป็นจำนวน = 15 เท่าของบำเหน็จรายเดือน หรือบำเหน็จพิเศษรายเดือน

5.1.2 จ่ายให้แก่ทายาทผู้มีสิทธิ ดังนี้

(1) บุตรให้ได้รับ 2 ส่วน ถ้าผู้ตายมีบุตรตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป ให้ได้รับ 3 ส่วน

(2) สามี หรือ ภริยา ให้ได้รับ 1 ส่วน

(3) บิดา มารดา หรือบิดา หรือมารดา ที่มีชีวิตอยู่ให้ได้รับ 1 ส่วน

(4) กรณีไม่มีทายาทตาม (1) (2) (3) หรือทายาทดังกล่าวนั้นได้ตายไปก่อนที่จะแบ่งบำเหน็จตกทอดระหว่างทายาทผู้มีสิทธิที่อยู่ตามส่วน

5.1.3 กรณีไม่มีทายาทตามข้อ 5.1.2 ให้จ่ายแก่บุคคลซึ่งลูกจ้างประจำผู้ตายได้แสดงเจตนาไว้ต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดตามแบบและวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

5.1.4 กรณีไม่มีทายาทหรือบุคคลที่ได้แสดงเจตนาไว้ หรือบุคคลนั้นได้ตายไปก่อน ให้สิทธิในบำเหน็จตกทอดเป็นอันยุติลง

5.1.5 กรณีจ่ายบำเหน็จตกทอดไปแล้ว หากปรากฏว่ามีบุตรเพิ่มขึ้นโดยคำพิพากษาของศาลว่า เป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้ตาย ซึ่งได้มีการร้องคัดขอให้รับเด็กเป็นบุตรก่อนหรือภายใน 1 ปี นับแต่วันที่บิดาตาย หรือนับแต่วันที่ได้รู้ หรือควรได้รู้ถึงความตายของบิดา ให้แบ่งบำเหน็จตกทอดนั้นใหม่ระหว่างทายาทผู้มีสิทธิ โดยถือว่าบุตรชอบด้วยกฎหมายตามคำพิพากษานั้นเป็นทายาทผู้มีสิทธิตั้งแต่วันตายของลูกจ้างผู้รับบำเหน็จรายเดือน หรือบำเหน็จพิเศษรายเดือน แล้วแต่กรณี ในกรณีเช่นนี้ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดเรียกคืนบำเหน็จตกทอดจากทายาท ซึ่งรับบำเหน็จตกทอดไปก่อนแล้วตามระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

5.1.6 กรณีไม่สามารถเรียกคืนบำเหน็จตกทอดที่จ่ายให้ทายาทซึ่งรับเกินไปในส่วนของตนได้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดไม่ต้องรับผิดชอบจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดให้แก่บุตรซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรโดยชอบด้วยกฎหมายย้อนหลังไปถึงวันตัดสิทธิรับบำเหน็จตกทอดแต่อย่างใด

6) <u>หลักเกณฑ์ในการจ่ายเงินบำเหน็จให้แก่ลูกจ้างประจำ</u>

6.1 กรณีลูกจ้างประจำการโรงโรงเรียน ลูกจ้างประจำการโรงโรงเรียนฝ่ายโอน

บำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษ บำเหน็จพิเศษรายเดือน บำเหน็จตกทอด และเงินช่วยพิเศษกรณีลูกจ้างประจำการโรงโรงเรียน ลูกจ้างประจำการโรงโรงเรียนฝ่ายโอน ถึงแก่กรรมในตำแหน่ง (3 เท่าของค่าจ้าง) เบิกจ่ายจากเงินอุดหนุน

6.2 กรณีลูกจ้างประจำขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

บำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษ บำเหน็จพิเศษรายเดือน บำเหน็จตกทอด และเงินช่วยพิเศษกรณีลูกจ้างประจำถึงแก่กรรมในตำแหน่ง (3 เท่าของค่าจ้าง) เบิกจ่ายจากงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

6.3 กรณีลูกจ้างประจำฝ่ายโอน

(1) บำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษ บำเหน็จพิเศษรายเดือน และบำเหน็จตกทอด รายการดังกล่าวทั้งหมดเฉพาะส่วนที่รัฐบาลรับภาระ เบิกจ่ายจากเงินอุดหนุน

(2) บำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษ บำเหน็จพิเศษรายเดือน และบำเหน็จตกทอด รายการดังกล่าวทั้งหมดเฉพาะส่วนที่ท้องถิ่นรับภาระ เบิกจ่ายจากงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(3) เงินช่วยพิเศษ กรณีลูกจ้างประจำฝ่ายโอนถึงแก่กรรมในตำแหน่ง (3 เท่าของค่าจ้าง) เบิกจ่ายจากเงินอุดหนุน

6.4 บำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษ บำเหน็จพิเศษรายเดือน และบำเหน็จตกทอด ถ้ามีเศษของบาทให้ปัดทิ้ง

7) <u>การสั่งจ่ายเงินบำเหน็จลูกจ้าง</u>

การสั่งจ่ายบำเหน็จลูกจ้างตามระเบียบว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ข้อ 19 แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2552 เป็นอำนาจของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือนายกเทศมนตรี หรือนายกองค์การบริหารส่วนตำบล แล้วแต่กรณี

3. ผังภาพแสดงสิทธิประโยชน์บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

- ข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- ตำแหน่งครู ครูฝ่ายโอน ครูผู้สูงและเด็ก
- ตำแหน่งครูฝ่ายโอน/บุคลากรทางการศึกษา ที่เป็นสมาชิก กบข.
- ข้าราชการฝ่ายโอนที่เป็นสมาชิก กบข.

(รายละเอียดผังภาพในหน้า 44 - 47)

ผังภาพแสดงสิทธิประโยชน์บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

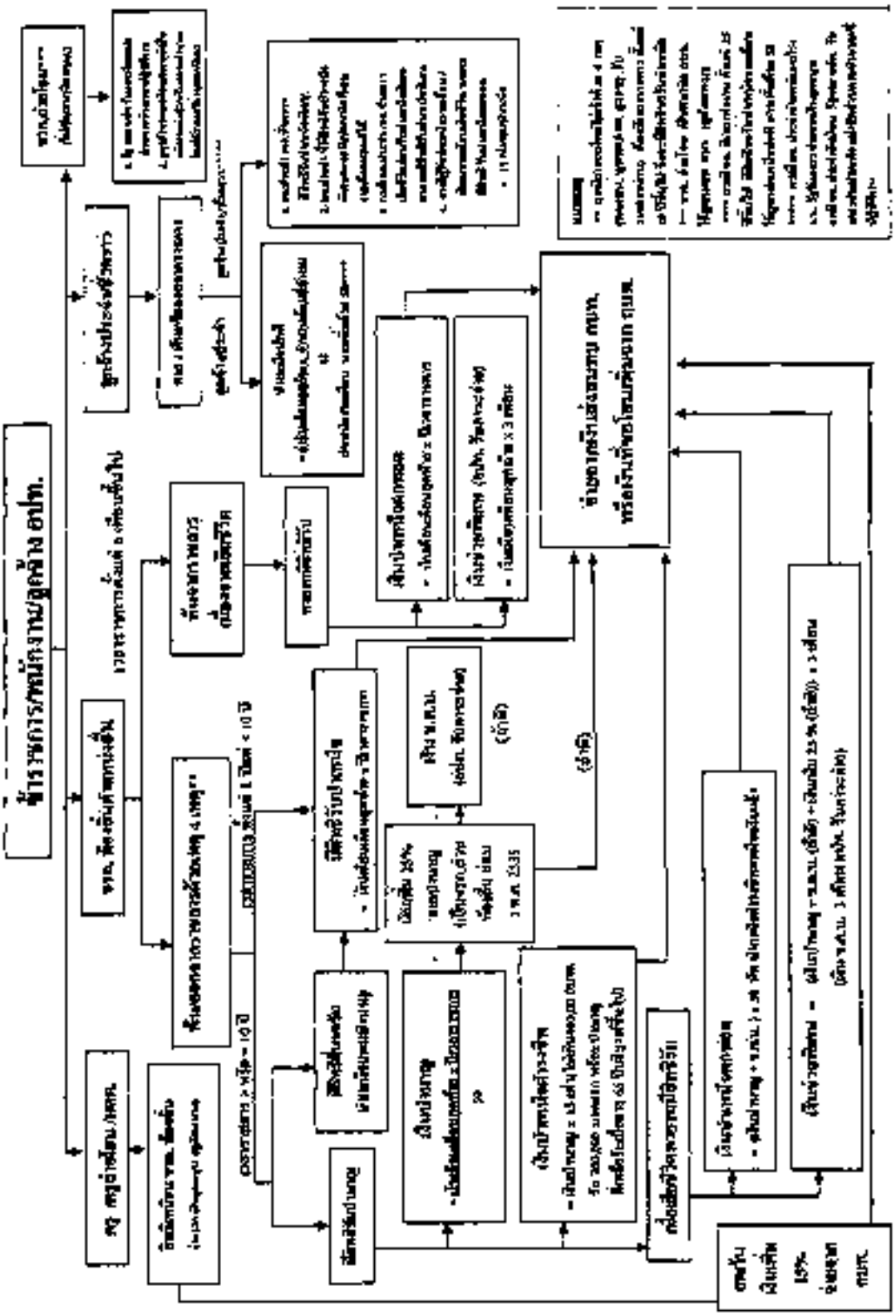

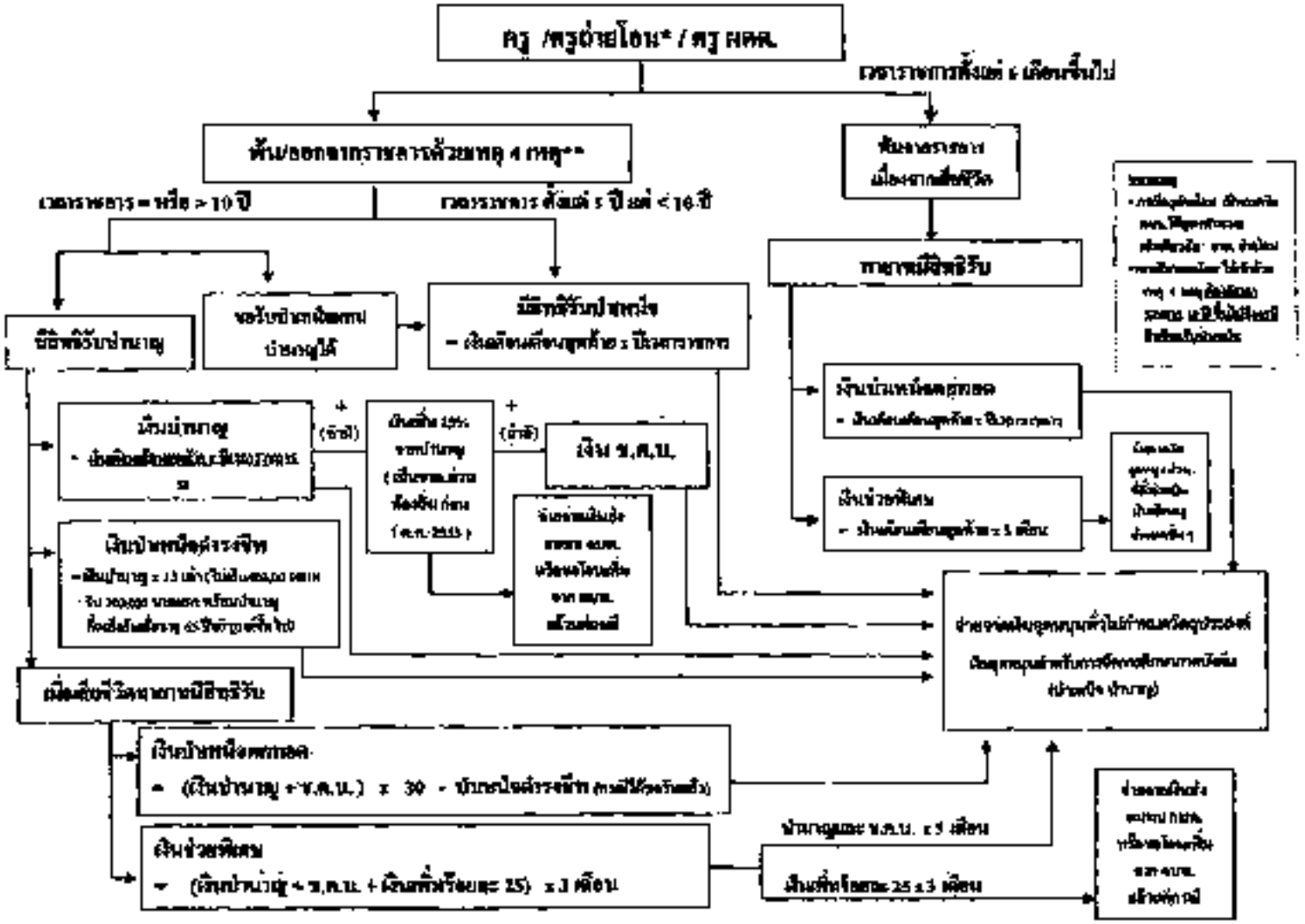
ครู /ครูอัตราจ้าง* / ครู กศน.
เจ็บป่วยจากการปฏิบัติราชการ
ต้น/ออกจากราชการด้วยเหตุ 4 เหตุ**
เจ็บป่วยจากเหตุอื่นๆ
เวลาราชการ = หรือ > 10 ปี
เวลาราชการ ตั้งแต่ 1 ปี แต่ < 10 ปี
ทายาทมีสิทธิรับ
ยังมีสิทธิรับบำนาญ
ขอรับบำเหน็จแทน
บำนาญได้
มีสิทธิรับบำเหน็จ
- เงินเดือนเดือนสุดท้าย x ปีเวลาราชการ
เงินบำเหน็จดำรงชีพ
- เงินบำนาญ x 15 เท่า (ไม่เกิน
- รับ ... ภายใน ... ปีนับแต่วันที่
ที่ผู้นั้นมีอายุครบ 65 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป)
เงินช่วยพิเศษ
- (เงินบำนาญ + บ.ค.บ. + เงินเดือนร้อยละ 25) x 3 เดือน
บำนาญและ บ.ค.บ. x 5 เดือน
เงินเดือนร้อยละ 25 x 3 เดือน

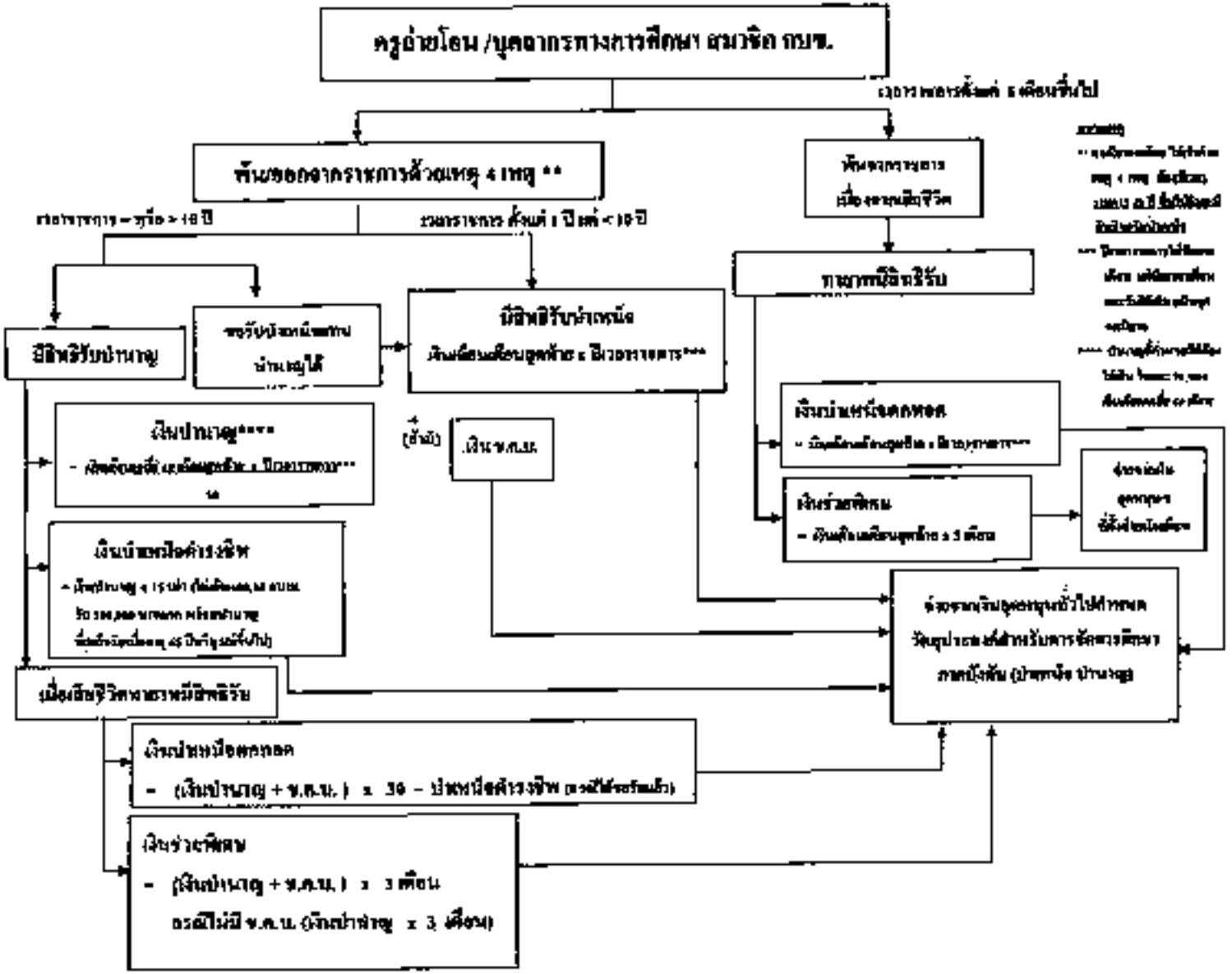
ครูย้ายโอน /บุคลากรทางการศึกษา สมัครใจ กยข.
เงินเดือนตั้งแต่ 1 เดือนขึ้นไป
พ้นจากราชการด้วยเหตุ 4 เหตุ **
พ้นจากราชการ เนื่องจากเสียชีวิต
ทายาทมีสิทธิรับ
มีสิทธิรับบำเหน็จ
มีสิทธิรับบำนาญ
เงินบำนาญ****
เงินบำเหน็จดำรงชีพ
เงินบำเหน็จตกทอด
เงินช่วยพิเศษ
เงิน ข.ค.บ.
เงินบำเหน็จตกทอด
เงินช่วยพิเศษ
เสียชีวิตราชการมีสิทธิรับ
ส่งรายชื่อ
ผู้ถือผลประโยชน์
ด้วยรายเงินบุคคลทุกรายชั่วไปที่ทางราชการ
จัดสรรประเภทสำหรับการจัดการศึกษา
ภาคบังคับ (ปัจจุบัน ป.1-ม.3)

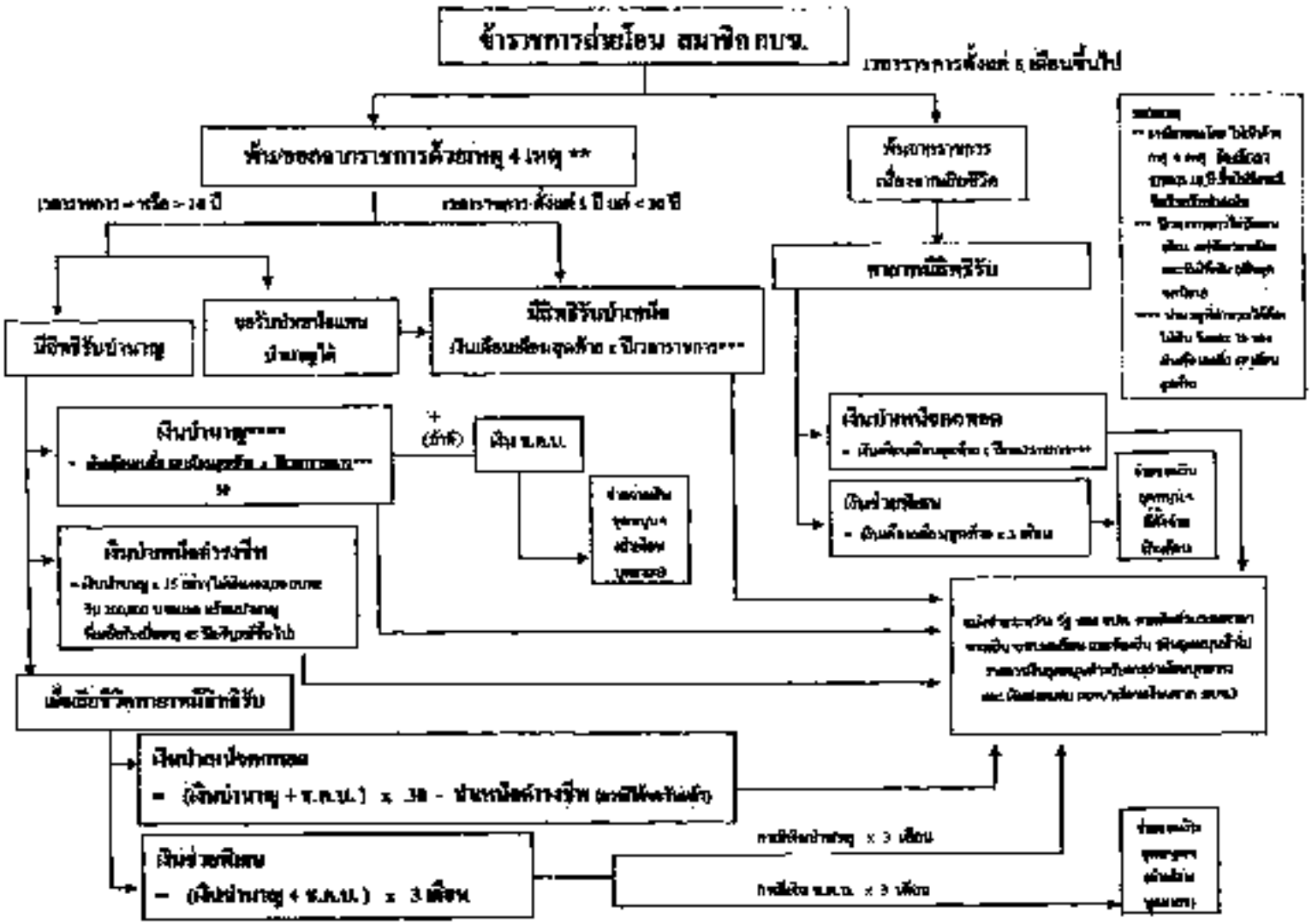
ข้าราชการส่วนท้องถิ่น สมาชิก กบข.
เป็นราชการตั้งแต่ 6 เดือนขึ้นไป
ต้าย/ทุพพลภาพจากราชการด้วยเหตุ 4 เหตุ **
ทุพพลภาพจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการ
เป็นเหตุให้เสียชีวิต
ทายาทมีสิทธิรับ
เป็นราชการ = หรือ > 10 ปี
เป็นราชการ ตั้งแต่ 1 ปี แต่ < 10 ปี
มีสิทธิรับบำนาญ
ขอรับเงินช่วยพิเศษแทนบำนาญได้
มีสิทธิรับบำเหน็จ
เงินเดือนเดือนสุดท้าย x ปีราชการ***
เงินบำนาญ****
- เงินเดือนเดือนสุดท้าย x ปีราชการ***
50
+ (ถ้ามี)
เงิน ช.ค.บ.
จ่ายครั้งเดียว
เงินบำเหน็จดำรงชีพ
- เงินบำนาญ x 15 เท่า (ไม่เกินเงินบำนาญ
รับ xxxxxx บาทแรก เศษของบาทนำ
ที่เหลือทั้งหมดมาคูณ 60 ปีรับเป็นเงินก้อนไปเลย
เงินบำเหน็จพิเศษ
เงินเดือนเดือนสุดท้าย x 3 เดือน
จ่ายครั้งเดียว
เงินบำเหน็จ
เงินเดือนเดือนสุดท้าย x ปีราชการ***
หน่วยงานจะจัดทำ รับรู้ และ ตกลง ทายาทที่จะมารับเงินบำเหน็จ
ทายาทที่จะมารับเงินบำนาญ ให้ถูกต้องตามกฎหมาย
และ ให้ตรงตามข้อ xxxx ของกฎหมาย xxxx
เลือกแบบรับเงินที่ต้องการ
เงินบำเหน็จตกทอด
= (เงินบำนาญ + ช.ค.บ.) x 36 - ยอดเงินเหลือดำรงชีพ (ถ้ามีให้หักออกด้วย)
เงินช่วยพิเศษ
= (เงินบำนาญ + ช.ค.บ.) x 3 เดือน
การมีเงินบำนาญ x 3 เดือน
การมีเงิน ช.ค.บ. x 3 เดือน
จ่ายครั้งเดียว
หมายเหตุ
** การพิจารณาโดยให้ใช้หลักเกณฑ์ 4 เหตุ ที่คณะกรรมการแพทย์ กบข. ชี้ขาดให้ทุพพลภาพ ที่ได้รับการรักษาแล้ว
*** ปีราชการนับรวมเศษของปี ถ้าเศษของปีตั้งแต่ 6 เดือนขึ้นไป ให้นับ 1 ปี ถ้าเศษของปีน้อยกว่า 6 เดือน ให้ตัดเศษของปีทิ้งไป
**** ปีราชการนับรวมเศษของปีถ้าเศษของปีตั้งแต่ 6 เดือนขึ้นไป ให้นับ 1 ปี ถ้าเศษของปีน้อยกว่า 6 เดือน ให้ตัดเศษของปีทิ้งไป

ส่วนที่ 2

ระเบียบกฎหมาย และหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง

พระราชบัญญัติ
ป้องหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น
พ.ศ. ๒๕๐๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๐
เป็นปีที่ ๑๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติบำหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติเงินทดแทนพนักงานเทศบาล พุทธศักราช ๒๔๙๙

ในกรณีที่มีบทกฎหมาย กฎหรือข้อบังคับอื่นขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"ข้าราชการส่วนท้องถิ่น"[*] หมายความว่า ข้าราชการขององค์การบริหารส่วนจังหวัด พนักงานเทศบาล พนักงานเมืองพัทยา พนักงานส่วนตำบล ตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะนั้น และพนักงานของราชการส่วนท้องถิ่นอื่นตามที่มีกฎหมายจัดตั้งราชการส่วนท้องถิ่นอื่นขึ้น แต่ไม่รวมถึงข้าราชการกรุงเทพมหานคร[**]

---

[*] พระราชบัญญัติบำหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๗๔ ตอนที่ ๘๕ (ฉบับพิเศษ) หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๐๐

[**] มาตรา ๔ นิยามคำว่า "ข้าราชการส่วนท้องถิ่น" แก้ไขโดยพระราชบัญญัติบำหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๗ ตอนที่ ๑๐๕ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๓

"ข้าราชการ" หมายความว่า ข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยบัตรเงินบำนาญ

[๑] "ราชการส่วนท้องถิ่น" หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล เมืองพัทยา องค์การบริหารส่วนตำบล ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น และราชการส่วนท้องถิ่นอื่นตามที่มีกฎหมายจัดตั้งขึ้น แต่ไม่รวมถึงกรุงเทพมหานคร

"เวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ" หมายความว่า เวลาที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นรับราชการหรือปฏิบัติงานมาตั้งแต่วันบรรจุจนถึงวันสุดท้ายที่ได้รับเงินเดือนตามแบบและวิธีการที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

[๒] "เงินเดือนเดือนสุดท้าย" หมายความว่า เงินเดือนที่ได้รับรวมเงินงบประมาณของราชการส่วนท้องถิ่นประเภทเงินเดือนเดือนสุดท้ายที่ออกจากราชการ รวมทั้งเงินเพิ่มพิเศษรายเดือนสำหรับค่าวิชา และหรือเงินเพิ่มการเลื่อนฐานะและหรือสำหรับประจำตำแหน่งที่ต้องจ่ายเป็นปกติ และหรือสำหรับการสู้รบ และหรือสำหรับการปรับปรุงผู้กระทำความผิดแต่ไม่รวมเงินเพิ่มอย่างอื่นๆ

[๓] "เงินเดือนเต็ม" หมายความว่า เงินเดือนเดือนสุดท้ายที่เขาได้รับสูงสุดในครั้งใดก่อนออกจากราชการ แต่ในกรณีที่มีกฎหมายหรือกฎ ก.จ. ปรับอัตราเงินเดือนข้าราชการส่วนท้องถิ่นเงินเดือนเต็มให้หมายความถึงเงินเดือนเดือนสุดท้ายที่เขาได้รับสูงสุดในครั้งใดก่อนออกจากราชการและได้ปรับตามกฎหมายหรือ กฎ ก.จ. ที่ใช้บังคับแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นนั้นแล้ว

"บำเหน็จ" หมายความว่า เงินตอบแทนความรอบที่ได้รับราชการมาซึ่งจ่ายครั้งเดียว

"บำนาญ" หมายความว่า เงินตอบแทนความรอบที่ได้รับราชการมาซึ่งจ่ายเป็นรายเดือน

"เหตุที่ทางราชการรับรอง" หมายความว่า ผู้นี้ได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการประกอบโรคศิลปะ หรือเหตุที่มีสิทธิประกอบโรคศิลปะในต่างประเทศซึ่งประกอบโรคศิลปะอยู่ในต่างประเทศนั้น และกระทรวงสาธารณสุขได้รับรองให้ข้าราชการลาไปและแสดงความเห็นตามความในพระราชบัญญัตินี้ได้

[๔] "ทายาทผู้มีสิทธิ" หมายความว่า

(๑) บุตร และให้หมายความรวมถึงบุตรซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้ตาย ซึ่งได้มีการร้องคัดค้านให้รับเด็กเป็นบุตรก่อนหรือภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่บิดาตายหรือนับแต่วันที่ได้รู้หรือควรได้รู้ถึงความตายของบิดา

---

[๑] มาตรา ๔ นิยามคำว่า "ราชการส่วนท้องถิ่น" แก้ไขโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๑ ตอนที่ ๓๐ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๗

[๒] มาตรา ๔ นิยามคำว่า "เงินเดือนเดือนสุดท้าย" แก้ไขโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๐ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๐๔ ตอนที่ ๒๕๕ (ฉบับพิเศษ) หน้า ๔๐ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๓๐

[๓] มาตรา ๔ นิยามคำว่า "เงินเดือนเต็ม" แก้ไขโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๘ ตอนที่ ๒๑๒ (ฉบับพิเศษ) หน้า ๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๗

[๔] มาตรา ๔ นิยามคำว่า "ทายาทผู้มีสิทธิ" เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๐ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๐๔ ตอนที่ ๒๕๕ (ฉบับพิเศษ) หน้า ๔๐ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๓๐

(๒) สามีหรือภริยา

(๓) บิดามารดา

[๕] "ผู้อุปการะ" หมายความว่า

(๑) ผู้ที่ได้อุปการะเลี้ยงดูให้การศึกษาผู้ตายตามแต่เยาว์ อันมิใช่บิดามารดากับบุตรหรือ

(๒) ผู้ที่ได้อุปการะข้าราชการส่วนท้องถิ่น หรือข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นผู้มีรายได้ไม่เพียงพอแก่อัตภาพ หรือได้อุปการะข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นผู้ซึ่งป่วยเจ็บทุพพลภาพหรือวิกลจริตไม่สามารถที่จะช่วยตัวเองได้ ผู้อุปการะตามข้อนี้ต้องเป็นผู้ให้อุปการะประจำเป็นส่วนใหญ่

"ผู้อยู่ในอุปการะ" หมายความว่า ผู้ที่ได้อยู่ในความอุปการะของผู้ตายหรือบำนาญ โดยจำเป็นต้องมีผู้อุปการะ และความตายของผู้นั้นทำให้ได้รับความเสียหายเพราะขาดความอุปการะ

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ลักษณะ ๒

กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

[๖] มาตรา ๖ ให้มีกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นขึ้น เพื่อจ่ายบำเหน็จบำนาญแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น โดยให้ราชการส่วนท้องถิ่นหักเงินจากประมาณการรายรับในงบประมาณรายจ่ายประจำปีเพื่อสมทบเข้าเป็นกองทุนในอัตราที่กำหนดโดยกฎกระทรวงไม่เกินร้อยละสาม และตั้งประเภทเงินนี้ไว้ในงบประมาณรายจ่ายประจำปีของราชการส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่ง

ประมาณการรายรับในงบประมาณรายจ่ายประจำปีซึ่งพึงคำนวณหักสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น มิให้นำรายรับประเภทพันธบัตร เงินกู้ เงินที่มีผู้อุทิศให้หรือเงินอุดหนุนมารวมคำนวณด้วย

เงินที่หักสมทบเข้าเป็นกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นดังกล่าว ให้นำฝากกระทรวงมหาดไทย

[๗] มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า "คณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญ

---

[๕] มาตรา ๔ นิยามคำว่า "ผู้อุปการะ" แก้ไขโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๙ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๘๓ ตอนที่ ๑๐๙ (ฉบับพิเศษ) หน้า ๖๗ ลงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๐๙

[๖] มาตรา ๖ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๙ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๖ ตอนที่ ๑๑๓ ก (ฉบับพิเศษ) หน้า ๔๑ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๔๙

[๗] มาตรา ๗ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๙ ประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๖ ตอนที่ ๑๑๓ ก (ฉบับพิเศษ) หน้า ๔๑ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๔๙

ข้าราชการส่วนท้องถิ่น" ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงมหาดไทย เป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ปรึกษาด้านกฎหมายกระทรวงมหาดไทย ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดจำนวนสองคน ผู้แทนคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาลจำนวนสองคน และผู้แทนคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบลจำนวนสองคน เป็นกรรมการ

ให้คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งแต่งตั้งข้าราชการกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจำนวนหนึ่งคนเป็นเลขานุการ และให้แต่งตั้งข้าราชการกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจำนวนสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

คณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจควบคุมและดำเนินการรับจ่ายเงินกองทุน รวมทั้งหาผลประโยชน์จากกองทุนตามระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ และให้มีอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ด้วย

มาตรา ๙ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นให้รวมถึงประเภทเงินดังกล่าวต่อไปนี้ด้วย

(๑) เงินสองเดือนที่ถึงแก่กรรมของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายนี้ และ

(๒) เงินที่มีผู้อุทิศสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

ลักษณะ ๒
บำเหน็จบำนาญปกติ

หมวด ๑
สิทธิในบำเหน็จบำนาญปกติ

มาตรา ๕ เมื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดออกจากราชการ ให้จ่ายบำเหน็จหรือบำนาญจากกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นให้ตามหลักเกณฑ์ซึ่งกำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

สิทธิในบำเหน็จหรือบำนาญเป็นสิทธิเฉพาะตัวจะโอนไม่ได้

มาตรา ๑๐ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๑ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งจะได้รับบำเหน็จบำนาญตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อก่อนออกจากราชการต้องได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณประเภทเงินเดือนของราชการส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๑๑ บุคคลที่ระบุไว้ต่อไปนี้ไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญปกติตามพระราชบัญญัตินี้

** (๑) ผู้ถูกไล่ออกจากราชการเพราะมีความผิด

** มาตรา ๑๑ (๑) แก้ไขโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเล่มที่ ๑๑๗ ตอนที่ ๑๐๕ ก หน้า ๑๙ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๓

(๒) ข้าราชการส่วนท้องถิ่นวิชาชัญหรือลูกจ้าง เว้นแต่ในกรณีที่มีข้อกำหนดให้ปลดเมื่อบำเหน็จบำนาญไว้ในหนังสือสัญญาจ้างตามความต้องการของทางราชการส่วนท้องถิ่นนั้นๆ โดยอนุมัติกระทรวงมหาดไทย

(๓) ผู้ซึ่งราชการส่วนท้องถิ่นสั่งหนดเงินอย่างอื่นไว้ให้แทนบำเหน็จหรือบำนาญแล้ว

(๔) ผู้ซึ่งมีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญไม่ครบหนึ่งปีบริบูรณ์หรือ

(๕) ผู้ซึ่งไม่เคยรับราชการมาก่อนแต่ได้เป็นทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร เมื่อปลดเป็นกองหนุนแล้วและได้เข้ารับราชการอีกโดยความรับราชการจะคิดต่อกับเวลาราชการของประจำการหรือไม่ก็ตามยังไม่ครบหนึ่งปีบริบูรณ์

มาตรา ๑๒ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญปกติด้วยเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) เหตุทดแทน

(๒) เหตุทุพพลภาพ

(๓) เหตุสูงอายุ

(๔) เหตุรับราชการนาน

มาตรา ๑๓ สิทธิในการขอบำเหน็จบำนาญปกติตามพระราชบัญญัตินี้ให้มีอายุความสามปี

มาตรา ๑๔ บำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนนั้น ให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งออกจากราชการเพราะเลิกหรือยุบตำแหน่ง หรือไปดำรงตำแหน่งการเมือง หรือซึ่งมีคำสั่งให้ออกโดยไม่มีความผิด

มาตรา ๑๕ บำเหน็จบำนาญเหตุทุพพลภาพนั้น ให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ป่วยเจ็บทุพพลภาพซึ่งแพทย์ที่ทางราชการรับรองได้ตรวจและลงความเห็นว่าไม่สามารถที่จะรับราชการในตำแหน่งหน้าที่ซึ่งปฏิบัติอยู่นั้นต่อไป

** มาตรา ๑๖ บำเหน็จบำนาญเหตุสูงอายุนั้น ให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์แล้ว

ถ้าข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดมีอายุครบห้าสิบปีบริบูรณ์แล้ว ประสงค์จะลาออกจากราชการ ก็ให้ผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตให้ลาออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุสูงอายุได้

** มาตรา ๑๗ บำเหน็จบำนาญเหตุรับราชการนานนั้น ให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญครบยี่สิบปีบริบูรณ์แล้ว

ถ้าข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดมีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญครบยี่สิบห้าปีบริบูรณ์แล้ว ประสงค์จะลาออกจากราชการ ก็ให้ผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตให้ลาออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุรับราชการนานได้

** มาตรา ๑๖ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๙ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๘๒ ตอนที่ ๑๐๔ (ฉบับพิเศษ) หน้า ๒๑ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๐๘

** มาตรา ๑๗ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๙ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๘๒ ตอนที่ ๑๐๔ (ฉบับพิเศษ) หน้า ๒๑ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๐๘

มาตรา ๑๙ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งมีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญไม่ถึงสิบปีบริบูรณ์มีสิทธิได้บำเหน็จ

ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งมีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญตั้งแต่สิบปีบริบูรณ์ขึ้นไปมีสิทธิได้บำนาญ

มาตรา ๑๙ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งมีสิทธิได้บำนาญจะขอรับบำเหน็จตามมาตรา ๑๙ แทนบำนาญก็ได้

[๓] มาตรา ๒๐ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดมีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญครบสิบปีบริบูรณ์แล้ว ออกจากราชการเพราะสาเหตุอย่างใดๆ ไม่มีสิทธิที่จะได้รับบำเหน็จบำนาญอันเกิดขึ้นตามความในมาตรา ๑๙ ถ้าได้ได้รับบำเหน็จตามมาตราที่ในมาตรา ๑๙

หมวด ๒

เวลาราชการและการนับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ

[๔] มาตรา ๒๑ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์แล้ว เป็นอันพ้นจากราชการเมื่อสิ้นปีงบประมาณที่อายุครบหกสิบปีบริบูรณ์นั้น

มาตรา ๒๒ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้บังคับบัญชาที่ควบคุมดูแลนายอำเภอของข้าราชการส่วนท้องถิ่น

[๕] มาตรา ๒๓ ก่อนสิ้นเดือนสุดท้ายของปีงบประมาณลูกปีให้เจ้าหน้าที่ควบคุมยกเว้นข้าราชการส่วนท้องถิ่นดังบัญญัติไว้ในมาตรา ๒๑ ยื่นบัญชีรายชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้มีสิทธิจะได้รับบำเหน็จบำนาญซึ่งมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ในปีงบประมาณถัดไป ต่อคณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

[๖] มาตรา ๒๔

---

[๓] มาตรา ๒๐ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๙ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๘๓ ตอนที่ ๑๐๔ (ฉบับพิเศษ) หน้า ๖๓ ลงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๐๙

[๔] มาตรา ๒๑ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๑ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๙๕ ตอนที่ ๑๙ (ฉบับพิเศษ) หน้า ๒๑ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๒๑

[๕] มาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง แก้ไขโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๙ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๘๓ ตอนที่ ๑๐๔ (ฉบับพิเศษ) หน้า ๖๐ ลงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๐๙ วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ ถูกยกโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๑ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๙๕ ตอนที่ ๑๙ (ฉบับพิเศษ) หน้า ๒๑ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๒๑

[๖] มาตรา ๒๔ ถูกยกโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๑ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๙๕ ตอนที่ ๑๙ (ฉบับพิเศษ) หน้า ๒๑ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๒๑

[๙๙] มาตรา ๒๕ ภายในหนวดราชการสำหรับตำแหนงบำเหน็จบำนาญนั้น ให้นับบวกเวลาราชการและรับเงินเดือนจากงบประมาณประเภทเงินเดือน ซึ่งมิใช่อัตราข้าราชการส่วนท้องถิ่นประเภทวิสามัญหรือลูกจ้าง

ข้าราชการส่วนท้องถิ่นประเภทวิสามัญที่ได้มีกฎหมายกำหนดคุณสมบัติของผู้ดำรงตำแหน่งไว้ เปลี่ยนฐานะเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่มีสิทธิรับบำเหน็จบำนาญตามมาตรา ๑๐ ได้ และเมื่อได้มีการยกฐานะหรือเปลี่ยนฐานะเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่มีสิทธิรับบำเหน็จบำนาญดังกล่าวแล้ว ก็ให้นับเวลาระหว่างที่เป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น ประเภทวิสามัญที่ติดต่อกับวันที่ได้มีการยกฐานะหรือการเปลี่ยนฐานะนั้น เป็นเวลาราชการสำหรับตำแหน่งบำเหน็จบำนาญได้ด้วย

ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งทำงานหรือรับราชการก่อนอายุครบสิบแปดปีบริบูรณ์ให้เริ่มนับเวลาราชการสำหรับการคำนวณบำเหน็จบำนาญตั้งแต่วันที่มีอายุครบสิบแปดปีบริบูรณ์เป็นต้นไป

ผู้ซึ่งได้ขึ้นทะเบียนทหารกองประจำการตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร ให้มีสิทธินับเวลาราชการตั้งแต่วันขึ้นทะเบียนกองประจำการเป็นเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญได้

มาตรา ๒๖ ผู้ซึ่งกระทำหน้าที่ตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนดในระหว่างเวลาที่มีการรบหรือการสงคราม หรือมีกฎหมายประกาศภาวะฉุกเฉิน หรือในระหว่างเวลาที่มีประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินให้นับเวลาราชการที่ปฏิบัติการตามคำสั่งเป็นทวีคูณ แม้ว่าในระยะเวลาดังกล่าวนั้นจะไม่ได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณประเภทเงินเดือนก็ตาม

[๑๐๐] ในกรณีที่มีการประกาศใช้กฎอัยการศึกในเขตพื้นที่ใด ให้คณะรัฐมนตรีมีอำนาจพิจารณาให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งประจำปฏิบัติหน้าที่อยู่ในเขตที่ใช้มีประกาศใช้กฎอัยการศึกนั้นได้รับการนับเวลาราชการที่ปฏิบัติหน้าที่ในระหว่างนั้นเป็นทวีคูณได้ตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด หลักเกณฑ์ดังกล่าวให้พิจารณาถึงความจำเป็นของภารกิจอันเกิดขึ้นจากสถานการณ์ไม่ปกติเป็นสำคัญ ซึ่งอาจแตกต่างกันตามลักษณะการเสี่ยงอันตรายและพื้นที่จริงของข้าราชการส่วนท้องถิ่นนั้น

[๑๐๑] ในกรณีตามวรรคหนึ่งหรือกรณีที่คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้นับเวลาราชการเป็นทวีคูณตามวรรคสอง ถ้าผู้ใดมีเวลาราชการซึ่งอาจนับเป็นทวีคูณในเวลาเดียวกันได้หลายประการที่ให้นับเวลาระหว่างนั้นเป็นทวีคูณแต่ประการเดียว

มาตรา ๒๗ เวลาป่วยหรือลาหรือต้องพักราชการซึ่งได้รับอนุญาตให้รับเงินเดือนเต็มนั้น สำหรับการคำนวณบำเหน็จบำนาญให้นับเหมือนเต็มเวลาราชการ

เวลาป่วยหรือลาหรือต้องพักราชการซึ่งได้รับอนุญาตให้รับเงินเดือนไม่เต็มนั้น สำหรับการคำนวณบำเหน็จบำนาญให้นับเวลาตามส่วนแห่งเงินเดือนที่ได้รับ

---

[๙๙] มาตรา ๒๕ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๘ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๙๕ ตอนที่ ๑๙ (ฉบับพิเศษ) หน้า ๒๓ ลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๒๑

[๑๐๐] มาตรา ๒๖ วรรคสอง แก้ไขโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๔ ตอนที่ ๑๐๕ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๐

[๑๐๑] มาตรา ๒๖ วรรคสาม แก้ไขโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๔ ตอนที่ ๑๐๕ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๐

เวลาป่วยหรือลาหรือต้องพักราชการหรือมิได้อยู่รับราชการซึ่งมิได้รับอนุญาตให้รับเงินเดือน ไม่นับเป็นเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ แต่ทั้งนี้มิให้หมายความถึงผู้ที่มิได้อยู่รับราชการด้วยเหตุที่ถูกถอดถอนทัณฑ์ทางวินัยตามกฎหมายว่าด้วยวินัยต่างๆ

มาตรา ๒๘ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งทางราชการคัดเลือกหรือสอบคัดเลือกให้ไปดูงานหรือศึกษาวิชาในต่างประเทศ ให้นับเวลาสำหรับการคำนวณบำเหน็จบำนาญในระหว่างนั้นเหมือนเต็มเวลาราชการ

มาตรา ๒๙ เวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญให้นับแต่จำนวนปี เศษของปีถ้าถึงครึ่งปีให้นับเป็นหนึ่งปี

การนับระยะเวลาตามความในวรรคก่อน สำหรับเดือนหรือวัน ให้คำนวณตามวิธีการจ่ายเงินเดือน และให้นับสิบสองเดือนเป็นหนึ่งปี สำหรับจำนวนวันถ้ามีรวมกันหลายระยะให้นับสามสิบวันเป็นหนึ่งเดือน

[๒๑] มาตรา ๓๐ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดออกจากราชการไปแล้ว ถ้ากลับเข้ารับราชการใหม่นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้นับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญตอนก่อนออกจากราชการต่อเนื่องกับการรับราชการในตอนหลังได้ เว้นแต่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นถูกปลดออกหรือไล่ออกจากราชการเนื่องจากกระทำทุจริตโกงกินอย่างร้ายแรง และไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญจากการรับราชการตอนก่อนออกจากราชการ

ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งได้รับบำเหน็จไปแล้ว จะนับเวลาราชการต่อเนื่องตามวรรคหนึ่งได้จะต้องคืนบำเหน็จที่ได้รับพร้อมดอกเบี้ยตามอัตราเงินฝากประจำของธนาคารออมสิน ส่วนระยะเวลาในการคืนบำเหน็จให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปลดเงินแล้ว ให้งดการจ่ายบำนาญตลอดเวลาที่กลับเข้ารับราชการใหม่นั้น แต่ถ้าผู้นั้นประสงค์จะรับบำนาญต่อไปจะต้องมีหนังสือแจ้งความประสงค์ต่อเจ้าสังกัดที่ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการใหม่ภายในสามสิบวันนับแต่วันกลับเข้ารับราชการและจะนับเวลาราชการต่อเนื่องมิได้ กรณีนี้ถ้าเงินเดือนที่ได้รับในขณะกลับเข้ารับราชการใหม่เท่าหรือสูงกว่าเงินเดือนเดิม เมื่อออกจากราชการให้งดการจ่ายบำนาญ แต่ถ้าเงินเดือนใหม่น้อยกว่าเงินเดือนเดิมให้รับบำนาญเท่ากับผลต่างของเงินเดือนใหม่และเงินเดือนเดิม โดยให้ราชการส่วนท้องถิ่นที่ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการใหม่แจ้งไปยังเจ้าสังกัดที่ผู้นั้นรับบำนาญอยู่เพื่องดหรือลดการจ่ายบำนาญ เมื่อออกจากราชการให้มีสิทธิได้รับบำนาญโดยคำนวณจากเงินเดือน และเวลาราชการในตำแหน่งใหม่บวกเข้ากับบำนาญเดิม บำนาญในตอนหลังจะเปลี่ยนเป็นขอรับบำเหน็จแทนก็ได้

ความในมาตรานี้ ให้ใช้บังคับแก่ข้าราชการซึ่งกลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น โดยอนุโลม

---

[๒๑] มาตรา ๓๐ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๗ ตอนที่ ๑๐๕ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๓

การโอนหรือสับข้าราชการผู้ใดไปรับราชการส่วนท้องถิ่น หรือการโอนหรือสับข้าราชการส่วนท้องถิ่นไปรับราชการระหว่างราชการส่วนท้องถิ่นด้วยกัน ให้นับเวลาราชการของข้าราชการหรือข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญติดต่อกัน

[๒๐] มาตรา ๓๐ ทวิ

หมวด ๓

วิธีคำนวณเป็นหน็จบำนาญ

[๒๑] มาตรา ๓๑ ในการคำนวณบำหน็จบำนาญนั้น ให้ตั้งเงินเดือนเดือนสุดท้ายเป็นเกณฑ์คำนวณ แต่ถ้าเป็นการคำนวณบำหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งพ้นจากราชการตามมาตรา ๓๙ เบญจ (๑) (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) ให้หมายความรวมถึงเงินเดือนที่ได้เลื่อนในวันสุดท้ายของปีงบประมาณนั้นด้วย

การเลื่อนเงินเดือนในวันสุดท้ายของปีงบประมาณนั้นไม่ก่อให้เกิดสิทธิรับเงินเดือนที่ได้เลื่อน แต่เงินเดือนที่ได้เลื่อนนั้นให้ถือเสมือนว่าเป็นเงินเดือนเดิม

ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดดำรงตำแหน่งในขณะเดียวกันหลายตำแหน่งเกี่ยวพันจากตำแหน่งที่มีเงินเดือนสูงสุดก่อนพ้นจากราชการ ให้ถือเงินเดือนเดือนสุดท้ายของตำแหน่งที่มีเงินเดือนสูงสุดจากเงินงบประมาณประเภทเงินเดือนที่เคยได้รับอยู่นั้นเป็นเงินเดือนเดือนสุดท้ายสำหรับตั้งเป็นเกณฑ์คำนวณ ในกรณีที่มีกฎหมายหรือกฎ ก.ข. ปรับอัตราเงินเดือนของตำแหน่งที่มีเงินเดือนสูงก่อนข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นพ้นจากราชการ ให้ถือเงินเดือนของตำแหน่งที่มีเงินเดือนสูงสุดที่ปรับครบตามกฎหมายหรือกฎ ก.ข. นั้นแล้วเป็นเงินเดือนเดือนสุดท้ายสำหรับตั้งเป็นเกณฑ์คำนวณ

[๒๒] มาตรา ๓๒ วิธีคำนวณบำเหน็จบำนาญให้กระทำดังนี้

(๑) สำหรับบำเหน็จ ให้ตั้งเงินเดือนเดือนสุดท้ายคูณด้วยจำนวนปีเวลาราชการ

(๒) สำหรับบำนาญ ให้ตั้งเงินเดือนเดือนสุดท้ายคูณด้วยจำนวนปีเวลาราชการตามมาตรา ๓๓ ตามได้บังคับตามมาตรา ๓๔ เมื่อได้คำนวณบำหน็จบำนาญปกติให้ผู้มีสิทธิรับพระราชทานส่วนที่เป็นของปีนั้นแล้ว ให้ถือว่าการคำนวณนั้นเป็นอันเด็ดขาด

---

[๒๐] มาตรา ๓๐ ทวิ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๗ ตอนที่ ๑๐๕ ก หน้า ๑ วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๓

[๒๑] มาตรา ๓๑ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๗ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๘๒ ตอนที่ ๒๗๕ (ฉบับพิเศษ) หน้า ๑ วันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๐๘

[๒๒] มาตรา ๓๒ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๗ ตอนที่ ๑๐๕ ก หน้า ๑ วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๓

[๖๗] หมวด ๕

ผู้รับบำนาญกลับเข้ารับราชการใหม่

มาตรา ๓๔

มาตรา ๓๔ ทวิ

ลักษณะ ๓

บำเหน็จบำนาญพิเศษ

มาตรา ๓๕ เมื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดประสบเหตุดังที่บัญญัติไว้ในลักษณะนี้ให้จ่ายบำเหน็จหรือบำนาญพิเศษให้

สิทธิในบำเหน็จหรือบำนาญพิเศษเป็นสิทธิเฉพาะตัวจะโอนไม่ได้

มาตรา ๓๖ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดได้รับอันตรายจนพิการ เสียแขนหรือขาทุพพลภาพทั้งของข้าง ตาบอด หรือได้รับการป่วยเจ็บซึ่งแพทย์ที่ทางราชการรับรองได้ตรวจแล้วและแสดงว่าถึงทุพพลภาพไม่สามารถจะรับราชการต่อไปได้ถึงเลย ทั้งนี้เพราะเหตุปฏิบัติราชการในหน้าที่หรือถูกประทุษร้าย เพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่ ให้ผู้นั้นได้รับบำนาญปกติวันยังได้รับบำนาญพิเศษด้วย เว้นแต่การได้รับอันตราย ได้รับการป่วยเจ็บหรือการถูกประทุษร้ายนั้นเกิดขึ้นจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงหรือจากความผิดของตนเอง

มาตรา ๓๗ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดได้รับบำเหน็จหรือบำนาญไปแล้วตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าภายในกำหนดเวลาสามปีนับแต่วันออกจากราชการปรากฏหลักฐานชัดแจ้งว่าผู้นั้นเกิดป่วยเจ็บถึงทุพพลภาพอันเป็นผลเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการระหว่างที่ผู้นั้นรับราชการ ก็ให้จ่ายบำนาญตามมาตรา ๓๖ และถ้าถึงตายก็ให้จ่ายบำนาญตามมาตรา ๔๐ ทั้งนี้ให้จ่ายให้นับแต่วันขอและในกรณีที่ได้รับบำเหน็จไปแล้ว ก็ให้จ่ายเฉพาะบำนาญพิเศษเต่อย่างเดียว

มาตรา ๓๘ การกำหนดบำนาญพิเศษ ให้กระทรวงมหาดไทยเป็นผู้มีหน้าที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงแห่งเหตุการณ์ ประกอบกับความพิการและทุพพลภาพของผู้นั้นตามหลักดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีปกติให้ถือตามหลักเกณฑ์ที่ใช้อยู่ในขณะนั้นสำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญ

(๒) ผู้มีหน้าที่ต้องไปราชการหรือปฏิบัติราชการโดยอากาศยานในอากาศ หรือต้องไปราชการหรือปฏิบัติราชการโดยเรือดำน้ำ หรือมีหน้าที่ต้องทำการดำน้ำ หรือมีหน้าที่ทำการกวาดทุ่นระเบิด หรือมีหน้าที่ขุด ทำลาย ทำหรือประกอบวัตถุระเบิด หรือมีหน้าที่เกี่ยวกับไอพิษถ้าได้รับอันตรายด้วยหน้าที่ที่กระทำนั้น ให้มีอัตราเป็นจำนวนถึงสิบเดือนเดือนสุดท้าย

---

[๖๗] หมวด ๕ ผู้รับบำนาญกลับเข้ารับราชการใหม่ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๓๔ ทวิ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๗ ตอนที่ ๑๐๕ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๓

(๓) เวลาทำหน้าที่ตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนดในระหว่างเวลาที่มีการรบหรือการสงคราม หรือมีการปราบปราม การจลาจล หรือในระหว่างเวลาที่มีประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินถ้าได้รับอันตรายด้วยหน้าที่ที่กระทำนั้นให้มีอัตราตั้งแต่สามสิบในห้าสิบส่วนจนถึงสามสิบห้าในห้าสิบส่วนของเงินเดือนเดือนสุดท้าย ในกรณีที่ไม่มีเงินเดือนให้ถืออัตราเงินเดือนทหารตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนดเป็นเงินเดือนเดือนสุดท้าย

มาตรา ๓๙ ผู้ได้รับอันตรายถึงทุพพลภาพดังกล่าวในมาตรา ๓๖ แม้จะยังไม่มีสิทธิรับบำนาญปกติก็ให้ได้รับบำนาญปกติได้ คิดตามอัตราที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๒ บวกกับบำนาญพิเศษด้วย

[๒๕] มาตรา ๔๐ ผู้ได้รับอันตรายดังกล่าวในมาตรา ๓๖ ถ้าถึงแก่ความตายเพราะเหตุนั้นก่อนได้รับบำนาญพิเศษไป นอกจากบำเหน็จตกทอดซึ่งจะได้รับตามที่บัญญัติไว้ในลักษณะ๔ ก็ให้จ่ายบำนาญพิเศษให้แก่ทายาทผู้มีสิทธิตามเกณฑ์ดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๔ อีกด้วย ดังนี้

(๑) ในยามปกติเป็นจำนวนกึ่งเงินเดือนเดือนสุดท้ายของผู้ตาย

(๒) ผู้มีหน้าที่ต้องไปราชการหรือปฏิบัติราชการโดยอากาศยานในอากาศหรือมีหน้าที่ต้องทำการโดดร่ม หรือต้องไปราชการหรือปฏิบัติราชการโดยเรือดำน้ำ หรือมีหน้าที่ต้องทำการดำน้ำ หรือมีหน้าที่ทำการกวาดทุ่นระเบิด หรือมีหน้าที่ขุดทำลายทำหรือประกอบวัตถุระเบิดหรือมีหน้าที่เกี่ยวกับไอพิน หรือเวลาทำหน้าที่ตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนดในระหว่างเวลาที่มีการรบหรือการสงคราม หรือมีการปราบปรามการจลาจล หรือในระหว่างเวลาที่มีการประกาศใช้กฎอัยการศึก หรือประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน ถ้าได้รับอันตรายด้วยหน้าที่ที่กระทำนั้น ให้มีอัตราเป็นจำนวนสี่สิบในห้าสิบส่วนแห่งเงินเดือนเดือนสุดท้ายของผู้ตาย

มาตรา ๔๑ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดได้รับการป่วยเจ็บทุพพลภาพดังกล่าวในมาตรา ๓๖ เพราะเหตุ

(๑) ต้องไปปฏิบัติราชการเป็นครั้งคราวนอกสถานที่ตั้งสำนักงานประจำ หรือ

(๒) ต้องประจำปฏิบัติราชการในท้องที่กันดารที่จะต้องเสี่ยงต่อโรคภัยไข้เจ็บ ซึ่งท้องที่นั้นได้กำหนดไว้โดยพระราชกฤษฎีกา

ถ้าปรากฏว่า ความป่วยเจ็บทุพพลภาพนั้นได้เกิดเนื่องจากการต้องไปปฏิบัติราชการหรือต้องประจำปฏิบัติราชการนั้น ก็ให้จ่ายบำนาญตามมาตรา ๓๖ และถ้าถึงตายก็ให้จ่ายบำนาญพิเศษตามมาตรา ๔๐ (๑)

มาตรา ๔๒ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดสูญหายไปและมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าผู้นั้นได้รับอันตรายดังกล่าวในมาตรา ๓๖ ถึงตาย เมื่อพ้นกำหนดสองเดือนนับแต่วันสูญหาย ให้สันนิษฐานไว้ก่อนเพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัตินี้ว่าผู้นั้นถึงแก่ความตายในวันที่สูญหายและให้จ่ายบำนาญพิเศษตามบทบัญญัติในมาตรา ๔๐

---

[๒๕] มาตรา ๔๐ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๙ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๘๒ ตอนที่ ๑๑๙ (ฉบับพิเศษ) หน้า ๖๓ ลงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๐๙

ถ้าปรากฏในภายหลังว่า ผู้ที่ต้องสันนิษฐานว่าตายตามความในวรรคก่อนมิได้ตายก็ให้งดจ่ายบำนาญพิเศษนั้น และถ้าราชการส่วนท้องถิ่นจะต้องจ่ายเงินเดือนให้ในระหว่างเวลาที่ต้องสันนิษฐานว่าถึงแก่ความตาย ก็ให้หักจำนวนเงินทั้งหมดที่จ่ายไปแล้วออกจากจำนวนเงินที่ต้องจ่ายนั้น

[๒๖] มาตรา ๔๓ บำนาญพิเศษที่บัญญัติในลักษณะนี้ ให้จ่ายแก่ทายาทผู้มีสิทธิตามแกณฑ์ ดังนี้

(๑) บุตร ให้ได้รับสองส่วน ถ้าผู้ตายมีบุตรตั้งแต่สามคนขึ้นไป ให้ได้รับสามส่วน

(๒) สามีหรือภริยา ให้ได้รับหนึ่งส่วน

(๓) บิดามารดา หรือบิดา หรือมารดา ที่มีชีวิตอยู่ให้ได้รับหนึ่งส่วน

ถ้าผู้ตายไม่มีทายาทผู้มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษในอนุมาตราใดดังกล่าว หรือทายาทนั้นได้ตายไปก่อน ให้แบ่งบำนาญพิเศษนั้นระหว่างทายาทผู้มีสิทธิตามส่วนในอนุมาตราที่มีทายาทผู้มีสิทธิได้บำนาญพิเศษ

ถ้าได้มีการจ่ายบำนาญพิเศษไปแล้ว หากปรากฏว่ามีบุตรซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้ตาย ซึ่งได้มีการฟ้องคดีขอให้รับเด็กเป็นบุตรก่อนหรือภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่บิดาตาย หรือนับแต่วันที่ได้รู้หรือควรได้รู้ถึงความตายของบิดาเพิ่มขึ้นให้แบ่งบำนาญพิเศษนั้นใหม่ระหว่างทายาทผู้มีสิทธิ โดยถือว่าบุตรชอบด้วยกฎหมายตามคำพิพากษานั้นเป็นทายาทผู้มีสิทธิตั้งแต่วันตายของเจ้าบำนาญ กรณีเช่นนี้ให้จังหวัดหักเอาจากทายาทซึ่งรับบำนาญพิเศษไปก่อนแล้วคืนตามระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

กรณีที่ไม่สามารถหักเงินบำนาญพิเศษที่จ่ายให้ทายาทซึ่งรับเกินไปในส่วนของตนตามวรรคสามคืนได้ จังหวัดไม่ต้องรับผิดชอบจ่ายเงินบำนาญพิเศษให้แก่บุตรซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายย้อนหลังไปถึงวันเกิดสิทธิรับบำนาญพิเศษแต่อย่างใด

ถ้าไม่มีทายาทผู้มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษดังกล่าวทั้งสามอนุมาตราให้บุคคลซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาเห็นว่ามีหลักฐานแสดงได้ว่าเป็นผู้อุปการะผู้ตายอยู่หรือเป็นผู้อยู่ในอุปการะของผู้ตายเป็นผู้รับบำนาญพิเศษตามส่วนที่ผู้ว่าราชการจังหวัดจะได้กำหนดให้ และเมื่อได้จ่ายบำนาญพิเศษให้แก่ผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะของผู้ตายแล้ว หากปรากฏภายหลังว่ามีบุตรซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้ตายซึ่งได้มีการฟ้องคดีขอให้รับเด็กเป็นบุตรก่อนหรือภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่บิดาตายหรือนับแต่วันที่ได้รู้หรือควรได้รู้ถึงความตายของบิดาให้สั่งจ่ายบำนาญพิเศษให้แก่บุตรซึ่งศาลพิพากษาว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายดังกล่าวกรณีเช่นนี้ถ้าไม่สามารถเรียกเงินบำนาญพิเศษที่จ่ายให้ผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะของผู้ตายรับไปแล้วคืนได้ ให้นำความในวรรคสามและวรรคสี่มาใช้บังคับโดยอนุโลม

เมื่อบุคคลซึ่งได้รับบำนาญพิเศษอยู่ตามที่กล่าวข้างต้นตายหรือหมดสิทธิไปให้ส่วนที่ผู้นั้นได้รับอยู่เป็นอันยุติลงเพียงนั้น

มาตรา ๔๔ บำนาญพิเศษที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๓ ให้จ่ายโดยกำหนดเวลาและเงื่อนไขดังนี้

---

[๒๖] มาตรา ๔๓ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติบำหนิจบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๐ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๐๔ ตอนที่ ๒๕๔ (ฉบับพิเศษ) หน้า ๕๐ ลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๓๐

(๑) บุตร ให้มีสิทธิได้รับจนอายุครบยี่สิบปีบริบูรณ์ เว้นแต่เมื่ออายุครบยี่สิบปีบริบูรณ์นั้น กำลังศึกษาอยู่ในชั้นเตรียมอุดมศึกษาหรือในชั้นอุดมศึกษา หรือชั้นการศึกษาที่ทางราชการรับรองให้เทียบเท่า ก็ให้ได้รับต่อไปตลอดเวลาที่ยังทำการศึกษาอยู่ในสถานศึกษานั้นแต่ไม่เกินอายุยี่สิบห้าปีบริบูรณ์

(๒) สามีหรือภริยา ให้ได้รับตลอดชีวิตเว้นแต่ทำการสมรสใหม่

(๓) บิดามารดา ให้ได้รับตลอดชีวิต

(๔) บุตรคนอื่นนอกจากที่ได้กล่าวใน (๑) (๒) และ (๓) ถ้ายายังไม่ถึงยี่สิบปีบริบูรณ์ ให้อนุโลมเช่นอย่างบุตรแล้วแต่กรณี ถ้าไม่เข้าลักษณะดังกล่าวแล้วให้รับอยู่เพียงสิบปี

ถ้าผู้มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษเป็นผู้พิการถึงทุพพลภาพอยู่ก่อนแล้ว หรือในระหว่างที่มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษ ก็ให้ผู้นั้นได้รับบำนาญพิเศษตลอดเวลาที่ทุพพลภาพอยู่

[๑] มาตรา ๔๕ บำนาญพิเศษรวมทุพพลภาพที่ได้รับรวมกับบำนาญปกติถ้ามีจำนวนเงินรวมกันไม่ถึงเดือนละหนึ่งพันบาท ให้ได้รับบำนาญพิเศษเพิ่มขึ้นอีกจนครบหนึ่งพันห้าร้อยบาท และบรรดาผู้มีสิทธิจะได้รับจะขอเปลี่ยนเป็นการรับบำเหน็จพิเศษแทนได้เป็นจำนวนเงินเท่าตัวบำนาญพิเศษหกสิบเดือน

มาตรา ๔๖ การขอบำนาญพิเศษต้องยื่นคำร้องขอภายในเหตุที่ทางราชการรับรองกับรายงานแต่ต้องเหตุที่ต้องรับอันตรายได้รับการบาดเจ็บหรือถูกประทุษร้ายเป็นส่วนในกรณีดังบัญญัติไว้ในมาตรา ๔๒ ให้หมายถึงเหตุการณ์อันทำให้ความเชื่อได้ว่าผู้นั้นได้รับอันตรายถึงตาย

[๒] สัตตมะ ๓/๑

บำเหน็จดำรงชีพ

มาตรา ๔๖/๑ บำเหน็จดำรงชีพ ได้แก่ เงินที่จ่ายให้แก่ผู้รับบำนาญเพื่อช่วยเหลือการดำรงชีพโดยช่วยให้ครั้งเดียว

ผู้รับบำนาญปกติหรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพมีสิทธิขอรับบำเหน็จดำรงชีพตามอัตราและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ต้องไม่เกินสิบห้าเท่าของบำนาญรายเดือนที่ผู้นั้นได้รับ

ผู้รับบำนาญผู้ใดได้รับทั้งบำนาญปกติและบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพให้นำบำนาญปกติและบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพรวมคำนวณเป็นบำนาญรายเดือนเพื่อคำนวณจ่ายเป็นบำเหน็จดำรงชีพแก่ผู้นั้น

เมื่อได้รับบำเหน็จดำรงชีพแล้ว ผู้รับบำนาญปกติหรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จดำรงชีพอีก ถ้าภายหลังผู้นั้นกลับเข้ารับราชการใหม่และได้ออกจากราชการในครั้งหลังโดยเลือกรับบำนาญ

---

[๑] มาตรา ๔๕ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๐ ตอนที่ ๒๕๕ หน้า ๑๑ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๖

[๒] สัตตมะ ๓/๑ บำเหน็จดำรงชีพ มาตรา ๔๖/๑ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๔ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๘ ตอนที่ ๑๓ ก (ฉบับพิเศษ) หน้า ๔๑ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔

ผู้รับบำนาญปกติหรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพผู้ใดได้รับบำเหน็จดำรงชีพไปแล้ว ถ้าบุคคลผู้นั้นกลับเข้ารับราชการใหม่โดยมีสิทธินับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญตอนต่อจากราชการต่อเนื่องกับการรับราชการในตอนหลังตามมาตรา ๓๐ และเมื่อออกจากราชการในครั้งหลังได้เลือกรับบำเหน็จ การจ่ายบำเหน็จในกรณีเช่นว่านี้ ให้หักเงินออกจากบำเหน็จที่จะได้รับเท่าจำนวนเงินบำเหน็จดำรงชีพที่เคยได้รับก่อน

ในกรณีที่ผู้รับบำนาญปกติหรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพได้แสดงเจตนาขอรับบำเหน็จดำรงชีพไว้แล้ว แต่ได้ถึงแก่กรรมลงก่อนได้รับบำเหน็จดำรงชีพ ให้การจ่ายเงินดังกล่าวเป็นอันระงับไป

[๙] ลักษณะ ๔

บำเหน็จตกทอด

[๑๐] มาตรา ๔๙ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดตายในระหว่างรับราชการอยู่ ถ้าความตายนั้นมิได้เกิดขึ้นเนื่องจากการประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงของตนเอง ให้จ่ายเงินเป็นบำเหน็จตกทอดเป็นจำนวนตามมาตราส่วนที่กำหนดในมาตรา ๓๒ (๑) โดยจ่ายให้แก่ผู้มีสิทธิตามหลักเกณฑ์และวิธีการจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่ถึงแก่ความตายโดยอนุโลม และเพื่อประโยชน์ในการนี้ ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการบัญญัติให้กระทรวงการคลังเป็นผู้กำหนดในเรื่องใด ก็ให้กระทรวงมหาดไทยเป็นผู้กำหนดในเรื่องนั้นแทน

ในกรณีที่ได้มีการจ่ายบำเหน็จตกทอดไปแล้ว ปรากฏว่ามีบุตรเพิ่มขึ้น โดยคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้ตาย ซึ่งได้ยื่นการฟ้องคดีขอให้รับเด็กเป็นบุตรก่อนหรือภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้นั้นมีสิทธิ โดยถือว่าบุตรชอบด้วยกฎหมายตามคำพิพากษานั้นเป็นทายาทผู้มีสิทธิตั้งแต่วันตายของข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้น หากปรากฏว่าบุตรชอบด้วยกฎหมายนั้นเป็นผู้มีสิทธิตามวรรคหนึ่ง ในกรณีเช่นนี้ให้จังหวัดเรียกเงินบำเหน็จตกทอดจากทายาทซึ่งรับบำเหน็จตกทอดไปก่อนแล้วตามระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดในกรณีที่ไม่สามารถเรียกเงินบำเหน็จตกทอดที่จ่ายให้ทายาทซึ่งรับเกินไปในส่วนของลดตามวรรคสองได้ จังหวัดไม่ต้องรับผิดชอบจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดให้แก่บุตรซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายย้อนหลังไปถึงวันเกิดสิทธิรับบำเหน็จตกทอดแต่อย่างใด

[๑๑] มาตรา ๕๐ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๐๓ ในกรณีที่ผู้ได้รับบำนาญปกติหรือผู้มีสิทธิจะได้รับบำนาญปกติ หรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพถึงแก่ความตาย ให้จ่ายเงินบำเหน็จตกทอดให้แก่ผู้มีสิทธิรับเงินบำเหน็จตกทอดคนใดคนหนึ่งตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๙ เป็นจำนวนตามสิบเท่าของบำนาญรายเดือน รวมกับเงินช่วยค่าทำศพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ช.ค.ช.) ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับและให้จ่ายตามส่วนและหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรานั้น

---

[๙] ลักษณะ ๔ บำเหน็จตกทอด มาตรา ๔๙ ถึงมาตรา ๕๔ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๔๓ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๗ ตอนที่ ๑๐๗ ก หน้า ๑ ๑๔ วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๓

[๑๐] มาตรา ๔๙ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๔ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๘ ตอนที่ ๑๐๕ ก หน้า ๑ ๑๔ วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๔

[๑๑] มาตรา ๕๐ แก้ไขให้ข้าราชการบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๐ ตอนที่ ๒๔ ก หน้า ๑๑ วันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๔๖

[๑๒] ในกรณีที่ได้มีการรับบำเหน็จดำรงชีพไปแล้ว เมื่อผู้รับบำนาญปกติหรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพถึงแก่ความตาย การจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดตามมาตรานี้ให้หักเงินออกจากบำเหน็จตกทอดที่จะได้รับเท่ากับเงินบำเหน็จดำรงชีพเสียก่อน

มาตรา ๔๕ การคำนวณเงินบำเหน็จตกทอดตามความในลักษณะนี้ รายใดได้ผลเป็นยอดเงินบำเหน็จตกทอดไม่ถึงสามพันบาท ก็ให้จ่ายเป็นบำเหน็จตกทอดสามพันบาท

ลักษณะ ๕
การพิจารณาสั่งจ่ายบำเหน็จบำนาญ

[๑๓] มาตรา ๕๐ เมื่อรวจการส่วนท้องถิ่นได้รับเรื่องราวขอรับบำเหน็จบำนาญแล้วให้รีบตรวจสอบและนำส่งให้ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดภายในสามสิบวันนับแต่วันรับ และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดรีบพิจารณาสั่งภายในสี่สิบเอ็ดวันนับแต่วันรับ ทั้งนี้ เว้นแต่ความล่าช้าเป็นเพราะความผิดของผู้ขอหรือราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัด แล้วแต่กรณี

การขอให้สั่งจ่ายและการสั่งจ่ายบำเหน็จบำนาญ ให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

ลักษณะ ๖
การเสียสิทธิรับบำนาญ

[๑๔] มาตรา ๕๑

[๑๕] มาตรา ๕๒ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงถึงแก่ความตายก่อนได้รับการวินิจฉัยเรื่องที่กระทำผิดวินัยนั้น ให้คณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นพิจารณาวินิจฉัยว่า ถ้าผู้นั้นไม่ถึงแก่ความตายเสียก่อนจะต้องได้รับโทษถึงไล่ออกหรือไม่ ถ้าเห็นว่าผู้นั้นจะต้องได้รับโทษถึงไล่ออก ทายาทก็ไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอดตามมาตรา ๔๗

---

[๑๓] มาตรา ๔๗ วรรคสอง เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๒ ตอนที่ ๑๐๓ ก (ฉบับพิเศษ) หน้า ๔๐ ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘

[๑๔] มาตรา ๕๐ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๐ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๐๔ ตอนที่ ๒๕๗ (ฉบับพิเศษ) หน้า ๔๐ ลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๓๐

[๑๕] มาตรา ๕๑ ถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๐ ตอนที่ ๒๙ ก หน้า ๓๑ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๔๖

[๑๖] มาตรา ๕๒ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๕ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๙ ตอนที่ ๑๐๕ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๕

มาตรา ๕๓ ผู้ซึ่งได้รับบำนาญปกติหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ หรือได้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพผู้ใดกระทำความผิดอาญาซึ่งไม่ใช่ความผิดในลักษณะฐานลหุโทษหรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท หรือถูกฟ้องว่าเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต ถ้าถึงแก่ความตายก่อนมีคดีหรือก่อนคดีถึงที่สุด ให้คณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นพิจารณาวินิจฉัยว่า ผู้นั้นได้กระทำความผิดจริงหรือไม่ ถ้าเห็นว่าผู้นั้นกระทำความผิดซึ่งกฎหมายกำหนดโทษจำคุกอย่างสูงไว้เกินกว่าหนึ่งปีแล้ว ทายาทไม่มีสิทธิได้รับบำนาญตามมาตรา ๔๙

มาตรา ๕๔ ทายาทดังต่อไปนี้ไม่มีสิทธิที่จะได้รับบำนาญตามมาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๗ และมาตรา ๔๘

(๑) ผู้ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้เจตนากระทำหรือพยายามกระทำให้เจ้าบำนาญหรือผู้ที่จะก่อให้เกิดสิทธิรับบำนาญแก่ตนถึงตายโดยมิชอบด้วยกฎหมาย

(๒) ทายาทตามมาตรา ๔๓ ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้เจตนากระทำหรือพยายามกระทำให้ทายาทด้วยกันถึงตายโดยมิชอบด้วยกฎหมาย หรือ

(๓) ผู้ใดฟ้องเจ้าบำนาญหรือผู้ที่จะก่อให้เกิดสิทธิรับบำนาญแก่ตน หาว่าทำความผิดโทษประหารชีวิต และตนเองกลับต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่า มีความผิดฐานฟ้องเท็จหรือทำพยานเท็จ

ลักษณะ ๙
บทเฉพาะกาล

มาตรา ๕๕ เงินทุนทดแทนพนักงานเทศบาลตามพระราชบัญญัติเงินทดแทนพนักงานเทศบาล พุทธศักราช ๒๔๙๙ ที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้โอนเข้าเป็นกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๖ พนักงานเทศบาลผู้ใดถูกหักเงินเดือนไว้เป็นเงินออมตามพระราชบัญญัติเงินทดแทนพนักงานเทศบาล พุทธศักราช ๒๔๙๙ เมื่อพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแล้วหากยังคงรับราชการอยู่ ก็ให้เงินที่หักไว้เป็นเงินออมยังคงอยู่ในกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัตินี้ และไม่อยู่ในความรับผิดแห่งการบังคับคดี ถ้าผู้นั้นออกจากราชการภายหลังวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ก็ให้จ่ายเงินที่หักไว้เป็นเงินออมจากกองทุนให้ไปพร้อมทั้งดอกเบี้ยร้อยละสองต่อปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับจนถึงวันสุดท้ายที่อยู่ในราชการ ถ้าผู้นั้นตายก็ให้จ่ายเงินดังกล่าวให้แก่ทายาท

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเอก สารสิน
นายกรัฐมนตรี

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๒)

ออกตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญ ข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๐๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐

ข้อ ๒ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นหักเงินงบประมาณรายได้ประจำปีสมทบเข้าเป็นกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นในอัตราร้อยละหนึ่ง เว้นแต่เทศบาลและเมืองพัทยาให้หักในอัตราร้อยละสอง

ข้อ ๓ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๒

จำนิ พันธุมเสน

รัฐมนตรีช่วยว่าการ ฯ รักษาราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ประสบปัญหาขาดแคลนเงินที่จะจ่ายเป็นเงินบำเหน็จบำนาญให้แก่พนักงานเทศบาลและพนักงานเมืองพัทยา เนื่องจากในขณะนี้มีเทศบาลและเมืองพัทยามีผู้ซึ่งจะออกและเตรียมจะมีเป็นจำนวนมากและมีแนวโน้มว่าจะมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ด้วยเหตุนี้ หากยังคงกำหนดอัตราการหักเงินงบประมาณรายได้ประจำปีสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นของเทศบาลและเมืองพัทยาเป็นอัตราร้อยละหนึ่ง จะส่งผลกระทบต่อฐานะการเงินของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นของเทศบาลและเมืองพัทยาจนไม่อาจดำเนินงานต่อไปได้ สมควรเตรียมที่จะเพิ่มอัตราการหักเงินงบประมาณรายได้ประจำปีสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นของเทศบาลและเมืองพัทยาขึ้นเป็นอัตราร้อยละสองเพื่อให้กองทุนดังกล่าวสามารถดำเนินงานต่อไปได้ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๖ ตอนที่ ๔๙ ก หน้า ๑ วันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๔๒

หน้า ๒๐
เล่ม ๑๒๑ ตอนที่ ๒๓ ก ราชกิจจานุเบกษา ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๗

กฎกระทรวง

กำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จดำรงชีพ

พ.ศ. ๒๕๔๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ และมาตรา ๔๖๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ บำเหน็จดำรงชีพให้จ่ายในอัตราไม่เกินสิบห้าเท่าของบำนาญรายเดือนที่ได้รับแต่ไม่เกินสองแสนบาท

ข้อ ๒ ผู้รับบำนาญซึ่งประสงค์จะขอรับบำเหน็จดำรงชีพ ให้ยื่นขอรับได้ตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ ถึงวันที่ ๓๑ เมษายน ๒๕๔๗ ในกรณีที่ผู้รับบำนาญคนใดมิได้ยื่นขอรับภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ให้ยื่นขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ของทุกปี

ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งออกจากราชการและเลือกรับบำนาญ จะขอรับบำเหน็จดำรงชีพพร้อมกับการขอรับบำนาญก็ได้ ในกรณีที่ยังไม่ขอรับบำเหน็จดำรงชีพพร้อมกับการขอรับบำนาญ หากภายหลังจะขอรับบำเหน็จดำรงชีพ ให้ขอรับได้ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง

ข้อ ๓ ในกรณีที่ผู้รับบำนาญหรือข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งออกจากราชการมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำความผิดวินัยหรืออาญาก่อนออกจากราชการ จะขอรับบำเหน็จตกรางชีพได้เมื่อกรณีหรือคดีถึงที่สุดและมีชีพชีวิตปรากฏ โดยขอรับตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในข้อ ๒

ข้อ ๔ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ เป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๘
ประชา มาลีนนท์
รัฐมนตรีช่วยว่าการ ฯ รักษาราชการแทน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๔๖/๑ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๗ กำหนดให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญมีสิทธิขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้ตามอัตราและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

กำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จดำรงชีพ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ และมาตรา ๔๖/๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ให้ยกเลิกความในข้อ ๒ แห่งกฎกระทรวงกำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จดำรงชีพ พ.ศ. ๒๕๔๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๒ บำเหน็จดำรงชีพให้จ่ายในอัตราสิบห้าเท่าของบำนาญรายเดือนที่ได้รับแต่ไม่เกินสี่แสนบาท โดยให้มีสิทธิขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้ตามวิธีการดังต่อไปนี้

(๑) ผู้รับบำนาญซึ่งมีอายุต่ำกว่าหกสิบห้าปีบริบูรณ์ ให้มีสิทธิขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้ไม่เกินสองแสนบาท

(๒) ผู้รับบำนาญซึ่งมีอายุตั้งแต่หกสิบห้าปีบริบูรณ์ขึ้นไป ให้มีสิทธิขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้ไม่เกินสี่แสนบาท แต่ถ้าผู้รับบำนาญนั้นได้ใช้สิทธิตาม (๑) ไปแล้ว ให้ขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้ไม่เกินส่วนที่ยังไม่ครบตามสิทธิของผู้นั้น แต่รวมกันแล้วไม่เกินสี่แสนบาท"

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๒
บุญอง วงศ์ไตรรัตน์
รัฐมนตรีช่วยว่าการ ฯ ปฏิบัติราชการแทน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากอัตราบำเหน็จค่าธรรมเนียมไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป สมควรปรับปรุงอัตราบำเหน็จค่าธรรมเนียมให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

พ.ศ. ๒๕๔๖

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓ และพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ มาตรา ๖ และมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๖๙ และมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ มาตรา ๕ และมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๖ และมาตรา ๗๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๔๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจึงออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

"ราชการส่วนท้องถิ่น" หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล เมืองพัทยา และราชการส่วนท้องถิ่นอื่นตามที่บัญญัติกฎหมายจัดตั้งขึ้น แต่ไม่รวมถึงกรุงเทพมหานคร

"เงินเดือน" หมายความว่า เงินเดือนและเงินอื่นที่มีกำหนดจ่ายเป็นรายเดือนจากเงินงบประมาณรายจ่ายหมวดเงินเดือน

"บำเหน็จบำนาญ" ถ้ามิได้ว่าไว้เป็นการเฉพาะในเรื่องใด ให้หมายถึงบำเหน็จปกติ บำนาญปกติ บำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ บำเหน็จตกทอดและหรือบำนาญพิเศษ กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นตาย และบำเหน็จตกทอดกรณีผู้รับบำนาญส่วนท้องถิ่นตาย

"กองทุน" หมายถึง กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนจังหวัด กองทุนบำเหน็จบำนาญพนักงานเทศบาล กองทุนบำเหน็จบำนาญพนักงานส่วนตำบล หรือกองทุนบำเหน็จบำนาญราชการส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายกำหนด

ข้อ ๕ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ให้มีสำนักงานกลางตั้งอยู่ที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย

ข้อ ๖ ให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามระเบียบนี้ และมีอำนาจตีความหรือวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ได้ ในกรณีที่มีเหตุพิเศษสมควรยกเว้นการปฏิบัติตามบทบัญญัติในระเบียบนี้ ให้ราชการส่วนท้องถิ่น ขอผ่อนผันกับปลัดกระทรวงมหาดไทยได้เป็นกรณีๆ ไป

หมวด ๑
การตั้งงบประมาณและการนำส่งเงินสมทบ
กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

ข้อ ๗ เงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งราชการส่วนท้องถิ่นได้หักไว้จากเงินงบประมาณทั่วไปตามความในกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๐๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ให้ตั้งจ่ายในงบประมาณรายจ่ายประจำปีของราชการส่วนท้องถิ่นนั้นๆ ในรายจ่ายงบกลางประเภทรายจ่ายตามข้อผูกพันหรือพระราชบัญญัติ แล้วแต่กรณี โดยให้เรียกชื่อว่า "เงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น" และให้ตั้งจ่ายเฉพาะราชการส่วนท้องถิ่นที่มีข้าราชการส่วนท้องถิ่นปฏิบัติหน้าที่เท่านั้น

ข้อ ๘ เงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ได้หักและตั้งจ่ายไว้ตามข้อ ๗ เมื่อได้หักไว้เพื่อจ่ายเป็นเงินบำเหน็จบำนาญแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือผู้มีสิทธิจะได้รับตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๗ และเงินเพิ่มบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามความในหมวด ๑ ท้ายระเบียบนี้แล้ว ส่วนที่เหลือเท่าใด ให้หัวหน้าราชการส่วนท้องถิ่นนั้นๆ จัดการนำฝากเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นโดยเช็คหรือดราฟต์ขีดคร่อมในนามกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นเป็นผู้รับสายในเดือนถัดจากเดือนของปีงบประมาณและให้ระบุไว้โดยชัดแจ้งว่าเป็นเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นของราชการส่วนท้องถิ่นใด เป็นเงินประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ใด งบประมาณตั้งจ่ายเท่าใด หักส่งเป็นเงินบำเหน็จหรือบำนาญรายใดแล้วกี่รายเป็นเงินเท่าใด รวมเงินหักจ่ายเป็นเงินบำเหน็จบำนาญเท่าใด และรายงานให้จังหวัดทราบทุกครั้งที่มีการนำส่งเงินด้วย

ในกรณีที่ราชการส่วนท้องถิ่นใดมีเงินงบประมาณสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นไม่พอจ่ายตลอดปี หรือมีรายจ่ายเกิดขึ้นใหม่หลังจากที่ได้ส่งเงินไปสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นแล้ว ให้หัวหน้าราชการส่วนท้องถิ่นนั้นๆ รายงานจังหวัดเพื่อแจ้งไปยังสำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นพิจารณาเสนอคณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นสั่งจ่ายเงินกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นเพิ่มให้ต่อไป และในกรณีที่วงเงินที่ได้พักไว้จ่ายตามความในวรรคหนึ่งเหลือจ่ายเมื่อวันสิ้นปีเป็นจำนวนเท่าใดให้นำส่งสำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นและจังหวัดพร้อมกับส่วนหนึ่งส่วนใดเช่นเดียวกัน

ข้อ ๙ ให้คณะกรรมการตามความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ มีชื่อเรียกโดยย่อว่า "ก.บ.ท."

ให้คณะกรรมการตามความในวรรคหนึ่งเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นรองประธานกรรมการและเลือกผู้ที่เหมาะสมคนหนึ่งเป็นเลขานุการ

ข้อ ๑๐ ก.บ.ท. มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) พิจารณาจ่ายเงินกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นไปเพิ่มให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่น หน่วยที่มีวงเงินไม่พอจ่ายเป็นบำเหน็จบำนาญแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นในสังกัดหน่วยงานนั้น หรือจะมอบอำนาจการจ่ายเงินดังกล่าวให้แก่ประธาน ก.บ.ท. ก็ได้

(๒) พิจารณาอนุมัติการจ่ายเงินกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นให้ราชการส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่นรวมทั้งสหกรณ์ออมทรัพย์ข้าราชการส่วนจังหวัด จำกัด สหกรณ์ออมทรัพย์พนักงานเทศบาล จำกัด สหกรณ์ออมทรัพย์พนักงานส่วนท้องถิ่นอื่นตามที่ปรากฏหนดกำหนดผู้ไปดำเนินกิจการต่างๆ ภายในกำหนดเวลาผู้ไม่เกินสิบห้าปี ดอกเบี้ยในอัตราไม่เกินร้อยละสิบเก้าต่อปี

(๓) พิจารณากำหนดวงเงินค่าใช้จ่ายประจำปีของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นในอัตราไม่เกินร้อยละสามสิบแห่งยอดเงินรายได้ประจำปี

วงเงินค่าใช้จ่ายประจำปีให้จัดทำเป็นประมาณการรายจ่ายประจำปีตามระเบียบที่คณะอนุกรรมการดำเนินการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (อ.บ.ท.) กำหนด

(๔) พิจารณาอนุมัติการจ่ายเงินกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นประเภทดังกล่าวไว้ในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ในกรณีดังต่อไปนี้

(ก) ในกรณีที่เงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ได้รับจากราชการส่วนท้องถิ่น ตามความในข้อ ๗ วรรคหนึ่ง ในปีใดไม่พอที่จะโอนไปเพิ่มจ่ายให้กับราชการส่วนท้องถิ่น ตามความในข้อ ๘ วรรคสอง

(ข) ในกิจการซึ่งคณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นพิจารณาเห็นว่าเป็นประโยชน์กับกิจการของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น โดยเป็นงานเร่งด่วนและประมาณการรายจ่ายที่ได้ตั้งจ่ายไว้ในข้อ ๑๐ (๓) ไม่พอจ่ายหรือไม่ได้ตั้งจ่ายไว้

ข้อ ๑๐ ให้มีคณะกรรมการดำเนินการขึ้นคณะหนึ่ง เรียกว่า "คณะอนุกรรมการดำเนินการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น" เรียกโดยย่อว่า "อ.ก.บ.ท." ประกอบด้วย อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นเป็นประธาน รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นคนหนึ่งที่ประธาน ก.บ.ท. เห็นชอบเป็นรองประธาน ผู้อำนวยการส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการเป็นอนุกรรมการและเลขานุการ และอนุกรรมการอื่นซึ่งประธาน ก.บ.ท. จะได้พิจารณาแต่งตั้งขึ้น ไม่เกินห้าคน

ข้อ ๑๑ อ.บ.ท. มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) รับ จ่าย และเก็บรักษาเงินทุน เฉพาะการจ่ายเงินทุนจะกระทำได้ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจาก ก.บ.ท. แล้วเท่านั้น และให้ประธาน อ.บ.ท. หรือรองประธาน อ.บ.ท. ในกรณีที่ประธาน อ.บ.ท. ไม่อยู่ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้พิจารณาสั่งจ่าย

(๒) พิจารณากำหนดระเบียบต่างๆ เพื่อใช้ปฏิบัติในการจัดดำเนินกิจการกองทุน

(๓) พิจารณากำหนดแบบบัญชีกองทุน และควบคุมบัญชีการเงินของกองทุน

(๔) เก็บรักษาบอกหารต่างๆ

(๕) พิจารณากำหนดตัวพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อให้ดำเนินกิจการต่างๆ ของกองทุน

(๖) จัดให้มีการตรวจสอบบัญชีการเงินของกองทุน และแสดงรายงานของผู้สอบบัญชีพร้อมด้วยงบดุล งบรายได้และรายจ่าย และรายงานกิจการประจำปีของกองทุนให้ประธาน ก.บ.ท. ทราบและจัดส่งงบดุลแสดงฐานะการเงินของกองทุนแต่ละปีให้ราชการส่วนท้องถิ่นที่จัดส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นทุกหน่วยทราบภายในสิบสองประมาณถัดไป

(๗) รวบรวมเรื่องต่างๆ ที่ควรเสนอต่อที่ประชุม ก.บ.ท.

(๘) ดำเนินกิจการใดๆ ตามที่ ก.บ.ท. มอบหมาย

ข้อ ๑๒ การประชุมของ ก.บ.ท. ตามความในข้อ ๑๒ (๑) แห่งระเบียบนี้ให้ประธาน อ.บ.ท. เป็นผู้กำหนดและเรียกประชุมเป็นครั้งคราวตามความจำเป็นและการประชุมของคณะกรรมการ ก.บ.ท. และคณะอนุกรรมการ อ.บ.ท. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งจำนวนจึงเป็นองค์ประชุมการลงมติใดๆ ให้ถือเสียงข้างมาก ถ้าคะแนนเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมเป็นผู้ชี้ขาด

ข้อ ๑๔ ในกรณีที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดจะครบเกษียณอายุการทำงานจากราชการส่วนท้องถิ่นนั้นๆ ต้องรายงานผ่านจังหวัดไปยังกระทรวงมหาดไทยเพื่อแจ้งให้ ก.บ.พ. ทราบล่วงหน้าอย่างน้อยสามเดือนก่อนครบเกษียณอายุ เมื่อครบกำหนดเกษียณอายุและราชการส่วนท้องถิ่นได้สั่งให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นออกจากการจัดการแล้ว ให้รายงานผ่านจังหวัดไปยังกระทรวงมหาดไทยเพื่อแจ้ง ก.บ.ท. ทราบอีกครั้งหนึ่ง

ข้อ ๑๕ ราชการส่วนท้องถิ่นใดจะสั่งให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญปกติหรือบำนาญพิเศษ ตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๗ ต้องระบุไว้ในคำสั่งให้ชัดแจ้งว่าให้ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญด้วยเหตุอย่างใด มาตราใดและให้ส่งสำเนาคำสั่งนั้นๆ ไปยังจังหวัดเพื่อรายงานสำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นทราบทุกกรณี

หมวด ๒

การขอรับบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

ส่วนที่ ๑

บำเหน็จบำนาญปกติ

ข้อ ๑๖. ให้ผู้ซึ่งประสงค์จะขอรับบำเหน็จบำนาญปกติยื่นคำร้องตามแบบ บ.ท. ๑ และแบบ บ.ท. ๒ พร้อมทั้งสำเนาคำสั่งบรรจุหรือแต่งตั้งเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น โดยยื่นต่อราชการส่วนท้องถิ่นหน่วยที่ตนสังกัดครั้งสุดท้าย รวมสามชุดและให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการขอรับบำเหน็จบำนาญรวบรวมหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

(๑) สมุดประวัติหรือบัตรประวัติข้าราชการส่วนท้องถิ่น

(๒) ใบรับรองสมุดประวัติ อัตราเงินเดือน เงินเพิ่ม (ถ้ามี) และเวลาทวีคูณระหว่างประจำปฏิบัติหน้าที่ในเขตที่ให้ประกาศใช้กฎอัยการศึกตามแบบ บ.ท. ๓

(๓) สำเนาคำสั่งเลื่อนเงินเดือนในวันที่ ๓๐ กันยายน ของปีที่ออกจากราชการส่วนท้องถิ่น สำหรับผู้ที่ครบเกษียณอายุ

(๔) สำเนาคำสั่งที่ให้ออก หรืออนุญาตให้ลาออกจากราชการส่วนท้องถิ่นแล้วแต่กรณี

(๕) ต้นฉบับหรือสำเนารูปถ่ายใบแสดงความเห็นของแพทย์ที่ทางราชการรับรอง ซึ่งตรวจและให้ความเห็นว่า ไม่สามารถจะรับราชการในหน้าที่ได้ต่อไปสำหรับผู้ที่ออกจากราชการเพราะเหตุทุพพลภาพ

(๖) หลักฐานการตรวจสอบและรับรองเวลาราชการของกรมการเงินกลาโหม กระทรวงกลาโหมสำหรับผู้ที่เคยรับราชการทหารกองประจำการก่อนหรือภายหลังที่เข้ารับราชการแล้ว

(๗) หลักฐานเกี่ยวกับการถูกสั่งพักราชการ ให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก และหลักฐานการรับเงินเดือนระหว่างนั้น สำหรับผู้ที่เคยถูกสั่งพัก หรือออกจากราชการในลักษณะดังกล่าว เว้นแต่ได้บันทึกไว้ในสมุดประวัติโดยชัดเจนแล้ว

(๘) หลักฐานการอนุมัติของ ก.พ. หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแล้วแต่กรณี สำหรับผู้ที่มีสิทธิได้นับเวลาอุปสมบทหรือศึกษาในต่างประเทศ

(๙) หลักฐานเกี่ยวกับการที่ทางราชการส่วนท้องถิ่นสั่งให้ไปช่วยการใดๆ ตามมติคณะรัฐมนตรีซึ่งได้นับเวลาระหว่างนั้นเหมือนเช่นเวลาราชการ สำหรับผู้ที่ได้ไปปฏิบัติงานดังกล่าว ดังนี้

(ก) คำสั่งให้ออกจากราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อไปช่วยการนั้นๆ

(ข) คำสั่งให้กลับเข้ารับราชการส่วนท้องถิ่นตามเดิม หรือหลักฐานการแสดงจุดลาขอรับบำเหน็จบำนาญ หรือหลักฐานการออกจากงานของหน่วยที่ไปปฏิบัตินั้นๆ แล้วแต่กรณี

(๑๐) หลักฐานการมีสิทธิได้นับเวลาทวีคูณสำหรับผู้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนดในระหว่างที่มีการรบ หรือการสงคราม หรือการปราบจลาจล หรือในระหว่างที่มีพระบรมราชโองการประกาศภาวะฉุกเฉิน หรือในระหว่างที่สั่งให้เป็นนักโทษหรือคำเชลย ซึ่งรับรองโดยกรมการเงินกลาโหม กระทรวงกลาโหม.

(๑๑) หลักฐานการมีสิทธิได้นับเวลาทวีคูณสำหรับผู้ปฏิบัติราชการปราบปรามผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ ซึ่งรับรองโดยผู้บังคับบัญชาหน่วยปฏิบัติการรักษาความมั่นคงภายใน

(๑๒) หลักฐานการมีสิทธิได้นับเวลาทวีคูณสำหรับผู้ปฏิบัติราชการจับหรือปฏิบัติราชการตามแผนป้องกันประเทศ หรือปฏิบัติราชการกรณีอื่น ตามแบบที่กระทรวงกลาโหมขอให้ความยินยอมกระทรวงมหาดไทย หรือตามที่แจ้งให้กระทรวงมหาดไทยทราบแล้ว

(๑๓) หลักฐานการพิจารณาขององค์กรกลางบริหารงานบุคคลราชการส่วนท้องถิ่น (ก.อ.ถ. หรือ ก.ท.จ. หรือ ก.เมืองพัทยา) สำหรับผู้ที่มีกรณีถูกกล่าวหาว่าประพฤติตนไม่เหมาะสมอย่างร้ายแรงก่อนออกจากราชการหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการเพราะหย่อนความสามารถ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมหรือบกพร่องในหน้าที่หรือมีมลทินมัวหมองหรือกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งมีระเบียบให้ส่วนราชการเจ้าสังกัดรายงานผลการปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวให้องค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการนั้นๆ ทราบ หรือพยานการประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์สินสำหรับผู้ที่เข้าสังกัดยังไม่ได้รายงานผลการปฏิบัติ หรือรายงานแล้วแต่องค์กรกลางบริหารงานบุคคลนั้นๆ ยังพิจารณาหรือดำเนินการในเรื่องดังกล่าวไม่เสร็จสิ้น

(๑๔) หลักฐานการชดใช้เงินคืนกรณีออกศึกษาหรือดูงานแล้วกลับมาปฏิบัติราชการ ชดใช้ไม่ครบตามสัญญา

(๑๕) แบบคำนวณการตรวจสอบบำเหน็จบำนาญ (แบบ บ.ท. ๕)

ให้เสนอต่อจังหวัดภายในสิบห้าวัน นับแต่วันได้รับเรื่อง

ส่วนที่ ๒

บำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ

ข้อ ๑๑ กรณีที่ผู้ออกจากราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดจะมีสิทธิจะได้รับบำนาญพิเศษ ให้ผู้มีสิทธิและเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบดำเนินการตามข้อ ๑๖ และให้แนบหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

(๑) คำสั่งของผู้บังคับบัญชาหรือหลักฐานเกี่ยวกับการไปปฏิบัติราชการ

(๒) รายงานหรือรายละเอียดการปฏิบัติหน้าที่ราชการจนเป็นเหตุให้ถูกประทุษร้ายหรือได้รับอันตราย

(๓) รายงานของผู้ร่วมงานหรือผู้รู้เห็นเหตุการณ์ใกล้ชิด (ถ้ามี)

(๔) รายงานการตรวจสอบความของเจ้าพนักงานที่ตำรวจในกรณีที่ถูกประทุษร้าย หรือได้รับอันตรายนั้นเกิดจากการกระทำผิดอาญาของผู้หนึ่งผู้ใด หรือสำเนาคำพิพากษาของศาลนั้น

(๕) หลักฐานการสอบสวนพร้อมทั้งรายงานเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่ผู้ยื่นคำขอรับบำนาญพิเศษได้ส่งตั้งขึ้นสอบสวนว่าการถูกประทุษร้ายหรือได้รับอันตรายนั้นเกิดจากความผิดหรือความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของผู้นั้นเองหรือไม่ ในกรณีที่ไม่อาจแนบหลักฐานตาม (๕) หรือหลักฐานตาม (๔) ไม่ปรากฏชัดว่าการถูกประทุษร้ายหรือได้รับอันตรายนั้น เกิดจากความผิดหรือความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ของผู้นั้นเองหรือไม่

(๖) ใบรับรองของแพทย์ที่ทางราชการรับรอง ซึ่งได้ตรวจและให้ความเห็นว่าผู้นั้นได้รับอันตรายเสียแขน ขา มือหนวกทั้งสองข้าง ตาบอด หรือได้รับการป่วยเจ็บถึงทุพพลภาพไม่สามารถจะรับราชการต่อไปได้

(๗) คำชี้แจงเหตุผลเป็นกรณีพิเศษ (ถ้ามี)

ให้เสนอต่อจังหวัดภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับเรื่อง

ส่วนที่ ๓
บำนาญพิเศษ

ข้อ ๑๙ การขอรับบำนาญพิเศษ กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งออกจากราชการโดยได้รับบำนาญหรือบำนาญปกติไปแล้ว ป่วยเจ็บถึงทุพพลภาพ อันเป็นผลเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ระหว่างที่ผู้นั้นรับราชการ ภายในสามปี นับแต่วันออกจากราชการนอกจากจะต้องดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องตามข้อ ๑๘ แล้ว ให้แนบหลักฐานเพิ่มเติมดังนี้

(๑) หลักฐานการสอบสวนของราชการส่วนท้องถิ่นที่เคยสังกัดว่าการป่วยเจ็บเกิดขึ้นเพราะเหตุปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือไม่

(๒) หลักฐานแสดงว่าการป่วยเจ็บได้เกิดขึ้นภายในสามปี นับแต่วันออกจากราชการ

(๓) หลักฐานแสดงวันเดือนปีที่เจ้าตัวได้ยื่นขอรับบำนาญพิเศษ

ให้เสนอต่อจังหวัดภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับเรื่อง

ส่วนที่ ๔
บำเหน็จตกทอดกรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นตาย

ข้อ ๒๐ การขอรับบำเหน็จตกทอดให้ทายาทผู้มีสิทธิ หรือผู้ที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้แสดงเจตนาไว้ ยื่นเรื่องขอรับบำเหน็จตกทอดด้วยตนเองตามแบบ บ.ท. ๑ แบบ บ.ท. ๒ และแบบ บ.ท. ๕ ต่อราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ตายสังกัดอยู่ครั้งสุดท้าย พร้อมด้วยสำเนามรณบัตร รวม ๓ ชุด และให้ส่งใบรับรองว่าจะมิได้เงินที่ได้รับไปโดยไม่มีสิทธิตลอดจนค่าเสียหายต่างๆ คืนแก่ราชการส่วนท้องถิ่น ตามแบบ บ.ท. ๖ หรือแบบหนังสือรับรองการขอใช้เงินคืนให้แก่ทางราชการ (สำหรับผู้มอบ

คนเสมือนไร้ความสามารถ คนไร้ความสามารถให้ผู้ปกครองในฐานะผู้แทนโดยชอบธรรม ผู้พิทักษ์ หรือผู้อนุบาล ลงชื่อแทนหรือให้ความยินยอม แล้วแต่กรณี) เมื่อเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบได้รับเรื่องขอรับบำเหน็จตกทอดจากผู้ยื่นแล้ว ให้สอบสวนบันทึกปากคำของ ผู้ยื่นในหัวข้อรายละเอียด ดังนี้

(๑) ผู้ตายได้ตายด้วยเหตุใด

(๒) ชื่อตัว ชื่อสกุลของบิดาและมารดาของผู้ตายชื่ออะไรและยังมีชีวิตหรือถึงแก่กรรมไปแล้ว ตั้งแต่เมื่อใด

(๓) ผู้ตายมีสามีหรือภริยาโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ถ้ามี ชื่อตัวชื่อสกุลอะไรและให้มีหลักฐานใบสำคัญการสมรสประกอบด้วย หากไม่มีหลักฐานให้ชี้แจงเหตุผลโดยชัดแจ้ง

(๔) ผู้ตายมีบุตรกี่คน ชื่ออะไร เกิดวันเดือนปีใด ถ้าเป็นบุตรเกิดก่อนสมรสขอให้สอบสวนโดยละเอียดต่อไปด้วยว่าต่อมาบิดามารดาได้สมรสกัน หรือได้จดทะเบียนว่าเป็นบุตรหรือศาลพิพากษาว่าเป็นบุตรหรือไม่ ทั้งนี้ ให้ส่งหลักฐานต่างๆ เช่น สำเนาทะเบียนบ้าน สำเนาใบสำคัญการสมรส สำเนาทะเบียนการรับรองบุตร หรือคำพิพากษาของศาล และเอกสารที่เกี่ยวข้องอื่นใดประกอบการพิจารณาด้วย

ให้เจ้าหน้าที่รวบรวมหลักฐานที่เกี่ยวข้องตามข้อ ๑๖ และแนบหลักฐานเพิ่มเติมดังนี้

(๑) หลักฐานเกี่ยวกับการตาย

(ก) สำเนามรณบัตร กรณีตายโดยเหตุปกติ หรือสำเนามรณบัตรประกอบหลักฐานการสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ เช่น รายงานการชันสูตรพลิกศพ รายงานประจำวันเกี่ยวกับคดี รายงานการสอบสวน ฯลฯ กรณีตายโดยผิดธรรมชาติ

(ข) สำเนาคำสั่งศาลสำหรับผู้ที่ศาลสั่งให้เป็นคนสาบสูญ

(ค) หลักฐานการสอบสวน พร้อมทั้งสรุปความเห็นของคณะกรรมการที่ผู้บังคับบัญชาแต่งตั้งเพื่อสอบสวนพฤติการณ์และกรณีแวดล้อมทั่วๆ ไป สำหรับผู้ที่ไม่ทราบแน่ชัดว่าการตายมีสาเหตุเนื่องจากการประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงของตนเองหรือไม่

(ง) หลักฐานการวินิจฉัยขององค์กรกลางบริหารงานบุคคลราชการส่วนท้องถิ่น (ก.จ.จ. หรือ ก.ท.จ. หรือ ก.อบต.จังหวัด หรือ ก.เมืองพัทยา) ถ้าผู้นั้นไม่ถึงแก่ความตายเสียก่อนจะต้องได้รับโทษถึงไล่ออกจากราชการหรือไม่ สำหรับผู้ตายที่มีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงและยังไม่ได้รับการวินิจฉัยเรื่องที่กระทำผิดนั้น

(๒) หลักฐานเกี่ยวกับทายาท

(ก) สำเนาทะเบียนบ้านของบิดามารดา กรณียังมีชีวิตอยู่หรือสำเนามรณบัตรหรือหนังสือรับรองการตายของผู้ที่ควรเชื่อถือได้ (เช่น พี่ น้อง ลุง ป้า น้า อา หรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง) กรณีที่ตายไปก่อนแล้ว

(ข) หลักฐานการเป็นบิดาโดยชอบด้วยกฎหมายของผู้ตายได้แก่

๑. สำเนาทะเบียนสมรสหรือใบสำคัญการสมรสของบิดามารดาหรือสำเนาทะเบียนฐานะของภริยา (มารดาของผู้ตาย) หรือ

๒. หนังสือรับรองของผู้ควรเชื่อถือได้ ที่รับรองว่าบิดามารดาสมรสก่อนวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๗๙ หรือ

๓. สำเนาทะเบียนบ้าน หรือสูติบัตรของบุตรร่วมบิดามารดาเดียวกันกับผู้ตาย ซึ่งเกิดภายในปี พ.ศ. ๒๔๗๘ หรือก่อนนั้น

(๒) หลักฐานเกี่ยวกับคู่สมรส

(ก) สำเนาทะเบียนสมรสหรือใบสำคัญการสมรส

(ข) สำเนาทะเบียนบ้าน

(ค) สำเนาหมวดบัตรหรือหนังสือรับรองการตายของผู้ที่ควรเชื่อถือได้กรณีที่คู่สมรสตายไปก่อน

(ง) สำเนาทะเบียนการหย่า หรือใบสำคัญการหย่าหรือคำสั่งศาลกรณีที่มีการหย่า

(จ) สำเนาคำพิพากษา หรือคำสั่งที่แสดงว่าคู่สมรสคนใดเป็นคู่สมรสที่ชอบด้วยกฎหมาย กรณีที่มีการสมรสซ้อน

(๓) หลักฐานเกี่ยวกับบุตร

(ก) สำเนาทะเบียนสมรสหรือใบสำคัญการสมรสของผู้ตายกับมารดาของบุตรหรือสำเนาทะเบียนการรับรองบุตร หรือสำเนาคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตร

(ข) บันทึกรับรองการมีบุตรชอบด้วยกฎหมายในกรรมการศาล (ถ้ามี)

(ค) สำเนาหมวดบัตรหรือหนังสือรับรองการตายของผู้ที่ควรเชื่อถือได้กรณีที่บุตรตาย

(ง) สำเนาทะเบียนการรับบุตรบุญธรรม กรณีที่มีบุตรบุญธรรม

(๔) หลักฐานการเป็นผู้ปกครองโดยชอบด้วยกฎหมาย หรือผู้พิทักษ์ หรือผู้อนุบาล เว้นแต่กรณีซึ่งลงชื่อให้ความยินยอมในการขอรับ หรือขอรับบำเหน็จตกทอดแทนผู้มีสิทธิ ได้แก่ สำเนาทะเบียนการรับรองบุตร สำเนาทะเบียนการรับบุตรบุญธรรม หรือสำเนาคำสั่งศาลตั้งผู้ปกครอง ผู้พิทักษ์ หรือผู้อนุบาล แล้วแต่กรณี

ให้เสนอต่อจังหวัดภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับเรื่อง

ส่วนที่ ๕
บำนาญพิเศษกรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นตาย

ข้อ ๒๐ การขอรับบำนาญพิเศษกรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นตาย นอกจากหลักฐานที่เกี่ยวข้องซึ่งต้องแนบตามข้อ ๑๙ (๑) ถึงข้อ ๑๙ (๕) และข้อ ๑๙ แล้ว ให้แนบหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม ดังนี้

(๑) ใบแสดงความเห็นหรือรายงานของแพทย์ที่ทางราชการรับรอง ซึ่งแสดงว่าการป่วยเจ็บถึงตายเกิดขึ้นเพราะเหตุปฏิบัติราชการในหน้าที่

(๒) รายงานการปฏิบัติหน้าที่ราชการในระยะก่อนตายเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามสัปดาห์ สำหรับผู้ที่ราชการส่วนท้องถิ่นพิจารณาเห็นว่าถึงแก่ความตายเพราะปฏิบัติงานในลักษณะตรากตรำร่างกายหรือเคร่งเครียดเกินสภาวะปกติธรรมดา

(๓) พยานหลักฐานการสอบสวนในกรณีสูญหายว่าสูญหายตั้งแต่เมื่อใด และมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าผู้นั้นได้รับอันตรายถึงตายหรือไม่

(๔) คำสั่งเลื่อนเงินเดือนกรณีพิเศษ (ถ้ามี)

ให้เสนอต่อจังหวัดภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับเรื่อง

ข้อ ๒๑ การขอรับบำนาญพิเศษกรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งออกจากราชการโดยได้รับบำเหน็จหรือบำนาญปกติไปแล้ว ป่วยเจ็บถึงตายอันเป็นผลเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ระหว่างที่ผู้นั้นรับราชการภายในสามปี นับแต่วันออกจากราชการ นอกจากพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องซึ่งต้องแนบตามข้อ ๑๙ แล้ว ให้แนบหลักฐานเพิ่มเติมดังนี้

(๑) พยานหลักฐานการสอบสวนของราชการส่วนท้องถิ่นที่เคยสั่งการว่าการป่วยเจ็บถึงตายเกิดขึ้นเพราะเหตุปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือไม่

(๒) พยานหลักฐานซึ่งแสดงว่า การป่วยเจ็บถึงตายได้เกิดขึ้นภายในสามปี นับแต่วันออกจากราชการ

(๓) พยานหลักฐานซึ่งแสดงวันเดือนปีที่ทายาทได้ยื่นขอรับบำนาญพิเศษ

ให้เสนอต่อจังหวัดภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับเรื่อง

ส่วนที่ ๖
บำเหน็จตกทอดกรณีผู้รับบำนาญตาย

ข้อ ๒๒ เมื่อผู้รับบำนาญถึงแก่ความตาย ให้ทายาทหรือผู้มีสิทธิรับบำเหน็จตกทอดแจ้งให้ราชการส่วนท้องถิ่นผู้เบิกจ่ายบำนาญทราบ และให้ผู้เบิกจ่ายบำนาญแจ้งการหมดสิทธิรับบำนาญของผู้นั้นให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นทราบโดยเร็ว

ข้อ ๒๓ ให้ทายาทผู้มีสิทธิของผู้รับบำนาญซึ่งถึงแก่ความตายหรือผู้ที่ผู้รับบำนาญซึ่งสั่ง แต่ความตายได้แสดงเจตนาไว้ให้มีสิทธิยื่นคำขอรับบำเหน็จตกทอดพร้อมทั้งให้คำรับรองว่าจะชดใช้เงินที่ได้รับไปโดยไม่มีสิทธิตลอดจนคำเสียหายต่างๆ คืนแก่ราชการส่วนท้องถิ่นตามแบบ บ.ท. ๖ (สำหรับผู้เยาว์ คนเสมือนไร้ความสามารถ หรือคนไร้ความสามารถ ให้ผู้ปกครองในฐานะผู้แทนโดยชอบธรรม หรือผู้พิทักษ์หรือผู้อนุบาลลงชื่อแทนหรือให้ความยินยอมแล้วแต่กรณี) ยื่นต่อราชการส่วนท้องถิ่นที่ผู้ตายรับบำนาญครั้งสุดท้าย และให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบรวบรวมหลักฐานเช่นเดียวกับกรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นตายตามข้อ ๑๙ แนบแบบคำขอ

ให้เสนอต่อจังหวัดภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับเรื่อง

หมวด ๓

การสั่งจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

ข้อ ๒๔ เมื่อราชการส่วนท้องถิ่น ได้รับเรื่องการขอรับบำเหน็จบำนาญจากผู้ขอและผู้ยื่นตามความในหมวด ๒ แห่งระเบียบนี้แล้ว ให้บันทึก วัน เดือน ปี ที่ได้รับเรื่องและตรวจสอบและสอบสวนหลักฐานต่างๆ เพื่อบันทึกผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาภายในกำหนดเวลาไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันรับเรื่อง

ข้อ ๒๕ ให้เจ้าหน้าที่ราชการส่วนท้องถิ่นใช้สมุดประวัติที่มีการรับรองโดยถูกต้องเป็นหลักฐานในการตรวจสอบเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้เฉพาะแต่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นนั้นๆ จะไม่มีสมุดประวัติหรือมีแต่สมุดประวัติไม่ถูกต้องสมบูรณ์หรือในกรณีที่หลักฐานต่างๆ เกี่ยวกับเวลาราชการขัดแย้งหรือไม่ตรงกันก็ให้ราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งรับเรื่องขอรับบำเหน็จบำนาญตอบไปยังหน่วยราชการหรือราชการส่วนท้องถิ่นที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นเคยรับราชการอยู่ เพื่อรับรองเวลาราชการของข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นเป็นหลักฐานก่อน เมื่อได้รับหลักฐานดังกล่าวแล้ว ให้รีบดำเนินการรวบรวมเรื่องขอรับบำเหน็จบำนาญหรือบำเหน็จตกทอดพร้อมทั้งหลักฐานต่างๆ ไตรตรองตรวจพิจารณาไปยังผู้ว่าราชการจังหวัด ว่าสมควรจ่ายเงินบำเหน็จ บำนาญ หรือบำเหน็จตกทอดหรือไม่ประการใดให้ชัดเจน เป็นจำนวนเท่าใดหรือเดือนละเท่าใด ตั้งแต่เมื่อใด

ข้อ ๒๖ เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้รับเรื่องขอรับบำเหน็จบำนาญและเอกสารต่างๆ จากราชการส่วนท้องถิ่น ตามความในข้อ ๒๕ แห่งระเบียบนี้ ยังไม่ต้องรีบพิจารณาสั่งจ่ายภายในกำหนดเวลาเจ็ดสิบเอ็ดวันนับแต่วันได้รับเรื่องการสั่งจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญให้ทันทำสั่งเป็นลายลักษณ์อักษรระบุให้ชัดแจ้งว่าจ่ายเป็นบำเหน็จหรือบำนาญหรือบำเหน็จตกทอดให้แก่ใครจำนวนเท่าใดหรือเดือนละเท่าใด จ่ายตั้งแต่เมื่อใดแล้วส่งคำสั่งและเรื่องขอรับบำเหน็จบำนาญให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่นที่เสนอเรื่องเพื่อเป็นจ่ายชุดหนึ่งชุด เก็บรักษาไว้ที่จังหวัดหนึ่งชุดและส่งไปยังสำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นหนึ่งชุด

บำเหน็จหรือบำนาญปกติ หรือบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพให้สั่งจ่ายได้ตั้งแต่วันขาดจากอัตราเงินเดือนเป็นต้นไป

บำเหน็จตกทอด หรือบำนาญพิเศษในกรณีถึงแก่ความตายหรือสูญหาย ซึ่งจ่ายแก่ทายาทหรือผู้มีสิทธินั้น ให้สั่งจ่ายได้ตั้งแต่วันถัดจากวันที่ถึงแก่ความตาย หรือวันถัดจากวันที่สันนิษฐานว่าถึงแก่ความตายตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

ในกรณีที่มีการลดหรืองดบำนาญในระหว่างเวลาที่ข้าราชการกลับเข้ารับราชการใหม่และต่อมาออกจากราชการครั้งหลังโดยไม่มีสิทธิได้รับบำนาญ การสั่งจ่ายบำนาญที่เคยได้รับอยู่เดิมตั้งแต่วันออกจากราชการครั้งหลัง จะจ่ายได้ต่อเมื่อผู้รับบำนาญได้ยื่นขอรับบำนาญคืนต่อราชการส่วนท้องถิ่นที่เคยได้รับ และได้ราชการส่วนท้องถิ่นดังกล่าวจ่ายบำนาญต่อไป ทั้งนี้ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นนั้นรายงานผ่านจังหวัดไปยังกระทรวงมหาดไทยเพื่อแจ้ง ก.บ.ท. ทราบอีกครั้งหนึ่ง

กรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งไม่อนุมัติการจ่ายบำเหน็จบำนาญแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามที่ราชการส่วนท้องถิ่นเสนอขอ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดที่ได้รับเรื่องรายงานเหตุผลไปยังกระทรวงมหาดไทย

สำหรับอัตราบำนาญพิเศษซึ่งกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้กำหนดให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามสมควรแก่เหตุการณ์ ประกอบกับความพิการทุพพลภาพของผู้นั้นตามความในมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ และมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๙ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเสนอกระทรวงมหาดไทยเป็นราย ๆ ไป

หมวด ๔

การเบิกจ่ายบำเหน็จบำนาญ

ข้อ ๒๗ เมื่อราชการส่วนท้องถิ่นได้รับคำสั่งจ่ายบำเหน็จบำนาญจากผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วต้องแจ้งแก่ผู้ยื่นเรื่องรับทราบไว้เป็นหลักฐาน โดยให้ลงลายมือชื่อรับทราบพร้อมทั้งวัน เดือน ปี ไว้ในคำสั่งจ่ายของผู้ว่าราชการจังหวัดกับให้ลงลายมือชื่อรับทราบไว้ในทะเบียนที่จัดทำไว้โดยเฉพาะด้วย ส่วนผู้ที่อยู่ไกลหรืออยู่ต่างจังหวัดไม่สะดวกแก่การติดต่อให้มาลงนามทราบได้ก็ให้แจ้งให้ทราบทางไปรษณีย์ลงทะเบียนและหมายเหตุในทะเบียนด้วยว่าได้แจ้งให้ทราบตามหนังสือลงทะเบียน วัน เดือน ปีใด

ข้อ ๒๘ การเบิกจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญประจำเดือนหนึ่ง ๆ ให้ใช้ฎีกาเบิกจ่ายแทนโดยกรอกจำนวนเงินบำเหน็จบำนาญ รวมทั้งเงินเพิ่มในประเภทเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น และให้เขียนใบแทรกสุดท้ายรายชื่อจำนวนเงินที่ขอเป็นรายบุคคลลงในแบบ บ.ท. ๘ แล้วรวมยอดทั้งสิ้นให้ตรงกับจำนวนที่ขอเบิกแนบไว้กับฎีกา

ข้อ ๒๙ การจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญรวมทั้งเงินเพิ่มจากบำนาญแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ให้เป็นหน้าที่ของสมุห์บัญชีหรือหัวหน้าหน่วยการคลังของราชการส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ เป็นผู้รับผิดชอบและปฏิบัติการเบิกจ่ายตามระเบียบ โดยให้ลงจ่ายในทะเบียนจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญต่อหนึ่งต่างหาก โดยใช้แบบ บ.ท. ๙ และให้กรอกรายชื่อจำนวนเงินบำเหน็จบำนาญเรียงลายลำดับในใบแทรกฎีกาจ่ายแทนและรวมยอดทั้งสิ้นไว้ตอนท้าย พร้อมทั้งหมายเหตุว่าเบิกโดยฎีกาจ่ายแทนที่เท่าใด วัน เดือน ปีใด การจ่ายในวันหนึ่ง ๆ รวมกี่ราย เป็นเงินเท่าใดต้องแยกไว้ในช่องหมายเหตุ

การขอรับบำเหน็จบำนาญผ่านทางธนาคาร ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

การจ่ายบำนาญประจำเดือน ให้จ่ายในวันทำการก่อนวันทำการสุดท้ายของเดือนสองวันทำการ สำหรับกรณีที่ต้องเบิกเงินจากธนาคาร หรือผู้มีสิทธิรับบำนาญให้รับบำนาญทางธนาคาร ให้จ่ายในวันทำการก่อนวันทำการสุดท้ายของธนาคารในเดือนนั้นสองวันทำการ แต่ทั้งนี้กระทรวงมหาดไทยจะกำหนดวันจ่ายเป็นอย่างอื่นก็ได้

บำนาญที่ค้างเบิกหรือที่ผู้รับตายหรือหมดสิทธิในระหว่างเดือนให้เริ่มจ่ายได้ทันที

ในกรณีที่ผู้รับบำนาญลงชื่อรับเงินไม่ได้ ก็ให้ผู้รับพิมพ์ลายนิ้วมือแทนและให้ผู้จ่ายเงินหรือพยานลงลายมือชื่อรับรองว่าเป็นลายพิมพ์นิ้วมือของใคร

ในกรณีที่ผู้รับบำเหน็จบำนาญไม่สามารถจะมารับด้วยตนเองได้ต้องทำหนังสือมอบฉันทะตามแบบ บ.ท. ๕

ข้อ ๓๑ กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ได้รับหรือมีสิทธิรับบำนาญถึงแก่ความตายให้จ่ายบำนาญรวมทั้งเงินเพิ่มจากบำนาญ (ถ้ามี) ให้จนถึงวันที่ถึงแก่ความตายนอกจากนี้ให้จ่ายเงินช่วยพิเศษจำนวนเท่ากับบำนาญ เงินเพิ่มจากบำนาญ (ถ้ามี) รวมกับเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ (ถ้ามี) สามเดือนโดย

(๑) กรณีผู้รับบำนาญราชการส่วนท้องถิ่นตำแหน่งครู ให้จ่ายเงินบำนาญและเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ (ถ้ามี) จากเงินงบประมาณแผ่นดิน ส่วนเงินเพิ่มจากบำนาญ (ถ้ามี) ให้จ่ายจากเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

(๒) กรณีผู้รับบำนาญราชการส่วนท้องถิ่นนอกจากตำแหน่งครู ให้จ่ายเงินบำนาญและเงินเพิ่มจากบำนาญ (ถ้ามี) จากเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ส่วนเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ (ถ้ามี) ให้จ่ายจากเงินงบประมาณของราชการส่วนท้องถิ่น

ผู้มีสิทธิรับบำนาญที่ถึงแก่ความตายเป็นผู้รับบำนาญพิการหรือบำนาญพิเศษในฐานะทายาทไม่ให้จ่ายเงินช่วยพิเศษ

เงินช่วยพิเศษตามวรรคหนึ่ง ให้จ่ายแก่บุคคลซึ่งข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ตายแสดงเจตนาโดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อราชการส่วนท้องถิ่น ตามแบบ บ.ท. ๑๐

ถ้าข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ตายมิได้แสดงเจตนาไว้ตามวรรคสามหรือบุคคลซึ่งข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ตายแสดงเจตนาไว้ตายก่อนข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ตายหรือก่อนมีการจ่ายเงินก็ให้จ่ายแก่บุคคลตามลำดับ ดังนี้

(๑) คู่สมรส

(๒) บุตร

(๓) บิดามารดา

เมื่อปรากฏว่าบุคคลในลำดับก่อนตามวรรคสี่มีชีวิตอยู่ บุคคลในลำดับถัดไปไม่มีสิทธิได้รับเงินช่วยพิเศษ

ถ้าผู้มีสิทธิได้รับเงินช่วยพิเศษตามความในวรรคสี่ในลำดับเดียวกันมีหลายคนให้จ่ายให้แก่ผู้ซึ่งบุคคลในลำดับนั้นมอบหมายเป็นหนังสือ หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดที่จัดการศพ

ข้อ ๓๒ การขอรับเงินช่วยพิเศษ ให้กระทำภายในเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ได้รับหรือมีสิทธิรับบำนาญถึงแก่ความตาย

กรณีที่ผู้มีสิทธิรับบำนาญถึงแก่ความตายก่อนที่ผู้ว่าราชการจังหวัดจะสั่งจ่ายบำนาญให้ในระยะเวลาที่ยื่นขอรับเงินช่วยพิเศษตามความในวรรคหนึ่ง ตั้งแต่วันที่ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งจ่ายบำนาญ

ในกรณีที่ราชการส่วนท้องถิ่นมีความจำเป็นต้องจ้างจัดการงานศพข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ตาย เพราะไม่มีผู้ใดจัดการในเวลาอันสมควร ให้ทางราชการส่วนท้องถิ่นเบิกค่าใช้จ่ายจากเงินช่วยพิเศษได้เท่าที่จ่ายจริง แล้วมอบส่วนที่เหลือถ้ามีให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับตามข้อ ๓๐

ข้อ ๓๒ เพื่อเป็นหลักฐานการตรวจสอบจ่ายบำเหน็จบำนาญ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นจัดทำทะเบียนตรวจจ่ายบำเหน็จบำนาญไว้เล่มหนึ่งตามแบบ บ.ท. ๑๑ และให้มีข้อความดังนี้ ชื่อผู้รับ จำนวนเงินแต่เดือนคุลาคมถึงเดือนกันยายนรวม ๑๒ เดือน ในช่องหมายเหตุให้หมายเหตุว่าได้รับคำสั่งจ่ายบำเหน็จหรือบำนาญตั้งแต่เมื่อใด เดือนละเท่าใด

การลงทะเบียนตรวจจ่ายต้องแยกประเภท ดังนี้

(๑) บำเหน็จบำนาญปกติ

(ก) เหตุทดแทน

(ข) เหตุทุพพลภาพ

(ค) เหตุสูงอายุ

(ง) เหตุรับราชการนาน

(๒) บำนาญพิเศษ

(๓) บำเหน็จตกทอด

ข้อ ๓๓ การเบิกจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญสมุห์บัญชีหรือหัวหน้าหน่วยการคลังของราชการส่วนท้องถิ่นที่จ่ายเงินบำเหน็จบำนาญจะต้องเก็บเรื่องขอรับบำเหน็จบำนาญหลักฐานการเบิกจ่ายตลอดจนเอกสารประกอบการจ่ายไว้ประกอบการตรวจสอบบัญชีการเงินเช่นเดียวกับใบสำคัญการจ่ายเงินประเภทอื่นของราชการส่วนท้องถิ่น

หมวด ๕

การแสดงการดำรงชีวิตอยู่ของผู้รับบำนาญส่วนท้องถิ่น

ข้อ ๓๔ ภายในเดือนแรกของปีงบประมาณใหม่ทุกปี ให้ผู้รับบำนาญแสดงการดำรงชีวิตอยู่ต่อราชการส่วนท้องถิ่น โดยจะแสดงด้วยตนเอง หรือให้มีการรับรองของนายอำเภอหรือนายกเทศมนตรีท้องถิ่นที่ผู้รับบำนาญมีภูมิลำเนาอยู่ในปัจจุบันหรือข้าราชการประจำไม่ต่ำกว่าระดับ ๕ เป็นผู้รับรองตามแบบ บ.ท. ๑๒ ซึ่งรับรองว่าผู้รับบำนาญยังดำรงชีวิตอยู่ เพื่อประกอบเป็นหลักฐานการเบิกจ่ายเงิน

ให้เจ้าหน้าที่ผู้จ่ายบำนาญจัดทำสมุดไว้เล่มหนึ่งเพื่อใช้ในการแสดงรายชื่อและตำบลที่อยู่ของผู้รับบำนาญ และให้ผู้รับบำนาญลงลายมือชื่อ วัน เดือน ปีที่แสดงการดำรงชีวิตอยู่ไว้เป็นหลักฐาน

กรณีมอบฉันทะให้ผู้อื่นรับแทนให้ปฏิบัติตามความในวรรคก่อนโดยอนุโลม

ข้อ ๓๕ ในกรณีที่ผู้รับบำนาญพิเศษเป็นบุตรซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในชั้นเตรียมอุดมศึกษา หรือชั้นอุดมศึกษา หรือชั้นการศึกษาที่ราชการรับรองให้เทียบเท่า ถ้ามีความประสงค์จะขอรับบำนาญพิเศษต่อไปอีกหลังจากที่มีอายุครบยี่สิบปีบริบูรณ์แล้วให้ยื่นใบรับรองของสถานศึกษานั้นๆ และหลังจากนั้นให้ยื่นใบรับรองเช่นว่านี้ภายในเดือนแรกของปีงบประมาณใหม่ทุกปี

ข้อ ๓๖ เมื่อราชการส่วนท้องถิ่นได้รับหลักฐานการดำรงชีวิตอยู่ดังกล่าวในข้อ ๓๔ หรือใบรับรองของสถานศึกษาดังกล่าวในข้อ ๓๕ แล้ว ให้บันทึกไว้ในทะเบียนจ่ายเงินบำนาญและทะเบียนควบจ่ายเงินบำนาญว่า ผู้รับบำนาญรายใดได้แสดงการดำรงชีวิตอยู่แด่วันเดือนปีใดหรือผู้รับบำนาญพิเศษรายใดมีอายุครบยี่สิบปีบริบูรณ์แล้วตั้งแต่วันเดือนปีใด และได้ยื่นใบรับรองของสถานศึกษาใดตั้งแต่วันเดือนปีใดแล้วแต่กรณี เพื่อเป็นหลักฐานการจ่ายบำนาญต่อไป ส่วนหลักฐานการดำรงชีวิตอยู่หรือใบรับรองของสถานศึกษาให้ราชการส่วนท้องถิ่นที่เบิกจ่ายเก็บรักษาไว้เป็นหลักฐานในการตรวจสอบบัญชีการเงินต่อไปด้วย

ข้อ ๓๗ ถ้าปรากฏว่าผู้รับบำนาญขาดสิทธิที่จะได้รับบำนาญต่อไปแล้ว หรือผู้รับบำนาญไม่แสดงการดำรงชีวิตอยู่ หรือไม่ยื่นใบรับรองของสถานศึกษาตามที่ระบุไว้ในข้อ ๓๔ และข้อ ๓๕ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นระงับการจ่ายบำนาญไว้จนกว่าผู้รับบำนาญจะแสดงหลักฐานการดำรงชีวิตอยู่หรือส่งใบรับรองของสถานศึกษาให้ถูกต้อง

หมวด ๖
การเปลี่ยนแปลงสถานที่รับบำนาญ

ข้อ ๓๘ ผู้รับบำนาญที่ย้ายภูมิลำเนาและประสงค์จะโอนการรับเงินบำนาญไปรับทางราชการส่วนท้องถิ่นรูปเดียวกันในท้องที่ที่ย้ายไปอยู่ใหม่ ให้ผู้รับบำนาญยื่นเรื่องต่อราชการส่วนท้องถิ่นที่จ่ายบำนาญให้เดิม และให้ราชการส่วนท้องถิ่นนั้นส่งเรื่องและหนังสือสำคัญจ่ายเงินบำนาญครั้งสุดท้ายตามแบบ บ.ท. ๑๓ ไปยังจังหวัดและให้จังหวัดรายงานเพื่อขออนุมัติกระทรวงมหาดไทย

หมวด ๗
เงินเพิ่มจากเงินบำนาญ

ข้อ ๓๙ การจ่ายเงินเพิ่มจากเงินบำนาญ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นปฏิบัติดังนี้

(๑) ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งออกหรือพ้นจากราชการก่อนวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๐๕ และได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ หรือบำนาญพิเศษ หรือบำนาญตกทอดตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นเบิกจ่ายให้ตามอัตราที่เคยเบิกจ่ายอยู่เดิมก่อนใช้บังคับระเบียบนี้

(๒) นับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๐๕ เป็นต้นไป ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งออกหรือพ้นจากราชการ และได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ หรือบำนาญพิเศษ หรือผู้มีสิทธิจะพึงได้รับบำนาญพิเศษตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นเบิกจ่ายเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติ หรือเงินบำนาญพิเศษแล้วแต่กรณี ในอัตราร้อยละยี่สิบห้าของเงินบำนาญปกติ หรือเงินบำนาญพิเศษ ซึ่งจะพึงได้รับตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ เป็นอีกส่วนหนึ่งต่างหาก โดยเบิกจ่ายจากเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นและให้รวมจ่ายพร้อมกับเงินบำนาญปกติหรือบำนาญพิเศษที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือผู้มีสิทธิจะพึงได้รับเมื่อรวมเงินเพิ่มดังกล่าวกับเงินบำนาญปกติ หรือเงินบำนาญพิเศษเข้าด้วยกันแล้วจะต้องไม่สูงกว่าเงินเดือนเดือนสุดท้ายที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้รับอยู่ก่อนออกหรือ พ้นจากทางราชการส่วนท้องถิ่น

(๓) ข้าราชการซึ่งได้โอนหรือถูกสั่งไปรับราชการทางราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งจะมีสิทธิได้นับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญติดต่อกันในการคำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติ หรือเงินบำนาญพิเศษเพื่อจ่ายแก่ข้าราชการซึ่งได้โอนหรือถูกสั่งไปรับราชการทางราชการส่วนท้องถิ่น หรือผู้มีสิทธิจะพึงได้รับบำนาญพิเศษตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ ให้คำนวณโดยคิดเงินเพิ่มในอัตราร้อยละยี่สิบห้าของเงินบำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษ ซึ่งจะพึงได้รับตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ แล้วแต่กรณี คูณด้วยจำนวนปีอันเป็นเวลาราชการที่ข้าราชการผู้นั้นมารับราชการทางราชการส่วนท้องถิ่นหารด้วยจำนวนปีอันเป็นเวลาราชการที่ข้าราชการผู้นั้นรับราชการอยู่ทางสังกัดเดิม และทางราชการส่วนท้องถิ่นรวมกัน ทั้งนี้ เมื่อรวมเงินเพิ่มดังกล่าวกับเงินบำนาญปกติ หรือเงินบำนาญพิเศษ ซึ่งจะพึงได้รับเป็นอีกส่วนหนึ่งต่างหากเข้าด้วยกันแล้ว จะต้องไม่สูงกว่าเงินเดือนเดือนสุดท้ายที่ข้าราชการผู้นั้นได้รับอยู่ก่อนออกหรือพ้นจากราชการทางราชการส่วนท้องถิ่น

(๔) ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งเข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นนับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๐๕ เป็นต้นไป เมื่อออกหรือพ้นจากราชการ และได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติหรือบำนาญพิเศษ หรือผู้มีสิทธิจะได้รับบำนาญพิเศษตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษ

หมวด ๘
การหักบำนาญพิเศษและหรือ บำเหน็จ
ตกทอดจากผู้ที่ได้รับสิทธิหรือไม่มีสิทธิ

ข้อ ๔๐ ในกรณีที่ได้เบิกจ่ายบำนาญพิเศษและหรือบำเหน็จตกทอดให้แก่ผู้มีสิทธิตามคำสั่งจ่ายของจังหวัดแล้ว หากปรากฏภายหลังว่ามีบุตรซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของ

ผู้ตายตามเงื่อนไขที่กฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นกำหนดเพิ่มขึ้น ให้จังหวัดสั่งจ่ายเงินรายนั้นใหม่ โดยให้ราชการส่วนท้องถิ่นผู้เบิกหักเงินบำเหน็จบำนาญพิเศษของผู้ซึ่งรับเกินไปตั้งแต่วันเริ่มสิทธิคืนให้แก่บุคคลดังกล่าวตามสิทธิที่บุคคลผู้นั้นจะได้รับทุกเดือนจนกว่าจะครบจำนวนที่ผู้นั้นรับเกินไป

ในกรณีที่หักเงินบำเหน็จบำนาญพิเศษได้ไม่ครบจำนวนที่รับเกินไป หรือไม่มีเงินบำเหน็จบำนาญพิเศษที่จะหักชดใช้ได้ ให้จังหวัดสั่งให้ราชการส่วนท้องถิ่นผู้เบิกเรียกเงินจากผู้ที่ได้รับเกินไปหรือได้รับไปโดยไม่มีสิทธิคืน เพื่อจ่ายให้แก่บุคคลดังกล่าวตามสิทธิที่บุคคลผู้นั้นจะได้รับหากเรียกคืนไม่ได้หรือเรียกได้ไม่ครบ ให้ผู้เบิกงดให้บุคคลผู้นั้นเรียกร้องเอาจากผู้ที่ได้รับเกินไปหรือได้รับไปโดยไม่มีสิทธิต่อไป

หมวด ๕

เบ็ดเตล็ด

ข้อ ๔๐ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดประสงค์จะออกจากราชการ ให้ยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการส่วนท้องถิ่นต่อราชการส่วนท้องถิ่นที่คณะกรรมการกำหนด ตามแบบ บ.ท. ๑๔

กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นพ้นจากราชการเพราะเกษียณอายุ ให้ยื่นคำขอรับบำเหน็จหรือบำนาญต่อราชการส่วนท้องถิ่นที่คณะกรรมการกำหนดล่วงหน้าได้เป็นเวลา ๕ เดือนก่อนวันครบเกษียณอายุตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

ข้อ ๔๑ เพื่อให้ได้ทราบถึงฐานะการเงิน และสถิติของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นเป็นประจำ กรณีที่ราชการส่วนท้องถิ่นใดมีการจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นในเดือนใด ให้ราชการส่วนท้องถิ่นนั้นจัดทำงบแสดงการรับ - จ่ายเงินตามแบบ บ.ท. ๑๕ ส่งไปยังกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นภายในวันที่ ๑๐ ของเดือนใหม่ทุกเดือน

ข้อ ๔๒ บรรดาแบบพิมพ์ที่ใช้ตามระเบียบนี้ ให้เป็นไปตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

ประชา มาลีนนท์

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๐ ตอนพิเศษ ๑๒๑ ง หน้า ๑ ๑๔ วันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๖

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย
ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ
ของราชการส่วนท้องถิ่น
พ.ศ. ๒๕๒๒

โดยที่เห็นเป็นการสมควรกำหนดระเบียบว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔๕๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๕๙ มาตรา ๑๒ พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ มาตรา ๖๗ และมาตรา ๗๑ พระราชบัญญัติสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๔๙๕ มาตรา ๑๒ และพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๒๑ มาตรา ๕๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจึงกำหนดระเบียบว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่นไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๒๑ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ผู้ได้รับบำนาญปกติหรือผู้มีสิทธิรับบำนาญปกติ หรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพตามกฎหมายบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นต่ำกว่าเดือนละสี่พันบาทให้ได้รับเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น เรียกโดยย่อว่า "ช.ค.บ." ในอัตราเดือนละสองร้อยบาท

ผู้ได้รับบำนาญปกติหรือผู้มีสิทธิได้รับบำนาญปกติหรือบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพตามกฎหมายบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่เดือนละสี่พันบาทขึ้นไป แต่ไม่เกินสี่พันสองร้อยบาท ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราเดือนละสองร้อยบาท แต่เมื่อรวม ช.ค.บ. กับบำนาญแล้วให้ได้รับไม่เกินเดือนละสี่พันสองร้อยบาท

ข้อ ๔ ทายาทผู้รับบำนาญพิเศษหรือบำนาญตกทอดต่ำกว่าเดือนละสี่พันบาท ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราเดือนละหนึ่งร้อยบาท

ทายาทผู้รับบำนาญพิเศษหรือบำนาญตกทอดตั้งแต่เดือนละสี่พันบาทขึ้นไป แต่ไม่เกินสี่พันหนึ่งร้อยบาท ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราเดือนละหนึ่งร้อยบาท แต่เมื่อรวม ช.ค.บ. กับบำนาญแล้ว ให้ได้รับไม่เกินเดือนละสี่พันหนึ่งร้อยบาท

ข้อ ๕ ผู้ได้รับบำนาญปกติหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ หรือบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ หรือทายาทผู้รับบำนาญพิเศษหรือบำนาญตกทอดไม่มีสิทธิได้รับ ช.ค.บ. ในกรณีอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) เข้ารับราชการหรือกลับเข้ารับราชการ หรือเข้าทำงานหรือกลับเข้าทำงานสังกัดราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค หรือราชการส่วนท้องถิ่น

(๒) เข้าทำงานหรือกลับเข้าทำงานในรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณหรือองค์การของรัฐบาลตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาล หรือตามกฎหมาย ว่าด้วยการนั้นๆ

ทั้งนี้ ไม่ว่าจะได้รับบำนาญควบกับเงินเดือนหรือค่าจ้างด้วยหรือไม่

ข้อ ๖ การจ่าย ช.ค.บ. ให้นำกฎหมายว่าด้วยการจ่ายเงินเดือน เงินวิ บำเหน็จบำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน มาใช้บังคับโดยอนุโลม เว้นแต่ในกรณีผู้รับบำนาญถึงแก่ความตาย ให้จ่าย ช.ค.บ. เพียงวันที่ถึงแก่ความตาย

กรณีที่ผู้รับบำนาญเปลี่ยนแปลงสถานที่รับบำนาญ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นเดิมแจ้งให้ราชการส่วนท้องถิ่นใหม่ทราบว่าได้จ่าย ช.ค.บ. ให้แก่ตัวผู้รับบำนาญถึงวันใด เป็นจำนวนเท่าใด และให้ราชการส่วนท้องถิ่นใหม่เบิกจ่ายให้ต่อไปตั้งแต่วันที่ถัดจากวันดังกล่าว

ข้อ ๗ ให้เบิกจ่าย ช.ค.บ. จากงบประมาณรายจ่าย งบกลางประเภทรายจ่ายตามข้อผูกพัน

ข้อ ๘ การเบิกจ่าย ช.ค.บ. ไม่ต้องแสดงรายการหักภาษีเงินได้ แต่ให้นำไปคำนวณหักจากเงินบำนาญในวันที่เบิกเงินบำนาญ

ข้อ ๙ ในกรณีที่ราชการส่วนท้องถิ่นมีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ กระทรวงมหาดไทยจะเป็นผู้วินิจฉัยและกำหนดวิธีปฏิบัติตามความจำเป็น

ข้อ ๑๐ การปฏิบัติในเรื่องอื่นนอกเหนือไปจากระเบียบนี้ ให้ขอหารือมายังกระทรวงมหาดไทย

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๒๒

(ลงนาม) เสือ แนวมาลี

(เสือ แนวมาลี)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๙๖ ตอนพิเศษที่ ๑๔ ง หน้า ๖ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๒๒

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย
ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๓

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่นให้เหมาะสมยิ่งขึ้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔๖๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๕๕ มาตรา ๖๕ และมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ มาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๔๙๕ และ มาตรา ๖ และมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๒๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๓"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๒๓ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๔ ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษหรือบำนาญตกทอด ในฐานะทายาทหรือผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะ ต่ำกว่าเดือนละสี่พันบาท ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราเดือนละหนึ่งร้อยบาท

ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษหรือบำนาญตกทอด ในฐานะทายาทหรือผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะ ตั้งแต่เดือนละสี่พันบาทขึ้นไป แต่ไม่เกินสี่พันหนึ่งร้อยบาท ให้ได้รับ ช.ค.บ.ในอัตราเดือนละหนึ่งร้อยบาท แต่เมื่อรวม ช.ค.บ. กับบำนาญแล้วให้ได้รับไม่เกินเดือนละสี่พันหนึ่งร้อยบาท"

ข้อ ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๔ ทวิ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒

"ข้อ ๔ ทวิ ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษหรือบำนาญตกทอด ในฐานะทายาทหรือผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะ ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นในวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๒๓ เดือนละต่ำกว่าอัตราเงินเดือนขั้นสูงสุดของบัญชีอัตราเงินเดือนหมายเลข ๒ ของข้าราชการพลเรือนให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละร้อยละยี่สิบของจำนวนบำนาญ ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ แต่เมื่อรวม ช.ค.บ. ตามข้อนี้กับบำนาญและเงินเพิ่มจากบำนาญ

ในอัตราร้อยละสิบห้าตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๙ หมวด ๑๐ เงินเพิ่มจากเงินบำนาญ ข้อ ๑๐๓ แล้วให้ได้รับไม่เกินอัตราเงินเดือนขั้นสูงสุดของบัญชีอัตราเงินเดือนหมวดหมายเลข ๒ ของข้าราชการพลเรือน

การคำนวณ ช.ค.บ. ถ้ามีเศษของหนึ่งสลึงก็ให้ปัดทิ้ง"

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๕ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๕ ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญ ไม่มีสิทธิได้รับ ช.ค.บ. ตามข้อ ๓ หรือข้อ ๔ ในกรณีอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) เข้ารับราชการ กลับเข้ารับราชการ เข้าทำงานหรือกลับเข้าทำงาน ซึ่งกิจราชการบริหารส่วนกลาง ราชการบริหารส่วนภูมิภาค หรือราชการบริหารส่วนท้องถิ่น

(๒) เข้าทำงานหรือกลับเข้าทำงานในรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณหรือในองค์การของรัฐบาลตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาลหรือตามกฎหมาย ว่าด้วยการนั้นๆ

ทั้งนี้ ไม่ว่าจะได้รับบำนาญควบกับเงินเดือนหรือค่าจ้างด้วยหรือไม่"

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๒๓

ประเทือง กีรติบุตร

(นายประเทือง กีรติบุตร)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๙๗/๒๒ ตอนพิเศษที่ ๙๕ ง หน้า ๗ ลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๒๓

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย
ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น
(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๕

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๓ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๙ มาตรา ๖๗ และมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ มาตรา ๗๒ แห่งพระราชบัญญัติสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๕๑๕ และมาตรา ๖ และมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๒๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๕"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๒๕ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔ ทวิ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๔ ทวิ ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะทุพพลภาพ บำนาญพิเศษหรือบำนาญตกทอดในฐานะญาติ หรือผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นในวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๒๓ และยังคงได้รับ หรือมีสิทธิได้รับอยู่ในวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๒๕ เดือนละต่ำกว่าอัตราเงินเดือนขั้นสูงสุดของบัญชีอัตราเงินเดือนพนักงานเทศบาล ๓ ของข้าราชการพลเรือน ให้ได้รับ ช.พ.ย. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละร้อยสามสิบเท่าของจำนวนบำนาญที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ แต่ทั้งนี้เมื่อรวม ช.ค.น. ตามข้อนี้กับบำนาญและเงินเพิ่มจากบำนาญในอัตราร้อยละยี่สิบห้าตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินปรหนึ่งบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๕ หมวด ๑๐ เงินเพิ่มจากเงินบำนาญข้อ ๑๓ แล้ว ให้ได้รับไม่เกินอัตราเงินเดือนขั้นสูงสุดของบัญชีอัตราเงินเดือนพนักงานเทศบาล ๓ ของข้าราชการพลเรือน

ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษหรือบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษหรือบำนาญตกทอดในฐานะทายาทหรือผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะ ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ตั้งแต่วันที่ ๒ มกราคม ๒๕๒๓ เป็นต้นมา และยังคงได้รับหรือมีสิทธิได้รับอยู่ในวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๒๕ เดือนละต่ำกว่าอัตราเงินเดือนขั้นสูงสุดของบัญชีอัตราเงินเดือนหมายเลข ๓ ของข้าราชการพลเรือน ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละร้อยละสิบหกของจำนวนบำนาญ ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ แต่ทั้งนี้เมื่อรวม ช.ค.บ. ตามข้อนี้กับบำนาญและเงินเพิ่มจากบำนาญในอัตราร้อยละยี่สิบห้าตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๙ หมวด ๑๐ เงินเพิ่มจากเงินบำนาญข้อ ๓๓ แล้ว ให้ได้รับไม่เกินอัตราเงินเดือนขั้นสูงสุดของบัญชีอัตราเงินเดือนหมายเลข ๓ ของข้าราชการพลเรือน

สำหรับผู้มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษ หรือบำนาญตกทอดในฐานะทายาทหรือผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะ ให้อิงบัญชีอัตราเงินเดือนหมายเลข ๓ ของผู้ที่ก่อให้เกิดสิทธิในบำนาญพิเศษหรือบำนาญตกทอดนั้น

ดาราสำนวน ช.ค.บ. ดังมิลพยองบาทให้ปิดหนึ่ง"

ประกาศ ณ วันที่ ๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๒๕

พลเอก สิทธิ จิรโรจน์

(สิทธิ จิรโรจน์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๙๙ ตอนที่พิเศษที่ ๑๔๒ + หน้า ๑๐ ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๒๕

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น

(ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๒

โดยที่เป็นการสมควรเพิ่มเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่นให้เหมาะสมยิ่งขึ้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๔๕๕ มาตรา ๖๕ และมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ มาตรา ๗๒ แห่งพระราชบัญญัติสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๔๕๕ และมาตรา ๖ และมาตรา ๘๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๒๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๒"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๒ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความต่อไปนี้ เป็นข้อ ๔ ตรี แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒

"ข้อ ๔ ตรี ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเหรียญทองแดงเดินหน้า บำนาญพิเศษหรือบำนาญพลทหารในฐานะทหารกองหรือผู้ยังอยู่ในกองประจำการ ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นอยู่แล้ว ในวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๒ ให้ได้รับ ช.ค.ย. ในอัตราดังนี้

(๑) ผู้ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญ และ ช.ค.บ. ตามข้อ ๓ ข้อ ๔ หรือข้อ ๔ ตรี แล้วแต่กรณีอยู่แล้ว ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละร้อยละหกของจำนวนบำนาญ และ ช.ค.บ. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

(๒) ผู้ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับเฉพาะบำนาญ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราเดือนละร้อยละหกของจำนวนบำนาญที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

การคำนวณ ช.ค.บ. ถ้ามีเศษของบาทให้ปัดทิ้ง"

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๒

พลตำรวจเอก ประมาณ อดิเรกสาร

(ประมาณ อดิเรกสาร)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๐๖ ตอนที่ ๑๐๗ ง หน้า ๑๔ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๓๒

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น

(ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๓

โดยที่เป็นการสมควรเพิ่มเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่นให้เหมาะสมยิ่งขึ้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔๙๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๙๕ มาตรา ๖๕ และมาตรา ๙๙ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ มาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๔๙๕ และมาตรา ๖ และมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๒๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๓"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๓ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๔ จัตวา แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๖

"ข้อ ๔ จัตวา ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ เว้นแต่พิการเพราะเหตุทุพพลภาพบำนาญพิเศษหรือบำนาญตกทอดในฐานะทายาทหรือผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะ ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นอยู่แล้ว ในวันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๓ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราดังนี้

(๑) ผู้ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญ และ ช.ค.บ. ตามข้อ ๑๐ ข้อ ๕ ข้อ ๔ ทวิ หรือข้อ ๔ ตรี แล้วแต่กรณีอยู่แล้ว ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละร้อยละสิบของจำนวนบำนาญและ ช.ค.บ. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

(๒) ผู้ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับเฉพาะบำนาญ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราเดือนละร้อยละสิบของจำนวนบำนาญที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

การคำนวณ ช.ค.บ. ให้ปัดเศษของบาทให้ปัดทิ้ง"

ประกาศ ณ วันที่ ๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๓

บรรหาร ศิลปอาชา

(นายบรรหาร ศิลปอาชา)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๐๗ ตอนที่ ๑๑๒ ง หน้า ๑๙ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๓๓

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น

(ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๓๕

โดยที่เป็นการสมควรเพิ่มเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่นให้เหมาะสมยิ่งขึ้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔๙๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๕๕ มาตรา ๖๕ และมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๕๖ มาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๔๙๕ และมาตรา ๖ และมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๒๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๓๕"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๓ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๔ ทวิ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒

"ข้อ ๔ ทวิ ผู้ได้รับบำนาญปกติที่มีเวลาราชการรวมกันทั้งสิ้นไม่น้อยกว่าสี่สิบห้าปีบริบูรณ์แต่จะได้รับ ช.ค.บ. ตามข้อ ๓ ข้อ ๔ ทวิ ข้อ ๔ ตรี หรือข้อ ๔ จัตวา แล้วแต่กรณีอยู่แล้ว ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราดังนี้

(๑) ถ้าผู้ที่ได้รับบำนาญปกติมีอายุตั้งแต่เจ็ดสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไป แต่ไม่ถึงแปดสิบปีบริบูรณ์ และได้รับบำนาญปกติรวมกับ ช.ค.บ. เดือนละไม่ถึงสามพันบาทให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มขึ้นอีกในอัตราเดือนละเท่ากับส่วนต่างของเงินจำนวนสามพันบาทหักด้วยบำนาญปกติและ ช.ค.บ ที่ได้รับอยู่

(๒) ถ้าผู้ที่ได้รับบำนาญปกติมีอายุตั้งแต่แปดสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไป แต่ไม่ถึงห้าสิบปีบริบูรณ์ และได้บำนาญปกติรวมกับ ช.ค.บ. เดือนละไม่ถึงห้าพันบาทให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มขึ้นอีกในอัตราเดือนละเท่ากับส่วนต่างของเงินจำนวนห้าพันบาทหักด้วยบำนาญปกติและ ช.ค.บ ที่ได้รับอยู่

(๓) ข้าผู้นี้ได้รับบำนาญปกติมีอายุตั้งแต่เก้าสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไป และได้รับบำนาญปกติรวมกับ ช.ค.บ. เดือนละไม่ถึงหกพันบาทให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มขึ้นอีกในอัตราเดือนละเท่าส่วนต่างของเงินจำนวนหกพันบาทหักด้วยบำนาญปกติและ ช.ค.บ ที่ได้รับอยู่"

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๔
พลเอก อิสระพงศ์ หนุนภักดี
(อิสระพงศ์ หนุนภักดี)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๘๘/๘ ตอนที่ ๓๔ ฉ หน้า ๑๖ ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๑๔

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น

(ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๓๕

โดยที่เป็นการสมควรเพิ่มเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น ให้สอดคล้องกับการปรับปรุงบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการประเภทต่างๆ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔๙๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๙๙ มาตรา ๖๘ และมาตรา ๙๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ มาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๔๙๕ และมาตรา ๖ และมาตรา ๘๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๒๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๓๕"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๙ ฉ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒

"ข้อ ๙ ฉ ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษหรือบำนาญตกทอดในฐานะทายาทหรือผู้อุปการะ หรือผู้อยู่ในอุปการะตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นอยู่แล้ว และยังคงได้รับหรือมีสิทธิได้รับอยู่ในวันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราดังนี้

(๑) ผู้ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญก่อนวันที่ ๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๐ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราเดือนละร้อยละสี่สิบของจำนวนบำนาญและ ช.ค.บ. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

(๒) ผู้ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญตั้งแต่วันที่ ๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๐ ถึงวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๒ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราเดือนละร้อยละสี่สิบของจำนวนบำนาญ และ ช.ค.บ. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

(๓) ผู้ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญตั้งแต่วันที่ ๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๒ ถึงวันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราเดือนละร้อยละสิบของของจำนวนบำนาญและ ช.ค.บ. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

การทำนวณ ช.ค.บ. ถ้ามีเศษของบาทให้ปัดทิ้ง"

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๕ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๕ ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญ ไม่มีสิทธิได้รับ ช.ค.บ. ตามข้อ ๓ หรือข้อ ๔ ถ้าเข้ารับราชการหรือกลับเข้ารับราชการหรือเข้าทำงานหรือกลับเข้าทำงานสังกัดราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาคหรือราชการส่วนท้องถิ่น"

ประกาศ ณ วันที่ ๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๕

พลตำรวจเอก เภา สารสิน

(เภา สารสิน)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๒ ตอนพิเศษที่ ๑๙๔ ง หน้า ๑๗ ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๔๘

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น

(ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๙

โดยที่เป็นการสมควรเพิ่มเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น ให้สอดคล้องกับการปรับปรุงบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการประเภทต่างๆ อาศัยอำนาจตามความ ในมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔๙๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๙๘ มาตรา ๖๙ และมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ มาตรา ๗๒ แห่งพระราชบัญญัติสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๔๕๕ และมาตรา ๖ และมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๒๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๙"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๙ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๔ ทวิ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒

"ข้อ ๔ ทวิ ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพบำนาญพิเศษหรือบำนาญตกทอดในฐานะทายาทหรือผู้อุปการะ หรือผู้อยู่ในอุปการะตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นอยู่แล้ว ในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๙ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราดังนี้

(๑) ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญและ ช.ค.บ. อยู่แล้ว ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละร้อยละสิบเอ็ดของจำนวนบำนาญและ ช.ค.บ. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

(๒) ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับเฉพาะบำนาญ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราเดือนละร้อยละสิบเอ็ดของจำนวนบำนาญที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

การคำนวณ ช.ค.บ. ถ้ามีเศษของบาทให้ปัดทิ้ง"

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๙

พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์

(สนั่น ขจรประศาสน์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๒ ตอนพิเศษที่ ๔๔ ง หน้า ๒๐ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๓๘

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น

(ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๗

โดยที่เป็นการสมควรเพิ่มเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น ให้สอดคล้องกับการปรับปรุงเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของข้าราชการพลเรือน อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ และแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๔๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และแก้ไขเพิ่มเติม และมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๔๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๗"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๔ ทวิ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒

"ข้อ ๔ ทวิ ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษ เพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษหรือบำนาญตกทอดในฐานะทายาทหรือผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นอยู่แล้วในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๗ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราดังนี้

(๑) ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับเบี้ยหวัดหรือบำนาญและ ช.ค.บ. อยู่แล้ว ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มขึ้นอีกในอัตราเดือนละร้อยละสามสิบของจำนวนเบี้ยหวัดหรือบำนาญและ ช.ค.บ. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

(๒) ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับเฉพาะเบี้ยหวัดหรือบำนาญ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราเดือนละร้อยละสามสิบของจำนวนเบี้ยหวัดหรือบำนาญที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

การคำนวณ ช.ค.บ. ถ้ามีเศษของบาทให้ปัดทิ้ง"

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

ประชา มาลีนนท์

(นายประชา มาลีนนท์)

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๑ ตอนพิเศษที่ ๕๔ ง หน้า ๑๔ วันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๔๗

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น

(ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๙

โดยที่เป็นการสมควรเพิ่มเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น ให้สอดคล้องกับการปรับปรุงเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของข้าราชการพลเรือน อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๗๙ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ มาตรา ๙๙ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๔๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๙"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๙ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๕ ทวิ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒

"ข้อ ๕ ทวิ ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษ เพราะเหตุทุพพลภาพบำนาญพิเศษ หรือบำนาญตกทอดในฐานะทายาทหรือผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะ ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น เมื่อรวมกับ ช.ค.บ. แล้วต่ำกว่าหลอดนอดหึ่งพันหนึ่งร้อยบาทให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละเท่ากับส่วนต่างของจำนวนเงินห้าพันหนึ่งร้อยบาทหักด้วยจำนวนบำนาญและ ช.ค.บ. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ"

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๙

ชวรัช ชุนหรวัฒน์

(นายชวรัช ชุนหรวัฒน์)

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๓ ตอนพิเศษที่ ๑๔๒ ง หน้า ๒๒ ๑๖ วันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๔๙

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น

(ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๔๕

โดยที่เป็นการสมควรเพิ่มเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น ให้สอดคล้องกับการปรับปรุงเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญของข้าราชการพลเรือน อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๖๕ และมาตรา ๗๙ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ มาตรา ๕ และมาตรา ๘๗ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๔๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๔๕"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้ เป็นข้อ ๔ ทศ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒

"ข้อ ๔ ทศ ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษหรือบำนาญตกทอดในฐานะทายาทหรือผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะ ตามกฎหมาย ว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นอยู่แล้วในวันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ ให้ได้รับ ช.ค.บ. อัตราดังนี้

(๑) ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญเกิน ช.ค.บ. ขั้นสูง ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มขึ้นอีกในอัตราเดือนละร้อยละห้าของจำนวนบำนาญเกิน ช.ค.บ. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

(๒) ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับเฉพาะบำนาญให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มขึ้นอีกในอัตราเดือนละร้อยละห้าของจำนวนบำนาญที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

การคำนวณ ช.ค.บ. ถ้ามีเศษของบาทให้ปัดทิ้ง"

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของข้อ ๖ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"กรณีที่ผู้รับบำนาญเปลี่ยนแปลงสถานที่รับบำนาญให้เป็นหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่นที่ผู้รับบำนาญออกจากราชการเป็นผู้เบิกจ่ายเงิน ช.ค.บ. ตามวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด"

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๕

สมชาย ฐนทรวัฒน์

(นายสมชาย ฐนทรวัฒน์)
รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๙ ตอนที่ ๑๗ ง หน้า ๑๓ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕

หน้า ๑
เล่ม ๑๒๕ ตอนพิเศษ ๒๘ ง ราชกิจจานุเบกษา ๕ เมษายน ๒๕๕๑

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๒)

พ.ศ. ๒๕๕๑

โดยที่เป็นการสมควรเพิ่มเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น ให้สอดคล้องกับการปรับปรุงเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญของข้าราชการพลเรือน อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๖๘ และมาตรา ๑๑๑ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ มาตรา ๕ และมาตรา ๗๙ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้ เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๕๑"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้ เป็นข้อ ๔ เอกาทศ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒

"ข้อ ๔ เอกาทศ ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษหรือบำนาญตกทอดในฐานะทายาทหรือผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะ ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นอยู่แล้วในวันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราดังนี้

(๑) ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญและ ช.ค.บ. อยู่แล้ว ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มขึ้นอีกในอัตราเดือนละร้อยละสี่สิบของจำนวนบำนาญและ ช.ค.บ. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

(๒) ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับเฉพาะบำนาญ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราเดือนละร้อยละสี่สิบของจำนวนบำนาญที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

การคำนวณ ช.ค.บ. ถ้ามีเศษของบาทให้ปัดทิ้ง"

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๑
สุหล ฟองงาม
รัฐมนตรีช่วยว่าการ ฯ ปฏิบัติราชการแทน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๓)

พ.ศ. ๒๕๕๒

โดยที่เป็นการสมควรเพิ่มเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น ให้สอดคล้องกับการปรับปรุงเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญของข้าราชการพลเรือน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๖๕ และมาตรา ๑๑๑ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๕ และมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๕ นว ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๕ นว ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษ หรือบำนาญตกทอดในฐานะทายาทหรือผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะ ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ถ้าได้รับบำนาญรวมกันทุกประเภท เมื่อรวมกับ ช.ค.บ. แล้วต่ำกว่าเดือนละหกพันบาท ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละเท่ากับส่วนต่างของจำนวนเงินหกพันบาทหักด้วยจำนวนบำนาญ ทุกประเภท และ ช.ค.บ. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ"

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๒

บุญจง วงศ์ไชยรัตน์

รัฐมนตรีช่วยว่าการ ฯ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หน้า ๓
เล่ม ๑๒๙ ตอนพิเศษ ๙๑ ง ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๕

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๕๕

โดยที่เป็นการสมควรเพิ่มเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่นให้สอดคล้องกับเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญของข้าราชการพลเรือน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๖๗ และมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ มาตรา ๕ และมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๖๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๕"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๔ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๔ ทวิทศ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๖

"ข้อ ๔ ทวิทศ ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษ หรือบำนาญตกทอดในฐานะทายาทหรือผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นอยู่แล้วในวันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๔ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราดังนี้

(๑) ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญและ ช.ค.บ. อยู่แล้ว ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มขึ้นอีกในอัตราเดือนละร้อยละห้าของจำนวนบำนาญและ ช.ค.บ. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

(๒) ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับเฉพาะบำนาญ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราเดือนละร้อยละห้าของจำนวนบำนาญที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

การคำนวณ ช.ค.บ. ถ้ามีเศษของบาทให้ปัดทิ้ง"

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๕
ชวรัตน์ ชาญวีรกูล
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หน้า ๓
เล่ม ๑๓๒ ตอนพิเศษ ๓๘ ง ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓๕)

พ.ศ. ๒๕๕๘

โดยที่เป็นการสมควรเพิ่มเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่นให้สอดคล้องกับการปรับปรุงเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญของข้าราชการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๖๘ และมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และมาตรา ๕ และมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้ เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓๕) พ.ศ. ๒๕๕๘"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔ นว .ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓๗) พ.ศ. ๒๕๕๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๔ นว ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษ หรือบำนาญตกทอดในฐานะทายาทหรือผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะ ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ถ้าได้รับบำนาญรวมกันทุกประเภท เมื่อรวมกับ ช.ค.บ. แล้วต่ำกว่าเดือนละเก้าพันบาท ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละเท่ากับส่วนต่างของจำนวนเงินเก้าพันบาทหักด้วยจำนวนบำนาญ ทุกประเภท และ ช.ค.บ. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ"

ประกาศ ณ วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๘
พลเอก อนุพงษ์ เผ่าจินดา
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หน้า ๓
เล่ม ๑๑๒ ตอนพิเศษ ๑๓๓ ง ราชกิจจานุเบกษา ๑๓ มิถุนายน ๒๕๔๘

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๔๘

โดยที่เป็นการสมควรเพิ่มเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่นให้สอดคล้องกับการปรับปรุงเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญของข้าราชการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๖๙ และมาตรา ๗๙ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ มาตรา ๕ และมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๔๘"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๔ เตรส ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒

"ข้อ ๔ เตรส ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษ หรือบำนาญตกทอดในฐานะทายาทหรือผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นอยู่แล้วในวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราดังนี้

(๑) ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญและ ช.ค.บ. อยู่แล้ว ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มขึ้นอีกในอัตราเดือนละร้อยละสี่สิบของจำนวนบำนาญและ ช.ค.บ. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

(๒) ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับเฉพาะบำนาญ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราเดือนละร้อยละสี่สิบของจำนวนบำนาญที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

การคำนวณ ช.ค.บ. ถ้ามีเศษของบาทให้ปัดทิ้ง"

ประกาศ ณ วันที่ ๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๘
พลเอก อนุพงษ์ เผ่าจินดา
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หน้า ๑
เล่ม ๑๓๖ ตอนพิเศษ ๒๗๘ ง ราชกิจจานุเบกษา ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๒

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๖๒

โดยที่เป็นการสมควรเพิ่มเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น ให้สอดคล้องกับการปรับปรุงอัตราเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญของข้าราชการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๖๙ และมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ มาตรา ๕ และมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๖๒"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๒ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔ นว ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๔ นว ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษ หรือบำนาญตกทอดในฐานะทายาทหรือผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ถ้าได้รับบำนาญรวมกันทุกประเภท เมื่อรวมกับ ช.ค.บ. แล้วต่ำกว่าเดือนละหนึ่งหมื่นบาท ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละเท่ากับส่วนต่างของจำนวนเงินหนึ่งหมื่นบาทหักด้วยจำนวนบำนาญรวมกันทุกประเภท และ ช.ค.บ. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ"

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๒
พลเอก อนุพงษ์ เผ่าจินดา
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หน้า ๒๒
เล่ม ๑๒๘ ตอนพิเศษ ๑๐๕ ง ราชกิจจานุเบกษา ๙ กันยายน ๒๕๕๔

ประกาศกระทรวงมหาดไทย

เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับระยะเวลาในการคืนบำเหน็จข้าราชการส่วนท้องถิ่น เพื่อนับเวลาราชการต่อเนื่อง

หน้า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับระยะเวลาในการคืนบำเหน็จข้าราชการส่วนท้องถิ่น เพื่อประโยชน์และเป็นขวัญกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่กลับเข้ารับราชการใหม่ และประสงค์จะคืนบำเหน็จเพื่อนับเวลาราชการต่อเนื่อง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับระยะเวลาในการคืนบำเหน็จข้าราชการส่วนท้องถิ่น ลงวันที่ ๓๙ มีนาคม ๒๕๔๙

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งประสงค์จะคืนบำเหน็จที่ได้รับไปแล้วเพื่อนับเวลาราชการต่อเนื่องให้คืนบำเหน็จที่ได้รับแล้วพร้อมดอกเบี้ยภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่กลับเข้ารับราชการ

ข้อ ๔ ข้าราชการผู้ใดออกจากราชการ โดยได้รับบำเหน็จตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการหรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ แล้วแต่กรณีไปแล้ว หากภายหลังกลับเข้ารับราชการใหม่เป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ และประสงค์จะคืนบำเหน็จที่ได้รับไปแล้วเพื่อนับเวลาราชการต่อเนื่องกัน ให้คืนบำเหน็จที่ได้รับไปตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการหรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ แล้วแต่กรณี พร้อมดอกเบี้ย ต่อราชการส่วนท้องถิ่นต้นสังกัดที่รับราชการอยู่ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่กลับเข้ารับราชการใหม่

ข้อ ๕ สิทธิในการนับเวลาราชการต่อเนื่อง จะมีผลต่อเมื่อราชการส่วนท้องถิ่นต้นสังกัดที่แจ้งความประสงค์จะคืนบำเหน็จเพื่อนับเวลาราชการต่อเนื่องได้รับเงินบำเหน็จพร้อมดอกเบี้ยครบถ้วนแล้วเท่านั้น กรณีที่ยังไม่ทราบวันรับเงินบำเหน็จที่แท้จริง ให้ราชการส่วนท้องถิ่นต้นสังกัดที่รับราชการอยู่ตรวจสอบ วันรับเงินบำเหน็จจากหลักฐานการรับเงิน (ฎีกาขอเบิกเงิน) จากราชการส่วนท้องถิ่นต้นสังกัดเดิม หรือกรมบัญชีกลาง หรือสำนักงานคลังจังหวัด หรือสำนักงานคลังจังหวัด ณ อำเภอแล้วแต่กรณี และให้นับต่อจากวันรับฎีกาขอราชการส่วนท้องถิ่นต้นสังกัดเดิมหรือหลังไปอีกสิบห้าวันทำการ โดยให้ถือวันถัดจากวันที่ครบสิบห้าวันทำการเป็นวันรับบำเหน็จเพื่อคำนวณดอกเบี้ยตามวิธีการในข้อ ๖

หากสำนักงานวรรคหนึ่งแล้วไม่ปรากฏหลักฐานว่าวันใดเป็นวันรับเงินบำเหน็จ ให้ถือเอาวันที่พ้นกำหนดเวลาห้าสิบเอ็ดวันนับแต่วันถัดจากวันที่บุคคลนั้นลาออกจากราชการเป็นวันรับเงินบำเหน็จเพื่อใช้ในการคำนวณดอกเบี้ย

ข้อ ๖ การคำนวณดอกเบี้ย ให้เริ่มคิดตั้งแต่วันที่ได้รับบำเหน็จเป็นต้นไป โดยคิดตามอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำหนึ่งปีของธนาคารออมสินที่คิดให้แก่บุคคลทั่วไปในปีนั้น ๆ เป็นเกณฑ์ โดยไม่ต้องนำดอกเบี้ยมาทบต้น

ข้อ ๗ กรณีที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้แจ้งความประสงค์จะคืนบำเหน็จภายในระยะเวลาเก้าสิบวันนับแต่วันที่กลับเข้ารับราชการแล้ว แต่ไม่สามารถคืนบำเหน็จพร้อมดอกเบี้ยได้ภายในระยะเวลา เก้าสิบวันนับแต่วันที่กลับเข้ารับราชการ ให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นขอผ่อนผันระยะเวลาต่อราชการส่วนท้องถิ่นต้นสังกัดเป็นราย ๆ ไป โดยข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นจะต้องเสียดอกเบี้ยในอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปี ในต้นเงินบำเหน็จพร้อมดอกเบี้ยสำหรับระยะเวลาที่เกินเก้าสิบวัน

การขอผ่อนผันระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นหนังสือยื่นต่อราชการส่วนท้องถิ่นต้นสังกัดก่อนพ้นระยะเวลาเก้าสิบวัน

ความในวรรคหนึ่ง และวรรคสอง ให้ใช้บังคับกับผู้ที่กลับเข้ารับราชการใหม่ เนื่องจากการสอบเข้ารับราชการด้วย

ข้อ ๘ กรณีที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นแจ้งความประสงค์จะคืนบำเหน็จแต่ได้ส่งพ้นระยะเวลาเก้าสิบวันนับแต่วันที่กลับเข้ารับราชการแล้ว ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจพิจารณาอนุมัติให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นคืนบำเหน็จเพื่อนับเวลาราชการต่อเนื่องได้ แม้จะพ้นระยะเวลาเก้าสิบวันนับแต่วันที่กลับเข้ารับราชการ โดยให้คืนบำเหน็จพร้อมดอกเบี้ยภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้รับแจ้งจากราชการ ส่วนท้องถิ่นต้นสังกัด โดยวิธีการคำนวณดอกเบี้ย ดังนี้

(๑) กรณีการคืนบำเหน็จลำช้าเกิดจากความบกพร่องของราชการส่วนท้องถิ่น ให้เริ่มคิดดอกเบี้ยตั้งแต่วันที่ได้รับบำเหน็จจนถึงวันก่อนวันที่กลับเข้ารับราชการ ในอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำหนึ่งปีของธนาคารออมสินที่คิดให้แก่บุคคลทั่วไปในปีนั้น ๆ เป็นเกณฑ์ โดยไม่ต้องนำดอกเบี้ยมาทบต้น และภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้รับแจ้งจากราชการส่วนท้องถิ่นต้นสังกัดแล้วว่าการคืนบำเหน็จล่าช้าเกิดจากความบกพร่องของราชการส่วนท้องถิ่นจะไม่คิดดอกเบี้ย หากพ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าวแล้ว ให้คิดดอกเบี้ยในอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปีในต้นเงินบำเหน็จพร้อมดอกเบี้ยจนถึงวันที่ราชการส่วนท้องถิ่นต้นสังกัดที่แจ้งความประสงค์จะคืนบำเหน็จเพื่อนับเวลาราชการต่อเนื่องได้รับเงินบำเหน็จคืนพร้อมดอกเบี้ย

(๒) กรณีการคืนบำเหน็จล่าช้าเกิดจากความบกพร่องของตัวข้าราชการส่วนท้องถิ่นเอง ให้เริ่มคิดดอกเบี้ยตั้งแต่วันที่ได้รับบำเหน็จจนถึงวันก่อนวันที่กลับเข้ารับราชการในอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำหนึ่งปีของธนาคารออมสินที่คิดให้แก่บุคคลทั่วไปในปีนั้น ๆ เป็นเกณฑ์ โดยไม่ต้องนำดอกเบี้ยมาทบต้น และตั้งแต่วันที่กลับเข้ารับราชการจนถึงวันที่ราชการส่วนท้องถิ่นต้นสังกัดที่แจ้งความประสงค์จะคืนบำเหน็จเพื่อนับเวลาราชการต่อเนื่องได้รับเงินบำเหน็จคืนพร้อมดอกเบี้ย ให้คิดดอกเบี้ยในอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปี ในต้นเงินบำเหน็จพร้อมดอกเบี้ย

ข้อ ๙ เมื่อราชการส่วนท้องถิ่นดับสังกัดที่แจ้งความประสงค์จะคืนบำเหน็จเพื่อนับเวลาราชการต่อเนื่องได้รับเงินบำเหน็จคืนพร้อมดอกเบี้ยแล้วให้บันทึกไว้ในสมุดหรือแฟ้มประวัติให้ชัดเจน แล้วแจ้งให้กระทรวงมหาดไทยทราบและให้นำเงินบำเหน็จพร้อมดอกเบี้ยส่งกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นทันที

ข้อ ๑๐ กรณีไม่สามารถปฏิบัติตามหลักเกณฑ์นี้ได้ ให้ขอทำความตกลงกับกระทรวงมหาดไทยเป็นราย ๆ ไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๕
บุญจง วงศ์ไชยรัตน์
รัฐมนตรีช่วยว่าการ ฯ ปฏิบัติราชการแทน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย
ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒
และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒
และ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๕

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจ่ายบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๖๕ และมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ มาตรา ๖ และมาตรา ๘๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๒๘ มาตรา ๕ และมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒"

ข้อ ๒* ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖

บรรดาระเบียบและหลักเกณฑ์การจ่ายเงินบำเหน็จลูกจ้างอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจตีความวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาอันเกิดขึ้นเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ กำหนดหลักเกณฑ์และกำหนดวิธีปฏิบัติเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ปลัดกระทรวงมหาดไทย อาจมอบอำนาจเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ตามวรรคหนึ่งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดได้

หมวด ๑
ข้อความทั่วไป

ข้อ ๕ ในระเบียบนี้

"ลูกจ้างประจำ" หมายความว่า ลูกจ้างรายเดือน รายวัน และรายชั่วโมง ซึ่งหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น จ้างไว้ปฏิบัติงานที่มีลักษณะประจำไม่มีกำหนดเวลาตามอัตรากรอบอัตรากำลังที่กำหนดไว้ โดยจ่ายค่าจ้างจากเงินงบประมาณหมวดค่าจ้าง หรือหมวดค่าจ้างประจำของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น แต่ทั้งนี้ไม่รวมถึง

(๑) ลูกจ้างประจำที่มีสัญญาจ้าง

(๒) ลูกจ้างที่ให้ปฏิบัติงานของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นในต่างประเทศ

---

* ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๖ ตอนพิเศษ ๗๕ ง หน้า ๔ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒

"ลูกจ้างชั่วคราว" หมายความว่า ลูกจ้างรายเดือน รายวัน และรายชั่วโมง ซึ่งส่วนการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น จ้างไปปฏิบัติงานที่มีลักษณะชั่วคราวและหรือใช้ผู้ที่มีกำหนดเวลาจ้าง โดยจ่ายค่าจ้างจากเงินงบประมาณของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

"ค่าจ้าง" หมายความว่า ค่าจ้างอัตราปกติ ตามอัตราที่กำหนดจ่ายให้สำหรับการทำงานในระยะเวลาตามปกติ และหมายความรวมถึงเงินเพิ่มพิเศษสำหรับการสู้รบ (พ.ส.ร.) ด้วย

"ค่าจ้างเดือนสุดท้าย" หมายความว่า ค่าจ้างครั้งสุดท้ายที่ลูกจ้างพึงจะได้รับในเดือนสุดท้ายก่อนออกจากงาน ถ้าลูกจ้างผู้นั้นมาทำงานเต็มเวลาที่กำหนด

ลูกจ้างซึ่งได้รับค่าจ้างเป็นรายวัน ระยะเวลาที่ทำงานมีวันหยุดประจำสัปดาห์หนึ่งวัน ให้คิดค่าจ้างสิบเจ็ดวันเป็นค่าจ้างหนึ่งเดือน สำหรับประเภทที่ทำงานมีวันหยุดประจำสัปดาห์สองวัน ให้คิดค่าจ้างสิบสามวันเป็นค่าจ้างหนึ่งเดือน

สำหรับลูกจ้างซึ่งได้รับค่าจ้างรายชั่วโมง ให้คิดค่าจ้างเฉลี่ยชั่วโมงเป็นค่าจ้างหนึ่งวัน เว้นแต่ลูกจ้างที่ได้กำหนดเวลาทำงานสำหรับหนึ่งวันเป็นอย่างอื่น ก็ให้คิดค่าจ้างตามจำนวนชั่วโมงที่ได้กำหนดนั้นเป็นค่าจ้างหนึ่งวัน แล้วคิดเป็นค่าจ้างหนึ่งเดือนตามบทบัญญัติก่อน

"บำเหน็จปกติ"[๖] หมายความว่า เงินตอบแทนของลูกจ้างประจำที่ออกจากงานเนื่องจากทำงานมานานซึ่งจ่ายครั้งเดียว

"บำเหน็จรายเดือน"[๗] หมายความว่า เงินตอบแทนของลูกจ้างประจำที่ออกจากงานเนื่องจากทำงานมานานซึ่งจ่ายเป็นรายเดือน

"บำเหน็จพิเศษ"[๘] หมายความว่า เงินที่จ่ายให้แก่ลูกจ้างประจำหรือลูกจ้างชั่วคราวที่ได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บเพราะปฏิบัติหน้าที่หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่ ซึ่งแพทย์ที่หน่วยการรับรองได้ตรวจและแสดงว่าไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อีกเลยซึ่งจ่ายครั้งเดียว

"บำเหน็จพิเศษรายเดือน"[๙] หมายความว่า เงินที่จ่ายให้แก่ลูกจ้างประจำที่ได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติงานในหน้าที่ หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่ซึ่งแพทย์ที่หน่วยการรับรองได้ตรวจและแสดงว่าไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อีกเลยซึ่งจ่ายเป็นรายเดือน

"หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น" หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล เมืองพัทยา องค์การบริหารส่วนตำบล ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นและหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นอื่นตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

"ปีงบประมาณ" หมายความว่า ปีงบประมาณตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

หมวด ๒
บำเหน็จปกติ

ข้อ ๕ ลูกจ้างประจำจะได้รับบำเหน็จปกติ เมื่อต้องออกจากงานด้วยเหตุหนึ่งเหตุใดดังต่อไปนี้

---

[๖] ระเบียบคำว่า "บำเหน็จปกติ" เพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๖ ตอนพิเศษ ๗ ง หน้า ๕ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๒

[๗] ระเบียบคำว่า "บำเหน็จรายเดือน" เพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๖ ตอนพิเศษ ๗ ง หน้า ๕ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๒

[๘] ระเบียบคำว่า "บำเหน็จพิเศษ" เพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๖ ตอนพิเศษ ๗ ง หน้า ๕ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๒

[๙] ระเบียบคำว่า "บำเหน็จพิเศษรายเดือน" เพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๖ ตอนพิเศษ ๗ ง หน้า ๕ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๒

(๓) สาธารณโทษไปยังความผิด และได้รับอนุญาตจากผู้มีอำนาจสิ่งของนั้นและแต่งตั้ง หรือผู้ได้รับมอบหมายแล้ว

(๒) กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และถูกลงโทษปลดออกจากราชการ

(๓) ป่วยเจ็บไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการของตนโดยสม่ำเสมอ หรือโดยมีใบตรวจแพทย์ซึ่งทางราชการรับรองว่าไม่สามารถหรือไม่สมควรทำงานต่อไป

(๔) ขาดคุณสมบัติเกี่ยวกับสัญชาติ

(๕) ขาดคุณสมบัติเนื่องจากไม่เป็นผู้เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วยความบริสุทธิ์ใจ

(๖) ขาดคุณสมบัติเนื่องจากไปดำรงตำแหน่งกำนัน แพทย์ประจำตำบล สารวัตรกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน

(๗) ขาดคุณสมบัติเนื่องจากไปดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมือง

(๘) ขาดคุณสมบัติเนื่องจากเป็นผู้มีกายหุพพลภาพจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้โดยความสามารถ หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือเป็นโรคตามที่กำหนดในกฎหมาย ว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

(๙) ขาดคุณสมบัติเนื่องจากไปเป็นกรรมการพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง

(๑๐) ขาดคุณสมบัติเนื่องจากเป็นบุคคลล้มละลาย

(๑๑) หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเลิกตำแหน่งหรือยุบตำแหน่ง

(๑๒) หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการของตน ไม่มีประสิทธิภาพหรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ด้วยเหตุใด

(๑๓) ถูกสั่งให้ออกจากราชการเนื่องจากมีเหตุอันควรสงสัยอย่างยิ่งว่าผู้นั้นได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่จากสอบสวนไม่ได้ความชัดพอที่จะลงโทษปลดออกหรือไล่ออกได้ แต่มีมลทินหรือมัวหมองในการที่ถูกสอบสวนนั้นซึ่งถ้าให้ปฏิบัติงานต่อไปอาจจะเป็นการเสื่อมเสียแก่ทางราชการ

(๑๔) ถูกสั่งออกจากราชการเนื่องจากรับโทษจำคุกโดยคำสั่งศาล หรือต้องรับโทษโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษปลดออก หรือไล่ออก

(๑๕) ไปรับราชการทหาร ตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร

(๑๖) ขาดคุณสมบัติในการปฏิบัติงานเป็นลูกจ้างประจำ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ้างลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

ในกรณี (๑) และ (๒) ต้องทำงานเป็นลูกจ้างประจำมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีบริบูรณ์

ในกรณี (๓) ถึง (๑๖) ต้องทำงานเป็นลูกจ้างประจำมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปีบริบูรณ์

ข้อ ๗ บำเหน็จปกติที่จะจ่ายตามความในข้อ ๖ ถ้าลูกจ้างประจำผู้มีสิทธิได้รับตายเสียก่อนได้รับเงินบำเหน็จปกติ เงินดังกล่าวย่อมเป็นมรดกตกทอดแก่ทายาทตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ข้อ ๘ ลูกจ้างประจำผู้ใดตายในระหว่างรับราชการ ถ้าลูกจ้างประจำผู้นั้นได้ทำงานเป็นลูกจ้างประจำมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปีบริบูรณ์ และความตายนั้นมิได้เกิดขึ้นเนื่องจากความประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงของตนเอง ให้จ่ายเงินบำเหน็จปกติเป็นจำนวนตามมาตราที่กำหนดในข้อ ๑๗ แก่ทายาทผู้มีสิทธิได้รับมรดกตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์โดยอนุโลม

เงินบำเหน็จปกติตามวรรคหนึ่ง ให้แบ่งจ่ายแก่ผู้มีสิทธิตามสัดส่วนของเงินมรดก โดยมิต้องคืนส่วนเป็นเงินสมทบกองทุน เนื่องจากเงินดังกล่าวไม่ถือเป็นสินสมรส

ข้อ ๙ ลูกจ้างประจำผู้ใด มีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือถูกฟ้องคดีอาญา หรืออยู่ในระหว่างถูกพักงาน ถ้าถึงแก่ความตายก่อนได้รับการวินิจฉัยเรื่องที่กระทำผิดวินัยหรือก่อนคดีอาญาถึงที่สุด ให้กระทรวงมหาดไทยพิจารณาวินิจฉัยว่าถ้าผู้นั้นไม่ถึงแก่ความตายเสียก่อนจะต้องได้รับโทษ ดังใด่ออกหรือไม่ ถ้าเห็นว่าผู้นั้นจะต้องถูกลงโทษถึงไล่ออก ทายาทของลูกจ้างประจำผู้นั้น ไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จปกติตามข้อ ๘

หมวด ๒/๑[1]
บำเหน็จรายเดือน

ข้อ ๙/๑ ลูกจ้างประจำผู้มีสิทธิรับบำเหน็จปกติ ซึ่งมีเวลาทำงานตั้งแต่สิบห้าปีบริบูรณ์ขึ้นไปจะแสดงความประสงค์ขอรับเป็นบำเหน็จรายเดือนแทนก็ได้

ในกรณีที่ลูกจ้างประจำได้รับบำเหน็จปกติหรือบำเหน็จรายเดือนจากหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นผู้เบิกไปแล้วจะขอเปลี่ยนแปลงความประสงค์อีกไม่ได้

ข้อ ๙/๒ สิทธิในบำเหน็จรายเดือนให้เริ่มตั้งแต่วันที่ลูกจ้างประจำออกจากงานจนกระทั่งถึงแก่ความตาย โดยคำนวณตามเกณฑ์ในข้อ ๑๑/๑

หมวด ๓
บำเหน็จพิเศษ

ข้อ ๑๐ ลูกจ้างประจำหรือลูกจ้างชั่วคราวผู้ใดได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติในหน้าที่ หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่ซึ่งแพทย์ที่ทางราชการรับรองได้ตรวจและแสดงว่าไม่สามารถปฏิบัติงานในหน้าที่ต่อไปได้อีกเลย นอกจากจะได้รับบำเหน็จปกติตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๒ แล้วให้ได้รับบำเหน็จพิเศษอีกด้วย เว้นแต่อันตรายที่ได้รับหรือการป่วยเจ็บนั้นเกิดขึ้นจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง หรือจากความผิดของตนเอง

สำหรับลูกจ้างชั่วคราวไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จปกติตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๒

ข้อ ๑๑ การกำหนดอัตราบำเหน็จพิเศษ กระทรวงมหาดไทยเป็นผู้กำหนดตามสมควรแก่เหตุการณ์ ประกอบกับความพิการทุพพลภาพของผู้นั้น ตามอัตราดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติหน้าที่ในเวลาปกติให้มีอัตราตั้งแต่หกสิบสี่เท่าของอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้าย

(๒) ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดในระหว่างเวลาที่มีการรบการสงคราม การปราบปรามการจลาจล หรือในระหว่างที่มีการประกาศใช้กฎอัยการศึกหรือประสบภาวะฉุกเฉิน ให้มีอัตราตั้งแต่สามสิบหกสิบสี่เท่าของอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้าย

ข้อ ๑๒ ลูกจ้างประจำหรือลูกจ้างชั่วคราว ผู้ได้รับอันตรายดังกล่าวในข้อ ๑๐ ถ้าถึงแก่ความตายเพราะเหตุนั้นก่อนได้รับบำเหน็จพิเศษไป ให้จ่ายบำเหน็จพิเศษแก่ทายาทผู้มีสิทธิรับมรดกตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์โดยอนุโลมตามอัตราดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติหน้าที่ในเวลาปกติ เป็นจำนวนเท่ากับอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้ายสามสิบเดือน

(๒) ปฏิบัติหน้าที่ในเวลาดังกล่าวในข้อ ๑๑ (๒) เป็นจำนวนเท่ากับอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้ายสี่สิบเดือน

---

[1] หมวด ๒/๑ บำเหน็จรายเดือน ข้อ ๙/๑ และข้อ ๙/๒ เพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยประเมินผู้ชำนาญการปฏิบัติการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๑ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๕ ตอนพิเศษ ๗ ง หน้า ๕ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๑

เงินบำเหน็จพิเศษตามวรรคหนึ่ง ให้แบ่งจ่ายแก่ทายาทผู้มีสิทธิตามสัดส่วนของเงินมรดกโดยมิต้องถือเป็นส่วนเป็นสินสมรสก่อนแบ่ง เนื่องจากเงินดังกล่าวไม่ถือเป็นสินสมรส

ในกรณีลูกจ้างชั่วคราวตาย ให้ได้รับบำเหน็จพิเศษสามส่วนในสี่ส่วนของลูกจ้างประจำ

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่ลูกจ้างประจำ หรือลูกจ้างชั่วคราวได้รับอันตราย หรือป่วยเจ็บตามข้อ ๑๐ หรือถึงแก่ความตายตามข้อ ๑๒ ถ้าลูกจ้างผู้นั้นหรือทายาทแล้วแต่กรณี มีสิทธิได้รับทั้งบำเหน็จพิเศษตามระเบียบนี้ เงินส่งเคราะห์ผู้ประสบภัยตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการการปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม เงินค่าทดแทนตามระเบียบว่าด้วยการจ่ายเงินค่าทดแทนและการพิจารณาบำเหน็จความชอบในการช่วยปราบปรามผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ หรือเงินอื่นในลักษณะเดียวกันจากทางราชการหรือจากหน่วยงานอื่นที่หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นสั่งให้ไปปฏิบัติงานให้เลือกรับได้เพียงอย่างหนึ่งแล้วแต่จะเลือก

หมวด ๗/๓[*]

บำเหน็จพิเศษรายเดือน

ข้อ ๑๓/๑ ลูกจ้างประจำผู้มีสิทธิรับบำเหน็จพิเศษจะแสดงความประสงค์ขอรับเป็นบำเหน็จพิเศษรายเดือนแทนก็ได้

ในกรณีที่ลูกจ้างประจำได้รับบำเหน็จพิเศษหรือบำเหน็จพิเศษรายเดือนจากหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นผู้เบิกไปแล้วจะขอเปลี่ยนแปลงความประสงค์อีกไม่ได้

ข้อ ๑๓/๒ สิทธิในบำเหน็จพิเศษรายเดือนให้เริ่มตั้งแต่วันที่ลูกจ้างประจำออกจากงานจนกระทั่งถึงแก่ความตาย โดยคำนวณตามอัตราในข้อ ๑๓/๒ หรือข้อ ๑๓/๓ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๓/๓ ในกรณีที่ลูกจ้างประจำผู้ใดได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บตามข้อ ๑๐ ถ้าลูกจ้างประจำผู้นั้นมีสิทธิรับทั้งบำเหน็จพิเศษรายเดือนตามระเบียบนี้ เงินส่งเคราะห์ผู้ประสบภัยตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม เงินค่าทดแทนตามระเบียบว่าด้วยการจ่ายเงินค่าทดแทนและการพิจารณาบำเหน็จความชอบในการปราบปรามผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ หรือเงินอื่นในลักษณะเดียวกันจากทางราชการหรือจากหน่วยงานอื่นที่หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นสั่งให้ไปปฏิบัติงาน ให้เลือกรับได้เพียงทางเดียว

หมวด ๗/๔[*]

บำเหน็จตกทอด

ข้อ ๑๓/๔ ในกรณีที่ผู้รับบำเหน็จรายเดือน หรือผู้รับบำเหน็จพิเศษรายเดือนถึงแก่ความตายให้จ่ายบำเหน็จตกทอดเป็นจำนวนสิบห้าเท่าของบำเหน็จรายเดือน หรือบำเหน็จพิเศษรายเดือน แล้วแต่กรณีให้แก่ทายาทผู้มีสิทธิตามเกณฑ์ดังนี้

(๑) บุตรให้ได้รับสองส่วน ถ้าผู้ตายมีบุตรตั้งแต่สามคนขึ้นไปให้ได้รับสามส่วน

(๒) สามีหรือภริยาให้ได้รับหนึ่งส่วน

(๓) บิดามารดา หรือบิดาหรือมารดาที่มีชีวิตอยู่ให้ได้รับหนึ่งส่วน

---

[*] หมวด ๗/๓ บำเหน็จพิเศษรายเดือน ข้อ ๑๓/๑ ถึงข้อ ๑๓/๓ เพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๓๐ ตอนพิเศษ ๕ ง หน้า ๕ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๖

[*] หมวด ๗/๔ บำเหน็จตกทอด ข้อ ๑๓/๔ ถึงข้อ ๑๓/๔ เพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๕ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๙ ตอนพิเศษ ๙๘ ง หน้า ๒ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๕

ในกรณีที่ไม่มีทายาทข้อใด หรือทายาทนั้นได้ตายไปเสียก่อนให้แบ่งเงินดังกล่าวระหว่างทายาทผู้มีสิทธิในข้อที่เหลืออยู่

ในกรณีที่ไม่มีทายาททั้งสามข้อดังกล่าว ให้จ่ายแก่บุคคลซึ่งผู้ตายได้แสดงเจตนาไว้ต่อหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดตามแบบและวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

ในกรณีที่ไม่มีทายาทและบุคคลซึ่งผู้ตายได้แสดงเจตนาไว้ตามวรรคสาม หรือบุคคลนั้นได้ตายไปก่อนให้สิทธิในบำเหน็จตกทอดนั้นเป็นอันยุติลง

ในกรณีที่ได้มีการจ่ายบำเหน็จตกทอดไปแล้วหากปรากฏว่ามีบุตร ซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้ตายซึ่งได้มีการฟ้องคดีขอให้รับเด็กเป็นบุตรก่อนหรือภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่บิดาตายหรือนับแต่วันที่ได้รู้ หรือควรได้รู้ถึงความตายของบิดาเพิ่มขึ้น ให้แบ่งบำเหน็จตกทอดนั้นใหม่ระหว่างทายาทผู้มีสิทธิโดยถือว่าบุตรชอบด้วยกฎหมายตามคำพิพากษานั้นเป็นทายาทผู้มีสิทธิตั้งแต่วันตายของลูกจ้างผู้ได้รับบำเหน็จรายเดือน หรือบำเหน็จพิเศษรายเดือน แล้วแต่กรณี ในกรณีเช่นนี้ ให้หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดเรียกคืนบำเหน็จตกทอดจากทายาทซึ่งได้รับบำเหน็จตกทอดไปก่อนแล้วตามระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

ในกรณีที่ไม่สามารถเรียกคืนบำเหน็จตกทอดที่จ่ายให้ทายาทซึ่งรับเงินไปในส่วนของตนตามวรรคห้าได้ หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดไม่ต้องรับผิดชอบจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดให้แก่บุตรซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายอีกหลังจากวันถึงแก่ความตายแต่อย่างใด

บำเหน็จตกทอดตามข้อนี้ ถ้ามีเศษของบาทให้ปัดทิ้ง

ข้อ ๓๗/๕ วิธีการในการยื่นเรื่องขอรับบำเหน็จตกทอดให้นำข้อ ๓๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๕

การนับเวลาทำงานของลูกจ้างประจำสำหรับคำนวณจ่ายบำเหน็จปกติ

ข้อ ๓๙ การนับเวลาสำหรับคำนวณจ่ายบำเหน็จปกตินั้น ให้เริ่มนับตั้งแต่วันเริ่มเข้างานรู้ปฏิบัติงานโดยได้รับค่าจ้าง แต่ไม่ก่อนวันที่มีอายุครบสิบแปดปีบริบูรณ์จนถึงก่อนออกจากงาน หรือก่อนวันพ้นจากหน้าที่ หรือจนถึงวันที่ถึงแก่ความตายแล้วแต่กรณี

ลูกจ้างประจำผู้ใดได้รับค่าจ้างเพราะเหตุขาดงาน ถูกสั่งพัก ให้ตัดเวลาทำงานสำหรับคำนวณบำเหน็จปกติตามส่วนแห่งวันที่ไม่ได้รับค่าจ้างนั้น

ลูกจ้างประจำผู้ใดถูกคัดย้ายมาจากข้าราชการส่วนท้องถิ่นวิสามัญโดยไม่ได้รับเงินพิเศษให้นับเวลาราชการตอนเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นวิสามัญรวมกับเวลาตลอดเป็นลูกจ้างประจำเพื่อประโยชน์ในการคำนวณจ่ายบำเหน็จปกติได้

ลูกจ้างประจำที่ไปรับราชการตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหารโดยมิได้รับบำเหน็จเมื่อออกจากกองประจำการหรือได้รับการลาพักเพื่อรอการปลดโดยไม่มีความเสียหายแล้วกลับเข้าทำงานเป็นลูกจ้างประจำในสังกัดเดิมภายในกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวัน ก็ให้นับเวลาตอนก่อนไปรับราชการทหารกองประจำการและเวลาระหว่างรับราชการทหารกองประจำการรวมเป็นเวลาทำงานสำหรับการคำนวณจ่ายบำเหน็จปกติได้

การนับเวลาตอนไปรับราชการทหารดังกล่าวในวรรคก่อนนั้น ให้นับตั้งแต่วันที่เข้าประจำการในกองประจำการ จนถึงวันออกจากกองประจำการ หรือวันที่ได้รับการลาพักเพื่อรอการปลด แต่ไม่รวมถึงเวลาที่ต้องอยู่ระหว่างตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร

การนับเวลาทำงานสำหรับคำนวณบำเหน็จปกติของลูกจ้างประจำซึ่งโอนมาจากหน่วยราชการในสังกัดกระทรวง ทบวง กรม หรือราชการส่วนท้องถิ่น ให้นับเวลาทำงานสำหรับคำนวณบำเหน็จปกติตามระเบียบว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของราชการหรือระเบียบว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของราชการส่วนท้องถิ่นที่ใช้อยู่ในวันโอนรวมเป็นเวลาทำงานสำหรับคำนวณบำเหน็จปกติด้วย

การนับเวลาทำงานสำหรับคำนวณบำเหน็จปกติของลูกจ้างที่โอนมาจากลูกจ้างประจำซึ่งได้รับค่าจ้างจากเงินบองบประมาณของทางราชการส่วนท้องถิ่นให้นับเวลาทำงานสำหรับคำนวณบำเหน็จปกติตามระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งที่ใช้อยู่ในวันโอน รวมเป็นเวลาทำงานสำหรับคำนวณบำเหน็จปกติด้วย

ข้อ ๑๕ ลูกจ้างประจำผู้ใดถูกสั่งให้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดในระหว่างที่มีการรบ การสงคราม การปราบปรามจลาจล หรือในระหว่างเวลาที่มีการประกาศใช้กฎอัยการศึกหรือประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน ก็ให้นับเวลาทำงานที่ปฏิบัติการตามสั่งนั้นเป็นทวีคูณได้

ลูกจ้างประจำผู้ใดประจำอยู่ปฏิบัติหน้าที่ในเขตที่ได้มีการประกาศใช้กฎอัยการศึกซึ่งคณะรัฐมนตรีได้กำหนดให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งประจำการปฏิบัติหน้าที่อยู่ในเขตนั้นนับเวลาราชการเป็นทวีคูณตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ให้ลูกจ้างประจำผู้นั้นได้นับเวลาทำงานที่ปฏิบัติหน้าที่ในระหว่างนั้นเป็นทวีคูณด้วย*

ในกรณีที่ลูกจ้างมีเวลาทำงาน ซึ่งอาจนับเป็นทวีคูณในเวลาเดียวกันได้หลายประการให้นับเวลาระหว่างนั้นเป็นทวีคูณแต่ประการเดียว

หมวด ๕**

วิธีคำนวณบำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน และบำเหน็จพิเศษรายเดือน

ข้อ ๑๖ การนับเวลาทำงานสำหรับคำนวณจ่ายบำเหน็จปกติ และบำเหน็จรายเดือน ให้นับเป็นจำนวนเดือน สำหรับเวลาทำงานถ้ามีเศษยายระยะ ให้นับเวลาทำงานรวมกันโดยคิดสามสิบวันเป็นหนึ่งเดือน เศษของเดือนถ้าถึงสิบห้าวันให้นับเป็นหนึ่งเดือน ถ้าไม่ถึงสิบห้าวันให้ปัดทิ้ง

ข้อ ๑๗ การคำนวณบำเหน็จปกติ ให้คำนวณจากค่าจ้างเดือนสุดท้าย คูณด้วยจำนวนเดือนที่ทำงานหารด้วยสิบสอง

ข้อ ๑๗/๑ การคำนวณบำเหน็จรายเดือน ให้คำนวณจากค่าจ้างเดือนสุดท้าย คูณด้วยจำนวนเดือนที่ทำงานหารด้วยสิบสอง แล้วหารด้วยร้อยสิบ

ข้อ ๑๗/๒ การคำนวณบำเหน็จพิเศษรายเดือน กรณีปฏิบัติหน้าที่ในเวลาปกติให้หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดเป็นผู้กำหนดตามจำนวนที่เห็นสมควร โดยคำนึงถึงความร้ายแรงของเหตุการณ์ประกอบกับความพิการและทุพพลภาพของลูกจ้างประจำ โดยกำหนดไม่น้อยกว่าหกเท่าของค่าจ้างเดือนสุดท้ายแต่ไม่เกินยี่สิบสี่เท่าของค่าจ้างเดือนสุดท้าย แล้วหารด้วยห้าสิบ

ข้อ ๑๗/๓ การคำนวณบำเหน็จพิเศษรายเดือน กรณีปฏิบัติหน้าที่ตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดในระหว่างที่มีการรบ การสงคราม การปราบปรามจลาจล หรือในระหว่างที่มีการประกาศใช้กฎอัยการศึก หรือประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน ให้หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดเป็นผู้กำหนดตามจำนวนที่เห็นสมควร โดยคำนึงถึงความร้ายแรงของเหตุการณ์ประกอบกับความพิการและเหตุทุพพลภาพของ

---

* ข้อ ๑๕ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๘ ตอนพิเศษ ๖๘ ง หน้า ๗ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๔๔

** หมวด ๕ ข้อ ๑๖ ข้อ ๑๗ ข้อ ๑๗/๑ ข้อ ๑๗/๒ ข้อ ๑๗/๓ ข้อ ๑๗/๔ และข้อ ๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๐ ตอนพิเศษ ๗ ง หน้า ๕ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๔๖

ลูกจ้างประจำโดยกำหนดไม่น้อยกว่าสามสิบหกเท่าของค่าจ้างเดือนสุดท้ายแต่ไม่เกินสี่สิบสองเท่าของค่าจ้างเดือนสุดท้าย แล้วหารด้วยห้าสิบ

ข้อ ๓๗/๔ บำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษ และบำเหน็จดิเศษรายเดือน ของลูกจ้างประจำ ถ้ามีเศษของบาทให้ปัดทิ้ง

ข้อ ๓๘ การยื่นเรื่องราวขอรับบำเหน็จลูกจ้าง ให้ดำเนินตามแบบและวิธีการที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกำหนด

หมวด ๖[๓]
การสั่งจ่ายบำเหน็จ

ข้อ ๓๙ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือนายกเทศมนตรี หรือนายกองค์การบริหารส่วนตำบล แล้วแต่กรณีเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาสั่งจ่ายเงินบำเหน็จตามระเบียบนี้

หมวด ๗
บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๐ การสั่งให้ลูกจ้างประจำของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดไปปฏิบัติงานระหว่างราชการส่วนท้องถิ่นด้วยกัน ให้นับเวลาระหว่างที่ถูกสั่งให้ปฏิบัติงานนั้นเป็นเวลาสำหรับคำนวณจ่ายเป็นบำเหน็จปกติได้

ข้อ ๒๑ ลูกจ้างประจำผู้ใดทางหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นสั่งให้ไปปฏิบัติงานเป็นการชั่วคราว ในส่วนราชการอื่น หรือรัฐวิสาหกิจซึ่งมิได้รับเงินเดือนนั้นโดยไม่ได้รับค่าจ้างตลอดมา ให้นับเวลาระหว่างที่ถูกสั่งให้ไปปฏิบัติงานนั้นเป็นเวลาสำหรับคำนวณจ่ายบำเหน็จปกติได้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๒
ชำนิ ศักดิเศรษฐ์
รัฐมนตรีช่วยว่าการ ฯ รักษาราชการแทน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

---

[๓] หมวด ๖ ข้อ ๓๙ ถูกไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๓ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๗ ตอนพิเศษ ๑๑ ง หน้า ๕ วันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๓

ด่วนที่สุด

ที่ มท. 0313.4/ว 16597

กรมการปกครอง
ถนนอัษฎางค์ กท 10200

27 มิถุนายน 2537

เรื่อง การนับอายุบุคคล

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

ด้วยกรมการปกครองได้รับแจ้งจากกระทรวงการคลังว่า เนื่องจากในปัจจุบันได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ในส่วนที่เกี่ยวกับการนับอายุบุคคล โดยบัญญัติวิธีการนับอายุของบุคคลไว้เป็นเรื่องเฉพาะตามมาตรา 16 ซึ่งบัญญัติว่า "การนับอายุของบุคคลให้เริ่มนับแต่วันเกิด... ฯลฯ" (มีผลใช้บังคับตามกฎหมาย เมื่อวันที่ 8 มิถุนายน 2535) จึงทำให้การนับอายุของบุคคลซึ่งถือปฏิบัติอยู่เดิมเปลี่ยนแปลงไป มีผลกระทบต่อการคำนวณนับอายุของบุคคลกรณีต้องออกจากราชการเพราะเหตุสูงอายุ รวมทั้งการเบิกจ่ายบำนาญพิเศษ และบำเหน็จตกทอดในส่วนของบุตรข้าราชการผู้ตาย เป็นต้น

กรมการปกครองพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการคำนวณนับอายุของบุคคลเป็นไปตามกฎหมายที่ได้มีบทบัญญัติในการนับอายุของบุคคลไว้โดยเฉพาะ และเพื่อให้การปฏิบัติเป็นไปในแนวทางเดียวกัน จึงขอให้จังหวัดแจ้งหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นทุกแห่งถือปฏิบัติการนับอายุบุคคล ดังนี้

1. บุคคลซึ่งเกิดในวันที่ 1 ตุลาคม 2477 จะมีอายุครบ 60 บริบูรณ์ ในวันที่ 30 กันยายน 2537 ตามนัยมาตรา 16 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ที่ใช้บังคับในปัจจุบัน) ให้บุคคลผู้นั้นพ้นจากราชการ ตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2529 ในวันที่ 1 ตุลาคม 2537 (รับราชการได้ถึงวันที่ 30 กันยายน 2537)

สำหรับผู้ที่เกิดในวันที่ 1 ตุลาคม 2478 และวันที่ 1 ตุลาคม ของปีต่อๆ ไป ก็ให้ถือหลักการนับอายุครบ 60 บริบูรณ์ และพ้นจากราชการตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ตามนัยดังกล่าวข้างต้น

/2. การนับอายุ....

2. การนับอายุของบุคคลในกรณีอื่นๆ เช่น การลาออกจากราชการเพราะอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ หรือการเบิกจ่ายเงินบำนาญพิเศษและบำเหน็จตกทอดในส่วนของบุตรข้าราชการผู้ตาย ให้ถือปฏิบัติการนับอายุของบุคคลตามนัยมาตรา 16 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ที่ใช้บังคับในปัจจุบัน) ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายไพฑูรย์ บุญวัฒน์)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมการปกครอง

สำนักบริหารการคลังส่วนท้องถิ่น
ส่วนการคลังท้องถิ่น
โทร (02) 2227832
โทรสาร (02) 2236780

ที่ มท. 0313.4/ว 1818

กรมการปกครอง
ถนนอัษฎางค์ กท 10200

1 สิงหาคม 2544

เรื่อง การแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอด

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกรมการปกครอง ที่ มท 0313.4/ว 38 ลงวันที่ 28 มีนาคม 2544

ตามที่กระทรวงมหาดไทยได้กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอด ตามมาตรา 47 และมาตรา 48 แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2543 โดยออกประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอด เพื่อให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือผู้รับบำนาญ ซึ่งไม่มีทายาทผู้มีสิทธิได้แสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอด โดยทำเป็นหนังสือยื่นไว้ต่อราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงมหาดไทย ตามหนังสือที่อ้างถึง นั้น

เนื่องจากปรากฏว่า มีข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือผู้รับบำนาญ รวมทั้งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องบางส่วนเข้าใจคลาดเคลื่อนเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการในการแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอด เช่น กรอกแบบแสดงเจตนาระบุตัวทายาทผู้มีสิทธิจะได้รับบำเหน็จตกทอดที่กำหนดไว้ตามกฎหมาย (บุตร สามีหรือภริยา บิดามารดาที่ชอบด้วยกฎหมาย) หรือส่งแบบหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดไปยังกรมการปกครอง ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวเป็นไปอย่างถูกต้องชัดเจนและเป็นไปในแนวทางเดียวกัน จึงขอชี้แจงทำความเข้าใจ ดังนี้

1. เมื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือผู้รับบำนาญถึงแก่ความตายให้ทายาทที่กำหนดไว้ตามกฎหมาย ได้แก่ บุตร สามีหรือภริยา บิดามารดาที่ชอบด้วยกฎหมาย เป็นผู้มีสิทธิขอรับบำเหน็จตกทอดลำดับแรก แต่ถ้าไม่มีทายาทตามที่กฎหมายกำหนด ให้บุคคลซึ่งผู้ตายได้แสดงเจตนาไว้ต่อราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัด (องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือเทศบาล หรือเมืองพัทยา หรือองค์การบริหารส่วนตำบล) ตามแบบและวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด เป็นผู้มีสิทธิขอรับบำเหน็จตกทอด

2. การแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอด จะแสดงไว้เฉพาะบุคคลธรรมดาเท่านั้น โดยไม่รวมถึงนิติบุคคล ซึ่งการแสดงเจตนาดังกล่าวจะต้องระบุชื่อสกุลของบุคคลและสัดส่วนของบำเหน็จตกทอดให้ชัดเจน โดยทำขึ้น 2 ฉบับ มีข้อความตรงกัน

/3.เมื่อข้าราชการ...

3. เมื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือผู้รับบำนาญได้กรอกแบบแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดแล้ว ให้ยื่นต่อราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัด หรือราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดผู้เบิกจ่ายบำนาญและให้เจ้าหน้าที่ที่ราชการส่วนท้องถิ่นมอบหมายซึ่งเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นไม่ต่ำกว่าระดับ 3 ตรวจสอบข้อความที่ผู้แสดงเจตนากรอกในแบบหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดให้ถูกต้องและเป็นไปตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอด แล้วจึงลงชื่อในแบบแสดงเจตนาทั้งต้นฉบับทั้ง 2 ฉบับ คืนให้ผู้แสดงเจตนา 1 ฉบับ อีกฉบับเก็บไว้เป็นหลักฐานในสมุดบันทึกประวัติ หรือเก็บไว้ที่ราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดผู้เบิกจ่ายบำนาญ (องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือเทศบาล หรือเมืองพัทยา หรือองค์การบริหารส่วนตำบล)

อนึ่ง สำหรับแบบหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดที่ราชการส่วนท้องถิ่นได้รับแล้วจากข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือผู้รับบำนาญ ขอให้ดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวข้างต้นด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดแจ้งให้หน่วยงานในสังกัดทราบ และแจ้งให้เจ้าหน้าที่ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบเพื่อถือปฏิบัติโดยเคร่งครัดต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสาโรช คัชมาตย์)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมการปกครอง

สำนักบริหารราชการส่วนท้องถิ่น
โทร. 0-2226-0530-4 ต่อ 18
โทรสาร 0-2221-1382, 0-2223-6780

ที่ มท ๐๘๑๓.๔/ว ๓๙

ถึง ที่ทำการปกครองจังหวัด (ฝ่ายท้องถิ่น) ทุกจังหวัด

ตามที่ได้ส่งสำเนาพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๑๐๔ ก วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๓ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๓ เป็นต้นไป เพื่อโปรดแจ้งองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นทราบ และถือปฏิบัติ ตามหนังสือกรมการปกครอง ที่ มท ๐๘๑๓.๔/ว ๑๖๑ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๔๓ นั้น

กรมการปกครองขอส่งประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอด ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๔๔ พร้อมแบบหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอด และใบมอบฉันทะ เพื่อโปรดแจ้งองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นทราบและถือปฏิบัติต่อไป

กรมการปกครอง
วัลลภ หริ่งทอง
๒๙ มีนาคม ๒๕๔๔

สำนักบริหารงานการส่วนท้องถิ่น
ส่วนการคลังท้องถิ่น
โทร. (๐๒) ๒๒๖๐๕๓๐-๙ ต่อ ๑๙
โทรสาร (๐๒) ๒๒๑๑๓๗๒, ๒๒๐๖๗๕๐

ประกาศกระทรวงมหาดไทย
เรื่อง การแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๗ และมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือผู้รับบำนาญแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดตามแบบที่แนบท้ายประกาศนี้ ต่อราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัด หรือราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดผู้เบิกจ่ายบำนาญ

ข้อ ๒ การแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดจะมีผลนับแต่วันที่ได้ยื่นหนังสือแสดงเจตนาต่อราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัด หรือราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดผู้เบิกจ่ายบำนาญ

ข้อ ๓ ให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือผู้รับบำนาญแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดได้ไม่เกินสามคน กรณีที่แสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดเกินกว่าหนึ่งคน ให้กำหนดส่วนของบุคคลที่จะมีสิทธิได้รับให้ชัดเจนด้วย ในกรณีที่ไม่ได้กำหนดส่วนไว้ให้ถือว่าทุกคนมีสิทธิได้รับในอัตราส่วนที่เท่ากัน

กรณีบุคคลซึ่งข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือผู้รับบำนาญได้แสดงเจตนาให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอดรายใดได้ถึงแก่กรรมไปก่อน ให้แบ่งบำเหน็จตกทอดนั้นให้แก่บุคคลผู้มีสิทธิที่ยังมีชีวิตอยู่ ตามส่วนที่ระบุไว้ในหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอด

ข้อ ๔ กรณีผู้แสดงเจตนาเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นให้ยอมหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดไว้ที่ราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัด และให้บันทึกหนังสือแสดงเจตนาดังกล่าวไว้ในสมุดบันทึกประวัติ ด้วย

ข้อ ๕ กรณีผู้แสดงเจตนาเป็นผู้รับบำนาญ ให้มอบหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดไว้ที่ราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดผู้เบิกจ่ายบำนาญเพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐาน เมื่อมีการโอนบำนาญไปเบิกจ่ายที่ใด ก็ให้ราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดผู้เบิกจ่ายบำนาญส่งหนังสือแสดงเจตนาดังกล่าวตามไปพร้อมคู่ฉบับหนังสือสำคัญการโอนบำนาญ เพื่อให้ราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดผู้เบิกจ่ายบำนาญแห่งใหม่เก็บไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๖ กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือผู้รับบำนาญประสงค์จะเปลี่ยนแปลงตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดในภายหลัง ให้ทำหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดฉบับใหม่แทนฉบับเดิมเพื่อนำไปยื่นต่อราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัด หรือราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดผู้เบิกจ่ายบำนาญ และให้บันทึกการเปลี่ยนแปลงเพื่อยกเลิกหนังสือแสดงเจตนาในหนังสือแสดงเจตนาฉบับเดิมด้วย ในกรณีที่ไม่สามารถไปยื่นหนังสือแสดงเจตนาฉบับใหม่ และดำเนินการบันทึกการเปลี่ยนแปลงตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดด้วยตนเอง ให้ทำหนังสือมอบฉันทะให้บุคคลอื่นไปดำเนินการแทนตามแบบที่แนบท้าย ประกาศนี้

ข้อ ๗ การชดใช้ ยึดอายัด หรือการแก้ไขเปลี่ยนแปลงในหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดให้ลงลายมือชื่อกำกับไว้

ทั้งนี้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔

ร้อยตำรวจเอก
(ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

แบบหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอด

เขียนที่_____

วันที่_____เดือน_____พ.ศ. _____ (๑)

ข้าพเจ้า_____(๒) เป็น [ ] ข้าราชการส่วนท้องถิ่น [ ] ผู้รับบำนาญ ระดับ_____ตำแหน่ง_____สังกัดราชการส่วนท้องถิ่น_____ อำเภอ_____จังหวัด_____ได้รับ [ ] เงินเดือนเดือนละ_____(๓) บาท [ ] บำหน้าญเดือนละ_____(๓) บาท ในกรณีข้าพเจ้าไม่มีทายาทผู้มีสิทธิจะได้รับบำเหน็จตกทอด (บุตร สามี หรือภริยา และบิดามารดาที่ชอบด้วยกฎหมาย) ตามมาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓ จึงขอแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอด โดยหนังสือ ฉบับนี้ว่า เมื่อข้าพเจ้าถึงแก่ความตายข้าพเจ้าประสงค์ให้จ่ายเงินบำเหน็จตกทอดแก่บุคคล รวม _____(๔)_____คน ดังมีรายชื่อต่อไปนี้

๑. _____(๔) ให้ได้รับ_____(๖) ส่วน ซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่บ้านเลขที่_____หมู่ที่_____ถนน_____ตำบล/แขวง_____ อำเภอ/เขต_____จังหวัด_____รหัสไปรษณีย์_____ โทรศัพท์_____

๒. _____(๔) ให้ได้รับ_____(๖) ส่วน ซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่บ้านเลขที่_____หมู่ที่_____ถนน_____ตำบล/แขวง_____ อำเภอ/เขต_____จังหวัด_____รหัสไปรษณีย์_____ โทรศัพท์_____

๓. _____(๔) ให้ได้รับ_____(๖) ส่วน ซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่บ้านเลขที่_____หมู่ที่_____ถนน_____ตำบล/แขวง_____ อำเภอ/เขต_____จังหวัด_____รหัสไปรษณีย์_____ โทรศัพท์_____

ลงชื่อ_____ผู้แสดงเจตนา

(_____)

ลงชื่อ_____พยาน

(_____)

ลงชื่อ_____พยาน

(_____)

ได้นำหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดเก็บไว้เป็นหลักฐานแล้ว

ลงชื่อ.....(๙).....เจ้าหน้าที่
(.....)
ตำแหน่ง.....
วันที่...../...../.....

บันทึกการเปลี่ยนแปลง

ข้าพเจ้าขอยกเลิกหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดฉบับนี้ โดยได้แสดงเจตนาใหม่ตามหนังสือแสดงเจตนาลงวันที่.....ซึ่งให้.....
.....
เป็นผู้มีสิทธิรับบำเหน็จตกทอดเมื่อข้าพเจ้าถึงแก่กรรมตาย

ลงชื่อ.....ผู้แสดงเจตนา/ผู้รับมอบฉันทะ
(.....)
วันที่...../...../.....

หมายเหตุ ๑. การขูดลบ ขีดฆ่า หรือการแก้ไขเปลี่ยนแปลงอย่างอื่นในหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดให้ลงลายมือชื่อกำกับไว้

๒. ให้ใส่เครื่องหมาย/ในช่อง [ ] ที่ใช้

๓. หนังสือแสดงเจตนานี้ให้ทำขึ้น ๒ ฉบับ มีข้อความถูกต้องตรงกันเก็บไว้ที่ผู้แสดงเจตนา ๑ ฉบับ อีกฉบับหนึ่ง ส่งไปเก็บไว้ที่สมุดแฟ้มประวัติ สำหรับผู้รับบำนาญให้เก็บไว้ที่ราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดผู้เบิกบำนาญ ๑ ฉบับ

คำอธิบายการกรอกแบบหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอด

(๑) ให้ระบุวัน เดือน ปี ที่แสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอด

(๒) ให้ระบุคำนำหน้า ชื่อ และนามสกุล ของผู้แสดงเจตนา

(๓) ให้ระบุเงินเดือน บำนาญ ที่ได้รับอยู่ขณะที่แสดงเจตนา

(๔) ให้ระบุจำนวนผู้มีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอดได้ไม่เกิน ๓ คน

(๕) ให้ระบุคำนำหน้า ชื่อ และนามสกุล ของผู้มีสิทธิรับบำเหน็จตกทอด

(๖) กรณีระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดไว้มากกว่าหนึ่งคนให้กำหนดส่วนที่จะมีสิทธิได้รับให้ชัดเจนด้วย เช่น นาย ก. ให้ได้รับ ๑ ส่วน นางสาว ข. ให้ได้รับ ๑ ส่วน และเด็กหญิง ค. ให้ได้รับ ๒ ส่วน เป็นต้น

(๗) เจ้าหน้าที่ที่ราชการส่วนท้องถิ่นมอบหมาย ซึ่งเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นไม่ต่ำกว่า ระดับ ๓

ใบมอบฉันทะ

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

ข้าพเจ้า.....เป็น [ ] ข้าราชการส่วนท้องถิ่น [ ] ผู้รับบำนาญ

ระดับ.....ตำแหน่ง.....

สังกัดราชการส่วนท้องถิ่น.....อำเภอ.....

จังหวัด.....อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ถนน.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....ขอมอบฉันทะให้.....

อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....

โทรศัพท์.....เป็นผู้ดำเนินการยื่นหนังสือแสดงเจตนาเปลี่ยนตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดและบันทึกการเปลี่ยนแปลงเพื่อยกเลิกหนังสือแสดงเจตนาฉบับเดิมแทน ข้าพเจ้าตามหนังสือแสดงเจตนาลงวันที่.....ที่แนบมาพร้อมนี้

ลงชื่อ.....ผู้มอบฉันทะ

(.....)

ลงชื่อ.....ผู้รับมอบฉันทะ

(.....)

ลงชื่อ.....พยาน

(.....)

ลงชื่อ.....พยาน

(.....)

หมายเหตุ ๑. ให้แนบสำเนาบัตรประจำตัวของผู้มอบฉันทะและผู้รับมอบฉันทะพร้อมทั้งรับรองสำเนาถูกต้องด้วย

๒. ให้ถือหนังสือฉบับนี้ไว้รวมกับหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดฉบับที่ยื่นไว้ต่อราชการส่วนท้องถิ่น

ที่ มท. 0808.4/ว 591

ถึง สำนักงานท้องถิ่นจังหวัด ทุกจังหวัด

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ได้รับข้อหารือเป็นจำนวนมากในประเด็นต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. ข้าราชการพลเรือนที่เคยรับราชการส่วนท้องถิ่นมาก่อน เมื่อได้รับการโอนไปยังราชการส่วนท้องถิ่น จะมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละสี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติหรือไม่

2. หารือการคำนวณการแปลงสัดส่วนการรับผิดชอบของเงินบำเหน็จ บำนาญ ระหว่างราชการส่วนกลางกับกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ก.บ.ท.) ของข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ได้รับการโอน หรือระหว่างราชการส่วนกลางกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ของลูกจ้างที่ได้รับการโอน

3. หารือแนวทางปฏิบัติในการออกคำสั่งจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการที่โอนไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เพื่อเป็นแนวทางการจ่ายเงิน บำเหน็จ บำนาญ บำเหน็จดอกเบี้ยหรือบำเหน็จลูกจ้างของข้าราชการและลูกจ้างที่โอนไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ขอเรียนว่า

1. ข้าราชการพลเรือนที่เคยรับราชการส่วนท้องถิ่นมาก่อน เมื่อได้รับการโอนไปยังราชการส่วนท้องถิ่น จะมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละสี่สิบห้าหรือไม่ นั้น ตามหลักการตามกฎหมายแล้วถือว่าการที่ข้าราชการผู้นั้นโอนจากราชการส่วนท้องถิ่น ไปเป็นข้าราชการพลเรือนในครั้งแรกนั้นเป็นการเปลี่ยนสังกัดก่อรับราชการ ไม่ใช่การออกจากราชการด้วยเหตุต่างๆ ตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงยังไม่ถือสิทธิที่จะได้รับเงินเพิ่มร้อยละสี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2546 ข้อ 39 ดังนั้น เมื่อข้าราชการถ่ายโอนมายังราชการส่วนท้องถิ่น หลังวันที่ 1 ตุลาคม 2535 เมื่อเกษียณอายุลง จึงไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละสี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติ หรือเงินบำนาญพิเศษตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2546 ข้อ 39

2. การคำนวณสัดส่วนเงินบำเหน็จบำนาญ ขอให้ถือปฏิบัติตามแนวทางการคำนวณที่ส่งมาพร้อมนี้

/3. การออกคำสั่ง

3.การออกคำสั่งจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญให้ถือปฏิบัติเช่นเดียวกับระเบียบกระทรวงมหาดไทยได้กำหนดไว้แล้ว กล่าวคือ ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ออกคำสั่งจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่น และระบุให้ชัดเจนว่าจ่ายให้แก่ใครเป็นเงินเท่าใดหรือเดือนละเท่าใด ตั้งแต่เมื่อใด ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2546 ข้อ 26 ส่วนกรณีลูกจ้างประจำ ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นผู้ออกคำสั่งจ่ายเงินบำเหน็จลูกจ้าง ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ข้อ 19

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดทราบด้วย

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. 0-2241-9030, 0-2241-9033

ด่วนมาก

ที่ มท. 0808.5/ว 468

กระทรวงมหาดไทย

ถนนอัษฎางค์ กทม. 10200

14 กุมภาพันธ์ 2548

เรื่อง ชักซ้อมแนวทางและวิธีการขอรับบำเหน็จคำรงชีพของข้าราชการส่วนท้องถิ่น

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2548 จำนวน 1 ฉบับ

2. หนังสือสำคัญจ่ายเงินบำนาญครั้งสุดท้าย (บ.ท. 13) จำนวน 1 ฉบับ

3. แบบรับบำเหน็จคำรงชีพ (บ.ท. 16) จำนวน 1 ฉบับ

4. แบบทะเบียนคุมการจ่ายเงินบำเหน็จคำรงชีพ (บ.ท. 17) จำนวน 1 ฉบับ

กระทรวงมหาดไทย ได้แก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 (และที่แก้ไขเพิ่มเติม) โดยจัดทำเป็นพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2548 (รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 1) และร่างกฎกระทรวงกำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จคำรงชีพของข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ... โดยมีสาระสำคัญเพิ่มเติมหลักการของบำเหน็จคำรงชีพที่ให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญขอรับบำเหน็จคำรงชีพได้ในอัตราไม่เกินสิบห้าเท่าของบำนาญรายเดือนที่ได้รับ แต่ไม่เกินสองแสนบาท

บัดนี้ พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2548 ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 122 ตอนที่ 13 ก วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2548 และมีผลบังคับใช้แล้ว ดังนั้น เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถจ่ายเงินบำเหน็จคำรงชีพให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญได้อย่างรวดเร็ว ทันทีที่กฎกระทรวงมีผลบังคับใช้ จึงให้จังหวัดดำเนินการ ดังนี้

1. ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแจ้งให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญทราบสาระสำคัญของพระราชบัญญัติตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 1 หากผู้รับบำนาญประสงค์จะขอรับบำเหน็จคำรงชีพให้กรอกแบบฟอร์มขอรับบำเหน็จคำรงชีพ (บ.ท. 16) ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 3 ยื่นต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2. ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบด้านการเบิกจ่ายบำเหน็จบำนาญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลตามแบบขอรับบำเหน็จคำรงชีพ (บ.ท. 16) ตามข้อ 1 กับข้อมูลการจ่ายเงินบำนาญปกติและบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ (ถ้ามี) ในทะเบียนที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจ่ายเงินบำนาญประจำเดือน และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรวบรวมแบบขอรับบำเหน็จคำรงชีพ (บ.ท. 16) ที่ตรวจสอบแล้วส่งให้จังหวัด

3. ให้จังหวัด โดยสำนักงานท้องถิ่นจังหวัด เตรียมจัดทำคำสั่งจ่ายเงินบำเหน็จดำรงชีพ โดยสาระสำคัญตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2544 ข้อ 26 เพื่อให้ความยินยอมแต่งตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดในฐานะผู้มีอำนาจพิจารณาสั่งจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญ ตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 (แก้ไขเพิ่มเติม) มาตรา 50 ได้สั่นพิพิกระทรวงนิยมยังคับใช้ โดยแบ่งประเภทการจ่ายเงินบำเหน็จดำรงชีพของข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญ ดังนี้

(1) ผู้รับบำเหน็จดำรงชีพตำแหน่งข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ครูสังกัดเทศบาล ให้จ่ายจากเงินอุดหนุนรัฐบาล

(2) ผู้รับบำเหน็จดำรงชีพของข้าราชการที่ย้ายโอนมายังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามโครงการถ่ายโอนบุคลากรสายครู ให้จ่ายจากเงินอุดหนุนรัฐบาลและเงินกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ก.บ.ท.) ตามหนังสือสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท 0808.4/ว 1323 ลงวันที่ 11 พฤศจิกายน 2546

(3) ผู้รับบำเหน็จดำรงชีพตำแหน่งอื่น ให้จ่ายจากเงินกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ก.บ.ท.)

4. เมื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้มีการจ่ายเงินบำเหน็จดำรงชีพให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญแล้ว ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบจัดทำทะเบียนคุมการจ่ายเงินบำเหน็จดำรงชีพ (บ.ท. 17) ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 4 เพื่อใช้ควบคุมและตรวจสอบการเบิกจ่ายเงินบำเหน็จดำรงชีพให้เป็นปัจจุบัน เพื่อเป็นหลักฐานเมื่อผู้รับบำนาญถึงแก่กรรมและต้องจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดให้แก่ทายาท

5. ในกรณีที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญเปลี่ยนแปลงสถานที่รับบำนาญ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นทำการเพิ่มเติมในรายการเรียกเก็บเงินตามระเบียบหนังสือสำคัญจ่ายเงินครั้งสุดท้าย (บ.ท. 13) ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 2 เพื่อใช้เป็นหลักฐานในการควบคุมและตรวจสอบการได้รับบำเหน็จดำรงชีพของข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญที่ขอเปลี่ยนแปลงสถานที่รับบำนาญ

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และพิจารณาดำเนินการต่อไป เมื่อกระทรวงมีผลบังคับใช้แล้ว จะได้แจ้งให้ทราบโดยด่วนต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายชาญชัย ชุนหรัญชู)
รองปลัดกระทรวง รักษาราชการแทน
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
โทร. 0-2241-9000 ต่อ 1402-1405
โทรสาร 0-2241-9032

ที่ มท. 0808.5/ว 2598

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ กทม 10200

16 สิงหาคม 2548

เรื่อง การเบิกจ่ายเงินบำนาญประจำเดือน

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างถึง ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2546

ตามที่ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2546 ข้อ 29 วรรคสาม กำหนดให้จ่ายบำนาญประจำเดือนไม่เกินห้าวันทำการ สำหรับกรณีผู้รับบำนาญในวันทำการก่อนวันทำการสุดท้ายของเดือนของวันทำการ สำหรับกรณีที่ต้องเบิกเงินจากธนาคารหรือผู้มีสิทธิรับบำนาญได้รับบำนาญทางธนาคาร ให้จ่ายในวันทำการก่อนวันทำการสุดท้ายของธนาคารในเดือนนั้น สองวันทำการ นั้น

เนื่องจากกระทรวงการคลังได้กำหนดวันจ่ายเงินเดือนและบำนาญประจำเดือนขึ้นใหม่ โดยการจ่ายบำนาญประจำเดือน ให้จ่ายในวันทำการก่อนวันทำการสุดท้ายของเดือนห้าวันทำการ สำหรับกรณีที่ต้องเบิกจากธนาคารหรือผู้มีสิทธิรับบำนาญได้รับบำนาญทางธนาคารให้จ่ายในวันทำการก่อนวันทำการสุดท้ายของเดือนห้าวันทำการ ดังนั้น เพื่อให้การเบิกจ่ายบำเหน็จบำนาญรายเดือนของข้าราชการส่วนท้องถิ่นเป็นไปในแนวทางเดียวกัน ตามที่กระทรวงการคลังกำหนด จึงขอให้แจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ให้จ่ายเงินบำนาญประจำเดือนในวันทำการก่อนวันทำการสุดท้ายของเดือน ห้าวันทำการ สำหรับกรณีที่ต้องเบิกเงินจากธนาคารหรือผู้มีสิทธิรับบำนาญได้รับบำนาญทางธนาคาร ให้จ่ายในวันทำการก่อนวันทำการสุดท้ายของเดือนห้าวันทำการ ทั้งนี้ตั้งแต่เดือนสิงหาคม 2548 เป็นต้นไป

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายอนุชา โยธาประเสริฐ)
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย
หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านพัฒนาชุมชนและส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. 0-2241-9000 ต่อ 1402 – 1405 โทรสาร 0-2241-9052

ด่วนมาก
ที่ มท ๐๘๐๘.๔๖ ๒๕๔๔

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๒

เรื่อง แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการขอรับบำเหน็จดำรงชีพกรณีผู้รับบำนาญอายุตั้งแต่ ๖๕ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กฎกระทรวงกำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จดำรงชีพ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒ จำนวน ๑ ฉบับ
๒. ประกาศสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เล่ม ๑๒๖ ตอนที่ ๔๖ ก วันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๒ จำนวน ๑ ฉบับ
๓. หนังสือรับรองและขอรับบำเหน็จดำรงชีพกรณีผู้รับบำนาญอายุตั้งแต่ ๖๕ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป (บ.ท. ๑๙) จำนวน ๑ ฉบับ
๔. ทะเบียนคุมการจ่ายเงินบำเหน็จดำรงชีพ (บ.ท. ๑๙) จำนวน ๑ ฉบับ
๕. หนังสือสำคัญจ่ายเงินบำนาญครั้งสุดท้าย (บ.ท. ๓๓) จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้ลงนามในกฎกระทรวงกำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จดำรงชีพ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒ โดยมีสาระสำคัญ คือ ให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญมีสิทธิขอรับบำเหน็จดำรงชีพในอัตรา ๑๕ เท่าของบำนาญรายเดือนที่ได้รับ แต่ไม่เกิน ๔๐๐,๐๐๐ บาท โดย

(๑) ผู้รับบำนาญซึ่งมีอายุต่ำกว่า ๖๕ ปีบริบูรณ์ ให้มีสิทธิขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้ไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท

(๒) ผู้รับบำนาญซึ่งมีอายุตั้งแต่ ๖๕ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป ให้มีสิทธิขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้ไม่เกิน ๔๐๐,๐๐๐ บาท แต่ถ้าผู้รับบำนาญนั้นได้ใช้สิทธิตาม (๑) ไปแล้ว ให้ขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้ไม่เกินส่วนที่ยังไม่ครบตามสิทธิของผู้นั้น แต่รวมกันแล้วไม่เกิน ๔๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งกฎกระทรวงดังกล่าวได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๒๖ ตอนที่ ๔๖ ก ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๒ และมีผลบังคับใช้แล้ว ดังรายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ และ ๒

เพื่อให้การเบิกจ่ายบำเหน็จดำรงชีพตามกฎกระทรวงดังกล่าว เป็นไปด้วยความเรียบร้อย กระทรวงมหาดไทยได้กำหนดแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการขอรับบำเหน็จดำรงชีพกรณีผู้รับบำนาญอายุตั้งแต่ ๖๕ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป ดังนี้

๑. ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแจ้งข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญทราบสาระสำคัญของกฎกระทรวงกำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จดำรงชีพ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒ และให้ผู้รับบำนาญที่มีสิทธิ ซึ่งมีอายุตั้งแต่ ๖๕ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป และประสงค์จะขอรับบำเหน็จดำรงชีพตามกฎกระทรวงดังกล่าว กรอกรายการในหนังสือรับรองและขอรับบำเหน็จดำรงชีพกรณีผู้รับบำนาญอายุตั้งแต่ ๖๕ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป (บ.ท. ๑๙) ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๓ โดยยื่นต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่รับบำนาญอยู่ในปัจจุบัน สำหรับผู้รับบำนาญที่มีอายุยังไม่ครบ ๖๕ ปีบริบูรณ์ สามารถใช้สิทธิได้ตั้งแต่วันที่มีอายุครบ ๖๕ ปีบริบูรณ์เป็นต้นไป

๒. ให้ผู้อำนวยการ ...

๒. ให้ผู้อำนวยการ/หัวหน้าส่วนการคลังหรือเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเกี่ยวกับการรับคำเหนี่ยวบำนาญรององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตรวจสอบคำขอและเอกสารที่เกี่ยวข้อง และรับรองสิทธิของผู้ยื่นขอรับบำเหน็จดำรงชีพโดยลงนามในหนังสือรับรองฯ (บ.ท.๑๙) และจัดส่งให้จังหวัดเพื่อดำเนินการจัดทำคำสั่งจ่ายต่อไป

๓. ให้สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดตรวจสอบความถูกต้องและจัดทำคำสั่งจ่ายบำเหน็จดำรงชีพผู้รับบำนาญอายุตั้งแต่ ๖๕ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป เสนอผู้ว่าราชการจังหวัดลงนามในคำสั่งตามกฎหมายแล้วเร่งส่งสำเนาคำสั่งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๑ ชุด เพื่อดำเนินการเบิกจ่ายเงินให้ผู้รับบำนาญโดยเร็ว พร้อมทั้งจัดส่งสำเนาคำสั่งอีก ๑ ชุดให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (กบท.) ทราบด้วย

๔. กรณีการเบิกจ่ายเงินให้ดำเนินการจ่ายประเภทตำแหน่งข้าราชการบำนาญ ดังนี้

- ตำแหน่งครู และครูจ่ายโอน ให้สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดเร่งดำเนินการเบิกจ่ายเงินอุดหนุนจากเงินสังจังหวัด

- ตำแหน่งข้าราชการที่จ่ายโอนมาสังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้เบิกจ่ายจากเงินอุดหนุนและเงินกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (กบท.) โดยแบ่งสัดส่วนการรับภาระตามระยะเวลาที่ปฏิบัติราชการ

- ตำแหน่งอื่น ให้เบิกจ่ายจากเงินกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (กบท.) ตามแนวทางการเบิกจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญ

๕. เมื่อได้เบิกจ่ายบำเหน็จดำรงชีพผู้รับบำนาญที่อายุครั้งแรก ๖๕ ปีขึ้นไปเรียบร้อยแล้ว ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบันทึกจำนวนเงินที่จ่ายลงในทะเบียนคุมการจ่ายเงินบำเหน็จดำรงชีพ (บ.ท. ๑๙) ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๔ ลงในช่องหมายเหตุด้วย

๖. ผู้รับบำนาญที่ได้รับบำเหน็จดำรงชีพกรณีอายุครั้งแรก ๖๕ ปีบริบูรณ์ขึ้นไปแล้ว หากประสงค์จะขอเปลี่ยนแปลงสถานที่รับบำนาญ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบันทึกรายละเอียดการรับบำเหน็จดำรงชีพกรณีผู้รับบำนาญอายุครั้งแรก ๖๕ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป ลงในหนังสือสำคัญจ่ายเงินบำนาญครั้งสุดท้าย (บ.ท. ๓๓) โดยบันทึกเพิ่มเติมในหมายเหตุ ข้อ ๓ ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๕

จึงเรียนมาเพื่อแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและสำนักงานท้องถิ่นจังหวัดดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิบูลย์ สราภาระศิ)
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย
หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านพัฒนาชุมชน
และส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๙
โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๒

ที่ มท 0808.5/ว 53

ถึง สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด ทุกจังหวัด

ด้วย กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ได้รับข้อหารือเป็นจำนวนมากกรณีข้าราชการซึ่งได้โอนมารับราชการทางราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2535 เป็นต้นไป เมื่อพ้นหรือลาออกจากราชการและมีสิทธิขอรับบำนาญจะมีสิทธิในการขอรับเงินเพิ่มร้อยละสี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติ ตามข้อ 39 (3) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2546 หรือไม่ประการใด

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการเบิกจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่นเป็นไปด้วยความถูกต้องเรียบร้อยตามที่ระเบียบกฎหมายกำหนด กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นขอเรียนว่า เนื่องจากการหารือหรือในลักษณะดังกล่าว ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำพิพากษาว่าโดยสรุปว่า ข้าราชการที่ได้โอนหรือถูกสั่งให้ไปรับราชการทางราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2535 เป็นต้นไป ไม่มีสิทธิรับเงินเพิ่มร้อยละสี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติ เนื่องจากถูกจำกัดสิทธิด้วยเงื่อนไขเวลาของการเข้าเป็นข้าราชการในราชการส่วนท้องถิ่นตามข้อ 39 (4) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว ดังรายละเอียดปรากฏตามคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ.392/2550 ลงวันที่ 28 พฤศจิกายน 2550 ซึ่งได้แนบมาพร้อมนี้ เพื่อถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร 0-2241-9033 , 0-2241-9039

คำแนะ

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ฉ. ๒๒)

คดีหมายเลขดำที่ ธ.๓๓๖/๒๕๔๙
คดีหมายเลขแดงที่ ธ.๓๙๒/๒๕๕๐

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๒๖ เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๐

ระหว่าง นายสุบิน ขันดี ผู้ฟ้องคดี
ผู้ว่าราชการจังหวัดหนองคาย ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย (อุทธรณ์คำพิพากษา)

ผู้ถูกฟ้องคดียื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ ๓๙๑/๒๕๔๖ หมายเลขแดงที่ ๒๑๐/๒๕๔๗ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองขอนแก่น)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีรับราชการทหารในตำแหน่งเจ้าหน้าที่ปกครอง สังกัดกรมการปกครอง เมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๓๙ ต่อมาเมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ ได้โอนไปรับราชการในราชการส่วนท้องถิ่น ตำแหน่งปลัดสุขาภิบาลหนองหาน อำเภอหนองหาน จังหวัดอุดรธานี หลังจากนั้นตำแหน่งดังกล่าวได้เปลี่ยนแปลงตำแหน่งปลัดเทศบาลตามผลของพระราชบัญญัติเปลี่ยนฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ฟ้องคดีได้ลาออกจากราชการขณะที่ดำรงตำแหน่งปลัดเทศบาลปากคาด อำเภอปากคาด จังหวัดหนองคาย

และได้ยื่นคำร้อง

และได้ยื่นคำร้องขอรับเงินบำนาญปกติตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ เป็นเงินเดือนละ ๑๙,๗๒๖.๔๐ บาท และขอเงินเพิ่มจากบำนาญร้อยละยี่สิบห้าของบำนาญปกติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ เป็นเงินเดือนละ ๔๒๖.๑๖ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้นเดือนละ ๑๙,๙๕๒.๕๖ บาท ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่งที่ ๑๙๙/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๔๕ ให้ผู้ฟ้องคดีได้รับเงินบำนาญทั้งสองประเภทเป็นเงินเดือนละ ๑๙,๕๕๒.๕๖ บาท หลังจากนั้น สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นไม่เห็นชอบกับความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดี ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีทบทวนแล้วจึงมีคำสั่งที่ ๒๙๓/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๕ ยกเลิกคำสั่งเดิมและสั่งให้จ่ายเงินบำนาญปกติให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีเป็นเงินเดือนละ ๑๙,๗๒๖.๔๐ บาท โดยไม่ได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละยี่สิบห้า ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๖ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีวินิจฉัยยกอุทธรณ์ เนื่องจากผู้ฟ้องคดีบรรจุเข้ารับราชการส่วนท้องถิ่นเป็นครั้งแรกตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ จึงไม่มีสิทธิรับเงินเพิ่มจากบำนาญข้าราชการตามข้อ ๓๙ (๔) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการส่วนภูมิภาคโอนไปรับราชการส่วนท้องถิ่น มีสิทธิได้นับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญติดต่อกันโดยผลของกฎหมายมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงเป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญร้อยละยี่สิบห้าของเงินบำนาญ ตามข้อ ๓๙ (๓) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ดังกล่าวข้างต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒๙๓/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๕ และให้มีคำสั่งส่วนเงินบำนาญและเงินเพิ่มจากบำนาญให้ถูกต้องตามคำสั่งที่ ๑๙๙/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๔๕ เป็นเงินเดือนละ ๑๙,๕๕๒.๕๖ บาท นับแต่ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับตามกฎหมาย

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่งที่ ๑๙๙/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๔๕ อนุมัติให้เทศบาลตำบลปากคาดจ่ายเงินบำนาญปกติเป็นเงินจำนวน ๑๙,๗๒๖.๔๐ บาท และเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละยี่สิบห้าเป็นเงินเดือนละ ๔๒๖.๑๖ บาท รวมเป็นเงินบำนาญทั้งสิ้น ๑๙,๕๕๒.๕๖ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี และได้รายงานให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง

สำเนาถูกต้อง
๒๖ พ.ย. ๒๕๖๒
ศาลปกครองสูงสุด

/ต่อมา...

ต่อมาสำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทบทวนการคำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติ พร้อมทั้งแก้ไขรายละเอียดของคำสั่งจ่ายเงินบำนาญให้ถูกต้อง ผู้ฟ้องคดีจึงได้ทบทวนการคำนวณเงินบำนาญของผู้ฟ้องคดีพบว่า ผู้ฟ้องคดีโอนมาสังกัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ ซึ่งเป็นการโอนมาภายหลังวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิรับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติตามข้อ ๓๙ (๕) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีคำสั่งที่ ๒๕๓๙/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๔๕ อนุมัติให้เทศบาลตำบลปากคาดจ่ายเฉพาะเงินบำนาญปกติเป็นเงินเดือนละ ๑๘,๗๒๖.๔๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี และส่งให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นตรวจสอบความถูกต้อง ซึ่งได้รับแจ้งว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่แก้ไขถูกต้องแล้ว จึงให้ผู้ถูกฟ้องคดีแจ้งเทศบาลตำบลปากคาดเบิกจ่ายเงินจากเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๖ ผู้ฟ้องคดีได้อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดี ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้ส่งคำอุทธรณ์พร้อมความเห็นไปยังสำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อพิจารณา ผลการพิจารณาปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติ เนื่องจากผู้ฟ้องคดีได้โอนมารับราชการส่วนท้องถิ่น เมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ ซึ่งเป็นการโอนภายหลังวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ และผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่าข้อ ๓๙ (๕) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ กำหนดว่า ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งเข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นไปรับจะบรรจุใหม่หรือโอนมารับราชการส่วนท้องถิ่นนับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป เมื่อออกจากราชการหรือพ้นจากราชการไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติ ซึ่งไม่ใช่กรณีการนับอายุราชการต่อเนื่องสำหรับตำแหน่งบำเหน็จบำนาญติดต่อกันในการคำนวณเงินเพิ่มตามข้อ ๓๙ (๓) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีกล่าวอ้าง

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การว่า ตามคู่มือการถ่ายโอนบุคลากรส่วนท้องถิ่นของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนได้ปรากฏตามคำถาม คำตอบในลักษณะเช่นเดียวกับกรณีของผู้ฟ้องคดีโดยได้ตอบคำถามว่าสิทธิในการคำนวณบำเหน็จบำนาญเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจะให้เฉพาะสำหรับผู้ที่เป็นข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นก่อนวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ นอกจากนั้น การนับอายุราชการของผู้โอนเป็นข้าราชการหรือพนักงาน

/ส่วนท้องถิ่น...

ส่วนท้องถิ่น ตามระเบียบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กำหนดให้นับแต่วันที่เข้ารับราชการเป็นผลให้ข้าราชการปกครองส่วนกลาง หรือส่วนภูมิภาคที่ถ่ายโอนไปเป็นข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ซึ่งเข้ารับราชการก่อนวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ จะได้รับสิทธิประเภทนี้ด้วย

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งเมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๔๖ ให้งดการชี้ขาดให้การเพิ่มเติมของผู้ถูกฟ้องคดี เนื่องจากเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ได้จากคู่กรณีเพียงพอที่จะพิจารณาหรือมีคำสั่งชี้ขาดคดี โดยไม่ต้องดำเนินการสอบสวนหาข้อเท็จจริงจนครบทุกขั้นตอน

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษาว่า ผู้ฟ้องคดีบรรจุเข้ารับราชการครั้งแรกเมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๓๑ ในตำแหน่งเจ้าหน้าที่ปกครอง สังกัดกรมการปกครอง จึงมีสถานะเป็นข้าราชการพลเรือนตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๑๐ ต่อมาได้โอนไปสังกัดสุขาภิบาลหนองหาน ตำบลหนองหาน จังหวัดอุดรธานี ตั้งแต่วันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ จึงเปลี่ยนสถานะจากข้าราชการพลเรือนเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ และเห็นว่าตามข้อ ๓๙ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ ได้กำหนดจำนวนเงินเพิ่มจากเงินบำนาญให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น และต่อมาได้มีการเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล ตามพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๒ การนับอายุการทำงานของผู้ฟ้องคดีจึงต้องนับต่อเนื่องตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ประกอบกับมาตรา ๓๐ วรรคท้าย แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ กรณีของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นการที่ข้าราชการได้โอนหรือถูกสั่งให้ไปรับราชการทางราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งจะมีสิทธิได้นับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญดังต่อกันในกรณีคำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติหรือบำนาญพิเศษ ตามข้อ ๓๙ (๒) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ สำหรับกรณีตามข้อ ๓๙ (๔) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว ต้องเป็นกรณีที่ข้าราชการผู้นั้นเข้ารับราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป หรือเป็นกรณีที่ข้าราชการผู้นั้นรับราชการเป็นข้าราชการอื่นตั้งแต่หลังวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ แล้วโอนมาเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น ดังนั้น คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒๙๓๙/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๔ ที่อนุมัติให้เทศบาลตำบลปากคาดจ่ายเฉพาะ

/เงินบำนาญปกติ...

เงินบำนาญปกติ เดือนละ ๑๙,๗๒๖.๔๐ บาท โดยไม่จ่ายเงินเพิ่มจากบำนาญปกติร้อยละยี่สิบห้าอีก เดือนละ ๕๒๖.๑๖ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดีโดยอ้างว่า กรณีของผู้ฟ้องคดีต้องด้วยข้อ ๓๙ (๙) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยฉบับดังกล่าวนั้นจึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ศาลปกครองชั้นต้นจึงพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๒๔๓๗๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๕

ผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ไม่เห็นพ้องด้วยกับคำพิพากษาที่วินิจฉัยให้ข้าราชการอื่นซึ่งรับราชการก่อนวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ ต่อมาโอนมาเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น เมื่อข้าราชการผู้นั้นออกหรือพ้นจากราชการมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าของเงินบำนาญปกติตามข้อ ๓๙ (๓) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ ย่อมไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ ตามนัยข้อ ๓๙ (๙) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยฉบับเดียวกัน และไม่เป็นธรรมต่อข้าราชการส่วนท้องถิ่น ตลอดจนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องรับภาระการเงินและการคลังเป็นอย่างมาก กล่าวคือ การจ่ายเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าของเงินบำนาญปกติหรือบำนาญพิเศษ เดิมถูกกำหนดไว้ตามข้อ ๓๓ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๙ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจูงใจให้บุคคลภายนอกหรือข้าราชการหน่วยงานอื่นเข้ารับราชการหรือโอน หรือถูกสั่งให้ไปรับราชการส่วนท้องถิ่น ให้ได้รับประโยชน์มากกว่าข้าราชการอื่น เนื่องจากขณะนั้นยังขาดบุคลากร และไม่มีผู้สนใจจะเข้ารับราชการส่วนท้องถิ่น ต่อมาได้มีการแก้ไขระเบียบกระทรวงมหาดไทยฉบับดังกล่าว โดยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งได้เพิ่มข้อความในข้อ ๓๓ (๕) กำหนดว่า ข้าราชการซึ่งเข้ารับราชการในหน่วยงานส่วนท้องถิ่น ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป เมื่อออกหรือพ้นจากราชการและได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญหรือบำนาญพิเศษ หรือผู้มีสิทธิจะได้รับบำนาญพิเศษ ตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากบำนาญปกติหรือบำนาญพิเศษ ต่อมาระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวได้แก้ไขเพิ่มเติมใน พ.ศ. ๒๕๓๖ ข้อ ๓๓ ของระเบียบได้แก้ไขเป็นข้อ ๓๙ โดยมีข้อความคงเดิม ผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่าการแก้ไขระเบียบดังกล่าวมีเจตนารมณ์เพื่อให้บุคคลภายนอกซึ่งบรรจุเข้ารับราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าของเงินบำนาญปกติหรือบำนาญพิเศษอีกต่อไป และหมายถึงข้าราชการที่โอนมาเป็นข้าราชการ

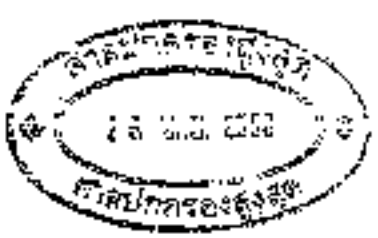

/ส่วนท้องถิ่น...

ส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ ด้วย แม้จะเป็นข้าราชการก่อนวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ ก็ตาม เนื่องจากสถานการณ์เปลี่ยนแปลงไปและส่งผลกระทบต่อการเงิน การคลัง ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบกับเพื่อให้สิทธิของข้าราชการส่วนท้องถิ่นสอดคล้องกับข้าราชการพลเรือน จึงมีการแก้ไขระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว

สำหรับกรณีที่ศาลปกครองชั้นต้นเห็นว่าผู้ฟ้องคดีมีสถานะเป็นข้าราชการพลเรือนและโอนมาเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น กรณีจึงต้องด้วยข้อ ๓๙ (๓) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ และเห็นว่าตามข้อ ๓๙ (๔) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว ต้องเป็นกรณีที่ข้าราชการผู้นั้นเข้ารับราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป หรือข้าราชการผู้นั้นรับราชการอื่นตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ แล้วโอนมาเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่าบวกรา ๓๐ วรรคท้าย แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขถึงฉบับที่ ๖ พ.ศ. ๒๕๔๓ ได้กล่าวถึงกรณีโอนหรือสั่งให้ข้าราชการไปรับราชการส่วนท้องถิ่นหรือการโอนหรือสั่งข้าราชการส่วนท้องถิ่นไปรับราชการส่วนท้องถิ่นด้วยกัน ให้นับเวลาราชการของข้าราชการผู้นั้น สำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญติดต่อกัน โดยมิได้กล่าวถึงเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติหรือบำนาญพิเศษไว้ ดังนั้น มาตราดังกล่าวจึงหมายถึงการให้นับเวลาราชการต่อเนื่องกันเพื่อประโยชน์สำหรับการคำนวณบำเหน็จบำนาญเท่านั้น ไม่รวมถึงสิทธิที่จะได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าของบำเหน็จบำนาญแต่อย่างใด เนื่องจากการจะได้สิทธิรับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าย่อมเป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๙ ประกอบฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๕ และพ.ศ. ๒๕๓๖

นอกจากนั้นผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่าการได้รับสิทธิตามข้อ ๓๙ (๓) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวข้างต้น จะต้องประกอบด้วยข้อ ๓๙ (๔) ซึ่งได้กำหนดไว้ชัดเจนว่าบุคคลที่ได้รับการบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป จะไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำเหน็จปกติหรือเงินบำนาญพิเศษอีกต่อไป ซึ่งหมายความรวมถึงกรณีข้าราชการอื่นที่ได้โอนมาเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป ก็ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มพิเศษด้วย แม้รับราชการมาก่อนวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ ก็ตาม มิเช่นนั้นจะไม่เป็นธรรมต่อข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งรับราชการส่วนท้องถิ่น ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงขอให้

สำนักงานศาลปกครองสูงสุด
29 มี.ค. 2556
ห้องปกครองสูงสุด

/ศาลปกครอง...

ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น และให้คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๒๔๓๗/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๔ เป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมาย

ผู้ฟ้องคดีแก้อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการสังกัดกรมสรรพสามิตซึ่งโอนไปรับราชการในตำแหน่งปลัดสุขาภิบาล ต่อมาได้เปลี่ยนเป็นตำแหน่งปลัดเทศบาล และตามพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. ๒๕๓๒ ให้ถือว่าสถานะของบุคคลระหว่างที่เป็นพนักงาน หรือลูกจ้างสุขาภิบาลเป็นเวลาทำงานของพนักงานหรือลูกจ้างของเทศบาลด้วย ดังนั้น จึงต้องนับระยะเวลาราชการของผู้ฟ้องคดี ซึ่งเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น สำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญด้วย ตามมาตรา ๓๐ วรรคท้าย แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๓ และกรณีของผู้ฟ้องคดีจึงต้องด้วยข้อ ๓๙ (๓) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ ที่กำหนดให้ข้าราชการซึ่งโอนหรือถูกสั่งให้ไปรับราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งจะมีสิทธิได้นับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญติดต่อกันฯ ให้กำหนดโดยตั้งเงินเพิ่มในอัตราร้อยละยี่สิบห้าของเงินบำนาญปกติ ฯลฯ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งความนัยข้อ ๓๙ (๓) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว ก็หาได้มีการกำหนดหรือแก้ไขเพิ่มเติมในส่วนระยะเวลาในการโอนมารับราชการทางราชการส่วนท้องถิ่นว่า หากโอนไปรับราชการส่วนท้องถิ่น ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป จะไม่ได้รับเงินเพิ่มแต่ประการใด จึงหาได้ถึงความนอกล่วงกับข้อ ๓๙ (๔) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ฉบับเดียวกันที่ได้กำหนดเรื่องของระยะเวลาไว้อย่างชัดเจนว่าข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งเข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่น นับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป เมื่อออกจากราชการหรือพ้นจากราชการและได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ หรือบำนาญพิเศษ ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติหรือบำนาญพิเศษ ซึ่งกระทรวงมหาดไทยมีเจตนารมณ์ให้บุคคลภายนอกหรือข้าราชการอื่นเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น โดยใช้บำเหน็จบำนาญเป็นสิ่งจูงใจ ต่อมาเมื่อสถานะเปลี่ยนไปจึงได้ออกระเบียบใหม่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๓๙ (๔) เพื่อตัดสิทธิที่จะได้รับเงินเพิ่มดังกล่าวก็ควรจะแก้ไขเพิ่มเติมข้อ ๓๙ (๓) เสียให้ชัดเจนในคราวเดียวกันว่า ข้าราชการที่โอนหรือถูกสั่งไปรับราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป เมื่อออกจากราชการไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้า เพราะไปเช่นนั้นจะเกิดความไม่เป็นธรรมอย่างยิ่งต่อข้าราชการที่โอนหรือสั่งให้ไปรับราชการส่วนท้องถิ่นในหลังวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ ถึงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๓๖ หรือภายหลัง

/จากนั้น...

จากนั้น เพราะข้าราชการที่โอนไปเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นต้องพิจารณาถึงสิทธิพิเศษในส่วนนี้เป็นองค์ประกอบด้วย ดังนั้น ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ ได้ประกาศใช้วันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๓๖ แต่กลับกำหนดให้มีผลย้อนหลังเป็นการตัดสิทธิไปจนถึงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ ผู้ที่รับโอนมาเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นในช่วงนี้ย่อมเสียเปรียบ

สำหรับกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์ว่าสิทธิตามข้อ ๓๙ (๓) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวข้างต้น จะต้องพิจารณาประกอบกับ ข้อ ๓๙ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยฉบับเดียวกัน โดยยกตัวอย่างประกอบนั้น ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าผู้ถูกฟ้องคดีเสนอข้อเท็จจริงไม่ครบถ้วน ซึ่งผู้ฟ้องคดีเห็นว่าการยกตัวอย่างไม่ครบถ้วน อาจเห็นว่าเงินที่เพิ่มขึ้นนั้นมีจำนวนมากและตกเป็นภาระของท้องถิ่นและกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งกระทรวงมหาดไทยรับผิดชอบอยู่ส่วนหนึ่ง แต่หากพิจารณาตามระเบียบที่เกี่ยวข้องแล้วจะเห็นว่า การคำนวณเงินเพิ่มดังกล่าวชอบด้วยระเบียบกฎหมายและเป็นธรรมกับทุกฝ่าย เพราะแม้โอนมารับราชการส่วนท้องถิ่นไม่นานย่อมได้รับเงินเพิ่มในสัดส่วนที่น้อยกว่าผู้โอนมารับราชการส่วนท้องถิ่นเป็นเวลานาน ซึ่งมีหลักการคำนวณชัดเจน หากให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะรับภาระทางการเงินและการคลังในการจ่ายบำเหน็จบำนาญเพิ่มขึ้นจำนวนมาก อีกทั้งการที่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจะรับโอนข้าราชการใดมารับราชการส่วนท้องถิ่นนั้นจึงต้องพิจารณาถึงผลประโยชน์ที่ท้องถิ่นจะได้รับจากความรู้ความสามารถของผู้นั้น อีกทั้งสถานะทางการเงินการคลังอย่างรอบคอบแล้ว ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าความเห็นของศาลปกครองชั้นต้นที่วินิจฉัยว่า กรณีของผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการตามนัยข้อ ๓๙ (๓) แห่งระเบียบของกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ ชอบด้วยกฎหมายและเป็นธรรมแล้ว จึงขอศาลปกครองสูงสุดพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดีโดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของคุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ของคุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

/ข้อเท็จจริง...

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีบรรจุเข้ารับราชการครั้งแรกในตำแหน่งเจ้าหน้าที่ปกครอง สังกัดกรมการปกครอง เมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๓๑ ต่อมา เมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ ผู้ฟ้องคดีได้โอนไปรับราชการส่วนท้องถิ่นในตำแหน่งปลัดสุขาภิบาลหนองหาน อำเภอหนองหาน จังหวัดอุดรธานี และต่อมาได้เปลี่ยนตำแหน่งเป็นปลัดเทศบาล โดยผลของพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๒ หลังจากนั้น เมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๕ ผู้ฟ้องคดีได้เข้าร่วมโครงการพนักงานเทศบาลออกจากราชการอย่างมีเกียรติ และได้รับอนุญาตให้ออกจากราชการ ตั้งแต่วันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๔๕ ตามคำสั่งเทศบาลตำบลปากคาด ที่ ๒๗๙/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๔๕ ในตำแหน่งปลัดเทศบาล ตำบลปากคาด อำเภอปากคาด จังหวัดหนองคาย ผู้ฟ้องคดีได้ขอรับเงินบำนาญปกติโดยเสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดี ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่งที่ ๑๔๔๙/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๔๕ อนุมัติให้เทศบาลตำบลปากคาดจ่ายเงินบำนาญปกติเดือนละ ๑๙,๗๒๖.๔๐ บาท และเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละยี่สิบห้า เป็นเงินเดือนละ ๗๒๖.๑๖ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๑๙,๔๕๒.๕๖ บาท และได้รายงานให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ต่อมาสำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีทบทวนการคำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติอีกครั้ง และแก้ไขคำสั่งจ่ายเงินบำนาญให้ถูกต้อง ผู้ถูกฟ้องคดีได้ทบทวนแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีได้โอนมาสังกัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ จึงเป็นการโอนมาภายหลังวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิรับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติตามข้อ ๓๙ (๕) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีคำสั่งที่ ๒๔๓๙/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๕ อนุมัติให้เทศบาลตำบลปากคาดจ่ายเฉพาะเงินบำนาญปกติเป็นเงินเดือนละ ๑๙,๗๒๖.๔๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๖ ได้รับแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ ตามหนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๔๖ ยืนตามคำสั่งเดิม ผู้ฟ้องคดีจึงได้นำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครอง ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนคำสั่งที่ ๒๔๓๙/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๕ และให้สั่งจ่ายบำนาญปกติและเงินเพิ่มให้ถูกต้องตามคำสั่งเดิมของผู้ถูกฟ้องคดีเป็นเงินเดือนละ ๑๙,๔๕๒.๕๖ บาท นับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิตามกฎหมาย

ศาลปกครองสูงสุด
26 มิ.ย. 2558
ศาลปกครองสูงสุด

/คดีมีประเด็น...

คดีมีประเด็นจะต้องวินิจฉัยว่าคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒๔๓๔/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๕ สั่งจ่ายบำนาญปกติให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นเงินเดือนละ ๑๙,๙๐๒.๔๐ บาท โดยไม่จ่ายเงินเพิ่มร้อยละสิบห้าของเงินบำนาญปกติ ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

พิเคราะห์แล้วคดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยเบื้องต้นว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่เมื่อใด พิจารณาตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ได้บัญญัตินิยามคำว่า ข้าราชการส่วนท้องถิ่น หมายความว่า ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด พนักงานเทศบาล พนักงานเมืองพัทยา พนักงานส่วนตำบล ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น และพนักงานของราชการส่วนท้องถิ่นอื่นตามที่มีกฎหมายจัดตั้งราชการส่วนท้องถิ่นอื่นขึ้น แต่ไม่รวมถึงข้าราชการกรุงเทพมหานคร เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงปรากฏว่า เดิมผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ปกครอง สังกัดกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ตั้งแต่วันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๒๑ จึงมีฐานะเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ซึ่งอาจปฏิบัติราชการในราชการบริหารส่วนกลาง หรือในราชการบริหารส่วนภูมิภาค แล้วแต่กรณีที่ได้รับการแต่งตั้งให้ไปปฏิบัติหน้าที่นั้น ต่อมาเมื่อผู้ฟ้องคดีโอนไปรับราชการในตำแหน่งปลัดสุขาภิบาลหนองหาน ในวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ สถานะของผู้ฟ้องคดีจึงเปลี่ยนจากข้าราชการพลเรือนสามัญไปเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นในวันดังกล่าว และต่อมาผู้ฟ้องคดีได้เปลี่ยนตำแหน่งจากปลัดสุขาภิบาลเป็นปลัดเทศบาลโดยผลของมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่กำหนดว่า ให้โอนบรรดาพนักงานและลูกจ้างของสุขาภิบาลซึ่งมีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับไปเป็นพนักงานเทศบาลและลูกจ้างของเทศบาลที่จัดตั้งใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างรวมทั้งสิทธิและประโยชน์ต่าง ๆ ไม่ต่ำกว่าที่ได้รับอยู่เดิม และเพื่อประโยชน์ในการนับเวลาทำงาน ให้ถือเวลาทำงานของบุคคลดังกล่าวในระหว่างที่เป็นพนักงานหรือลูกจ้างสุขาภิบาลเป็นเวลาทำงานของพนักงานหรือลูกจ้างของเทศบาลแล้วแต่กรณี ดังนั้น สถานะของผู้ฟ้องคดีจึงยังคงเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นนับแต่โอนไปดำรงตำแหน่งปลัดสุขาภิบาล

คดีมีประเด็นพิจารณาวินิจฉัยต่อไปว่า ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญหรือไม่ เห็นว่า เมื่อผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นสิทธิในการได้รับบำนาญของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นไปตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แต่สำหรับสิทธิ

สำเนาถูกต้อง
๒๐ พ.ย. ๒๕๖๗
สำนักกฎหมาย

/ในการได้รับเงิน...

ในการได้รับเงินเพิ่มจากบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่นนั้นเป็นไปตามข้อ ๓๙ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ ที่กำหนดไว้ว่า การจ่ายเงินเพิ่มจากบำนาญ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นปฏิบัติดังนี้

(๑) ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งออกหรือพ้นจากราชการก่อนวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๐๙ และได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ หรือบำนาญพิเศษ หรือบำเหน็จตกทอดตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นเบิกจ่ายให้ตามอัตราที่เคยเบิกจ่ายอยู่เดิมก่อนใช้บังคับระเบียบนี้

(๒) นับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๐๙ เป็นต้นไป ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งออกหรือพ้นจากราชการ และได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ หรือบำนาญพิเศษ หรือผู้มีสิทธิจะพึงได้รับบำนาญพิเศษ ตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๙ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นเบิกจ่ายเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษแล้วแต่กรณี ในอัตราร้อยละยี่สิบห้าของเงินบำนาญปกติ หรือเงินบำนาญพิเศษ ซึ่งจะพึงได้รับตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๙ เป็นอีกส่วนหนึ่งต่างหาก โดยเบิกจ่ายจากเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น และให้รวมจ่ายพร้อมกับเงินบำนาญปกติหรือบำนาญพิเศษที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือผู้มีสิทธิจะพึงได้รับเมื่อรวมเงินเพิ่มดังกล่าวกับเงินบำนาญปกติ หรือเงินบำนาญพิเศษเข้าด้วยกันแล้วจะต้องไม่สูงกว่าเงินเดือนเดือนสุดท้ายที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้รับอยู่ก่อนออกหรือพ้นจากราชการส่วนท้องถิ่น

(๓) ข้าราชการซึ่งได้โอนหรือถูกสั่งไปรับราชการทางราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งจะมีสิทธิได้นับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญติดต่อกันในการคำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติ หรือเงินบำนาญพิเศษ เพื่อจ่ายแก่ข้าราชการซึ่งได้โอนหรือถูกสั่งไปรับราชการทางราชการส่วนท้องถิ่นหรือผู้มีสิทธิจะพึงได้รับบำนาญพิเศษตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๙ ให้คำนวณโดยตั้งเงินเพิ่มในอัตราร้อยละยี่สิบห้าของเงินบำนาญปกติ หรือเงินบำนาญพิเศษ ซึ่งจะพึงได้รับตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๙ เฉพาะแต่กรณี คูณด้วยจำนวนปีอันเป็นเวลาราชการที่ข้าราชการผู้นั้นมารับราชการ

สำเนาถูกต้อง
25 พ.ย. 2559
ศาลปกครองสูงสุด

/ทางราชการ..

ทางราชการส่วนท้องถิ่นหารด้วยจำนวนปีอันเป็นเวลาราชการที่ข้าราชการผู้นั้นรับราชการอยู่ทางสังกัดเดิม และทางราชการส่วนท้องถิ่นรวมกัน ทั้งนี้เมื่อรวมเงินเพิ่มดังกล่าวกับเงินปำนาญปกติหรือเงินปำนาญพิเศษ ซึ่งจะพึงได้รับเป็นอีกส่วนหนึ่งต่างหากเข้าด้วยกันแล้วจะต้องไม่สูงกว่าเงินเดือนเดือนสุดท้ายที่ข้าราชการผู้นั้นได้รับอยู่ก่อนออกหรือพ้นจากราชการทางราชการส่วนท้องถิ่น

(๔) ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งเข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นนับตั้งแต่วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๔๓๕ เป็นต้นไป เมื่อออกหรือพ้นจากราชการ และได้รับหรือมีสิทธิได้รับปำนาญปกติหรือปำนาญพิเศษ หรือผู้มีสิทธิจะได้รับปำนาญพิเศษตามความในพระราชบัญญัติปำเหน็จปำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๗ ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินปำนาญปกติหรือเงินปำนาญพิเศษ

พิจารณาตามบทบัญญัติดังกล่าวและความมุ่งหมายของการจ่ายเงินเพิ่มจากเงินปำนาญตามประเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินปำเหน็จปำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๔๓๖ แล้วเห็นว่า ตามข้อ ๓๙ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวข้างต้นได้กำหนดให้ราชการส่วนท้องถิ่นปฏิบัติเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าของเงินปำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่จะมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินปำนาญและได้กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการในการคำนวณเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าของข้าราชการที่โอนหรือถูกสั่งไปรับราชการทางราชการส่วนท้องถิ่น โดยใช้เงื่อนไขเวลาในการกำหนดสิทธิของข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่จะได้รับเงินเพิ่มจากเงินปำนาญ กล่าวคือ ตามข้อ ๓๙ (๑) เป็นกรณีที่กำหนดว่าระเบียบกระทรวงมหาดไทยฉบับดังกล่าวไม่มีผลบังคับย้อนหลังไปถึงข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ออกหรือพ้นจากราชการไปก่อนวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๐๗ และตามข้อ ๓๙ (๒) เป็นกรณีที่กำหนดให้สิทธิแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ออกหรือพ้นจากราชการตั้งแต่วันที่ ๓ มกราคม ๒๕๐๗ เป็นต้นไป จึงจะมีสิทธิเบิกจ่ายเงินเพิ่มพิเศษร้อยละยี่สิบห้าของเงินปำนาญ เพิ่มอีกส่วนหนึ่ง แต่ทั้งนี้ตามข้อ ๓๙ (๔) ได้กำหนดข้อจำกัดสิทธิของข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งเข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๔๓๕ เป็นต้นไป เมื่อออกหรือพ้นจากราชการไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินปำนาญ โดยข้อความตามข้อ ๓๙ (๔) ได้แก้ไขเพิ่มเติมภายหลังโดยมีผลให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน และเป็นแนวทางเดียวกับข้าราชการพลเรือน เมื่อพิจารณาสถานการณ์ช่วงดังกล่าวแล้วเห็นว่าได้มีการปรับเปลี่ยนการบริหารการปกครองโดยรัฐบาลให้ความสำคัญเกี่ยวกับ

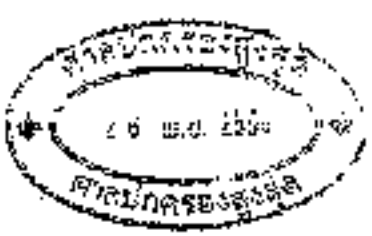

/การกระจาย...

การกระจายอำนาจการบริหารราชการไปสู่บริหารราชการส่วนท้องถิ่น จึงเป็นเหตุให้บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถประสงค์จะเข้ามาปฏิบัติราชการในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากขึ้น ปัญหาขาดแคลนบุคลากรผู้มีความรู้และประสบการณ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงลดลง อีกทั้งเพื่อต้องการให้เป็นไปตามแนวทางเดียวกับข้าราชการพลเรือน ซึ่งเมื่อพิจารณาตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๔ ก็ไม่ปรากฏว่าข้าราชการพลเรือนได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญแต่อย่างใด ดังนั้น ตามข้อ ๓๙ (๔) นี้จึงมีความมุ่งหมาย จำกัดสิทธิข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่เข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ ไม่ให้มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญอีกต่อไป สำหรับข้อ ๓๙ (๓) ได้กำหนดวิธีการในการคำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญของข้าราชการที่ได้โอนหรือถูกสั่งไปรับราชการทางราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งจะมีสิทธิได้นับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญติดต่อกันในการคำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญ ให้คำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญแก่ข้าราชการดังกล่าวตามวิธีการที่กำหนดในข้อ ๓๙ (๓) ของระเบียบฉบับเดียวกัน และเห็นว่าตามข้อ ๓๙ (๓) มิได้กำหนดให้ข้าราชการที่โอนหรือถูกสั่งให้ไปรับราชการส่วนท้องถิ่น ให้ถือว่าเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในหน่วยงานเดิมแต่อย่างใด เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญตั้งแต่วันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๑๑ แล้วโอนไปเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นในวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ แม้ผู้ฟ้องคดีจะรับราชการทางสังกัดเดิมอยู่ก่อนวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ ก็ตาม แต่ผู้ฟ้องคดีจะมีสถานะเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น ต่อเมื่อได้รับราชการในหน่วยงานราชการส่วนท้องถิ่นตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ดังได้วินิจฉัยไว้แล้วข้างต้น ผู้ฟ้องคดีจึงมีสถานะเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นนับแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ จึงเป็นกรณีเข้ารับราชการในหน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่นหลังวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ ตามข้อ ๓๙ (๔) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว เป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญข้าราชการ และแม้ผู้ฟ้องคดีจะเป็นข้าราชการซึ่งได้โอนไปรับราชการทางราชการส่วนท้องถิ่นและเป็นผู้ซึ่งมีสิทธิได้นับระยะเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญติดต่อกันก็ตาม แต่เนื่องจากผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ซึ่งไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญเพราะถูกจำกัดสิทธิด้วยเงื่อนไขเวลาของการเข้าเป็นข้าราชการในราชการส่วนท้องถิ่นตามข้อ ๓๙ (๔) เสียแล้ว กรณีจึงไม่มีเหตุที่จะต้องนำวิธีการคำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญตามวิธีการที่กำหนดไว้ในข้อ ๓๙ (๓)

/มาใช้กับกรณี...

มาใช้กับกรณีนี้ ดังนั้น คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๒๔๓๗/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๕ ที่ไปให้ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มของเงินบำนาญปกติ เนื่องจากโอนไปเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นหลังวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ นั้น จึงชอบด้วยกฎหมาย ที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๒๔๓๗/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๕ นั้น ศาลปกครองสูงสุดไม่เห็นพ้องด้วย

พิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้ยกฟ้อง

นายไพบูลย์ เสียงก้อง ตุลาการเจ้าของสำนวน
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายอำพล สิงหโกวินท์
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายวิชัย ชื่นชมพูนุท
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายวรพจน์ วิศรุตพิชญ์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายอุดมศักดิ์ นิติมนตรี
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายอดุล จันทรศักดิ์

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวจตุรนภา ปะก้ากรม)

ที่ มท 0808.5/ว 391

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. 10300

23 กุมภาพันธ์ 2553

เรื่อง วิธีปฏิบัติในการขอรับบำเหน็จรายเดือนและบำเหน็จพิเศษรายเดือนลูกจ้างประจำ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด ยกเว้นจังหวัดชลบุรี

อ้างถึง 1. หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท 0808.5/ว 2178 ลงวันที่ 6 พฤศจิกายน 2552
2. หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท 0808.5/ว 2214 ลงวันที่ 12 พฤศจิกายน 2552

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2552
2. แบบขอรับบำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษ และหรือบำเหน็จพิเศษรายเดือนลูกจ้าง
3. แบบหนังสือแสดงเจตนาขอเปลี่ยนแปลงความประสงค์เพื่อขอรับเงินบำเหน็จรายเดือนหรือเงินบำเหน็จพิเศษรายเดือน (แบบ สจป.1)
4. แบบหนังสือแสดงเจตนาขอเปลี่ยนแปลงความประสงค์เพื่อขอรับเงินบำเหน็จปกติหรือเงินบำเหน็จพิเศษ (แบบ สจป.2)

ตามที่แจ้งให้ทราบว่า กระทรวงมหาดไทยได้ปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 โดยกำหนดให้ลูกจ้างประจำของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่ทำงานสิ้นรับสิ้นปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 เป็นต้นไป ซึ่งมีสิทธิได้รับบำเหน็จปกติและมีเวลาทำงาน 25 ปี บริบูรณ์ขึ้นไป (รวมเวลาทวีคูณ) หรือมีสิทธิได้รับบำเหน็จพิเศษ มีสิทธิเปลี่ยนแปลงความประสงค์ขอรับเป็นบำเหน็จรายเดือนหรือบำเหน็จพิเศษรายเดือนได้ พร้อมแจ้งให้หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเตรียมความพร้อมในการดำเนินการตามระเบียบดังกล่าว นั้น

บัดนี้ ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2552 ได้ลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 127 ตอนพิเศษ 7 ง วันที่ 15 มกราคม 2553 และมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 30 กันยายน 2552 ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวจึงกำหนดวิธีปฏิบัติไว้ ดังนี้

1. ให้ลูกจ้างประจำซึ่งมีสิทธิขอรับบำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษ หรือบำเหน็จพิเศษรายเดือน กรอกรายการในแบบขอรับบำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษ และหรือบำเหน็จพิเศษรายเดือนลูกจ้าง ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 2 ยื่นต่อหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัด

2. ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบตรวจสอบความถูกต้องและรวบรวมหลักฐานให้ครบถ้วนแล้วเสนอนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือนายกเทศมนตรี หรือนายกองค์การบริหารส่วนตำบล แล้วแต่กรณี

/พิจารณา...

พิจารณาสั่งจ่ายเงินตาม ข้อ 19 ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบ มท. บำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2552

3. ลูกจ้างประจำรายใดได้รับเงินบำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษ หรือบำเหน็จพิเศษรายเดือนไปแล้วจะขอเปลี่ยนแปลงความประสงค์อีกไม่ได้ แต่ถ้ายังไม่ได้รับเงินดังกล่าว ก็ให้แจ้งเปลี่ยนแปลงความประสงค์ได้ตามแบบหนังสือแสดงเจตนาขอเปลี่ยนแปลงความประสงค์เพื่อขอรับเงินบำเหน็จรายเดือนหรือเงินบำเหน็จพิเศษรายเดือน (แบบ สจป.1) ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 3 หรือแบบหนังสือแสดงเจตนาขอเปลี่ยนแปลงความประสงค์เพื่อขอรับเงินบำเหน็จปกติหรือเงินบำเหน็จพิเศษ (แบบ สจป. 2) ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 4 แล้วแต่กรณี

4. กรณีลูกจ้างประจำหมดสิทธิรับบำเหน็จรายเดือนหรือบำเหน็จพิเศษรายเดือนให้หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดงดเบิกบำเหน็จรายเดือนหรือบำเหน็จพิเศษรายเดือนทันที

5. การจ่ายบำเหน็จรายเดือนและบำเหน็จพิเศษรายเดือนให้จ่ายวันเดียวกันกับการจ่ายบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นประจำเดือน

6. กรณีลูกจ้างประจำซึ่งออกจากงานโดยมีการฟ้องหรือต้องหาว่ากระทำความผิดวินัยหรืออาญาก่อนออกจากราชการ และการฟ้องคดีอาญาดังกล่าวยังไม่สิ้นที่สุดจะยื่นเรื่องขอรับบำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษ หรือบำเหน็จพิเศษรายเดือน ได้ต่อเมื่อดำเนินการจัดหาบุคคลหรือทรัพย์สินประกันการรับเงินดังกล่าวไว้กับส่วนราชการเจ้าสังกัดตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0313.4/ว 877 ลงวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2542 เรื่องการรับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งมีการฟ้องหรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัยแล้วออกจากราชการ โดยอนุโลม

7. สำหรับลูกจ้างประจำที่เกษียณอายุราชการหรือออกจากงานในวันสิ้นปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ให้ดำเนินการ ดังนี้

7.1 กรณีที่ลูกจ้างประจำผู้มีสิทธิขอรับบำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษ หรือบำเหน็จพิเศษรายเดือนยังไม่ได้ยื่นแบบคำขอรับเงินบำเหน็จลูกจ้างไว้ต่อหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น หากประสงค์จะขอรับเงินดังกล่าว ให้กรอกแบบขอรับเงินบำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษ และหรือบำเหน็จพิเศษรายเดือนลูกจ้าง ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 2 ยื่นต่อหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น และให้สามารถเปลี่ยนแปลงความประสงค์ได้อย่างช้าไม่เกินวันที่ 31 มีนาคม 2553 โดยยื่นแบบ สจป.1 ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 3 หรือแบบ สจป.2 ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 4 แล้วแต่กรณี ต่อหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

7.2 กรณีที่ลูกจ้างประจำผู้มีสิทธิขอรับเงินบำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษ หรือบำเหน็จพิเศษรายเดือนได้ยื่นแบบขอรับบำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษหรือบำเหน็จพิเศษรายเดือนไว้ต่อหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น หากจะเปลี่ยนแปลงความประสงค์ให้ยื่นแบบ สจป.1 ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 3 หรือแบบ สจป.2 ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 4 ต่อหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นอย่างช้าไม่เกินวันที่ 31 มีนาคม 2553

ทั้งนี้ กรณีตามข้อ 7.1 และ 7.2 หากได้มีการจ่ายให้แก่ลูกจ้างประจำรายใดแล้ว ถ้าจะเปลี่ยนแปลงความประสงค์ให้ลูกจ้างประจำรายนั้นนำเงินที่ได้รับไปแล้วทั้งหมดคืนต่อหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัด แล้วแต่กรณี ก่อนแสดงเจตนาเปลี่ยนแปลงความประสงค์ หากไม่คืนเงินดังกล่าวให้ถูกต้องครบถ้วนก็จะไม่สามารถแสดงเจตนาเปลี่ยนแปลงความประสงค์ได้ ทั้งนี้ ให้หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดตรวจสอบความถูกต้องของการคืนเงินของลูกจ้างรายนั้น แล้วดำเนินการยกเลิกการสั่งจ่ายเดิมและสั่งจ่ายให้ใหม่

/8. กรณี...

8. กรณีที่มิได้กำหนดวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการออกรับและการจ่ายบำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษ หรือบำเหน็จพิเศษรายเดือนของลูกจ้างประจำไว้เป็นการเฉพาะในเรื่องใด ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 โดยอนุโลม

จึงเรียนมาเพื่อโปรดแจ้งสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด/อำเภอ และหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายวีระวัฒน์ ชื่นวารินทร์)
รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทรศัพท์ 0-2241-9033,39
โทรสาร. 0-2241-9032

แบบคำขอรับบำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษและหรือบำเหน็จพิเศษรายเดือนลูกจ้าง

ชื่อลูกจ้าง ..... เกิดวันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....
เริ่มเข้ารับราชการ (ทำงาน) เมื่อวันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ..... ตำแหน่ง .....
สังกัด ..... เริ่มเข้าทำงานอายุ ..... ปี ..... เดือน ..... วัน ออกจากราชการ (งาน)
ตั้งแต่วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ..... ออกจากงานอายุ ..... ปี ..... เดือน .....วัน

รายละเอียดการทำงาน

ปีที่	วัน เดือน ปี	ตำแหน่ง	ค่าจ้าง	หมายเหตุ

เวลาราชการปกติ (เวลาทำงานปกติ) ..... เดือน .....วัน
เวลาราชการทวีคูณ (เวลาทำงานทวีคูณ) ..... เดือน ..... วัน
รวมเวลาราชการทั้งสิ้น (เวลาทำงาน) ..... เดือน ..... วัน
ปัดเศษเข้าเป็นเวลาราชการ (เวลาทำงาน) ..... เดือน
ค่าจ้างเดือนสุดท้าย ..... บาท
คำนวณเป็นเงิน ○ บำเหน็จปกติ ○ บำเหน็จรายเดือน ○ บำเหน็จพิเศษ ○ บำเหน็จพิเศษรายเดือน
จำนวน ..... บาท
ขอเจ้าของรับเงิน ○ บำเหน็จปกติ ○ บำเหน็จรายเดือน ○ บำเหน็จพิเศษ ○ บำเหน็จพิเศษรายเดือน
จำนวน ..... บาท

ลงชื่อ ..... ผู้ขอ
(.....)
ยื่นขอวันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....

ความเห็นหัวหน้าหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

.....
.....

ลงชื่อ .....
(.....)
วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....

หมายเหตุ หัวหน้าหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น หมายถึง

1. องค์การบริหารส่วนจังหวัด คือ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด
2. เทศบาล คือ นายกเทศมนตรี
3. องค์การบริหารส่วนตำบล คือ นายกองค์การบริหารส่วนตำบล
4. หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นอื่น คือ หัวหน้าผู้บริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่เรียกชื่อแตกต่างออกไป

(แบบ สจป. ๑)

หนังสือแสดงเจตนาขอเปลี่ยนแปลงความประสงค์
เพื่อขอรับเงินบำเหน็จรายเดือนหรือเงินบำเหน็จพิเศษรายเดือน

ที่อยู่ ..... วันที่ .....

เรื่อง ขอเปลี่ยนแปลงความประสงค์เพื่อขอรับเงินบำเหน็จรายเดือนหรือเงินบำเหน็จพิเศษรายเดือน

ข้าพเจ้า/นาย/นาง/นางสาว/ยศ ..... เคยทำงานเป็นลูกจ้างประจำ

สังกัด ..... ออกจากงานเมื่อวันที่ .....

มีเวลาทำงาน ..... ปี ..... เดือน .....วัน ได้ยื่นขอรับ ○ บำเหน็จปกติ ○ บำเหน็จพิเศษ ไปแล้ว

และขอเปลี่ยนแปลงความประสงค์เป็นขอรับ ○ บำเหน็จรายเดือน ○ บำเหน็จพิเศษรายเดือน

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ .....

(.....)

(แบบ สจป. ๒)

หนังสือแสดงเจตนาขอเปลี่ยนแปลงความประสงค์
เพื่อขอรับเงินบำเหน็จปกติหรือเงินบำเหน็จพิเศษ

ที่อยู่ ..... วันที่ .....

เรื่อง ขอเปลี่ยนแปลงความประสงค์เพื่อขอรับเงินบำเหน็จปกติหรือเงินบำเหน็จพิเศษ

ข้าพเจ้า/นาย/นาง/นางสาว/ยศ ..... เคยทำงานเป็นลูกจ้างประจำ

สังกัด ..... ออกจากงานเมื่อวันที่ .....

มีเวลาทำงาน ..... ปี ..... เดือน .....วัน ได้ยื่นขอรับ ○ บำเหน็จรายเดือน ○ บำเหน็จพิเศษรายเดือน ไปแล้ว

และขอเปลี่ยนแปลงความประสงค์เป็นขอรับ ○ บำเหน็จปกติ ○ บำเหน็จพิเศษ

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ .....

(.....)

ที่ มท 0808.5/ 4265

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. 10300

10 พฤษภาคม 2553

เรื่อง การพิจารณาปัญหาข้อขัดข้องของข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นเป็นเงินได้พึงประเมินประเภทที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้หรือไม่

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด ยกเว้นจังหวัดบุรีรัมย์

สิ่งที่ส่งมาด้วย หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร 0901/0418 ลงวันที่ 27 เมษายน 2553

ด้วยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้หารือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาว่า บำเหน็จสำรองชีพของข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นเป็นเงินได้พึงประเมินประเภทที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้หรือไม่ ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ 1) มีความเห็นว่าบำเหน็จสำรองชีพของข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นได้รับยกเว้นไม่ต้องคำนวณภาษีเงินได้ตามที่ได้รับยกเว้นไว้ในกฎกระทรวง ฉบับที่ 125 (พ.ศ. 2509) ออกตามความในรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งเมื่อมีประชาชนสอบถามให้ผู้เกี่ยวข้องและข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นทราบโดยทั่วกันต่อไป ทั้งนี้ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้แจ้งประสานการปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวไปยังกรมสรรพากรด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(นายไพรินทร์ ชลสันธุ์)
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร 0- 2241 - 9039
โทรสาร 0- 2241 - 9032

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
รับที่ ๓๐ มิ.ย. ๒๕๕๓

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
รับที่ ๔๕๗๖๓
วันที่ ๓๐ มิ.ย. ๒๕๕๓
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ที่ นร ๐๕๐๑/ ๑๔๕๗

๘ ถนนพระอาทิตย์ เขตพระนคร
กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
รับที่ ๑๐๒๕
วันที่ ๑๓ ก.ค. ๒๕๕๓

๒๘ เมษายน ๒๕๕๓

เรื่อง หารือบำเหน็จดำรงชีพของข้าราชการส่วนท้องถิ่นเป็นเงินได้พึงประเมินตามประมวลรัษฎากรหรือไม่ อย่างไร

เรียน อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

อ้างถึง หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๑.๑/ป ๑๐๔ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๓

สิ่งที่ส่งมาด้วย บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดากรณีบำเหน็จดำรงชีพของข้าราชการส่วนท้องถิ่น

ตามที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้ขอหารือเกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดากรณีบำเหน็จดำรงชีพของข้าราชการส่วนท้องถิ่น และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ขอให้กระทรวงการคลัง (กรมสรรพากร) และกระทรวงมหาดไทย (สำนักงานปลัดกระทรวงและกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น) แต่งตั้งผู้แทนไปชี้แจงข้อเท็จจริง นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้พิจารณาข้อหารือดังกล่าว และมีความเห็นปรากฏตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ได้ส่งมาด้วย อนึ่ง สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้แจ้งผลการพิจารณาไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบตามระเบียบด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(คุณพรทิพย์ จารละ)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักอำนวยการ
โทร ๐ ๒๒๒๐ ๓๒๐๖-๗
ฝ่ายอนุสนธิและเรื่องการปกครอง
โทร ๐ ๒๒๒๒ ๐๑๐๖-๗ ต่อ ๔๒๒๒ (นายวิศิษฐ์ชัย)
โทรสาร ๐ ๒๒๒๒ ๔๔๖๒
www.krisdika.go.th
www.lawreform.go.th

เรื่องเสร็จที่ ๒๕๐/๒๕๕๓

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดากรณีบำเหน็จดำรงชีพของข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้มีหนังสือที่ มท ๐๘๐๘.๕/๒๓๘๘๙ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๔๒ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า นางสาวเรณู สุทธิลักษณ์ กับพวก ข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นได้ยื่นหนังสือร้องขอความเป็นธรรมว่า สำนักงานสรรพากรพื้นที่บุรีรัมย์ได้แจ้งให้ผู้ร้องชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (ภ.ง.ด. ๙๑) เพิ่มเติม สำหรับเงินบำเหน็จดำรงชีพที่ได้รับคนละสองแสนบาท เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๔ โดยอ้างว่าข้าราชการส่วนท้องถิ่นมิใช่ข้าราชการหรือข้าราชการพลเรือน จึงไม่ได้รับยกเว้นไม่ต้องนำเงินบำเหน็จดำรงชีพมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้พิจารณามาตรา ๔๖/๑ ประกอบกับมาตรา ๔๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แล้ว เห็นว่า กฎหมายมีเจตนารมณ์ให้จ่ายบำเหน็จดำรงชีพแก่ข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นเพื่อช่วยเหลือผู้รับบำนาญในขณะที่มีชีวิตอยู่ การจ่ายบำเหน็จดำรงชีพแก่ข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นจึงเป็นการนำเงินที่ต้องจ่ายเป็นบำเหน็จตกทอดให้แก่ทายาทเมื่อผู้รับบำนาญถึงแก่ความตายมาจ่ายให้แก่ผู้รับบำนาญในขณะที่ยังมีชีวิตอยู่เช่นเดียวกับผู้รับบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ อีกทั้ง ข้อ ๒ (๖๙) แห่งกฎกระทรวงฉบับที่ ๑๒๖ (พ.ศ. ๒๕๐๙) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร มีวัตถุประสงค์ให้ข้าราชการบำนาญทุกประเภทซึ่งรับบำเหน็จดำรงชีพได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีเช่นเดียวกับผู้ได้รับบำเหน็จตกทอด ดังจะเห็นได้จากคำว่า "บำเหน็จดำรงชีพตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ" ซึ่งมีความหมายครอบคลุมถึงบำเหน็จดำรงชีพตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการทุกประเภท โดยหากมุ่งหมายให้หมายถึงเฉพาะบำเหน็จดำรงชีพของข้าราชการบำนาญประเภทใดประเภทหนึ่งแล้ว กฎหมายก็คงจะระบุไว้อย่างชัดแจ้งว่าเป็นบำเหน็จดำรงชีพของข้าราชการบำนาญประเภทใด อีกทั้ง ไม่มีเหตุผลใดๆ ที่จะให้ข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นที่ได้รับบำเหน็จดำรงชีพได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่แตกต่างจากข้าราชการบำนาญประเภทอื่นๆ มิฉะนั้น อาจเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมกับผู้รับบำเหน็จดำรงชีพตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

แต่กรมสรรพากรมีความเห็นว่า ข้าราชการส่วนท้องถิ่นและพนักงานส่วนท้องถิ่นมิใช่ข้าราชการหรือข้าราชการพลเรือนตามความหมายในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญ

ส่งพร้อมหนังสือ ที่ นร ๐๕๐๑/๐๔๑๔ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๔๓ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๓๕ เงินบำเหน็จดำรงชีพที่ได้รับตามมาตรา ๔๖/๑ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นฯ จึงไม่เข้าลักษณะเป็นบำเหน็จดำรงชีพตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการและกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นและพนักงานส่วนท้องถิ่นจึงไม่ได้รับยกเว้นไม่ต้องนำเงินบำเหน็จดำรงชีพมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามมาตรา ๔๒ (๑๗) แห่งประมวลรัษฎากร ประกอบกับข้อ ๒ (๖๔) แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๒๖ (พ.ศ. ๒๕๐๙)ฯ ดังนั้น เพื่อให้ได้ข้อยุติ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจึงขอหารือว่า บำเหน็จดำรงชีพของข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นเป็นเงินได้พึงประเมินประเภทที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้พิจารณาข้อหารือของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น โดยได้รับฟังข้อเท็จจริงจากผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมสรรพากร) และผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น) แล้ว มีความเห็นว่า มาตรา ๔๒ (๑๗)[๑] แห่งประมวลรัษฎากร ประกอบกับข้อ ๒ (๖๔)[๒] แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๒๖ (พ.ศ. ๒๕๐๙) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ได้กำหนดให้บำเหน็จดำรงชีพตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการและกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการเป็นเงินได้ที่ไม่ได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ซึ่งคำว่า "กฎหมายว่าด้วย" ในการใช้นี้เป็นคำที่มีความหมายอย่างกว้างโดยหมายความถึงกฎหมายที่ว่าด้วยเรื่องนั้น ๆ ทั้งหมด คำว่า "กฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการและกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ" จึงย่อมหมายความถึงกฎหมายที่ว่าด้วยบำเหน็จบำนาญของข้าราชการโดยไม่จำกัดว่าเป็นข้าราชการประเภทใด ซึ่งจากการตรวจสอบปรากฏว่ามีกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการอยู่ ๓ ฉบับ คือ พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งใช้กับข้าราชการประเภทต่าง ๆ เป็นส่วนใหญ่ พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งใช้กับข้าราชการและพนักงานส่วนท้องถิ่น และพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๑๖ ซึ่งใช้กับข้าราชการ

---

[๑] มาตรา ๔๒ เงินได้ที่บุคคลมีหน้าที่ต้องเสียภาษีตามมาตรา ๔๐ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้

ฯลฯ ฯลฯ

(๑๗) เงินได้ตามที่จะได้กำหนดยกเว้นโดยกฎกระทรวง

ฯลฯ ฯลฯ

[๒] ข้อ ๒ ให้กำหนดเงินได้ต่อไปนี้เป็นเงินได้ตาม (๑๗) ของมาตรา ๔๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ.๒๕๐๒

ฯลฯ ฯลฯ

(๖๔) บำเหน็จดำรงชีพตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ และกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๗

ฯลฯ ฯลฯ

กรุงเทพมหานคร ตามที่กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๒๖ (พ.ศ. ๒๕๐๙)ฯ ยกเว้นภาษีเงินได้ให้แก่บำเหน็จดำรงชีพตาม "กฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ" จึงต้องหมายถึงกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการทั้งสามฉบับนี้ เพราะถ้าประสงค์จะให้หมายถึงพระราชบัญญัติฉบับใดฉบับหนึ่ง ก็ต้องใช้ชื่อของพระราชบัญญัตินั้นตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัตินั้น ๆ แล้ว ด้วยเหตุผลข้างต้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) จึงเห็นว่าบำเหน็จดำรงชีพของข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ตามที่ได้รับยกเว้นไว้ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๒๖ (พ.ศ. ๒๕๐๙)ฯ //

(คุณพรทิพย์ จาละ)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เมษายน ๒๕๔๓

ที่ มท ๐๘๐๘.๕/ว. ๑๗๔๑๗ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๕

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๕ จำนวน ๑ ฉบับ
๒. แบบขอรับบำเหน็จตกทอด กรณีผู้รับบำเหน็จรายเดือนหรือผู้รับบำเหน็จพิเศษรายเดือนถึงแก่ความตาย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยกระทรวงมหาดไทยได้ออกระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว เมื่อวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๕ และกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้กำหนดแบบและวิธีการขอรับบำเหน็จตกทอด กรณีผู้รับบำเหน็จรายเดือนหรือผู้รับบำเหน็จพิเศษรายเดือนถึงแก่ความตาย รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และขอได้โปรดแจ้งสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด เพื่อแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด เพื่อทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายโชคชัย เตรอมจรัญ)
รองอธิบดี รักษาราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๐๐ ต่อ ๓๓,๓๔
โทรสาร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๒๒

"ด้วงธรรมบำไทยใสสะอาด"

แบบคำขอรับบำเหน็จตกทอดลูกจ้างประจำ

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

เรื่อง ขอรับบำเหน็จตกทอด

เรียน .....(๑)

ข้าพเจ้า ..... เกี่ยวข้องกับผู้ตายโดยเป็น.....

อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ถนน.....ตำบล.....อำเภอ.....

จังหวัด .....รหัสไปรษณีย์..... ขอยื่นเรื่องราว ดังต่อไปนี้

๑. ☐ ผู้รับบำเหน็จรายเดือน ☐ ผู้รับบำเหน็จพิเศษรายเดือน ชื่อ.....

ตำแหน่ง.....สังกัด..... จังหวัด.....

☐ รับบำเหน็จรายเดือน ☐ รับบำเหน็จพิเศษรายเดือน เดือนละ..... บาท ตั้งแต่วันที่.....

ได้ถึงแก่กรรมด้วยเหตุ..... เมื่อวันที่ .....

ตามมรณบัตรเลขที่ ..... ลงวันที่ .....ออกโดย.....

๒. ผู้ตายสมรสโดยชอบด้วยกฎหมาย จำนวน.....ครั้ง (๒) ดังนี้

๒.๑ คู่สมรส ชื่อ.....ได้สมรสเมื่อวันที่.....

และขาดจากการสมรสเนื่องจาก ☐ ถึงแก่กรรม ☐ หย่า ☐ คำสั่งศาล เมื่อวันที่.....

๒.๒ คู่สมรส ชื่อ.....ได้สมรสเมื่อวันที่.....

และขาดจากการสมรสเนื่องจาก ☐ ถึงแก่กรรม ☐ หย่า ☐ คำสั่งศาล เมื่อวันที่.....

๓. ผู้ตายมีบุตรโดยชอบด้วยกฎหมาย จำนวน ..... คน (๓)

๓.๑ ..... เกิดวันที่ .....

๓.๒ ..... เกิดวันที่ .....

๓.๓ ..... เกิดวันที่ .....

๓.๔ ..... เกิดวันที่ .....

๓.๕ ..... เกิดวันที่ .....

๔. บิดาของผู้ตายชื่อ .....(๔) อยู่บ้านเลขที่.....

หมู่ที่..... ถนน..... ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต .....จังหวัด.....

ขณะนี้ ☐ ยังมีชีวิตอยู่ ☐ ถึงแก่กรรม เมื่อวันที่.....

๕. มารดาของผู้ตายชื่อ .....อยู่บ้านเลขที่.....

หมู่ที่..... ถนน..... ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต .....จังหวัด.....

ขณะนี้ ☐ ยังมีชีวิตอยู่ ☐ ถึงแก่กรรม เมื่อวันที่.....

๖. บุคคลซึ่งผู้ตายแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอด ☐ มี จำนวน..... คน ☐ ไม่มี (๕)

(๑),(๒),(๓),(๔),(๕) ดูคำอธิบายหน้า ๑

๗. ข้าพเจ้าทำหนังสือรับรองไว้ต่อ ..... (๓)
ว่าข้อความที่ปรากฏในเรื่องราวนี้ถูกต้องตามความเป็นจริงและไม่มีทายาทหรือผู้มีสิทธิเหลืออยู่อีก ถ้าปรากฏว่ามีทายาทหรือผู้มีสิทธิเกิดขึ้นเมื่อใด ข้าพเจ้าและผู้มีสิทธิที่ได้รับเรื่องไปแล้ว ยินยอมคืนเงินที่ได้รับไปโดยไม่มีสิทธิและชดใช้ค่าเสียหายที่เกิดขึ้นแก่ทางราชการ ทั้งนี้ ข้าพเจ้าได้ลงชื่อไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยานแล้ว

๘. พร้อมหนังสือฉบับนี้ ข้าพเจ้าได้ส่งเอกสารประกอบการพิจารณา ดังนี้

- ☐ สำเนารถบัตร
- ☐ สำเนาทะเบียนบ้าน
- ☐ สำเนาทะเบียนสมรส
- ☐ หนังสือรับรองทายาท (ภริยา สามี หรือบุตรแล้วแต่กรณี)
- ☐ อื่น ๆ

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ ..... ผู้ขอ
(.....)

ลงชื่อ ..... ผู้ขอ (๒)
(.....)

ลงชื่อ ..... ผู้ขอ
(.....)

ลงชื่อ ..... ผู้ขอ
(.....)

ลงชื่อ ..... พยาน
(.....)

ลงชื่อ ..... พยาน
(.....)

ความเห็นของเจ้าหน้าที่ (ปลัด อปท.)

.....
.....
.....

ลงชื่อ .....
(.....)
ตำแหน่ง .....
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

ความเห็นของหัวหน้าหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (๑)

.....
.....
.....

ลงชื่อ .....
(.....)
ตำแหน่ง .....
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

(๒) ดูคำอธิบายหน้า ๓

(๑) หัวหน้าคณะผู้ทำการชันสูตรศพหรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ หมายถึง นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด/นายกเทศมนตรี/นายกองค์การบริหารส่วนตำบล

(๒) ก. ถ้าเป็นศาสนาคริสต์ ซึ่งสมรสก่อนประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ต้องก่อนวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๔๗๘ ให้ยึดใบรับรองของผู้ที่ยื่นได้ ถ้าสมรสตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๔๗๘ เป็นต้นมา ให้ยึดสำเนาการจดทะเบียนสมรส

ข. ถ้าขาดจากการสมรส

๑. ตายให้ยึดสำเนามรณบัตร แต่ถ้าไม่สามารถส่งสำเนามรณบัตรได้ ให้ยึดคำรับรองของบุคคลที่เชื่อถือได้

๒ หย่า

๒.๑ หย่าก่อนประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ให้ยึดสำเนาทะเบียนสมรส หรือคำรับรองของผู้ยื่นถือได้หรือคำรับรองของจำเลยว่าได้หย่าขาดจากการสมรส

๒.๒ สมรสก่อนประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หย่าภายหลังประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ให้ยึดสำเนาทะเบียนสมรส หรือสำเนาทะเบียนหย่า หรือสำเนาคำสั่งศาล

๒.๓ สมรสตั้งแต่ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ใช้บังคับแล้ว ต้องยึดสำเนาทะเบียนหย่าหรือสำเนาคำสั่งศาล

(๓) ก. กรณีบุตรโดยชอบด้วยกฎหมาย ให้ยึดจากบุตรที่ยังมีชีวิตอยู่ในลำดับแรกที่ผู้รับประโยชน์ตามเงื่อนไขหรือผู้รับบำเหน็จสืบสายรายเดือนตาย และให้ยึดสำเนาทะเบียนบ้าน หรือสูติบัตรของบุตร

ข. กรณีบุตรรับโดยชอบด้วยกฎหมายหลังจากผู้รับบำเหน็จรายเดือนหรือผู้รับบำเหน็จพิเศษรายเดือนตาย ให้ยึดสำเนามรณบัตร

ค. กรณีบุตรบุญธรรม ให้ยึดสำเนาการจดทะเบียนรับบุตรบุญธรรม

ง. บุตรที่ศาลสั่งให้เป็นบุตรโดยชอบด้วยกฎหมาย ให้ยึดสำเนาคำสั่งศาล

จ. กรณีบุตรที่บิดาจดทะเบียนรับรองเป็นบุตร ให้ยึดสำเนาการจดทะเบียนรับรองบุตร

(๔) ก. กรณีบิดามารดาชื่อสมรสภายหลังประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ให้ยึดสำเนาทะเบียนสมรส หรือสำเนาคำสั่งศาล

ข. กรณีบิดามารดาตาย ให้ยึดสำเนามรณบัตร หรือคำรับรองของบุคคลที่เชื่อถือได้

(๕) กรณีผู้ตายไม่มีทายาทที่จะได้รับบำเหน็จตกทอดตามระเบียบฯ ได้แก่ บิดามารดา สามีหรือภริยา บุตร แต่มีบุคคลซึ่งมีพินัยกรรมยกมรดกให้ ให้ส่งแบบหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอด พร้อมทั้งสำเนาทะเบียนบ้านของบุคคลดังกล่าว

(๖) ก. กรณีทายาทผู้มีสิทธิหลายคน โดยปกติให้ลงชื่อทุกคนรวมกันในแบบฟอร์มเดียว หากทายาทไม่พอให้ใช้ใบแทรก เว้นแต่กรณีจำเป็นจะแยกยื่นตามสิทธิก็ได้

ข. กรณีผู้มีสิทธิเป็นผู้เยาว์ ผู้ไร้ความสามารถ หรือผู้สอบไม่ได้ความสมประกอบ ให้ผู้แทนโดยชอบธรรม ผู้ปกครองหรือผู้พิทักษ์แล้วแต่กรณีเป็นผู้ยื่นแทน

หมายเหตุ ใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่อง ☐

ที่ มท ๐๘๐๘.๕/ว ๒๓๓๓

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๓๕ สิงหาคม ๒๕๕๕

เรื่อง การตรวจสอบและปรับปรุงทะเบียนข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่น

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย ทะเบียนข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน แห่ง

ด้วยสำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (กบท.) กระทรวงมหาดไทย ได้ตรวจนิเทศงานและศึกษาวิเคราะห์ประเมินผลการปฏิบัติงานบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ตามแผนการตรวจนิเทศฯ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๕ ผลจากการตรวจนิเทศฯ ปรากฏว่าทะเบียนข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่ไม่เป็นปัจจุบันและคลาดเคลื่อนไม่ตรงกับทะเบียนข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นของสำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ประกอบกับสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดบางแห่งไม่จัดทำทะเบียนข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นตำแหน่งครู สาธารณสุขโรงเรียน ครูอาบน้ำ ภารโรงโรงเรียนถ่ายโอน ซึ่งต้องดำเนินการเบิกจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญจากสำนักงานคลังจังหวัดโดยตรง หรือบางแห่งจัดทำไว้แต่มิได้ติดตามตรวจสอบปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน

เพื่อให้การปฏิบัติงานบำเหน็จบำนาญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และการกำกับดูแลของจังหวัดเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ถูกต้องครบถ้วน จึงให้สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดดำเนินการ ดังนี้

๑. จัดส่งทะเบียนข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นตามสิ่งที่ส่งมาด้วยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งตรวจสอบความถูกต้องกับทะเบียนข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และดำเนินการจ่ายบำเหน็จบำนาญของจังหวัด หากข้อมูลของข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นรายใดไม่ถูกต้องตรงกันให้ปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องเป็นปัจจุบัน พร้อมทั้งกรอกข้อมูลเพิ่มเติมสำหรับรายการที่ยังไม่ครบถ้วน เช่น เลขบัตรประจำตัวประชาชนของข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นทุกราย เงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ช.ค.บ.) ฯลฯ หรือหากมีข้อสงสัยประการใดให้ประสานการดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน กบท หมายเลขโทรศัพท์ ๐-๒๒๔๑-๙๐๖๗ ต่อ ๑๔๑-๑๔๓

๒. เมื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการตรวจสอบและปรับปรุงข้อมูลตามข้อ ๑ ถูกต้องครบถ้วนแล้ว ให้จัดส่งสำเนาทะเบียนข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด จำนวน ๒ ชุด

๓. สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดตรวจสอบความถูกต้องของทะเบียนข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นที่ได้รับจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามข้อ ๒ อีกครั้งหนึ่ง เมื่อถูกต้องครบถ้วนแล้วให้เก็บรักษาไว้ ๑ ชุด ที่เหลืออีก ๑ ชุด จัดส่งให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ภายในวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๕

/๔ การมีเมื่อใด...

๔. กรณีเมื่อใดมีคำสั่งจ่ายบำนาญรายใหม่ หรือมีการแก้ไข/ปรับปรุง/เพิ่มเติมคำสั่งเกี่ยวกับข้าราชการบำนาญรายเดิม เช่น การจ่ายเงินบำเหน็จดำรงชีพกรณีผู้รับบำนาญอายุตั้งแต่ ๖๕ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป การจ่ายเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ช.ค.บ.) เพิ่มขึ้นในอนาคต การจำหน่าย/การเพิ่มชื่อข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นในทะเบียนฯ กรณีมีการขอเปลี่ยนแปลงสถานที่รับบำนาญ ฯลฯ ขอให้กำชับเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดดำเนินการปรับปรุงข้อมูลในทะเบียนข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นให้เป็นปัจจุบันในทุกโอกาสด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดแจ้งสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายวีระยุทธ เอี่ยมอำภา)
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐-๒๒๔๓-๙๐๖๙ ต่อ ๑๔๓-๑๔๓
โทรสาร ๐-๒๒๔๓-๙๕๑๐

"ดำรงธรรมนำไทยใสสะอาด"

ที่ มท ๐๘๐๘.๔/ว ๕๕๖๖ กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๗๐ สิงหาคม ๒๕๕๕

เรื่อง การแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดของลูกจ้างประจำหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๘.๔/ว ๓๓๓๐ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๕

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. วิธีการในการแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดของลูกจ้างประจำหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น
๒. หนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดของลูกจ้างประจำ (แบบ ๑)
๓. หนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดของลูกจ้างประจำ (แบบ ๒)
๔. ใบมอบฉันทะเพื่อยื่นหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดของลูกจ้างประจำ

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๕ ข้อ ๑๗/๔ กำหนดให้ลูกจ้างผู้รับบำเหน็จรายเดือน หรือผู้รับบำเหน็จดำรงชีพรายเดือนมีสิทธิแก่ความตายให้จ่ายบำเหน็จตกทอดให้แก่ทายาทผู้มีสิทธิ และในกรณีที่ไม่มีทายาทผู้มีสิทธิ หรือมีแต่ได้ถึงแก่ความตายไปก่อน ให้จ่ายบำเหน็จตกทอดให้แก่บุคคลซึ่งลูกจ้างประจำของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นนั้นได้ถึงแก่ความตายได้แสดงเจตนาไว้ตามแบบและวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด นั้น

กระทรวงมหาดไทย ได้กำหนดแบบและวิธีการในการแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดของลูกจ้างประจำหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พร้อมทั้งกำหนดใบมอบฉันทะ เพื่อให้การแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดของลูกจ้างประจำ กรณีไม่มีทายาทผู้มีสิทธิรับบำเหน็จตกทอดเป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและแจ้งองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ
(นายพรชัย ชุณวรณัฐ)
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
โทร ๐-๒๒๔๑-๗๐๖๙ ต่อ ๑๑๑
โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๙๕๑๐

วิธีการในการแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดลูกจ้างประจำของราชการส่วนท้องถิ่น

****

อาศัยอำนาจตามข้อ ๑๓/๔ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๕ กระทรวงมหาดไทยจึงกำหนดแบบและวิธีการแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ลูกจ้างประจำที่รับบำเหน็จรายเดือนหรือบำเหน็จพิเศษรายเดือน จัดทำหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดลูกจ้างประจำของราชการส่วนท้องถิ่น ตามแบบที่แนบท้ายนี้ จำนวนสองฉบับ มีข้อความตรงกัน ยื่นต่อราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดผู้เบิกบำเหน็จรายเดือนหรือบำเหน็จพิเศษรายเดือนแล้วแต่กรณี หากไม่สามารถไปยื่นด้วยตนเองได้ให้ทำหนังสือมอบฉันทะตามแบบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดให้ผู้รับมอบฉันทะไปยื่นแทนได้

ข้อ ๒ ให้หัวหน้าฝ่ายบริหารของราชการส่วนท้องถิ่นเป็นผู้รับผิดชอบในการตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของข้อมูลในหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดลูกจ้างประจำ แล้วลงลายมือชื่อในหนังสือแสดงเจตนาทั้งสองฉบับ ณ วันที่มีการยื่นหนังสือแสดงเจตนานั้น ทั้งนี้ อาจมอบหมายให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นในสังกัดไม่ต่ำกว่าระดับ ๓ รับผิดชอบเพื่อดำเนินการดังกล่าวแทนได้

ข้อ ๓ ให้ลูกจ้างประจำที่รับบำเหน็จรายเดือนหรือบำเหน็จพิเศษรายเดือนแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอด กรณีที่แสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดมากกว่าหนึ่งคน ให้กำหนดส่วนของบุคคลที่จะมีสิทธิได้รับให้ชัดเจนด้วย ในกรณีที่ไม่ได้กำหนดส่วนไว้ให้ถือว่าทุกคนมีสิทธิได้รับในอัตราส่วนที่เท่ากัน

ข้อ ๔ ให้ผู้แสดงเจตนาเก็บรักษาไว้หนึ่งฉบับ ส่วนอีกฉบับหนึ่งให้เก็บรักษาไว้ที่ราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดผู้เบิกบำเหน็จรายเดือนหรือบำเหน็จพิเศษรายเดือน เพื่อเป็นหลักฐานประกอบการพิจารณาสั่งจ่ายบำเหน็จตกทอดต่อไป

ข้อ ๕ กรณีลูกจ้างประจำที่รับบำเหน็จรายเดือนหรือบำเหน็จพิเศษรายเดือนประสงค์จะเปลี่ยนแปลงตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดในภายหลัง ให้ทำหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดลูกจ้างประจำฉบับใหม่แทนฉบับเดิม เพื่อนำไปยื่นต่อราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดผู้เบิกบำเหน็จรายเดือนหรือบำเหน็จพิเศษรายเดือน และให้ปันทึกการเปลี่ยนแปลงเพื่อยกเลิกหนังสือแสดงเจตนาในหนังสือแสดงเจตนาฉบับเดิมด้วย ในกรณีที่ไม่สามารถไปยื่นหนังสือแสดงเจตนาฉบับใหม่และดำเนินการบันทึกการเปลี่ยนแปลงตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดด้วยตนเอง ให้ทำหนังสือมอบฉันทะให้บุคคลอื่นไปดำเนินการแทนตามใบมอบฉันทะที่แนบท้ายนี้

ข้อ ๖ กรณีบุคคลซึ่งลูกจ้างประจำที่รับบำเหน็จรายเดือนหรือบำเหน็จพิเศษรายเดือนได้แสดงเจตนาให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอดรายใดได้ถึงแก่ความตายไปก่อน ให้แบ่งบำเหน็จตกทอดนั้นให้แก่บุคคลผู้มีสิทธิที่ยังมีชีวิตอยู่ ตามส่วนที่ระบุไว้ในหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดลูกจ้างประจำ

ข้อ ๗ การแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอด ตามข้อ ๑ และข้อ ๕ ให้มีผลนับแต่วันที่ได้ยื่นหนังสือแสดงเจตนาต่อราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดผู้เบิกบำเหน็จรายเดือนหรือบำเหน็จพิเศษรายเดือน

ข้อ ๘ การขูดลบ ตัดฆ่า หรือการแก้ไขเปลี่ยนแปลงในหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดลูกจ้างประจำให้ลงลายมือชื่อกำกับไว้ และต้องระบุตำแหน่งหน้าที่และนามสกุลของผู้รับบำเหน็จตกทอดให้ชัดเจน

ข้อ ๙ กรณีลูกจ้างประจำที่รับบำเหน็จรายเดือนหรือบำเหน็จพิเศษรายเดือน ได้ถึงแก่ความตายก่อนที่กระทรวงมหาดไทยจะกำหนดวิธีปฏิบัติในการแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดของลูกจ้างประจำและได้ทำพินัยกรรม หรือหนังสืออย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งมีการระบุให้ผู้หนึ่งผู้ใดเป็นผู้มีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอดหรือมีสิทธิได้รับเงินอื่นใดจากทางราชการ ให้ถือว่าพินัยกรรมหรือหนังสือดังกล่าวเป็นหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดตามหนังสือกระทรวงมหาดไทยฉบับนี้

ข้อ ๑๐ กรณีลูกจ้างประจำที่รับบำเหน็จรายเดือนหรือบำเหน็จพิเศษรายเดือน ได้ถึงแก่ความตายโดยไม่ได้ทำพินัยกรรม หรือหนังสืออย่างใดอย่างหนึ่งตามข้อ ๙ แต่มีหลักฐานซึ่งแสดงได้ว่าลูกจ้างประจำที่รับบำเหน็จรายเดือนหรือบำเหน็จพิเศษรายเดือนประสงค์จะให้บุคคลใดเป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินหรือประโยชน์อื่น ๆ เมื่อตนถึงแก่ความตาย ให้ส่วนราชการเจ้าสังกัดผู้เบิกบำเหน็จรายเดือนหรือบำเหน็จพิเศษรายเดือนสอบสวนข้อเท็จจริงพร้อมทั้งแสดงหลักฐานเพื่อสนับสนุน แล้วขอทำความตกลงกับกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

****

แบบหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดลูกจ้างประจำของราชการส่วนท้องถิ่น

เขียนที่ .....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ. ..... (๑)

ข้าพเจ้า ..... เดิมเป็นลูกจ้างประจำสำนัก/กอง ..... สังกัดราชการส่วนท้องถิ่น..... อำเภอ..... จังหวัด..... ปัจจุบันได้รับ ☐ บำเหน็จรายเดือน ☐ บำนหน่วยพิเศษรายเดือน เดือนละ.....(๒) บาท ที่อยู่ที่ติดต่อได้เลขที่..... ถนน..... ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์..... โทรศัพท์..... โดยทราบดีว่าหากข้าพเจ้าไม่มีทายาทผู้มีสิทธิจะได้รับบำเหน็จตกทอด (บุตร สามีหรือภริยา และบิดามารดา ที่ชอบด้วยกฎหมาย) ตามข้อ ๑๐/๔ วรรคสาม แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๕ ข้าพเจ้าจึงขอแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดโดยหนังสือฉบับนี้ว่า เมื่อข้าพเจ้าถึงแก่ความตาย ข้าพเจ้าประสงค์ให้จ่ายเงินบำเหน็จตกทอดแก่บุคคล รวม ..... (๓) คน ดังมีรายชื่อต่อไปนี้

๑. ..... ให้ได้รับ ..... (๔) ส่วน ซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่บ้านเลขที่ ..... หมู่ที่ ..... ถนน ..... ตำบล ..... อำเภอ ..... จังหวัด ..... รหัสไปรษณีย์ ..... โทรศัพท์ .....

๒. ..... ให้ได้รับ ..... (๔) ส่วน ซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่บ้านเลขที่ ..... หมู่ที่ ..... ถนน ..... ตำบล ..... อำเภอ ..... จังหวัด ..... รหัสไปรษณีย์ ..... โทรศัพท์ .....

๓. ..... ให้ได้รับ ..... (๔) ส่วน ซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่บ้านเลขที่ ..... หมู่ที่ ..... ถนน ..... ตำบล ..... อำเภอ ..... จังหวัด ..... รหัสไปรษณีย์ ..... โทรศัพท์ .....

หนังสือแสดงเจตนาฉบับนี้ได้ทำขึ้นสองฉบับ มีข้อความถูกต้องตรงกัน เก็บไว้ที่ผู้แสดงเจตนาหนึ่งฉบับ อีกฉบับหนึ่งส่งไปเก็บไว้ที่ราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดผู้รับเบิกบำเหน็จรายเดือน/บำเหน็จพิเศษรายเดือน

ลงชื่อ..... ผู้แสดงเจตนา

(.....)

ลงชื่อ..... พยาน

(.....)

ลงชื่อ..... พยาน

(.....)

สำหรับเจ้าหน้าที่เท่านั้น

หนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดฉบับนี้ได้ยื่นเมื่อวันที่ .....
โดย ..... เป็น ☐ ผู้แสดงเจตนา ☐ ผู้รับมอบฉันทะ ได้ปฏิบัติหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดเก็บไว้เป็นหลักฐานแล้ว

ลงชื่อ ..... (ประจำตำแหน่ง)
(.....)
ตำแหน่ง .....
วันที่ .....

บันทึกการเปลี่ยนแปลง

ข้าพเจ้าขอยกเลิกหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดฉบับนี้ โดยได้แสดงเจตนาใหม่ ตามหนังสือแสดงเจตนาฉบับที่ ..... ซึ่งให้ .....
.....
เป็นผู้มีสิทธิรับบำเหน็จตกทอดเมื่อข้าพเจ้าถึงแก่ความตาย

ลงชื่อ ..... ผู้แสดงเจตนา/ผู้รับมอบฉันทะ
(.....)
วันที่ ...../...../.....

หมายเหตุ ๑. การขูดลบ ขีดฆ่า หรือการแก้ไขเปลี่ยนแปลงอย่างอื่นในหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอด ให้ผู้แสดงเจตนาลงลายมือชื่อกำกับไว้

๒. ให้ระบุคำนำหน้านาม ชื่อ และนามสกุล ให้ชัดเจน

๓. ให้ใส่เครื่องหมาย / ในช่อง ☐ ที่ใช้

คำอธิบายการกรอกแบบหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอด

(๑) ให้ระบุวัน เดือน ปี ที่แสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอด

(๒) ให้ระบุเงินบำเหน็จรายเดือนหรือบำเหน็จพิเศษรวมเดือนที่ได้รับอยู่ขณะที่แสดงเจตนา

(๓) ให้ระบุจำนวนผู้มีสิทธิรับบำเหน็จตกทอด

(๔) กรณีระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดไว้มากกว่าหนึ่งคน ให้กำหนดส่วนที่จะมีสิทธิได้รับให้ชัดเจนด้วย เช่น นาย ก. ให้ได้รับ ๓ ส่วน นางสาว ข. ให้ได้รับ ๓ ส่วน และเด็กหญิง ค. ให้ได้รับ ๒ ส่วน เป็นต้น หรือกรณีที่ไม่ได้กำหนดส่วนไว้ให้ถือว่าทุกคนมีสิทธิได้รับในอัตราส่วนที่เท่ากัน

(๕) เจ้าหน้าที่ที่รับการส่งเรื่องนี้มอบฉันทะ ซึ่งเป็นอำนาจหน้าที่ส่วนท้องที่ไม่ต่ำกว่าระดับ ๓

ใบมอบฉันทะ

เขียนที่ .....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ. .....

ข้าพเจ้า..... ☐ ผู้รับบำเหน็จรายเดือน ☐ ผู้รับบำเหน็จพิเศษรายเดือน
สังกัดกรุงเทพมหานคร..... อำเภอ..... จังหวัด.....
อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ถนน..... ตำบล.....
อำเภอ..... จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์.....
โทรศัพท์..... ขอมอบฉันทะให้ .....
อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ถนน..... ตำบล.....
อำเภอ..... จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์.....
โทรศัพท์..... เป็นผู้ดำเนินการ ☐ ยื่นหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดลูกจ้างประจำกับเสนอชื่อข้าพเจ้า
ตามหนังสือแสดงเจตนา ลงรับที่..... ที่แนบมาพร้อมนี้แทนข้าพเจ้า

ลงชื่อ ..... ผู้มอบฉันทะ
(.....)

ลงชื่อ ..... ผู้รับมอบฉันทะ
(.....)

ลงชื่อ ..... พยาน
(.....)

ลงชื่อ ..... พยาน
(.....)

หมายเหตุ ๑. ให้แนบสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้มอบฉันทะและผู้รับมอบฉันทะ
พร้อมกับรับรองสำเนาถูกต้องด้วย
๒. ให้เก็บหนังสือฉบับนี้ไว้รวมกับใบหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดฉบับที่ยื่นไว้
ต่อส่วนราชการส่วนท้องถิ่น

ที่ มท ๐๘๐๙.๔/ว ๑๕๖๗ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๒๙ มีนาคม ๒๕๕๖

เรื่อง การเบิกจ่ายเงินค่าเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นและบำเหน็จลูกจ้างประจำ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสรุปการเบิกจ่ายเงินค่าเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นและบำเหน็จลูกจ้างประจำ

ด้วยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ได้ขอมูลผลโครงการนิเทศงานและตรวจติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ผลการตรวจนิเทศงาน พบว่า การเบิกจ่ายเงินค่าเหน็จบำนาญ ตำแหน่งครู ครูอัตราจ้าง ข้าราชการส่วนท้องถิ่นต่างแห่งกัน และข้าราชการครูอัตราจ้าง ของหน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นหลายจังหวัดยังดำเนินการไม่ถูกต้อง ดังนั้น เพื่อให้การเบิกจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญและประโยชน์เป็นไปด้วยความเรียบร้อยถูกต้องตามระเบียบกฎหมาย จึงขอชักชวนแนวทางการเบิกจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นและบำเหน็จลูกจ้างประจำจำแนกตามลำแหน่ง ดังนี้

๑. บำเหน็จบำนาญ ครู ลูกจ้างประจำการโรงโรงเรียน ครูอัตราจ้าง และลูกจ้างประจำการโรงโรงเรียนอัตราจ้าง

๒. บำเหน็จบำนาญ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นต่างแห่งกันและลูกจ้างประจำขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๓. บำเหน็จบำนาญ ข้าราชการอัตราจ้างและลูกจ้างประจำอัตราจ้าง

๔. การคำนวณบำเหน็จบำนาญ ของข้าราชการอัตราจ้าง และครูอัตราจ้าง รวมทั้งการแบ่งสัดส่วนการรับภาระการจ่ายจากเงินอุดหนุนของรัฐ และจากองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

ทั้งนี้ ในการดำเนินการตามข้อ ๑. – ๓. (ยกเว้นตำแหน่งลูกจ้างประจำขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและลูกจ้างประจำอัตราจ้าง) ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบส่งสำนวนคำสั่งจ่ายและเอกสารที่เกี่ยวข้องให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นด้วย รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดกำชับเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบปฏิบัติตามแนวทางดังกล่าวโดยเคร่งครัด

ขอแสดงความนับถือ

(นายโชคชัย เลขอมรรัฐ)
รองอธิบดี รักษาราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๐๙ ต่อ ๑๕๓-๑๕๔
โทรสาร. ๐-๒๒๔๓-๙๕๓๐

แนวทางการเบิกจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นและบำเหน็จลูกจ้างประจำ

๑. กรณีครู ลูกจ้างประจำการโรงโรงเรียน ครูถ่ายโอน และลูกจ้างประจำการโรงโรงเรียนถ่ายโอน

๑.๑ ครู ครูถ่ายโอน เบิกจ่ายดังนี้

๑.๑.๑ บำเหน็จปกติ บำนาญปกติ บำนาญพิเศษ บำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ บำเหน็จดำรงชีพ เงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ (ช.ค.บ.) บำเหน็จตกทอดกรณีครู ครูถ่ายโอน ถึงแก่กรรมให้เบิกจ่ายจากเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ สำหรับการจัดการศึกษาภาคบังคับ (ค่าบำเหน็จ บำนาญ)

๑.๑.๒ เงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ ของครูบำนาญที่รับราชการส่วนท้องถิ่นก่อนวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ (ยกเว้นครูถ่ายโอนซึ่งไม่มีสิทธิรับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญร้อยละ ๒๕) เบิกจ่ายจากเงินกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (กบท.) โดยสำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นจะโอนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นประจำทุกเดือน และเมื่อครูบำนาญถึงแก่กรรม เงินช่วยพิเศษ ๓ เท่าของเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ เบิกจ่ายจากงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น งบกลาง ประเภทรายจ่ายตามข้อผูกพัน รายการเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น หรือขออนุมัติโอนเงินจากกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นแล้วแต่กรณี

๑.๑.๓ เงินช่วยพิเศษ กรณีครู ครูถ่ายโอน ถึงแก่กรรม ให้แก่ทายาทในลำดับแรก (๓ เท่าของเงินเดือน) เบิกจ่ายจากงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น งบกลาง ประเภทรายจ่ายตามข้อผูกพัน

๑.๒ ลูกจ้างประจำการโรงโรงเรียน ลูกจ้างประจำการโรงโรงเรียนถ่ายโอน เบิกจ่ายดังนี้

๑.๒.๑ บำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษรายเดือน และบำเหน็จตกทอด เบิกจ่ายจากเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ สำหรับการจัดการศึกษาภาคบังคับ (ค่าบำเหน็จบำนาญ)

๑.๒.๒ เงินช่วยพิเศษ กรณีลูกจ้างประจำการโรงโรงเรียน ลูกจ้างประจำการโรงโรงเรียนถ่ายโอนถึงแก่กรรมในลำดับแรก (๓ เท่าของค่าจ้าง) เบิกจ่ายจากงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมวดเงินเดือนและค่าจ้างประจำ

๑.๓ การเบิกจ่ายเงินตามข้อ ๑.๑.๑ และข้อ ๑.๒.๒ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดส่งเรื่องให้จังหวัดเพื่อวางฎีกาเบิกจ่ายจากสำนักสนามหลังจังหวัดโดยตรง

๑.๔ ให้จังหวัดดำเนินการและรายงานผลการเบิกจ่ายเงินดังกล่าวตามหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๗.๕/ว ๒๘๘๓ ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ พร้อมแนบฎีกาและหน้างบใบสำคัญการจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญให้สำนักงาน กบท. ตรวจด้วย

๒. กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ตำแหน่งอื่น) และลูกจ้างประจำ

๒.๑ ข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ตำแหน่งอื่น)

๒.๑.๑ บำเหน็จปกติ บำนาญปกติ บำนาญพิเศษ บำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ เงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ บำเหน็จดำรงชีพ บำเหน็จตกทอดกรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นถึงแก่กรรมในตำแหน่ง บำเหน็จตกทอด และเงินช่วยพิเศษกรณีผู้รับบำนาญถึงแก่กรรม (๓ เท่าของบำนาญและเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕) เบิกจ่ายจากงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น งบกลาง ประเภทรายจ่ายตามข้อผูกพัน รายการเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น หรือขออนุมัติโอนเงินจากกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นแล้วแต่กรณี

/๒.๑.๒ เงินช่วย ...

๒.๓.๒ เงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ (ช.ค.บ.) เบิกจ่ายจากงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น งบกลางรายการเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ไม่รวมตำแหน่งครู)

๒.๓.๓ เงินช่วยพิเศษ ๓ เท่าของเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ (ช.ค.บ.) และเงินช่วยพิเศษกรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นถึงแก่กรรมในตำแหน่ง (๓ เท่าของเงินเดือน) เบิกจ่ายจากงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น งบกลางประเภทเงินช่วยค่าทำศพ

๒.๔ ลูกจ้างประจำ

บำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษรายเดือน บำเหน็จตกทอด และเงินช่วยพิเศษกรณีลูกจ้างประจำถึงแก่กรรมในตำแหน่ง (๓ เท่าของค่าจ้าง) เบิกจ่ายจากงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมวดค่าตอบแทนใช้สอยและวัสดุ ลักษณะค่าตอบแทน หรือหากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการจัดทำงบประมาณตามรูปแบบของระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ต้องจ่ายจากงบประมาณรายจ่ายงบกลาง

๓. กรณีข้าราชการย้ายโอน และลูกจ้างประจำย้ายโอน

๓.๑ ข้าราชการย้ายโอน

๓.๑.๑ บำเหน็จปกติ บำนาญปกติ บำนาญพิเศษ บำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ บำเหน็จดำรงชีพ บำเหน็จตกทอดกรณีข้าราชการย้ายโอนถึงแก่กรรมในตำแหน่ง บำเหน็จตกทอดกรณีผู้รับบำนาญถึงแก่กรรม เงินช่วยพิเศษ ๓ เท่าของบำนาญ *รวยการดังกล่าวทั้งหมดเฉพาะส่วนที่รัฐบาลรับภาระ* รวมทั้งเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ช.ค.บ.) และเงินช่วยพิเศษ ๓ เท่าของเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ช.ค.บ.) เบิกจ่ายจากเงินอุดหนุนเฉพาะกิจสำหรับสิทธิประโยชน์ข้าราชการและลูกจ้างประจำย้ายโอน

๓.๑.๒ บำเหน็จปกติ บำนาญปกติ บำนาญพิเศษ บำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ บำเหน็จดำรงชีพ บำเหน็จตกทอดกรณีข้าราชการย้ายโอนถึงแก่กรรมในตำแหน่ง บำเหน็จตกทอดกรณีผู้รับบำนาญถึงแก่กรรม เงินช่วยพิเศษ ๓ เท่าของบำนาญ *รวยการดังกล่าวทั้งหมดเฉพาะส่วนที่ท้องถิ่นรับภาระ* เบิกจ่ายจากงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น งบกลางประเภทรายจ่ายตามข้อผูกพัน รายการเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น หรือขอรับการโอนเงินจากกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นแล้วแต่กรณี

๓.๑.๓ เงินช่วยพิเศษ กรณีข้าราชการย้ายโอนถึงแก่กรรมในตำแหน่ง (๓ เท่าของเงินเดือน) เบิกจ่ายจากเงินอุดหนุนเฉพาะกิจสำหรับเงินเดือนและค่าจ้างของข้าราชการและลูกจ้างประจำย้ายโอน

๓.๒ ลูกจ้างประจำย้ายโอน

๓.๒.๑ บำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษรายเดือน บำเหน็จตกทอด *รวยการดังกล่าวทั้งหมดเฉพาะส่วนที่รัฐบาลรับภาระ* เบิกจ่ายจากเงินอุดหนุนเฉพาะกิจสำหรับสิทธิประโยชน์ข้าราชการและลูกจ้างประจำย้ายโอน

๓.๒.๒ บำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษรายเดือน บำเหน็จตกทอด *รวยการดังกล่าวทั้งหมดเฉพาะส่วนที่ท้องถิ่นรับภาระ* เบิกจ่ายจากงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมวดค่าตอบแทนใช้สอยและวัสดุ ลักษณะค่าตอบแทน หรือหากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการจัดทำงบประมาณตามรูปแบบของระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ต้องจ่ายจากงบประมาณรายจ่ายงบกลาง

๓.๒.๓ เงินช่วยพิเศษ กรณีลูกจ้างประจำย้ายโอนถึงแก่กรรมในตำแหน่ง (๓ เท่าของค่าจ้าง) เบิกจ่ายจากเงินอุดหนุนเฉพาะกิจสำหรับเงินเดือนและค่าจ้างของข้าราชการและลูกจ้างประจำย้ายโอน

๔. การคำนวณบำเหน็จบำนาญ ของครูถ่ายโอน และข้าราชการถ่ายโอน (กรณีเป็นสมาชิก กบข.)

๔.๑ การคำนวณเวลาราชการสำหรับบำเหน็จบำนาญ (สูตร กบข.) ให้คำนวณทั้งจำนวนวัน เดือน และปี โดยกำหนดหลักเกณฑ์ ๒ ตำแหน่ง ดังนี้

เวลาราชการ = ปี + เดือน + วัน = xx.xx ปี
๑๒ ๓๖๐

๔.๒ การคำนวณบำเหน็จบำนาญ

๔.๒.๑ บำเหน็จปกติ บำเหน็จลูกหม้อกรณีครูถ่ายโอน และข้าราชการถ่ายโอน (กรณีเป็นสมาชิก กบข.) ถึงแก่กรรมในตำแหน่ง คำนวณโดยนำเงินเดือนเดือนสุดท้าย คูณ เวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ (สูตร กบข.) ทั้งนี้ เฉพาะข้าราชการถ่ายโอนต้องแบ่งสัดส่วนการรับภาระการจ่ายเงินดังกล่าวด้วย

= เงินเดือนเดือนสุดท้าย x เวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ (สูตร กบข.)

๔.๒.๒ บำนาญปกติ ให้คำนวณเงินเดือนเฉลี่ย ๖๐ เดือนสุดท้าย (เงินเดือน ๖๐ เดือนสุดท้ายรวมกันแล้วหาร ๖๐ หากเดือนใดได้รับเงินเดือนสองอัตราหรือมากกว่าให้ใช้เงินเดือนอัตราที่สูงสุดของเดือนนั้นมาใช้คำนวณ) คูณ เวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ (สูตร กบข.) หาร ๕๐ แต่ต้องไม่เกินร้อยละ ๗๐ ของเงินเดือนเฉลี่ย ๖๐ เดือนสุดท้าย ทั้งนี้ เฉพาะข้าราชการถ่ายโอนต้องแบ่งสัดส่วนการรับภาระการจ่ายเงินดังกล่าวด้วย

= เงินเดือนเฉลี่ย ๖๐ เดือนสุดท้าย x เวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ (สูตร กบข.)
๕๐

(ทั้งนี้ บำนาญที่คำนวณได้ต้องไม่เกินเงินเดือนเฉลี่ย ๖๐ เดือนสุดท้าย x ๗๐ / ๑๐๐)

๕. การคำนวณแบ่งสัดส่วนการรับภาระการจ่ายบำเหน็จบำนาญ ของข้าราชการถ่ายโอน และลูกจ้างประจำถ่ายโอน

๕.๑ ส่วนที่รัฐบาลรับภาระ คือ บำเหน็จบำนาญทุกประเภทที่คำนวณได้ คูณ เวลาราชการปกติก่อนถ่ายโอนรวมเวลาราชการที่รัฐบาลต่อถ่ายโอน (ถ้ามี) หาร เวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ

= บำเหน็จหรือบำนาญ x เวลาราชการปกติรวมเวลาราชการที่รัฐบาลต่อถ่ายโอน (สูตร กบข.)
เวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ (สูตร กบข.)

๕.๒ ส่วนที่ต้องร่วมรับภาระ คือ บำเหน็จบำนาญทุกประเภทที่คำนวณได้ หัก ส่วนที่รัฐบาลรับภาระตามข้อ ๕.๑

= บำเหน็จ/บำนาญ – ส่วนที่รัฐบาลรับภาระ

รายละเอียดการคำนวณตามข้อ ๔ และข้อ ๕ ศึกษาได้จากตัวอย่างแนบท้าย

๖. การคำนวณบำเหน็จบำนาญ ของครูถ่ายโอน และข้าราชการถ่ายโอน (กรณีไม่เป็นสมาชิก กบข.)

บำเหน็จปกติ บำนาญปกติ บำนาญพิเศษ บำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ บำเหน็จดำรงชีพ บำเหน็จลูกหม้อกรณีครูถ่ายโอน และข้าราชการถ่ายโอนถึงแก่กรรมในตำแหน่ง บำเหน็จลูกหม้อกรณีผู้รับบำนาญถึงแก่กรรม ให้คำนวณเช่นเดียวกับครูและข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับหนังสือ) ทั้งนี้ เฉพาะข้าราชการถ่ายโอนต้องแบ่งสัดส่วนการรับภาระการจ่ายเงินดังกล่าวด้วย

๗. การคำนวณบำเหน็จของลูกจ้างประจำและลูกจ้างประจำถ่ายโอน สรุปได้ดังนี้

๗.๑ ลูกจ้างประจำ การคำนวณเวลาทำงานสำหรับบำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน ให้คำนวณเป็นเดือน เศษของเดือนถ้าถึง ๑๕ วัน ให้นับเป็น ๑ เดือน ถ้าไม่ถึง ๑๕ วัน ให้ปัดทิ้ง

๑. กรณีขอรับบำเหน็จปกติ หรือกรณีเสียชีวิตในระหว่างรับราชการ (ทายาทเหมา)

= ค่าจ้างเดือนสุดท้าย x จำนวนเดือน
๑๒

= ๒๓,๓๔๐ x ๑๒๙ = ๓๑๓,๘๓๕ บาท
๑๒

๒. กรณีขอรับบำเหน็จรายเดือน

= ค่าจ้างเดือนสุดท้าย x จำนวนเดือน
๓๒ x ๕๐

= ๒๓,๓๔๐ x ๑๒๙ = ๓๔,๒๓๖.๓๐ บาท (เศษของบาทให้ปัดทิ้ง)
๓๒ x ๕๐

= ๓๔,๒๓๖ บาท

๗.๒ ลูกจ้างประจำถ่ายโอน การคำนวณเวลาทำงานสำหรับบำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน ให้คำนวณเป็นเดือน เป็นวัน โดยกำหนดหลักนิยม ๒ ตำแหน่ง ดังนี้

๑. กรณีขอรับบำเหน็จปกติ หรือกรณีเสียชีวิตในระหว่างรับราชการ (ทายาทเหมา)

= ค่าจ้างเดือนสุดท้าย x จำนวนเดือน
๓๒

* แบ่งสัดส่วนการรับภาระการจ่ายบำเหน็จปกติ หรือบำเหน็จปกติกรณีเสียชีวิต

รัฐบาลรับภาระ = บำเหน็จปกติ x จำนวนเดือน (เวลาราชการก่อนถ่ายโอนนับปีละ ๒ ตำแหน่ง)
จำนวนเดือน (เวลาราชการทั้งสิ้นนับปีละ ๒ ตำแหน่ง)

ท้องถิ่นรับภาระ = บำเหน็จปกติ - ส่วนที่รัฐบาลรับภาระ

๒. กรณีขอรับบำเหน็จรายเดือน การคำนวณเหมือนบำเหน็จปกติ แล้วหารด้วย ๕๐ รายละเอียดการคำนวณตามข้อ ๗ ศึกษาได้จากตัวอย่างแนบท้าย

๘. การส่งคำขอและคำสั่งจ่ายบำเหน็จบำนาญ

การเบิกจ่ายบำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่นทุกตำแหน่งและลูกจ้างประจำสภาโรงโรงเรียน /สภาโรงโรงเรียนถ่ายโอน ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบส่งคำขอและเอกสารที่เกี่ยวข้องให้ครบถ้วน

ตัวอย่างการคำนวณบำเหน็จบำนาญข้าราชการถ่ายโอน
กรณีเป็นสมาชิก กบข. และไม่เป็นสมาชิก กบข.

กรณีข้าราชการถ่ายโอน บรรจุรับราชการเมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๒๕ สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน โอนไปรับราชการสังกัดสำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๓๓ ต่อมาถ่ายโอนมารับราชการส่วนท้องถิ่น สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน เมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๔๕ และพ้นจากราชการด้วยเหตุสูงอายุ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ได้รับเงินเดือนเดือนสุดท้ายเดือนละ ๓๓,๐๐๐ บาท

๑. ข้าราชการถ่ายโอน กรณีเป็นสมาชิก กบข. และไม่เป็นสมาชิก กบข. ต้องคำนวณเวลาราชการ ดังนี้

๑.๑ เวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ (สูตร กบข.)

- เวลาราชการปกติ ตั้งแต่วันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๒๕ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕
- เวลาราชการทวีคูณ ตั้งแต่วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๔ ถึงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๓๙ (๕ เดือน ๘ วัน)

	๒๕๕๕	๑๐	๑			๓๐	๙	-
-(๑ มิ.ย.)	๒๕๒๕	๖	๑		(ตั้งแต่ ๒๐ – ๓๑ พ.ค.)	-	-	๑๒
	๓๐	๙	-			๓๐	๙	๑๒
					ทวีคูณ	-	๖	๘
						๓๐	๖	๒๐

= ๓๐ + ๖/๑๒ + ๒๐/๓๖๐ = ๓๐ + ๐.๕๐ + ๐.๐๖ = ๓๐.๕๖ ปี

หมายเหตุ กรณีครูถ่ายโอน (สมาชิก กบข.) ให้คำนวณเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ ตามข้อ ๑.๑ เท่านั้น จึงไม่ต้องคำนวณในข้อ ๑.๒ และข้อ ๑.๓

๑.๒ เวลาราชการปกติและเวลาราชการทวีคูณ ก่อนถ่ายโอน (สูตร กบข.)

- เวลาราชการปกติ ตั้งแต่วันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๒๕ ถึงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๕
- เวลาราชการทวีคูณ ตั้งแต่วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๔ ถึงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๓๙ (๕ เดือน ๘ วัน)

	๒๕๔๕	๑๑	๓			๒๐	๖	-
(๑ มิ.ย.)	๒๕๒๕	๖	๑		(ตั้งแต่ ๒๐ – ๓๑ พ.ค.)	-	-	๑๒
	๑๙	๑๐	-			๒๐	๖	๑๒
					ทวีคูณ	-	๒	๘
						๒๐	๘	๒๐

= ๒๐ + ๘/๑๒ + ๒๐/๓๖๐ = ๒๐ + ๐.๖๗ + ๐.๐๖ = ๒๐.๗๓ ปี

๑.๓ เวลาราชการปกติและเวลาราชการทวีคูณ หลังถ่ายโอน (สูตร กบข.)

เวลาราชการปกติ ตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๔๕ – วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕

	๒๕๕๕	๑๐	๓๐
	๒๕๔๕	๑๒	๑
	๙	๒๙	

= ๙ + ๒๙/๑๒ = ๙ + ๐.๔๓ = ๙.๔๓ ปี

/๒. สิทธิประโยชน์ ...

๖. สิทธิประโยชน์ในการขอรับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่น (เป็นสมาชิก กบข.) สรุปได้ดังนี้

๖.๑ กรณียื่นขอรับบำเหน็จปกติ หรือ กรณีเสียชีวิตในตำแหน่ง ทายาทยื่นขอรับบำเหน็จตกทอด

= เงินเดือนเดือนสุดท้าย x เวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ (ตูตร กบข.)

= ๓๓,๐๐๐ x ๓๐.๕๒ ปี

= ๓,๐๑๗,๔๘๐ บาท

- แบ่งสัดส่วนการรับภาระการจ่ายบำเหน็จปกติ หรือบำเหน็จตกทอดของข้าราชการส่วนท้องถิ่น

รัฐบาลรับภาระ = บำเหน็จปกติ x เวลาราชการที่ส่วนท้องถิ่นส่งเงินสะสมเข้ากองทุนก่อนส่งออมโอน (ตูตร กบข.)
เวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ (ตูตร กบข.)

= ๓,๐๐๔,๔๘๐ x ๒๐.๓๓
๓๐.๕๒

= ๒๙๔,๐๔๐ บาท

ท้องถิ่นรับภาระ = บำเหน็จปกติ – ส่วนที่รัฐบาลรับภาระ

= ๓,๐๐๔,๔๘๐ – ๒๙๔,๐๔๐

= ๒๗๔,๗๔๐ บาท

๖.๒ กรณียื่นขอรับบำนาญปกติ

- คำนวณเงินเดือนเฉลี่ย ๒๐ เดือนสุดท้าย

อัตราเงินเดือน	ตั้งแต่	ถึง	รวมเดือน	จำนวนเงิน
๒๕,๙๔๐	๓ พฤษภาคม ๒๕๕๐	๓๑ มีนาคม ๒๕๕๓	๖	๑๕๕,๔๔๐
๒๖,๓๗๐	๓ เมษายน ๒๕๕๓	๓๐ กันยายน ๒๕๕๓	๖	๑๕๗,๐๖๐
๒๖,๖๗๐	๓ ตุลาคม ๒๕๕๓	๓๑ มีนาคม ๒๕๔๐	๖	๑๖๐,๑๔๐
๒๗,๒๐๐	๓ เมษายน ๒๕๕๐	๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๐	๘	๒๐๙,๔๐๐
๒๗,๗๐๐	๓ พฤษภาคม ๒๕๕๐	๓๐ กันยายน ๒๕๕๒	๒	๕๕,๔๔๐
๒๗,๒๒๐	๓ ตุลาคม ๒๕๕๒	๓๑ มีนาคม ๒๕๕๓	๖	๑๖๗,๕๖๐
๒๗,๗๔๐	๓ เมษายน ๒๕๕๓	๓๐ กันยายน ๒๕๕๓	๖	๑๗๒,๒๔๐
๒๘,๓๑๐	๓ ตุลาคม ๒๕๕๓	๓๑ มีนาคม ๒๕๕๔	๖	๑๗๕,๓๖๐
๒๘,๗๘๐	๓ เมษายน ๒๕๕๔	๓๐ กันยายน ๒๕๕๔	๖	๑๘๘,๐๕๐
๒๙,๔๔๐	๓ ตุลาคม ๒๕๕๔	๓๑ มีนาคม ๒๕๕๕	๖	๑๗๗,๒๔๐
๓๐,๕๕๐	๓ เมษายน ๒๕๕๕	๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๕	๕	๑๖๑,๒๕๐
๓๑,๐๐๐	๓ กันยายน ๒๕๕๕	๓๐ กันยายน ๒๕๕๕	๑	๓๑,๐๐๐
			๒๐	๓,๗๐๔,๕๗๐
				๒๕,๘๐๗,๕๑

- คำนวณบำนาญ = เงินเดือนเฉลี่ย ๒๐ เดือนสุดท้าย x เวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ (ตูตร กบข.)
๕๐

= ๒๗,๘๐๗.๕๐ x ๓๐.๕๒
๕๐

= ๑๙,๒๐๔.๑๗ บาท

- ตรวจสอบการบำนาญที่คำนวณได้ ต้องไม่เกินร้อยละ ๗๐ ของเงินเดือนเฉลี่ย ๒๐ เดือนสุดท้าย

= ๒๗,๘๐๗.๕๐ x ๗๐
๑๐๐

= ๑๙,๔๖๕.๒๕ บาท

ดังนั้น จะได้รับบำนาญปกติเดือนละ ๑๙,๒๐๔.๑๗ บาท
(ไม่เกินร้อยละ ๗๐ ของเงินเดือนเฉลี่ย ๒๐ เดือนสุดท้าย)

● แบ่งสัดส่วน ...

- แบ่งสัดส่วนการรับภาระการจ่ายบำนาญปกติของข้าราชการถ่ายโอน

รัฐบาลรับภาระ = บำนาญปกติ x เวลาราชการที่ปฏิบัติราชการหรือถูกส่งตัวไปช่วยราชการก่อนถ่ายโอน (สูตร กบข.)
เวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ (สูตร กบข.)

= ๒๙,๒๕๔.๕๒ x ๒๐.๗๓
๓๐.๕๒

= ๒๑,๗๕๔.๕๒ บาท

ท้องถิ่นรับภาระ = บำนาญปกติ – ส่วนที่รัฐบาลรับภาระ
= ๕๙,๒๐๔.๓๗ – ๒๑,๗๕๔.๕๒
= ๕,๒๖๓.๙๕ บาท

หมายเหตุ กรณีครูถ่ายโอน ให้คำนวณบำเหน็จบำนาญเช่นเดียวกับข้าราชการถ่ายโอน แต่ไม่ต้องแบ่งสัดส่วนการรับภาระการจ่ายบำเหน็จบำนาญ

๓. สิทธิประโยชน์ในการขอรับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการถ่ายโอน (ไม่เป็นสมาชิก กบข.) สรุปได้ดังนี้

๓.๑ กรณียื่นขอรับบำเหน็จปกติ หรือ กรณีเสียชีวิตในคำแหน่ง หรือยื่นขอรับบำเหน็จตกทอด

= เงินเดือนเดือนสุดท้าย x เวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ
= ๓๓,๐๐๐ x ๓๓ ปี
= ๑,๐๑๓,๐๐๐ บาท

- แบ่งสัดส่วนการรับภาระการจ่ายบำเหน็จปกติ หรือบำเหน็จตกทอดของข้าราชการถ่ายโอน

รัฐบาลรับภาระ = บำเหน็จปกติ x เวลาราชการที่ปฏิบัติราชการหรือถูกส่งตัวไปช่วยราชการก่อนถ่ายโอน (สูตร กบข.)
เวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ (สูตร กบข.)

= ๑,๐๑๓,๐๐๐ x ๒๐.๗๓
๓๐.๕๒

= ๖๘๑,๗๕๔.๕๒ บาท

ท้องถิ่นรับภาระ = บำเหน็จปกติ – ส่วนที่รัฐบาลรับภาระ
= ๑,๐๑๓,๐๐๐ – ๖๘๑,๗๕๔.๕๒
= ๓๒๑,๒๔๐.๔๘ บาท

๓.๒ กรณียื่นขอรับบำนาญปกติ

= เงินเดือนเดือนสุดท้าย x เวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ
๕๐

= ๓๓,๐๐๐ x ๓๓
๕๐

= ๒๑,๗๖๐ บาท

- แบ่งสัดส่วนการรับภาระการจ่ายบำนาญปกติของข้าราชการถ่ายโอน

รัฐบาลรับภาระ = บำนาญปกติ x เวลาราชการที่ปฏิบัติราชการหรือถูกส่งตัวไปช่วยราชการก่อนถ่ายโอน (สูตร กบข.)
เวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ (สูตร กบข.)

= ๒๑,๗๖๐ x ๒๐.๗๓
๓๐.๕๒

= ๑๔,๗๕๔.๕๒ บาท

ท้องถิ่นรับภาระ = บำนาญปกติ – ส่วนที่รัฐบาลรับภาระ
= ๒๑,๗๖๐ – ๑๔,๗๕๔.๕๒
= ๖,๕๐๕.๒๘ บาท

หมายเหตุ กรณีครูถ่ายโอน ให้คำนวณบำเหน็จบำนาญเช่นเดียวกับข้าราชการถ่ายโอน แต่ไม่ต้องแบ่งสัดส่วนการรับภาระการจ่ายบำเหน็จบำนาญ

/๔. กรณีคำนวณ...

๔. กรณีคำนวณแปงสัดส่วนการรับภาระการจ่ายบำเหน็จดำรงชีพของข้าราชการถ่ายโอน

บำเหน็จดำรงชีพ = บำนาญรายเดือน x ๑๕ เท่า

= ๑๗,๖๐๘.๓๓ x ๑๕

= ๒๖๔,๑๒๕.๕๕ บาท

๔.๑ กรณียื่นขอรับบำเหน็จดำรงชีพครั้งแรกไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท

- แบ่งสัดส่วนการรับภาระการจ่ายบำเหน็จดำรงชีพของข้าราชการถ่ายโอน

รัฐบาลรับภาระ = บำเหน็จดำรงชีพ x เวลาราชการสะสมที่ส่วนท้องถิ่นรับโอน (สูตร ก.พ.ร.)
เวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ (สูตร กบข.)

= ๒๐๐,๐๐๐ x ๒๐.๐๐
๓๐.๕๖

= ๑๓๕,๖๔๗.๕๔ บาท

ท้องถิ่นรับภาระ = บำเหน็จดำรงชีพ – ส่วนที่รัฐบาลรับภาระ

= ๒๐๐,๐๐๐ – ๑๓๕,๖๔๗.๕๔

= ๖๔,๓๕๒.๔๖ บาท

๔.๒ กรณียื่นขอรับบำเหน็จดำรงชีพ เมื่ออายุครบ ๖๕ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป รับส่วนที่เหลือ แต่เมื่อรวมครั้งแรกแล้วต้องไม่เกิน ๔๐๐,๐๐๐ บาท

= บำเหน็จดำรงชีพ - ๒๐๐,๐๐๐

= ๒๖๔,๑๒๕.๕๕ – ๒๐๐,๐๐๐

= ๖๔,๑๒๕.๕๕ บาท

- แบ่งสัดส่วนการรับภาระการจ่ายบำเหน็จดำรงชีพของข้าราชการถ่ายโอน

รัฐบาลรับภาระ = บำเหน็จดำรงชีพ x เวลาราชการสะสมที่ส่วนท้องถิ่นรับโอน (สูตร ก.พ.ร.)
เวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ (สูตร กบข.)

= ๒๔๐,๑๒๕.๕๕ x ๒๐.๐๐
๓๐.๕๖

= ๔๓,๔๑๕.๓๔ บาท

ท้องถิ่นรับภาระ = บำเหน็จดำรงชีพ – ส่วนที่รัฐบาลรับภาระ

= ๒๔๐,๑๒๕.๕๕ – ๔๓,๔๑๕.๓๔

= ๒๐,๖๑๐.๑๑ บาท

หมายเหตุ กรณีครูถ่ายโอน ให้คำนวณบำเหน็จดำรงชีพเช่นเดียวกับข้าราชการถ่ายโอน แต่ไม่ต้องแบ่งสัดส่วนการรับภาระการจ่ายบำเหน็จดำรงชีพ

ตัวอย่างการคำนวณบำเหน็จปกติ และบำเหน็จรายเดือนของลูกจ้างประจำถ่ายโอน

กรณีลูกจ้างประจำถ่ายโอน บรรจุรับราชการเมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๒๖ สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน โอนไปสังกัดสำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท เมื่อวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๓๓ ต่อมาถ่ายโอนมารับราชการส่วนท้องถิ่น สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน เมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๔๕ และออกจากราชการ ตั้งแต่วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๖ ได้รับเงินเดือนเดือนสุดท้ายเดือนละ ๒๓,๓๕๐ บาท

๑. เวลาราชการก่อนถ่ายโอน รวม ๒๓๖ เดือน ๒๐ วัน = ๒๓๖ + $\frac{๒๐}{๓๐}$ = ๒๓๖ + ๐.๖๗

= ๒๓๖.๖๗ เดือน

- เวลาราชการปกติ ตั้งแต่วันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๒๖ ถึงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๓๕ รวม ๒๓๔ เดือน ๑๒ วัน
- เวลาราชการทวีคูณ ตั้งแต่วันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๔ ถึงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๓๕ รวม ๒ เดือน ๗ วัน

๒. เวลาราชการหลังถ่ายโอน

- เวลาราชการปกติ ตั้งแต่วันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๔๕ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ รวม ๑๓๐ เดือน รวมเวลาราชการทั้งสิ้น ๓๖๖ เดือน ๒๐ วัน = ๓๐๗ เดือน (เศษของเดือน ถ้าถึง ๑๕ วัน ให้นับเป็น ๑ เดือน)

รวมเวลาราชการทั้งสิ้น ๓๖๖ เดือน ๒๐ วัน = ๓๖๖ + $\frac{๒๐}{๓๐}$ = ๓๖๖ + ๐.๖๗

= ๓๖๖.๖๗ เดือน

๓. การคำนวณบำเหน็จปกติ ดังนี้

เงินเดือนเดือนสุดท้าย ๒๓,๓๕๐ บาท เวลาราชการที่ใช้คำนวณทั้งสิ้น ๓๖๗ เดือน

เงินบำเหน็จปกติ = $\frac{๒๓,๓๕๐ \times ๓๖๗}{๓๒}$ = ๗๓๗,๘๓๕ บาท

โดยแบ่งจ่ายเงินตามสัดส่วนการรับราชการดังนี้

(๑) บำเหน็จปกติส่วนที่รัฐบาลรับภาระ = $\frac{๗๓๓,๘๓๕ \times ๒๓๖.๖๗}{๓๖๒.๖๗}$ = ๕๖๐,๗๓๗.๕๔ บาท

(๒) บำเหน็จปกติส่วนที่ท้องถิ่นรับภาระ = ๗๓๓,๘๓๕ − ๕๖๐,๗๓๗.๕๔ = ๒๕๓,๐๗๗.๔๖ บาท

๔. การคำนวณบำเหน็จรายเดือน ดังนี้

เงินบำเหน็จปกติรายเดือน = $\frac{๒๓,๓๕๐ \times ๓๖๗}{๓๒ \times ๕๐}$ = ๓๕,๒๗๖.๓๐ บาท (เศษสตางค์ปัดทิ้ง)

= ๓๕,๒๗๖ บาท

โดยแบ่งจ่ายเงินตามสัดส่วนการรับราชการดังนี้

(๑) บำเหน็จปกติรายเดือน ส่วนที่รัฐบาลรับภาระ = $\frac{๓๕,๒๗๖ \times ๒๓๖.๖๗}{๓๖๒.๖๗}$ = ๘,๒๓๔.๔๖ บาท

(๒) บำเหน็จปกติรายเดือน ส่วนที่ท้องถิ่นรับภาระ = ๓๕,๒๗๖ − ๘,๒๓๔.๔๖ = ๕,๐๖๓.๕๔ บาท

ที่ มท ๐๘๐๘.๕/ว ๔๒๖

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๗ เมษายน ๒๕๕๖

เรื่อง พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖
๒. แนวทางการคำนวณบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ
๓. แนวทางการคำนวณบำเหน็จดำรงชีพเพิ่ม
๔. แนวทางการคำนวณบำเหน็จตกทอด
๕. บัญชีรายชื่อข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นที่ถึงแก่ความตาย ตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ซึ่งทายาทมีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอดเพิ่มในส่วนของ ข.ก.บ. ๑๐ เท่า

ด้วยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖ ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับสาธารณะ เล่ม ๑๓๐ ตอนที่ ๒๕ ก วันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๖ กำหนดให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ เป็นต้นไป ยกเว้นมาตรา ๕ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ เป็นต้นไป รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑

เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อยถูกต้องตามระเบียบกฎหมาย จึงขอชักซ้อมแนวทางการเบิกจ่ายบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ และบำเหน็จตกทอด ดังนี้

๑. กรณีบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ

๑.๑ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตรวจสอบทะเบียนผู้รับบำนาญหากมีผู้รับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพรายใดได้รับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพรวมกับบำนาญปกติแล้วไม่ถึงเดือนละ ๑๕,๐๐๐ บาท ให้แจ้งผู้รับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพรายนั้นยื่นเรื่องขอรับบำนาญพิเศษในส่วนที่มีสิทธิได้รับเพิ่มขึ้นจนครบ ๑๕,๐๐๐ บาท

๑.๒ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรวบรวมหลักฐานต่าง ๆ เกี่ยวกับการขอรับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ ตามข้อ ๑.๑ จัดส่งให้จังหวัดเพื่อดำเนินการออกคำสั่งจ่ายใหม่โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ และดำเนินการเบิกจ่ายให้ครบถ้วนตามช่วงเวลาที่มีสิทธิได้รับย้อนหลังตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ โดยมีแนวทางการคำนวณบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒

๑.๓ กรณีผู้รับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพที่ได้รับบำนาญรายเดือนเพิ่มขึ้นและประสงค์จะขอรับบำเหน็จดำรงชีพที่ได้รับเพิ่มตามสิทธิ เนื่องจากบำนาญรายเดือนเพิ่มขึ้นนั้น ให้ยื่นแบบขอรับบำเหน็จดำรงชีพต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีแนวทางการคำนวณตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๓

/๒. กรณีบำเหน็จ ...

๒. กรณีบำเหน็จดกทอด

๒.๑ ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบของสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ศึกษาแนวทางการคำนวณบำเหน็จดกทอด ๓๐ เท่าของบำนาญรายเดือนรวมกับเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ช.ค.บ.) ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๔

๒.๒ ให้สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดตรวจสอบความครบถ้วนถูกต้องของรายชื่อข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นที่ถึงแก่ความตายตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๔ และดำเนินการออกคำสั่งจ่ายบำเหน็จดกทอดเพิ่มเติมในส่วนของเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ช.ค.บ.) ๓๐ เท่า ให้แก่ทายาทผู้มีสิทธิได้รับทุกราย

๒.๓ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการเบิกจ่ายบำเหน็จดกทอดในส่วนของเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ช.ค.บ.) ตามคำสั่งจังหวัดข้อ ๒.๒ ให้ครบถ้วน

๒.๔ การเบิกจ่ายบำเหน็จดกทอด ตามข้อ ๒.๓ มีแนวทางประกอบดังนี้

- ข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นตำแหน่งครู และครูสอนโอน ให้เบิกจ่ายจากเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ สำหรับการจัดการศึกษาภาคบังคับ (ค่าบำเหน็จบำนาญ)

- ข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นตำแหน่งอื่น ให้เบิกจ่ายจากงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น งบกลางประเภทรายจ่ายตามข้อผูกพัน เงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น หรือขอรับโอนเงินกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น แล้วแต่กรณี

- ข้าราชการบำนาญตำแหน่งอื่นสอนโอน แบ่งสัดส่วนการจ่าย โดยส่วนที่รัฐบาลรับภาระให้เบิกจ่ายจากเงินอุดหนุนเฉพาะกิจสำหรับสิทธิประโยชน์ข้าราชการและลูกจ้างประจำสอนโอน และส่วนที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับภาระให้เบิกจ่ายเช่นเดียวกับข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นตำแหน่งอื่น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และโปรดแจ้งสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด เพื่อทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายไชยชัย เดชอมรชัญ)
รองอธิบดี รักษาราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร ๐-๒๒๔๑-๙๐๖๙
โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๘๙๓๐

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑

หน้า ๑๘
เล่ม ๑๓๐ ตอนที่ ๒๕ ก ราชกิจจานุเบกษา ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๖

พระราชบัญญัติ
บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๘)
พ.ศ. ๒๕๕๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๖
เป็นปีที่ ๖๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๖"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๓ เป็นต้นไป เว้นแต่มาตรา ๕ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๓ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔๔ บำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพที่ได้รับรวมถึงบำนาญปกติด้วยมีจำนวนเงินรวมกันไม่ถึงเดือนละหนึ่งหมื่นห้าพันบาท ให้ได้รับบำนาญพิเศษเพิ่มขึ้นอีกเดือนละหนึ่งหมื่นห้าพันบาท และบรรดาผู้มีสิทธิจะได้รับเงินดังกล่าวนี้ไม่มีสิทธิเลือกรับบำเหน็จพิเศษแทนได้ เว้นแต่จำนวนเงินต่ำกว่าบำนาญพิเศษดังกล่าวนี้"

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๕๘ ภายใต้บังคับมาตรา ๓๗ ในกรณีที่ผู้ได้รับบำนาญปกติหรือผู้มีสิทธิจะได้รับบำนาญปกติ หรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพถึงแก่ความตาย ให้จ่ายเงินบำเหน็จตกทอดให้แก่ผู้มีสิทธิรับเงินบำเหน็จตกทอดดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕๗ เป็นจำนวนสามสิบเท่าของบำนาญรายเดือนรวมกับเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (จ.ส.บ.) ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับและให้จ่ายตามส่วนและหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรานั้น"

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
ชิงลักษณ์ ชินวัตร
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๐๔ โดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๒๗) พ.ศ. ๒๕๕๓ เพื่อให้ข้าราชการผู้มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพได้รับบำนาญพิเศษเพิ่มสูงขึ้น เพื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป และแก้ไขหลักเกณฑ์การจำหน่ายหนี้จากกองทุนให้แก่ทายาทผู้มีสิทธิได้รับ เพื่อให้สามารถนำเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญ (ช.ค.บ.) มารวมคำนวณได้ นอกจากนี้ ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๐๔ โดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๒๕) พ.ศ. ๒๕๕๓ เพื่อยกเลิกบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการให้ผู้รับบำนาญปกติหรือบำนาญพิการที่กระทำความผิดต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดเป็นบุคคลล้มละลายหรือคดีอยู่ในระหว่างการฟื้นฟูกิจการตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลายหมดสิทธิรับบำนาญปกติหรือบำนาญพิการ และให้รับสิทธิดังกล่าวกลับคืนมาเมื่อได้รับการปลดจากการเป็นบุคคลล้มละลายหรือคดีถึงที่สุดให้ยกฟ้องหรือคำสั่งถึงที่สุดให้ยกคำร้องขอฟื้นฟูกิจการ เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้รับบำเหน็จหรือบำนาญโดยเสมอกัน รวมทั้งไม่กระทบสิทธิของบุคคลที่สามในเรื่องการรับบำเหน็จตกทอด สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับบำเหน็จบำนาญในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ให้สอดคล้องกัน เพื่อให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้รับสิทธิประโยชน์เช่นเดียวกับข้าราชการประเภทอื่น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๒

แนวทางการคำนวณบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ
ตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๐๐
แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๖

• กรณีผู้รับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพเพียงอย่างเดียวได้รับไม่ถึงเดือนละ ๑๕,๐๐๐ บาท ให้ได้รับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพเพิ่มขึ้นจนครบเดือนละ ๑๕,๐๐๐ บาท

ตัวอย่างเช่น นาย ก. ได้รับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ เดือนละ ๑๐,๐๐๐ บาท จะได้รับการปรับเพิ่มบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพอีก เดือนละ ๕,๐๐๐ บาท

• กรณีผู้รับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ และบำนาญปกติรวมกันแล้วไม่ถึงเดือนละ ๑๕,๐๐๐ บาท ให้ได้รับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพเพิ่มขึ้นจนครบเดือนละ ๑๕,๐๐๐ บาท

ตัวอย่างเช่น นาย ข. ได้รับบำนาญปกติ เดือนละ ๗,๐๐๐ บาท และได้รับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ เดือนละ ๓,๐๐๐ บาท นาย ข. จะได้รับการปรับเพิ่มบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพอีกเดือนละ ๕,๐๐๐ บาท

• กรณีผู้รับบำนาญซึ่งได้รับทั้งบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ บำนาญปกติ และบำนาญพิเศษในฐานะทายาท หากได้รับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพและบำนาญปกติรวมกันแล้วไม่ถึงเดือนละ ๑๕,๐๐๐ บาท ให้ได้รับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพเพิ่มขึ้นจนครบเดือนละ ๑๕,๐๐๐ บาท โดยไม่รวมส่วนของบำนาญพิเศษในฐานะทายาท

ตัวอย่างเช่น นาย ค. ได้รับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ เดือนละ ๓,๐๐๐ บาท บำนาญปกติ เดือนละ ๔,๐๐๐ บาท และบำนาญพิเศษในฐานะทายาท เดือนละ ๒,๐๐๐ บาท นาย ค. จะได้รับการปรับเพิ่มบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพอีกเดือนละ ๘,๐๐๐ บาท โดยยังคงได้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาท เดือนละ ๒,๐๐๐ บาท เช่นเดิมด้วย กรณีนี้ นาย ค. จะได้รับเงินรวมทั้งสิ้นเดือนละ ๑๗,๐๐๐ บาท

• กรณีผู้มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพรายใหม่ สามารถขอเปลี่ยนเป็นการรับบำเหน็จพิเศษแทนเป็นจำนวนเงินเท่ากับบำนาญพิเศษหกสิบเดือนก็ได้

ตัวอย่างเช่น นาย ง. ซึ่งเป็นผู้มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพรายใหม่ เดือนละ ๕,๐๐๐ บาท และได้รับบำนาญปกติ เดือนละ ๖,๐๐๐ บาท นาย ง. จะได้รับการปรับเพิ่มบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพอีกเดือนละ ๔,๐๐๐ บาท หาก นาย ง. ประสงค์จะขอเปลี่ยนเป็นรับบำเหน็จพิเศษแทนบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ ก็จะได้รับบำเหน็จพิเศษ ๖๐ เท่าของบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ จำนวน ๕๔๐,๐๐๐ บาท (๖๐ x ๙,๐๐๐) ทั้งนี้ นาย ง. จะยังคงได้รับบำนาญปกติ เดือนละ ๖,๐๐๐ บาท

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๕

แนวทางการคำนวณบำเหน็จตกทอด
ตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๐๐
แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๘) พ.ศ.๒๕๔๖

■ กรณีผู้รับบำนาญรายใดถึงแก่ความตาย และทายาทได้ยื่นขอรับบำเหน็จตกทอด ๓๐ เท่าของบำนาญรายเดือนไปแล้ว ก่อนที่พระราชบัญญัติข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๘) พ.ศ.๒๕๔๖ จะมีผลบังคับใช้ ทายาทผู้มีสิทธิต้องยื่นขอรับบำเหน็จตกทอดเพิ่มเติม เฉพาะในส่วนของเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ช.ค.บ.) ๓๐ เท่า

ตัวอย่างที่ ๑ นาย ก. ได้รับบำนาญรายเดือน เดือนละ ๕,๐๐๐ บาท และรับเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ช.ค.บ.) เดือนละ ๒,๐๐๐ บาท เมื่อผู้รับบำนาญถึงแก่ความตาย ทายาทมีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอดเพิ่มเติม จำนวน ๖๐,๐๐๐ บาท (๓๐ x ๒,๐๐๐)

■ กรณีผู้รับบำนาญปกติ และหรือผู้รับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ ถึงแก่ความตาย ให้จ่ายบำเหน็จตกทอด ๓๐ เท่าของบำนาญรายเดือนรวมกับเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ช.ค.บ.) ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ ให้แก่ทายาทตามมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓ ที่ยังมีชีวิตอยู่

ตัวอย่างที่ ๒ นาย ข. ได้รับบำนาญรายเดือน เดือนละ ๕,๐๐๐ บาท และได้รับเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ช.ค.บ.) เดือนละ ๒,๐๐๐ บาท เมื่อผู้รับบำนาญถึงแก่ความตาย ทายาทมีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอดจำนวน ๓๐ เท่าของบำนาญรายเดือน รวมกับเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ช.ค.บ.) การคำนวณบำเหน็จตกทอดได้ จำนวน ๒๑๐,๐๐๐ บาท (๓๐ x ๗,๐๐๐) นาย ข ได้ยื่นขอรับบำเหน็จดำรงชีพ ๑๕ เท่าของบำนาญปกติไปแล้ว จำนวน ๗๕,๐๐๐ บาท (๕,๐๐๐ x ๑๕) ดังนั้น ทายาทจะมีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอด จำนวน ๑๓๕,๐๐๐ บาท (๒๑๐,๐๐๐ - ๗๕,๐๐๐)

ที่ มท ๐๘๐๘.๔/ว ๓๑๐๒

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๖

เรื่อง การคืนบำเหน็จข้าราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อนับเวลาราชการต่อเนื่อง

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

อ้างถึง ๑. หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๘.๕/๒๐๐๓ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๔
๒. ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับระยะเวลาในการคืนบำเหน็จข้าราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อนับเวลาราชการต่อเนื่อง

ตามที่กระทรวงมหาดไทยได้ประกาศหลักเกณฑ์และวิธีการที่เกี่ยวกับระยะเวลาในการคืนบำเหน็จข้าราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อนับเวลาราชการต่อเนื่อง นั้น

เนื่องจากตามข้อ ๙ ของประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับระยะเวลาในการคืนบำเหน็จข้าราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อนับเวลาราชการต่อเนื่อง กำหนดให้ราชการส่วนท้องถิ่นต้นสังกัดที่แจ้งความประสงค์จะคืนบำเหน็จเพื่อนับเวลาราชการต่อเนื่องได้รับเงินบำเหน็จคืนพร้อมดอกเบี้ยแล้วให้บันทึกไว้ในสมุดหรือแฟ้มประวัติให้ชัดเจน แล้วแจ้งให้กระทรวงมหาดไทยทราบ ปรากฏว่ามีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบางแห่งดำเนินการแล้วรายงานกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น บางแห่งรายงานรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติราชการในเรื่องดังกล่าวเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ยึดความคล่องตัว และเพื่อให้การตรวจสอบการดำเนินการคืนบำเหน็จพร้อมดอกเบี้ยเป็นไปโดยรวดเร็วถูกต้องตามระเบียบกฎหมาย จึงกำหนดแนวทางการรายงานตามข้อ ๙ ของประกาศดังกล่าว โดยให้ราชการส่วนท้องถิ่นต้นสังกัดมีหนังสือแจ้งสำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น พร้อมกับนำเงินบำเหน็จและดอกเบี้ยส่งกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น เพื่อรายงานกระทรวงมหาดไทยทราบต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิบูลย์ สงวนทรงศิ)
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
โทร ๐-๒๒๔๑-๙๐๐๙
โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๙๕๓๐

ที่ มท ๐๘๐๘.๕/ว ๑๓๑๗๔

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘

เรื่อง การขอรับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำซึ่งมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือมีกรณีถูกฟ้อง หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาโดยการณีคดีอาญายังไม่ถึงที่สุด

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๘.๕/ว ๑๑๙๙ ลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบหนังสือสัญญาการใช้เงินคืน
๒. แบบหนังสือสัญญาค้ำประกัน
๓. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ.๒๕๕๗

ตามที่กระทรวงมหาดไทย โดยความสั่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้กำหนดวิธีปฏิบัติในการขอรับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่น และลูกจ้างประจำขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัยแล้วออกจากราชการโดยการณียังไม่ถึงที่สุด โดยกำหนดให้มีการประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์สิน นั้น

เนื่องจากปัจจุบันได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์โดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๕๗ ในส่วนของบทบัญญัติเกี่ยวกับผู้ค้ำประกันและผู้จำนอง โดยมีสาระสำคัญเพื่อคุ้มครองสิทธิผู้ค้ำประกันและผู้จำนองให้ไม่ต้องรับผิดเสมือนเป็นลูกหนี้ชั้นต้น ซึ่งการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ดังกล่าวมีผลกระทบต่อวิธีปฏิบัติในการขอรับบำเหน็จบำนาญตามอ้างถึงที่ได้กำหนดให้ผู้ค้ำประกันต้องรับผิดอย่างเดียวกับลูกหนี้ร่วมหรือในฐานะเป็นลูกหนี้ร่วม ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการขอรับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำซึ่งมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือมีกรณีถูกฟ้อง หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาโดยการณียังไม่ถึงที่สุด สอดคล้องกับการแก้ไขกฎหมายดังกล่าว จึงให้ยกเลิกหนังสือตามที่อ้างถึง และกำหนดวิธีปฏิบัติในการขอรับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำซึ่งมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือมีกรณีถูกฟ้องหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาโดยการณียังไม่ถึงที่สุด ดังนี้

๑. ให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นและลูกจ้างประจำซึ่งมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือมีกรณีถูกฟ้องหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา อันมิใช่ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทที่ไม่เกี่ยวกับราชการหรือความมั่นคงของรัฐ หรือมีกรณีถูกชี้มูลความผิดตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตไว้แล้ว หรือมีกรณีที่อาจถูกดำเนินการทางวินัยได้ตามกฎหมายเฉพาะอื่นใด และออกจากราชการ โดยกรณีหรือคดีอาญายังไม่ถึงที่สุด ทำประกันในการขอรับบำเหน็จบำนาญด้วยบุคคลหรือทรัพย์สินไว้ต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเช่นสังกัด เว้นแต่กฎหมายว่าด้วยระเบียบของข้าราชการส่วนท้องถิ่นประเภทนั้น ๆ หรือระเบียบลูกจ้างประจำขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีได้บัญญัติหรือกำหนดให้ผู้มีอำนาจสามารถดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำดังกล่าวต่อไปได้ภายหลังจากที่ผู้นั้นออกจากราชการไปแล้ว

/๒. การประกัน...

๒. การประกันด้วยบุคคล

(๑) กรณีเป็นบุคคลธรรมดา ผู้นั้นจะต้องเป็นบุคคลที่มีความสามารถในการทำนิติกรรมได้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และประกอบอาชีพเป็นข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้างประจำ ผู้รับเบี้ยหวัด บำนาญ เจ้าหน้าที่หรือบุคลากรที่เรียกชื่ออย่างอื่นของหน่วยงานในภาครัฐ รัฐวิสาหกิจหรือส่วนราชการอื่นของรัฐ จำนวนไม่เกินสองคนซึ่งได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างประจำไม่ต่ำกว่าอัตราเงินเดือนของข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำผู้ขอรับบำเหน็จบำนาญ หรือได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างประจำรวมกันไม่ต่ำกว่าอัตราเงินเดือนของข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำผู้ขอรับบำเหน็จบำนาญมาค้ำประกัน

(๒) ในกรณีที่ไม่สามารถหาบุคคลซึ่งประกอบอาชีพตาม (๑) มาค้ำประกันได้ ให้หาบุคคลซึ่งประกอบอาชีพอื่นไม่เกินสองคนที่ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างประจำไม่ต่ำกว่าอัตราเงินเดือนของข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำผู้ขอรับบำเหน็จบำนาญ หรือได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างประจำรวมกันไม่ต่ำกว่าอัตราเงินเดือนของข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำผู้ขอรับบำเหน็จบำนาญมาค้ำประกันก็ได้

(๓) กรณีเป็นนิติบุคคล จะต้องเป็นนิติบุคคลซึ่งตราสารจัดตั้งหรือข้อบังคับของนิติบุคคลนั้นกำหนดให้สามารถค้ำประกันการชำระหนี้ได้ด้วย เช่น ธนาคาร บริษัทจำกัด บริษัทเงินทุน บริษัทหลักทรัพย์ หรือบริษัทประกันวินาศภัย เป็นต้น

(๔) การประกันด้วยบุคคล จะต้องทำสัญญาค้ำประกันภายในวงเงินบำเหน็จบำนาญที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำจะได้รับ แต่ในกรณีที่ขอรับบำนาญหรือบำเหน็จรายเดือนให้ทำสัญญาค้ำประกันภายในวงเงินบำนาญหรือบำเหน็จรายเดือนที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำจะได้รับภายในระยะเวลา ๓ ปี

๓. การประกันด้วยทรัพย์สิน ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) กรณีประกันด้วยอสังหาริมทรัพย์ให้คำนวณตามราคาประเมินการเสียภาษีของทางราชการซึ่งจะต้องมีราคาไม่ต่ำกว่าวงเงินค้ำประกันตามข้อ ๒ (๔)

(๒) กรณีประกันด้วยสังหาริมทรัพย์ จะต้องเป็นสังหาริมทรัพย์ซึ่งกฎหมายบัญญัติให้ไว้ให้จดทะเบียนและพาณิชย์ และมีราคาประเมินตามที่ซื้อขายกันตามปกติในท้องตลาดในวันที่จดทะเบียนไม่ต่ำกว่าวงเงินค้ำประกันตามข้อ ๒ (๔)

(๓) กรณีประกันด้วยหลักทรัพย์อื่น เช่น ตั๋วเงินคลัง หิรัญบัตร ตั๋วเงิน หุ้น หรือหุ้นกู้ ซึ่งมีราคาไม่ต่ำกว่าวงเงินค้ำประกันตามข้อ ๒ (๔) ให้ดำเนินการตามวิธีการตามกฎหมายในเรื่องนั้น ๆ กำหนดไว้

๔. เมื่อได้มีการสั่งจ่ายบำเหน็จบำนาญแล้ว ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดบันทึกหมายเหตุไว้ในฎีกาเบิกเงินบำเหน็จบำนาญให้ชัดเจนว่า ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำดังกล่าวได้จัดทำหนังสือสัญญาการใช้เงินคืนและหนังสือสัญญาค้ำประกันแล้ว

๕. ภายในระยะเวลา ๓ เดือน ก่อนครบกำหนด ๓ ปี นับแต่วันทำสัญญา หากการดำเนินการทางวินัยยังไม่ถึงที่สุด ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดแจ้งให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำเฉพาะผู้ที่รับบำนาญหรือบำเหน็จรายเดือนมาดำเนินการทำประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์สินตามวิธีปฏิบัติของพนักงานส่วนท้องถิ่นต่อไปอีก เพื่อที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำดังกล่าวได้รับบำนาญหรือบำเหน็จรายเดือนต่อเนื่องต่อไปได้ และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดเร่งดำเนินการทางวินัยให้แล้วเสร็จโดยเร็ว

๖. เมื่อการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำผู้ขอรับบำเหน็จบำนาญถึงที่สุดว่าเป็นประการใดแล้ว ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดแจ้งให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นทราบโดยด่วน พร้อมแนบหลักฐานในการดำเนินการทางวินัยถึงที่สุดไปด้วย ยกเว้นกรณีลูกจ้างประจำขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ไม่ได้รับเงินอุดหนุน และถ้าหาก

/การดำเนินการ ...

การดำเนินการทางวินัยถึงที่สุดแล้วปรากฏว่าข้าราชการส่วนท้องถิ่น หรือลูกจ้างประจำมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ ให้การประกันที่ทำไว้ระงับไปตามมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแห่งและพาณิชย์ แต่หากการดำเนินการทางวินัยถึงที่สุดแล้วปรากฏว่าข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเร่งสั่งการเรียกเงินบำเหน็จบำนาญคืนจากข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำ ดังกล่าว หากไม่สามารถเรียกเงินคืนได้ก็ให้บังคับชำระหนี้ตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแห่งและพาณิชย์ กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นให้นำเงินคืนกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น และสำหรับลูกจ้างประจำให้นำเงินคืนคลังขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ โดยเก็บเงินในส่วนที่ลูกจ้างประจำรับจากเงินประมาณเงินอุดหนุนให้ส่งคืนกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

๗. ในการบังคับชำระหนี้จากทรัพย์สิน ถ้าชำระหนี้ได้ครบถ้วนแล้ว แต่ยังมีเงินเหลือและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้แจ้งข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำแล้ว แต่บุคคลดังกล่าวไม่มารับเงินที่เหลือคืนภายในเวลา ๕ ปี นับแต่วันที่แจ้ง ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำเงินดังกล่าวส่งคืนหน่วยงานตามหลักการในข้อ ๖

๘. สำหรับข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำที่ได้ทำประกันในการขอรับบำเหน็จบำนาญตามหนังสือข้างถึงที่ ๑ ก่อนที่พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแห่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๕๗ มีผลบังคับใช้ (ก่อนวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘) ไม่มีผลกระทบแต่อย่างใด เว้นแต่ข้อตกลงที่จำนงให้ผู้ค้ำประกันต้องรับผิดอย่างลูกหนี้ร่วมนั้นเป็นโมฆะ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว สำหรับสัญญาที่ทำหลังจากที่พระราชบัญญัติดังกล่าวมีผลบังคับใช้ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการจัดทำสัญญาใหม่ ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ และ ๒ รวมทั้งกรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำผู้ได้รับบำนาญหรือบำเหน็จรายเดือนที่ต้องมาดำเนินการทำประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์สินต่อไปอีกเพราะการดำเนินการทางวินัยยังไม่สิ้นสุดภายในระยะเวลา ๓ ปี ก็ให้ดำเนินการตามข้อ ๕ ด้วย

จึงเรียนมาเพื่อแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิบูลย์ ทรงเทพงศ์)
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
โทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๑ ๙๐๖๙ ต่อ ๕๐๙๗
โทรสาร ๐ ๒๒๔๑ ๙๐๖๙ ต่อ ๒๑๙

แบบหนังสือสัญญาการใช้เงินคืน

เขียนที่ .....(๑).....

วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ....

ข้าพเจ้า .....(๒)..... อายุ.....ปี ผู้ให้สัญญา อยู่บ้านเลขที่ .....ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต..... จังหวัด ..... ต่อหน้าเจ้าพนักงานการเงินตำแหน่ง ..... สำนัก/กอง/ส่วน/กลุ่ม .....สังกัด .....(๓)..... ผู้ยื่นเรื่องราวขอรับ .....(๔)..... ได้ทำหนังสือสัญญาให้ไว้กับ.....(๕)..... ผู้รับสัญญา ดังมีข้อความต่อไปนี้

ข้อ ๑ ตามที่ข้าพเจ้าได้ยื่นเรื่องขอรับเงิน .....(๖)..... และจังหวัด หรือ .....(๗)..... ได้สั่งจ่ายเงิน.....(๘)..... ให้แก่ข้าพเจ้าตาม.....(๙)..... ลงวันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ..... เป็นเงินปานหปีจปกติ ..... บาท ..... สตางค์ หรือเป็นเงินบำนาญหรือบำเหน็จรายเดือน เดือนละ ..... บาท ..... สตางค์ และเมื่อคำนวณเงินบำนาญหรือบำเหน็จรายเดือนภายในระยะเวลา ๓ ปี เป็นเงิน ..... บาท ..... สตางค์

ถ้าปรากฏในภายหลังว่า ข้าพเจ้าได้รับเงิน.....(๑๐)..... ไปโดยไม่มีสิทธิ ข้าพเจ้ายินยอมคืนเงินที่ได้รับไปโดยไม่มีสิทธิให้แก่ทางราชการภายใน ๓๐ วัน นับจากวันที่ข้าพเจ้าได้รับแจ้งจากทางราชการ

ข้อ ๒ หากข้าพเจ้าไม่คืนเงินให้แก่ทางราชการภายในกำหนดเวลาตามข้อ ๑ ข้าพเจ้ายินยอมให้ทางราชการเรียกร้องเงินดังกล่าวคืนรวมทั้งค่าเสียหายต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการเรียกเงินดังกล่าวคืนด้วย

ข้อ ๓ เพื่อเป็นการประกันการปฏิบัติตามสัญญานี้ ข้าพเจ้าได้ดำเนินการดังนี้ (๕)

๓.๑ ข้าพเจ้าได้นำทรัพย์สินของข้าพเจ้ามาเป็นประกันการชำระหนี้ ดังทรัพย์สินที่ระบุไว้ต่อไปนี้

(๑) .....

(๒) .....

(๓) .....

และข้าพเจ้าขอรับรองว่าจะไม่ก่อให้เกิดการรอนสิทธิ หรือการระผูกพันแก่ทรัพย์สินดังกล่าว

๓.๒ ข้าพเจ้าได้นำ .....(๑๑)..... มาเป็นผู้ค้ำประกันการปฏิบัติตามสัญญานี้ โดยทำหนังสือสัญญาค้ำประกันไว้ต่อ.....(๑๒)..... ตามหนังสือสัญญาค้ำประกัน ลงวันที่ ... เดือน ..... พ.ศ. .....

ข้อ ๔ ถ้าข้าพเจ้าได้รับเงิน .....(๑๓)..... ไปโดยไม่มีสิทธิ เมื่อ .....(๑๔)..... ได้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบ ข้าพเจ้าจะนำเงินไปชำระให้ตามระยะเวลาในข้อ ๑ ถ้าข้าพเจ้าไม่นำเงินไปชำระให้ตามระยะเวลาในข้อ ๑ ข้าพเจ้ายอมให้ .....(๑๕)..... ดำเนินการบังคับชำระหนี้จากทรัพย์สินตามข้อ ๓.๑ ได้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ในการแจ้งเรื่องใดๆ แก่ข้าพเจ้านั้น หาก .....(๑๖)..... มีหนังสือถึงข้าพเจ้าตามที่อยู่ที่ระบุไว้ในสัญญานี้ ให้ถือว่าข้าพเจ้าได้รับทราบเรื่องนั้นๆ แล้ว

ข้อ ๕ เมื่อ ..... (๑)..... ได้รับเงินจากการบังคับชำระหนี้ตามข้อ ๔ ได้เงินจำนวนสุทธิเท่าใด ให้จัดสรรชำระหนี้ของข้าพเจ้าจนครบ ถ้ามีเงินเหลือ .....(๑)..... จนถึงให้ข้าพเจ้าทราบเพื่อมารับคืนเงินดังกล่าว หากข้าพเจ้าไม่มารับคืนเงินที่เหลือภายใน ๕ ปี นับแต่วันที่แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบ ข้าพเจ้ายอมให้เงินที่เหลือตกเป็นของ .....(๓)..... หรือกองทุนเงินเหนือจำนวนข้าราชการส่วนท้องถิ่น หรือแผ่นดิน แล้วแต่กรณี

ถ้า .....(๔)..... ได้รับเงินจากการบังคับชำระหนี้ไม่ครบตามจำนวนที่ข้าพเจ้าได้รับ .....(๓)..... ไปโดยไม่มีสิทธิ ข้าพเจ้ายินยอมชำระเงินจำนวนที่ขาดอยู่ให้ครบถ้วนทันทีเมื่อได้รับแจ้งจาก .....(๓).....

ข้อ ๖ ..... (๒)..... โดย .....(๗)..... ตำแหน่ง ..... เป็นผู้แทนดำเนินการทำประกันภัยทรัพย์สินตามที่ระบุไว้ในข้อ ๓.๓ กับ ....(๒)..... ถูกต้องแล้ว โดยให้เก็บรักษาหลักฐานการประกันไว้ที่แผนก/ฝ่าย ..... สำนัก/ส่วน/กอง ..... ของ .....(๑)..... จังหวัด ....

หากปรากฏว่าข้าพเจ้าได้ชดใช้หนี้ตามสัญญาถูกต้องครบถ้วนแล้ว หรือในกรณีที่ข้าพเจ้าไม่ต้องรับผิดชดใช้เงินตามสัญญานี้ .....(๔)..... ยินยอมให้ข้าพเจ้าไถ่ถอนการจดทะเบียนภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ข้าพเจ้ายื่นขอ

สัญญานี้ทำขึ้นสองฉบับข้อความตรงกัน เก็บรักษาไว้ที่ .....(๒)..... หนึ่งฉบับ และคืนไว้ที่ข้าพเจ้าหนึ่งฉบับ ข้าพเจ้าได้อ่านและเข้าใจข้อความในหนังสือสัญญานี้ดีแล้ว จึงได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยาน

ลงชื่อ .....(๒)..... ผู้ให้สัญญา
(.....)

ลงชื่อ ..... คู่สมรส/ภรรยา ผู้ให้ความยินยอม
(.....)

ลงชื่อ .....(๗)..... ผู้รับสัญญา
(.....)

ลงชื่อ ..... พยาน
(.....)

ลงชื่อ ..... พยาน
(.....)

หมายเหตุ

(๑) ชื่อหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น/จังหวัด (เช่น องค์การบริหารส่วนจังหวัด/เทศบาล/เมืองพัทยา/องค์การบริหารส่วนตำบล)

(๒) ชื่อผู้ทำสัญญาพร้อมทั้งระบุชื่อสกุล

(๓) ระบุประเภทของเงินที่ต้องชดใช้ (ค่าสินไหมทดแทน/ค่าเสียหาย/ค่าเบี้ยประกันภัย)

(๔) หน่วยงานที่ต้องส่งคืนค่าสินไหมทดแทน/ค่าเสียหาย/ค่าเบี้ยประกันภัย

(๕) กรณีผู้ขอรับบำเหน็จบำนาญปกติหรือผู้มีสิทธิได้รับประโยชน์ตอบแทนการออกจากราชการเพื่อไปดำรงชีพตามข้อ ๓.๑ หากมีบุคคลอื่นมาประกันให้ใช้ความตามข้อ ๓.๒ โดยไม่ต้องกรอกข้อความในวงเล็บท้ายข้อ ๔ ข้อ ๕ และข้อ ๖

(๖) ชื่อผู้ค้ำประกัน

(๗) หัวหน้าส่วนราชการของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น หรือผู้ที่ได้รับมอบอำนาจ (เช่น นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด กรรมการบริหารส่วนจังหวัด หรือนายกเทศมนตรี กรรมการเทศบาล ฯลฯ หรือผู้ที่ได้รับมอบอำนาจ)

แบบหนังสือสัญญาค้ำประกัน

เขียนที่ .....

วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....

ข้าพเจ้า .....(๑).....อายุ .....ปี อาชีพ .....

ตำแหน่ง .....สังกัด.....

อัตราเงินเดือน.....บาท อยู่บ้านเลขที่.....ถนน.....ตำบล/แขวง

.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด .....

ขอทำหนังสือสัญญาค้ำประกันไว้ต่อ .....(๒).....เพื่อเป็นหลักฐานดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ตามที่ .....(๓).....ได้รับ.....(๔).....โดยทำหนังสือสัญญาการใช้เงินคืนเงินไปลงวันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....ไว้ต่อ .....(๒).....เพื่อประกันการรับเงิน .....(๕).....ข้าพเจ้ายินยอมค้ำประกันภายในวงเงิน .....บาท (๔)

ข้อ ๒ ข้าพเจ้าทราบข้อผูกพันตามหนังสือสัญญาการใช้เงินคืนของ.....(๓)..... โดยตลอดแล้ว ข้าพเจ้ายินยอมผูกพันตนเป็นผู้ค้ำประกันการปฏิบัติตามหนังสือสัญญาการใช้เงินคืนนั้น

ข้อ ๓ หาก .....(๓).....ไม่ปฏิบัติตามสัญญาไม่ว่าข้อหนึ่งข้อใดและ ..... (๒).....ได้แจ้งความนั้นให้ข้าพเจ้าทราบ ข้าพเจ้ายอมรับผิดชำระหนี้รวมทั้งค่าเสียหายต่างๆ จากจำนวนดังกล่าวแทน.....(๓).....ภายในวงเงินค้ำประกันทันที โดยมิพักใช้สิทธิของผู้ค้ำประกันตามมาตรา ๖๘๗, ๖๘๘ และมาตรา ๖๙๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์แต่ประการใด

ข้อ ๔ ข้าพเจ้ายอมผูกพันว่า ข้าพเจ้าไม่หลุดพ้นจากความรับผิดตามสัญญานี้ จนกว่าผู้ลงหนี้ตามสัญญาการใช้เงินคืนจะระงับสิ้นไปและจะไม่เพิกถอนการค้ำประกันหลังระยะเวลาที่ .....(๓)..... ต้องรับผิดชอบอยู่ตามหนังสือสัญญาการใช้เงินคืน

ข้อ ๕ หาก .....(๓).....ตาเป็นบุคคลล้มละลาย หรือหวย หรือคลายเป็นบุคคลไร้ความสามารถ หรือสาบสูญ หรือไปเสียจากถิ่นที่อยู่โดยมิได้แจ้งให้ .....(๒).....ทราบ หรือด้วยเหตุอื่นใดอันทำให้ .....(๓).....ไม่สามารถชำระหนี้ตามหนังสือสัญญาการใช้เงินคืนได้ ข้าพเจ้ายินยอมให้ .....(๒).....เรียกร้องเงินที่ .....(๓).....ค้างชำระจากข้าพเจ้ามาจากในวงเงินที่ค้ำประกันได้

หนังสือสัญญาค้ำประกันฉบับนี้ทำไว้ ณ วันที่ระบุข้างต้น และข้าพเจ้าได้อ่านรายละเอียดเข้าใจดีแล้ว จึงลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยาน

ลงชื่อ ..... ผู้ค้ำประกัน

(.....)

ลงชื่อ ..... สามี/ภรรยา ผู้ให้ความยินยอม

(.....)

ลงชื่อ ..... พยาน

(.....)

ลงชื่อ ..... พยาน

(.....)

หมายเหตุ

(๑) ชื่อผู้ค้ำประกัน

(๒) ชื่อหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัด (เช่น องค์การบริหารส่วนจังหวัด/เทศบาล/เมืองพัทยา/องค์การบริหารส่วนตำบล)

(๓) ชื่อผู้ขอรับบำเหน็จบำนาญ

(๔) ระบุประเภทของเงินที่ขอรับ (บำเหน็จปกติ/บำนาญ/บำเหน็จรายเดือน)

(๕) จำนวนเงินที่ค้ำประกันซึ่งจะต้องไม่ต่ำกว่าจำนวนเงินบำเหน็จ หรือจำนวนเงินบำนาญ หรือบำเหน็จรายเดือน ถ้าเป็นจำนวนเงินบำนาญหรือบำเหน็จรายเดือน ให้คำนวณภายในระยะเวลา ๓ ปี

หน้า ๑๕
เล่ม ๑๓๑ ตอนที่ ๗๙ ก ราชกิจจานุเบกษา ๓๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒๐)

พ.ศ. ๒๕๕๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๗

เป็นปีที่ ๖๙ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระบรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๕๗"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๘๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๖๘๓ อันค้ำประกันนั้นจะมีได้แต่เฉพาะเพื่อหนี้อันสมบูรณ์

หนี้ในอนาคตหรือหนี้ที่มีเงื่อนไขจะประกันไว้เพื่อเหตุการณ์ซึ่งหนี้นั้นอาจเป็นผลได้จริงก็ประกันได้ แต่ต้องระบุวัตถุประสงค์ในการก่อหนี้รายที่ค้ำประกัน ลักษณะของมูลหนี้ จำนวนเงินสูงสุดที่ค้ำประกัน และระยะเวลาในการก่อหนี้ที่จะค้ำประกัน เว้นแต่เป็นการค้ำประกันเพื่อกิจการเนื่องกันไปหลายคราวตามมาตรา ๖๘๔ จะไม่ระบุระยะเวลาดังกล่าวก็ได้

สัญญาค้ำประกันต้องระบุหนี้หรือสัญญาที่ค้ำประกันไว้โดยชัดแจ้ง และผู้ค้ำประกันย่อมรับผิดเฉพาะหนี้หรือสัญญาที่ระบุไว้เท่านั้น

หนี้อันเกิดแต่สัญญาซึ่งไม่ผูกพันลูกหนี้เพราะทำด้วยความสำคัญผิดหรือเพราะเป็นผู้ไร้ความสามารถนั้นก็อาจจะมีประกันอย่างสมบูรณ์ได้ ถ้าหากว่าผู้ค้ำประกันรู้เหตุสำคัญผิดหรือไร้ความสามารถนั้นในขณะที่เข้าทำสัญญาผูกพันตน"

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๘๗/๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

"มาตรา ๖๘๗/๑ ข้อตกลงใดที่กำหนดให้ผู้ค้ำประกันต้องรับผิดอย่างเดียวกับลูกหนี้ร่วมหรือในฐานะเป็นลูกหนี้ร่วม ข้อตกลงนั้นเป็นโมฆะ"

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๘๕/๑ ของหมวด ๓ บทเบ็ดเสร็จทั่วไปของลักษณะ ๓๑ ค้ำประกัน ของบรรพ ๓ เอกเทศสัญญา แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

"มาตรา ๖๘๕/๑ บรรดาข้อตกลงเกี่ยวกับการค้ำประกันที่แตกต่างไปจากมาตรา ๖๘๓ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม มาตรา ๖๘๔ มาตรา ๖๘๘ และมาตรา ๖๘๙ เป็นโมฆะ"

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๘๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๖๘๖ เมื่อลูกหนี้ผิดนัด ให้เจ้าหนี้มีหนังสือบอกกล่าวไปยังผู้ค้ำประกันภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ลูกหนี้ผิดนัด และไม่ว่ากรณีจะเป็นประการใดเจ้าหนี้จะเรียกให้ผู้ค้ำประกันชำระหนี้ก่อนที่หนังสือบอกกล่าวจะไปถึงผู้ค้ำประกันมิได้ แต่ไม่ตัดสิทธิผู้ค้ำประกันที่จะชำระหนี้เมื่อหนี้ถึงกำหนดชำระ

ในกรณีที่เจ้าหนี้มิได้มีหนังสือบอกกล่าวภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ค้ำประกันหลุดพ้นจากความรับผิดในดอกเบี้ยและค่าสินไหมทดแทน ตลอดจนค่าภาระติดพันอันเป็นอุปกรณ์แห่งหนี้รายนั้น บรรดาที่เกิดขึ้นภายหลังจากพ้นกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง

เมื่อเจ้าหนี้มีสิทธิเรียกให้ผู้ค้ำประกันชำระหนี้หรือผู้ค้ำประกันมีสิทธิชำระหนี้ได้ตามวรรคหนึ่ง ผู้ค้ำประกันอาจชำระหนี้ทั้งหมดหรือใช้สิทธิชำระหนี้ตามเงื่อนไขและวิธีการในการชำระหนี้ที่ลูกหนี้มีอยู่กับเจ้าหนี้ก่อนการผิดนัดชำระหนี้ ทั้งนี้ เฉพาะในส่วนที่ตนต้องรับผิดก็ได้ และให้นำความในมาตรา ๗๐๓ วรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในระหว่างที่ผู้ค้ำประกันชำระหนี้ตามเงื่อนไขและวิธีการในการชำระหนี้ของลูกหนี้ตามวรรคสาม เจ้าหนี้จะเรียกดอกเบี้ยเพิ่มขึ้นเพราะเหตุที่ลูกหนี้ผิดนัดในระหว่างนั้นมิได้

การชำระหนี้ของผู้ค้ำประกันตามมาตรานี้ ไม่กระทบกระเทือนสิทธิของผู้ค้ำประกันตามมาตรา ๖๙๗"

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๙๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๖๔๓ ในกรณีที่เจ้าหนี้กระทำการใด ๆ อันมีผลเป็นการลดจำนวนหนี้ที่มีการค้ำประกัน รวมทั้งดอกเบี้ย ค่าสินไหมทดแทน หรือค่าภาระติดพันอันเป็นอุปกรณ์แห่งหนี้รายนั้น ถ้าลูกหนี้ได้ชำระหนี้ตามที่ได้ลดแล้วก็ดี ลูกหนี้ชำระหนี้ตามที่ได้ลดดังกล่าวไม่ครบถ้วนแต่ผู้ค้ำประกันได้ชำระหนี้ส่วนที่เหลือนั้นแล้วก็ดี ลูกหนี้ไม่ชำระหนี้ตามที่ได้ลดดังกล่าวแต่ผู้ค้ำประกันได้ชำระหนี้ตามที่ได้ลดนั้นแล้วก็ดี ทั้งนี้ ไม่ว่าจะล่วงเลยกำหนดเวลาชำระหนี้ตามที่ได้ลดดังกล่าวแล้วหรือไม่ก็ตาม ให้ผู้ค้ำประกันเป็นอันหลุดพ้นจากการค้ำประกัน

ข้อตกลงใดที่มีผลเป็นการเพิ่มภาระแก่ผู้ค้ำประกันให้มากกว่าที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่ง ข้อตกลงนั้นเป็นโมฆะ"

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๐๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๗๐๐ ถ้าค้ำประกันหนี้อันจะต้องชำระ ณ เวลามีกำหนดแน่นอนและเจ้าหนี้ยอมผ่อนเวลาให้แก่ลูกหนี้ ผู้ค้ำประกันย่อมหลุดพ้นจากความรับผิด เว้นแต่ผู้ค้ำประกันจะได้ตกลงด้วยในการผ่อนเวลานั้น

ข้อตกลงที่ผู้ค้ำประกันทำไว้ล่วงหน้าก่อนเจ้าหนี้ผ่อนเวลาอันมีผลเป็นการยินยอมให้เจ้าหนี้ผ่อนเวลา ข้อตกลงนั้นใช้บังคับมิได้"

มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๑๔/๑ ของหมวด ๓ บทเบ็ดเสร็จทั่วไป ของลักษณะ ๑๗ จำนอง ของบรรพ ๓ เอกเทศสัญญา แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

"มาตรา ๗๑๗/๑ บรรดาข้อตกลงเกี่ยวกับการจำนองที่แตกต่างไปจากมาตรา ๗๒๗ มาตรา ๗๒๘ และมาตรา ๗๓๕ เป็นโมฆะ"

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๒๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๗๒๗ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๖๔๑ มาตรา ๖๔๗ มาตรา ๗๐๐ และมาตรา ๗๐๑ มาใช้บังคับกับกรณีที่บุคคลจำนองทรัพย์สินเพื่อประกันหนี้อันบุคคลอื่นจะต้องชำระด้วยโดยอนุโลม"

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗๒๗/๑ ของหมวด ๓ สิทธิและหน้าที่ของผู้รับจำนองและผู้จำนอง ของลักษณะ ๑๗ จำนอง ของบรรพ ๓ เอกเทศสัญญา แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

"มาตรา ๗๒๗/๑ ไม่ว่ากรณีจะเป็นประการใด ผู้จำนองซึ่งจำนองทรัพย์สินของตนไว้เพื่อประกันหนี้อันบุคคลอื่นจะต้องชำระ ไม่ต้องรับผิดในหนี้นั้นเกินราคาทรัพย์สินที่จำนองในเวลาที่บังคับจำนองหรือเอาทรัพย์จำนองหลุด

ข้อตกลงใดอันมีผลให้ผู้จำนองรับผิดเกินที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่ง หรือให้ผู้จำนองรับผิดอย่างผู้ค้ำประกัน ข้อตกลงนั้นเป็นโมฆะ ทั้งนี้ ไม่ว่าข้อตกลงนั้นจะมีอยู่ในสัญญาจำนองหรือทำเป็นข้อตกลงต่างหาก"

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๒๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๗๒๘ เมื่อจะบังคับจำนองนั้น ผู้รับจำนองต้องมีหนังสือบอกกล่าวไปยังลูกหนี้ก่อนว่าให้ชำระหนี้ภายในเวลาอันสมควรซึ่งต้องไม่น้อยกว่าหกสิบวันนับแต่วันที่ลูกหนี้ได้รับคำบอกกล่าวนั้น ถ้าและลูกหนี้ละเลยเสียไม่ปฏิบัติตามคำบอกกล่าว ผู้รับจำนองจะฟ้องคดีต่อศาลเพื่อให้พิพากษาสั่งให้ยึดทรัพย์สินซึ่งจำนองและให้ขายทอดตลาดก็ได้

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นกรณีผู้จำนองซึ่งจำนองทรัพย์สินของตนไว้เพื่อประกันหนี้อันบุคคลอื่นต้องชำระ ผู้รับจำนองต้องส่งหนังสือบอกกล่าวดังกล่าวให้ผู้จำนองทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ส่งหนังสือแจ้งให้ลูกหนี้ทราบ ถ้าผู้รับจำนองมิได้ดำเนินการภายในกำหนดเวลาสิบห้าวันนั้น ให้ผู้จำนองเช่นว่านั้นหลุดพ้นจากความรับผิดในดอกเบี้ยและค่าสินไหมทดแทนซึ่งลูกหนี้ค้างชำระ ตลอดจนค่าภาระติดพันอันเป็นอุปกรณ์แห่งหนี้รายนั้นบรรดาที่เกิดขึ้นนับแต่วันที่พ้นกำหนดเวลาสิบห้าวันดังกล่าว"

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๒๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๗๒๙ ในการบังคับจำนองตามมาตรา ๗๒๘ ถ้าไม่มีการจำนองรายอื่นหรือบุริมสิทธิอื่นอันได้จดทะเบียนไว้เหนือทรัพย์สินอันเดียวกันนี้ ผู้รับจำนองจะฟ้องคดีต่อศาลเพื่อเรียกเอาทรัพย์จำนองหลุดภายในบังคับแห่งเงื่อนไขดังจะกล่าวต่อไปนี้แทนการขายทอดตลาดก็ได้

(๑) ลูกหนี้ได้ขาดส่งดอกเบี้ยมาแล้วเป็นเวลาถึงห้าปี และ

(๒) ผู้รับจำนองแสดงให้เป็นที่พอใจแก่ศาลว่าราคาทรัพย์สินนั้นน้อยกว่าจำนวนเงินอันค้างชำระ"

มาตรา ๑๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗๒๙/๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

"มาตรา ๗๒๙/๑ เวลาใด ๆ หลังจากที่หนี้ถึงกำหนดชำระ ถ้าไม่มีการจำนองรายอื่นหรือบุริมสิทธิอื่นอันได้จดทะเบียนไว้เหนือทรัพย์สินอันเดียวกันนี้ ผู้จำนองมีสิทธิแจ้งเป็นหนังสือไปยังผู้รับจำนองเพื่อให้ผู้รับจำนองดำเนินการให้มีการขายทอดตลาดทรัพย์สินที่จำนองโดยไม่ต้องฟ้องเป็นคดีต่อศาล โดยผู้รับจำนองต้องดำเนินการขายทอดตลาดทรัพย์สินที่จำนองภายในเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งนั้น ทั้งนี้ ให้ถือว่าหนังสือแจ้งของผู้จำนองเป็นหนังสือยินยอมให้ขายทอดตลาด

ในกรณีที่ผู้รับจำนองไม่ได้ดำเนินการขายทอดตลาดทรัพย์สินที่จำนองภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง ให้ผู้จำนองพ้นจากความรับผิดในดอกเบี้ยและค่าสินไหมทดแทนซึ่งลูกหนี้ค้างชำระ ตลอดจนค่าภาระติดพันอันเป็นอุปกรณ์แห่งหนี้รายนั้นบรรดาที่เกิดขึ้นภายหลังวันที่พ้นกำหนดเวลาดังกล่าว

เมื่อผู้รับจำนองขายทอดตลาดทรัพย์สินที่จำนองได้เงินสุทธิจำนวนเท่าใด ผู้รับจำนองต้องจัดสรรชำระหนี้และอุปกรณ์ให้เสร็จสิ้นไป ถ้ายังมีเงินเหลือก็ต้องส่งคืนให้แก่ผู้จำนอง หรือแก่บุคคลผู้ควรจะได้เงินนั้น

แต่ถ้าได้เงินน้อยกว่าจำนวนที่ค้างชำระ ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๗๓๓ และในกรณีที่ผู้จำนองเป็นบุคคลซึ่งจำนองทรัพย์สินเพื่อประกันหนี้อันบุคคลอื่นจะต้องชำระ ผู้จำนองย่อมรับผิดเพียงเท่าที่มาตรา ๗๒๗/๑ กำหนดไว้"

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๓๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๗๓๕ เมื่อผู้รับจำนองคนใดจะบังคับจำนองเอาแก่ผู้รับโอนทรัพย์สินซึ่งจำนอง ผู้รับจำนองต้องมีจดหมายบอกกล่าวแก่ผู้รับโอนล่วงหน้าเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าหกสิบวันก่อน จึงจะบังคับจำนองได้"

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๓๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๗๓๗ ผู้รับโอนจะไถ่ถอนจำนองเมื่อใดก็ได้ แต่ถ้าผู้รับจำนองได้บอกกล่าวว่าจะบังคับจำนอง ผู้รับโอนต้องไถ่ถอนจำนองภายในหกสิบวันนับแต่วันรับคำบอกกล่าว"

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๔๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๗๔๕ อันจำนองย่อมระงับสิ้นไป

(๑) เมื่อหนี้ที่ประกันระงับสิ้นไปด้วยเหตุประการอื่นใดมิใช่เหตุอายุความ

(๒) เมื่อปลดจำนองให้แก่ผู้จำนองด้วยหนังสือเป็นสำคัญ

(๓) เมื่อผู้จำนองหลุดพ้น

(๔) เมื่อถอนจำนอง

(๕) เมื่อขายทอดตลาดทรัพย์สินซึ่งจำนองตามคำสั่งศาลอันเนื่องมาแต่การบังคับจำนองหรือถอนจำนอง หรือเมื่อมีการขายทอดตลาดทรัพย์สินตามมาตรา ๗๒๙/๑

(๖) เมื่อเอาทรัพย์สินซึ่งจำนองนั้นหลุด"

มาตรา ๑๘ บทบัญญัติของพระราชบัญญัตินี้ไม่กระทบกระเทือนถึงสัญญาที่ได้ทำไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เว้นแต่กรณีที่พระราชบัญญัตินี้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๑๙ ในกรณีที่ลูกหนี้มิดหมื่นแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ สิทธิและหน้าที่ของเจ้าหนี้และผู้ค้ำประกัน ให้เป็นไปตามมาตรา ๖๘๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๐ ในกรณีที่เจ้าหนี้กระทำการใด ๆ นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ อันมีผลเป็นการลดจำนวนหนี้ที่มีการค้ำประกัน รวมทั้งดอกเบี้ย ค่าสินไหมทดแทน หรือค่าภาระติดพันอันเป็นอุปกรณ์แห่งหนี้รายนั้น ให้ผู้ค้ำประกันเป็นอันหลุดพ้นจากการค้ำประกันตามเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๙๓ วรรคหนึ่งแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๑ บทบัญญัติความมาตรา ๗๔๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้กับสัญญาจำนองที่ยังมีผลบังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับด้วย

มาตรา ๒๒ บทบัญญัติตามมาตรา ๗๒๘ และมาตรา ๗๓๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับกับการบังคับจำนองที่ทำขึ้นนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับด้วย

มาตรา ๒๓ บทบัญญัติตามมาตรา ๗๓๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับกับกรณีที่ผู้รับโอนต้องการไถ่ถอนจำนองเมื่อมีการบอกกล่าวบังคับจำนองตามมาตรา ๗๓๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่บทบัญญัติของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันยังไม่เพียงพอที่จะคุ้มครองสิทธิและให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ค้ำประกันและผู้จำนองซึ่งมิใช่ลูกหนี้ชั้นต้น แต่เป็นเพียงบุคคลภายนอกที่ยอมผูกพันตนต่อเจ้าหนี้ในการที่จะชำระหนี้แทนลูกหนี้เท่านั้น โดยข้อเท็จจริงในทางปฏิบัติปรากฏว่าเจ้าหนี้ส่วนใหญ่ซึ่งเป็นสถาบันการเงินหรือผู้ประกอบอาชีพให้กู้ยืม มักจะอาศัยอำนาจต่อรองที่สูงกว่าหรือความได้เปรียบในทางการเงินกำหนดข้อตกลงอันเป็นการยกเว้นสิทธิของผู้ค้ำประกันหรือผู้จำนองตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ หรือให้ค้ำประกันหรือผู้จำนองต้องรับผิดเสมือนเป็นลูกหนี้ชั้นต้น กรณีจึงส่งผลให้ผู้ค้ำประกันหรือผู้จำนองซึ่งเป็นประชาชนทั่วไปไม่ได้รับความคุ้มครองตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย รวมทั้งต้องกลายเป็นผู้ถูกฟ้องล้มละลายอีกเป็นจำนวนมาก ดังนั้น เพื่อสร้างความเป็นธรรมให้แก่ผู้ค้ำประกันและผู้จำนอง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ มท ๐๘๐๘.๕/ว [illegible]

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๒๗ กันยายน ๒๕๕๘

เรื่อง แนวทางการเรียกคืนเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ช.ค.บ.) ซึ่งผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาทได้รับไปเกินสิทธิ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๐๖.๕/ว ๖๒ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘

ตามที่ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๕ กำหนดว่า "ผู้ได้รับหรือผู้มีสิทธิได้รับบำนาญ ไม่มีสิทธิได้รับ ช.ค.บ. ตามข้อ ๓ หรือข้อ ๔ ถ้าเข้ารับราชการหรือกลับเข้ารับราชการหรือทำงานหรือกลับเข้าทำงานสังกัดราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค หรือราชการส่วนท้องถิ่น" ดังนั้น กรณีผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาทที่มีสถานะเป็นข้าราชการหรือลูกจ้างประจำของส่วนราชการ จึงไม่มีสิทธิได้รับ ช.ค.บ. ตามระเบียบดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการจ่ายเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญของกรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชกฤษฎีกาเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญ พ.ศ. ๒๕๒๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๓๕ นั้น

เพื่อให้การดำเนินการเรียกคืนเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ช.ค.บ.) ของผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาทที่ได้รับไปเกินสิทธิเนื่องจากมีสถานะเป็นข้าราชการหรือลูกจ้างประจำของส่วนราชการเป็นไปโดยถูกต้องตามระเบียบฯ ดังกล่าวและเป็นไปตามแนวทางปฏิบัติเช่นเดียวกับหน่วยงานของกระทรวงการคลังถือปฏิบัติ จึงให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตรวจสอบสถานะของผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาททุกราย และหากปรากฏพบว่ามีการเบิกจ่าย ช.ค.บ. เกินสิทธิไปโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังมิได้ดำเนินการเรียกคืน ช.ค.บ. เกินสิทธิหรืออยู่ระหว่างดำเนินการเรียกคืน ช.ค.บ. เกินสิทธิจากผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาท ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพิจารณาดำเนินการตามแนวทางปฏิบัติตามหนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๐๖.๕/ว ๖๒ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ เรื่อง แนวทางการเรียกเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญ (ช.ค.บ.) ซึ่งผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาทได้รับไปเกินสิทธิส่งคืนคลัง โดยอนุโลม รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อแจ้งสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิบูลย์ สงวนพงศ์)
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
โทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๓ ๔๐๖๙ ต่อ ๓๐๒๑-๒๑๑๐
โทรสาร ๐ ๒๒๕๓ ๔๐๖๗

สำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง
เลขรับ 4975
วันที่ 13 ก.ค. 2558
เวลา
กระทรวงการคลัง

ด่วนที่สุด
ที่ กค ๐๕๐๖.๔/ว. ๒๗

ถนนพระรามที่ ๖ กทม. ๑๐๔๐๐

๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘

สำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง
เลขที่ 4922
วันที่ ๑๓ ก.ค. ๒๕๕๘
เวลา

เรื่อง แนวทางการเรียกเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญ (ช.ค.บ.) ซึ่งผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาทได้รับไปเกินสิทธิส่งคืนคลัง

เรียน อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

อ้างถึง หนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๕๐๐.๒/ว ๘๘ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๕

ตามที่กรมบัญชีกลางได้ตรวจสอบฐานข้อมูลการเบิกจ่ายเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญ (ช.ค.บ.) ในระบบบำเหน็จบำนาญแล้วพบว่า มีผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาทที่มีสถานะเป็นข้าราชการหรือข้าหน้าที่ของรัฐได้รับ ช.ค.บ. ตามพระราชกฤษฎีกาเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญ พ.ศ. ๒๕๒๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ไปเกินสิทธิหรือโดยไม่มีสิทธิ ซึ่งได้แจ้งหน่วยเบิกจ่าย ช.ค.บ. ในกรณีดังกล่าว และให้หน่วยราชการผู้เบิกแจ้งให้ผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาท คืน ช.ค.บ. ที่ได้รับไปเกินสิทธิหรือโดยไม่มีสิทธิแก่ทางราชการ พร้อมทั้งได้กำหนดแนวทางในการผ่อนชำระหนี้กรณีไปตามมรรค คืน ช.ค.บ. ได้ทั้งจำนวนตามหนังสือที่อ้างถึง นั้น

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า กรณีปัญหาของผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาทที่ได้รับ ช.ค.บ. ไปเกินสิทธิหรือได้รับไปโดยไม่มีสิทธิแล้วต้องมีการเรียกเงินส่งคืนคลังดังกล่าว เกิดขึ้นเนื่องมาจากหลายสาเหตุด้วยกัน การเรียกให้ผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาทต้องคืน ช.ค.บ. ที่ได้รับไปเกินสิทธิหรือโดยไม่มีสิทธิทั้งจำนวน โดยมิได้รับฟังข้อเท็จจริงให้ครบถ้วนว่า การได้รับ ช.ค.บ. ไปเกินสิทธิหรือโดยไม่มีสิทธินั้นเกิดจากสาเหตุใด และความสุจริตของผู้รับ ช.ค.บ. มีมากน้อยเพียงใดแล้ว อาจก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมขึ้นได้ ประกอบกับในการเรียกคืน ช.ค.บ. จากผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาท ซึ่งส่วนราชการอยู่ระหว่างฟ้องร้องดำเนินคดีต่อศาลยุติธรรม ในบางคดีได้มีการได้ข้อยุติเกี่ยวกับเจตนำนงศาล และได้มีคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล ให้คดีเข้าสู่พิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการเรียกคืน ช.ค.บ. เป็นไปโดยถูกต้อง เป็นธรรม และชอบด้วยพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ในการเรียกคืน ช.ค.บ. จากผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาทดังกล่าว จะให้ส่วนราชการพิจารณาดำเนินการตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ กล่าวคือ การเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายซึ่งเป็นการให้เงิน หรือให้ทรัพย์สิน หรือให้ประโยชน์หรือวางแบ่งแยกได้ ให้คำนึงถึงความเชื่อโดยสุจริตของผู้รับประโยชน์ในความคงอยู่ของคำสั่งทางปกครองนั้นกับประโยชน์สาธารณะประกอบกัน และในกรณีที่เพิกถอนโดยให้มีผลย้อนหลังให้คืนเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์ที่ผู้รับคำสั่งทางปกครองได้ไป ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยลาภมิควรได้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับโดยอนุโลม โดยหากผู้รับประโยชน์ได้รับเงินเป็นจำนวนหนึ่งไว้โดยสุจริตแล้ว ก็ต้องคืนเงินที่ได้รับไว้ทั้งจำนวน แต่หากได้รับไว้โดยสุจริตแล้ว จึงต้องคืนลาภมิควรได้เพียงส่วนที่ยังเหลืออยู่ในขณะเมื่อเรียกคืน ตามบทบัญญัติมาตรา ๔๓๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ทั้งนี้ เมื่อส่วนราชการพิจารณาตามแนวทางดังกล่าวแล้วให้ถือปฏิบัติ ดังนี้

๑. กรณีที่ ...

๑. กรณีที่ผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาทซึ่งได้รับ ช.ค.บ. เกินสิทธิไปโดยสุจริต ได้ยอมรับสภาพหนี้และชำระเงินมาคืนแก่ทางราชการแล้วทั้งจำนวน ให้ถือว่า เงินที่ได้คืนแก่ทางราชการทั้งจำนวนแล้วนั้นเป็น ช.ค.บ. เกินสิทธิซึ่งผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาทเหลืออยู่ในขณะที่ถูกส่วนราชการเรียกคืน

๒. กรณีที่ผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาทซึ่งได้รับ ช.ค.บ. เกินสิทธิไปโดยสุจริต ได้ยอมรับสภาพหนี้และอยู่ระหว่างผ่อนชำระตามนัยหนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๒๑.๒/ว ๘๓ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๕ ให้ถือว่า เงินที่ได้ผ่อนชำระคืนแก่ทางราชการไปแล้วนั้น เป็น ช.ค.บ. เกินสิทธิ ซึ่งผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาทเหลืออยู่ในขณะที่ถูกส่วนราชการเรียกคืน และให้ผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาทพ้นจากภาระการผ่อนชำระหนี้ นับแต่วันที่ส่วนราชการได้มีหนังสือทวงถาม

๓. กรณีที่ผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาทซึ่งได้รับ ช.ค.บ. เกินสิทธิไปโดยสุจริต ยังมิได้คืนเงินตามจำนวน ช.ค.บ. ที่ได้รับไปเกินสิทธิแก่ทางราชการ ให้ส่วนราชการพิจารณาดำเนินการเรียกคืน ช.ค.บ. เกินสิทธิจากผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาทเพียงเท่าที่ยังเหลืออยู่ในขณะที่ได้เรียกคืน หากไม่มีเหลืออยู่ในขณะที่ได้เรียกคืน ก็ให้ยุติการเรียกคืน ช.ค.บ. เกินสิทธิจากผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาท

๔. กรณีที่ส่วนราชการอยู่ระหว่างดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลเพื่อเรียกคืน ช.ค.บ. เกินสิทธิจากผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาท หากผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาทได้รับ ช.ค.บ. เกินสิทธิไปโดยสุจริต ก็ให้ส่วนราชการพิจารณาดำเนินการเรียกคืน ช.ค.บ. เกินสิทธิจากผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาทเพียงเท่าที่ยังเหลืออยู่ในขณะที่ได้เรียกคืน หากไม่มีเหลืออยู่ในขณะที่ได้เรียกคืน ก็ให้ยุติการดำเนินการฟ้องคดีเพื่อเรียกคืน ช.ค.บ. เกินสิทธิจากผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาท

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และแจ้งให้หน่วยงานในสังกัดถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายนวิส ชัยสูตร)
รองปลัดกระทรวงการคลัง
ปฏิบัติราชการแทน ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง
สำนักกฎหมาย
โทร. ๐ ๒๑๒๗ ๗๒๖๗
โทรสาร ๐ ๒๑๒๗ ๗๕๖๗

ด่วนที่สุด
ที่ กค ๐๔๐๖.๕/ว ๔๕๖

กรมบัญชีกลาง
ถนนพระราม ๖ กทม. ๑๐๔๐๐

๓ ธันวาคม ๒๕๕๘

เรื่อง การจ่ายเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญ (ช.ค.บ.) สำหรับผู้ที่แสดงความประสงค์ขอกลับไปใช้สิทธิรับบำนาญตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๐๔

เรียน อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

ตามที่ผู้รับบำนาญซึ่งใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติการกลับไปใช้สิทธิในบำเหน็จบำนาญตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๐๔ พ.ศ. ๒๕๕๗ จำนวนมากสอบถามว่าเมื่อบำนาญเปลี่ยนจากบำนาญ กบข. (ตามพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙) เป็นบำนาญตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๐๔ แล้ว จะมีการคำนวณเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญ (ช.ค.บ.) ย้อนหลังตามฐานบำนาญที่เปลี่ยนไปหรือไม่ นั้น

กรมบัญชีกลางขอเรียนว่า พระราชบัญญัติการกลับไปใช้สิทธิในบำเหน็จบำนาญตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๐๔ พ.ศ. ๒๕๕๗ มาตรา ๑๓ กำหนดให้ผู้กลับไปใช้สิทธิมีหน้าที่ต้องคืนเงินสมทบ เงินประเดิม เงินชดเชย และผลประโยชน์ตอบแทนของเงินดังกล่าว รวมทั้งเงินบำนาญที่ได้รับหรือพึงได้รับตามพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ โดยวิธีการหักกลบลบกันกับเงินบำนาญที่พึงได้รับตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๐๔ ตั้งแต่วันออกจากราชการจนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘ ซึ่งการหักกลบลบกันดังกล่าวมิได้มีบทบัญญัติให้คำนวณรวมไปถึง ช.ค.บ. ที่เป็นสวัสดิการของทางราชการเพื่อให้ความช่วยเหลือแก่ผู้รับบำนาญเนื่องจากภาวะการครองชีพที่สูงขึ้นให้สามารถดำรงชีพได้ในขณะนั้น ซึ่งการช่วยเหลือดังกล่าวก็ได้เสร็จสิ้นไปแล้วไม่เกี่ยวข้องกันแต่อย่างใด และการได้รับ ช.ค.บ. ของผู้กลับไปใช้สิทธินั้นย่อมเป็นไปตามที่มีกฎหมายกำหนดไว้โดยเฉพาะ ดังนั้น บำนาญและ ช.ค.บ. จึงเป็นคนละเรื่องกัน ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลเพื่อประกอบการพิจารณาของผู้กลับไปใช้สิทธิ ได้มีการแจ้งให้ทราบถึงสิทธิที่จะได้รับเมื่อขอกลับไปรับบำนาญตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๐๔ ด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดประชาสัมพันธ์ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวอรนุช ไวนุสิทธิ์)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมบัญชีกลาง

สำนักกฎหมาย
โทร. ๐ ๒๑๒๗ ๗๒๖๔
โทรสาร ๐ ๒๑๒๗ ๗๒๖๗

ที่ มท ๐๘๐๘.๕/ว ๒๐

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑ มกราคม ๒๕๕๙

เรื่อง การจ่ายเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ (ช.ค.บ.) สำหรับผู้ที่แสดงความประสงค์ขอกลับไปใช้สิทธิรับบำนาญตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๘.๕/ว ๒๒๗๐ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๗

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกรมบัญชีกลาง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๐๖.๕/ว ๔๗๑ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๘

ตามที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้แจ้งซักซ้อมขั้นตอนการดำเนินการกรณีผู้รับบำนาญที่มีการถ่ายโอนภารกิจไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ที่ประสงค์ยื่น undo พร้อมพึงหลักเกณฑ์ และวิธีแสดงความประสงค์ขอใช้สิทธิรับบำนาญตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ เพื่อทราบและดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง นั้น

กรณีผู้รับบำนาญซึ่งใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติการกลับไปใช้สิทธิในบำเหน็จบำนาญตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ พ.ศ. ๒๕๕๗ เมื่อบำนาญเปลี่ยนจากบำนาญ กบข. (ตามพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙) เป็นบำนาญตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ แล้ว จะมีการคำนวณเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญ (ช.ค.บ.) ย้อนหลังตามฐานบำนาญที่เปลี่ยนไปหรือไม่ นั้น กรมบัญชีกลางชี้แจงว่า พระราชบัญญัติการกลับไปใช้สิทธิในบำเหน็จบำนาญตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ พ.ศ. ๒๕๕๗ มาตรา ๑๓ กำหนดให้ผู้กลับไปใช้สิทธิมีหน้าที่ต้องคืนเงินสมทบ เงินประเดิม เงินชดเชย และผลประโยชน์ตอบแทนของเงินดังกล่าว รวมทั้งเงินบำนาญที่พึงได้รับตามพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ โดยวิธีหักกลบลบกันกับเงินบำนาญที่พึงได้รับตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ นับตั้งแต่วันออกราชการจนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘ ซึ่งการหักกลบลบกันดังกล่าวมิได้มีบทบัญญัติให้คำนวณรวมไปถึง ช.ค.บ. ที่เป็นสวัสดิการของทางราชการเพื่อให้ความช่วยเหลือแก่ผู้รับบำนาญเนื่องจากภาวะการครองชีพที่สูงขึ้นให้สามารถดำรงชีพได้ในขณะนั้น ซึ่งการช่วยเหลือดังกล่าวก็ได้เสร็จสิ้นไปแล้ว ไม่เกี่ยวข้องกันแต่อย่างใด และการได้รับ ช.ค.บ. ของผู้กลับไปใช้สิทธินั้นย่อมเป็นไปตามกฎหมายกำหนดไว้โดยเฉพาะ ดังนั้น บำนาญ และ ช.ค.บ. จึงเป็นคนละเรื่องกัน ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลเพื่อประกอบการพิจารณาของผู้กลับไปใช้สิทธิได้มีการแจ้งให้ทราบถึงสิทธิที่จะได้รับเมื่อขอกลับไปรับบำนาญตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ ด้วยแล้ว รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ดังนั้น กรณีการเบิกจ่ายเงิน ช.ค.บ.

/ให้แก่...

ให้แก่ผู้รับบำนาญส่วนท้องถิ่นที่มีสิทธิรับบำนาญตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๐๔ และเป็นผู้ได้รับเงิน ช.พ.ค. อยู่ก่อนแล้ว จึงจะยังคงเบิกจ่ายในอัตราเดิมต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และโปรดแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุขฐี สุวัลวิคยากร)
รองอธิบดี รักษาราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร ๐-๒๒๔๑-๙๐๐๙ ต่อ ๓๐๒-๓๐๔
โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๔๕๐๙

ที่ มท ๐๘๐๘.๕/ว ๖๘๕๗

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๓ มีนาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ซักซ้อมแนวทางการจ่ายเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (จ.ค.บ.)

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๘.๕/ว ๓๔๐ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๙

ตามที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้มีหนังสือซักซ้อมแนวทางการจ่ายเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓๓) พ.ศ. ๒๕๕๙ ซึ่งมีสาระสำคัญสรุปได้ว่า กรณีที่ผู้รับบำนาญเปลี่ยนแปลงสถานที่รับบำนาญ ให้เป็นหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ผู้รับบำนาญออกจากราชการเป็นผู้เบิกจ่ายเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญนั้น

เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ผู้รับบำนาญออกจากราชการบางแห่งไม่ถือปฏิบัติตามแนวทางการจ่ายเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญตามอ้างถึง อีกทั้งในขณะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีการโยกย้ายบุคลากรที่รับผิดชอบไปอยู่หน่วยงานอื่น และบุคลากรที่เข้ารับตำแหน่งแทนขาดความรู้ความเข้าใจถึงแนวทางปฏิบัติ ประกอบกับได้มีการซักซ้อมแนวทางการจ่ายเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญไว้เป็นเวลานานแล้ว ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการเบิกจ่ายเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ (จ.ค.บ.) เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ชัดเจน รวดเร็ว ถูกต้อง ตามระเบียบกฎหมายและหนังสือสั่งการ สามารถแก้ไขปัญหาความเดือดร้อน และเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้รับบำนาญที่ขอเปลี่ยนแปลงสถานที่รับบำนาญ กระทรวงมหาดไทยจึงกำหนดแนวทางปฏิบัติในการเบิกจ่ายเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ (จ.ค.บ.) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดมีผู้รับบำนาญออกจากราชการและมีสิทธิได้รับเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ ให้ตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีไว้ในรายจ่ายงบกลาง ประเภทเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ (จ.ค.บ) ตามหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด่วนมาก ที่ มท ๐๘๐๘.๒/ ว ๑๖๕๗ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๖ เรื่อง รูปแบบและการจำแนกประเภทรายรับ - รายจ่าย งบประมาณรายจ่ายประจำปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีที่ไม่ได้ตั้งงบประมาณรายจ่ายไว้ ให้จ่ายจากงบกลาง ประเภทรายจ่ายตามข้อผูกพัน หรือโอนงบประมาณรายจ่ายมาตั้งจ่าย ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๒๖ แล้วแต่กรณี

๒. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดมีผู้รับบำนาญออกจากราชการและมีสิทธิได้รับเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ ขอเปลี่ยนแปลงสถานที่รับบำนาญ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นมีหน้าที่เป็นผู้เบิกจ่ายเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญให้กับผู้รับบำนาญ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓๓) พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๕ โดยเบิกจ่ายให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใหม่ของผู้รับบำนาญเป็นรายเดือน ตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐

/๓. องค์กร ..

๓. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดมีผู้รับบำนาญออกจากราชการและมีสิทธิได้รับเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ ขอเปลี่ยนแปลงสถานที่รับบำนาญมาจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเดิม ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใหม่ยืมเงินสะสมทดรองจ่ายเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญให้กับผู้รับบำนาญตามสิทธิที่ผู้นั้นพึงจะได้รับไปพลางก่อน โดยถือปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๘๘ วรรค ๕

๔. ในกรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใหม่ได้ยืมเงินสะสมทดรองจ่ายเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญให้กับผู้รับบำนาญแล้ว ให้แจ้งขอรับเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญที่ได้ทดรองจ่ายแล้วไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเดิมที่ผู้รับบำนาญออกราชการภายใน ๗ วัน และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ผู้รับบำนาญออกจากราชการนั้นเบิกจ่ายเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ และจัดส่งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใหม่ที่ได้ทดรองจ่ายเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญไปก่อนแล้วภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่รับแจ้ง

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดทราบและถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัดต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุทธิพงษ์ ชูมะจิญ)
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย
หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านพัฒนาชุมชนและส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
โทร. ๐-๒๒๔๓-๘๐๒๙ ต่อ ๓๐๑ - ๓๓๐
โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๘๕๐๙

ที่ มท ๐๘๐๙.๔/ว ๙๐

สำนักงาน ก.จ.,ก.ท. และ ก.อบต.
ถนนนครราชสีมา กทม. ๑๐๓๐๐

๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ประกาศ ก.จ. ก.ท. และ ก.อบต. เรื่อง ประกาศคณะกรรมการกลางข้าราชการและพนักงานส่วนท้องถิ่น เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการจ่ายเงินช่วยพิเศษ กรณีข้าราชการและพนักงานส่วนท้องถิ่น ผู้รับบำนาญ ลูกจ้าง และพนักงานจ้างถึงแก่ความตาย พ.ศ. ๒๕๖๐

เรียน ประธาน ก.จ.จ. ก.ท.จ. ก.อบต.จังหวัด ทุกจังหวัด และ ก.เมืองพัทยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ประกาศ ก.จ. เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการจ่ายเงินช่วยพิเศษ กรณีข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ผู้รับบำนาญ ลูกจ้าง และพนักงานจ้างถึงแก่ความตาย พ.ศ. ๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

๒. ประกาศ ก ท. เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการจ่ายเงินช่วยพิเศษ กรณีพนักงานเทศบาล ผู้รับบำนาญ ลูกจ้าง และพนักงานจ้างถึงแก่ความตาย พ.ศ. ๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

๓. ประกาศ ก อบต. เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการจ่ายเงินช่วยพิเศษ กรณีพนักงานส่วนตำบล ผู้รับบำนาญ ลูกจ้าง และพนักงานจ้างถึงแก่ความตาย พ.ศ. ๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

ด้วยคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ก.จ.) คณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล (ก.ท.) และคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล (ก.อบต.) ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๐ ได้มีมติให้ประกาศ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการจ่ายเงินช่วยพิเศษ กรณีข้าราชการและพนักงานส่วนท้องถิ่น ผู้รับบำนาญ ลูกจ้าง และพนักงานจ้างถึงแก่ความตาย พ.ศ. ๒๕๖๐ รายละเอียดตามที่ส่งมาพร้อมนี้

สำนักงาน ก.จ ก.ท. และ ก.อบต. พิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การปฏิบัติเป็นไปตามกฎหมายที่กำหนด จึงขอให้ ก.จ.จ. ก.ท.จ. ก.อบต.จังหวัด และ ก.เมืองพัทยา ดำเนินการ ดังนี้

๑. จัดทำประกาศหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลสำหรับข้าราชการลูกจ้างประจำและพนักงานจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้สอดคล้องกับประกาศ ก จ. ก.ท. และ ก.อบต. เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการจ่ายเงินช่วยพิเศษ กรณีข้าราชการและพนักงานส่วนท้องถิ่น ผู้รับบำนาญ ลูกจ้าง และพนักงานจ้างถึงแก่ความตาย พ.ศ. ๒๕๖๐ ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

๒. กรณี ก.จ.จ. ก.ท.จ, ก.อบต.จังหวัด และ ก.เมืองพัทยา ประกาศหลักเกณฑ์และเงื่อนไขดังกล่าวมีเนื้อหาเช่นเดียวกับที่ ก จ. ก.ท และ ก.อบต กำหนด คือว่า ก.จ. ก ท. และ ก.อบต. ได้ให้ความเห็นชอบแล้ว มีผลให้ประกาศใช้บังคับได้ แต่หากประกาศหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแตกต่างจากที่ ก.จ. ก.ท. และ ก.อบต. กำหนด ให้เสนอ ก.จ. ก.ท. หรือ ก.อบต. แล้วแต่กรณี พิจารณาให้ความเห็นชอบก่อน จึงประกาศใช้บังคับได้

/ ๓. เพื่อให้การ...

๓. เพื่อให้การบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบังเกิดผลดี จึงขอให้ ก.จ.จ. ก.ท.จ. ก.อบต.จังหวัด และ ก.เมืองพัทยา ดำเนินการในเรื่องดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายใน ๔๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายชจร ศริชาโนทัย)
รองอธิบดีฝ่ายส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
เลขานุการ ก.จ. ก.ท. และ ก.อบต.

สำนักพัฒนาระบบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น
ส่วนส่งเสริมการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น
โทร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๐๐ ต่อ ๓๓๓๓

ประกาศคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด
เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการจ่ายเงินช่วยพิเศษ กรณีข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด
ผู้รับบำนาญ ลูกจ้าง และพนักงานจ้างถึงแก่ความตาย พ.ศ. ๒๕๖๐

ด้วยเห็นสมควรกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการจ่ายเงินช่วยพิเศษ กรณีข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ผู้รับบำนาญ ลูกจ้าง และพนักงานจ้างถึงแก่ความตาย ให้มีความเหมาะสม สอดคล้องกับระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการกำหนดให้เงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นรายจ่ายที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจจ่ายได้ พ.ศ. ๒๕๕๙

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๗ (๔) และมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และข้อ ๕ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการกำหนดให้เงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นรายจ่ายที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจจ่ายได้ พ.ศ. ๒๕๕๙ ประกอบกับคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๐ ได้มีมติเห็นชอบให้กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการจ่ายเงินช่วยพิเศษ กรณีข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ผู้รับบำนาญ ลูกจ้าง และพนักงานจ้างถึงแก่ความตาย ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า ประกาศคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการจ่ายเงินช่วยพิเศษ กรณีข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ผู้รับบำนาญ ลูกจ้าง และพนักงานจ้างถึงแก่ความตาย พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

"ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด" หมายความว่า ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ปฏิบัติราชการโดยได้รับเงินเดือนจากงบประมาณ หมวดเงินเดือนขององค์การบริหารส่วนจังหวัด และให้หมายความรวมถึง ผู้ได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณหมวดเงินอุดหนุนของรัฐบาลที่จัดสรรให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัด

"ผู้รับบำนาญ" หมายความว่า ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ได้รับบำเหน็จบำนาญตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ทั้งนี้ให้รวมถึงข้าราชการที่ถ่ายโอนผู้ได้รับบำนาญด้วย

"ลูกจ้าง" หมายความว่า ลูกจ้างประจำที่ได้รับค่าจ้างจากงบประมาณหมวดค่าจ้างประจำขององค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือหมวดเงินอุดหนุนของรัฐบาลด้วย

"พนักงานจ้าง" หมายความว่า ลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนจังหวัดตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยเป็นบุคคลซึ่งได้รับการจ้างตามสัญญาจ้างตามประกาศมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับพนักงานจ้าง โดยได้รับค่าตอบแทนจากงบประมาณขององค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือเงินอุดหนุนจากรัฐบาลด้วย

"เงินช่วยพิเศษ" หมายความว่า เงินช่วยเหลือพิเศษให้กับข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ผู้รับบำนาญ ลูกจ้าง และพนักงานจ้างที่ถึงแก่ความตาย

/ ข้อ ๔ หลักเกณฑ์...

ข้อ ๔ หลักเกณฑ์ เงื่อนไข อัตรา และวิธีการจ่ายเงินช่วยพิเศษสำหรับข้าราชการขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยอนุโลม

ข้อ ๕ หลักเกณฑ์ เงื่อนไข อัตรา และวิธีการจ่ายเงินช่วยพิเศษสำหรับผู้รับบำนาญให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ โดยอนุโลม

ข้อ ๖ หลักเกณฑ์ เงื่อนไข อัตรา และวิธีการจ่ายเงินช่วยพิเศษสำหรับลูกจ้างให้เป็นไปตามประกาศคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลสำหรับลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ โดยอนุโลม

ข้อ ๗ หลักเกณฑ์ เงื่อนไข อัตรา และวิธีการจ่ายเงินช่วยพิเศษสำหรับพนักงานจ้างให้เป็นไปตามประกาศคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับพนักงานจ้าง ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๔๗ โดยอนุโลม

ข้อ ๘ การจ่ายเงินช่วยพิเศษสำหรับข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ผู้รับบำนาญ ลูกจ้าง และพนักงานจ้างที่ได้เบิกจ่ายไปแล้วตามประกาศ หลักเกณฑ์ ระเบียบ หรือหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้องก่อนวันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าการดำเนินการนั้นเป็นไปตามประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๐

พลเอก
(อนุพงษ์ เผ่าจินดา)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
ประธานกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด

ประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล
เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการจ่ายเงินช่วยพิเศษ กรณีพนักงานเทศบาล ผู้รับบำนาญ ลูกจ้าง และพนักงานจ้างถึงแก่ความตาย พ.ศ. ๒๕๖๐

ด้วยเห็นสมควรกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการจ่ายเงินช่วยพิเศษ กรณีพนักงานเทศบาล ผู้รับบำนาญ ลูกจ้าง และพนักงานจ้างถึงแก่ความตาย ให้มีความเหมาะสม สอดคล้องกับระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการกำหนดให้เงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นรายจ่ายที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจจ่ายได้ พ.ศ. ๒๕๕๙

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๔ วรรคสี่ ประกอบมาตรา ๔๗ (๔) และมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และข้อ ๕ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการกำหนดให้เงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นรายจ่ายที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจจ่ายได้ พ.ศ. ๒๕๕๙ ประกอบกับมติคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาลในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๐ ให้มีมติเห็นชอบให้กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการจ่ายเงินช่วยพิเศษ กรณีพนักงานเทศบาล ผู้รับบำนาญ ลูกจ้าง และพนักงานจ้างถึงแก่ความตาย ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า ประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการจ่ายเงินช่วยพิเศษ กรณีพนักงานเทศบาล ผู้รับบำนาญ ลูกจ้าง และพนักงานจ้างถึงแก่ความตาย พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

"พนักงานเทศบาล" หมายความว่า พนักงานเทศบาลซึ่งได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ปฏิบัติราชการโดยได้รับเงินเดือนจากเงินประมาณ หมวดเงินเดือนของเทศบาล และให้หมายความรวมถึง ผู้ได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณหมวดเงินอุดหนุนของรัฐบาลที่จัดสรรให้แก่เทศบาล

"ผู้รับบำนาญ" หมายความว่า พนักงานเทศบาลที่ได้รับบำเหน็จบำนาญตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ทั้งนี้ให้รวมถึงข้าราชการที่ถ่ายโอนผู้ได้รับบำนาญด้วย

"ลูกจ้าง" หมายความว่า ลูกจ้างประจำที่ได้รับค่าจ้างจากเงินประมาณหมวดค่าจ้างประจำของเทศบาล หรือหมวดเงินอุดหนุนของรัฐบาลด้วย

"พนักงานจ้าง" หมายความว่า ลูกจ้างของเทศบาลตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยเป็นบุคคลซึ่งได้รับการจ้างตามสัญญาจ้างตามประกาศมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับพนักงานจ้าง โดยได้รับค่าตอบแทนจากเงินประมาณของเทศบาล หรือเงินอุดหนุนจากรัฐบาลด้วย

"เงินช่วยพิเศษ" หมายความว่า เงินช่วยเหลือพิเศษให้กับพนักงานเทศบาล ผู้รับบำนาญ ลูกจ้าง และพนักงานจ้างที่ยังมีชีวิตอยู่ถึงแก่ความตาย

/ ข้อ ๔ หลักเกณฑ์...

ข้อ ๔ หลักเกณฑ์ เงื่อนไข อัตรา และวิธีการจ่ายเงินช่วยพิเศษสำหรับพนักงานเทศบาล ให้เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินบำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยอนุโลม

ข้อ ๕ หลักเกณฑ์ เงื่อนไข อัตรา และวิธีการจ่ายเงินช่วยพิเศษสำหรับผู้รับบำนาญให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ โดยอนุโลม

ข้อ ๖ หลักเกณฑ์ เงื่อนไข อัตรา และวิธีการจ่ายเงินช่วยพิเศษสำหรับลูกจ้างให้เป็นไปตามประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลสำหรับลูกจ้างของเทศบาล ลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ โดยอนุโลม

ข้อ ๗ หลักเกณฑ์ เงื่อนไข อัตรา และวิธีการจ่ายเงินช่วยพิเศษสำหรับพนักงานจ้างให้เป็นไปตามประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับพนักงานจ้าง ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๔๗ โดยอนุโลม

ข้อ ๘ การจ่ายเงินช่วยพิเศษสำหรับพนักงานเทศบาล ผู้รับบำนาญ ลูกจ้าง และพนักงานจ้าง ที่ได้เบิกจ่ายไปแล้วตามประกาศ หลักเกณฑ์ ระเบียบ หรือหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้องก่อนวันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าการดำเนินการนั้นเป็นไปตามประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๐

พลเอก
(อนุพงษ์ เผ่าจินดา)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
ประธานกรรมการกลางพนักงานเทศบาล

ประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล
เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการจ่ายเงินช่วยพิเศษ กรณีพนักงานส่วนตำบล ผู้รับบำนาญ ลูกจ้าง และพนักงานจ้างถึงแก่ความตาย พ.ศ. ๒๕๖๐

ด้วยเห็นสมควรกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการจ่ายเงินช่วยพิเศษ กรณีพนักงานส่วนตำบล ผู้รับบำนาญ ลูกจ้าง และพนักงานจ้างถึงแก่ความตาย ให้มีความเหมาะสม สอดคล้องกับระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการกำหนดให้เงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นรายจ่ายที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจจ่ายได้ พ.ศ ๒๕๕๙

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๖ วรรคเจ็ด ประกอบมาตรา ๑๗ (๕) และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และข้อ ๕ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการกำหนดให้เงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นรายจ่ายที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจจ่ายได้ พ.ศ. ๒๕๕๙ ประกอบกับคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบลในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๐ ได้มีมติเห็นชอบให้กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการจ่ายเงินช่วยพิเศษ กรณีพนักงานส่วนตำบล ผู้รับบำนาญ ลูกจ้าง และพนักงานจ้างถึงแก่ความตาย ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า ประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการจ่ายเงินช่วยพิเศษ กรณีพนักงานส่วนตำบล ผู้รับบำนาญ ลูกจ้าง และพนักงานจ้างถึงแก่ความตาย พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

"พนักงานส่วนตำบล" หมายความว่า พนักงานส่วนตำบลซึ่งได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ปฏิบัติราชการโดยได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณ หมวดเงินเดือนของขององค์การบริหารส่วนตำบล และให้หมายความรวมถึง ผู้ได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณหมวดเงินอุดหนุนของรัฐบาลที่จัดสรรให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบล

"ผู้รับบำนาญ" หมายความว่า พนักงานส่วนตำบลที่ได้รับบำเหน็จบำนาญตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ทั้งนี้ให้รวมถึงข้าราชการที่โอนย้ายผู้ได้รับบำนาญด้วย

"ลูกจ้าง" หมายความว่า ลูกจ้างประจำที่ได้รับค่าจ้างจากงบประมาณหมวดค่าจ้างประจำขององค์การบริหารส่วนตำบล หรือหมวดเงินอุดหนุนของรัฐบาลด้วย

"พนักงานจ้าง" หมายความว่า ลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยเป็นบุคคลซึ่งได้รับการจ้างตามสัญญาจ้างตามประกาศมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับพนักงานจ้าง โดยได้รับค่าตอบแทนจากงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบล หรือเงินอุดหนุนจากรัฐบาลด้วย

"เงินช่วยพิเศษ" หมายความว่า เงินช่วยเหลือพิเศษให้กับพนักงานส่วนตำบล ผู้รับบำนาญ ลูกจ้าง และพนักงานจ้างที่ถึงแก่ความตาย

/ ข้อ ๔ หลักเกณฑ์...

ข้อ ๔ หลักเกณฑ์ เงื่อนไข อัตรา และวิธีการจ่ายเงินช่วยพิเศษสำหรับพนักงานส่วนตำบล ให้เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยอนุโลม

ข้อ ๕ หลักเกณฑ์ เงื่อนไข อัตรา และวิธีการจ่ายเงินช่วยพิเศษสำหรับผู้รับบำนาญให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ โดยอนุโลม

ข้อ ๖ หลักเกณฑ์ เงื่อนไข อัตรา และวิธีการจ่ายเงินช่วยพิเศษสำหรับลูกจ้างให้เป็นไปตามประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลสำหรับลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบล ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ โดยอนุโลม

ข้อ ๗ หลักเกณฑ์ เงื่อนไข อัตรา และวิธีการจ่ายเงินช่วยพิเศษสำหรับพนักงานจ้างให้เป็นไปตามประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับพนักงานจ้าง ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๔๗ โดยอนุโลม

ข้อ ๘ การจ่ายเงินช่วยพิเศษสำหรับพนักงานส่วนตำบล ผู้รับบำนาญ ลูกจ้าง และพนักงานจ้างที่ได้เบิกจ่ายไปแล้วตามประกาศ หลักเกณฑ์ ระเบียบ หรือหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้องก่อนวันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าการดำเนินการนั้นเป็นไปตามประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๐

พลเอก
(ชยุทธ์ เผ่าจินดา)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
ประธานกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล

ที่ มท ๐๘๐๘.๕/ว ๑๖ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๓๐ เมษายน ๒๕๖๓

เรื่อง การรายงานข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้มีสิทธิจะได้รับบำเหน็จบำนาญ ซึ่งมีอายุจะครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบบัญชีรายชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้มีสิทธิจะได้รับบำเหน็จบำนาญ ซึ่งมีอายุจะครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖ (แบบ ๑)
๒. แบบสรุปบัญชีรายชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้มีสิทธิจะได้รับบำเหน็จบำนาญ ซึ่งมีอายุจะครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ – ๒๕๖๖ (แบบ ๒)

ตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ และที่ปฏิบัติเพิ่มเติม มาตรา ๒๒ กำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นเจ้าหน้าที่ควบคุมเกษียณอายุของข้าราชการส่วนท้องถิ่นและ มาตรา ๒๓ กำหนดให้ก่อนสิ้นเดือนสุดท้ายของปีงบประมาณทุกปีให้เจ้าหน้าที่ควบคุมเกษียณอายุข้าราชการ ส่วนท้องถิ่นดังบัญญัติไว้ในมาตรา ๒๒ ยื่นบัญชีรายชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้มีสิทธิจะได้รับบำเหน็จบำนาญ ซึ่งมีอายุจะครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ ในปีงบประมาณถัดไปต่อคณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ส่วนท้องถิ่น (ก.บ.ท.)

เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามมาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว และเพื่อ เป็นการเตรียมความพร้อมในการจัดทำงบประมาณเงินอุดหนุนสำหรับการจัดการศึกษาภาคบังคับ (ค่าบำเหน็จ บำนาญ) ในปีงบประมาณถัดไป และเพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการวิเคราะห์สถานะทางการเงินของกองทุน บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น จึงขอให้จังหวัดแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำบัญชีรายชื่อข้าราชการ ส่วนท้องถิ่นผู้ที่จะเกษียณอายุ และมีสิทธิรับเงินบำเหน็จบำนาญ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๗ (เกษียณอายุในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖) แยกตามประเภทตำแหน่ง ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ และให้ สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดรวบรวมข้อมูลตามแบบ ๑ จัดทำแบบสรุปบัญชีรายชื่อข้าราชการ ส่วนท้องถิ่นผู้มีสิทธิจะได้รับบำเหน็จบำนาญแต่ละปีในปีงบประมาณ (แบบ ๒) ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒ ส่งให้ สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ภายในวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๓ โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

๑. ปีงบประมาณ ๒๕๖๓ ได้แก่ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งมีอายุจะครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ คือตั้งแต่ระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๒ (เกษียณ ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๒)

๒. ปีงบประมาณ ๒๕๖๔ ได้แก่ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งมีอายุจะครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ คือตั้งแต่ระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๒ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๓ (เกษียณ ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๓)

/๓. ปีงบประมาณ ...

๓. ปีงบประมาณ ๒๕๖๕ ได้แก่ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งมีอายุจะครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ คือตั้งแต่ระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔ (เกษียณ ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔)

๔ ปีงบประมาณ ๒๕๖๖ ได้แก่ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งมีอายุจะครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ คือตั้งแต่ระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๔ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕ (เกษียณ ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕)

๕. ปีงบประมาณ ๒๕๖๗ ได้แก่ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งมีอายุจะครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ คือตั้งแต่ระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๖ (เกษียณ ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๖)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุทธิพงษ์ พุดเจริญ)
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนนำเหนี่ยนำญและสวัสดิการ
โทร ๐-๒๒๔๑-๔๐๖๔ ต่อ ๓๐๑-๓๑๐
โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๔๕๐๙

แบบ ก

แบบขึ้นทะเบียนข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้มีสิทธิรับบำเหน็จบำนาญครั้งแรกในปีงบประมาณ 2563

ซึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อน 60 ปีบริบูรณ์ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 (ตั้งแต่วันที่ 30 กันยายน 2561)

สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร/กรุงเทพมหานคร/สำนักงานการต่างประเทศ/สำนักงานการต่างประเทศ/สำนักงานปลัดพัทยา

สังกัด/โรงเรียน/วิทยาลัย/สถาบัน ..... อำเภอ/เขต ..... จังหวัด .....

ที่	ชื่อ - สกุล	เลขประจำตัวประชาชน	ประเภท *					ระดับตำแหน่ง		วัน เดือน ปี		เวลาราชการ (ปี) ***	เงินเดือน ปีสุดท้าย (บาท) ****
			ครู	ครูช่วยโรงเรียน	ครูผู้สอนเด็ก	ข้าราชการส่วนใหญ่	ข้าราชการตำแหน่งพิเศษ **	ก.พ.	ระดับ	เกิดวันเกษียณ	ได้รับเงินเดือนขั้นสูง (ถ้ามี)		
ตัวอย่าง													
	นาย ก	1-0000-00000-00-1	/					5		1/10/2522		41	50,810.00
	นาย ข	1-0000-00000-00-2					/		ชำนาญการพิเศษ	1/12/2520	1/1/2546	30.02	50,120.00
	นาย ค	1-0000-00000-00-3				/			เชี่ยวชาญการพิเศษ	16/10/2523	1/7/2546	40	80,450.00
1													
2													
3													
4													
5													
6													
7													
...													

ลงชื่อ ..... ผู้รายงาน

(.....)

ตำแหน่ง ปลัด อบจ./ปลัดเทศบาล/ปลัดเมืองพัทยา/ปลัด อบต.

โทร .....

หมายเหตุ

* ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องตามประเภทตำแหน่งของข้าราชการ

** ข้าราชการตำแหน่งประเภทอื่นที่ต้องส่งเงินสมทบกองทุนฯ ●

*** เวลาราชการนับถึงวันที่ 30 กันยายน 2562 รวมหน่วยเป็น วัน (ตัดทิ้ง) การนับเวลาราชการให้นับเศษของปีที่มีจำนวนวัน 30 วัน เป็นหนึ่งเดือน ถ้านับเศษของเดือนแต่ 6 เดือนขึ้นไปให้นับเป็น 1 ปี

**** เงินเดือนเต็มขั้น ณ เดือนที่ข้าราชการ + ค่า ฯลฯ. (ถ้ามี)

ขอรับไฟล์ตาราง 02-271-8500 หรือส่งทาง E-mail ได้ที่ pension.fund_13@hotmail.co.th

แบบ 2

แบบสรุปรายชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้มีสิทธิจะได้รับบำเหน็จบำนาญในปีงบประมาณ 2563
ซึ่งจะมีอายุจะครบ 60 ปีบริบูรณ์ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 (เกษียณ ณ วันที่ 30 กันยายน 2562)

จังหวัด .....

ที่	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	จำนวนข้าราชการส่วนท้องถิ่นจะเกษียณอายุ 30 กันยายน 2562 (ราย)					หมายเหตุ
		ครู	ครู ย้ายโอน	ครู ผู้ดูแลเด็ก	ข้าราชการ ย้ายโอน	ข้าราชการ ตำแหน่งใหม่	
1	องค์การบริหารส่วนจังหวัด						
2	เทศบาล/เมืองพัทยา จำนวน ..... แห่ง						
	2.1 เทศบาล.....						
	2.2 เทศบาล.....						
	.....						
3	องค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ..... แห่ง						
	3.1 อบต.						
	3.2 อบต.						
	.....						
	รวมทั้งสิ้น (1) + (2) + (3) ..... แห่ง						

ลงชื่อ..... ผู้รายงาน

(.....)

ตำแหน่ง ท้องถิ่นจังหวัด.....

วันที่.....

แผนปฏิบัติราชการสร้างเสริมสุขภาพเพื่อป้องกันผู้มีพฤติกรรมเสี่ยงให้เข้าสู่กระบวนการบำบัดรักษาฟื้นฟูสมรรถภาพ ปีงบประมาณ 2564

ขึ้นทะเบียนสุขภาพ ณ วันที่ 30 กันยายน 2563 (ปรับปรุง ณ วันที่ 30 กันยายน 2563)

ด้านยุทธศาสตร์/กลยุทธ์ด้านอื่นๆ/กลุ่มผู้ดูแลเสริมสร้างสุขภาพ/สถานบริการด้านแอลกอฮอล์

สังกัด/หน่วยงาน/เขตพื้นที่การศึกษา.....ตำบล.....จังหวัด.....

ที่	ชื่อ - สกุล	เลขประจำตัวประชาชน	สำหรับหน่วย *					ระดับความรุนแรง		ข้อมูลการดื่ม		ระยะเวลาการดื่ม (ปี) ***	เงินสนับสนุน ปีงบประมาณ (บาท) *****
			กลุ่ม	กลุ่มผู้ป่วยโรคจิต	กลุ่มผู้ดูแลผู้ป่วย	ข้อมูลการดื่มล่าสุดโรค	ข้อมูลการดื่มล่าสุดปกติ **	คะแนน	ระดับ	เริ่มดื่มครั้งแรก	ปริมาณการดื่มต่อครั้ง ณ ปัจจุบัน (มิลลิลิตร)		
ตัวอย่าง													
	นาย ก	1 0000 00000 00 1	/					5	-	5/10/2523		41	69,150.00
	นาย ข	1 0000 00000 00 2					/		ติดสุราระดับรุนแรง	5/12/2536	1/1/2546	34.02	50,170.00
	นาย ค	1 0000 00000 00 3				/			ติดสุราระดับรุนแรง ระยะสงบ	16/10/2523	1/7/2546	40	40,950.00
1													
2													
3													
4													
5													
6													
7													
..													

ลงชื่อ.....ผู้รายงาน

(.....)

ตำแหน่ง นักวิชาการสาธารณสุข/นักจิตวิทยาคลินิก/นักสังคมสงเคราะห์ หรือ อื่นๆ.....

วันที่.....

หมายเหตุ

* ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องตามประเภทที่ตนเองปฏิบัติงาน

** ข้อมูลการดื่มล่าสุดก่อนเข้าสู่กระบวนการบำบัดรักษาฟื้นฟูสมรรถภาพ ● ● ● ●

*** ระยะเวลาการดื่มสุราเฉลี่ยตั้งแต่วันที่ 30 กันยายน 2563 ย้อนหลังไปกี่ปี (ปีเต็ม) การนับเศษของปีให้นับเป็นปีเต็ม ถ้าเศษของปีน้อยกว่า 6 เดือน ปัดทิ้งไม่ให้นับเป็น 1 ปี

**** เงินสนับสนุน ณ เดือนที่ดำเนินการ + (ประกันสังคม, อื่นๆ)

ติดต่อได้ที่ทำงาน 02-248-8509 หรือช่องทาง E-mail ได้ที่ personalfund_13@hotmail.co.th

แบบ 2

แบบสรุปรายชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้มีสิทธิจะได้รับบำเหน็จบำนาญในปีงบประมาณ 2564
ซึ่งจะมีอายุจะครบ 60 ปีบริบูรณ์ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 (เกษียณ ณ วันที่ 30 กันยายน 2563)

จังหวัด.....

ที่	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	จำนวนข้าราชการส่วนท้องถิ่นจะเกษียณอายุ 30 กันยายน 2563 (ราย)					หมายเหตุ
		ครู	ครู ด่ายโอน	ครู ผู้ดูแลเด็ก	ข้าราชการ ด่ายโอน	ข้าราชการ ด่านแหน่งอื่น	
1	องค์การบริหารส่วนจังหวัด						
2	เทศบาล/เมืองพัทยา จำนวน .... แห่ง						
	2.1 เทศบาล.....						
	2.2 เทศบาล						
	.....						
3	องค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ..... แห่ง						
	3.1 อบต.						
	3.2 อบต.						
	.....						
	รวมทั้งสิ้น (1) + (2) + (3) .... แห่ง						

ลงชื่อ.....ผู้รายงาน

(.....)

ตำแหน่ง ท้องถิ่นจังหวัด.....

วันที่.....

แบบขึ้นทะเบียนเพื่อรับการคัดเลือกเป็นผู้ได้รับเงินเดือนในตำแหน่งที่ว่างลงในปีงบประมาณ พ.ศ. 2565

ซึ่งจะมีอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 (ตั้งแต่วันที่ 30 กันยายน 2564)

ตำแหน่งครู/ครูผู้ช่วย/ครูผู้ดูแลเด็ก/ผู้ดูแลเด็ก/ผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็ก/ผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็ก/พนักงานส่วนตำบล

สังกัด อบต./เทศบาล/เมือง/พัทยา/กทม. ..... อำเภอ ..... จังหวัด .....

ที่	ชื่อ - สกุล	เลขประจำตัวประชาชน	ตำแหน่ง *					ระดับตำแหน่ง		เงินเดือน		เวลาราชการ (ปี) ***	เงินเดือน ปัจจุบัน (บาท) ****
			ครู	ครู ด้อยโอกาส	ครู ผู้ดูแลเด็กพิเศษ	ข้าราชการ ต่างประเทศ	ข้าราชการ ท้องถิ่น **	ระดับ	ระดับ	เข้ารับราชการ	โอนมาเป็น พนักงานส่วนตำบล (ถ้ามี)		
ตัวอย่าง													
	นาย ก	1 0000 00000 00 1	/					5	-	1/10/2522		41	69,810.00
	นาย ข	1 0000 00000 00 2					/		นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ	1/12/2530	1/1/2546	34.09	50,170.00
	นาย ค	1 0000 00000 00 3				/			นักวิชาการพัฒนาชุมชน	16/10/2533	1/7/2540	40	80,450.00
1													
2													
3													
4													
5													
6													
7													
...													

ลงชื่อ..... ผู้รายงาน

(.....)

ตำแหน่ง ปลัด อบต./เลขานุการสภา/ปลัดเมือง/เลขานุการสภา อบต. .....

วันที่ .....

หมายเหตุ

- ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องตามประเภทตำแหน่งของข้าราชการ
- ** ข้าราชการท้องถิ่น หมายถึง ข้าราชการ ● ● ● ●
- *** เวลาราชการนับถึงวันที่ 30 กันยายน 2564 ตามหลักเกณฑ์ (ถ้ามี) การนับเวลาราชการจะไม่ต่อเนื่องกัน 30 วัน นับเป็นหนึ่งเดือน จำนวนเศษตั้งแต่ 6 เดือนขึ้นไปให้นับเป็น 1 ปี
- **** เป็นเงินเดือน พ.ศ. เพิ่มที่ได้รับจาก + เงิน พ.ศ. (ถ้ามี)

ผู้ประสานงาน 08-241-8509 หรือทางอีเมล์ (ถ้ามี) peruloreiund_12@hotmail.com

แบบสรุปรายชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้มีสิทธิจะได้รับเงินเพิ่มพิเศษตามบัญชีท้ายประกาศ
ซึ่งจะมีอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 (เกษียณ ณ วันที่ 30 กันยายน 2564)
จังหวัด.....

ที่	องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น	จำนวนข้าราชการส่วนท้องถิ่นจะเกษียณอายุ 30 กันยายน 2564 (ราย)					หมายเหตุ
		ครู	ครู สายโอน	ครู ผู้ดูแลเด็ก	ข้าราชการ สายโอน	ข้าราชการ ตำแหน่งอื่น	
1	องค์การบริหารส่วนจังหวัด						
2	เทศบาล/เมืองพัทยา จำนวน ..... แห่ง						
	2.1 เทศบาล						
	2.2 เทศบาล.....						
	.....						
3	องค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ..... แห่ง						
	3.1 อบต.						
	3.2 อบต.						
	.....						
	รวมทั้งสิ้น (1) + (2) + (3) ..... แห่ง						

ลงชื่อ.....ผู้รายงาน

(.....)

ตำแหน่ง ท้องถิ่นจังหวัด.....

วันที่.....

แบบขอรับเงินสงเคราะห์ครูเอกชนผู้มีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอดในปีงบประมาณ พ.ศ. 2566

(ซึ่งลงมีอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 (นับถึง ณ วันที่ 30 กันยายน 2565)

สำนักงานครู/กลุ่มโรงเรียน/ครูผู้สูญเสีย/ข้าราชการสำนักงาน/ข้าราชการอื่นๆ

สพม./สพป./สช./กรุงเทพมหานคร ..... จังหวัด.....

ที่	ชื่อ - สกุล	เลขประจำตัวประชาชน	ตำแหน่ง *					วุฒิที่ทำคุณ		วัน เดือน ปี		เวลาราชการ (ปี) ***	เงินสงเคราะห์ บำเหน็จ (บาท) ****
			ครู	ครูโรงเรียน	ครูผู้สูญเสีย	ข้าราชการสำนักงาน	ข้าราชการอื่นๆ **	ลำดับ	วุฒิที่	เข้ารับราชการ	ไม่เกินวันที่ (ปีเกิด)		
ตัวอย่าง													
	ตัวอย่าง ก	1 0000 00000 00 1	/					1	-	1/10/2522		41	69,810.00
	ตัวอย่าง ข	1 0000 00000 00 2					/		ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า	1/12/2530	1/1/2546	34.02	50,170.00
	ตัวอย่าง ค	1 0000 00000 00 3				/			ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า หลักสูตร	16/10/2525	1/7/2546	30	60,450.00
1													
2													
3													
4													
5													
6													
7													
-													

ลงชื่อ..... ผู้รายงาน

(.....)

สำนักงาน ปลัด กทม./เลขาธิการคุรุสภา/ปลัดเมืองพัทยา/ผู้อำนวยการ .....

วันที่.....

หมายเหตุ

- * ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องตามตำแหน่งที่ทำการหักส่งเงินเดือนครั้งสุดท้าย
- ** ข้าราชการตำแหน่งครูที่สังกัดหน่วยงานอื่นๆ นอกจากข้อ 1 2 3 4
- *** นับเวลาราชการถึงวันที่ครบเกษียณอายุ (ตัวอย่าง ครบเกษียณ 30 กันยายน 2565 รวมเวลาราชการ 40 ปี 11 เดือน 30 วัน นับเป็นเวลาราชการ 41 ปี) การนับเวลาราชการถ้ามีจำนวนวันตั้งแต่ 15 วัน ขึ้นไปให้นับเป็น 1 เดือน ถ้าจำนวนเดือนตั้งแต่ 6 เดือนขึ้นไปให้นับเป็น 1 ปี
- **** ผู้ประสงค์ขอรับ เงินสงเคราะห์ + เงิน พสร. (ถ้ามี)

กรุณาโทรสาร 02-391-8509 หรือสำเนาทาง E-mail ได้ที่ personnel_15@hotmail.com/

แบบสรุปรายชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้มีสิทธิจะได้รับบำเหน็จบำนาญในปีงบประมาณ 2566
ซึ่งจะมีอายุจะครบ 60 ปีบริบูรณ์ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 (เกษียณ ณ วันที่ 30 กันยายน 2565)

จังหวัด.....

ที่	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	จำนวนข้าราชการส่วนท้องถิ่นจะเกษียณอายุ 30 กันยายน 2565 (ราย)					หมายเหตุ
		ครู	ครู ต่างโอน	ครู ผู้ดูแลเด็ก	ข้าราชการ ต่างโอน	ข้าราชการ ตำแหน่งอื่น	
1	องค์การบริหารส่วนจังหวัด						
2	เทศบาล/เมืองพัทยา จำนวน ..... แห่ง						
	2.1 เทศบาล.....						
	2.2 เทศบาล.....						
	.....						
3	องค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ..... แห่ง						
	3.1 อบต.						
	3.2 อบต.						
	.....						
	รวมทั้งสิ้น (1) + (2) + (3) ..... แห่ง						

ลงชื่อ.....ผู้รายงาน

(.....)

ตำแหน่ง ท้องถิ่นจังหวัด.....

วันที่.....

แบบบัญชีรายชื่อข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้มีสิทธิขอรับเงินค่าเช่าบ้านในปีงบประมาณ 2567

ซึ่งจะมีอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 (นับถึงวันที่ 30 กันยายน 2566)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 1

สพป./สพม./กรมส่งเสริมการเกษตร/กรมปศุสัตว์/อื่นๆ ..... สังกัด ..... จังหวัด .....

ที่	ชื่อ - สกุล	เลขประจำตัวประชาชน	สำหรับ * ครู	ครูชำนาญการ	ครูผู้ช่วย	ข้าราชการครูฯ	ข้าราชการฯ อื่นๆ **	ระดับตำแหน่ง	วันที่บรรจุ	วันที่เกษียณอายุราชการ	อายุราชการ (ปี) ***	เงินเดือน ปัจจุบัน (บาท) ****
ตัวอย่าง												
	นาย ก	1 0000 00000 00 1	/					3	8/10/2522		41	69,510.00
	นาย ข	1 0000 00000 00 2					/		1/12/2530	1/3/2566	34.02	50,170.00
	นาย ค	1 0000 00000 00 3				/			16/10/2523	1/7/2566	40	80,450.00
1												
2												
3												
4												
5												
6												
7												

ลงชื่อ ..... ผู้รายงาน

(.....)

ตำแหน่ง หัวหน้ากลุ่มบริหารงานบุคคล/ผู้ที่ได้รับมอบหมาย

วันที่ .....

หมายเหตุ

* ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องตามประเภทตำแหน่งของข้าราชการ

** ข้าราชครูและบุคลากรทางการศึกษา ให้ระบุว่าเป็น ครู ❶ ผู้บริหารสถานศึกษา ❷ ศึกษานิเทศก์ ❸ หรือบุคลากรทางการศึกษา ❹

*** อายุราชการให้นับถึงวันที่ 30 กันยายน 2566 ตามหลักเกณฑ์ (ผู้ที่มี) การเป็นอายุราชการครบ 30 ปี ณ วันสิ้นปีงบประมาณ จำนวนเดือนตั้งแต่ 6 เดือนขึ้นไปให้นับเป็น 1 ปี

**** เงินเดือนปัจจุบัน ณ วันที่ครบอายุ + เงินวิทยฐานะ (ถ้ามี)

ผู้ประสานงาน 02-241-8509 หรือทางอีเมล์ ไม่มี (pacyklanlund_13@hotmail.com)

แบบ 2

แบบสรุปรายชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้มีสิทธิจะได้รับบำเหน็จบำนาญในปีงบประมาณ 2567
ซึ่งจะมีอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 (เกษียณ ณ วันที่ 30 กันยายน 2566)

จังหวัด.....

ที่	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	จำนวนข้าราชการส่วนท้องถิ่นจะเกษียณอายุ 30 กันยายน 2566 (ราย)					หมายเหตุ
		ครู	ครู ผ่ายโอน	ครู ผู้ดูแลเด็ก	ข้าราชการ ผ่ายโอน	ข้าราชการ ตำแหน่งอื่น	
1	องค์การบริหารส่วนจังหวัด						
2	เทศบาล/เมืองพัทยา จำนวน ..... แห่ง						
	2.1 เทศบาล.....						
	2.2 เทศบาล.....						
	.....						
3	องค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ..... แห่ง						
	3.1 อบต.						
	3.2 อบต.						
	.....						
	รวมทั้งสิ้น (1) + (2) + (3) ..... แห่ง						

ลงชื่อ.....ผู้รายงาน

(.....)

ตำแหน่ง ท้องถิ่นจังหวัด.....

วันที่.....

ที่ มท ๐๘๐๘.๔/ว ๓๑๕๓๓

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๓๐ ตุลาคม ๒๕๖๑

เรื่อง การปรับปรุงคู่มือสำหรับประชาชน ระยะที่ ๒ ตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ในส่วนของกระบวนงานที่ส่วนกลางเป็นผู้อนุญาต

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๘.๔/ว ๒๗๗๑ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๘

ตามที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้จัดทำขึ้นตอนการปฏิบัติตามคู่มือสำหรับประชาชนตามกระบวนงานที่ส่วนกลาง (อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น) เป็นผู้อนุญาต จำนวน ๔ กระบวนงาน ให้เป็นไปตามขั้นตอนและระยะเวลาที่กำหนดเพื่อให้สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติ รายละเอียดตามอ้างถึง นั้น

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการได้แจ้งยกระดับการบริการภาครัฐระยะที่ ๒ ตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ตามผลงานที่ ๓ การปรับปรุงคู่มือสำหรับประชาชน ระยะที่ ๒ ในเป้าหมายการดำเนินการลดขั้นตอนและระยะเวลาแล้วเสร็จ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๐ – ๕๐ และเป็นการปรับปรุงคู่มือสำหรับประชาชน ให้มีข้อมูลชัดเจนและครบถ้วน อ่านเข้าใจง่าย และปรับปรุงคู่มือสำหรับประชาชนให้เป็นไปตามเป้าหมายและตามกรอบระยะเวลาที่กำหนด เพื่อให้การปรับปรุงคู่มือสำหรับประชาชนตามกระบวนงานที่ส่วนกลาง (อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น) เป็นผู้อนุญาตจำนวน ๔ กระบวนงาน เป็นไปตามแนวทางและเป้าหมายการดำเนินการดังกล่าว กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจึงขอยกเลิกคู่มือสำหรับประชาชนตามหนังสือที่อ้างถึง และให้ใช้คู่มือสำหรับประชาชน ระยะที่ ๒ โดยถือปฏิบัติ ดังนี้

๑. กระบวนงานที่เปลี่ยนแปลงสถานที่รับคำขอของหน่วยงานส่วนท้องถิ่นผู้รับมอบอำนาจ

(๑) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับคำร้องขอเปลี่ยนแปลงสถานที่รับคำขอจากเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่นผู้รับมอบอำนาจ ตรวจสอบและรวบรวมเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องพร้อมจัดทำแบบ บ.ท.๑๑ จัดส่งให้สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด ภายใน ๕ วันทำการนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง

(๒) สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดดำเนินการตรวจสอบเอกสารหลักฐานและผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อจัดส่งเรื่องให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ภายใน ๕ วันทำการนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง

(๓) อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นในฐานะผู้รับมอบอำนาจจากปลัดกระทรวงมหาดไทยพิจารณาอนุมัติ และแจ้งผลการพิจารณาให้จังหวัดทราบและแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่รับคำร้องทราบโดยตรง ภายใน ๗ วันทำการนับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากจังหวัด

(๔) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่รับคำร้องแจ้งผลการพิจารณาอนุมัติให้ผู้รับมอบอำนาจทราบภายใน ๔ วันทำการนับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

ระยะเวลารวมทั้งสิ้น ภายใน ๒๑ วันทำการนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง

/๒. การสมัคร ...

๒. การสมัครเป็นสมาชิกการฌาปนกิจสงเคราะห์ข้าราชการและบุคลากรท้องถิ่น

(๑) หน่วยงานต้นสังกัดของผู้ประสงค์จะสมัครสมาชิกการฌาปนกิจสงเคราะห์ข้าราชการและบุคลากรท้องถิ่น ตรวจสอบและรวบรวมเอกสารที่เกี่ยวข้องพร้อมค่าธรรมเนียมการสมัครแล้วจัดส่งให้สำนักงานการฌาปนกิจสงเคราะห์ข้าราชการและบุคลากรท้องถิ่น ภายใน ๕ วันทำการนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง

(๒) สำนักงานการฌาปนกิจสงเคราะห์ข้าราชการและบุคลากรท้องถิ่นตรวจสอบเอกสารหลักฐานและเสนอรายชื่อบัญชีผู้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการการฌาปนกิจสงเคราะห์ข้าราชการและบุคลากรท้องถิ่นพิจารณาอนุมัติ และแจ้งหน่วยงานต้นสังกัดของผู้ประสงค์สมัครสมาชิกการฌาปนกิจสงเคราะห์ข้าราชการและบุคลากรท้องถิ่น ภายใน ๒๐ วันทำการนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง

(๓) หน่วยงานต้นสังกัดแจ้งให้ผู้สมัครสมาชิกการฌาปนกิจสงเคราะห์ข้าราชการและบุคลากรท้องถิ่นทราบ ภายใน ๕ วันทำการนับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากสำนักงานการฌาปนกิจสงเคราะห์ข้าราชการและบุคลากรท้องถิ่น

ระยะเวลารวมทั้งสิ้น ภายใน ๓๓ วันทำการนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง

๓. การขอเปลี่ยนแปลงผู้รับเงินสงเคราะห์ของการฌาปนกิจสงเคราะห์ข้าราชการและบุคลากรท้องถิ่น

(๑) หน่วยงานต้นสังกัดของสมาชิกการฌาปนกิจสงเคราะห์ข้าราชการและบุคลากรท้องถิ่นตรวจสอบและรวบรวมเอกสารที่เกี่ยวข้องเสนอผู้บริหารเพื่อตรวจรับรอง และจัดส่งเรื่องให้สำนักงานการฌาปนกิจสงเคราะห์ข้าราชการและบุคลากรท้องถิ่น ภายใน ๕ วันทำการนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง

(๒) สำนักงานการฌาปนกิจสงเคราะห์ข้าราชการและบุคลากรท้องถิ่นตรวจสอบเอกสารหลักฐานและเสนอรายชื่อคณะกรรมการการฌาปนกิจสงเคราะห์ข้าราชการและบุคลากรท้องถิ่นพิจารณาอนุมัติ พร้อมแจ้งผลการพิจารณาให้หน่วยงานต้นสังกัดของสมาชิกการฌาปนกิจสงเคราะห์ข้าราชการและบุคลากรท้องถิ่น ภายใน ๕ วันทำการนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง

(๓) หน่วยงานต้นสังกัดของสมาชิกการฌาปนกิจสงเคราะห์ข้าราชการและบุคลากรท้องถิ่นแจ้งสมาชิกการฌาปนกิจสงเคราะห์ข้าราชการและบุคลากรท้องถิ่นทราบผลการอนุมัติ ภายใน ๕ วันทำการนับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากสำนักงานการฌาปนกิจสงเคราะห์ข้าราชการและบุคลากรท้องถิ่น

ระยะเวลารวมทั้งสิ้น ภายใน ๓๓ วันทำการนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง

๔. การขอรับเงินสงเคราะห์ของการฌาปนกิจสงเคราะห์ข้าราชการและบุคลากรท้องถิ่น

(๑) หน่วยงานต้นสังกัดของสมาชิกการฌาปนกิจสงเคราะห์ข้าราชการและบุคลากรท้องถิ่นผู้ถึงแก่ความตายรวบรวมและตรวจสอบเอกสารที่เกี่ยวข้องจัดส่งให้กับสำนักงานการฌาปนกิจสงเคราะห์ข้าราชการและบุคลากรท้องถิ่น ภายใน ๕ วันทำการนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง

(๒) สำนักงานการฌาปนกิจสงเคราะห์ข้าราชการและบุคลากรท้องถิ่นตรวจสอบเอกสารหลักฐานและจัดทำรายงานการเรียกเก็บเงินสงเคราะห์ประจำเดือน ภายใน ๓๐ วันทำการนับแต่วันที่ได้รับเรื่องเพื่อแจ้งให้หน่วยงานต้นสังกัดของสมาชิกการฌาปนกิจสงเคราะห์ข้าราชการและบุคลากรท้องถิ่นทุกคนเรียกเงินสงเคราะห์จากสมาชิกส่งให้สำนักงานการฌาปนกิจสงเคราะห์ข้าราชการและบุคลากรท้องถิ่น

(๓) สำนักงานการฌาปนกิจสงเคราะห์ข้าราชการและบุคลากรท้องถิ่นเสนอคณะกรรมการการฌาปนกิจสงเคราะห์ข้าราชการและบุคลากรท้องถิ่นพิจารณาอนุมัติจ่ายเงินสงเคราะห์ ภายใน ๓๐ วันทำการนับแต่วันที่แจ้งให้หน่วยงานต้นสังกัดของสมาชิกการฌาปนกิจสงเคราะห์ข้าราชการและบุคลากรท้องถิ่นเรียกเงินสงเคราะห์

/(๔) สำนักงาน ..

(๔) สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินจัดส่งรายงานการตรวจสอบและประเมินผลการควบคุมภายในของหน่วยรับตรวจ ให้แก่หน่วยงานต้นสังกัดของสมาชิกการตรวจเงินแผ่นดินและบุคลากรท้องถิ่นผู้ถึงแก่ความตาย ภายใน ๒๐ วันทำการนับแต่วันที่คณะกรรมการการตรวจเงินแผ่นดินและบุคลากรท้องถิ่นมีมติอนุมัติ

(๕) หน่วยงานต้นสังกัดแจ้งทายาทของสมาชิกการตรวจเงินแผ่นดินและบุคลากรท้องถิ่นผู้ถึงแก่ความตาย และดำเนินการเบิกจ่ายเงิน ภายใน ๓ วันทำการนับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินและบุคลากรท้องถิ่น

ระยะเวลารวมทั้งสิ้น ภายใน ๔๒ วันทำการนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และโปรดแจ้งสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดทราบและถือปฏิบัติตามคู่มือสำหรับประชาชน ระยะที่ ๒ ข้างต้น พร้อมทั้งให้หน่วยงานดังกล่าวปิดประกาศคู่มือสำหรับประชาชน ระยะที่ ๒ ทั้ง ๔ กระบวนงาน ณ สำนักงาน และแสดงผ่านทางเว็บไซต์ของหน่วยงาน เพื่อประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทราบต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายอัมเดช ยิ้มละมัย)
รองอธิบดีรักษาราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
โทร ๐ ๒๒๔๑ ๙๐๖๙ ต่อ ๓๓๑ - ๓๓๐
โทรสาร ๐ ๒๒๔๑ ๙๕๐๙
ผู้ประสานงาน นายธรุณโรจน์ รูปหล่อ
โทร ๐๙๙ ๗๔๗ ๖๖๑๙

หน้า ๑
เล่ม ๑๓๕ ตอนพิเศษ ๒๒๓ ง ราชกิจจานุเบกษา ๑๘ ธันวาคม ๒๕๖๑

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงิน ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ เพื่อให้เหมาะสมกับสภาวการณ์ในปัจจุบัน และสอดคล้องกับระเบียบการเบิกจ่ายเงินของคลัง การเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลัง พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๖๙ และมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ มาตรา ๕ และมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงออกระเบียบไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความใน (๑๖) (๑๗) (๑๙) (๒๐) (๒๑) และ (๒๓) ของข้อ ๕ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

(๑๖) "ใบสำคัญคู่จ่าย" หมายความว่า หลักฐานการจ่ายเงินที่เป็นใบเสร็จรับเงิน หลักฐานของธนาคารแสดงการจ่ายเงินแก่เจ้าหนี้ หลักฐานการนำเงินเข้าบัญชีเงินฝากของผู้รับที่ธนาคาร หรือหลักฐานอื่นใดที่แสดงการจ่ายเงินให้แก่ผู้รับเงินหรือเจ้าหนี้ และให้รวมถึงใบนำส่งเงินต่อหน่วยงานคลังด้วย

(๑๗) "เงินรายรับ" หมายความว่า เงินทั้งปวงที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดเก็บหรือได้รับไว้เป็นกรรมสิทธิ์ตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือจากนิติกรรม และเงินอุดหนุนจากรัฐบาลที่นำฝากบัญชีเงินฝากกระทรวงการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนเงินอุดหนุนที่กระทรวงการคลังเป็นผู้จ่ายเงินแทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๑๙) "รายงานสถานะการเงินประจำวัน" หมายความรวมถึง ยอดเงินรับและจ่ายในแต่ละวัน รวมถึงยอดเงินที่ฝากธนาคาร

(๒๐) "เงินยืม" หมายความว่า เงินงบประมาณหรือเงินนอกงบประมาณ หรือเงินอุดหนุนที่รัฐบาลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยที่มิต้องจัดทำข้อบัญญัติหรือเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจ่ายให้แก่บุคคลใดยืมเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการหรือปฏิบัติราชการอื่นใด

ข้อ ๔๒ ให้ยกเลิกความในข้อ ๘๘ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๘๘ กิจการใดที่มีงบประมาณรายจ่ายประจำปีอนุญาตให้จ่ายได้แล้ว แต่ระยะสามเดือนแรกของปีงบประมาณ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้ไม่เพียงพอที่จะดำเนินการตามงบประมาณ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจนำเงินสะสมทดรองจ่ายไปพลางก่อนได้

กรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับแจ้งการจัดสรรเงินอุดหนุนที่รัฐบาลระบุวัตถุประสงค์ให้ไปดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ยกเว้นงบลงทุน แต่ยังมิได้รับเงิน หากมีความจำเป็นต้องใช้จ่ายเงินก่อน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจยืมเงินสะสมทดรองจ่ายไปพลางก่อนได้ เมื่อได้รับเงินงบประมาณดังกล่าวแล้วให้บันทึกบัญชีส่งใช้เงินสะสมที่ยืมตามวิธีการที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกำหนด

กรณีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดมีกิจการพาณิชย์ หากมีความจำเป็นกิจการพาณิชย์อาจขอยืมเงินสะสมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไปทดรองจ่ายเพื่อบริหารกิจการก่อนได้ โดยขอความเห็นชอบจากสภาท้องถิ่นและให้ส่งชดใช้เงินยืมเงินสะสมเมื่อสิ้นปีงบประมาณ

กรณีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใด มีผู้รับบำนาญรายใหม่หรือผู้รับบำนาญที่ย้ายภูมิลำเนาและประสงค์จะโอนการรับเงินบำนาญไปรับในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประเภทเดียวกันในท้องที่ที่ย้ายไปอยู่ใหม่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใหม่อาจยืมเงินสะสมทดรองจ่ายให้กับผู้รับบำนาญนั้นได้ โดยอำนาจของผู้บริหารท้องถิ่น และเมื่อได้รับเงินคืนให้บันทึกบัญชีส่งใช้เงินสะสมที่ยืมตามวิธีการที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกำหนด"

ข้อ ๔๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๘๙ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๘

"ข้อ ๘๙ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจใช้จ่ายเงินสะสมได้ โดยได้รับอนุมัติจากสภาท้องถิ่นภายใต้เงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ให้กระทำได้เฉพาะกิจการซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเกี่ยวกับด้านการบริการชุมชนและสังคม หรือกิจการที่เป็นการเพิ่มพูนรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือกิจการที่จัดทำเพื่อบำบัดความเดือดร้อนของประชาชน ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือตามที่กฎหมายกำหนด

(๒) ได้ส่งเงินสมทบกองทุนส่งเสริมกิจการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละประเภทตามระเบียบแล้ว

(๓) ให้กันเงินสะสมสำรองจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรไม่น้อยกว่าสามเดือนและกันไว้อีกร้อยละสิบของงบประมาณรายจ่ายประจำปีนั้น เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารงานและกรณีที่มีสาธารณภัยเกิดขึ้น

(๔) เมื่อได้รับอนุมัติให้ใช้จ่ายเงินสะสมแล้ว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องดำเนินการก่อหนี้ผูกพันให้เสร็จสิ้นภายในระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปีถัดไป หากไม่ดำเนินการภายในระยะเวลาที่กำหนดให้การใช้จ่ายเงินสะสมนั้นเป็นอันพับไป

ทั้งนี้ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้จ่ายเงินสะสม โดยคำนึงถึงฐานะการเงินการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเสถียรภาพในระยะยาว"

ข้อ ๔๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๘๙/๑ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗

"ข้อ ๘๙/๑ ในกรณีที่มีภารกิจตามนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาลหรือกระทรวงมหาดไทย และจำเป็นต้องให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการ โดยมีความจำเป็นต้องใช้จ่ายจากงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและงบประมาณดังกล่าวไม่เพียงพอและไม่ต้องด้วยเงื่อนไขการใช้จ่ายเงินสะสมหรือเงินทุนสำรองเงินสะสมตามข้อ ๘๗ และข้อ ๘๙ ปลัดกระทรวงมหาดไทยอาจอนุมัติยกเว้นให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้จ่ายจากเงินสะสมหรือเงินทุนสำรองเงินสะสมได้ โดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย"

ข้อ ๔๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๐๐ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๑๐๐ ให้หัวหน้าหน่วยงานคลังจัดทำงบแสดงฐานะการเงิน และงบอื่น ๆ ตามแบบที่กระทรวงการคลังกำหนด เพื่อส่งให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปี พร้อมส่งให้กระทรวงการคลังด้วย และส่งสำเนาให้ผู้ว่าราชการจังหวัด กรณีองค์การบริหารส่วนจังหวัดและเทศบาล ส่งนายอำเภอ กรณีองค์การบริหารส่วนตำบล"

ข้อ ๔๖ ให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๑
พลเอก อนุพงษ์ เผ่าจินดา
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ที่ มท ๐๘๐๘.๔/ว ๓๔

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น
ส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๓๐ กันยายน ๒๕๖๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์การส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย แนวทางการส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ก.บ.ท.) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓

ด้วยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ มาตรา ๖ และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๔ กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบล ส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญฯ ภายในเดือนธันวาคม ของปีงบประมาณ

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ขอเรียนว่า เงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญฯ มีความสำคัญเพราะเป็นหลักประกันในการจ่ายสิทธิประโยชน์ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่พ้นหรือออกจากราชการและมีสิทธิได้รับเงินบำเหน็จบำนาญ ดังนั้น เพื่อให้การจัดส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญฯ เป็นไปด้วยความเรียบร้อยถูกต้องตามระเบียบกฎหมาย จึงขอให้แจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ภายในเดือนธันวาคม ๒๕๖๒ โดยมีรายละเอียดแนวทางปฏิบัติตามสิ่งที่ส่งมาด้วยรวมทั้งนี้

๑. การคำนวณเงินส่งสมทบ ก.บ.ท./หักเงินส่งสมทบ ก.บ.ท.
๒. การขอโอนเงินสมทบ ก.บ.ท.
๓. การส่งคืนเงินสมทบเบี้ยจ่ายจากเงินบำนาญฯ
๔. การส่งเงินสมทบ ก.บ.ท. กรณีล้างส่ง ส่งขาดส่งเกิน
๕. การส่งเงินสมทบ ก.บ.ท. กรณีองค์การบริหารส่วนตำบลเปลี่ยนแปลงฐานะเป็นเทศบาล
๖. วิธีการนำส่งเงิน
๗. แนวทางการตั้งงบประมาณรายจ่าย และวิธีคำนวณส่งเงินสมทบ ก.บ.ท.

ทั้งนี้ สามารถดาวน์โหลดสิ่งที่ส่งมาด้วย ได้ผ่าน QR Code ท้ายหนังสือนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และประสานการจ่ายโบนัสให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติโดยเคร่งครัดต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายอนุทิน ชาญวีรกูล)
รองนายกรัฐมนตรี
ประธานกรรมการบริหารกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
กลุ่มงานบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๐๙ ต่อ ๒๐๘ โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๙๔๘๐

* องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดเก็บรักษาเอกสารและข้อมูลการรับจ่ายเงินไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๐ ได้ตลอดเวลา
เพื่อใช้ประโยชน์ในการตรวจสอบ ภายในปี ๒๕๖๕

สิ่งที่ส่งมาด้วย

แนวทางการส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ก.บ.ท.)
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓

๑. <u>การคำนวณเงินส่งสมทบ ก.บ.ท./หักเงินส่งสมทบ ก.บ.ท.</u>

๑.๑ การคำนวณเงินส่งสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คำนวณจากประมาณการรายรับตามข้อบัญญัติ /เทศบัญญัติ ในงบประมาณรายจ่ายประจำปี ทุกหมวด ทุกประเภท โดยไม่ต้องนำรายรับประเภทพันธบัตร เงินกู้ เงินที่มีผู้อุทิศให้ หรือเงินอุดหนุน มารวมคำนวณ เหลือเท่าใด ให้คำนวณตามอัตราร้อยละที่กฎหมายกำหนดตามพระราชบัญญัติ ในอัตราร้อยละ ๒ องค์การบริหารส่วนจังหวัด และองค์การบริหารส่วนตำบล ในอัตราร้อยละ ๓

๑.๒ <u>การหักเงินส่งสมทบ ก.บ.ท.</u> กรณีมีรายจ่ายที่ต้องจ่ายเป็นค่าบำเหน็จบำนาญระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ให้หักจากประมาณการรายจ่ายที่ตั้งไว้เพื่อส่งสมทบ ก.บ.ท. รายจ่ายงบกลาง ประเภทรายจ่าย เงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น โดยคำนวณรายการหักได้เฉพาะที่จ่ายจากเงินสมทบ ก.บ.ท. เท่านั้น ตามประเภทตำแหน่ง ดังนี้

รายการที่นำไปหักจากเงินส่งสมทบ ก.บ.ท. <u>จะต้องมีหลักฐานประกอบการเบิกจ่ายพร้อมทั้งคำสั่งด้วย</u>	อปท.ส่วนท้องถิ่น/ผู้รับบำนาญ และกลุ่มประเภทตำแหน่ง (✓ กรณีหักได้ / × กรณีหักไม่ได้)			
	ตำแหน่งอื่น	๒/ อบต.ข่ายโอน	๓/ ครู	๔/ ครูข่ายโอน/ครูผู้สูญเสียสิทธิ
๑. เงินบำเหน็จปกติ	✓	✓	×	×
๒. เงินบำนาญปกติ	✓	✓	×	×
๓. เงินบำนาญพิเศษ	✓	✓	×	×
๔. เงินเพิ่มจากเงินบำนาญ	✓	× ๕/	✓	×
๕. เงิน ช.ค.บ.	× ๕/	× ๕/	×	×
๖. เงินบำเหน็จตำรงชีพ	✓	✓	×	×
๗. เงินบำเหน็จดำรงชีพ	✓	✓	×	×
๘. เงินช่วยพิเศษ ๓ เท่าของ เงินบำนาญ - เงินเพิ่มจากเงินบำนาญ - เงิน ช.ค.บ.	✓ ✓ × ๕/	✓ × ๓/ × ๕/	× ๕/ ✓ ×	× ๕/ × ๕/ × ๕/
๙. เงินบำเหน็จลูกจ้างประจำ	× ๖/๗/	× ๗/	×	×

หมายเหตุ :- ๑/ เงิน ช.ค.บ. และเงินช่วยพิเศษ ๓ เท่า ของ ช.ค.บ. จ่ายจากงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น งบกลาง ประเภทเงินช่วยเหลือผู้รับบำนาญ (ช.ค.บ.) (ยกเว้น เงิน ช.ค.บ. ตำแหน่งครูบำนาญ ทุกประเภทจะเบิกจ่ายจากเงินอุดหนุน)

๒/ ข้าราชการบำนาญข่ายโอน (ทุกตำแหน่ง) หักได้เฉพาะส่วนที่ท้องถิ่นรับภาระจ่ายจากเงินสมทบ ก.บ.ท.

๓/ ข้าราชการบำนาญข่ายโอน (ทุกตำแหน่ง) ไม่มีสิทธิรับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญ

๔/ กรณีมีเงิน ช.ค.บ. ของข้าราชการบำนาญข่ายโอน (ถ้ามี) ให้จ่ายจากเงินอุดหนุน

๕/ กรณีครู/ครูข่ายโอน/ครูผู้สูญเสียสิทธิทุกกรณีการเบิกจ่ายจากเงินอุดหนุนทั่วไปสำหรับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน (เช่น บำเหน็จ บำนาญ) ยกเว้น เงินเพิ่มจากเงินบำนาญ เบิกจ่ายจากเงินสมทบ ก.บ.ท.

๖/ กรณีลูกจ้างประจำ ตำแหน่งภารโรงโรงเรียน เบิกจ่ายจากเงินอุดหนุน

๗/ กรณีลูกจ้างประจำ ...

๗/ กรณีลูกจ้างประจำถ่ายโอน จ่ายจากงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รายจ่ายงบกลาง ประเภทเงินบำเหน็จลูกจ้างประจำ

๘/ กรณีลูกจ้างประจำถ่ายโอน ซึ่งแบ่งสัดส่วนจ่ายโดยจ่ายจากเงินอุดหนุนและเงินงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒. การขอโอนเงินสมทบ ก.บ.ท.

๒.๑ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ กรณีมีรายจ่ายที่ต้องจ่ายเป็นค่าบำเหน็จบำนาญให้กับข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือทายาทผู้มีสิทธิ และจำนวนเงินที่หักไว้จ่ายตามข้อ ๑.๒ ไม่เพียงพอ ให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นขอโอนเงินจากกองทุนฯ โดยทำหนังสือรายงานผ่านจังหวัดพร้อมจัดส่งหลักฐานการขอโอนเงิน ก.บ.ท. ดังนี้

๒.๑.๑ แบบแสดงรายการหักจ่ายบำเหน็จบำนาญสำหรับผู้รับบำนาญรายเก่า

๒.๑.๒ แบบแสดงรายการหักจ่ายบำเหน็จบำนาญสำหรับผู้รับบำเหน็จบำนาญรายใหม่ (ที่สั่งจ่ายภายในปีงบประมาณ) พร้อมคำสั่งจ่าย

๒.๑.๓ สำเนาประมาณการรายรับในงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมหรืองบกลาง แล้วแต่กรณี พร้อมรับรองสำเนา

๒.๑.๔ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแจ้งเลขที่บัญชี และสมุดบัญชีของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ที่ต้องการโอนเงินดังกล่าว พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง ให้สำนักงาน ก.บ.ท. ด้วย

๒.๒ กรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีรายจ่ายที่เกิดขึ้นช่วงปลายปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ และขอโอนเงิน ก บ.ท. ช่วงต้นปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการเบิกจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญฯ จากเงินส่งสมทบ ก.บ.ท. ที่ได้ตั้งจ่ายไว้แล้วในงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ เพื่ออำนวยความสะดวกและรวดเร็วในการจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญฯ ให้แก่ผู้มีสิทธิ และหากงบประมาณที่ตั้งส่งสมทบประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ มีไม่เพียงพอหรือมีรายจ่ายเกิดขึ้นใหม่ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรายงานจังหวัดเพื่อขออนุมัติโอนเงินกองทุนบำเหน็จบำนาญฯ ต่อไป

๒.๓ กรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดมีรายจ่ายบำเหน็จบำนาญเกิดขึ้นใหม่ภายหลังจากที่ได้ส่งเงินสมทบ ก.บ.ท. แล้ว ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรายงานจังหวัดเพื่อขออนุมัติโอนเงิน ก.บ.ท. ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อจ่ายผู้มีสิทธิต่อไป

๓. การส่งคืนเงินสมทบเหลือจ่ายจากเงินบำนาญ

การคืนเงินเหลือจ่ายส่งกองทุนฯ กรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้หักเงินสมทบ ก.บ.ท. ไว้จ่ายเป็นเงินบำเหน็จบำนาญทั้งปีแล้ว ปรากฏว่ามีเงินเหลือจ่าย กรณีต่อไปนี้

๓.๑ กรณีที่ในระหว่างปีข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญขอย้ายสถานที่รับบำนาญ

๓.๒ กรณีมีข้าราชการบำนาญถึงแก่ความตายทำให้มีการยุติการจ่ายบำนาญกลางปี เมื่อสิ้นปีหากมีเงินเหลือจ่ายเป็นจำนวนเท่าใด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องนำส่งสำนักงาน ก.บ.ท. แล้วรายงานจังหวัดทราบด้วย และกรณีที่ข้าราชการบำนาญถึงแก่ความตายแล้วจะต้องส่งคืนบำนาญเหลือจ่าย ให้ส่งหลักฐานใบมรณบัตรพร้อมทั้งระเบียบผู้รับบำนาญดังกล่าว แนบมาด้วยทุกครั้ง

๔. การส่งเงินสมทบ ก.บ.ท. กรณีล้างส่ง ส่งขาด/ส่งเกิน

๔.๑ กรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นล้างส่งเงินสมทบและหรือส่งเงินสมทบไม่ครบถ้วนในปีงบประมาณที่ผ่านมา ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่งเงินสมทบที่ค้างส่งตามจำนวนที่สำนักงาน ก.บ.ท. แจ้งยอดค้างส่ง โดยส่งมาพร้อมกับเงินสมทบที่จะต้องส่งประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓

๔.๒ กรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ได้ตั้งงบประมาณเพื่อส่งเงินสมทบ ก.บ.ท. ตามข้อ ๔.๑ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการจัดตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม หรือโอนเปลี่ยนแปลง

งบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๑ เพื่อตั้งจ่ายรายการใหม่หรือโอนเพิ่มในรายจ่ายงบกลาง ประเภทรายจ่ายตามข้อผูกพัน รายการเงินสมทบ ก.บ.ท. เพื่อส่งเงินสมทบ ก.บ.ท. ให้ครบถ้วน.

๔.๓ กรณีมีการส่งเงินสมทบขาด/เกิน ให้ถือปฏิบัติ ดังนี้

๔.๓.๑ กรณี อปท. ส่งเงินสมทบฯ ขาด/เกิน สำหรับปีงบประมาณปัจจุบัน ไม่ถึง ๑ บาท (ตั้งแต่ ๐.๐๑ บาท ถึง ๐.๙๙ บาท) ให้ถือว่าได้ส่งเงินสมทบครบถ้วนถูกต้อง

๔.๓.๒ กรณี อปท. ส่งเงินสมทบฯ เกินไม่ถึง ๑๐๐ บาท (ตั้งแต่ ๑.๐๐ บาท ถึง ๙๙.๙๙ บาท) สำหรับปีงบประมาณปัจจุบัน สำนักงาน ก.บ.ท. จะมีหนังสือแจ้งให้ อปท. นำไปหักออกจากเงินที่ต้องส่งสมทบฯ ตามงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมหรืองบประมาณรายจ่ายประจำปีถัดไป

๔.๓.๓ กรณี อปท. ส่งเงินสมทบฯ ขาดไม่ถึง ๑๐๐ บาท (ตั้งแต่ ๑.๐๐ บาท ถึง ๙๙.๙๙ บาท) สำหรับปีงบประมาณปัจจุบัน สำนักงาน ก.บ.ท. จะมีหนังสือแจ้งให้ อปท. ส่งเงินสมทบส่วนที่ขาดมาพร้อมกับเงินที่ต้องส่งสมทบฯ ตามงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม หรืองบประมาณรายจ่ายประจำปีถัดไป

๔.๓.๔ กรณีที่ อปท. ส่งเงินสมทบฯ ของปีงบประมาณก่อนปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ เกินไม่ถึง ๑๐๐ บาท และยังไม่นำเงินส่งเกินดังกล่าวไปหักออกจากเงินที่ต้องส่งเงินสมทบตามงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมหรืองบประมาณรายจ่ายประจำปีถัดไป สำนักงาน ก.บ.ท. จะดำเนินการปรับปรุงบัญชีเงินสมทบที่ส่งเกิน โดยจะนำเข้าเป็นเงินสมทบ ก.บ.ท. เพื่อมิให้เป็นภาระผูกพันบัญชีต่อไป

๔.๔ <u>การขอรับเงินที่ส่งเงินไม่ถูกต้องคืนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแจ้งชื่อบัญชี และเลขที่บัญชีของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ที่ต้องการโอนเงินดังกล่าว พร้อมรับรองสำเนาถูกต้องให้สำนักงาน ก.บ.ท. ด้วย</u>

<u>๕. การส่งใบสมทบ ก.บ.ท. กรณีองค์การบริหารส่วนตำบลเปลี่ยนแปลงฐานะเป็นเทศบาล</u>

กรณีที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้ประกาศใช้ข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ก่อนวันที่ได้รับการจัดตั้งเป็นเทศบาลตามประกาศกระทรวงมหาดไทย การจัดส่งเงินสมทบ ก.บ.ท. ให้คำนวณในอัตราร้อยละ ๑

หากมีข้อโต้แย้งการประกาศใช้เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงฐานะอีก ซึ่งเทศบัญญัติฯ ที่ประกาศใช้นั้นมีประมาณการรายรับรายการใดสูงกว่าข้อบัญญัติฯ เดิมตามรายการหนึ่ง จะต้องส่งเงินสมทบ ก.บ.ท. เพิ่มเติม โดยคำนวณในอัตราร้อยละ ๒ เฉพาะประมาณการรายรับส่วนที่เพิ่มสูงขึ้น (ยกเว้น ประมาณการรายรับรายการหักธนบัตร เงินกู้ เงินที่มีผู้อุทิศให้ และเงินอุดหนุน)

๖. <u>วิธีการนำส่งเงิน</u>

๖.๑ การนำส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ให้ส่งเป็นเช็คหรือดราฟต์ สั่งจ่ายในนาม "กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น" โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระบุรหัสหน่วยงานที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกำหนดลงในใบแจ้งการชำระเงินให้ถูกต้องแล้วนำเช็คหรือดราฟต์พร้อมกับใบแจ้งการชำระเงิน ส่งผ่านธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ภายในเดือนธันวาคมของปีงบประมาณ โดยแยกใบแจ้งการชำระเงินตามประเภทองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

๖.๑.๑ ใบแจ้งการชำระเงิน Company code ๑๑๑๑ ใช้สำหรับองค์การบริหารส่วนจังหวัด

๖.๑.๒ ใบแจ้งการชำระเงิน Company code ๒๒๒๒ ใช้สำหรับเทศบาลและเมืองพัทยา

๖.๑.๓ ใบแจ้งการชำระเงิน Company code ๓๓๓๓ ใช้สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบล

๖.๒ เมื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำส่งเช็คหรือดราฟต์ผ่านธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เป็นที่เรียบร้อยแล้ว **ขอให้รายงานสำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ณ วันที่ส่งเงิน โดยแจ้งหลักฐานการส่งเงินทางอีเมล์หรือทางไลน์ ดังนี้**

๖.๒.๑ สำเนาใบแจ้งการชำระเงินและสำเนาใบรับชำระค่าสาธารณูปโภคและค่าบริการที่ธนาคารออกให้พร้อมรับรองสำเนา ตามแบบที่กำหนด

/๖.๒.๒ แบบแสดง...

๖.๒.๒ แบบแสดงรายการหักจ่ายบำเหน็จบำนาญผู้รับบำนาญรายเก่า

๖.๒.๓ แบบแสดงรายการหักจ่ายบำเหน็จบำนาญผู้รับบำเหน็จบำนาญรายใหม่ (ที่สั่งจ่ายภายในปีงบประมาณ) พร้อมคำสั่งจ่าย

๖.๒.๔ สำเนาประมาณการรายรับในงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมหรืองบเฉพาะการ แล้วแต่กรณี พร้อมรับรองสำเนา

๖.๓ ขอให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดส่งเอกสารตามข้อ ๖.๒.๑ - ๖.๒.๔ ทาง e-mail:income1403@gmail.com ภายในวันที่กำหนดด้วย โดยสามารถเข้าไปสามารถโหลดข้อมูลและแบบฟอร์มใบแจ้งการชำระเงินสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และรายละเอียดของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบได้ทางไลน์ได้ โดยเข้าไปที่เว็บไซต์ของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น www.dla.go.th ภายใต้หัวข้อหน่วยงานภายในสำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น แบบฟอร์มการส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ก.บ.ท.)

๗. แนวทางการตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ งบเพิ่มเติม งบเฉพาะการ และวิธีการคำนวณส่งเงินสมทบกองทุน ฯ

๗.๑ แนวทางการตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ และวิธีการคำนวณส่งเงินสมทบกองทุน ฯ

ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดำเนินการจัดส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญ ฯ ประจำปีงบประมาณพร้อมรายงานประมาณการรายรับจากระบบปัญชีคอมพิวเตอร์ และรับรองสำเนาถูกต้อง ให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญ ฯ คำนวณเงินส่งสมทบให้คำนวณจากประมาณการรายรับตามข้อบัญญัติ /เทศบัญญัติ งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ทุกหมวด ทุกประเภท โดยไม่ต้องนำรายรับประเภทพันธบัตร เงินกู้ เงินที่มีผู้อุทิศให้และเงินอุดหนุน มารวมคำนวณ เทศบาลและเมืองพัทยาให้คำนวณในอัตราร้อยละ ๒ องค์การบริหารส่วนจังหวัด และองค์การบริหารส่วนตำบลให้คำนวณในอัตราร้อยละ ๑

ตัวอย่างที่ ๑

รายงานประมาณการรายรับ

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓

ของ.....

อำเภอ..... จังหวัด.....

ตัวอย่างที่ ๑ ฉบับนอก	ประมาณการ		
	ปี ๒๕๖๒	ขยาย/ลด (%)	ปี ๒๕๖๓
หมวดภาษีอากร			
ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง	-	๑๐๐%	๑,๓๕๐,๐๐๐.๐๐
ภาษีโรงเรือนและที่ดิน	๑,๖๓๐,๒๐๐.๐๐	-๑๐๐%	-
ภาษีบำรุงท้องที่	๖๐,๖๐๐.๐๐	-๑๐๐%	-
ภาษีป้าย	๒๐๐,๐๐๐.๐๐	๐.๐๐%	๒๐๐,๐๐๐.๐๐
อากรการฆ่าสัตว์	๓,๐๐๐.๐๐	๐.๐๐%	๓,๐๐๐.๐๐
รายได้จากสินทรัพย์	๒,๔๐๐,๐๐๐,๐๐	-๑๕.๕๑%	๑,๐๐๐,๐๐๐.๐๐
รวมหมวดภาษีอากร	๔,๑๓๓,๐๐๐.๐๐		๒,๕๕๓,๐๐๐.๐๐
หมวดค่าธรรมเนียม ค่าปรับ และใบอนุญาต			
ค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการขายทอดตลาด	๒,๐๐๐.๐๐	๐.๐๐%	๒,๐๐๐.๐๐
ค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการควบคุมอาคาร ฯ	๖,๕๐๐.๐๐	๐.๐๐%	๖,๕๐๐.๐๐
ค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับสาธารณสุข	๓,๕๐๐.๐๐	๐.๐๐%	๓,๕๐๐.๐๐
ค่าธรรมเนียมอื่นๆ	๕,๐๐๐.๐๐	-๒๐.๐๐%	๒,๐๐๐.๐๐

ค่าปรับผู้กระทำผิดกฎหมายจราจรทางบก	๒,๕๐๐.๐๐	-๖๐.๐๐%	๑,๐๐๐.๐๐
ค่าปรับการผิดสัญญา	๕๐,๐๐๐.๐๐	-๔๐.๐๐%	๓๐,๐๐๐.๐๐
ค่าใบอนุญาตประกอบการค้าสำหรับกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ	๑๒,๐๐๐.๐๐	๐.๐๐%	๑๒,๐๐๐.๐๐
ค่าใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารในครัว	๖,๐๐๐.๐๐	๐.๐๐%	๖,๐๐๐.๐๐
ค่าใบอนุญาตเกี่ยวกับการควบคุมอาคาร	๒,๕๐๐.๐๐	๐.๐๐%	๒,๕๐๐.๐๐
ค่าใบอนุญาตอื่นๆ	๒,๕๐๐.๐๐	-๖๐.๐๐%	๒,๐๐๐.๐๐
รวมหมวดค่าธรรมเนียม ค่าปรับ และใบอนุญาต	**๗๒,๕๐๐.๐๐**		**๖๗,๕๐๐.๐๐**
หมวดรายได้จากทรัพย์สิน			
ดอกเบี้ย	๑๐๐,๐๐๐.๐๐	๐.๐๐%	๑๐๐,๐๐๐.๐๐
รวมหมวดรายได้จากทรัพย์สิน	**๑๐๐,๐๐๐.๐๐**		**๑๐๐,๐๐๐.๐๐**
หมวดรายได้เบ็ดเตล็ด			
ค่าขายแบบแปลน	๖๐,๐๐๐.๐๐	๐.๐๐%	๖๐,๐๐๐.๐๐
รายได้เบ็ดเตล็ดอื่นๆ	๕๐,๐๐๐.๐๐	๐.๐๐%	๕๐,๐๐๐.๐๐
รวมหมวดรายได้เบ็ดเตล็ด	**๑๑๐,๐๐๐.๐๐**		**๑๑๐,๐๐๐.๐๐**
หมวดรายได้จากทุน			
ค่าขายทอดตลาดทรัพย์สิน	๕,๐๐๐.๐๐	-๑๐๐.๐๐%	๐.๐๐
รวมหมวดรายได้จากทุน	**๕,๐๐๐.๐๐**		**๐.๐๐**
หมวดภาษีจัดสรร			
ภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์และล้อเลื่อน	๓๕๐,๐๐๐.๐๐	๕๔.๒๙%	๕๔๐,๐๐๐.๐๐
ภาษีมูลค่าเพิ่มตาม พ.ร.บ. กำหนดแผนฯ	๗,๘๘๓,๕๐๐.๐๐	๐.๐๐%	๗,๘๘๓,๕๐๐.๐๐
ภาษีมูลค่าเพิ่มตาม พ.ร.บ. จัดสรรรายได้ฯ	๓,๘๐๐,๐๐๐.๐๐	๐.๐๐%	๓,๘๐๐,๐๐๐.๐๐
ภาษีธุรกิจเฉพาะ	๘๐,๐๐๐.๐๐	๐.๐๐%	๘๐,๐๐๐.๐๐
ภาษีสุรา	๖๕๐,๐๐๐.๐๐	๐.๐๐%	๖๕๐,๐๐๐.๐๐
ภาษีสรรพสามิต	๑,๒๐๐,๐๐๐.๐๐		๑,๔๑๕,๐๐๐.๐๐
ค่าภาคหลวงและค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้	๓,๐๐๐.๐๐	๑๖๖.๖๗%	๘,๐๐๐.๐๐
ค่าภาคหลวงแร่	๒๕,๐๐๐.๐๐	๔๐.๐๐%	๓๕,๐๐๐.๐๐
ค่าภาคหลวงปิโตรเลียม	๕๐,๐๐๐.๐๐	๐.๐๐%	๕๐,๐๐๐.๐๐
ค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามประมวลกฎหมายที่ดิน	๙๕๐,๐๐๐.๐๐	๐.๐๐%	๙๕๐,๐๐๐.๐๐
รวมหมวดภาษีจัดสรร	**๑๒,๙๒๑,๕๐๐.๐๐**		**๑๓,๙๙๑,๕๐๐.๐๐**
หมวดเงินอุดหนุนทั่วไป			
เงินอุดหนุนทั่วไป สำหรับดำเนินการตามอำนาจหน้าที่และภารกิจถ่ายโอนเลือกทำ	๑๐,๐๐๐,๐๐๐.๐๐		๑๒,๐๐๐,๐๐๐.๐๐
รวมหมวดเงินอุดหนุนทั่วไป	**๑๐,๐๐๐,๐๐๐.๐๐**		**๑๒,๐๐๐,๐๐๐.๐๐**
รวมทุกหมวด	**๒๘,๐๐๐,๐๐๐.๐๐**		**๒๘,๖๐๐,๐๐๐.๐๐**

วิธีคำนวณเงินสมทบกองทุน

คำอธิบาย

๑. นำยอดประมาณการรายรับที่ถูกต้องแล้วทุกหมวดรายรับ เป็นตัวตั้ง

๒. ลบด้วยยอดประมาณการรายรับหมวดรายได้เบ็ดเตล็ดเฉพาะรายการ เงินที่มีผู้อุทิศให้ และหมวดเงินอุดหนุนทั้งจำนวน

๓. หากมีรายการ พันธบัตร หรือเงินกู้ ปรากฏอยู่ในประมาณการรายรับต้องนำรายการดังกล่าวมาหักออกด้วย

๔. คงเหลือจำนวนเท่าใด นำมาคำนวณตามอัตราของ อปท. แต่ละประเภท

ตัวอย่างที่ ๑

ประมาณการรายรับ	๒๘,๖๐๐,๐๐๐.๐๐	บาท
หัก เงินอุดหนุน	๑๒,๐๐๐,๐๐๐.๐๐	บาท
คงเหลือเงินสำหรับคำนวณส่งสมทบ	๑๖,๖๐๐,๐๐๐.๐๐	บาท

วิธีคำนวณเงินที่จะต้องตั้งงบประมาณเพื่อส่งเงินสมทบกองทุนฯ ของ อปท. แต่ละประเภท

- อบจ.	อัตราร้อยละ ๑	๑๖,๖๐๐,๐๐๐.๐๐ x ๑%	=	๑๖๖,๐๐๐.๐๐	บาท
- เทศบาล	อัตราร้อยละ ๒	๑๖,๖๐๐,๐๐๐.๐๐ x ๒%	=	๓๓๒,๐๐๐.๐๐	บาท
- อบต.	อัตราร้อยละ ๓	๑๖,๖๐๐,๐๐๐.๐๐ x ๓%	=	๔๙๘,๐๐๐.๐๐	บาท

รายงานประมาณการรายรับ

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓

ของ.....

อำเภอ..... จังหวัด.....

ตัวอย่างที่ ๒ ฉบับแรก	ประมาณการ		
	ปี ๒๕๖๒	ยอดต่าง (%)	ปี ๒๕๖๓
หมวดภาษีอากร			
ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง	-	๑๐๐%	๑,๗๘๐,๐๐๐.๐๐
ภาษีโรงเรือนและที่ดิน	๑,๖๓๐,๐๐๐.๐๐	-๑๐๐%	-
ภาษีบำรุงท้องที่	๖๐,๐๐๐.๐๐	-๑๐๐%	-
ภาษีป้าย	๒๐๐,๐๐๐.๐๐	๐.๐๐%	๒๐๐,๐๐๐.๐๐
อากรการฆ่าสัตว์	๓,๐๐๐.๐๐	๐.๐๐%	๓,๐๐๐.๐๐
อากรรังนกอีแอ่น	๒,๗๐๐,๐๐๐.๐๐	-๖๕.๕๒%	๑,๐๐๐,๐๐๐.๐๐
รวมหมวดภาษีอากร	**๔,๗๗๓,๐๐๐.๐๐**		**๒,๗๘๓,๐๐๐.๐๐**
หมวดค่าธรรมเนียม ค่าปรับ และใบอนุญาต			
ค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับใบอนุญาตการขายสุรา	๒,๐๐๐.๐๐	๐.๐๐%	๒,๐๐๐.๐๐
ค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการควบคุมอาคาร ฯ	๖,๕๐๐.๐๐	๐.๐๐%	๖,๕๐๐.๐๐
ค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับพะเนียนพาณิชย์	๓,๕๐๐.๐๐	๐.๐๐%	๓,๕๐๐.๐๐
ค่าธรรมเนียมอื่นๆ	๕,๐๐๐.๐๐	-๖๐.๐๐%	๒,๐๐๐.๐๐
ค่าปรับผู้กระทำผิดกฎหมายจราจรทางบก	๒,๕๐๐.๐๐	-๖๐.๐๐%	๑,๐๐๐.๐๐
ค่าปรับการผิดสัญญา	๕๐,๐๐๐.๐๐	-๔๐.๐๐%	๓๐,๐๐๐.๐๐

ค่าใบอนุญาตประกอบการค้าสำหรับกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ	๑๒,๐๐๐.๐๐	๐.๐๐%	๑๒,๐๐๐.๐๐
ค่าใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารในครัว	๖,๐๐๐.๐๐	๐.๐๐%	๖,๐๐๐.๐๐
ค่าใบอนุญาตเกี่ยวกับการควบคุมอาคาร	๒,๕๐๐.๐๐	๐.๐๐%	๒,๕๐๐.๐๐
ค่าใบอนุญาตอื่นๆ	๒,๕๐๐.๐๐	-๒๐.๐๐%	๒,๐๐๐.๐๐
รวมหมวดค่าธรรมเนียม ค่าปรับ และใบอนุญาต	**๗๒,๕๐๐.๐๐**		**๖๗,๕๐๐.๐๐**
หมวดรายได้จากทรัพย์สิน			
ดอกเบี้ย	๑๐๐,๐๐๐.๐๐	๐.๐๐%	๑๐๐,๐๐๐.๐๐
รวมหมวดรายได้จากทรัพย์สิน	**๑๐๐,๐๐๐.๐๐**		**๑๐๐,๐๐๐.๐๐**
หมวดรายได้เบ็ดเตล็ด			
ค่าขายแบบแปลน	๖๐,๐๐๐.๐๐	๐.๐๐%	๖๐,๐๐๐.๐๐
รายได้จากเงินผู้อุทิศให้	๕๐,๐๐๐.๐๐	๐.๐๐%	๕๐,๐๐๐.๐๐
รวมหมวดรายได้เบ็ดเตล็ด	**๑๑๐,๐๐๐.๐๐**		**๑๑๐,๐๐๐.๐๐**
หมวดรายได้จากทุน			
ค่าขายทอดตลาดทรัพย์สิน	๕,๐๐๐.๐๐	-๑๐๐.๐๐%	๐.๐๐
รวมหมวดรายได้จากทุน	**๕,๐๐๐.๐๐**		**๐.๐๐**
หมวดภาษีจัดสรร			
ภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์และล้อเลื่อน	๓๕๐,๐๐๐.๐๐	๕๙.๒๙%	๕๙๐,๐๐๐.๐๐
ภาษีมูลค่าเพิ่มตาม พ.ร.บ. กำหนดแผนฯ	๗,๘๑๓,๕๐๐.๐๐	๐.๐๐%	๗,๘๑๓,๕๐๐.๐๐
ภาษีมูลค่าเพิ่มตาม พ.ร.บ. จัดสรรรายได้ฯ	๑,๘๐๐,๐๐๐.๐๐	๐.๐๐%	๑,๘๐๐,๐๐๐.๐๐
ภาษีธุรกิจเฉพาะ	๘๐,๐๐๐.๐๐	๐.๐๐%	๘๐,๐๐๐.๐๐
ภาษีสุรา	๖๕๐,๐๐๐.๐๐	๐.๐๐%	๖๕๐,๐๐๐.๐๐
ภาษีสรรพสามิต	๑,๒๐๐,๐๐๐.๐๐		๑,๔๑๕,๐๐๐.๐๐
ค่าภาคหลวงและค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้	๓,๐๐๐.๐๐	๑๖๖.๖๗%	๘,๐๐๐.๐๐
ค่าภาคหลวงแร่	๒๕,๐๐๐.๐๐	๔๐.๐๐%	๓๕,๐๐๐.๐๐
ค่าภาคหลวงปิโตรเลียม	๕๐,๐๐๐.๐๐	๐.๐๐%	๕๐,๐๐๐.๐๐
ค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามประมวลกฎหมายที่ดิน	๗๕๐,๐๐๐.๐๐	๐.๐๐%	๗๕๐,๐๐๐.๐๐
รวมหมวดภาษีจัดสรร	**๑๒,๙๒๑,๕๐๐.๐๐**		**๑๓,๗๔๑,๕๐๐.๐๐**
หมวดเงินอุดหนุนทั่วไป			
เงินอุดหนุนทั่วไป สำหรับดำเนินการตามอำนาจหน้าที่และภารกิจถ่ายโอนเลือกทำ	๑๐,๐๐๐,๐๐๐.๐๐		๑๒,๐๐๐,๐๐๐.๐๐
รวมหมวดเงินอุดหนุนทั่วไป	**๑๐,๐๐๐,๐๐๐.๐๐**		**๑๒,๐๐๐,๐๐๐.๐๐**
รวมทุกหมวด	**๒๘,๐๐๐,๐๐๐.๐๐**		**๒๘,๖๐๐,๐๐๐.๐๐**

วิธีคำนวณเงินสมทบกองทุน

คำอธิบาย

๑. นำยอดประมาณการรายรับที่ถูกต้องแล้วทุกหมวดรายรับ เว้นหมวดเงินกู้

๒. ลบด้วยยอดประมาณการรายรับหมวดรายได้เป็นเฉพาะรายการ เงินที่มีผู้อุทิศให้ และหมวดเงินอุดหนุนทั้งจำนวน

๓. หากมีรายการ หักลบ หรือเงินคืน ปรากฏอยู่ในประมาณการรายรับต้องนำรายการดังกล่าวมาหักออกด้วย

๔. คงเหลือเงินสำหรับคำนวณส่งสมทบ

ตัวอย่างที่ ๒

ประมาณการรายรับ ๒๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท

หัก เงินอุดหนุน ๑๒,๐๐๐,๐๐๐.๐๐

เงินผู้อุทิศให้ ๕๐,๐๐๐.๐๐ ๑๒,๐๕๐,๐๐๐.๐๐ บาท

คงเหลือเงินสำหรับคำนวณส่งสมทบ ๑๓,๕๕๐,๐๐๐.๐๐ บาท

วิธีคำนวณเงินที่จะต้องตั้งงบประมาณเพื่อส่งเงินสมทบกองทุนฯ ของ อปท. แต่ละประเภท

- อบจ. อัตราร้อยละ ๑ ๑๐,๕๕๐,๐๐๐.๐๐ x ๑% = ๑๐๕,๕๐๐.๐๐ บาท
- เทศบาล อัตราร้อยละ ๒ ๑๖,๕๕๐,๐๐๐.๐๐ x ๒% = ๓๓๐,๐๐๐.๐๐ บาท
- อบต. อัตราร้อยละ ๓ ๑๖,๕๕๐,๐๐๐.๐๐ x ๓% = ๔๙๕,๐๐๐.๐๐ บาท

๗.๒ แนวทางการตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ และวิธีการคำนวณส่งเงินสมทบกองทุนฯ

กรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้จัดทำข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญฯ พร้อมรายงานประมาณการรายรับจากระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ และรับรองสำเนาถูกต้อง ให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญฯ โดยในการคำนวณส่งเงินสมทบให้คำนวณจากยอดประมาณการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องการจะตั้งจ่ายเพิ่มเติม (ไม่ต้องนำรายรับประเภทหักลบบัตร เงินกู้ เงินที่มีผู้อุทิศให้และเงินอุดหนุน มารวมคำนวณ) โดยเทศบาลและเมืองพัทยา ให้คำนวณในอัตราร้อยละ ๒ องค์การบริหารส่วนจังหวัดและองค์การบริหารส่วนตำบล ให้คำนวณในอัตราร้อยละ ๓ ทศนิยม ๒ ตำแหน่ง

ตัวอย่างที่ ๒

รายงานประมาณการรายรับเพิ่มเติม ฉบับที่ ๑ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓

ของ.....

อำเภอ..... จังหวัด.....

ตัวอย่างที่ ๓ เพิ่มเติม	ยอดประมาณการเดิม ๒๕๖๓	รับจริงระหว่างปี	รับเพิ่มเติมประมาณการ	ยอดประมาณการ
หมวดภาษีอากร				
ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง	๓,๗๕๐,๐๐๐.๐๐	๑,๕๕๐,๐๐๐.๐๐	๑๕๐,๐๐๐.๐๐	๕๕,๐๐๐.๐๐
ภาษีโรงเรือนและที่ดิน	-	-	-	-
ภาษีบำรุงท้องที่	-	-	-	-
ภาษีป้าย	๒๓๐,๐๐๐.๐๐	๒๕๐,๐๐๐.๐๐	๔๐,๐๐๐.๐๐	๕๐,๐๐๐.๐๐
อากรการฆ่าสัตว์	๑,๐๐๐.๐๐	๑,๕๐๐.๐๐	๕๐๐.๐๐	-
อากรรังนกอีแอ่น	๓,๐๐๐,๐๐๐.๐๐	๓,๒๐๐,๐๐๐.๐๐	๑๐๐,๐๐๐.๐๐	๐๐๐,๐๐๐.๐๐
รวมหมวดภาษีอากร	**๒๓๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐**	**๑๓๕,๕๐๐,๐๐๐.๐๐**	**๕๖๐,๕๐๐.๐๐**	**๑๐๕,๐๐๐.๐๐**

หมวดค่าธรรมเนียม ค่าปรับ และใบอนุญาต				
ค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับใบอนุญาตการขายสุรา	๒,๐๐๐.๐๐	๓,๐๐๐.๐๐	๓,๐๐๐.๐๐	๓,๐๓๐.๐๐
ค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการควบคุมอาคาร ฯ	๖,๕๐๔.๐๐	๘,๐๐๐.๐๐	๑๕๐,๐๐	-
ค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับทะเบียนราษฎร	๑,๕๐๐.๐๐	๔,๕๐๐.๐๐	๑,๐๐๐.๐๐	-
ค่าธรรมเนียมอื่นๆ	๖,๐๐๐.๐๐	๖,๕๐๐.๐๐	๕๐๐.๐๐	-
ค่าปรับผู้กระทำผิดกฎหมายจราจรทางบก	๑,๐๐๐.๐๐	๓,๕๐๐.๐๐	๕๐๐.๐๐	-
ค่าปรับการผิดสัญญา	๓๐,๐๐๓.๐๐	๕๐,๐๐๐.๐๐	๑,๐๐๐๐.๐๐	-
ค่าใบอนุญาตประกอบการค้าสำหรับกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ	๓๒,๐๐๐.๐๐	๔๓,๐๐๐.๐๐	๓,๐๐๐.๐๐	-
ค่าใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารในครัว	๖,๐๐๐.๐๐	๖,๕๐๐.๐๐	๕๐๐.๐๐	-
ค่าใบอนุญาตเกี่ยวกับการควบคุมอาคาร	๒,๕๐๐.๐๐	๔,๕๐๐.๐๐	๒,๐๐๐.๐๐	-
ค่าใบอนุญาตอื่นๆ	๒,๐๐๑.๐๐	๓,๐๐๐.๐๐	๑,๐๐๐.๐๐	-
รวมหมวดค่าธรรมเนียม ค่าปรับ และใบอนุญาต	**๖๗,๕๐๐.๐๐**	**๘๖,๕๐๐.๐๐**	**๑๗,๐๐๐.๐๐**	**๓,๐๐๐.๐๐**
หมวดรายได้จากทรัพย์สิน				
ดอกเบี้ย	๓๐๐,๐๐๐.๐๐	๑๕๐,๐๐๐.๐๐	๕๐,๐๐๐.๐๐	๕๐,๐๐๐.๐๐
รวมหมวดรายได้จากทรัพย์สิน	**๓๐๐,๐๐๐.๐๐**	**๑๕๐,๐๐๐.๐๐**	**๕๐,๐๐๐.๐๐**	**๕๐,๐๐๐.๐๐**
หมวดรายได้เบ็ดเตล็ด				
ค่าขายแบบแปลน	๖๐,๐๐๐.๐๐	๙๐,๐๐๐.๐๐	๒๐,๐๐๐.๐๐	๒๐,๐๐๐.๐๐
รายได้จากเงินผู้อุทิศให้	๕๐,๐๐๐.๐๐	๕๓,๐๐๐.๐๐	๓,๐๐๐.๐๐	๔,๐๐๐.๐๐
รวมหมวดรายได้เบ็ดเตล็ด	**๑๑๐,๐๐๐.๐๐**	**๑๑๓,๐๐๐.๐๐**	**๒๓,๐๐๐.๐๐**	**๒๓,๐๐๐.๐๐**
หมวดรายได้จากทุน				
ค่าขายทอดตลาดทรัพย์สิน	๐.๐๐	๕๐๐.๐๐	๕๐๐.๐๐	-
รวมหมวดรายได้จากทุน	**๐.๐๐**	**๕๐๐.๐๐**	**๕๐๐.๐๐**	**-**
หมวดภาษีจัดสรร				
ภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากร	๕๔๐,๐๐๐.๐๐	๖๐๐,๐๐๐.๐๐	๖๐,๐๐๐.๐๐	๖๐,๐๐๐.๐๐
ภาษีมูลค่าเพิ่มตาม พ.ร.บ. กำหนดแผนฯ	๔,๘๓๑,๕๐๐.๐๐	๕,๓๐๑,๕๐๐.๐๐	๕๓๑,๐๐๐.๐๐	๕๓๐,๐๐๐.๐๐
ภาษีมูลค่าเพิ่มตาม พ.ร.บ. จัดสรรรายได้ฯ	๓,๙๐๐,๐๐๐.๐๐	๔,๓๐๐,๐๐๐.๐๐	๓๐๐,๐๐๐.๐๐	๓๔๐,๐๐๐.๐๐
ภาษีธุรกิจเฉพาะ	๘๐,๐๐๐.๐๐	๘๕,๐๐๐.๐๐	๕,๐๐๐.๐๐	-
ภาษีสุรา	๖๕๐,๐๐๐.๐๐	๑๕๐,๐๐๐.๐๐	๓๐๐,๐๐๐.๐๐	๔๐๐,๐๐๐.๐๐
ภาษีสรรพสามิต	๑,๕๑๕,๐๐๐.๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐.๐๐	๑๕,๐๐๐.๐๐	๑๕,๐๐๐.๐๐
ค่าภาคหลวงและค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้	๔,๐๐๐.๐๐	๕,๐๐๐.๐๐	๓๐๐.๐๐	-
ค่าภาคหลวงแร่	๑๕,๐๐๐.๐๐	๑๐,๐๐๐.๐๐	๑๕,๐๐๐.๐๐	๑๕,๐๐๐.๐๐
ค่าภาคหลวงปิโตรเลียม	๕๐,๐๐๐.๐๐	๖๕,๐๐๐.๐๐	๓๕,๐๐๐.๐๐	๖,๐๐๐.๐๐
ค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามประมวลกฎหมายที่ดิน	๑๕๐,๐๐๐.๐๐	๑๕๐,๐๐๐.๐๐	๓๐,๐๐๐.๐๐	๓๐,๐๐๐.๐๐
รวมหมวดภาษีจัดสรร	**๑๑,๓๓๕,๕๐๐.๐๐**	**๑๒,๓๓๕,๕๐๐.๐๐**	**๑,๓๓๑,๐๐๐.๐๐**	**๑,๓๓๐,๐๐๐.๐๐**

หมวดเงินอุดหนุนทั่วไป				
เงินอุดหนุนทั่วไป สำหรับดำเนินการตามอำนาจหน้าที่และภารกิจถ่ายโอนเลือกทำ	๔๒,๐๐๐,๐๐๐.๐๐	๑๗,๔๐๖,๐๐๐.๐๐	๓,๔๐๖,๐๐๐.๐๐	๔,๒๐๗,๐๐๐.๐๐
รวมหมวดเงินอุดหนุนทั่วไป	**๔๒,๐๐๐,๐๐๐.๐๐**	**๑๗,๔๐๖,๐๐๐.๐๐**	**๓,๔๐๖,๐๐๐.๐๐**	**๔,๒๐๗,๐๐๐.๐๐**
รวมทุกหมวด	**๒๔,๖๐๐,๐๐๐.๐๐**	**๗๒,๙๔๔,๐๐๐.๐๐**	**๓,๙๔๔,๐๐๐.๐๐**	**๔,๕๐๐,๐๐๐.๐๐**

วิธีคำนวณเงินสมทบกองทุน

คำอธิบาย

๑. นำยอดประมาณการรายรับที่จัดทำงบประมาณฉบับเพิ่มเติมที่ถูกต้องแล้ว เป็นตัวตั้ง

๒. ลบด้วยยอดประมาณการรายรับหมวดรายได้เบ็ดเสร็จเฉพาะรายการ เงินที่มีผู้อุทิศให้ และหมวดเงินอุดหนุนทั้งจำนวน

๓. หากมีรายการ พันธบัตร หรือเงินกู้ ปรากฏอยู่ในประมาณการรายรับต้องนำรายการดังกล่าว มาหักออก

๔. คงเหลือจำนวนเท่าใด นำมาคำนวณตามอัตราของ อปท. แต่ละประเภท

ตัวอย่างที่ ๓

นำมาคำนวณเฉพาะจำนวนที่จัดทำงบประมาณเพิ่มเติม ๓,๕๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท

หัก เงินอุดหนุน ๓,๒๐๗,๐๐๐.๐๐

เงินที่มีผู้อุทิศให้ ๒,๐๐๐.๐๐ ๓,๒๐๙,๐๐๐.๐๐ บาท

คงเหลือเงินสำหรับคำนวณส่งสมทบ ๒,๒๙๑,๐๐๐.๐๐ บาท

วิธีคำนวณเงินที่จะต้องตั้งงบประมาณเพื่อส่งเงินสมทบกองทุนฯ

- อบจ. อัตราร้อยละ ๑ ๒,๒๙๑,๐๐๐.๐๐ x ๑% = ๒๒,๙๑๐.๐๐ บาท
- เทศบาล อัตราร้อยละ ๒ ๒,๒๙๑,๐๐๐.๐๐ x ๒% = ๔๕,๙๔๐.๐๐ บาท
- อบต. อัตราร้อยละ ๓ ๒,๒๙๑,๐๐๐.๐๐ x ๓% = ๒๒,๙๑๐.๐๐ บาท

๗.๓. แนวทางการตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ งบเฉพาะการ และวิธีการคำนวณส่งเงินสมทบกองทุนฯ

กรณีจัดทำข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ให้ดำเนินการจัดส่งเงินสมทบกองทุนท้องถิ่นไทยฯ ไปล่วงหน้าด้วย โดยไม่ต้องนำประมาณการรายรับประเภทเงินที่ขอรับการสนับสนุนช่วยเหลือจากงบประมาณเฉพาะการซึ่งตั้งไว้ในงบประมาณรายจ่ายเฉพาะการ มารวมในการคำนวณแสดงรายจ่าย

ตัวอย่างที่ ๔

ประมาณการรายรับงบเฉพาะการ กิจการประปา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓

ของ.....

อำเภอ.....จังหวัด.....

รายรับ	รับจริงปี ๒๕๖๑	ประมาณการปี ๒๕๖๒	ประมาณการปี ๒๕๖๓
หมวดรายได้จากสาธารณูปโภคและการพาณิชย์			
๑. จำหน่ายน้ำจากมาตรวัดน้ำ	๑,๗๙๖,๖๑๐.๐๐	๑,๒๐๐,๐๐๐.๐๐	๑๘,๐๐๐,๐๐๐.๐๐
๒. ค่าธรรมเนียมต่อท่อน้ำประปา	๓,๔๐๐.๐๐	๒๐,๐๐๐.๐๐	๑๕,๐๐๐.๐๐
๓. ค่าธรรมเนียมค่าปรับประปา	-	๕,๐๐๐.๐๐	๕,๐๐๐.๐๐
๔. ดอกเบี้ย	๕,๓๙๗.๒๔	๓๕,๖๐๐.๐๐	๑๐,๐๐๐.๐๐
๕. เงินช่วยเหลือจากงบประมาณทั่วไป	๑๐๐,๐๐๐.๐๐	๑๕๐,๐๐๐.๐๐	๒๐๐,๐๐๐.๐๐
รวม	๑,๙๐๕,๘๐๗.๒๔	๑,๔๕๐,๖๐๐.๐๐	๒,๐๓๐,๐๐๐.๐๐

วิธีคำนวณเงินสมทบกองทุน

คำอธิบาย

๑. นำยอดประมาณการรายรับงบเฉพาะการ กิจการประปาที่ถูกต้องแล้ว เป็นตัวตั้ง

๒. ลบเงินช่วยเหลือจากงบประมาณทั่วไป

๓. คงเหลือจำนวนเท่าใด นำมาคำนวณตามอัตราของ อปท. แต่ละประเภท

ตัวอย่างที่ ๔

ประมาณการรายรับงบเฉพาะการ กิจการประปาประจำปี ๒,๐๓๐,๐๐๐.๐๐ บาท

หัก เงินช่วยเหลือจากงบประมาณทั่วไป ๒๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท

คงเหลือเงินสำหรับคำนวณส่งสมทบ ๑,๘๓๐,๐๐๐.๐๐ บาท

วิธีคำนวณเงินที่จะต้องตั้งงบประมาณเพื่อส่งเงินสมทบกองทุนฯ

- อบจ. อัตราร้อยละ ๑ ๑,๘๓๐,๐๐๐ x ๑% = ๑๘,๓๐๐.๐๐ บาท
- เทศบาล อัตราร้อยละ ๒ ๑,๘๓๐,๐๐๐ x ๒% = ๓๖,๖๐๐.๐๐ บาท
- อบต. อัตราร้อยละ ๓ ๑,๘๓๐,๐๐๐ x ๓% = ๕๔,๙๐๐.๐๐ บาท

ด่วนที่สุด

ที่ มท ๐๘๐๘.๔/ว ๒๒๑๒

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ เขตพระนคร กทม. ๑๐๒๐๐

๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๒

เรื่อง ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๖๒

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

ด้วยกระทรวงมหาดไทยได้ออกระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยระเบียบดังกล่าว ได้ลงประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว เมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ และมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๖๒ เป็นต้นไป ทั้งนี้ สามารถ download ระเบียบดังกล่าวได้ที่ www.ratchakitcha.soc.go.th หรือ www.dla.go.th หรือ QR CODE ท้ายหนังสือนี้

จึงเรียนมาเพื่อทราบและแจ้งนายอำเภอ ทุกอำเภอทราบ เพื่อแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายชุมพล เลิศสุริยกุล)
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย
หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านพัฒนาชุมชนและสังคม
ส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
กลุ่มงานบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร ๐๔๒๔๑๑-๗๐๒๙ ต่อ ๔๐๖
โทรสาร ๐๒-๒๔๑-๔๕๐๙
ผู้ประสานงาน
นางสุจิรัช แก้วจินดา ๐๙๓ ๕๐๔ ๗๗๙๖

หน้า ๓
เล่ม ๑๓๖ ตอนพิเศษ ๒๓๘ ง ราชกิจจานุเบกษา ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๒

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๖๒

โดยที่เป็นการสมควรเพิ่มเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น ให้สอดคล้องกับการปรับปรุงอัตราเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญของข้าราชการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๗๒ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๖๔ และมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๕ และมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๖๒"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๒ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔ นว ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๔ นว ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษ หรือบำนาญตกทอดในฐานะทายาทหรือผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ถ้าได้รับบำนาญรวมกันทุกประเภท เมื่อรวมกับ ช.ค.บ. แล้วต่ำกว่าเดือนละหนึ่งหมื่นบาท ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละเท่ากับส่วนต่างของจำนวนเงินหนึ่งหมื่นบาทหักด้วยจำนวนบำนาญรวมกันทุกประเภท และ ช.ค.บ. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ"

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๒
พลเอก อนุพงษ์ เผ่าจินดา
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ส่วนที่ 3

ภาคผนวก :

แบบพิมพ์ต่าง ๆ

สำหรับการขอรับบำเหน็จบำนาญ

บ.พ. ๓

แบบขอรับบำเหน็จหรือบำนาญ

เรื่องขอรับ ☐ บำเหน็จตกทอด ☐ บำเหน็จปกติ ☐ บำนาญปกติ ☐ บำนาญพิเศษ

ชื่อ..... ชื่อสกุล.....

หมายเลขประจำตัวประชาชน ☐ - ☐☐☐☐ - ☐☐☐☐ - ☐ - ☐

ตำแหน่งสุดท้าย..... สังกัด..... จังหวัด .....

๑. ชื่อเดิม.....ชื่อสกุลเดิม.....

๒. เกิดวันที่..... ตรงกับวัน .....

๓. ชื่อบิดา.....ชื่อมารดา.....

๔. ให้ลงรายการเมื่อเริ่มเข้ารับราชการ ดังนี้

ก. ตำแหน่ง.....

ข. สังกัด..... จังหวัด.....

ค. เมื่อวันที่.....

ง. อายุ.....

จ. ได้รับเงินเดือน หรือเงินประจำตำแหน่ง เดือนละเท่าใด

๕. ระหว่างเข้ารับราชการ

ก. ได้เลื่อน ย้าย หรือโอนตำแหน่งกี่ครั้ง วันเดือนปีใด เมื่อย้ายหรือโอนตำแหน่งให้ชี้แจงหลักฐานว่าโอนโดยเจ้ากระทรวง ทบวง กรม หรือโอนย้ายโดยคำสั่งขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สังกัด ขอโอนหรือเพราะลาออกโดยสำนึงใจสมัครของตนเอง ให้สำเนาหลักฐาน (ถ้ามี) ไปด้วย

ข. ตั้งแต่แรกเข้ารับราชการจนออกจากราชการ ได้รับเงินเดือนใด เท่าไร ให้ระบุรายละเอียดในแบบสำหรับกรอกรายการรับเงินเดือนตามเงินที่ได้รับจริง

ค. ถ้าปรากฏว่าวันเดือนปีใดขาดเบิกเงินเดือน เพราะเหตุใด ให้หมายเหตุให้ชัดแจ้งพร้อมทั้งส่งหลักฐานแห่งการขาดเบิกเงินเดือนไปด้วย (ถ้ามี)

๖. ให้ลงรายการเมื่อออกจากราชการดังนี้

ก. ออกเพราะเหตุใด.....

ข. เมื่อวันที่..... เดือน..... พ.ศ. .....

ค. อายุ.....

ง ได้รับเงินเดือนเดือนสุดท้ายเดือนละ.....บาท

☐ เงินเพิ่ม (ถ้ามี)..... เดือนละ.....บาท

☐ รวมเป็นเงินเดือนละ.....บาท

๗. ก่อนเข้ารับราชการครั้งหลังนี้ (คืนก่อนวันที่ลงรายการในแบบรายการรับเงินเดือน)
เคยรับราชการทหาร.....จังหวัด.....
มาแล้วตั้งแต่วันที่..... เดือน..... พ.ศ. ..... ถึงวันที่..... เดือน..... พ.ศ. .....
ออกจากราชการครั้งนั้นเพราะเหตุใด..... ได้รับบำนาญปีละ.....บาท.....สตางค์
หรือเดือนละ.....บาท.....สตางค์ หรือบำเหน็จเป็นเงิน.....บาท.....สตางค์

๘. ข้าพเจ้าขอรับรองว่า รายงานในเรื่องและแบบ บ.ท. ที่ได้ลงวันนี้เป็นการถูกต้องแล้ว ถ้าปรากฏว่ามิได้ความจริง และเกิดการเสียหายแก่ทางราชการ ข้าพเจ้ายอมให้ใช้เป็นหลักฐานในการฟ้องร้องข้าพเจ้าในทางอาญาได้
ข้าพเจ้ามีเวลาราชการรวมทั้งสิ้นประมาณ.....ปี

ลงชื่อ.....

(.....)

วันที่ .....

ข้อเตือน

๑. การลงรายละเอียดในแบบรายการรับเงินเดือน ถ้าผู้ขอมีเวลาราชการอยู่หลายตอน ต้องลงรายการให้ละเอียด ทุกตอน จะเว้นตอนใดตอนหนึ่งไม่ได้ เว้นแต่เวลาระหว่างที่ได้ละเว้นการคำนวณบำเหน็จหรือบำนาญตามที่ได้กรอกรายการไว้ในข้อ ๗

๒. ในระหว่างเวลาที่ออกจากราชการไปครั้งหนึ่งๆ ให้ผู้ขอหมายเหตุ และลงลายมือชื่อรับรองไว้ทุกๆ ตราว่า ได้เคยรับราชการที่ใด และได้ละออกจากราชการไปเพราะเหตุใด หรือไม่

๓. ผู้ยื่นขอรับบำเหน็จบำนาญ ณ ราชการส่วนท้องถิ่นใด ให้รับเงินตั้งแต่ล่าง ณ ราชการส่วนท้องถิ่นแห่งนั้น

รายการรับเงินเดือนของ.....

บ.พ.๒

พ.ศ.	ชื่อตำแหน่งและตำแหน่ง	เดือน	เดือน	เดือน	เดือน	เดือน	เดือน	เดือน	เดือน	เดือน	เดือน	เดือน	เดือน	หมายเหตุ

ขอรับรองความถูกต้อง

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง.....

(ไม่ต่ำกว่าข้าราชการส่วนท้องถิ่นระดับ ๕)

หมายเหตุ ผู้ขอรับบำเหน็จบำนาญได้ดูหมายเหตุเข้ารับราชการทหารมาก่อน และภายหลังกลับเข้ารับราชการ หรือในระหว่างรับราชการได้ดูหมายเหตุเป็นทหาร ให้หมายเหตุให้ทราบว่าได้รับราชการทหารตามหมายเลข สังกัดใด ตั้งแต่วันใด (เลขหมายเปลี่ยน (ถ้ามีหลาย) เท่าใด ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการคำนวณบำเหน็จบำนาญให้ สำหรับผู้ที่ดูหมายเหตุเป็นทหารและได้เข้ารับราชการ และลาออกจากราชการแล้ว ภายหลังกลับเข้ารับราชการอีก หรือเข้ารับราชการและได้รับบำเหน็จบำนาญแล้ว และเข้ารับราชการส่วนท้องถิ่นไม่ต้องหมายเหตุให้ทราบเพราะทางการไม่นำเวลาราชการทหารตอนนี้มาคำนวณบำเหน็จบำนาญให้

บท. ๓

ใบรับรองสมุดประวัติและเวลาทวีคูณระหว่างประจำปฏิบัติหน้าที่ในยศที่ได้รับ
ประกาศใช้กฎอัยการศึก
(ผู้รับรองจะต้องเป็นหัวหน้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือเทียบเท่าขึ้นไปหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย)

สถานที่.....

วันที่.....เดือน..... พ.ศ. .....

ข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง.....
ขอรับรองสมุดประวัติและเวลาราชการทวีคูณของ.....ตำแหน่ง.....
สังกัดราชการส่วนท้องถิ่น..... จังหวัด..... ดังนี้

๑. รับรองสมุดประวัติ

๑.๑ สมุดประวัติที่ลงไว้นี้ตรวจสอบถูกต้องแล้ว

๑.๒ มีวัน ป่วย ลา ขาด หรือพักราชการ โดยไม่ได้รับเงินเดือน

ตั้งแต่วันที่.....เดือน..... พ.ศ. ..... ถึงวันที่.....เดือน..... พ.ศ. .....
ตั้งแต่วันที่.....เดือน..... พ.ศ. ..... ถึงวันที่.....เดือน..... พ.ศ. .....

๑.๓ มีวัน ป่วย ลา ขาด หรือพักราชการ โดยได้รับเงินเดือนครึ่งหนึ่งหรือได้รับเงินเดือนไปแล้วเดือน

ตั้งแต่วันที่.....เดือน..... พ.ศ. ..... ถึงวันที่.....เดือน..... พ.ศ. .....
ตั้งแต่วันที่.....เดือน..... พ.ศ. ..... ถึงวันที่.....เดือน..... พ.ศ. .....

๑.๔ เงินเดือนเดือนสุดท้าย.....บาท เงินเพิ่ม.....บาท รวม.....บาท

เบิกถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ. ..... ได้รับจริงในเดือนนี้.....บาท

๑.๕ เคยขอรับเบี้ยหวัด บำนาญ บำนาญพิเศษ แล้วตามหนังสือที่.....

๑.๖ ส่งสำเนาคำสั่งเลื่อนเงินเดือนครั้งสุดท้าย(สำหรับเปิกจ่ายเงินเดือนเป็นเงินก้อน) มาด้วยแล้ว

๒. รับรองเวลาราชการทวีคูณ ระหว่างประจำปฏิบัติหน้าที่ในเขตที่ได้ประกาศกฎอัยการศึก

๒.๑ พ.ศ. ๒๕๓๙ (กิ่งราชอาณาจักร ตั้งแต่วันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๓๙ ถึงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๔๐ รวม ๓ เดือน)

ตั้งแต่วันที่.....ถึงวันที่..... รวม.....เดือน.....วัน

หัก วันลาป่วย(.....วัน) วันลากิจ(.....วัน) รวม.....เดือน.....วัน

คงเหลือเวลาราชการทวีคูณ ตาม ๒.๑ รวม.....เดือน.....วัน

๒.๒ พ.ศ. ๒๕๓๙ (กิ่งราชอาณาจักร ตั้งแต่วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๙ ถึงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๓๙ รวม ๒ เดือน ๙ วัน)

ตั้งแต่วันที่.....ถึงวันที่..... รวม.....เดือน.....วัน

หัก วันลาป่วย(.....วัน) วันลากิจ(.....วัน) รวม.....เดือน.....วัน

คงเหลือเวลาราชการทวีคูณ ตาม ๒.๒ รวม.....เดือน.....วัน

๒.๓ พ.ศ. ๒๕๓๙ (ในเขต ๒๓ จังหวัด ตั้งแต่วันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๓๙ ถึงวันที่ ๓๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๓ รวม ...๓....ปี....๖.....เดือน...๒๘....วัน)

ตั้งแต่วันที่.....ถึงวันที่..... รวม.....ปี..... เดือน.....วัน

หัก วันลาป่วย(.....วัน) วันลากิจ(.....วัน) รวม.....เดือน.....วัน

คงเหลือเวลาราชการทวีคูณ ตาม ๒.๓ รวม.....ปี..... เดือน.....วัน

๒.๔ พ.ศ. ๒๕๔๓ (ในเขต ๒๐ จังหวัด ตั้งแต่วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๓ ถึงวันที่ ๓๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๓ รวม ...๒....ปี...-....เดือน...๓....วัน)

ตั้งแต่วันที่.....ถึงวันที่..... รวม.....ปี.....เดือน.....วัน

หัก วันลาป่วย(.....วัน) วันลากิจ(.....วัน) รวม.....เดือน.....วัน

คงเหลือเวลาราชการทวีคูณ ตาม ๒.๔ รวม.....ปี.....เดือน.....วัน

รวมเป็นเวลาราชการทวีคูณทั้งสิ้น รวม.....ปี.....เดือน.....วัน

ลงชื่อ.....ผู้รับรอง

(.....)

ตำแหน่ง.....

บ.พ.๔

แบบคำนวณการตรวจสอบบำเหน็จหรือบำนาญ

ตรวจสอบ ☐ บำเหน็จตกทอด ☐ บำเหน็จปกติ ☐ บำนาญปกติ ☐ บำนาญพิเศษ

ชื่อ ..... ชื่อสกุล ..... เกิดวันที่ .....ตำแหน่ง .....

ระดับ ..... สังกัดราชการส่วนท้องถิ่น .....จังหวัด .....

๑. เริ่มเข้ารับราชการเมื่อวันที่ ..... ตำแหน่ง .....

สังกัด .....จังหวัด .....

ยกฐานะหรือเปลี่ยนฐานะจากข้าราชการวิสามัญเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นเมื่อวันที่ .....

สังกัด ..... จังหวัด .....

๒. ..... ออกจากราชการด้วยเหตุ ..... เมื่อวันที่ .....

๓. เวลาราชการปกติ

	ปี	เดือน	วัน
ตั้งแต่วันที่			
ตั้งแต่วันที่			
ตั้งแต่วันที่			
๔. เวลาราชการทวีคูณ			
ตั้งแต่วันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๓๙ – วันที่ ๕ มกราคม ๒๕๒๐			
ตั้งแต่วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๙ – วันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๓๕			
ตั้งแต่วันที่			
ตั้งแต่วันที่			
รวมเวลาราชการทวีคูณ			
นักวันที่มิได้ประจำปฏิบัติราชการในวันที่ประกาศใช้กฎอัยการศึก			
หัก วัน ๕๑ พัก ขาด ราชการโดยไม่ได้รับเงินเดือน			
คงได้เวลาราชการทวีคูณเป็นหลักใช้			
รวมเวลาราชการสำหรับการคำนวณ			
เศษของปีถ้าถึงครึ่งปีให้นับเป็นหนึ่งปีคงได้เวลาราชการ			
สำหรับคำนวณที่แท้จริง			

๕. เงินเดือนเดือนสุดท้าย .....บาท เงินเพิ่ม ..... บาท (ถ้ามี) รวมเป็นเงิน ..... บาท

๖. เงิน .....

๗. เงินเพิ่มจากเงินบำนาญร้อยละ ๒๕ .....

(ผู้ที่รับราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป ไม่มีสิทธิรับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕)

๘. เงิน ..... ซึ่งคำนวณเห็นว่าจะรอดเงินที่ต้องจ่ายให้ ..... บาท

ลงชื่อ ..... เจ้าหน้าที่ผู้กรอก

(.....)

ลงชื่อ ..... ผู้ตรวจ

ตำแหน่ง .....

(ไม่ต่ำกว่าข้าราชการส่วนท้องถิ่น ระดับ ๕ ฝ่ายคลัง)

บ.ท. ๕

เรื่องขอรับบำเหน็จตกทอด

เขียนที่ .....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ. .....

เรื่อง ขอรับบำเหน็จตกทอด

เรียน .....

ข้าพเจ้า).....เกี่ยวข้องกับผู้ตายโดยเป็น.....

อยู่บ้านเลขที่ ....หมู่ที่.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์..... ขอยื่นเรื่องราวดังต่อไปนี้

๑. ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ตายชื่อ.....ชื่อสกุล.....

ตำแหน่ง .....สังกัดราชการส่วนท้องถิ่น.....

ได้ถึงแก่กรรม.....เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

ตามมรณบัตรเลขที่.....ลงวันที่..... .....เดือน.....พ.ศ. .....

ได้รับเงินเดือนเดือนสุดท้ายเดือนละ.....บาท เงินเพิ่ม (ถ้ามี).....บาท

รวมเป็นเงินเดือนละ.....บาท

ผู้รับบำนาญตายชื่อ.....ชื่อสกุล.....

รับบำนาญครั้งสุดท้ายจากราชการส่วนท้องถิ่น.....จังหวัด .....

(ก่อนรับบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น สังกัด.....จังหวัด.....

ตำแหน่ง.....)

ได้ถึงแก่กรรม.....เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

ตามมรณบัตรเลขที่.....ลงวันที่.....เดือน..... .....พ.ศ. .....

ได้รับเงินบำนาญปกติเดือนละ.....บาท เงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ เดือนละ..... .....บาท

ได้รับเงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๒๒ เดือนละ .....บาท

ได้รับเงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๕ เดือนละ .....บาท

ได้รับเงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๒ เดือนละ .....บาท

ได้รับเงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๓ เดือนละ .....บาท

ได้รับเงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๓๔ เดือนละ.....บาท

ได้รับเงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๓๕ เดือนละ .....บาท

ได้รับเงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๓๗ เดือนละ .....บาท

ได้รับเงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๔๗ เดือนละ .....บาท

ได้รับเงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๘ เดือนละ .....บาท

ได้รับเงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๔๙ เดือนละ .....บาท

ได้รับเงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ.๒๕๕๑ เดือนละ .....บาท

ได้รับเงิน ช.ค.บ ตามระเบียบ มท..(ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ.๒๕๕๒ เดือนละ .....บาท

ได้รับเงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ.๒๕๕๔ เดือนละ .....บาท

ได้รับเงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ.๒๕๕๘ เดือนละ .....บาท

ได้รับเงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ.๒๕๕๙ เดือนละ .....บาท

ได้รับเงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ.๒๕๖๒ เดือนละ .....บาท

รวมเป็นเงินทั้งสิ้นเดือนละ.....บาท

๒. คู่สมรสโดยชอบด้วยกฎหมายของผู้ตายชื่อ..... ชื่อสกุล.....ได้สมรสกัน เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....ตามใบสำคัญการสมรสลงที่.....ออก ณ สำนักทะเบียน ..... เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....(ถ้าเป็นภริยาหรือสามีซึ่งสมรสก่อนประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์คือ ก่อนวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๔๗๘ ให้ส่งใบรับรองของผู้ที่เชื่อถือได้ไปด้วย ถ้าสมรสตั้งแต่วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๔๗๘ เป็นต้นมา ให้ส่งสำเนาการจดทะเบียนสมรสไปด้วย ข้าพเจ้ามีบุตรกับผู้ตาย รวม.....คน คือ

(๑).....เกิดวันที่...../...../.....

(๒).....เกิดวันที่...../...../.....

(๓).....เกิดวันที่...../...../.....

(๔).....เกิดวันที่...../...../.....

(๕).....เกิดวันที่...../...../.....

๓. บิดาผู้ตายชื่อ.....ชื่อสกุล.....อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....เวลานี้ ยังมีชีวิตอยู่ หรือถึงแก่กรรมเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

มารดาของผู้ตายชื่อ.....ชื่อสกุล..... อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์.....เวลานี้ยังมีชีวิตอยู่ หรือถึงแก่กรรมเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

๔. ข้าพเจ้ารับรองว่า ทายาทนอกจากที่กล่าวข้างต้น ไม่มีทายาทอื่นใดอีก หากปรากฏภายหลังว่ามีทายาทอื่นที่มีสิทธิได้รับมรดกของผู้ตายแก่กรรมร้องคัดค้านหรือแย้งสิทธิประการใดแล้ว ขอรับผิดชดใช้ความเสียหายของทางราชการทั้งสิ้น ข้าพเจ้าและผู้ตายแก่กรรมตลอดจนทายาททั้งหมดไม่เป็นผู้ต้องห้ามตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ มาตรา ๕๒, ๕๓, ๕๔ และมาตรา ๔๗ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๐ มาตรา ๖ พร้อมหนังสือนี้ข้าพเจ้าได้ส่ง

(๑) สำเนาทะเบียนบ้าน

(๒) สำเนาทะเบียนบ้าน

(๓) ใบสำคัญการสมรส

(๔) หนังสือรับรองทายาท (ภริยา สามี หรือบุตรแล้วแต่กรณี)

(๕) สูติบัตรของบุตรที่เป็นทายาททุกคน มาเพื่อประกอบการพิจารณาด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

.....

(.....)

หมายเหตุ ข้อความใดที่ไม่ต้องการให้ขีดฆ่าออก

หนังสือรับรองการใช้เงินคืนแก่ทางราชการ

บ.ท.๖

เขียนที่ .....
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้าขอรับรองไว้ต่อ..... ว่า ภายหลังรับเงินบำเหน็จตกทอดและเงินช่วยพิเศษในฐานะเป็นทายาทของผู้ตายชื่อ..... ซึ่งตายเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ถูกต้องและครบถ้วนแล้วและไม่มีทายาทผู้มีสิทธิเหลืออยู่อีก ถ้าต่อไปปรากฏว่ามีทายาทผู้มีสิทธิโดยชอบด้วยกฎหมายของผู้ตายขึ้นเมื่อใดข้าพเจ้ายินยอมชดใช้เงินที่ได้รับไปโดยไม่มีสิทธิตลอดจนค่าเสียหายต่างๆ ที่เกิดขึ้นทั้งสิ้นคืนให้แก่ทางราชการส่วนท้องถิ่นภายใน ๓๐ วัน นับจากที่ทางราชการส่วนท้องถิ่น แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบ ทั้งนี้ข้าพเจ้าได้ลงลายมือชื่อไว้ให้เป็นสำคัญต่อหน้าพยานแล้ว

(ลงชื่อ).....ผู้ขอ
(.....)
(ลงชื่อ).....ผู้ขอ
(.....)
(ลงชื่อ).....ผู้ขอ
(.....)
(ลงชื่อ).....ผู้ขอ
(.....)

(ลงชื่อ).....ผู้ขอ
(.....)
(ลงชื่อ).....ผู้ขอ
(.....)
(ลงชื่อ).....ผู้ขอ
(.....)
(ลงชื่อ).....ผู้ขอ
(.....)

(ลงชื่อ).....พยาน
(.....)
(ลงชื่อ).....พยาน
(.....)

ที่อยู่ของผู้ขอ.....
.....
.....
.....รหัสไปรษณีย์.....

บ.ท.๗

ใบแทรกเบิกเงินบำเหน็จบำนาญค่าทดแทนฎีกาที่.....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

ลำดับ	รายการ	อัตราบำนาญที่ได้รับอนุญาต		งดเบิก		งดเบิก		หมายเหตุ
	เดือน							
	บำนาญปกติเหตุทดแทน							
๑.	นาย ก.							
	เงินเพิ่มบำนาญ							
	บำนาญปกติเหตุทุพพลภาพ							
๒.	นาย ข.							
	เงินเพิ่มบำนาญ							
	บำนาญปกติเหตุสูงอายุ							
๓.	นาย ค.							
	เงินเพิ่มบำนาญ							
	บำนาญปกติเหตุรับราชการนาน							
๔.	นาย ง.							
	เงินเพิ่มบำนาญ							
	บำนาญพิเศษ							
๕.	นาย จ.							
	เงินเพิ่มบำนาญ							
	บำเหน็จตกทอด							
๖.	นาย ฉ.							
	รวมทั้งสิ้น							

ลงชื่อ.....ผู้เบิก

(.....)

ตำแหน่ง.....

ทะเบียนจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญ

บ.ท.๙

ลำดับ	ตำแหน่ง	นาม	อัตราบำเหน็จบำนาญ		งดเบิกวันหลัง		กรณีตะปรับ		งดเบิก		วันเดือนปี	ลงนามผู้รับ	รายการจ่าย		จำนวนราย
													วันที่จ่าย	จำนวนเงิน	
		เดือน													
๑.	บำนาญปกติเหตุ ทดแทน	บาย ก. เงินเพิ่มบำนาญ													
๒.	บำนาญปกติเหตุ ทุพพลภาพ	บาย ข. เงินเพิ่มบำนาญ													
๓.	บำนาญปกติเหตุ สูงอายุ	บาย ค. เงินเพิ่มบำนาญ													
๔.	บำนาญปกติเหตุ รับราชการนาน	บาย ง. เงินเพิ่มบำนาญ													
๕.	บำนาญพิเศษ	บาย จ. เงินเพิ่มบำนาญ													
๖.	บำเหน็จดำรงชีพ	บาย ฉ.													
เงินฝากค้างจ่ายยกมาหน้า.....															

ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

หมายเหตุ การลงทะเบียนจ่ายต้องสัดรายนามตามลำดับในใบแรกผู้ใดค้างจ่ายยกมาหน้าใดให้ลงเมื่อจ่ายแล้วต้องลง วัน เดือน ปี จ่ายในช่องหมายผู้รับเงิน ทุกรายแล้วรวมยอดจ่ายวันหนึ่งที่รายเป็นเงินจำนวนเท่าใด กรอกไว้ในช่องรายการจ่าย

ม.ท.๙

หนังสือมอบฉันทะ

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง.....

ข้าพเจ้า.....ตั้งบ้านเรือนอยู่ที่.....

หมู่ที่.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....ได้มอบฉันทะให้.....เป็นผู้เบิกและรับเงินแทนข้าพเจ้า คือเงิน..... ซึ่งราชการส่วนท้องถิ่น.....จังหวัด..... ได้อนุญาตแก่ข้าพเจ้า ตั้งแต่ประจำเดือน.....พ.ศ. ..... เป็นต้นไป จนกว่าจะแจ้งให้ทราบเป็นอย่างอื่น และถ้ามีเหตุจะต้องคืนเงินที่ได้รับมาทั้งหมดหรือแต่บางส่วน ข้าพเจ้ายินยอมที่จะคืนเงินนั้นให้

เพื่อเป็นหลักฐาน ข้าพเจ้า.....ผู้มีนามข้างต้นนี้ได้ลงลายมือหรือพิมพ์ลายนิ้วมือไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยาน ณ วัน เดือน ปี ที่กล่าวข้างต้นนี้

(ลายมือชื่อผู้มอบฉันทะ).....

(.....)

(ลายมือชื่อพยาน).....

(.....)

(ลายมือชื่อพยาน).....

(.....)

สำรับ

ข้าพเจ้า.....

ตั้งบ้านเรือนอยู่ที่.....หมู่ที่.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....ยินยอมเป็นผู้รับมอบฉันทะแทน.....

ในอันที่จะดำเนินการตามหนังสือมอบฉันทะฉบับนี้ และถ้ามีเหตุที่จะต้องคืนเงินที่ได้รับมาทั้งหมดหรือแต่บางส่วน ข้าพเจ้ายินยอมที่จะคืนเงินนั้นให้

(ลายมือชื่อผู้รับมอบฉันทะ).....

(.....)

(ลายมือชื่อพยาน).....

(.....)

(ลายมือชื่อพยาน).....

(.....)

บ.ท. ๑๐

หนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับเงินช่วยพิเศษ
กรณีผู้รับบำนาญส่วนท้องถิ่นถึงแก่ความตาย

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว).....เป็นผู้รับบำนาญส่วนท้องถิ่น (องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล อบต./กรุงเทพมหานคร/เมืองพัทยา).....ก่อนรับบำนาญเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น ตำแหน่ง.....ระดับ.....สังกัด.....อำเภอ.....จังหวัด.....ได้รับเงินบำนาญปกติเดือนละ.....บาท เงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ เดือนละ.....บาท (ถ้ามี)

เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๒๒ เดือนละ.....บาท

เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๕ เดือนละ.....บาท

เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๒ เดือนละ.....บาท

เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๓ เดือนละ.....บาท

เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๓๔ เดือนละ.....บาท

เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๓๕ เดือนละ.....บาท

เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๓๘ เดือนละ.....บาท

เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๔๗ เดือนละ.....บาท

เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๘ เดือนละ.....บาท

เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๔๙ เดือนละ.....บาท

เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ เดือนละ.....บาท

เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ เดือนละ.....บาท

เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๕๔ เดือนละ.....บาท

เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๕๘ เดือนละ.....บาท

เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๙ เดือนละ.....บาท

เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ เดือนละ.....บาท

รวมเป็นเงินทั้งสิ้นเดือนละ.....บาท

ขอแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับเงินช่วยพิเศษโดยหนังสือฉบับนี้ว่า ในกรณีที่ข้าพเจ้าถึงแก่ความตายในระหว่างที่รับบำนาญ และทางราชการส่วนท้องถิ่นจะต้องจ่ายเงินช่วยพิเศษให้ตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น ข้าพเจ้าประสงค์ให้จ่ายเงินช่วยพิเศษแก่ .....ซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....

(ลงชื่อผู้รับบำบาญ).....ผู้แสดงเจตนา

(.....)

(ลงชื่อ).....พยาน

(.....)

(ลงชื่อ).....พยาน

(.....)

หมายเหตุ ๑. ให้มอบหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับเงินช่วยพิเศษไว้ ณ ราชการส่วนท้องถิ่นที่จ่ายบำบาญ หากมีการเปลี่ยนแปลงสถานที่รับบำบาญ ให้ส่งหนังสือดังกล่าวไปยังราชการส่วนท้องถิ่นแห่งใหม่ด้วย

๒. ให้ระบุชื่อผู้รับเงินช่วยพิเศษแต่เพียงรายเดียว หากจะเปลี่ยนแปลงตัวผู้รับเงินช่วยพิเศษในภายหลังให้ทำหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับเงินช่วยพิเศษฉบับใหม่แทนฉบับเดิม และให้แนบฉบับเดิมไว้ด้วย

๓. การขูดลบ ตก เติม หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงอย่างอื่นในหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับเงินช่วยพิเศษให้ลงลายมือชื่อกำกับไว้

๔. ให้ราชการส่วนท้องถิ่นจัดทำสมุดเพื่อบันทึกการยื่นหรือเปลี่ยนแปลงหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับเงินช่วยพิเศษไว้ทุกครั้ง

ทะเบียนตรวจจ่ายบำเหน็จบำนาญ

(ชื่อราชการส่วนท้องถิ่น).....

น.ท.ท.๑๑

ลำดับ	ตำบลที่	รวมยื่น	อัตราบำเหน็จบำนาญ	ชื่อ	ชื่อสกุล	ตำแหน่ง	เงินเดือน	ตำแหน่งที่	วันที่	เหตุที่	วันที่	หมายเหตุ
๑.	ตำบลบ้านดอนแดง	เท่าของ เงินเดือนบำนาญ										ตำบลดอนแดง อ. ฮา.
๒.	ตำบลบ้านดอนสาย	๖๐ ๐๐ เงินเดือนบำนาญ										
๓.	ตำบลบ้านดอนสูง	๖๐ ๐๐ เงินเดือนบำนาญ										
๔.	ตำบลบ้านดอนสูง วิทยาคาร	๖๐ ๐ เงินเดือนบำนาญ										
๕.	ตำบลบ้านดอน	๖๐ ๐๐ เงินเดือนบำนาญ										

หมายเหตุ การคำนวณเปรียบเทียบตรวจจ่ายเบี้ยหวัดให้คำนึงถึงหลักเกณฑ์ที่ใช้ในขณะนั้น

แบบรับรองดำรงชีวิตอยู่

ป.ท.๑๒

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....ข้าราชการประจำ ระดับ.....

ตำแหน่ง.....

สังกัด.....จังหวัด.....

ขอรับรองว่า.....ซึ่งเวลานี้อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....

ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....ยังดำรงชีวิตอยู่แต่ไม่สามารถไปแสดงตนต่อเจ้าหน้าที่ได้เพราะ.....

.....

.....

(ลงชื่อ).....ผู้รับรอง

(.....)

(ลงชื่อ).....พยาน

(.....)

(ลงชื่อ).....พยาน

(.....)

หมายเหตุ ผู้รับรองต้องเป็นข้าราชการประจำไม่ต่ำกว่าระดับ ๕

บ.ท. ๑๑

หนังสือสำคัญจ่ายเงินบำนาญครั้งสุดท้าย

หนังสือสำคัญนี้แสดงว่าผู้รับบำนาญชื่อ.....ชื่อสกุล.....

ซึ่งรับบำนาญตัวเลขๆ..... .....ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ .....

อยู่ในความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น.....จังหวัด.....

ในอัตราบำนาญเดือนละ.....บาท.....สลึง

เงินพิเศษจากเงินบำนาญร้อยละ ๒๕ เดือนละ.....บาท.....สลึง

เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๒๒ เดือนละ.....บาท

เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๕ เดือนละ.....บาท

เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๒ เดือนละ.....บาท

เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๓ เดือนละ.....บาท

เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๓๔ เดือนละ.....บาท

เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๓๕ เดือนละ.....บาท

เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๑ เดือนละ.....บาท

เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๔๗ เดือนละ.....บาท

เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๘ เดือนละ.....บาท

เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๔๙ เดือนละ.....บาท

เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ เดือนละ.....บาท

เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ เดือนละ.....บาท

เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๕๔ เดือนละ.....บาท

เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๕๕ เดือนละ.....บาท

เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๗ เดือนละ.....บาท

เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๕๘ เดือนละ.....บาท

รวมเงิน ช.ค.บ. เดือนละ.....บาท

รวมเป็นเงินทั้งสิ้นเดือนละ.....บาท

ได้รับเงินดังจ่ายครั้งสุดท้ายประจำเดือน.....พ.ศ. .....

ไปจากกระทรวงการส่วนท้องถิ่น.....จังหวัด.....

และขอไปรับราชการส่วนท้องถิ่น.....จังหวัด.....

ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

ลายมือชื่อ

.....

ผู้รับบำนาญ

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

ปิดรูปถ่าย

หมายเหตุ

๑. ผู้รับบำนาญรับบำนาญครั้งแรกที่ท้องถิ่น.....อำเภอ.....

จังหวัด..... โดยมีเวลาราชการ..... ปี

๒. รับบำเหน็จดำรงชีพแล้ว จำนวน..... บาท จ่ายจาก ก.บ.ท. .....บาท

จ่ายจากเงินอุดหนุน.....บาท เมื่อวันที่ ..... จากท้องถิ่น.....

๓. รับบำเหน็จดำรงชีพกรณีอายุ ๖๕ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป จำนวน.....บาท จ่ายจาก ก.บ.ท. ..... บาท

จ่ายจากเงินอุดหนุน ..... บาท เมื่อวันที่ ..... จากท้องถิ่น .....

ม.ท.๓๕

แบบหนังสือขอลาออกจากราชการส่วนท้องถิ่น

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง ขอลาออกจากราชการ

เรียน .....

ด้วยข้าพเจ้ามีความประสงค์ขอลาออกจากราชการส่วนท้องถิ่นเพราะ.....

.....

.....

จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาตลาออกจากราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้าได้เริ่มรับราชการส่วนท้องถิ่นเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ขณะนี้ดำรงตำแหน่ง.....ระดับ.....งาน.....กอง.....

สังกัด.....จังหวัด.....ได้รับเงินเดือนเดือนสุดท้าย.....บาท

เงินเพิ่ม (ถ้ามี).....บาท รวมเดือนละ.....บาท รับจริง.....บาท

ขณะนี้ข้าพเจ้าเป็นผู้ ☐ ถูก ☐ ไม่ถูก

ทำผิดวินัยหรือทำโดยคดีอาญา เรื่อง.....

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง.....

หมายเหตุ ถ้าลาออกเพราะป่วย ให้แนบใบตรวจโรคของแพทย์ที่ทางราชการรับรองเสนอไปด้วย ว่าเป็นโรคอะไร

ชื่อรายการส่วนท้องถิ่น

งบเดือนรายรับ-จ่าย เงินบำเหน็จบำนาญประจำเดือน.....พ.ศ.....

น.ท.๑๕

	จ่ายรับ			รายจ่าย						
วันที่ลงปี	ผู้ส่งเงินบำนาญ	รายการ	จำนวนเงิน	ลำดับ	รายชื่อผู้รับ	บำนาญและเงินเพิ่มบำนาญ	ลดเงิน	เงินเดือนสุดท้าย	จ่ายจริง	หมายเหตุ
				๑.	เดือน บำนาญปกติและสูงสุดของเดือน นาย ก. เงินเพิ่มบำนาญ บำนาญปกติและทุพพลภาพ					
				๒.	นาย ข. เงินเพิ่มบำนาญ บำนาญปกติและสูงสุด					
				๓.	นาย ค. เงินเพิ่มบำนาญ บำนาญปกติและรับราชการต่อ					
				๔.	นาย ง. เงินเพิ่มบำนาญ บำนาญพิเศษ					
				๕.	นาย จ. เงินเพิ่มบำนาญ					
	รวมทั้งสิ้น				รวมทั้งสิ้น					

ลายมือชื่อที่ ๑. รับรองว่าได้จ่ายบำเหน็จบำนาญ รวมทั้งสิ้น.....บาท.....ตัวอักษร ลงชื่อ.....ปลัดเทศบาล

๒. เหลือจ่ายส่งคืนคลัง รวมทั้งสิ้น.....บาท.....ตัวอักษร ลงชื่อ.....สมุห์บัญชีหัวหน้าจ่ายการคลัง

บ.ท.๓๖

แบบขอรับบำเหน็จค้ำรงชีพ

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง ขอรับบำเหน็จค้ำรงชีพ

เรียน .....(ผู้บริหารท้องถิ่น/ปลัดกรุงเทพมหานคร)

ข้าพเจ้า.....อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....ขอยื่นเรื่องขอรับบำเหน็จค้ำรงชีพ โดยมีรายละเอียดดังนี้

๑. ข้าพเจ้ารับราชการครั้งสุดท้ายตำแหน่ง.....ระดับ.....สังกัด.....จังหวัด.....

๒. ปัจจุบันข้าพเจ้ารับบำนาญจากราชการส่วนท้องถิ่น.....อำเภอ.....จังหวัด.....

๓. ข้าพเจ้าได้รับบำนาญเดือนละ.....บาท (ไม่รวมเงินเพิ่มจากบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ และเงิน ช.ค.บ.)

๔. ข้าพเจ้าขอรับเงินบำเหน็จค้ำรงชีพจำนวน.....บาท (ไม่เกิน ๓๕ เท่าของเงินบำนาญตามข้อ ๓ และไม่เกินสองแสนบาทถ้วน)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

.....

(.....)

บ.ท.๑๗

ทะเบียนคุมการจ่ายเงินบำเหน็จดำรงชีพ

ท้องถิ่น.....อำเภอ.....จังหวัด.....

ลำดับที่	วัน/เดือน/ปี	ผู้รับบำนาญ (ชื่อ – สกุล)	รับบำนาญเดือนละ	บำเหน็จดำรงชีพ จำนวน (บาท)	ป.ส.ช. จำนวนหัก (บาท)	กบข. จำนวน (บาท)	หมายเหตุ

หมายเหตุ ให้ลงรับรองจำนวนเงินบำเหน็จดำรงชีพกรณีผู้รับบำนาญอายุ ๖๕ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป ลงในช่องหมายเหตุในตาราง

บ ท ๑๔

หนังสือรับรองและขอรับบำเหน็จค้ำรงชีพกรณีผู้รับบำนาญอายุตั้งแต่ ๖๕ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

เรื่อง ขอรับบำเหน็จค้ำรงชีพกรณีผู้รับบำนาญอายุตั้งแต่ ๖๕ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป

เรียน .....(๑)

ข้าพเจ้า นาย/นาง/นางสาว/ยศ.....(๒)

หมายเลขบัตรประชาชน ☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐

วัน/เดือน/ปีเกิด.....ปัจจุบันอายุ..... ปี อยู่บ้านเลขที่ .....หมู่ที่.....

ถนน.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด .....

ปัจจุบันรับบำนาญจาก อบจ./เทศบาล/เมืองพัทยา/อบต. .....

ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

เป็นข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่น ประเภท☐ครู

☐ข้าราชการถ่ายโอน ตำแหน่ง ☐ ครู

☐ ตำแหน่งอื่น.....

☐ตำแหน่งอื่น.....

ได้รับบำนาญเดือนละ ..... บาท (ไม่รวมเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ และเงิน ช.ค.บ.)

ซึ่งเป็นผู้ที่ ☐ รับเงินบำเหน็จค้ำรงชีพ ๒๐๐,๐๐๐ บาท แล้ว

☐ ยังไม่ได้รับเงินบำเหน็จค้ำรงชีพ ๒๐๐,๐๐๐ บาท และขอรับรองว่า ไม่เป็นบุคคลที่มีมรดกหรือต้องหาว่ากระทำความผิดทางวินัยหรืออาญาอันอาจถูกลงโทษให้ออกจากราชการ และกรณีหรือคดียังไม่สิ้นสุด

ขอรับบำเหน็จค้ำรงชีพครั้งนี้ จำนวน..... บาท (.....)

ลงชื่อ.....(ผู้รับบำนาญ)

( )

ข้าพเจ้า ได้ตรวจสอบคำขอและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ขอรับรองว่า นาย / นาง/ นางสาว/ยศ

.....เป็นผู้มีสิทธิได้รับบำเหน็จค้ำรงชีพ

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....(๓)

หมายเหตุ (๑) ผู้บริหารของค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๒) ชื่อผู้ขอรับบำเหน็จค้ำรงชีพ (ผู้รับบำนาญ)

(๓) ผู้อำนวยการ/หัวหน้าส่วนการคลังของ อบจ./เทศบาล/เมืองพัทยา/อบต. หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

แบบคำขอรับเงินช่วยพิเศษกรณีผู้รับบำนาญ
ข้าราชการส่วนท้องถิ่นถึงแก่ความตาย

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน..... .....พ.ศ. .....

๑. ข้าพเจ้าผู้มีชื่อตามท้ายคำขอรับเงินช่วยพิเศษนี้ มีความประสงค์จะยื่นคำขอรับเงินช่วยพิเศษต่อ .....(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น).....เนื่องจาก.....(ชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่น)..... ซึ่งถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ ..... เดือน..... พ.ศ. ..... ปรากฏตามหลักฐานที่ระบุในข้อ ๓ โดยเป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินช่วยพิเศษในฐานะ

☐ เป็นบุคคลที่ระบุไว้ในหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับเงินช่วยพิเศษ

☐ เป็นบุคคลตามข้อ ๓๐ วรรคหก ได้แก่ (คู่สมรส/บุตร/บิดา มารดา)

มีจำนวนทั้งสิ้น..... ..... คน คือ

(๑) ..... อยู่บ้านเลขที่ ..... หมู่ที่.....ตำบล.....

อำเภอ.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....

(๒)..... อยู่บ้านเลขที่ ..... หมู่ที่ ..... ตำบล ....

อำเภอ.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....

๒. ผู้ตายเป็นผู้รับบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น สังกัด .....ตำแหน่งข้าราชการบำนาญ (ก่อนรับบำนาญเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นสังกัด.....ตำแหน่ง.....

อำเภอ.....จังหวัด.....

ได้รับเงินบำนาญปกติเดือนละ.....บาท เงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ เดือนละ..... .....บาท

ได้รับเงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๒๒ เดือนละ .....บาท

ได้รับเงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๕ เดือนละ .....บาท

ได้รับเงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๒ เดือนละ .....บาท

ได้รับเงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๓ เดือนละ .....บาท

ได้รับเงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๓๔ เดือนละ .....บาท

ได้รับเงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๓๕ เดือนละ .....บาท

ได้รับเงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๓ เดือนละ .....บาท

ได้รับเงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๔๗ เดือนละ .....บาท

ได้รับเงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๘ เดือนละ .....บาท

ได้รับเงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๔๙ เดือนละ .....บาท

ได้รับเงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ เดือนละ .....บาท

ได้รับเงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ เดือนละ .....บาท

ได้รับเงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๕๔ เดือนละ .....บาท

ได้รับเงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๕๘ เดือนละ .....บาท

ได้รับเงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๘ เดือนละ .....บาท

ได้รับเงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ เดือนละ .....บาท

รวมเป็นเงินทั้งสิ้นเดือนละ.....บาท

คิดเป็นเงินช่วยพิเศษสามเท่า ..... บาท ได้ถึงแก่ความตาย

☐ โดยสาเหตุเนื่องจาก .. .. เมื่อวันที่.....เดือน..... พ.ศ. .....

☐ เนื่องจากสูญหายและมีคำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยสั่งบันทึกไว้ตาม กฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญ ตามคำสั่งที่.....ลงวันที่.....

☐ เนื่องจากสาบสูญและมีคำสั่งของศาลว่าเป็นบุคคลสาบสูญตามคำสั่งของศาล..... หมายเลขคดี.....ลงวันที่.....

๓. ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารว่าเป็นบุคคลผู้มีสิทธิตามข้อ ๓๐ ได้แก่ บุตร คู่สมรส บิดา

☐ หลักฐานที่แสดงว่าเป็นบุคคลผู้มีสิทธิตามข้อ๓๐ วรก ได้แก่ (คู่สมรส/บุตร/บิดา มารดา)

☐ สำเนาทะเบียนบัตรซึ่งรับรองถูกต้อง

☐ สำเนาคำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

☐ สำเนาคำสั่งเพลบาด

๔. ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้าพเจ้ามีสิทธิได้รับเงินช่วยพิเศษตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่น และถ้าปรากฏต่อไปว่าข้าพเจ้าเป็นผู้ไม่มีสิทธิแต่อย่างใดตามกฎหมาย ข้าพเจ้ายินดีคืนเงินช่วยพิเศษที่ได้รับไปโดยไม่มีสิทธิ ตลอดจนยอมให้หักเงินรายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นแก่ทางราชการส่วนท้องถิ่นภายใน ๓๐ วัน นับจากวันที่ทางราชการส่วนท้องถิ่นแจ้งให้ข้าพเจ้าทราบตามหนังสือข้างต้นนี้

(ลงชื่อ)..... ผู้ขอรับคำขอ

(.....)

(ลงชื่อ)..... ผู้ขอรับคำขอ

(.....)

หมายเหตุ ๑ กรณีผู้มีสิทธิตามข้อ ๓๐ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ในลำดับเดียวกันหลายคน

๑.๑ ให้ระบุชื่อ และที่อยู่ทุกคนในข้อ ๓ โดยชัดเจน และต้องลงลายมือชื่อของบุคคลเหล่านั้นรวมกันมาในท้ายคำขอรับเงินช่วยพิเศษ

๑.๒ หากมีการมอบฉันทะให้รับเงินช่วยพิเศษ ให้ใช้แบบมอบฉันทะที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

๒. ให้ราชการส่วนท้องถิ่นผู้เบิกตรวจสอบเอกสารต่าง ๆ ที่สามารถรับฟังได้ว่า เป็นบุคคลดังกล่าวในข้อ ๓๐ เช่น สำเนาทะเบียนบ้าน หลักฐานการสมรสของคู่สมรสผู้ตาย เป็นต้น

๓. การยื่นขอรับเงินช่วยพิเศษให้ยื่นได้ภายใน ๓ ปี นับแต่วันที่เจ้าบำนาญถึงแก่ความตาย

แบบคำขอรับเงินช่วยพิเศษกรณีลูกจ้างประจำถึงแก่ความตาย

เขียนที่.....

วันที่.....

๑. ข้าพเจ้าผู้มีชื่อตามข้างท้ายคำขอรับเงินช่วยพิเศษนี้ มีความประสงค์จะยื่นคำขอรับเงินช่วยพิเศษต่อ (หัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น เจ้าสังกัดของผู้ตาย).....
เนื่องจากความตายของ .....ซึ่งได้ถึงแก่ความตายเมื่อ.....
ปรากฏตามหลักฐานที่ระบุในข้อ ๓ โดยเป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินช่วยพิเศษในฐานะ

☐ เป็นบุคคลที่ระบุไว้ในหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับเงินช่วยพิเศษ

☐ เป็นบุคคลตามข้อ ๖๓ วรรคสาม แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจ้างลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ ได้แก่ (คู่สมรส/บุตร ฯลฯ).....
มีจำนวนทั้งสิ้น ..... คน

(๑).....อยู่บ้านเลขที่ ..... ถนน .....
ตำบล/แขวง.....เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....
รหัสไปรษณีย์.....

(๒).....อยู่บ้านเลขที่ ..... ถนน .....
ตำบล/แขวง.....เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....
รหัสไปรษณีย์.....

(๓).....อยู่บ้านเลขที่ ..... ถนน .....
ตำบล/แขวง.....เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....
รหัสไปรษณีย์.....

๒. ผู้ตาย.....เป็นลูกจ้างประจำตำแหน่ง.....
สังกัดหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ☐ องค์การบริหารส่วนจังหวัด.....
☐ เทศบาล.....
☐ เมืองพัทยา .....
☐ องค์การบริหารส่วนตำบล .....

จังหวัด.....

อัตราค่าจ้างครั้งสุดท้ายเดือนละ หรือวันละ หรือชั่วโมงละ ..... บาท
รวมเป็นเงินที่ได้รับทั้งสิ้นเดือนละ ..... บาท
คิดเป็นเงินช่วยพิเศษ (๓ เท่า) ..... บาท

ได้ถึงแก่ความตาย ☐ โดยเหตุปกติ เนื่องจาก (เจ็บป่วย ฯลฯ) .....
เมื่อ.....
☐ เนื่องจากสาบสูญ และมีคำสั่งของศาลว่าเป็นบุคคลสาบสูญตามคำสั่ง
ศาล.....หมายเลขคดี.....
ลงวันที่.....

๓. ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารต่าง ๆ ดังต่อไปนี้มาด้วย เพื่อประกอบการพิจารณา

☐ หลักฐานที่แสดงว่าเป็นบุคคลผู้มีสิทธิตามข้อ ๖๓ วรรคสามแห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจ้างลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ ได้แก่

☐ สำเนาทะเบียนบ้านซึ่งรับรองถูกต้อง
☐ สำเนาคำสั่งของศาล

๔. ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้าพเจ้ามีสิทธิได้รับเงินช่วยพิเศษตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ้างลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ และถ้าปรากฏต่อไปว่าข้าพเจ้าเป็นผู้ไม่มีสิทธิแต่อย่างใด ตามระเบียบฯ ข้าพเจ้ายินยอมคืนเงินช่วยพิเศษที่ได้รับไปโดยไม่มีสิทธิลดอดจนชดใช้ค่าเสียหายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นทั้งสิ้นแก่ทางราชการ ภายใน ๓๐ วัน นับจากวันที่ทางราชการแจ้งให้ข้าพเจ้าทราบตามที่อยู่ข้างต้นนี้

(ลงชื่อ).....ผู้ยื่นคำขอ
(.....)

(ลงชื่อ).....ผู้ยื่นคำขอ
(.....)

(ลงชื่อ).....ผู้ยื่นคำขอ
(.....)

หมายเหตุ ๑. การมีผู้มีสิทธิตามข้อ ๖๓ วรรคสาม แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจ้างลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ ในลำดับเดียวกันมีหลายคน

๑.๑ ให้ระบุชื่อและที่อยู่ทุกคนในข้อ ๓ โดยชัดเจน และต้องลงลายมือชื่อของบุคคลเหล่านั้น รวมกันมาในคำขอรับเงินช่วยพิเศษ

๑.๒ หากมีการมอบเงินให้รับเงินช่วยพิเศษ ให้ใช้แบบมอบฉันทะที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

๒. ให้ส่วนราชการผู้เบิกตรวจสอบเอกสารต่าง ๆ ที่ลามารับพึงได้รับ เป็นบุคคลดังกล่าวในข้อ ๖๓ วรรคสาม แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจ้างลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ เช่น สำเนาทะเบียนบ้าน หลักฐานการสมรสของคู่สมรสผู้ตาย หลักฐานรับรองการอุปการะเลี้ยงดูของผู้ที่เยี่ยงดูได้ เป็นต้น

หนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับเงินช่วยพิเศษกรณีลูกจ้างประจำถึงแก่ความตาย
(องค์การบริหารส่วนจังหวัด/เทศบาล/เมืองพัทยา/องค์การบริหารส่วนตำบล.....)

เขียนที่.....

วันที่.....

ข้าพเจ้า..... เป็นลูกจ้างประจำ ตำแหน่ง..... สังกัด (องค์การบริหารส่วนจังหวัด/เทศบาล/เมืองพัทยา/องค์การบริหารส่วนตำบล)..... จังหวัด .....ได้รับค่าจ้างเดือนละ.....บาท ขอแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับเงินช่วยพิเศษ โดยหนังสือฉบับนี้ว่าในกรณีที่ข้าพเจ้า ถึงแก่ความตายในระหว่างรับราชการ (ทำงาน) และทางราชการส่วนท้องถิ่นจะต้องจ่ายเงินช่วยพิเศษให้ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจ้างลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ ข้าพเจ้าประสงค์ให้จ่ายเงินช่วยพิเศษแก่.....ซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่บ้านเลขที่ ..... ถนน ..... ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต..... จังหวัด .....รหัสไปรษณีย์ .....

(ลงชื่อลูกจ้าง).....ผู้แสดงเจตนา
(.....)

(ลงชื่อ).....พยาน
(.....)

(ลงชื่อ).....พยาน
(.....)

หมายเหตุ ๑. ให้แนบหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับเงินช่วยพิเศษไว้ ณ ราชการส่วนท้องถิ่นที่ลูกจ้างนั้นเข้าทำงานอยู่
๒. ให้ระบุชื่อผู้รับเงินช่วยพิเศษแต่เพียงรายเดียว หากมีเปลี่ยนแปลงตัวผู้รับเงินช่วยพิเศษในภายหลัง ให้ทำหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับเงินช่วยพิเศษฉบับใหม่แทนฉบับเดิม และให้แนบฉบับเดิมไว้ด้วย
๓. การขูดลบ ตกเติม หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงอย่างยิ่งในหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับเงินช่วยพิเศษ ให้ลงลายมือชื่อกำกับไว้
๔. ให้ราชการส่วนท้องถิ่นจัดทำสมุดเพื่อบันทึกการยื่นหรือเปลี่ยนแปลงหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับเงินช่วยพิเศษไว้ทุกครั้ง

หนังสือรับรองการใช้เงินคืนแก่หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น
(องค์การบริหารส่วนจังหวัด/เทศบาล/เมืองพัทยา/องค์การบริหารส่วนตำบล.....)

เขียน .....

วันที่ .....

ข้าพเจ้าขอรับรองไว้ต่อ (องค์การบริหารส่วนจังหวัด/เทศบาล/เมืองพัทยา/องค์การบริหารส่วนตำบล) ..... ว่าการขอรับบำเหน็จปกติ บำเหน็จพิเศษ และเงินช่วยพิเศษในฐานะเป็นทายาทของผู้ตาย (ลูกจ้างประจำ) ชื่อ ..... ชื่อสกุล..... ตำแหน่ง ..... ซึ่งตายเมื่อวันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ ..... ถูกต้องและครบถ้วนแล้ว และไม่มีทายาทผู้มีสิทธิเหนือข้าพเจ้าและผู้อื่นอีก ถ้าต่อไปปรากฏว่ามีทายาทผู้มีสิทธิโดยชอบด้วยกฎหมายของผู้ตายขึ้นเมื่อใด ข้าพเจ้ายินยอมชดใช้เงินที่ได้รับไปโดยไม่มีสิทธิคืนจนครบถ้วนค่าเสียหายต่างๆ ที่เกิดขึ้นทั้งสิ้นคืนให้แก่ทางหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ภายใน ๓๐ วัน นับจากวันที่ทางหน่วยการบริหารงานราชการส่วนท้องถิ่นแจ้งให้ข้าพเจ้าทราบ ทั้งนี้ ข้าพเจ้าได้ลงลายมือชื่อไว้ให้เป็นสำคัญต่อหน้าพยานแล้ว

(ลงชื่อ) ..... ผู้ขอ (ลงชื่อ) ..... ผู้ขอ
(.....) (.....)

(ลงชื่อ) ..... ผู้ขอ (ลงชื่อ) ..... ผู้ขอ
(.....) (.....)

(ลงชื่อ) ..... ผู้ขอ (ลงชื่อ) ..... ผู้ขอ
(.....) (.....)

(ลงชื่อ) ..... ผู้ขอ (ลงชื่อ) ..... ผู้ขอ
(.....) (.....)

(ลงชื่อ) ..... พยาน
(.....)

(ลงชื่อ) ..... พยาน
(.....)

ที่อยู่ของผู้ขอ.....
.....
.....
.....รหัสไปรษณีย์ .....

ป.ค. 14

เขียนที่ .....

เงินฝืด

วันที่ .... เดือน .....พ.ศ. ....

เรื่อง ขอรับเงินบำเหน็จตกทอด

ข้าพเจ้า.....*(ชื่อหรายาง)*..... เกิดวันที่ .... เดือน ..... พ.ศ. .... อายุ .... ปี เกิดจังหวัด..... ประเทศ. .... สัญชาติ..... บิดาชื่อ..... มารดาชื่อ..... อยู่บ้านเลขที่ ..... อำเภอ..... จังหวัด..... โทรศัพท์.....

ขอให้ถ้อยคำต่อ .....*(นาย/นาง/นางสาว)*..... ตำแหน่ง.....*(ผู้สอบปากคำ)*..... ด้วยความจริง ดังนี้

1. ข้าพเจ้า.....*(ชื่อหรายาง)*..... เป็น**บุตร/คู่สมรส/บิดา มารดา** ของ.....*(ชื่อผู้ตาย)*.....

2. ผู้ตายได้จดทะเบียนสมรส/หย่า ตามสำเนาใบสำคัญการสมรส/หย่า เลขทะเบียนที่..... ลงวันที่ .....

3. ผู้ตายมีบุตร จำนวน ..... คน

3.1 .....เกิดวันที่ .....

3.2 .....เกิดวันที่ .....

3.3 .....เกิดวันที่ .....

4. มีบุตรบุญธรรม หรือบุตรตามคำพิพากษาของศาล หรือไม่ .....*(ชื่อ-สกุล)*.....*(ถ้ามี)* ตามสำเนาทะเบียนการรับบุตรบุญธรรม เลขที่ ..... ลงวันที่ .....

5. .....*(ชื่อบิดา/มารดา)*.....ซึ่งได้ จดทะเบียนสมรส/หย่า ตามสำเนาใบสำคัญการสมรส/หย่า ทะเบียนที่ ..... ลงวันที่ .....

6. บิดา ยังมีชีวิตอยู่ หรือ ถึงแก่กรรม เมื่อวันที่ ..... ตามใบมรณบัตรเลขที่ ..... ลงวันที่ .....

7. มารดา ยังมีชีวิตอยู่ หรือ ถึงแก่กรรม เมื่อวันที่ ..... ตามใบมรณบัตรเลขที่ ..... ลงวันที่ .....

8. .....*(ชื่อผู้ตาย)*..... ได้ถึงแก่กรรม เมื่อวันที่..... ตามใบมรณบัตรเลขที่..... ลงวันที่.....

ข้าพเจ้าขอยืนยันว่า นอกจากที่กล่าวมาข้างต้น *(นาย/นาง/นางสาว)*.... ....*(ชื่อเจ้าบ้าน/ญาติ)*..... ไม่มีทายาทอื่นอีก

ข้าพเจ้า ขอรับรองว่า ถ้อยคำที่ให้ไว้ดังกล่าวข้างต้น เป็นความจริงทุกประการ ข้าพเจ้าได้อ่านและทำความเข้าใจแล้ว จึงลงลายมือไว้เป็นหลักฐานต่อหน้าพยาน

ลงชื่อ ..... ผู้ให้ถ้อยคำ ลงชื่อ ..... ผู้สอบปากคำ

(.....) (.....)

ลงชื่อ ..... ผู้บันทึกถ้อยคำ/พยาน ลงชื่อ ..... ผู้พิมพ์/พยาน

(.....) (.....)

ส่วนที่ 3

ภาคผนวก :

ตัวอย่าง - คำสั่งจ่ายบำเหน็จบำนาญ

- หนังสือนำส่ง
- หนังสือรับรองการบรรจุ
- คำสั่งลาออกจากราชการ

คำสั่งจังหวัด.....
ที่...../.....
เรื่อง สั่งจ่ายเงินบำนาญปกติให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น

ด้วย .....(ชื่อองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น).....ขออนุมัติจ่ายเงินบำนาญปกติให้แก่ .....(ชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่น).....ตำแหน่ง.....ระดับ/อันดับ..... สังกัด..... ..... ซึ่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุทดแทน เมื่อวันที่ .... เป็นเงินบำนาญปกติเดือนละ ..... บาท (.....)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๒ (๓) มาตรา ๔๕ มาตรา ๓๒ (๒) และมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๐ และ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓ และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ ๒๕๔๖ ข้อ ๒๖ จึงอนุมัติให้...(ชื่อองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น)....จ่ายเงินบำนาญปกติ ให้แก่ ..... (ชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่น).. .. เดือนละ ..... บาท (.....)

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ..... เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ....

ลงชื่อ..... ....
(..... ....)
ผู้ว่าราชการจังหวัด.....

คำสั่งจังหวัด.....
ที่...../.....
เรื่อง สั่งจ่ายเงินบำนาญปกติให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น

ด้วย .....(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น).....ขออนุมัติจ่ายเงินบำนาญปกติให้แก่ .....(ชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่น).....ตำแหน่ง.....ระดับ/ชั้นสัญ.....สังกัด.....ซึ่งลาออกจากราชการ ด้วยเหตุรับราชการนาน เมื่อวันที่ ....., เป็นเงินบำนาญปกติเดือนละ ..... บาท และเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ เดือนละ .....บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น เดือนละ .... บาท (.....)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๒ (๔) มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ (๒) และมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๐ และ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๓ และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๒๖ และ ข้อ ๓๙ (๒) จึงอนุมัติให้.....(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น).....จ่ายเงินบำนาญปกติ เดือนละ.....บาท และเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ เดือนละ .....บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้นเดือนละ ..... บาท (.....) ให้แก่ .....(ชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่น).....

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ .. .. เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ .....

ลงชื่อ.....
(.....)
ผู้ว่าราชการจังหวัด.....

คำสั่งจังหวัด.....
ที่ .....
เรื่อง สั่งจ่ายเงินบำเหน็จดำรงชีพให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญ

ด้วย .....(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น).... ขออนุมัติจ่ายเงินบำเหน็จดำรงชีพ กรณีผู้รับบำนาญซึ่งมีอายุต่ำกว่า ๖๕ ปีบริบูรณ์ ให้แก่ .....(ผู้รับบำนาญ).....ตำแหน่ง..... ได้รับเงินบำนาญปกติเดือนละ..... บาท หากนวณแล้วมีสิทธิขอรับบำเหน็จดำรงชีพไม่เกิน ๑๕ เท่าของบำนาญรายเดือนจะได้ไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงิน ..... บาท (.....)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๖/๒ และมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๐ และ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๗ กฎกระทรวง กำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จดำรงชีพ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒ ข้อ ๑ (๓) และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๒๖ จึงอนุมัติให้.....(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น).....จ่ายเงินบำเหน็จดำรงชีพ ให้แก่.....(ผู้รับบำนาญ)..... เป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น .....บาท (.....)

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ .....

ลงชื่อ.....
(.....)
ผู้ว่าราชการจังหวัด.....

คำสั่งจังหวัด.....
ที่...../.....
เรื่อง สั่งจ่ายเงินบำเหน็จดำรงชีพให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญ
.....

ด้วย .....(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น).....ขออนุมัติจ่ายเงินบำเหน็จดำรงชีพกรณีผู้รับบำนาญซึ่งมีอายุตั้งแต่ ๖๕ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป ให้แก่.....(ชื่อผู้รับบำนาญ).....ตำแหน่ง .....
ได้รับเงินบำนาญปกติเดือนละ ..... บาท คำนวณแล้วมีสิทธิขอรับบำเหน็จดำรงชีพไม่เกิน ๑๕ เท่าของบำนาญรายเดือนได้ไม่เกิน ๔๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงิน ..... บาท (จำนวนเงินที่คำนวณได้)
ซึ่งเป็นผู้ที่รับเงินบำเหน็จดำรงชีพ ๒๐๐,๐๐๐ บาท แล้ว จึงขอรับบำเหน็จดำรงชีพครั้งนี้ จำนวน ..... บาท
(.....) บาท

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๖/๑ และมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๐ และฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๕ กฎกระทรวงกำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จดำรงชีพ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖ ข้อ ๓ (๒) และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๒๖ จึงอนุมัติให้.....(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)...
จ่ายเงินบำเหน็จดำรงชีพ ให้แก่ .....(ชื่อผู้รับบำนาญ)..... เป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น .....บาท
(.....)

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ .....

ลงชื่อ.....
(.....)
ผู้ว่าราชการจังหวัด.....

คำสั่งจังหวัด.....
ที่..... ...../..... .
เรื่อง สั่งจ่ายเงินบำเหน็จปกติให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น

ด้วย .....(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น).....ขออนุมัติจ่ายเงินบำเหน็จปกติ ให้แก่ ....(ชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่น)....ตำแหน่ง.. . ...ระดับ/ชั้นตำแหน่ง..... , สังกัด..... .... ซึ่งลาออกจากราชการ <u>เพื่อไปประกอบอาชีพอื่น</u> เมื่อวันที่ ..... เป็นเงินบำเหน็จปกติ จำนวน .... บาท (.....)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๐ มาตรา ๓๒ (๓) และมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๗ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๐ และ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓ และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๒๐ จึงอนุมัติให้ .....(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น).....จ่ายเงินบำเหน็จปกติ จำนวน.....,.....บาท ให้แก่ .....(ชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่น).....

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ... . เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ....

ลงชื่อ... ....
(..... ....)
ผู้ว่าราชการจังหวัด.....

คำสั่งจังหวัด.....
ที่...../.....
เรื่อง สั่งจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดให้แก่ทายาท.....(ชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่น).....

ด้วย .....(ชื่อองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น).....ขออนุมัติจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดให้แก่ทายาท.....(ชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่น)..... ตำแหน่ง..... รับตับ/อันดับ..... อัตราเงินเดือน..... สังกัด .....ซึ่งถึงแก่กรรมด้วยเหตุ..... .....(สาเหตุที่ถึงแก่กรรม)..... เมื่อวันที่ .... ต้องเงินบำเหน็จตกทอดทั้งสิ้น จำนวน ..... บาท (.....)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๗ และมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๐ และ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๒ และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๖๖ จึงอนุมัติให้ .....(ชื่อองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น)..... จ่ายเงินบำเหน็จตกทอด จำนวน .... บาท (..... .....) ให้แก่ทายาท ดังนี้

๑.๑ ชื่อ-สกุล..... (บุตร) เป็นเงิน ..... บาท
๑.๒ ชื่อ-สกุล..... (คู่สมรส) เป็นเงิน ..... บาท
๑.๓ ชื่อ-สกุล..... (บิดา) เป็นเงิน..... บาท
๑.๔ ชื่อ-สกุล..... (มารดา) เป็นเงิน ..... บาท

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ..... เป็นต้นไป (วันถัดจากวันที่ถึงแก่ความตาย)

สั่ง ณ วันที่ .....

ลงชื่อ.....
(.....)
ผู้ว่าราชการจังหวัด..... .....

คำสั่งจังหวัด.....
ที่...../.....
เรื่อง สั่งจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดและเงินช่วยพิเศษให้แก่ทายาท ....(ชื่อผู้รับบำนาญ).....

ด้วย...(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)....ขออนุมัติจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดและเงินช่วยพิเศษ ให้แก่ทายาท .....(ชื่อผู้รับบำนาญ)..... ข้าราชการบำนาญ รับบำนาญปกติเดือนละ ..... บาท เงินเพิ่มจากบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ เดือนละ..... ...บาท เงินช่วยค่าครองชีพ เดือนละ.....บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้นเดือนละ.....บาท ได้ถึงแก่กรรมด้วย.....(สาเหตุที่ถึงแก่ความตาย)..... เมื่อวันที่ .....ซึ่งต้องจ่ายเงินบำเหน็จตกทอด จำนวน ..... บาท แต่เนื่องจาก ...(ชื่อผู้รับบำนาญ).... ได้รับเงินบำเหน็จดำรงชีพ ๑๕ เท่าของบำนาญรายเดือนไปแล้ว จำนวน.....บาท คงเหลือเงินบำเหน็จตกทอด เป็นเงิน.....บาท และเงินช่วยพิเศษให้แก่ทายาท จำนวน.....บาท

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๐ และ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ.๒๕๕๖ และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๒๒ และข้อ ๓๐ จึงอนุมัติให้ .....(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)....จ่ายเงินบำเหน็จตกทอดและเงินช่วยพิเศษ ดังนี้

๑. จ่ายเงินบำเหน็จตกทอด ตามมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ จำนวน .....บาท (.....) ให้แก่ทายาท ดังนี้

๑.๑ ชื่อ-สกุล..... (บุตร) เป็นเงิน ..... บาท
๑.๒ ชื่อ-สกุล..... (คู่สมรส) เป็นเงิน ..... บาท
๑.๓ ชื่อ-สกุล..... (บิดา) เป็นเงิน ..... บาท
๑.๔ ชื่อ-สกุล..... (มารดา) เป็นเงิน ..... บาท

๒. จ่ายเงินช่วยพิเศษ ตามข้อ ๓๐ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ให้แก่ .....(บุคคลที่รายบุโบ แบบ บท. ๓๐ หรือทายาทแล้วแต่กรณี)..... จำนวน .....บาท (.....)

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ..... เป็นต้นไป (วันถัดจากวันที่ถึงแก่ความตาย)

สั่ง ณ วันที่ .....

ลงชื่อ.....
(.....)
ผู้ว่าราชการจังหวัด.....

คำสั่งจังหวัด.....
ที่...../.....
เรื่อง สั่งจ่ายเงินบำนาญปกติให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ถ่ายโอน)

ด้วย .....(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น).....ขออนุมัติจ่ายเงินบำนาญปกติให้แก่ .....(ชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่น)...ตำแหน่ง.....ระดับ..... สังกัด.....ซึ่งพ้นออกจากราชการ ด้วยเหตุสูงอายุ เมื่อวันที่ ..... เป็นเงินบำนาญปกติเดือนละ ..... บาท (.....) โดยแบ่งจ่ายเงินตามสัดส่วนการรับราชการคือ เงินบำนาญส่วนที่รัฐบาลรับภาระ จำนวน ..... บาท และเงินบำนาญส่วนที่ท้องถิ่นรับภาระให้จ่ายจากเงินกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น จำนวน ..... บาท

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๒ (๓) มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๒ (๒) และมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ.๒๕๓๐ และ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๓ และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๒๖ จึงอนุมัติให้ .....(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)..... จ่ายเงินบำนาญปกติ เดือนละ.....บาท โดยแบ่งจ่ายเงินตามสัดส่วนการรับราชการ คือ เงินบำนาญส่วนที่รัฐบาลรับภาระ จำนวน ..... บาท และเงินบำนาญส่วนที่ท้องถิ่นรับภาระ จำนวน ..... บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น เดือนละ ..... บาท (.....) ให้แก่ .....(ชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่น).....

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ..... เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ .....

ลงชื่อ.....
(.....)
ผู้ว่าราชการจังหวัด.....

คำสั่ง ...(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)...
ที่...../.....
เรื่อง ให้จ่ายเงินบำเหน็จปกติให้แก่ลูกจ้างประจำ

ด้วย .....(ชื่อลูกจ้างประจำ)..... ตำแหน่ง..... สังกัด..... ซึ่งพ้น/ลาออกจากงาน เมื่อวันที่ ..... โดยมีเวลาทำงานสำหรับคำนวณบำเหน็จปกติ .... เดือน .... วัน และมีสิทธิได้รับเงินบำเหน็จปกติ จำนวน ..... บาท (.....)

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๒ (..) และข้อ ๓๔ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงให้ .....(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น).....จ่ายเงินบำเหน็จปกติ ให้แก่ .....(ชื่อลูกจ้างประจำ)..... จำนวน ..... บาท (.....)

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ..... เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ .....

ลงชื่อ.....
(.....)
นายก ..(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)...

คำสั่ง .....(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น).....
ที่...../.....
เรื่อง ให้จ่ายเงินบำเหน็จปกติให้แก่ลูกจ้างประจำ (จ่ายโอน)

ด้วย .....(ชื่อลูกจ้างประจำจ่ายโอน)..... ตำแหน่ง..... สังกัด.....
ซึ่งพ้น/ลาออกจากงาน เมื่อวันที่ .....; โดยมีเวลาทำงานสำหรับคำนวณบำเหน็จปกติ ... เดือน ... วัน และมีสิทธิได้รับเงินบำเหน็จปกติ จำนวน ..... บาท (.....)

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๖ (..) และข้อ ๑๙ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงให้ .....(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น).....จ่ายเงินบำเหน็จปกติ ให้แก่ .....(ชื่อลูกจ้างประจำจ่ายโอน)..... จำนวน ..... บาท (.....) โดยแบ่งจ่ายเงินตามสัดส่วนการทำงาน ดังนี้

๑. เงินบำเหน็จปกติส่วนที่รัฐบาลรับภาระ จำนวน ..... บาท
๒. เงินบำเหน็จปกติส่วนที่ท้องถิ่นรับภาระ จำนวน ..... บาท

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ..... เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ .....

ลงชื่อ .....
(.....)
นายก ...(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)...

คำสั่ง .....(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น).....
ที่...../.....
เรื่อง ให้จ่ายเงินบำเหน็จรายเดือนให้แก่ลูกจ้างประจำ

ด้วย .....(ชื่อลูกจ้างประจำ)..... ตำแหน่ง..... สังกัด.....
ซึ่งพ้น/ลาออกจากงาน เมื่อวันที่ ..... โดยมีเวลาทำงานสำหรับคำนวณบำเหน็จรายเดือน .... เดือน .... วัน
และมีสิทธิได้รับเงินบำเหน็จรายเดือน เดือนละ ..... บาท (.....)

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๖ (..) ข้อ ๙/๑ และข้อ ๑๙ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วย
บำเหน็จลูกจ้างขององค์การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงให้ .....(ชื่อองค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่น).....จ่ายเงินบำเหน็จรายเดือน ให้แก่ .....(ชื่อลูกจ้างประจำ)..... เดือนละ .... บาท
(.....)

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ..... เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ .....

ลงชื่อ.....
(.....)
นายก ..(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)...

คำสั่ง .....(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น).....
ที่ ...../.....
เรื่อง ให้จ่ายเงินบำเหน็จปกติให้แก่ทายาทลูกจ้างประจำ

ด้วย .....(ชื่อลูกจ้างประจำ)..... ตำแหน่ง..... สังกัด..... ได้ถึงแก่กรรมด้วยเหตุ.....(สาเหตุที่ถึงแก่ความตาย) ..... เมื่อวันที่ ..... โดยมีเวลาทำงานสำหรับคำนวณบำเหน็จปกติ .... เดือน .... วัน ซึ่งต้องจ่ายเงินบำเหน็จปกติให้แก่ทายาท ..... (ชื่อลูกจ้างประจำ)..... จำนวน ..... บาท (.....)

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๔ และข้อ ๑๔ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงให้ .(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)..จ่ายเงินบำเหน็จปกติ จำนวน ..... บาท (.....) ให้แก่ทายาท .....(ชื่อลูกจ้างประจำ)..... ดังนี้

๑.๑ ชื่อ-สกุล..... (บุตร) เป็นเงิน ..... บาท
๑.๒ ชื่อ-สกุล..... (คู่สมรส) เป็นเงิน ..... บาท
๑.๓ ชื่อ-สกุล..... (บิดา) เป็นเงิน ..... บาท
๑.๔ ชื่อ-สกุล..... (มารดา) เป็นเงิน ..... บาท
} ตัดลำดับที่ผู้ตาย

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ..... เป็นต้นไป (วันถัดจากวันที่ถึงแก่ความตาย)

สั่ง ณ วันที่ .....

ลงชื่อ.....
(.....)
นายก .. (ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น).

คำสั่ง .....(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น).....
ที่...../.....
เรื่อง ให้จ่ายเงินบำเหน็จลูกจ้างให้แก่ทายาทลูกจ้างประจำ

ด้วย.....(ชื่อลูกจ้างประจำผู้รับบำเหน็จรายเดือน)..... ตำแหน่ง.....
สังกัด..... ได้ถึงแก่กรรมด้วยเหตุ.....(สาเหตุที่ถึงแก่ความตาย)..... เมื่อวันที่ .....
ต้องจ่ายเงินบำเหน็จลูกจ้างให้แก่ทายาท .....(ชื่อลูกจ้างประจำผู้รับบำเหน็จรายเดือน) .... จำนวน ..... บาท
(.....)

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๓/๔ และข้อ ๓๙ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงให้ ...(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)...จ่ายเงินบำเหน็จลูกจ้าง จำนวน ..... บาท (.....)
ให้แก่ทายาท .....(ชื่อลูกจ้างประจำผู้รับบำเหน็จรายเดือน)..... ดังนี้

๑.๑ ชื่อ-สกุล ..... (บุตร) เป็นเงิน ..... บาท
๑.๒ ชื่อ-สกุล ..... (คู่สมรส) เป็นเงิน ..... บาท
๑.๓ ชื่อ-สกุล..... (บิดา) เป็นเงิน ..... บาท
๑.๔ ชื่อ-สกุล..... (มารดา) เป็นเงิน ..... บาท

} แบ่งตามสัดส่วน

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ..... เป็นต้นไป (วันถัดจากวันที่ถึงแก่ความตาย)

สั่ง ณ วันที่ .....

ลงชื่อ.....
(.....)
นายก ,(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)...

ที่ ..(เลขสำนักราชการ)../..

ศาลากลางจังหวัด .....
สถานที่สั่ง .....

วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ...

เรื่อง ขอรับเงิน .... *(ประเภทที่ขอรับ)*

เรียน เลขานุการคณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. คำสั่งจังหวัด ที่ ...../... ..... ลงวันที่ ..... จำนวน ชุด

๒. บัญชีรายชื่อขอรับเงิน ..... *(ประเภทที่ขอรับ)*..... ..... จำนวน ชุด

ด้วย .....*(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)*.....ขออนุมัติจ่ายเงิน...*(ประเภทที่ขอรับ)*.. ให้แก่ .....*(ชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่น)*.....ตำแหน่ง.....ระดับ..... ..... อัตราเงินเดือน.....จึงออกจากราชการด้วยเหตุ..... เมื่อวันที่ .....เป็นเงิน.....(ประเภทที่ขอรับ).. เดือนละ/จำนวน.....บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ..... บาท (..... ....)

จังหวัด ..... พิจารณาแล้ว จึงอนุมัติให้....(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)....จ่ายเงิน..... *(ประเภทที่ขอรับ)*..... ให้แก่ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นรายดังกล่าว รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(..... .....)
ผู้ว่าราชการจังหวัด..... .....

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด
กลุ่มงานการเงินบัญชีและการตรวจสอบ
โทร. ....
โทรสาร .....

สถานที่ตั้ง .....

วัน ... . เดือน ..... พ.ศ. ....

ข้าพเจ้า .....(ชื่อผู้รับรอง)..... ... ตำแหน่ง ..... สังกัด ..... โดยตรวจสอบหลักฐานการเข้ารับราชการจากสมุดประวัติของ ..(ชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่น)...ขอรับรองว่า ....(ชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่น)....ตำแหน่ง ..... เลขที่ตำแหน่ง .....สังกัด ..... มีประวัติการรับราชการ ดังนี้

๑. เริ่มรับราชการครั้งแรก เมื่อวันที่ .....สังกัด..... .....
อำเภอ ..... จังหวัด .....

๒. โอนย้ายมาสังกัดราชการส่วนท้องถิ่น ..... เมื่อวันที่ .....
อำเภอ ..... จังหวัด .....

เพื่อใช้เป็นหลักฐานในการขอรับเงิน ....(ประเภทที่ขอรับ)....ให้แก่ ....(ชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่น)... ดังกล่าวข้างต้น เนื่องจากเวลาล่วงเลยมานานแล้ว จึงไม่สามารถจะหาคำสั่งบรรจุและคำสั่งรับโอนย้ายมายืนยันได้ จึงขอรับรองว่าเป็นความจริงทุกประการ

จึงได้ออกหนังสือฉบับนี้ไว้เป็นสำคัญ

(ลงชื่อ) ..... ผู้รับรอง
ตำแหน่ง ....

คำสั่ง...(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)...
ที่.....
เรื่อง ให้...(ข้าราชการส่วนท้องถิ่น)...ลาออกจากราชการ

ด้วย...(ชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่น)... ตำแหน่ง..... ประเภท..... เลขที่ตำแหน่ง..... อัตราเงินเดือนขั้น..... บาท สังกัด...(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)..... อำเภอ..... จังหวัด..... ขอลาออกจากราชการด้วยเหตุ.....

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และประกาศคณะกรรมการข้าราชการขององค์การบริหารส่วนจังหวัด /คณะกรรมการพนักงานเทศบาล/คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล จังหวัด ..... เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่..... ประกอบกับคณะกรรมการข้าราชการขององค์การบริหารส่วนจังหวัด /คณะกรรมการพนักงานเทศบาล/คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล จังหวัด ..... ในการประชุมครั้งที่ ..... เมื่อวันที่..... มีมติเห็นชอบให้ ... ชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่น)... ตำแหน่ง..... ประเภท..... เลขที่ตำแหน่ง..... อัตราเงินเดือนขั้น..... บาท สังกัด...(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)...อำเภอ..... จังหวัด..... ลาออกจากราชการ ตั้งแต่วันที่ ..... โดยมีสิทธิรับเงินบำเหน็จบำนาญด้วยเหตุใด ..... มาตราใด ..... ตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ .....

สั่ง ณ วันที่.....

ลงชื่อ.....
(.....)
(ตำแหน่ง)

ส่วนที่ 3

ภาคผนวก :
วิธีการคำนวณบำเหน็จบำนาญ

ครู (เทศบาล)

วิธีการคำนวณการตรวจสอบบำเหน็จหรือบำนาญ

ตรวจสอบ ☐ บำเหน็จปกติ ☑ บำนาญปกติ ☐ บำเหน็จตกทอด

อายุ 60 ปี

เลขที่บัตรประชาชน ☐ - ☐☐☐☐ - ☐☐☐☐☐ - ☐☐ - ☐

ชื่อ นางสาว ก. ชื่อสกุล ข. เกิดวันที่ 21 สิงหาคม 2502

ตำแหน่ง ครู ชั้นพิเศษ คศ.2 สังกัดราชการส่วนท้องถิ่น เทศบาลเมืองสุดบท 18

อำเภอ เมืองดาก โรงเรียน เทศบาล 1 กิตติจร จังหวัด ดาก 2520

1 เริ่มเข้ารับราชการเมื่อวันที่ 2 พฤศจิกายน 2524 ตำแหน่ง ครู 2 ชั้นพิเศษ 2

สังกัด เทศบาลตำบลแม่สรอย จังหวัด ตาก

ได้บรรจุรับราชการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น เมื่อวันที่ -

สังกัด อำเภอ จังหวัด

2 พ้น ออกจากราชการด้วยเหตุ ถูกจำคุก เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2562

	ปี	เดือน	วัน
3 เวลาราชการปกติ ตั้งแต่วันที่ 2 พฤศจิกายน 2524 ถึง 30 กันยายน 2562	37	10	29
2562 10 1			
2524 11 2			
37 10 29			
4 เวลาราชการที่ทวีคูณ			
ตั้งแต่วันที่ 7 ตุลาคม 2519 ถึง 5 มกราคม 2520	-	-	-
ตั้งแต่วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2534 ถึง 2 พฤษภาคม 2534	-	2	8
รวมเวลาราชการที่ทวีคูณ	-	2	8
หัก วันที่มิได้ประจำปฏิบัติราชการในวันที่ประกาศใช้กฎอัยการศึก	-	-	-
หัก วัน ๑๙ ที่ ๑๓ ราชการไดยไม่ได้รับเงินเดือน			
คงได้เวลาราชการที่ทวีคูณที่แท้จริง	-	2	8
รวมเวลาราชการสำหรับการคำนวณ	38	1	7
เศษของปีถ้าถึงครึ่งปีให้นับเป็นหนึ่งปีจึงได้เวลาราชการสำหรับคำนวณที่แท้จริง	38	-	-

5 เงินเดือนเดือนสุดท้าย 48,760.00 บาท เงินเพิ่ม - บาท (ถ้ามี) รวมเป็นเงิน 48,760.00 บาท

6 เงิน บำนาญปกติ 48,760.00 x 38 / 50 = 37,057.60 บาท

7 เงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ 25 37,057.60 x 25 / 100 = 9,264.40 บาท

ผู้ที่รับราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2535 เป็นต้นไป ไม่มีสิทธิรับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญร้อยละ 25

8 เงิน บำนาญปกติ + เงินเพิ่ม ซึ่งคำนวณเพิ่มร้อยละเงินที่ถูกต้องจ่ายให้ = 46,322.00 บาท

ครู (เทศบาล)

วิธีการคำนวณการตรวจสอบบำเหน็จหรือบำนาญ

ตรวจสอบ ☐ บำเหน็จปกติ ☑ บำนาญปกติ ☐ บำเหน็จตกทอด

อายุ 60 ปี

เลขที่บัตรประชาชน ☐ ☐☐☐☐ ☐☐☐☐☐ ☐☐ ☐

ชื่อ นาง ก. ชื่อสกุล ข. เกิดวันที่ 17 มีนาคม 2502

ตำแหน่ง ครู อันดับ คศ.2 สังกัดราชการส่วนท้องถิ่น เทศบาลเมืองสาก 18

อำเภอ เมืองสาก โรงเรียน เทศบาล 1 ทิศศิษฐจร จังหวัด สาก 2520

1. เริ่มเข้ารับราชการเมื่อวันที่ 1 มิถุนายน 2536 ตำแหน่ง อาจารย์ 1 ระดับ 3

สังกัด เทศบาลเมืองสาก จังหวัด สาก

โอนมารับราชการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น เมื่อวันที่ -

สังกัด อำเภอ จังหวัด

2. พ้น ออกจากราชการด้วยเหตุ ชรา อายุ เมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2562

		ปี	เดือน	วัน
3. เวลาราชการปกติ นับแต่วันที่ 1 มิถุนายน 2536 - 30 กันยายน 2562		26	4	-
	2562 10 1			
	2536 6 1			
	26 4 -			
4. เวลาราชการที่ทวีคูณ				
ตั้งแต่วันที่ 7 ตุลาคม 2519 ถึง 5 มกราคม 2520		-	-	-
ตั้งแต่วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2534 ถึง 2 พฤษภาคม 2534		-	-	-
รวมเวลาราชการที่ทวีคูณ		-	-	-
หัก วันที่มีได้ประจำปีรับเงินเดือนในระหว่างลาศึกษา		-	-	-
หัก วัน ลา ที่ ขาด ราชการไม่ได้รับเงินเดือน				
คงได้เวลาราชการที่ทวีคูณเพิ่มขึ้นจริง		-	-	-
รวมเวลาราชการสำหรับการคำนวณ		26	4	-
เศษของปีถ้าถึงครึ่งปีให้นับเป็นหนึ่งปี ให้เวลาราชการสำหรับคำนวณที่แท้จริง		26		

5. เงินเดือนเดือนสุดท้าย 41,620.00 บาท เงินเพิ่ม - บาท ถ้ามี รวมเป็นเงิน 41,620.00 บาท

6. เงิน บำนาญปกติ 41,620.00 X 26 / 50 = 21,642.40 บาท

7. เงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ 25 - = - บาท

ผู้ที่รับราชการก่อนวันที่ 1 ตุลาคม 2535 เป็นต้นไป ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญร้อยละ 25

8. เงิน บำนาญปกติ ซึ่งคำนวณตามจำนวนเงินที่ลูกต้องจ่ายให้ = 21,642.40 บาท

ครู (เทศบาล)

วิธีการคำนวณการตรวจสอบบำเหน็จหรือบำนาญ

ตรวจสอบ ☐ บำเหน็จปกติ ☑ บำนาญปกติ ☐ บำเหน็จตกทอด

อายุ 60 ปี

เลขที่บัตรประชาชน [ ] - [ ][ ][ ][ ] - [ ][ ][ ][ ][ ] - [ ][ ] - [ ]

ชื่อ นาง ก. ชื่อสกุล ข. เกิดวันที่ 3 มิถุนายน 2502

ตำแหน่ง ครู อันดับ คศ 3 สังกัดราชการส่วนท้องถิ่น เทศบาลเมืองศิลูณมังสาหาร 18

อำเภอ ศิลูณมังสาหาร โรงเรียน เทศบาล 1 (บ้านไพรีกราง) จังหวัด อุบลราชธานี 2520

1 เริ่มเข้ารับราชการเมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2523 ตำแหน่ง ครู 1 ระดับ 1

สังกัด เทศบาลศิลูณมังสาหาร จังหวัด อุบลราชธานี

โอนมารับราชการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น เมื่อวันที่ -

สังกัด อำเภอ จังหวัด

2 พ้น ออกจากราชการด้วยเหตุ สูงอายุ เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2562

	ปี	เดือน	วัน
3 เวลาราชการปกติ ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2523 - 30 กันยายน 2562	39	3	-
2562 10 1			
2523 7 1			
39 3 -			
4 เวลาราชการทวีคูณ			
ตั้งแต่วันที่ 7 ตุลาคม 2519 ถึง 5 มกราคม 2520	-	-	-
ตั้งแต่วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2534 ถึง 2 พฤษภาคม 2534	-	2	3
ตั้งแต่วันที่ 3 พฤษภาคม 2534 ถึง 12 พฤศจิกายน 2541 ลาศึกษาต่อ	7	6	10
รวมเวลาราชการทวีคูณ 2541 11 13	7	8	13
หัก วันที่มิได้ประจำปฏิบัติราชการในวันที่ประกาศใช้กฎอัยการศึก 2534 5 3	-	-	-
หัก วัน ลา ที่มา ขาด ราชการโดยไม่ได้รับเงินเดือน 7 6 10			
คงได้เวลาราชการทวีคูณที่แท้จริง	7	8	13
รวมเวลาราชการสำหรับการคำนวณ	46	11	18
เศษของปีถ้าถึงครึ่งปีให้นับเป็นหนึ่งปี ถ้าต่ำกว่าครึ่งปีตัดทิ้งได้เวลาราชการสำหรับคำนวณเป็นเกษียณ	47	-	-

5 เงินเดือนเดือนสุดท้าย 53,250.00 บาท เงินเพิ่ม - บาท (ถ้ามี) รวมเป็นเงิน 53,250.00 บาท

6 เงิน บำนาญปกติ $\frac{53,250.00 \times 47}{50}$ = 50,055.00 บาท

7 เงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ 25 $\frac{50,055.00 \times 25}{100}$ (12,513.75 บาท) = 3,195.00 บาท

(ผู้มีบำเหน็จบำนาญปกติตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2552 เป็นต้นไป ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ 25)

8 เงิน บำนาญปกติ + เงินเพิ่ม ซึ่งคำนวณเพิ่มจ่ายตลอดเงินที่ถูกต้องจ่ายไป = 53,250.00 บาท

ครู (เทศบาล)

วิธีการคำนวณการตรวจสอบบำเหน็จหรือบำนาญ

ตรวจสอบ ☐ บำเหน็จปกติ ☑ บำนาญปกติ ☐ บำเหน็จตกทอด

อายุ 60 ปี

เลขที่บัตรประชาชน 3 - 6199 - 00102 - 02 - 8

ชื่อ นาง ก. ชื่อสกุล ข. เกิดวันที่ 13 มกราคม 2502

ตำแหน่ง ครู สังกัด กค.3 สังกัดกรมการส่วนท้องถิ่น เทศบาลเมืองอุทัยธานี 18

อำเภอ เมืองอุทัยธานี โรงเรียน เทศบาลวัดธรรมโคกมัก จังหวัด อุทัยธานี 2520

1 เริ่มเข้ารับราชการเมื่อวันที่ 20 พฤษภาคม 2524 ตำแหน่ง ครู 2 ระดับ 2

สังกัด สำนักงานการประถมศึกษา อำเภอชุมแสง จังหวัด เพชรบูรี

โอนมารับราชการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น เมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2535

สังกัด เทศบาลเมืองอุทัยธานี อำเภอ เมืองอุทัยธานี จังหวัด อุทัยธานี

2 พัน ออกจากราชการด้วยเหตุ สูงอายุ เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2562

				ปี	เดือน	วัน
3 เวลาราชการปกติ ตั้งแต่วันที่ 20 พฤษภาคม 2524 - 30 กันยายน 2562						
สพจ.	20 พฤษภาคม 2524 - 31 มกราคม 2535	2562	10 1	10	8	11
เทศบาล	1 กุมภาพันธ์ 2535 - 30 กันยายน 2562	2826	5 20	27	8	-
		38	4 11	38	4	11
4 เวลาราชการทวีคูณ						
ตั้งแต่วันที่ 7 ตุลาคม 2519 ถึง 5 มกราคม 2520				-	-	-
ตั้งแต่วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2534 ถึง 2 พฤษภาคม 2534				-	2	8
(สพจ.) 2535 2 1	(เทศบาล) 2562 10 1					
2524 5 20	2535 2 1					
10 8 11	27 8 -					
ทวีคูณ	2 8					
	27 10 9					
รวมเวลาราชการทวีคูณ				-	2	8
หัก วันที่ได้ส่งประจำปฏิทินราชการในวันสิ้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา	- 28 ปี			-	-	
หัก วัน ฉา พัก บาด ราชการโดยไม่ได้รับเงินเดือน						
คงได้เวลาราชการทวีคูณสุทธิ				-	2	8
รวมเวลาราชการสำหรับการคำนวณ				38	6	19
เศษของปีถ้าถึงครึ่งปีให้นับเป็นหนึ่งปี ถ้าต่ำกว่าครึ่งปีให้ปัดทิ้ง				39	-	-

5 เงินเดือนเดือนสุดท้าย 63,080.00 บาท เงินเพิ่ม - บาท (ถ้ามี) รวมเป็นเงิน 63,080.00 บาท

6 เงิน บำนาญปกติ 63,080.00 X 39 / 50 = 49,202.40 บาท

7 เงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ 25 49,202.40 X 25 X 28 / 100 X 39 = 8,631.20 บาท

(ผู้ที่รับราชการต่อหลังเดือนกันยายน 2551 เป็นต้นไป ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ 25)

8 เงิน บำนาญปกติ + เงินเพิ่ม ซึ่งคำนวณเป็นรายเดือนที่ถูกต้องจ่ายให้ = 58,033.60 บาท

ตำแหน่งอื่น (อบจ.)

วิธีการคำนวณการตรวจสอบบำเหน็จหรือบำนาญ ขรก.ถ่ายโอนไม่เป็นสมาชิก กบข.

ตรวจสอบ ☐ บำเหน็จปกติ ☑ บำนาญปกติ ☐ บำเหน็จตกทอด

อายุ 60 ปี

เลขที่บัตรประชาชน ☐-☐☐☐☐-☐☐☐☐☐-☐☐-☐

ชื่อ นาย ก. ชื่อสกุล ข. เกิดวันที่ 15 ธันวาคม 2501

ตำแหน่ง เจ้าพนักงานพัฒนาชุมชน ชำนาญงาน สังกัดราชการส่วนท้องถิ่น อบจ.นครปฐม 18

อำเภอ เมืองนครปฐม จังหวัด นครปฐม 2519

1 เงินเข้ารับราชการเมื่อวันที่ 2 พฤศจิกายน 2524 ตำแหน่ง จนท.ธุรการ 1

สังกัด กองบิดผสร้างตนเอง กรมประชาสงเคราะห์ จังหวัด ปราจีนบุรี

ถ่ายโอนมารับราชการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2547

สังกัด อบจ.นครปฐม จังหวัด นครปฐม

2 พ้น ออกจากราชการด้วยเหตุ สูงอายุ เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2562

				ปี	เดือน	วัน
3 เวลาราชการปกติ ตั้งแต่วันที่	2 พฤศจิกายน 2524	-	30 กันยายน 2562	37	10	29
			กรมณ			
	2562 10 1		2530 7 1	1 6 -		
	2524 11 2		2529 3 1	(26-28 ก.พ.) 3		
	37 10 29		1 4 -	1 4 3		
4 เวลาราชการทวีคูณ						
ตั้งแต่วันที่	26 กุมภาพันธ์ 2529	ถึง	30 มิถุนายน 2530	กรมณ	1	4 3
ตั้งแต่วันที่	23 กุมภาพันธ์ 2534	ถึง	2 พฤษภาคม 2534			2 8
รวมเวลาราชการทวีคูณ					1	6 11
หัก รวมเศษของเงินปีสราชการและวันทหารประกาศเกษียณอายุ						
คงเหลือเวลาราชการทวีคูณที่แท้จริง					1	6 11
รวมเวลาราชการสำหรับการคำนวณ					39	5 10

39 + 5/12 + 10/360 = 39 + 0.42 + 0.03 = 39.45 ปี → 39

เวลาราชการก่อนถ่ายโอน

ตั้งแต่วันที่ 2 พฤศจิกายน 2524 ถึง 30 กันยายน 2547

2547	10	1		22	10 29
2524	11	2	หักลบ	1	6 11
22	10	29		24	5 10

24 + 5/12 + 10/360 = 24 + 0.42 + 0.03 = 24.45 ปี

เทศบาล / อบต. / อบต.

1 ตุลาคม 2547 ถึง 30 กันยายน 2562

2562	10	1			
2547	10	1			
15	-	-			

15 + -/12 + -/360 = 15 ปี

5 เงินเดือนเดือนสุดท้าย 38,990.00 บาท

6 บำนาญปกติ ขรก. ที่ถ่ายโอนไม่เป็นสมาชิก กบข. ตามสูตรของ กบข. = 38,990.00 X 39 / 50 = 30,412.20 บาท

ดังนั้น เงิน บำนาญปกติ = 30,412.20 บาท

7 เบิกจ่ายเงินแบ่งตามสัดส่วนการรับราชการ

7.1 เงิน บำนาญปกติ (ส่วนที่รัฐบาลรับภาระ) = 30,412.20 X 24.45 / 39.45 = 18,848.63 บาท

7.2 เงิน บำนาญปกติ (ส่วนที่ต้องเป็นรับภาระ) = 30,412.20 - 18,848.63 = 11,563.57 บาท

☑ ขอรับเงินบำเหน็จดำรงชีพแล้ว 200,000.00 บาท

เงิน บำเหน็จดำรงชีพ (ส่วนที่รัฐบาลรับภาระ) = 200,000.00 X 24.45 / 39.45 = 123,954.37 บาท

เงิน บำเหน็จดำรงชีพ (ส่วนที่ต้องเป็นรับภาระ) = 200,000.00 - 123,954.37 = 76,045.63 บาท

ครู (อบจ.)

วิธีการคำนวณการตรวจสอบบำเหน็จหรือบำนาญ ขรก.ถ่ายโอนเป็นสมาชิก กบข.

ตรวจสอบ ☐ บำเหน็จปกติ ☑ บำนาญปกติ ☐ บำเหน็จตกทอด

อายุ 60 ปี

เลขที่บัตรประชาชน ☐ - ☐☐☐☐ - ☐☐☐☐☐ - ☐☐ - ☐

ชื่อ นาย ง. ชื่อสกุล ค. เกิดวันที่ 24 เมษายน 2502

ตำแหน่ง ครู อันดับ คศ.4 สังกัด อบจ.ชัยภูมิ 18

จังหวัด ชัยภูมิ โรงเรียน เกษตรสมบูรณ์วิทยาคม 2520

1 เริ่มเข้ารับราชการเมื่อวันที่ 18 พฤษภาคม 2523 ตำแหน่ง ครู 2

สังกัด กองการมัธยมศึกษา โรงเรียนเกษตรสมบูรณ์วิทยาคม กรมสามัญศึกษา จังหวัด ชัยภูมิ

ถ่ายโอนมารับราชการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น เมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2551

สังกัด อบจ.ชัยภูมิ จังหวัด ชัยภูมิ

2 พ้น ออกจากราชการด้วยเหตุ สูงอายุ เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2562

	ปี	เดือน	วัน
3 เวลาราชการปกติ ตั้งแต่วันที่ 18 พฤษภาคม 2523 - 30 กันยายน 2562	39	4	14
2562 10 1	39	4	-
2523 6 1 (18 พ.ค. - 31 พ.ค.)			14
39 4 -	39	4	14
4 เวลาราชการทวีคูณ			
ตั้งแต่วันที่ 7 ตุลาคม 2519 ถึง 5 มกราคม 2520			
ตั้งแต่วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2534 ถึง 2 พฤษภาคม 2534		2	8
รวมเวลาราชการทวีคูณ		2	8
หัก วันที่ไม่ได้ประจำปฏิบัติราชการในวันที่ประกาศใช้กฎอัยการศึก			
หัก ใน อา พัก ขาด ราชการโดยไม่ได้รับเงินเดือน			
คงได้เวลาราชการทวีคูณที่แท้จริง		2	8
รวมเวลาราชการสำหรับการคำนวณ	39	6	22
39 + 6/12 + 22/360 = 39 + 0.50 + 0.06 = 39.56 ปี	39.56		

เวลาราชการก่อนถ่ายโอน เทศบาล / อบจ. / อบต.

ตั้งแต่วันที่

5 เงินเดือนเดือนสุดท้าย 65,540.00 บาท เงินเดือนเฉลี่ย 60 เดือนสุดท้าย (กรณีผู้รับบำนาญ) 56,709.83 บาท

6 บำนาญปกติของ ขรก. ที่ถ่ายโอนฯ และเป็นสมาชิก กบข. ตามสูตรของ กบข. 56,709.83 x 39.56 / 50 = 44,868.82 บาท

แต่ไม่เกินร้อยละ 70 ของอัตรา เงินเดือนเฉลี่ยหกสิบเดือนสุดท้าย เป็นเงิน 56,709.83 x 70 / 100 = 39,696.88 บาท

ดังนั้น เงินบำนาญปกติ = 39,696.88 บาท

7 เบิกจ่ายเงินแบ่งตามสัดส่วนการรับราชการ

7.1 เงิน บำนาญปกติ ส่วนที่รัฐบาลรับภาระ = 39,696.88 บาท

7.2 เงิน บำนาญปกติ ส่วนที่ท้องถิ่นรับภาระ = - บาท

ตำแหน่งที่ยื่น (สนง.)

วิธีการคำนวณการตรวจสอบบำเหน็จบำนาญ ขรก.ด้วยโปรแกรมคำนวณ กบข.

ตรวจสอบ ☐ บำเหน็จปกติ ☑ บำนาญปกติ ☐ บำเหน็จตกทอด อายุ 60 ปี

เลขที่บัตรประชาชน 3 5 0 0 8 - 0 2 9 2 1 - 6 9 - 1

ชื่อ นายสมุทร ชื่อสกุล แสงเพียร เกิดวันที่ 22 พฤศจิกายน 2501

ตำแหน่ง นักบริหารงานช่าง ระดับ กลาง สังกัด กรมทางหลวงชนบท 18

จังหวัด แม่ฮ่องสอน ตั้งแต่วันที่ ตุลาคม 2519

1 เริ่มรับราชการครั้งแรกวันที่ 8 มีนาคม 2534 ตำแหน่ง ช่างโยธา 3

สังกัด สำนักก่อสร้างทางพิเศษและสะพานกรุงเทพ จังหวัด ปราจีนบุรี

ย้ายไปรับราชการครั้งสุดท้ายก่อนออกจากราชการ เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2545

สังกัด เทศบาลตำบลบางคล้า ตำบล บางคล้า จังหวัด ฉะเชิงเทรา

2 พ้น จากราชการครั้งสุดท้ายเพื่อ ลาออก เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2562

3 ราชการตามกฎหมาย ตั้งแต่วันที่ 8 มีนาคม 2534 ถึง 30 กันยายน 2562

							ปี	เดือน	วัน
2562	10	1			28	6	-	28	6	28
2534	4	1	ตั้งแต่	18-31 มีนา	-	-	28			
28	6	-			28	6	28			

4 เวลาราชการที่ขอสูง

ตั้งแต่วันที่	7	ตุลาคม	2519	ถึง	5	มกราคม	2520	-	-	-
ตั้งแต่วันที่	8	มีนาคม	2534	ถึง	7	พฤษภาคม	2534	-	3	25
รวมเวลาราชการที่ขอสูง							2534 5 3	-	3	25
หัก วันที่มิได้ประจำปฏิบัติราชการในวันหยุดราชการและวันลาพักผ่อน							2534 5 8	-	-	-
หัก ขาด ลา ทำงานโดยไม่ได้รับเงินเดือน							- 1 25	-	-	
คงได้เวลาราชการที่ขอสูงเป็นเวลา								-	1	25
รวมเวลาราชการที่ใช้คำนวณ								28	8	59

22 + 9 + 19 = 28 + 0.67 + 0.05 = 28.72 ปี (12, 360) | 28.72 | - | -

รวมเวลาราชการที่ขอสูงเป็นเวลาทำงานโดน

ตั้งแต่วันที่ 8 มีนาคม 2534 ถึง 30 กันยายน 2545

	2545	12	1	11	6	24	
เพิ่ม	2534	4	1		1	25	เท่าที่ขอสูง
	11	6		11	10	89	
ตัด	-	-	28				
	11	8	28				

11 + 10 + 89 = 11 + 0.92 + 0.05 = 11.98 ปี

เทศบาล / อบต. / อบจ.

ตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม 2545 ถึง 30 กันยายน 2562

2562	10	1	
2545	12	1	
16	10	-	

16 + 10 + - = 16 + 0.833 + - = 16.83 (12, 360)

5 เงินเดือนเดือนสุดท้าย 31,950.00 บาท เงินเดือนเฉลี่ย 60 เดือนสุดท้าย (กรณีผู้รับบำนาญ) 37,519.83 บาท

6 บำนาญปกติ ขรก. ที่จ่ายโดนเป็นสมาชิก กบข. ตามสูตรของ กบข. = 37,519.83 X 28.72 / 50 = 21,551.39 บาท

เหตุไม่เป็นร้อยละ 70 ของเงินรา เงินเดือนเดือนสุดท้าย เป็นเงิน = 37,519.83 X 70 / 100 = 26,263.88 บาท

สรุปยื่น ขอ บำนาญปกติ = 21,551.39 บาท

7 เบิกจ่ายเป็นบำนาญตามสิทธิส่วนการรับราชการ

7.1 เป็น บำนาญปกติ (ส่วนที่รัฐบาลรับภาระ) = 21,551.39 X 41.98 / 287 = 8,914.71 บาท

7.2 เป็น บำนาญปกติ (ส่วนที่ต้องจ่ายเงินเพิ่ม) = 21,551.39 - 8,914.71 = 12,636.68 บาท

☑ ขอรับเงินบำเหน็จดำรงชีพด้วย 200,000.00 บาท

200,000.00 X 41.98 / 28.72 = 82,729.81 บาท

200,000.00 - 82,729.81 = 117,270.19 บาท

สำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง (กค.)

วิธีการคำนวณการตรวจสอบบำเหน็จหรือบำนาญ

ตรวจสอบ ☐ บำเหน็จปกติ ☑ บำนาญปกติ ☐ บำเหน็จดอกทอด

อายุ 48 ปี

เลขที่บัตรประชาชน [ ] - [ ] - [ ] - [ ]

ชื่อ พ.ต.อ. ก. ชื่อสกุล ข. ปีเกิดวันที่ 22 มิถุนายน 2514

ตำแหน่ง จพง.การเงินและบัญชี ระดับ ชำนาญงาน สังกัด ตชด.ภาค ๑ 18

อำเภอ ชัยบุรี จังหวัด ชัยภูมิ 2532

1. 1.1 ซึ่งกระทรวงการคลังประจำกรม เมื่อวันที่ 26 สิงหาคม 2553 ปลดเป็นลูกจ้างประจำ (บำนาญพิเศษ) ตามมาตรา 35 วรรคสาม แห่ง พ.ร.บ. บำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. 2494

1.2 บัณฑิตจบจาก เมื่อวันที่ 28 เมษายน 2534 ตำแหน่ง นักเรียนจ่าชั้นประทวนเจ้าพนักงานการเงิน

สังกัด กรมตำรวจ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน จังหวัด กรุงเทพมหานคร

1.3 บรรจุเข้ารับราชการ เมื่อวันที่ 9 เมษายน 2536 ตำแหน่ง จ่าสิบตำรวจ

สังกัด กองบัญชาการ จังหวัด กรุงเทพมหานคร

โอนมารับราชการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น เมื่อวันที่ 2 ตุลาคม 2553

สังกัด องค์การบริหารส่วนตำบลเขาหิน จังหวัด ชัยภูมิ

2. ลา ออกจากราชการด้วยเหตุ รับราชการนาน เมื่อวันที่ 7 ตุลาคม 2562

				ปี	เดือน	วัน
3. เวลาราชการปกติ ตั้งแต่วันที่ 9 เมษายน 2536 – 6 ตุลาคม 2562				26	5	28
	2562	10	7			
	2536	4	9			
	26	5	28			
4. เวลาราชการทวีคูณ						
ก. ตั้งแต่วันที่ 16 กันยายน 2545 ถึง 30 กันยายน 2545				1	-	15
ข. ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2546 ถึง 30 กันยายน 2546 (การสอบสวนโทษ)				1	-	-
ค. ตั้งแต่วันที่ 19 กันยายน 2548 ถึง 26 มกราคม 2555 ๑					4	8
ค.1 2545	10 1	10 5	4.3 2550 1 27			
2544	9 16	10 1	2549 9 19			
1	- 15	- 4	- 4 8			
รวมเวลาราชการทวีคูณ				2	4	23
หัก วันที่ได้ประจำปฏิบัติราชการในวันที่ปลดเกษียณ						
หัก วัน ลา ไม่ว่า ขาด ราชการโดยไม่ได้รับเงินเดือน						
คงได้เวลาราชการทวีคูณสุทธิ				2	4	23
รวมเวลาราชการสำหรับการคำนวณ				28	10	4
เศษของปีนับเดือนครั้งปีให้นับเป็นหนึ่งปีถ้าเวลาราชการต่ำกว่าครึ่งปีให้ทิ้งเสียเศษนั้น				29		

5. เงินเดือนเดือนสุดท้าย 33,310.00 บาท เงินเพิ่ม - บาท (ถ้ามี) รวมเป็นเงิน 33,310.00 บาท

6. เงิน บำนาญปกติ 33,310.00 × 29 / 50 = 19,319.80 บาท

7. เงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ 25 = - บาท

(ผู้ที่ประกาศสงครามฯ ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2535 เป็นต้นไป ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มตามร้อยละที่กำหนดในข้อ 25)

8. เงิน บำนาญปกติ ซึ่งคำนวณเงินรายเดือนที่ถูกต้องจ่ายให้ = 19,319.80 บาท

ครู (อบจ.)

วิธีการคำนวณการตรวจสอบบำเหน็จหรือบำนาญ ขรก.ถ่ายโอนเป็นสมาชิก กบข.

ตรวจสอบ ☐ บำเหน็จปกติ ☑ บำนาญปกติ ☐ บำเหน็จตกทอด

อายุ 60 ปี

เลขที่บัตรประชาชน ☐ - ☐☐☐☐ - ☐☐☐☐☐ - ☐☐ - ☐

ชื่อ นางสาว ก. ชื่อสกุล ข. เกิดวันที่ 9 ตุลาคม 2501

ตำแหน่ง ครู อันดับ คศ.3 สังกัด อบจ.ชัยภูมิ 18

จังหวัด ชัยภูมิ โรงเรียน โนนศรีวิทยา 2519

1 เริ่มเข้ารับราชการเมื่อวันที่ 14 พฤษภาคม 2522 ตำแหน่ง ครู 2

สังกัด โรงเรียนโนนศรีวิทยา กองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา จังหวัด ชัยภูมิ

ขาดราชการ โดยไม่ได้รับเงินเดือน ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2526 ถึง 27 พฤษภาคม 2527

กลับเข้ารับราชการ เมื่อวันที่ 28 พฤษภาคม 2528

สังกัด อบจ.ชัยภูมิ จังหวัด ชัยภูมิ

ถ่ายโอนมารับราชการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น เมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2551

สังกัด อบจ.ชัยภูมิ จังหวัด ชัยภูมิ

2 พ้น ออกจากราชการด้วยเหตุ ถูงอายุ เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2562

									ปี	เดือน	วัน
3 เวลาราชการปกติ ตั้งแต่วันที่ 14 พฤษภาคม 2522					-	30	กันยายน	2562	40	4	18
2562	10	1				40	4	-	2	4	27
2522	6	1		(14 พ.ค. - 31 พ.ค.)				18			
40	4	-				40	4	18	37	11	21
หัก เวลาศึกษาต่อที่ไม่ได้รับเงินเดือน (1 ม.ค. 26 - 27 พ.ค. 28)								2528 5 28			
4 เวลาราชการพิเศษ								2528 1 1			
ตั้งแต่วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2534 ถึง 2 พฤษภาคม 2534								2 4 27		2	8
รวมเวลาราชการพิเศษ										2	8
หัก วันที่มิได้ประจำปฏิบัติราชการในวันที่ประกาศใช้กฎอัยการศึก											
หัก วัน อา หัก ขาด ราชการโดยไม่ได้รับเงินเดือน											
คงได้เวลาราชการพิเศษที่แท้จริง										2	8
รวมเวลาราชการสำหรับการคำนวณ									38	1	29
38 + 1/12 + 29/360 = 38 + 0.08 + 0.08 = 38.16 ปี									38.16		

เวลาราชการก่อนถ่ายโอน เทศบาล / อบจ. / อบต.

ตั้งแต่วันที่

5 เงินเดือนเดือนสุดท้าย 65,340.00 บาท เงินเดือนเฉลี่ย 60 เดือนสุดท้าย (กรณีผู้รับบำนาญ) 56,513.50 บาท

6 บำนาญปกติของ ขรก. ที่ถ่ายโอนฯ และเป็นสมาชิก กบข. ตามสูตรของ กบข. 56,513.50 x 38.16 / 50 = 43,131.10 บาท

แต่ไม่เกินร้อยละ 70 ของอัตรา เงินเดือนเฉลี่ยหกสิบเดือนสุดท้าย เป็นเงิน 56,513.50 x 70 / 100 = 39,559.45 บาท

ดังนั้น เงินบำนาญปกติ = 39,559.45 บาท

7 เบิกจ่ายเงินแบ่งตามสัดส่วนการรับราชการ

7.1 เงิน บำนาญปกติ ส่วนที่รัฐบาลรับภาระ = 39,559.45 บาท

7.2 เงิน บำนาญปกติ ส่วนที่ท้องถิ่นรับภาระ = - บาท

ตำแหน่งอื่น (ขยย.)

วิธีการคำนวณการตรวจสอบบำเหน็จหรือบำนาญ

ตรวจสอบ ☐ บำเหน็จปกติ ☑ บำนาญปกติ ☐ บำเหน็จตกทอด

อายุ 60 ปี

เลขที่บัตรประชาชน ☐ - ☐☐☐☐ - ☐☐☐☐☐ - ☐☐ - ☐

ชื่อ นาย ก. ชื่อสกุล ข. เกิดวันที่ 19 กันยายน 2502

ตำแหน่ง นายช่างโยธา ระดับ ชำนาญ สังกัดกรมการปกครองส่วนท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนจังหวัดตรัง 18

อำเภอ เมืองตรัง จังหวัด ตรัง 2520

1 ขึ้นทะเบียนกองประกันสังคม เมื่อวันที่ 1 สิงหาคม 2525 สำนักงาน กองวิจัย

สังกัด กรมการปกครองท้องถิ่น จังหวัด กทม. และปลดเป็นกองทุน เมื่อวันที่ 1 สิงหาคม 2527

บรรจุเข้าเป็นข้าราชการ เมื่อวันที่ 6 สิงหาคม 2529 ตำแหน่ง นายช่างโยธา 7 ระดับ 7

สังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดตรัง จังหวัด ตรัง

โอนมารับราชการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น เมื่อวันที่ -

สังกัด อำเภอ จังหวัด

2 หัก ออกจากราชการด้วยเหตุ ทุพลภาพ เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2562

						ปี	เดือน	วัน
3 เวลาทุพลภาพ	ตั้งแต่วันที่	1	สิงหาคม	2525	- 30	กรกฎาคม	2527	2	-	-
เวลาราชการปกติ	ตั้งแต่วันที่	6	สิงหาคม	2529	- 30	กันยายน	2562	33	1	25
(ทุพลภาพ)	2527	8	1	(ขยย.)	2562	10	1	35	1	25
	2525	8	1		2529	8	6			
	2	-	-		33	1	25			
4 หวนราชการทวีคูณ										
ตั้งแต่วันที่	23 กุมภาพันธ์ 2534	ถึง	2	พฤษภาคม	2534			-	2	8
						33	1	25		
					หวีคูณ		2	8		
						33	4	3		
รวมเวลาราชการทวีคูณ								-	2	8
หัก วันที่มิได้ประจำปฏิบัติราชการในวันที่ประกาศใช้กฎอัยการศึก						= 33 ปี				
หัก วัน ตาม ขาด ราชการโดยไม่ได้รับเงินเดือน										
เวลาที่ได้รับราชการเพื่อคูณที่แท้จริง								-	2	8
รวมเวลาราชการสำหรับการคำนวณ								35	4	3
เศษของปีถ้าสิงครึ่งปีให้ปัดเป็นหนึ่งปีถ้าเศษไม่ถึงครึ่งปีให้ตัดทิ้ง								35	-	-

5 เงินเดือนเดือนสุดท้าย 47,240 บาท เงินเพิ่ม - บาท (ถ้ามี) รวมเป็นเงิน 47,240.00 บาท

6 เงิน บำนาญปกติ 47,240 X 35 / 50 = 33,068.00 บาท

7 เงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ 25 33,068.00 X 25 X 33 / 100 X 35 7,794.60 บาท

ผู้ที่ทุพลภาพก่อนวันที่ 1 ตุลาคม 2535 เป็นต้นไป ไม่มีสิทธิรับเงินเพิ่มตามกฎหมายว่าด้วยบำนาญข้าราชการ

8 เงิน บำนาญปกติ + เงินเพิ่ม ซึ่งคำนวณเพิ่มว่าจะได้เงินที่ถูกต้องจ่ายให้ 40,862.60 บาท

ตำแหน่งอื่น (ต่อหน้า)

วิธีการคำนวณการตรวจสอบบำเหน็จหรือบำนาญ

ตรวจสอบ ☐ บำเหน็จปกติ ☑ บำนาญปกติ ☐ บำเหน็จตกทอด

อายุ 60 ปี

เลขที่บัตรประชาชน ☐ - ☐☐☐☐ - ☐☐☐☐☐ - ☐☐ - ☐

ชื่อ นาย ก. ชื่อสกุล ข. เกิดวันที่ 12 กรกฎาคม 2502

ตำแหน่ง นักบริหารงานท้องถิ่น ระดับ ต้น สังกัดกรมการส่วนท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนตำบลคูคนาง่าง 18

อำเภอ เมืองคูคน จังหวัด ขุนสรรเพชญ์ 2520

1 ขึ้นทะเบียนลูกจ้างประจำการ เมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม 2523 ตำแหน่ง ลูกแถว

สังกัด ร. 6 พัน 1 กรมการการรบที่ 6 จังหวัด ขุนสรรเพชญ์ แสดงปลดเป็นทหารกองหนุน เมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม 2525

บรรจุเข้ารับราชการ เมื่อวันที่ 30 เมษายน 2526 ตำแหน่ง นักวิชาการคลัง

สังกัด กองคลัง จังหวัด กรุงเทพมหานคร

โอนมารับราชการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น เมื่อวันที่ 1 สิงหาคม 2540

สังกัด องค์การบริหารส่วนตำบลคูคนาง่า อำเภอ เมืองบุรีรัมย์ จังหวัด บุรีรัมย์

2 พ้น ออกจากราชการด้วยเหตุ อุธรณ์ เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2562

		ปี	เดือน	วัน
3 เวลาทวีคูณ ตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม 2523 - 30 เมษายน 2525		2	-	-
เวลาราชการปกติ ตั้งแต่วันที่ 30 เมษายน 2526 - 30 กันยายน 2562		36	5	1
2525 5 1 - 2562 10 1		38	5	1
2523 5 1 ถึงวันที่ 2526 4 30 เวลาราชการ				
2 - -	36 5 1			
4 เวลาราชการที่ขอรับบำนาญ				
ตั้งแต่วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2534 ถึง 2 พฤษภาคม 2534		-	2	8
รวมเวลาราชการที่ขอรับบำนาญ		-	2	8
หัก วันที่มิได้ปฏิบัติราชการในปีที่ประกาศใช้กฎข้อกำหนด				
หัก วัน ลา หัก ขาด ราชการโดยไม่ได้รับเงินเดือน		-	-	-
คงได้เวลาราชการที่ขอรับบำนาญที่แท้จริง		-	2	8
รวมเวลาราชการสำหรับการคำนวณ		38	7	9
เศษของปีถือถึงครึ่งปีให้นับเป็นหนึ่งปีทุกครั้งที่มีเวลาราชการสำหรับคำนวณที่แท้จริง		39	-	-

5 เงินเดือนเดือนสุดท้าย 39,630.00 บาท เงินเพิ่ม - บาท (ถ้ามี) รวมเป็นเงิน 39,630.00 บาท

6 เงิน บำนาญปกติ 39,630.00 X 39 / 50 = 30,911.40 บาท

7 เงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ 25 - = - บาท

ผู้มีสิทธิรับราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2552 เป็นต้นไป ไม่มีสิทธิรับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญร้อยละ 25

8 เงิน บำนาญปกติ ซึ่งคำนวณเป็นเงินที่ถูกต้องจำนวนนี้ = 30,911.40 บาท

ท้าแหน่งยื่น (อบต.)

วิธีการคำนวณการตรวจสอบบำเหน็จหรือบำนาญ

ตรวจสอบ [/] บำเหน็จปกติ [ ] บำนาญปกติ [ ] บำเหน็จตกทอด

อายุ 41 ปี

เลขที่บัตรประชาชน 3 - 3 4 1 4 - 0 0 0 2 7 - 6 4 - 2

ชื่อ นาย ก. ชื่อสกุล ข. เกิดวันที่ 26 มกราคม 2521

ตำแหน่ง เจ้าพนักงานป้องกันฯ ระดับ ปฏิบัติงาน สังกัดส่วนการส่วนท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนตำบลหนองไข่นก 18

อำเภอ ร่วมตามใจ จังหวัด อุบลราชธานี 2539

1 เริ่มเข้ารับราชการเมื่อวันที่ 1 เมษายน 2548 ตำแหน่ง ช่างโยธา ระดับ 1

สังกัด องค์การบริหารส่วนตำบลหนองไข่นก จังหวัด อุบลราชธานี

โอนมารับราชการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น เมื่อวันที่ .

สังกัด อำเภอ จังหวัด

2 ตา ออกจากราชการด้วยเหตุ ไปปฏิบัติราชการอื่น เมื่อวันที่ 1 พฤศจิกายน 2562

				ปี	เดือน	วัน
3 เวลาราชการปกติ ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2548 ถึง 31 ตุลาคม 2562				14	7	-
	2562	11	1			
	2548	8	1			
	14	7	-			
4 เวลาราชการทวีคูณ						
ตั้งแต่วันที่ 7 ตุลาคม 2519 ถึง 5 มกราคม 2520				-	-	-
ตั้งแต่วันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2534 ถึง 8 พฤษภาคม 2534				-	-	-
ตั้งแต่วันที่						
รวมเวลาราชการทวีคูณ				-	-	-
หัก วันที่มิได้ปฏิบัติราชการในวันที่ประกาศใช้กฎอัยการศึก				-	-	-
หัก ใน ๓ ก. ข. ค. ง. จ. ฉ. ราชการที่เคยได้รับเงินเดือน				-	-	-
คงได้เวลาราชการทวีคูณที่แท้จริง				-	-	-
รวมเวลาราชการสำหรับการคำนวณ				14	7	-
เศษของปีถ้าถึงครึ่งปีให้นับเป็นหนึ่งปี ตัดได้เวลาราชการสำหรับคำนวณที่แท้จริง				15	-	-

5 เงินเดือนเดือนสุดท้าย 16,340.00 บาท เงินเดือน (พ.ส.ร.) - บาท (ถ้ามี) รวมเป็นเงิน 16,340.00 บาท

6 เงิน บำเหน็จปกติ 16,340.00 X 15 = 245,100.00 บาท

7 เงิน บำนาญปกติ ซึ่งคำนวณเห็นว่าของเงินที่ถูกต้องจ่ายให้ = 245,100.00 บาท

ตำแหน่งอื่น (ธนค.)

วิธีการคำนวณการตรวจสอบบำเหน็จหรือบำนาญ

ตรวจสอบ [ ] บำเหน็จปกติ [ ] บำนาญปกติ [/] บำเหน็จตกทอด

อายุ 55 ปี

เลขที่บัตรประจำตัวประชาชน 3 - 3 4 9 9 - 0 0 E 1 7 - 7 2 - 9

ชื่อ นาย ก. ชื่อสกุล ข. เกิดวันที่ 13 กรกฎาคม 2507

ตำแหน่ง นักบริหารงานท้องถิ่น ระดับ ระดาง สังกัดราชการส่วนท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนตำบลจิ๋วแต๋ว 16

อำเภอ เมือง. จังหวัด อุบลราชธานี 2525

1. เริ่มรับราชการเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2535 ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 3

สังกัด กรมประชาสงเคราะห์ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัด กรุงเทพมหานคร

โอนมารับราชการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น เมื่อวันที่ 16 กันยายน 2539

สังกัด องค์การบริหารส่วนตำบลจิ๋วแต๋ว จังหวัด อุบลราชธานี

2 ไม่ มีออกจากราชการด้วยเหตุ ปีงบประมาณ (โปรดพิมพ์,ขีดฆ่าในกรอบที่เลือก) เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม 2562

							ปี	เดือน	วัน
3 เวลาราชการปกติ ตั้งแต่วันที่	1	ตุลาคม	2535	ถึง	7	สิงหาคม	2562	26	10	7
			2562		8	8				
			2535		10	1				
			26		10	7				
4 เวลาราชการทวีคูณ										
ตั้งแต่วันที่	7	ตุลาคม	2519	ถึง	5	มกราคม	2520		-	-
ตั้งแต่วันที่	23	กุมภาพันธ์	2534	ถึง	7	พฤษภาคม	2534			-
ตั้งแต่วันที่				ถึง						
รวมเวลาราชการทวีคูณ								-	-	-
หัก วันที่มิได้ประจำปฏิบัติราชการในวันที่ประกาศให้ถือเป็นวันหยุดราชการ										
หัก วัน ลา ที่ ขาด ราชการโดยไม่ได้รับเงินเดือน								-	-	-
คงได้เวลาราชการที่แท้จริง								-	-	-
รวมเวลาราชการสำหรับการคำนวณ								26	10	7
เศษของปีข้าพเจ้าขอให้ปัดเป็นหนึ่งปีให้ได้เวลาราชการสำหรับคำนวณเป็นเต็มปี								27	-	-

5 เงินเดือนเดือนสุดท้าย 43,300.00 บาท เงินเพิ่ม บาท (ถ้ามี) รวมเป็นเงิน 43,300.00 บาท

6 เงิน บำเหน็จตกทอด 43,300.00 x 27 1,169,100.00 บาท

7 เงิน บำเหน็จตกทอด ซึ่งคำนวณเงินราชการที่ถูกต้องจ่ายให้ 1,169,100.00 บาท

ส่วนที่ 3

ภาคผนวก :
ประกาศกฎอัยการศึก

ประกาศ
ใช้กฎอัยการศึก

ในพระปรมาภิไธย
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
ธานีนิวัติ กรมหมื่นพิทยลาภพฤฒิยากร
ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

ไพร่ที่ทรงพระราชดำริว่า เนื่องจากมีเหตุจำเป็น เพื่อรักษาความเรียบร้อยปราศจากภัย ซึ่งจะมีมาจากภายนอกและภายในราชอาณาจักร

พระมหากษัตริย์ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๕๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กับมาตรา ๒ แห่งกฎอัยการศึก พุทธศักราช ๒๔๕๗ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมกฎอัยการศึก พุทธศักราช ๒๔๕๗ พุทธศักราช ๒๔๘๘ ซึ่งได้ยินยอมโดยพระราชบัญญัติให้ยินยอมให้พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมกฎอัยการศึก พุทธศักราช ๒๔๕๗ พุทธศักราช ๒๔๘๘ ซึ่งมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ประกาศใช้กฎอัยการศึก ทุกมาตราในจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี ตั้งแต่วันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๕๔ เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๕๔ เป็นปีที่ ๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
นายกรัฐมนตรี

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๖๘ ตอนที่ ๕๑ (ฉบับพิเศษ) หน้า ๓ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๔๕๔

ประกาศ

เลิกใช้กฎอัยการศึก

ในพระปรมาภิไธย

พระบาทสมเด็จพระปรเมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

ธรนีนิวัติ กรมหมื่นพิทยลาภพฤฒิยากร

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

ด้วยทรงพระราชดำริว่า ตามที่ได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ประกาศใช้กฎอัยการศึกทุกมาตราในจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี ตั้งแต่วันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๕๔ เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา เป็นต้นมานั้น บัดนี้ หมดเหตุอันจำเป็นตามประกาศพระบรมราชโองการนั้นแล้ว สมควรเลิกใช้กฎอัยการศึกได้

พระมหากษัตริย์ ทรงใช้อำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่ง พระราชบัญญัติกฎอัยการศึก ทุทธศักราช ๒๔๕๗ จึงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศยกเลิกประกาศใช้กฎอัยการศึกในจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรีดังกล่าวข้างต้นนั้นเสีย ตั้งแต่วันที่ ๖ กันยายน พ.ศ. ๒๔๕๔ เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๖ กันยายน พ.ศ. ๒๔๕๔ เป็นปีที่ ๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๖๘ ตอนที่ ๕๖ (ฉบับพิเศษ) หน้า ๑ วันที่ ๖ กันยายน ๒๔๕๔

ประกาศพระบรมราชโองการ
ให้ใช้กฎอัยการศึกทั่วราชอาณาจักร

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ด้วยมีเหตุอันจำเป็นเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยปลอดภัยแห่งราชอาณาจักร อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๔๗๕ แก้ไขเพิ่มเติมพุทธศักราช ๒๔๙๕ และมาตรา ๒ แห่งกฎอัยการศึก พ.ศ. ๒๔๗๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมกฎอัยการศึก พ.ศ. ๒๔๕๗ พ.ศ. ๒๔๙๕ จึงให้ใช้กฎอัยการศึกทุกมาตราทั่วราชอาณาจักร ตั้งแต่วันที่ ๑๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๐ เวลา ๒๓.๐๐ นาฬิกา เป็นต้นไป ตามข้อเสนอของผู้รักษาพระนครฝ่ายทหาร

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๐๐

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
จอมพล ส. ฉนะวิชัย
ผู้รักษาพระนครฝ่ายทหาร

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๗๔ ตอนที่ ๗๖ (ฉบับพิเศษ) หน้า ๒ ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๐๐

ประกาศ
เลิกใช้กฎอัยการศึกในเขตพื้นที่บางจังหวัด

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่ทรงพระราชดำริว่าตามที่ได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ประกาศใช้กฎอัยการศึกทุกมาตราทั่วราชอาณาจักร ตั้งแต่วันที่ ๑๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๐ เวลา ๒๑.๐๐ นาฬิกา เป็นต้นมา นั้น บัดนี้ เหตุการณ์ต่างๆ ในบางจังหวัดหมดความจำเป็นตามประกาศพระบรมราชโองการนั้นแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งกฎอัยการศึก พ.ศ. ๒๔๕๗ จึงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศยกเลิกใช้กฎอัยการศึกดังกล่าวข้างต้นนั้นบางจังหวัด คงประกาศใช้กฎอัยการศึกต่อไปเฉพาะจังหวัดพระนคร จังหวัดธนบุรี จังหวัดนครปฐม จังหวัดนนทบุรี จังหวัดปทุมธานี จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสาคร จังหวัดสุพรรณบุรี จังหวัดราชบุรี จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดชลบุรี จังหวัดระยอง จังหวัดจันทบุรี จังหวัดตราด จังหวัดนครนายก จังหวัดปราจีนบุรี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดสระบุรี จังหวัดลพบุรี จังหวัดสิงห์บุรี จังหวัดอ่างทอง และจังหวัดชัยนาท ส่วนจังหวัดนอกจากที่กล่าวนี้เป็นอันเลิกใช้กฎอัยการศึก ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๐ เวลา ๒๑.๐๐ นาฬิกา เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๐

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พจน์ สารสิน
นายกรัฐมนตรี

ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๗๔ ตอนที่ ๔๔ (ฉบับพิเศษ) หน้า ๑ ลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๐๐

ประกาศ
เลิกใช้กฎอัยการศึก

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่ทรงพระราชดำริว่า ตามที่ได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ประกาศใช้กฎอัยการศึกทุกมณฑลทั่วพระราชอาณาจักร ตั้งแต่วันที่ ๑๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๐ เวลา ๒๓.๐๐ นาฬิกา และต่อมาเมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๐ ได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้เลิกใช้กฎอัยการศึกในบางพื้นที่บางจังหวัด คงประกาศใช้กฎอัยการศึกอยู่บางจังหวัด นั้น บัดนี้ เหตุการณ์ในจังหวัดต่างๆ ที่คงประกาศใช้กฎอัยการศึกอยู่หมดความจำเป็นตามประกาศพระบรมราชโองการนั้นแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งกฎอัยการศึก พ.ศ. ๒๔๕๗ จึงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศเลิกใช้กฎอัยการศึกในจังหวัดที่ยังมิได้ยกเลิกทุกจังหวัด ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๑ เวลา ๐๖.๐๐ นาฬิกา เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๑

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลโท ถ. กิตติขจร
นายกรัฐมนตรี

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๗๕ ตอนที่ ๔ (ฉบับพิเศษ) หน้า ๖ ลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๐๑

ประกาศใช้กฎอัยการศึก

เพื่อรักษาสถานการณ์และความสงบเรียบร้อยของประชาชนทั่วประเทศ คณะปฏิวัติจึงประกาศใช้กฎอัยการศึกทั่วราชอาณาจักร ตั้งแต่ วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๐๘ เวลา ๒๑.๐๐ นาฬิกาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๐๘
จอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์
หัวหน้าคณะปฏิวัติ

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๘๒ ตอนที่ ๘๘ (ฉบับพิเศษ) หน้า ๑๙ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๐๘

พระราชบัญญัติ

ระงับการนับเวลาราชการทวีคูณในระหว่างเวลาประกาศใช้กฎอัยการศึกของคณะปฏิวัติ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๐๙

พ.ศ. ๒๕๐๙

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๙

เป็นปีที่ ๒๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้ระงับการนับเวลาราชการทวีคูณในระหว่างเวลาประกาศใช้กฎอัยการศึกของคณะปฏิวัติ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๐๙

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติระงับการนับเวลาราชการทวีคูณในระหว่างเวลาประกาศใช้กฎอัยการศึกของคณะปฏิวัติ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๐๙ พ.ศ. ๒๕๐๙"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้ คำว่า "ข้าราชการ" ให้หมายความถึงข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ และข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๔ เวลาราชการของข้าราชการภายหลังวันที่ประกาศพระราชบัญญัตินี้ในราชกิจจานุเบกษา และเป็นเวลาในระหว่างที่ประกาศให้ใช้กฎอัยการศึกของคณะปฏิวัติ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๐๙ ยังคงใช้บังคับอยู่ มิให้นับเป็นทวีคูณตามมาตรา ๒๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ และมาตรา ๒๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรให้ระงับการนับเวลาราชการเป็นคุณวิทยฐานะในระหว่างเวลาประกาศใช้กฎอัยการศึกของคณะปฏิวัติ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๐๑ และโดยที่การระงับนั้นไม่อาจทำได้ด้วยการยกเลิกประกาศใช้กฎอัยการศึกฉบับนั้น เพราะความจำเป็นยังคงมีอยู่ จึงต้องตราพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๗๒ ตอนที่ ๕๓ (ฉบับพิเศษ) หน้า ๔ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๔๙๘

ประกาศ

เลิกใช้กฎอัยการศึกในบางจังหวัด

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

พระบรมสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่พลตรีพระราชสาริจว่า ตามที่ได้มีประกาศของคณะปฏิวัติให้ใช้กฎอัยการศึกทั่วราชอาณาจักร เพื่อรักษาความมั่นคงและความสงบเรียบร้อยของประชาชน ตั้งแต่วันที่ ๒๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๑ เวลา ๒๑.๓๐ นาฬิกา เป็นต้นมา นั้น บัดนี้เหตุการณ์ต่าง ๆ ในบางจังหวัดหมดความจำเป็นตามประกาศของคณะปฏิวัติให้ใช้กฎอัยการศึกนั้นแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งกฎอัยการศึก พ.ศ. ๒๔๕๗ จึงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้เลิกใช้กฎอัยการศึกในบางจังหวัด คงไว้ใช้กฎอัยการศึกต่อไปเฉพาะในจังหวัดสุพรรณบุรี จังหวัดปราจีนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดราชบุรี จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดยะลา จังหวัดสงขลา จังหวัดอุดรธานี จังหวัดสกลนคร จังหวัดนครพนม จังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดสุมสราชธานี จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดชัยภูมิ จังหวัดขอนแก่น จังหวัดมหาสารคาม จังหวัดร้อยเอ็ด จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดสุรินทร์ จังหวัดตาก จังหวัดน่าน จังหวัดเชียงราย จังหวัดอุตรดิตถ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ จังหวัดพิษณุโลก จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดตรัง จังหวัดพัทลุง จังหวัดสงขลา จังหวัดยะลา จังหวัดปัตตานี จังหวัดนราธิวาส จังหวัดสตูล และจังหวัดกำแพงเพชร ส่วนจังหวัดนอกจากที่กล่าวนี้เป็นอันเลิกใช้กฎอัยการศึก ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๒๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๑๔ เวลา ๐๖.๐๐ นาฬิกา เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๑๔

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๘๘ ตอนที่ ๕๙ หน้า ๑๖๕ ๒๖วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๑๔

ประกาศ

เลิกใช้กฎอัยการศึกในบางจังหวัด

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่ทรงพระราชดำริว่า ตามที่ได้มีประกาศของคณะปฏิรัติให้ใช้กฎอัยการศึกทั่วราชอาณาจักรเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยปราศจากภัยของประชาชน ตั้งแต่วันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๐๕ เวลา ๒๐.๐๐ นาฬิกา เป็นต้นมา นั้น บัดนี้เหตุการณ์ต่าง ๆ ในบางจังหวัดหมดความจำเป็นตามประกาศของคณะปฏิวัติให้ใช้กฎอัยการศึกนั้นแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งกฎอัยการศึก พ.ศ. ๒๔๕๗ จึงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้เลิกใช้กฎอัยการศึกในจังหวัด กระบี่ กรุงเทพมหานคร กาญจนบุรี กำแพงเพชร ชัยนาท ชัยภูมิ ชุมพร เชียงใหม่ ตราด นครนายก นครปฐม นครสวรรค์ นนทบุรี ปทุมธานี พระนครศรีอยุธยา พังงา พิจิตร เพชร ภูเก็ต มหาสารคาม แม่ฮ่องสอน ยโสธร ร้อยเอ็ด ระนอง ระยอง ลพบุรี ลำปาง ลำพูน สมุทรปราการ สมุทรสงคราม สมุทรสาคร สระบุรี สิงห์บุรี สุโขทัย สุพรรณบุรี สุราษฎร์ธานี อ่างทอง และอุทัยธานี คงให้ใช้กฎอัยการศึกต่อไป เฉพาะในจังหวัด กาฬสินธุ์ เชียงราย ตรัง ตาก นครพนม นครราชสีมา นครศรีธรรมราช นราธิวาส น่าน หนองคาย บุรีรัมย์ ประจวบคีรีขันธ์ ปราจีนบุรี ปัตตานี พัทลุง พิษณุโลก เพชรบุรี เพชรบูรณ์ ยะลา ราชบุรี เลย ศรีสะเกษ สกลนคร สงขลา สตูล สุรินทร์ หนองคาย อุดรธานี อุตรดิตถ์ และอุบลราชธานี ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๒๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๗ เวลา ๐๖.๐๐ นาฬิกา เป็นต้นมา

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๗

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
สัญญา ธรรมศักดิ์
นายกรัฐมนตรี

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๘๑ ตอนที่ ๕๐ (ฉบับพิเศษ) หน้า ๑๙ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๑๗

พระราชบัญญัติ

ระงับการนับเวลาราชการทวีคูณในระหว่างเวลาประกาศใช้กฎอัยการศึกตามคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙

พ.ศ. ๒๕๑๙

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๙

เป็นปีที่ ๓๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรระงับการนับเวลาราชการทวีคูณในระหว่างเวลาประกาศใช้กฎอัยการศึก ตามคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติระงับการนับเวลาราชการทวีคูณในระหว่างเวลาประกาศใช้กฎอัยการศึก ตามคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ พ.ศ. ๒๕๑๙"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้ คำว่า "ข้าราชการ" ให้หมายความถึงข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ และข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๔ การนับเวลาราชการที่ข้าราชการปฏิบัติหน้าที่ในระหว่างเวลาประกาศใช้กฎอัยการศึก ตามคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ มิให้นับเป็นทวีคูณตามมาตรา ๒๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

พ.ศ. ๒๔๕๔ และมาตรา ๒๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติศิปนากรข้าราชการกรมศิลปากร พ.ศ. ๒๕๐๐ ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๒๐ เป็นต้นไป

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรระงับการนับเวลาราชการวิทยฐานะในระหว่างเวลาประกาศใช้กฎอัยการศึก ตามคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๙๓ ตอนที่ ๑๕๖ (ฉบับพิเศษ) หน้า ๕๖ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๑๙

ประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ

ฉบับที่ ๕

เรื่อง การใช้กฎอัยการศึกทั่วราชอาณาจักร

เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยให้มีขึ้นกับประชาชนทั้งประเทศ คณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ จึงประกาศใช้กฎอัยการศึกทั่วราชอาณาจักร ตั้งแต่วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๕ เวลา ๑๑.๓๐ น. เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๕

พลเอก ถนอม กิตติขจร

หัวหน้าคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๘๙ ตอนที่ ๑๒ (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๕

ประกาศ
เลิกใช้กฎอัยการศึกในบางเขตพื้นที่

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่ทรงพระราชดำริว่า ตามที่ได้มีประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติให้ใช้กฎอัยการศึกทั่วราชอาณาจักรเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยให้เลิกขึ้นทั่วประเทศ ตั้งแต่วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๔ เวลา ๑๐.๒๐ นาฬิกา เป็นต้นมา บัดนี้ เหตุการณ์ต่างๆ ในบางเขตพื้นที่หมดความจำเป็นที่จะต้องใช้กฎอัยการศึกตามประกาศดังกล่าวแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งกฎอัยการศึก พ.ศ. ๒๔๕๗ จึงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้เลิกใช้กฎอัยการศึกในบางเขตพื้นที่และคงใช้กฎอัยการศึกในบางเขตพื้นที่ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้เลิกใช้กฎอัยการศึกในเขตพื้นที่ทุกพื้นที่ทั่วราชอาณาจักร นอกจากเขตพื้นที่ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒

ข้อ ๒ ให้คงใช้กฎอัยการศึกต่อไปในเขตพื้นที่ ดังต่อไปนี้

(๑) จังหวัดกาญจนบุรี เฉพาะอำเภอเมืองกาญจนบุรี อำเภอทองผาภูมิ อำเภอไทรโยค อำเภอศรีสวัสดิ์ และอำเภอสังขละบุรี

(๒) จังหวัดจันทบุรี เฉพาะอำเภอโป่งน้ำร้อน และอำเภอมะขาม

(๓) จังหวัดเชียงราย เฉพาะ อำเภอเชียงของ อำเภอเชียงแสน อำเภอเทิง อำเภอแม่จัน อำเภอแม่สาย กิ่งอำเภอเวียงแก่น อำเภอเชียงของ

(๔) จังหวัดเชียงใหม่ เฉพาะอำเภอเชียงดาว อำเภอฝาง อำเภอแม่อาย และกิ่งอำเภอเวียงแหง อำเภอเชียงดาว

(๕) จังหวัดตราด ทุกอำเภอ

(๖) จังหวัดตาก เฉพาะอำเภอท่าสองยาง อำเภอพบพระ อำเภอแม่ระมาด อำเภอแม่สอด และอำเภออุ้มผาง.

(๗) จังหวัดนราธิวาส เฉพาะอำเภอจะแนะ อำเภอระแงะ อำเภอแว้ง อำเภอศรีสาคร และอำเภอสุคิริน

(๙) จังหวัดน่าน เฉพาะอำเภอเชียงกลาง อำเภอทุ่งช้าง อำเภอนาน้อย อำเภอปัว อำเภอแม่จริม อำเภอสองแคว กิ่งอำเภอบ่อเกลือ อำเภอภูเวียง และกิ่งอำเภอสันติสุข อำเภอเมืองน่าน

(๕) จังหวัดบุรีรัมย์ เฉพาะ อำเภอบ้านกรวด และอำเภอละหานทราย

(๑๐) จังหวัดปราจีนบุรี เฉพาะอำเภอกบินทร์บุรี อำเภอศรีมหาโพธิ อำเภอศรีมโหสถ อำเภอวังน้ำเย็น อำเภอวัฒนานคร และอำเภอประจันตคาม

(๑๑) จังหวัดพะเยา เฉพาะอำเภอเชียงคำ

(๑๒) จังหวัดพิษณุโลก เฉพาะอำเภอชาติตระการ และอำเภอนครไทย

(๑๓) จังหวัดแม่ฮ่องสอน ทุกอำเภอ

(๑๔) จังหวัดยะลา เฉพาะ อำเภอยะรัง อำเภอเบตง อำเภอบันนังสตา และอำเภอธารโต

(๑๕) จังหวัดเลย เฉพาะอำเภอเชียงคาน อำเภอด่านซ้าย อำเภอท่าลี่ อำเภอนาแห้ว และอำเภอภูเรือ

(๑๖) จังหวัดศรีสะเกษ เฉพาะ อำเภอขุขันธ์ อำเภอขุนหาญ และอำเภอกันทรลักษ์

(๑๗) จังหวัดสงขลา เฉพาะอำเภอนาทวี อำเภอสะเดา และอำเภอสะบ้าย้อย

(๑๘) จังหวัดสตูล เฉพาะอำเภอเมืองสตูล

(๑๙) จังหวัดสุรินทร์ เฉพาะ อำเภอกาบเชิง อำเภอปราสาท และอำเภอสังขะ

(๒๐) จังหวัดอุตรดิตถ์ เฉพาะอำเภอน้ำปาด และอำเภอฟากท่า

(๒๑) จังหวัดอุบลราชธานี เฉพาะอำเภอเขมราฐ อำเภอโขงเจียม อำเภอตระการพืชผล อำเภอนาจะหลวย อำเภอน้ำยืน อำเภอบุณฑริก และอำเภอพิบูลมังสาหาร

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๔ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๔

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อานันท์ ปันยารชุน

นายกรัฐมนตรี

ประกาศเลิกใช้กฎอัยการศึก ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๐๘ ตอนที่ ๗๗ (ฉบับพิเศษ) หน้า ๓ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๓๔

ประกาศพระบรมราชโองการ
แก้ไขเพิ่มเติมการใช้กฎอัยการศึกในบางเขตพื้นที่

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่ทรงพระราชดำริว่า คณะที่ได้มีประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ ๕ เรื่อง การใช้กฎอัยการศึกทั่วราชอาณาจักร ลงวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ ให้ใช้กฎอัยการศึกทั่วราชอาณาจักรเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยให้เกิดขึ้นกับประชาชนทั้งประเทศตั้งแต่วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกาเป็นต้นมา ได้มีประกาศพระบรมราชโองการเลิกใช้กฎอัยการศึกในบางเขตพื้นที่ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๐๙ ให้คงใช้กฎอัยการศึกต่อไปในจังหวัดอุตรดิตถ์ เฉพาะอำเภอน้ำปาดและอำเภอฟากท่า แต่เนื่องจากได้มีพระราชกฤษฎีกาตั้งอำเภอหญ่าย ๓ อำเภอ คือ อำเภอทับคล้อ อำเภอป่าแดด และอำเภอพิชัย ตามพระราชกฤษฎีกาแบ่งท้องที่จังหวัดอุตรดิตถ์ ตั้งกิ่งอำเภอป่าแดด อำเภอฟากท่า จังหวัดอุตรดิตถ์ เป็นอำเภอป่าแดด จังหวัดอุตรดิตถ์ ตั้งแต่วันที่ ๑๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๐ ทำให้อำเภอป่าแดด จังหวัดอุตรดิตถ์ เป็นอำเภอชายแดนติดต่อกับประเทศสาธารณรัฐประชาชนลาว และอำเภอฟากท่า จังหวัดอุตรดิตถ์ ไม่เป็นอำเภอชายแดนและไม่มีความจำเป็นต้องคงใช้กฎอัยการศึกอีกต่อไป

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒ และมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติกฎอัยการศึก พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ให้ยกเลิกความใน (๒๐) ของข้อ ๒ แห่งประกาศพระบรมราชโองการเลิกใช้กฎอัยการศึกในบางเขตพื้นที่ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๐๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(๒๐) จังหวัดอุตรดิตถ์ เฉพาะอำเภอน้ำปาดและอำเภอป่าแดด"

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๕

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๕

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
ถนัด คอมันตร์
นายกรัฐมนตรี

ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๐๙ ตอนที่ ๒๔๒ (ฉบับพิเศษ) หน้า ๑ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๐๕

ประกาศ
เลิกใช้กฎอัยการศึกในบางเขตพื้นที่

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่ทรงพระราชดำริว่า ตามที่ได้มีประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติให้ใช้กฎอัยการศึกทั่วราชอาณาจักรเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยให้มีขึ้นสืบไปยังประชาชนทั่วประเทศ ตั้งแต่วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๙ เวลา ๑๑.๓๐ นาฬิกา ซึ่งต่อมาได้มีประกาศเลิกใช้กฎอัยการศึกในบางเขตพื้นที่ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๔ และประกาศพระบรมราชโองการแก้ไขเพิ่มเติมการใช้กฎอัยการศึกในบางเขตพื้นที่ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๔ ยกเลิกและแก้ไขเพิ่มเติมการใช้กฎอัยการศึกในบางเขตพื้นที่นั้น บัดนี้ สถานการณ์ในบางเขตพื้นที่หมดความจำเป็นที่จะต้องใช้กฎอัยการศึกแล้ว ประกอบกับได้มีการเปลี่ยนแปลงในเขตการปกครองใหม่สมควรแก้ไขชื่อของท้องที่ที่อ้างลงประกาศใช้กฎอัยการศึกอยู่ให้ถูกต้อง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติกฎอัยการศึก พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ จึงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้เลิกใช้กฎอัยการศึกในบางเขตพื้นที่และคงใช้กฎอัยการศึกในบางเขตพื้นที่ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้เลิกใช้กฎอัยการศึกในเขตพื้นที่ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒ แห่งประกาศเลิกใช้กฎอัยการศึกในบางเขตพื้นที่ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศพระบรมราชโองการแก้ไขเพิ่มเติมการใช้กฎอัยการศึกในบางเขตพื้นที่ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๔ นอกจากเขตพื้นที่ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒

ข้อ ๒ ให้คงใช้กฎอัยการศึกต่อไปในเขตพื้นที่ ดังต่อไปนี้

(๑) จังหวัดกาญจนบุรี เฉพาะอำเภอทองผาภูมิ อำเภอไทรโยค อำเภอศรีสวัสดิ์ อำเภอสังขละบุรี และตำบลป่าแก่ อำเภอเมืองกาญจนบุรี

(๒) จังหวัดจันทบุรี เฉพาะอำเภอโป่งน้ำร้อน และอำเภอมะขาม

(๓) จังหวัดเชียงราย เฉพาะอำเภอขุนตาล อำเภอเชียงของ อำเภอเชียงแสน อำเภอเทิง อำเภอแม่ฟ้าหลวง อำเภอแม่สาย และอำเภอเวียงแก่น

(๔) จังหวัดเชียงใหม่ เฉพาะอำเภอเชียงดาว อำเภอไชยปราการ อำเภอฝาง อำเภอแม่อาย และอำเภอเวียงแหง

(๕) จังหวัดตราด เฉพาะอำเภอเมืองตราด อำเภอคลองใหญ่ อำเภอบ่อไร่ กิ่งอำเภอเกาะกูด อำเภอแหลมงอบ และกิ่งอำเภอเกาะช้าง อำเภอแหลมงอบ

(๖) จังหวัดตาก เฉพาะอำเภอท่าสองยาง อำเภอพบพระ อำเภอแม่ระมาด อำเภอแม่สอด และอำเภออุ้มผาง

(๗) จังหวัดนราธิวาส เฉพาะอำเภอจะแนะ อำเภอเจาะไอร้อง อำเภอระแงะ อำเภอแว้ง อำเภอศรีสาคร และอำเภอสุคิริน

(๘) จังหวัดน่าน เฉพาะอำเภอเฉลิมพระเกียรติ อำเภอทุ่งช้าง อำเภอนาน้อย อำเภอนาหมื่น อำเภอบ่อเกลือ อำเภอแม่จริม อำเภอเวียงสา อำเภอสองแคว และอำเภอสันติสุข

(๙) จังหวัดบุรีรัมย์ เฉพาะอำเภอโนนดินแดง อำเภอบ้านกรวด อำเภอละหานทราย และตำบลถาวรและตำบลสายตะเข้มวัฒนา อำเภอเฉลิมพระเกียรติ

(๑๐) จังหวัดพะเยา เฉพาะอำเภอเชียงคำ และกิ่งอำเภอภูซาง อำเภอเชียงคำ

(๑๑) จังหวัดพิษณุโลก เฉพาะอำเภอชาติตระการ

(๑๒) จังหวัดแม่ฮ่องสอน ทุกอำเภอ

(๑๓) จังหวัดยะลา เฉพาะอำเภอกาบัง อำเภอยะหา อำเภอรามัน อำเภอกรงปินัง อำเภอบันนังสตา อำเภอธารโต และอำเภอยะหา

(๑๔) จังหวัดเลย เฉพาะอำเภอเชียงคาน อำเภอด่านซ้าย อำเภอท่าลี่ อำเภอนาแห้ว และอำเภอภูเรือ

(๑๕) จังหวัดศรีสะเกษ เฉพาะอำเภอกันทรลักษ์ อำเภอขุขันธ์ อำเภอขุนหาญ อำเภอเบญจลักษ์ และอำเภอภูสิงห์

(๑๖) จังหวัดสกลนคร เฉพาะอำเภอนาหว้า อำเภอสว่างแดนดิน และอำเภอวานรนิวาส

(๑๗) จังหวัดสระแก้ว เฉพาะอำเภอคลองหาด อำเภอตาพระยา อำเภอวังน้ำเย็น อำเภอวัฒนานคร อำเภอเขาฉกรรจ์ประเทศ กิ่งอำเภอโคกสูง อำเภอคลองหาดพระยาและกิ่งอำเภอวังสมบูรณ์ อำเภอวังน้ำเย็น

(๑๘) จังหวัดสุรินทร์ เฉพาะอำเภอบัวเชด อำเภอกาบเชิง อำเภอสังขะ กิ่งอำเภอพนมดงรัก อำเภอกาบเชิง และกิ่งอำเภอศรีณรงค์ อำเภอสังขะ

(๑๙) จังหวัดอุดรธานี เฉพาะอำเภอน้ำโสม และอำเภอบ้านดุง

(๒๐) จังหวัดอุบลราชธานี เฉพาะอำเภอน้ำยืน และกิ่งอำเภอบ้านจุ่น อำเภอน้ำยืน

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๔๑ เป็นปีที่ ๕๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๕ ตอนที่ ๕๓ ง หน้า ๑ ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๑

ประกาศ
เลิกใช้กฎอัยการศึกในบางเขตพื้นที่

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่ทรงพระราชดำริว่า สมควรยกเลิกการประกาศใช้กฎอัยการศึกในพื้นที่จังหวัดนราธิวาส จังหวัดปัตตานี และจังหวัดยะลา จึงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้เลิกใช้กฎอัยการศึกในพื้นที่จังหวัดนราธิวาสและพื้นที่จังหวัดยะลา ตามประกาศพระบรมราชโองการประกาศเลิกใช้กฎอัยการศึกในบางเขตพื้นที่ ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๔๑

ข้อ ๒ ให้เลิกใช้กฎอัยการศึกในพื้นที่จังหวัดนราธิวาส จังหวัดปัตตานี และจังหวัดยะลา ตามประกาศคณะทหารพิทักษ์ที่ ๔ เรื่อง การใช้กฎอัยการศึกในบางเขตพื้นที่ ลงวันที่ ๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๗ และประกาศคณะทหารพิทักษ์ที่ ๔ เรื่อง การใช้กฎอัยการศึกในบางเขตพื้นที่ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๔๗

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๔๗ เป็นปีที่ ๖๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร
นายกรัฐมนตรี

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๒ ตอนที่ ๕๔ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๗

ประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

ตามที่คณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ได้ยึดอำนาจการปกครองแผ่นดินเป็นพื้นเรียบร้อย ตามที่ได้ประกาศให้ทราบทั่วกันแล้วนั้น เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อย ให้เกิดกับประชาชนทั้งประเทศ คณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข จึงประกาศใช้กฎอัยการศึกทั่วราชอาณาจักร และให้ยกเลิกการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ตั้งวันที่ ๑๙ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๙ ตั้งแต่วันที่ ๓๑ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๙ เวลา ๒๑.๐๕ น.

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๙
พลเอก สนธิ บุญยรัตกลิน
หัวหน้าคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย
อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๓ ตอนที่ ๕๔ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๔๙

ประกาศ
เลิกใช้กฎอัยการศึกในบางเขตพื้นที่

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่ทรงพระราชดำริว่า ตามที่ได้มีประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ลงวันที่ ๑๙ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๙ ให้ใช้กฎอัยการศึกทั่วราชอาณาจักรตั้งแต่วันที่ ๑๙ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๙ เวลา ๒๑.๐๕ นาฬิกา นั้น บัดนี้ สถานการณ์ในบางเขตพื้นที่หมดความจำเป็นที่จะต้องใช้กฎอัยการศึกแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติกฎอัยการศึก พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ จึงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้เลิกใช้กฎอัยการศึกในบางเขตพื้นที่และคงใช้กฎอัยการศึกในบางเขตพื้นที่ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้เลิกใช้กฎอัยการศึกในเขตพื้นที่ทั่วราชอาณาจักร นอกจากเขตพื้นที่ตามที่ระบุไว้ในข้อ ๒

ข้อ ๒ เขตพื้นที่ซึ่งยังคงใช้กฎอัยการศึกตามประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ลงวันที่ ๑๙ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๙ ได้แก่ เขตพื้นที่ ดังต่อไปนี้

(๑) จังหวัดกาญจนบุรี เฉพาะอำเภอท่ามะกา อำเภอด่านมะขามเตี้ย อำเภอหนองปรือ อำเภอไทรโยค อำเภอศรีสวัสดิ์ อำเภอสังขละบุรี เฉพาะตำบลปิล๊อก ตำบลหนองลู อำเภอเมืองกาญจนบุรี

(๒) จังหวัดกำแพงเพชร ทุกอำเภอ

(๓) จังหวัดขอนแก่น ทุกอำเภอ

(๔) จังหวัดจันทบุรี เฉพาะอำเภอขลุง อำเภอโป่งน้ำร้อน และอำเภอสอยดาว

(๕) จังหวัดชัยภูมิ ทุกอำเภอ

(๖) จังหวัดเชียงราย ทุกอำเภอ

(๗) จังหวัดเชียงใหม่ ทุกอำเภอ

(๘) จังหวัดตราด เฉพาะอำเภอคลองใหญ่ อำเภอบ่อไร่ อำเภอเมืองตราด และกิ่งอำเภอเกาะช้าง อำเภอแหลมงอบ

(๙) จังหวัดตาก เฉพาะอำเภอท่าสองยาง อำเภอพบพระ อำเภอแม่ระมาด อำเภอแม่สอด อำเภออุ้มผาง และกิ่งอำเภอวังเจ้า อำเภอเมืองตาก

(๑๐) จังหวัดนครราชสีมา ทุกอำเภอ

(๑๑) จังหวัดนราธิวาส ทุกอำเภอ

(๑๒) จังหวัดน่าน เฉพาะอำเภอเฉลิมพระเกียรติ อำเภอทุ่งช้าง อำเภอบ่อเกลือ อำเภอปัว อำเภอแม่จริม และอำเภอสองแคว

(๑๓) จังหวัดบุรีรัมย์ ทุกอำเภอ

(๑๔) จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เฉพาะตำบลสามกระทาย และตำบลหาดขาม อำเภอกุยบุรี ตำบลเขาล้าน ตำบลนาผูก ตำบลไร่ใหม่ ตำบลไร่เก่า และตำบลอ่างทอง อำเภอทับสะแก ตำบลซับสมบูรณ์ ตำบลทองมงคล และตำบลร่อนทอง อำเภอบางสะพาน ตำบลช้างแรก และตำบลไชยราช อำเภอบางสะพานน้อย ตำบลเขาจ้าว อำเภอปราณบุรี ตำบลไร่เก่า ตำบลศาลาลัย และตำบลศิลาลอย อำเภอสามร้อยยอด ตำบลห้วยสัตว์ใหญ่ อำเภอหัวหิน ตำบลหนองแก หนองพลับ ตำบลคลองวาฬ ตำบลห้วยทรายและตำบลอ่างน้อย อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์

(๑๕) จังหวัดปัตตานี ทุกอำเภอ

(๑๖) จังหวัดพะเยา เฉพาะอำเภอเชียงคำ และกิ่งอำเภอภูซาง อำเภอเชียงคำ

(๑๗) จังหวัดพิษณุโลก เฉพาะอำเภอชาติตระการและอำเภอนครไทย

(๑๘) จังหวัดเพชรบุรี เฉพาะอำเภอแก่งกระจานและอำเภอหนองหญ้าปล้อง

(๑๙) จังหวัดแม่ฮ่องสอน ทุกอำเภอ

(๒๐) จังหวัดมหาสารคาม ทุกอำเภอ

(๒๑) จังหวัดยะลา ทุกอำเภอ

(๒๒) จังหวัดราชบุรี เฉพาะอำเภอสวนผึ้ง และกิ่งอำเภอบ้านคา อำเภอสวนผึ้ง

(๒๓) จังหวัดร้อยเอ็ด ทุกอำเภอ

(๒๔) จังหวัดระนอง เฉพาะอำเภอกระบุรี อำเภอละแม อำเภอสุขสำราญ และตำบลราชกรูด ตำบลปากน้ำ และตำบลราชกรูด อำเภอเมืองระนอง

(๒๕) จังหวัดเลย ทุกอำเภอ

(๒๖) จังหวัดศรีสะเกษ ทุกอำเภอ

(๒๗) จังหวัดสกลนคร เฉพาะอำเภอวานรนิวาส อำเภอท่าแห อำเภอกุสุมาลย์ และตำบลเจริญศิลป์ ตำบลคูสมบูรณ์ ตำบลค้อทอง และตำบลปู่แดง อำเภอเมืองสกลนคร

(๒๘) จังหวัดสงขลา เฉพาะอำเภอจะนะ อำเภอเทพา อำเภอนาทวี อำเภอสะเดา และอำเภอสะบ้าย้อย

(๒๙) จังหวัดสระแก้ว เฉพาะอำเภอคลองหาด อำเภอตาพระยา อำเภอวังน้ำเย็น อำเภอวัฒนานคร อำเภออรัญประเทศ กิ่งอำเภอโคกสูง อำเภอตาพระยา และกิ่งอำเภอวังสมบูรณ์ อำเภอวังน้ำเย็น

(๓๐) จังหวัดสุรินทร์ ทุกอำเภอ

(๓๑) จังหวัดหนองบัวลำภู ทุกอำเภอ

(๓๒) จังหวัดอำนาจเจริญ ทุกอำเภอ

(๓๓) จังหวัดอุดรธานี ทุกอำเภอ

(๓๔) จังหวัดอุตรดิตถ์ เฉพาะอำเภอน้ำปาด อำเภอบ้านโคก และอำเภอฟากท่า

(๓๕) จังหวัดอุบลราชธานี ทุกอำเภอ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๐

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

ประกาศราชกิจจานุเบกษาเล่มที่ ๑๒๔ ตอนที่ ๗ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๐

ส่วนที่ 3

ภาคผนวก :
ตัวอย่างประเด็นทักท้วงกรณีต่างๆ

ที่ มท ๐๘๐๙.๕/๓๒๕๗๙

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๕

เรื่อง อนุมัติจ่ายเงินบำเหน็จลดหย่อนและเงินช่วยพิเศษให้แก่ทายาท นาง ก.

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสาคร

อ้างถึง หนังสือจังหวัดสมุทรสาคร ที่ สค ๐๐๑๓.๕/๓๓๕๒๔ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๕

ตามที่จังหวัดอนุมัติให้เทศบาลเมืองกระทุ่มแบน จ่ายเงินบำเหน็จลดหย่อน จำนวน ๒๕,๕๓๐ ๑๘ บาท และเงินช่วยพิเศษ จำนวน ๒๐,๓๓๘.๖๐ บาท ให้แก่ทายาทของ น.ท. หนังสือครูทดสอบ ผู้รับบำนาญ ซึ่งถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ นั้น

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ได้ตรวจเอกสารหลักฐานแล้ว ขอเรียนว่า การจ่ายเงินบำเหน็จลดหย่อนให้แก่ นาย ข. บุตรบุญธรรม ไม่ถูกต้อง เนื่องจากหลักฐานทะเบียนการรับบุตรบุญธรรม นาย ค. สามีของนาง ก. เป็นผู้รับ นาย ข. เป็นบุตรบุญธรรม ซึ่งนาง ง. เป็นผู้ให้ความยินยอมตามพระราชบัญญัติให้ใช้บทบัญญัติบรรพ ๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่ได้ตราจัดรูปใหม่ พ.ศ.๒๕๓๕ มาตรา ๑๕๙๘/๒๕ ผู้จะรับบุตรบุญธรรมหรือผู้จะเป็นบุตรบุญธรรม ถ้าเป็นผู้สมรสอยู่ต้องได้รับความยินยอมจากคู่สมรสก่อน แต่เนื่องจาก มาตรา ๑๕๙๘/๒๒ ผู้เยาว์ที่เป็นบุตรบุญธรรมของบุคคลใดอยู่จะเป็นบุตรบุญธรรมของบุคคลอื่นอีกในขณะเดียวกันไม่ได้ เว้นแต่เป็นบุตรบุญธรรมของคู่สมรสของผู้รับบุตรบุญธรรม ถ้าคู่สมรสฝ่ายหนึ่งจะจดทะเบียนรับผู้เยาว์ซึ่งเป็นบุตรบุญธรรมของคู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่งเป็นบุตรบุญธรรมของตนด้วยจะต้องได้รับความยินยอมของคู่สมรสซึ่งเป็นผู้รับบุตรบุญธรรมอยู่แล้ว ดังนั้น การที่นาย ข. จะได้รับเงินบำเหน็จลดหย่อนของนาง ก. จะต้องปรากฏหลักฐานทะเบียนการรับบุตรบุญธรรมของนาง ค. ด้วย ตามระเบียบกรมการปกครองว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๔๙ (๕) (ข)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาหากไม่ปรากฏเอกสารหลักฐานดังกล่าว ขอให้จังหวัดชะงักการจ่ายเงินบำเหน็จลดหย่อนให้แก่ทายาทอีกครั้ง แล้วส่งสำเนาคำสั่งจ่ายฉบับใหม่มาให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ดุษฎี สุวัลยวิศยากร
(นายดุษฎี สุวัลยวิศยากร)
ผู้อำนวยการสำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ผู้ช่วยเลขาธิการ ก บ.ท รักษาราชการแทน
เลขานุการ กบ.ท.

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๐๙ ต่อ ๑๔๑ – ๑๔๓
โทรสาร. ๐-๒๔๐๑-๙๕๓๐

ที่ มท ๐๘๐๘.๕/๓๕๓๒๕ สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๖

เรื่อง การจ่ายเงินบำเหน็จดำรงชีพข้าราชการส่วนท้องถิ่น

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดศรีสะเกษ

อ้างถึง หนังสือจังหวัดศรีสะเกษ ที่ ศก ๐๐๒๑.๕/๒๒๖๔๐ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

ตามที่จังหวัดอนุมัติให้เทศบาลเมืองศรีสะเกษ จ่ายเงินบำเหน็จดำรงชีพให้แก่ นาย ค. พนักงานเทศบาล จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งพ้นจากราชการด้วยเหตุสูงอายุ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ นั้น

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ได้ตรวจสอบแล้วปรากฏว่า คำสั่งจ่ายเงินบำเหน็จดำรงชีพของ นาย ค. ได้รับเงินบำนาญปกติเดือนละ ๖๗,๕๐๐ บาท ไม่ถูกต้อง เนื่องจาก กฎกระทรวงกำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จดำรงชีพ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒ ข้อ ๓ กำหนดให้บำเหน็จดำรงชีพให้จ่ายเงินอัตราสิบห้าเท่าของบำนาญรายเดือนที่ได้รับแต่ไม่เกินสี่แสนบาท โดยบำนาญรายเดือนของ นาย ค. ที่ถูกต้องคือ จำนวน ๕๕,๓๙๙.๒๐ บาท (ไม่รวมเงินเพิ่มจากเงินบำนาญร้อยละ ๒๕ และเงิน ช.ค.บ.) ซึ่งเป็นไปตามแบบขอรับบำเหน็จดำรงชีพ (บ.ท.๑๖).ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ของนาย ค.

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาคำสั่งจ่ายเงินบำเหน็จดำรงชีพอีกครั้ง แล้วส่งสำเนาคำสั่งจ่ายฉบับใหม่ให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) สุรัฐ สุวัฒวิทยากร
(นายสุรัฐ สุวัฒวิทยากร)
ผู้อำนวยการสำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ผู้ช่วยเลขานุการ ก.บ.ท. รักษาราชการแทน
เลขานุการ ก.บ.ท.

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๐๙ ต่อ ๓๔๓ – ๓๔๗
โทรสาร. ๐-๒๒๔๑-๙๕๓๑

"ค่านิยมร่วมซ้ำไทยไสตะอาด"

ที่ มท ๐๘๐๗.๕/ว๒๓๔๕

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๓๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

เรื่อง ขอรับเงินบำเหน็จตกทอด

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดนครปฐม

อ้างถึง หนังสือจังหวัดนครปฐม ที่ นฐ ๐๐๒๓.๕/๓๔๕๓๒ ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๖

ตามที่จังหวัดอนุมัติให้องค์การบริหารส่วนตำบลทัพหลวง จ่ายเงินบำเหน็จตกทอด จำนวน ๔๓,๑๓๐ บาท ให้แก่ทายาท นาย ข. พนักงานส่วนตำบล ตำแหน่งจ้าพนักงานวิเคราะห์นโยบายและแผน ระดับ ๔ ซึ่งถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๕ นั้น

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ได้ตรวจเอกสารแล้ว ไม่ปรากฏหลักฐานการเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของเด็กชายหนึ่ง และเด็กชายสอง ซึ่งตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๓๙ (๔) (ก) (ง) ได้แก่ สำเนาทะเบียนสมรส หรือใบสำคัญการสมรสของผู้ตายกับนางสาว ก. ภรรยา หรือสำเนาทะเบียนการรับรองบุตร หรือสำเนาคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรของผู้ตาย หรือสำเนาทะเบียนการรับบุตรบุญธรรม กรณีที่มีบุตรบุญธรรม

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หากไม่มีเอกสารหลักฐานดังกล่าว ขอให้จังหวัดทบทวนคำสั่งจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดให้แก่ทายาทอีกครั้ง แล้วส่งสำเนาคำสั่งจ่ายฉบับใหม่พร้อมเอกสารเพิ่มเติมหรือแก้ไขแล้ว ให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ดุษฎี สุวัฒนวิเชียรกร
(นายดุษฎี สุวัฒนวิเชียรกร)
ผู้อำนวยการสำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ผู้ช่วยเลขานุการ ก.บ.ท. รักษาราชการแทน
เลขานุการ ก.บ.ท.

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๐๙ ต่อ ๓๕๘ – ๓๕๙
โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๙๕๓๐

"ด้ารงธรรมนำไทยไกลสะอาด"

ที่ มท ๐๘๐๘.๕/ว๒๓๔

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม ๑๐๓๐๐

๓ เมษายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอรับเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสาคร

อ้างถึง หนังสือจังหวัดสมุทรสาคร ที่ สค ๐๐๒๑.๕/๑๔๕๕๘ ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๖

ตามที่จังหวัดสมุทรสาคร ได้มีคำสั่งให้เทศบาลนครอ้อมน้อย จ่ายเงินบำเหน็จบำนาญ จำนวน ๑๙๖,๘๒๐ บาท ให้แก่ พันจ่าเอก ว. พนักงานเทศบาล ซึ่งลาออกจากราชการเพื่อไปดูแลครอบครัว ตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๖ นั้น

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ได้ตรวจเอกสารแล้ว ขอเรียนว่า การคำนวณเงินบำเหน็จบำนาญดังกล่าวคลาดเคลื่อน เนื่องจาก พันจ่าเอก ว. เริ่มเป็นนักเรียนจ่าทหารเรือชั้นปีที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๔๑ ตามคำสั่งกรมยุทธศึกษาทหารเรือ ที่ ๔๙/๒๕๔๑ เรื่อง ให้เป็นนักเรียนจ่าทหารเรือ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๔๒ เมื่อสำเร็จการศึกษาได้รับการแต่งตั้งยศนักเรียนจ่าและบรรจุเข้ารับราชการ เมื่อวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๔๓ ต่อมาโอนไปรับราชการส่วนท้องถิ่น สังกัดเทศบาลนครอ้อมน้อย เมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๔ พันจ่าเอก ว. ซึ่งได้รับเงินเดือนตั้งแต่เป็นนักเรียนจ่าทหารเรือมีสิทธินับเวลาราชการตั้งแต่วันที่เป็นนักเรียนจ่าทหารเรือจนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๕ เป็นเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ ตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๐ ซึ่งกำหนดให้การนับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญนั้น ให้นับแต่วันรับราชการ และวันสิ้นเดือนจากเงินงบประมาณประเภทเงินเดือน ซึ่งมิใช่อัตราข้าราชการส่วนท้องถิ่นประเภทวิสามัญหรือลูกจ้าง และคณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบผู้มีหลักการให้เฉพาะข้าราชการทหารในสังกัดกระทรวงกลาโหมซึ่งประจำปฏิบัติหน้าที่อยู่ในเขตที่ได้มีการประกาศใช้กฎอัยการศึก ตั้งแต่วันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๔๙ จึงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๐ ได้รับสิทธิการนับเวลาราชการเป็นทวีคูณ ตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับกระทรวงการคลังโดยได้เป็นหลักในการรองเวลาราชการของผู้ที่เป็นทหารของ พันจ่าเอก ว. ได้ตรวจสอบเวลาราชการแล้ว ขอรับรองว่า ข้อ ๕ มีสิทธิได้นับเวลาราชการทวีคูณดังกล่าวเป็นเวลา ๕ เดือน ๑๐ วัน เมื่อรวมกับเวลาราชการปกติ ๑๔ ปี ๗ เดือน ๕ วัน เป็นเวลาราชการสำหรับคำนวณ ๑๙ ปี (๑๙ ปี ๑๓ เดือน ๑๓ วัน) พันจ่าเอก ว. จึงมีสิทธิได้รับเงินบำเหน็จปกติ จำนวน ๒๒๗,๑๐๐ บาท (๑๙.๕๐ x ๑๕)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาทบทวนคำสั่งจ่ายเงินบำเหน็จปกติอีกครั้งหนึ่ง แล้วส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องพร้อมคำนวณคำสั่งจ่ายเงินฉบับใหม่ให้สำนักงานกองทุนฯ บำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ทุษฎี สุวัณณวิหคากร
(นายทุษฎี สุวัณณวิหคากร)
ผู้อำนวยการสำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ผู้ช่วยเลขานุการ ก.บ.ท. รักษาราชการแทน
เลขานุการ ก.บ.ท.

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๐๗ ต่อ ๓๕๑ – ๓๕๓

ที่ มท ๐๘๐๘.๕/๓๐๑๓

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม ๑๐๓๐๐

๕ มิถุนายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอรับเงินบำนาญข้าราชการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดหนองบัวลำภู

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภู

อ้างถึง หนังสือจังหวัดหนองบัวลำภู ที่ นภ ๐๐๒๑.๕/๓๔๒๔ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๗

ตามที่จังหวัดอนุมัติให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดหนองบัวลำภู จ่ายเงินบำนาญปกติเดือนละ ๑๙,๕๒๕ บาท เงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ เดือนละ ๓,๙๔๓ บาท รวมเกินเงินทั้งสิ้นเดือนละ ๒๓,๒๐๐ บาท ให้แก่ นาย ข. ข้าราชการส่วนจังหวัด ซึ่งตายออกจากราชการด้วยเหตุทุพพลภาพ นับแต่วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๗ นั้น

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ได้ตรวจเอกสารดังกล่าวแล้วขอเรียนว่า การคำนวณเงินบำนาญบำเหน็จถูกต้อง แต่คำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติคลาดเคลื่อน เนื่องจากนาย ข. ขอรับราชการครั้งแรกตำแหน่ง ครูผู้ดูแลเด็ก สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดหนองคาย เมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๒๖ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๒๓ (๗ ปี ๔ เดือน) ต่อมาโอนไปสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารโรงเรียนประชาบาลขององค์การบริหารส่วนจังหวัด และโรงเรียนประถมศึกษาของกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๒๓ ตั้งแต่วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๒๓ ถึงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๓๓ (๙ ปี ๘ เดือน) และได้โอนมาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดหนองคาย ตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๓๓ ถึงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ (๒๓ ปี ๙ เดือน) รวมเวลาราชการปกติ จำนวน ๔๐ ปี ๑๐ เดือน เวลาราชการพิเศษ จำนวน ๕ เดือน ๑๕ วัน รวมเวลาราชการสำหรับคำนวณที่แท้จริง ๔๑ ปี ดังนั้น การคำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติ จึงต้องเป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๖ ข้อ ๓๙ (๓) เมื่อนาย ข. ได้รับบำนาญจำนวน ๑๙,๕๒๕ และมีเวลาราชการส่วนท้องถิ่นในช่วงที่สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดหนองคาย สำหรับคำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติ จำนวน ๓๑ ปี นาย ข. จึงได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติ จำนวน $\frac{๑๙,๕๒๕ \times ๒๕ \times ๓๑}{๑๐๐ \times ๕๓} = ๓,๙๔๓$ บาท

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาทบทวนการคำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติ อีกครั้งหนึ่ง และส่งคำสั่งจ่ายเงินที่แก้ไขถูกต้องแล้วให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ดุษฎี สุวัณณวิสยากร
(นายดุษฎี สุวัณณวิสยากร)
ผู้อำนวยการสำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ผู้ช่วยเลขานุการ ก.บ.ท. รักษาราชการแทน
เลขานุการ ก.บ.ท.

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๖๗ ต่อ ๑๕๑ – ๑๕๓

ที่ มท ๐๘๐๘.๕/๓๐๐๓

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

เรื่อง ขออนุมัติเบิกจ่ายเงินบำเหน็จให้แก่พนักงานเทศบาล

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดสกลนคร

อ้างถึง หนังสือจังหวัดสกลนคร ที่ สน ๐๐๒๓.๕/๒๐๖๓๓ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๗

ตามที่จังหวัดอนุมัติให้เทศบาลตำบลวานรนิวาส จ่ายเงินบำเหน็จปกติ จำนวน ๓๓๘,๗๙๐ บาท ให้แก่ นาย ก. พนักงานเทศบาล ซึ่งลาออกจากราชการเพื่อไปประกอบอาชีพอิสระดูแลบิดามารดา ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ นั้น

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ได้ตรวจสอกสารสั่งการแล้วปรากฏว่า การคำนวณเงินบำเหน็จบุคคลลาดเคลื่อน เนื่องจากตามคำสั่งจังหวัดสกลนคร ที่ ๓๓๑๗/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๔๔ เรื่อง การแต่งตั้งพนักงานของรัฐในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขและมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ โดยได้มอบหมายให้ นาย ก. ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่ง นักวิชาการสาธารณสุข ๓ พ. สถานีอนามัยบ้านสงเปือยทอง สังกัดสำนักงานสาธารณสุขอำเภอบ้านม่วง จังหวัดสกลนคร เมื่อวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๔๔ ถึงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๔๗ เป็นระยะเวลา ๓ ปี ๓ เดือน ๙ วัน ขณะนั้นยังคงเป็นพนักงานของรัฐซึ่งมิใช่ข้าราชการ และนาย ก. ได้รับการบรรจุเป็นข้าราชการเมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๔๗ ในตำแหน่ง นักวิชาการสาธารณสุข ระดับ ๔ ตามหนังสือ สป.๒๑๒๕/๔๗ ลงวันที่ ๓๕ ตุลาคม ๒๕๔๗ ต่อมาได้โอนย้ายมารับราชการส่วนท้องถิ่น เมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๓ สังกัดเทศบาลตำบลวานรนิวาส สังกัดนั้น นาย ก. จึงมีสิทธิได้นับเวลาราชการ ตั้งแต่วันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๔๗ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๗ เป็นเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ ๓๐ ปี (๓๐ ปี ๕ เดือน ๒๓ วัน) นาย ก. มีสิทธิได้รับเงินบำเหน็จปกติ จำนวน ๒๕๕,๙๐๐ บาท (๒๕,๕๙๐ x ๓๐)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทบทวนคำสั่งจ่ายเงินบำเหน็จปกติอีกครั้ง พร้อมจัดส่งเอกสารที่เกี่ยวข้อง และสำเนาคำสั่งจ่ายเงินฉบับใหม่ให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) สุขฎี สุวัฒนวิทยากร
(นายสุขฎี สุวัฒนวิทยากร)
ผู้อำนวยการสำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ผู้ช่วยเลขานุการ ก.บ.ท. รักษาราชการแทน
เลขานุการ ก.บ.ท

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๐๙ ต่อ ๓๕๓ - ๓๕๗
โทรสาร. ๐-๒๒๔๑-๘๕๓๐

ที่ มท ๐๘๐๘.๕/๓๒๔๒

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

เรื่อง อนุมัติจ่ายเงินบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสาคร

อ้างถึง หนังสือจังหวัดสมุทรสาคร ที่ สค ๐๐๒๓.๕/๓๓๖ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๘

ตามที่จังหวัดอนุมัติให้เทศบาลนครอ้อมน้อย จ่ายเงินบำนาญปกติเดือนละ ๕๔,๗๕๐.๗๕ บาท ให้แก่ นาย จ. พนักงานครูเทศบาล ซึ่งพ้นจากราชการด้วยเหตุสูงอายุ ตั้งแต่วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๗ นั้น

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ได้ตรวจเอกสารดังกล่าวแล้วปรากฏว่า คำสั่งจังหวัดสมุทรสาคร ที่ ๑๙๘/๒๕๕๘ ลั่ง ณ วันที่ ๒๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๘ เรื่อง สั่งจ่ายเงินบำนาญให้แก่ พนักงานครูเทศบาล คลาดเคลื่อน กล่าวคือ อนุมัติให้เทศบาลนครอ้อมน้อย จ่ายเงินบำนาญปกติเดือนละ ๕๔,๗๕๐.๗๕ บาท ให้แก่ นาย จ. โดยไม่ระบุจำนวนเงินบำนาญปกติและเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ ให้ชัดเจนอาจส่งผลต่อการคำนวณเงินบำเหน็จดำรงชีพและเงินบำเหน็จตกทอดในโอกาสต่อไป เนื่องจากในการคำนวณเงินดังกล่าวไม่นำเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ มารวมคำนวณด้วย จึงขอให้จังหวัดระบุการจ่ายเงินบำนาญปกติเดือนละ ๔๓,๘๐๐.๖๐ บาท เงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ เดือนละ ๑๐,๙๕๐.๑๕ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้นเดือนละ ๕๔,๗๕๐.๗๕ บาท

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทบทวนคำสั่งจ่ายเงินบำนาญและเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ อีกครั้ง พร้อมจัดส่งคำสั่งจ่ายเงินฉบับใหม่ให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ศุขฎี สุวัฒวิเศอากร
(นายศุขฎี สุวัฒวิเศอากร)
ผู้อำนวยการสำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ผู้ช่วยเลขาธิการ ก.บ.ท. รักษาราชการแทน
เลขานุการ ก.บ.ท.

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๐๙ ต่อ ๓๕๓ – ๓๕๔
โทรสาร. ๐-๒๒๔๑-๙๔๓๐

"คำรงธรรมนำไทยใสสะอาด"

ที่ มท ๐๘๐๔.๕/ส๒๔๓

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น
กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
อนุสนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

เรื่อง ขอส่งคำสั่งจ่ายเงินบำเหน็จดำรงชีพกรณีผู้รับบำนาญอายุตั้งแต่ ๖๕ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการ

อ้างถึง หนังสือจังหวัดสมุทรปราการ ที่ สป ๐๐๒๑.๕/๑๔๘๘๘ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๗

ตามที่จังหวัดอนุมัติให้เทศบาลเมืองปู่เจ้าสมิงพราย จ่ายเงินบำเหน็จดำรงชีพกรณีผู้รับบำนาญอายุตั้งแต่ ๖๕ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป ให้แก่ นาย ก. พนักงานเทศบาลผู้รับบำนาญ จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท นั้น

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ได้ตรวจเอกสารดังกล่าวแล้วปรากฏว่าคำสั่งจ่ายเงินบำเหน็จดำรงชีพของ นาย ก. ไม่ถูกต้อง เนื่องจากนาย ก. เกิดวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๓ อายุครบ ๖๕ ปีบริบูรณ์ ในวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๘ ซึ่งตามกฎกระทรวงกำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จดำรงชีพ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒ ข้อ ๓ (๒) ผู้รับบำนาญซึ่งมีอายุตั้งแต่หกสิบห้าปีบริบูรณ์ขึ้นไป ให้มีสิทธิขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้ไม่เกินสี่แสนบาท แต่ถ้าผู้รับบำนาญนั้นได้ใช้สิทธิตาม (๑) ไปแล้ว ให้ขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้ไม่เกินส่วนที่ยังไม่ครบตามสิทธิของผู้นั้น แต่รวมกันแล้วไม่เกินสี่แสนบาท ดังนั้น นาย ก. จึงยังไม่มีสิทธิได้รับเงินบำเหน็จดำรงชีพตามกฎกระทรวงดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทบทวนคำสั่งจ่ายเงินบำเหน็จดำรงชีพอีกครั้ง พร้อมรายงานผลการพิจารณาให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นทราบด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) คุษฎี สุวัณวัตยากร
(นายคุษฎี สุวัณวัตยากร)
ผู้อำนวยการสำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ผู้ช่วยเลขานุการ ก.บ.ท. รักษาราชการแทน
เลขานุการ ก.บ.ท.

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๐๗ ต่อ ๓๔๑ - ๓๔๓
โทรสาร. ๐-๒๒๔๑-๙๔๓๐

"สำรองธรรมนำไทยไสลยาล"

ที่ มท ๐๘๐๘.๕/๓๘๗

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๓๙ มกราคม ๒๕๕๙

เรื่อง การจ่ายเงินบำนาญปกติให้แก่พนักงานเทศบาลสามัญ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดอุตรดิตถ์

อ้างถึง หนังสือจังหวัดอุตรดิตถ์ ที่ อต ๐๐๒๓.๕/๒๖๓๙๒ ลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

ตามที่จังหวัดอนุมัติให้เทศบาลตำบลตรอน จ่ายเงินบำนาญปกติเดือนละ ๗,๐๓๒ บาท ให้แก่ นายมาก พนักงานเทศบาล ซึ่งขอลาออกจากราชการด้วยเหตุทุพพลภาพ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ นั้น

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ได้ตรวจเอกสารแล้วปรากฏว่า ตามคำสั่งจังหวัดอุตรดิตถ์ ที่ ๓๐๙๑/๒๕๕๘ สั่ง ณ วันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เรื่อง สั่งจ่ายเงินบำนาญปกติให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น รายนายมากซึ่งลาออกจากราชการด้วยเหตุทุพพลภาพ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ พร้อมหลักฐานเอกสารรับรองความพิการ โดยพิจารณาจากความบกพร่อง ของโรงพยาบาลอุตรดิตถ์ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๘ ระบุว่า นายมาก มีอาการเคลื่อนไหวทรงตัวลำบาก เดินทรงตัวเองไม่ได้ เนื่องจากอาการเจ็บป่วยเนื้องอกในสมอง แต่ตามคำสั่งเทศบาลตำบลตรอน ที่ ๒๔๐/๒๕๕๘ สั่ง ณ วันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๘ ประกอบกับมติคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดอุตรดิตถ์ ครั้งที่ ๘/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๘ เห็นชอบให้ นายมาก พ้นจากราชการ เนื่องจากเจ็บป่วยซึ่งเกิดจากการผ่าตัด เนื้องอกในสมอง ซึ่งตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ มาตรา ๑๕ บัญญัติว่า บำเหน็จบำนาญเหตุทุพพลภาพนั้น ให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ป่วยเจ็บทุพพลภาพ ซึ่งแพทย์ที่ทางราชการรับรองได้ตรวจแสดงความเห็นว่า ไม่สามารถ ที่จะรับราชการในตำแหน่งหน้าที่ซึ่งปฏิบัติอยู่นั้นต่อไป และตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๑๖ (๔) และ (๕) กำหนดหลักฐานที่เกี่ยวข้องในการยื่นขอรับบำนาญด้วยเหตุดังกล่าวประกอบด้วย สำเนาคำสั่งที่ให้ออก หรืออนุญาตให้ลาออกจากราชการส่วนท้องถิ่นแล้วแต่กรณี และต้นฉบับหรือสำเนาภาพถ่ายใบแสดงความเห็นของแพทย์ที่ทางราชการรับรอง ซึ่งตรวจและให้ความเห็นว่า ไม่สามารถจะรับราชการในหน้าที่ได้ต่อไป เพื่อประกอบการพิจารณาคำสั่งจ่าย ดังนั้น เพื่อให้การออกคำสั่งจ่ายเงินบำนาญของนายมาก เป็นไปโดยถูกต้องตามระเบียบกฎหมาย จึงขอให้จังหวัดจัดส่งต้นฉบับหรือสำเนาภาพถ่ายใบแสดงความเห็นของแพทย์ที่ทางราชการรับรองให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดแจ้งสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ผดุงศักดิ์ หาญบริชาสวัสดิ์
(นายผดุงศักดิ์ หาญบริชาสวัสดิ์)
ผู้อำนวยการสำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ผู้ช่วยเลขานุการ ก.บ.ท. รักษาราชการแทน
เลขานุการ ก.บ.ท.

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐ - ๒๒๔๑ - ๙๐๖๙ ต่อ ๓๐๒ - ๓๑๐
โทรสาร. ๐ - ๒๒๔๑ - ๙๕๐๙

"ดำรงธรรมนำไทยใสสะอาด"

ที่ มท ๐๘๐๘.๕/๒๙๗๕

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๓๓ มิถุนายน ๒๕๕๙

เรื่อง การขอรับเงินบำเหน็จตกทอดของนาง จ.

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการ

อ้างถึง หนังสือจังหวัดสมุทรปราการ ที่ สป ๐๐๒๐๓.๕/๕๐๓๘ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๙

ตามที่จังหวัดอนุมัติให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ จ่ายเงินบำเหน็จตกทอด จำนวน ๕๗๕,๒๕๐ บาท ให้แก่ทายาท นาง จ. ข้าราชการส่วนจังหวัด ซึ่งถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ และขอโอนเงินกองทุนบำเหน็จบำนาญ ด้วย นั้น

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ได้ตรวจสอบเอกสารดังกล่าวแล้ว ขอเรียนว่า ตามมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม บัญญัติว่า ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดตายในระหว่างรับราชการอยู่ ถ้าความตายนั้นมิได้เกิดขึ้นเนื่องจากการประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงของตนเอง ให้จ่ายเงินเป็นบำเหน็จตกทอดเป็นจำนวนตามเกณฑ์คำนวณในมาตรา ๓๒ (๓) โดยจ่ายให้แก่ผู้มีสิทธิตามหลักเกณฑ์และวิธีการการจ่ายเงินบำเหน็จตกทอด ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่ถึงแก่ความตายโดยอนุโลม ประกอบกับมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๐๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม บัญญัติว่า กรณีข้าราชการผู้ใดตายในระหว่างรับราชการอยู่ให้จ่ายเงินบำเหน็จตกทอดให้แก่ทายาทผู้มีสิทธิตามเกณฑ์ ดังนี้ บุตรให้ได้รับคนละส่วน ถ้าผู้ตายมีบุตรตั้งแต่สามคนขึ้นไปให้ได้รับสามส่วน สามีหรือภริยาให้ได้รับหนึ่งส่วน และบิดามารดาหรือบิดามารดาที่มีชีวิตอยู่ให้ได้รับหนึ่งส่วน ในกรณีที่ไม่มีทายาทในอนุมาตราใด หรือทายาทนั้นได้ตายไปแล้วให้แบ่งเงินดังกล่าวระหว่างทายาทผู้มีสิทธิในอนุมาตราที่มีทายาทผู้มีสิทธิได้รับ ซึ่งข้อเท็จจริง นาง จ. ถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ซึ่งในขณะนั้น บิดายังมีชีวิตอยู่และได้ถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ (ถึงแก่กรรมภายหลัง) จึงมีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอดตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวในฐานะทายาทโดยธรรมบำเหน็จตกทอดที่สั่งจ่ายให้แก่บิดา จึงเป็นมรดกที่จะจ่ายให้แก่ทายาทหรือผู้จัดการมรดกของบิดาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทบทวนคำสั่งจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดให้กับทายาทอีกครั้งหนึ่ง พร้อมทั้งจัดส่งเอกสารที่เกี่ยวข้อง และสำเนาคำสั่งจ่ายฉบับใหม่ให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายสงคราม ศักดิ์ ทาญปรีชาสวัสดิ์)
ผู้อำนวยการสำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
รักษาราชการแทน
ผู้ช่วยเลขานุการ ก.บ.ท. รักษาราชการแทน
เลขานุการ ก.บ.ท.

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐-๒๒๔๑๔-๙๐๒๙ ต่อ ๓๐๓ - ๓๓๐
โทรสาร. ๐-๒๒๔๑๓-๙๕๐๙

ที่ มท ๐๔๐๘.๔/

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

สิงหาคม ๒๕๖๐

เรื่อง การขอรับเงินบำนาญปกติและเงินบำเหน็จดำรงชีพให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการ

อ้างถึง ๑. หนังสือจังหวัดสมุทรปราการ ที่ สป ๐๐๒๑.๕/๔๕๒๖ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๐
๒. หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด พนักงานเทศบาล และพนักงานส่วนตำบล ที่ มท ๐๘๐๔.๓/ว ๒๕ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๖๐

ตามที่จังหวัดได้อนุมัติให้เทศบาลนครสมุทรปราการ จ่ายเงินบำนาญปกติเดือนละ ๑๐,๒๕๐.๐๐ บาท เงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ เดือนละ ๒,๐๙๘.๑๐ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้นเดือนละ ๑๕,๓๔๐.๕๐ บาท และเงินบำเหน็จดำรงชีพ จำนวน ๑๔๒,๒๘๐.๐๐ บาท ให้แก่ นายเอ พนักงานเทศบาล ซึ่งลาออกจากราชการด้วยเหตุรับราชการนาน เมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๐ และขอโอนเงินกองทุนบำเหน็จบำนาญฯ ด้วย นั้น

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ได้ตรวจเอกสารดังกล่าวแล้ว ขอเรียนว่า การคำนวณเงินปรับมาตรฐานค่าครองชีพ เนื่องจากนาย เอ ขอลาออกจากราชการเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๐ การออกคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนให้เลื่อนในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๐ ซึ่งนาย เอ ไม่อยู่ปฏิบัติงานจึงไม่สิทธิที่จะได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนได้ตามนัยหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานเทศบาล ข้อ ๕ (๑) ประกอบกับหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด พนักงานเทศบาล และพนักงานส่วนตำบล ที่ มท.๐๘๐๔.๓/ว ๒๕ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๖๐ เรื่อง ซักซ้อมแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงาน และการเลื่อนขั้นเงินเดือนของข้าราชการและพนักงานส่วนท้องถิ่น ข้อ ๑๔ ดังนั้น ในการคำนวณบำเหน็จบำนาญจะต้องใช้เงินเดือนเดือนสุดท้ายที่ได้รับจากเงินงบประมาณของราชการส่วนท้องถิ่น ตามความในมาตรา ๔ และมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ และแก้ไขเพิ่มเติม กรณีนาย เอ ได้รับเงินเดือนเดือนสุดท้ายคือเดือนมีนาคม ๒๕๖๐ จำนวน ๒๒,๙๒๐ บาท ซึ่งเมื่อคำนวณบำนาญให้แก่นาย เอ จึงได้รับเงินบำนาญปกติเดือนละ ๑๑,๔๗๔.๐๐ บาท (๒๒,๙๒๐ x ๒๖ ÷ ๕๐) เงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ เดือนละ ๒,๙๙๔.๖๐ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้นเดือนละ ๑๔,๔๗๔ บาท และเมื่อคำนวณเงินบำเหน็จดำรงชีพไม่เกิน ๓๕ เท่าของเงินบำนาญรายเดือนสุดท้ายเป็นเงินจำนวน ๑๗๑,๒๙๖.๐๐ บาท (๑๔,๔๗๔.๐๐ x ๓๕)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาคำสั่งจ่ายเงินบำนาญปกติ เงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ และเงินบำเหน็จดำรงชีพอีกครั้งหนึ่ง พร้อมทั้งจัดส่งสำเนาคำสั่งจ่ายฉบับใหม่และเอกสารที่เกี่ยวข้องให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) นางวิภา ศูสรานนท์
(นางวิภา ศูสรานนท์)
ผู้อำนวยการสำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ผู้ช่วยเลขานุการ ก.บ.ท. รักษาราชการแทน
เลขานุการ ก.บ.ท

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐-๒๔๔๑-๗๐๒๕ ต่อ ๓๐๓ - ๓๓๐
โทรสาร. ๐-๒๔๔๑-๗๕๐๗

"สร้างธรรมนำไทยสู่สากล"

ที่ มท ๐๘๐๘.๕/๒๕๐๓

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๒๗ มีนาคม ๒๕๖๐

เรื่อง อนุมัติจ่ายเงินบำนาญปกติ เงินเพิ่มจากเงินบำนาญ ๒๕ % และเงินบำเหน็จดำรงชีพให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดระยอง

อ้างถึง หนังสือจังหวัดระยอง ที่ รย ๐๐๒๓.๕/๒๐๔ ลงวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๖๐

ตามที่จังหวัดอนุมัติให้เทศบาลตำบลมาบข่า จ่ายเงินบำนาญปกติเดือนละ ๑๖,๖๕๙ บาท เงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ เดือนละ ๔,๑๖๕.๗๕ บาท และเงินบำเหน็จดำรงชีพ จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท ให้แก่ นาง ก. พนักงานเทศบาลซึ่งลาออกจากราชการด้วยเหตุรับราชการนาน ตั้งแต่วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๙ นั้น

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ได้ตรวจเอกสารดังกล่าวแล้ว ขอเรียนว่า การคำนวณเงินบำนาญปกติถูกต้อง แต่คำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติผิดพลาดเคลื่อนเนื่องจาก นาง ก. บรรจุเข้ารับราชการครั้งแรกสังกัดกรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๒๕ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๒๘ (๒ ปี ๙ เดือน ๓๕ วัน) ซึ่งตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๕ กำหนดว่า "ราชการส่วนท้องถิ่น" หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล เมืองพัทยา และราชการส่วนท้องถิ่นอื่นตามที่มีกฎหมายจัดตั้งขึ้น แต่ไม่รวมถึงกรุงเทพมหานคร ส่วนนาง ก. ไปขอรับราชการส่วนท้องถิ่นสังกัดเทศบาลตำบลศิริราชา ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๒๘ ถึงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ (๓๓ ปี ๘ เดือน) รวมระยะเวลาราชการปกติ จำนวน ๓๔ ปี ๕ เดือน ๑๕ วัน เวลาราชการทวีคูณ จำนวน ๒ เดือน ๙ วัน รวมเวลาราชการสำหรับคำนวณหนี้เป็นจริง ๓๕ ปี และมีเวลาราชการส่วนท้องถิ่นสำหรับคำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ จำนวน ๓๒ ปี ดังนั้น นาง ก. จึงได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ เดือนละ

$$= \frac{๑๖,๖๕๙ \times ๒๕ \times ๓๒}{๑๐๐ \times ๓๕} = ๔,๓๗๗.๒๐ \text{ บาท}$$

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาทบทวนการคำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ อีกครั้งหนึ่ง พร้อมจัดส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องและคำนวณคำสั่งจ่ายฉบับใหม่ ให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) วิภา ตุลรานนท์
(นางวิภา ตุลรานนท์)
ผู้อำนวยการสำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ผู้ช่วยเลขานุการ ก.บ.ท. รักษาราชการแทน
เลขานุการ ก.บ.ท.

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๐๙ ต่อ ๓๐๑ - ๓๑๐
โทรสาร. ๐-๒๒๔๑-๙๕๐๙

ที่ มท ๐๘๐๘.๕/

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

สิงหาคม ๒๕๖๐

เรื่อง การขอรับเงินบำเหน็จตกทอดและเงินช่วยพิเศษ กรณีข้าราชการบำนาญถึงแก่ชีวิต

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดศรีสะเกษ

อ้างถึง หนังสือจังหวัดศรีสะเกษ ที่ ศก ๐๐๒๓.๕/๒๘๙๘ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

ตามที่จังหวัดศรีสะเกษ ได้เสนอขอรับเงินบำเหน็จตกทอด จำนวน ๔๓๑,๕๓๐ บาท และเงินช่วยพิเศษ จำนวน ๔๗,๒๑๐.๕๐ บาท ให้แก่ทายาท นายบี หนักงานครูเทศบาลผู้รับบำนาญ ซึ่งถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๔๙ นั้น

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ได้ตรวจนอกการดังกล่าวแล้ว ขอเรียนว่า การจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดและเงินช่วยพิเศษไม่ถูกต้อง เนื่องจากการคำนวณเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ (ช.ค.บ.) (ฉบับที่ ๓๒) บำเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ มาตรฐานคำนวณ จึงไม่ตรงกับ ช.ค.บ. ฉบับอื่นๆ ตามหลักเกณฑ์ตามความในข้อ ๔.๓๓ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓๑) พ.ศ. ๒๕๕๔ กำหนดไว้ ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นอยู่แล้วในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตรา (๒) ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญผู้ใดได้รับ ช.ค.บ เพิ่มขึ้นอีกในอัตราเดือนละร้อยละห้าของจำนวนบำนาญที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ ดังนั้น นายบี ได้รับเงินบำนาญปกติ เดือนละ ๒๒,๑๕๐ บาท และเมื่อคำนวณเงิน ช.ค.บ. (ฉบับที่ ๓๑) ให้บำเพ็ญเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ มาตรฐานคำนวณ จึงมีสิทธิได้รับ ช.ค.บ. (ฉบับที่ ๓๑) เดือนละ ๑,๑๐๒ บาท (ฉบับที่ ๓๒) เดือนละ ๔๓๔ บาท (ฉบับที่ ๓๓) เดือนละ ๑,๒๑๔ บาท และฉบับที่ ๓๗ เดือนละ ๑,๑๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ช.ค.บ. ทั้งสิ้นเดือนละ ๔,๒๑๐ บาท ทำให้ทายาท นายบี มีสิทธิได้รับเงินบำเหน็จตกทอด จำนวน ๔๖๒,๐๓๐ บาท ((๒๒,๑๕๐ + ๔,๒๑๐) x ๓๐ = ๗๘๕,๙๕๐ – ๓๓๓,๒๐๐) และเงินช่วยพิเศษ จำนวน ๑๑,๒๑๐.๕๐ บาท

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาทบทวนคำสั่งจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดและเงินช่วยพิเศษ อีกครั้งหนึ่ง พร้อมจัดส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องและสำเนาคำสั่งจ่ายเงินฉบับใหม่ให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) นางจิภา ตูลรานนท์
(นางจิภา ตูลรานนท์)
ผู้อำนวยการสำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ผู้ช่วยเลขานุการ ก.บ.ท. รักษาราชการแทน
เลขานุการ ก.บ.ท

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๐๔ ๒๖ ๔๐๒ - ๓๓๐
โทรสาร. ๐-๒๒๔๑-๙๕๐๙

ที่ มท ๐๘๐๗.๕/๑๒๕๓๔

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๙ กรกฎาคม ๒๕๖๒

เรื่อง การขอรับเงินบำนาญปกติและเงินบำเหน็จดำรงชีพให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการ

อ้างถึง ๑. หนังสือจังหวัดสมุทรปราการ ที่ สป ๐๐๒๓.๕/๒๕๓๘๓ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๑
๒. หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด พนักงานเทศบาล และพนักงานส่วนตำบล ที่ มท ๐๘๐๙.๓/ว ๒๔ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๖๐

ตามที่จังหวัดอนุมัติให้เทศบาลเมืองลัดหลวง จ่ายเงินบำนาญปกติเดือนละ ๒๗,๙๖๕.๖๐ บาท และเงินบำเหน็จดำรงชีพ จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท ให้แก่ นาง ก. พนักงานเทศบาล ซึ่งขอลาออกจากราชการด้วยเหตุรับราชการนาน เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๐๑ และขอโอนเงินกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อจ่ายให้แก่นาง ก. ด้วย นั้น

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ได้ตรวจสอบเอกสารดังกล่าวแล้ว ขอเรียนว่า การคำนวณเงินบำนาญปกติไม่ถูกต้อง เนื่องจาก นาง ก. ขอลาออกจากราชการเมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๖๑ และเทศบาลได้ออกคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนให้มีผลในวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๖๑ ซึ่งขณะนั้น นาง ก. ไม่อยู่ปฏิบัติงานในวันดังกล่าว จึงไม่มีสิทธิที่จะได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนได้ตามประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานเทศบาล ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ข้อ ๕ (๑) ประกอบกับหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด พนักงานเทศบาล และพนักงานส่วนตำบล ที่ มท ๐๘๐๙.๓/ว ๒๔ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๖๐ เรื่อง ซักซ้อมแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงาน และการเลื่อนขั้นเงินเดือนของข้าราชการและพนักงานส่วนท้องถิ่น ข้อ ๓๔ ดังนั้น ในการคำนวณบำเหน็จบำนาญจะต้องใช้เงินเดือนเดือนสุดท้ายที่ได้รับจากเงินสมประมาณของราชการส่วนท้องถิ่น ตามความในมาตรา ๔ มาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๒ (๒) แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กรณี นาง ก. ได้รับเงินเดือนเดือนสุดท้ายคือเดือนกันยายน ๒๕๖๑ จำนวน ๓๗,๒๑๐ บาท ซึ่งเมื่อคำนวณบำนาญปกติให้แก่ นาง ก. จึงได้รับเงินบำนาญปกติเดือนละ ๒๗,๕๓๕.๔๐ บาท (๓๗,๒๑๐ x ๓๗ ÷ ๕๐) และเมื่อคำนวณเงินบำเหน็จดำรงชีพไม่เกิน ๑๕ เท่าของเงินบำนาญรายเดือนคิดเป็นเงินจำนวน ๔๑๓,๐๓๑ บาท (๒๗,๕๓๕.๔๐ x ๑๕)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทบทวนคำสั่งจ่ายเงินบำนาญปกติและเงินบำเหน็จดำรงชีพอีกครั้งหนึ่ง พร้อมจัดส่งสำเนาคำสั่งฉบับใหม่ และเอกสารที่เกี่ยวข้องให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) วิภา ธูสรานนท์
(นางวิภา ธูสรานนท์)
ผู้อำนวยการสำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น รักษาราชการแทน
เลขานุการคณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๖๙ ต่อ ๑๐๓ - ๑๒๐
โทรสาร. ๐-๒๒๔๑-๘๕๓๐

ที่ มท ๐๘๐๕.๕/ล๒๕๖๒

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๕ กรกฎาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอรับเงินบำเหน็จปกติให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภู

อ้างถึง หนังสือจังหวัดหนองบัวลำภู ที่ นภ ๐๐๒๓.๕/๖๓๘๘ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๖๒

ตามที่จังหวัดอนุมัติให้เทศบาลตำบลบ้านค้อ จ่ายเงินบำเหน็จปกติ จำนวน ๒๒๖,๙๐๐ บาท ให้แก่ นางสาว ก. พนักงานครูเทศบาล ซึ่งขอลาออกจากราชการ เมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ นั้น

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ได้ตรวจสอบเอกสารดังกล่าวแล้ว ขอเรียนว่า การสั่งจ่ายเงินบำเหน็จปกติไม่ถูกต้อง เนื่องจากนางสาว ก. บรรจุเข้ารับราชการครั้งแรก เมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๕ ตำแหน่ง ครูผู้ดูแลเด็ก สังกัดศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดบ้านหว้าย เทศบาลตำบลบ้านค้อ อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู และขอลาออกจากราชการ เมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ มีเวลาราชการปกติ ๖ ปี (๖ ปี ๓ เดือน) ซึ่งตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นจึงมีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญไม่ถึงสิบปีบริบูรณ์มีสิทธิได้รับบำเหน็จจะต้องลาออกด้วยเหตุอย่างใดอย่างหนึ่ง ตามนัยมาตรา ๑๑ คือ เหตุทุพพลภาพ เหตุสูงอายุ เหตุรับราชการนาน และกรณีลาออกโดยไม่เข้าเหตุ ๔ เหตุดังกล่าวจะต้องมีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญครบสิบปีบริบูรณ์จึงมีสิทธิรับบำเหน็จตามความนัยมาตรา ๒๐ และ มาตรา ๓๒ (๑) ดังนั้น นางสาว ก. จึงมีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญไม่ครบ ๑๐ ปีบริบูรณ์ และได้ขอลาออกจากราชการ ซึ่งไม่เข้าด้วยเหตุ ๔ เหตุ จึงไม่มีสิทธิรับเงินบำเหน็จปกติตามมาตรา ๒๐ และมาตรา ๓๒ (๓) แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ดังกล่าวแล้วอย่างไร

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาทบทวนคำสั่งจ่ายเงินบำเหน็จปกติอีกครั้งหนึ่ง และแจ้งผลการดำเนินการให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นทราบด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) วิภา ธูลรานนท์
(นางวิภา ธูลรานนท์)
ผู้อำนวยการสำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น รักษาราชการแทน
เลขานุการคณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐๒๒๔๑-๙๐๖๙ ต่อ ๒๐๑ - ๒๑๐
โทรสาร, ๐-๒๒๔๑-๙๕๓๐

ที่ มท ๐๘๐๗.๕/๑๒๗๔๙

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๒๔ กรกฎาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอแก้ไขอัตราเงินเดือนเพื่อคำนวณเงินบำนาญใหม่ของข้าราชการบำนาญส่วนจังหวัด รายนาง ก.

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดกาญจนบุรี

อ้างถึง หนังสือจังหวัดกาญจนบุรี ที่ กจ ๐๐๒๓.๕/๗๗๙๔ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๒

ตามที่จังหวัดกาญจนบุรี ได้มีคำสั่งที่ ๒๐๑๘/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เรื่อง สั่งจ่ายเงินบำนาญปกติให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น โดยขอยกเลิกคำสั่งจังหวัดกาญจนบุรี ที่ ๕๑๗/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๙ และอนุมัติให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรี จ่ายเงินบำนาญปกติเดือนละ ๓๙,๘๐๓.๒๐ บาท และเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ เดือนละ ๙,๙๕๐.๓๐ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้นเดือนละ ๔๙,๗๕๓.๕๐ บาท ให้แก่ นาง ก. ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้รับบำนาญ ซึ่งพ้นจากราชการด้วยเหตุสูงอายุ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ นั้น

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นพิจารณาแล้วมีความเห็นสำแนกเป็น ๒ ประเด็น

๑. ประเด็นการลงโทษปลดออกจากราชการมีผลเมื่อใดนั้น เมื่อพิจารณาความในข้อ ๓๓ (๗) ของประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๙ แล้วเห็นว่านาง ก. เป็นผู้ที่จะต้องถูกสั่งให้ปลดออกจากราชการได้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นไปก่อนแล้ว กรณีนี้จึงต้องปลดออกย้อนหลังไปถึงวันสิ้นปีงบประมาณที่ผู้นั้นมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ ดังนั้น การปลดนาง ก. ออกจากราชการจึงต้องปลดออก ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘ จึงเป็นกรณีถือว่านาง ก. มิเคยเกษียณอายุราชการมาก่อน

๒. ประเด็นการคำนวณเงินบำเหน็จบำนาญของนาง ก. เพื่อออกคำสั่งจ่ายของจังหวัดกาญจนบุรี เมื่อพิจารณาตามข้อ ๑. แล้ว เห็นว่านาง ก. ถือเสมือนว่ามิเคยเกษียณอายุราชการมาก่อน ดังนั้น ในการคำนวณบำนาญปกติ จึงต้องใช้ฐานเงินเดือน ณ วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ มิใช่เงินเดือน ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘ ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติในการออกคำสั่งจ่ายบำนาญปกติ ให้แก่นาง ก. เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ถูกต้องตามระเบียบกฎหมาย และประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๙ จึงขอให้จังหวัดกาญจนบุรีพิจารณาทบทวนคำสั่งที่ ๒๐๑๘/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๒ อีกครั้ง พร้อมจัดส่งสำเนาคำสั่งฉบับใหม่และเอกสารที่เกี่ยวข้องให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) วิภา ธูสรานนท์
(นางวิภา ธูสรานนท์)
ผู้อำนวยการสำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น รักษาราชการแทน
เลขานุการคณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๖๙ ต่อ ๓๐๑ – ๓๓๐
โทรสาร. ๐-๒๒๔๑-๘๕๑๐

ที่ มท ๐๘๐๘.๕/๑๘๒๕๖

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอรับเงินบำนาญปกติ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรธานี

อ้างถึง หนังสือจังหวัดอุดรธานี ที่ อด ๐๐๒๓.๕/๑๐๐๐๕ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๒

ตามที่จังหวัดอุดรธานีอนุมัติให้เทศบาลตำบลหนองบัว จ่ายเงินบำนาญปกติเดือนละ ๓๐,๔๐๒ บาท เงินเพิ่มจากเงินบำนาญร้อยละ ๒๕ เดือนละ ๗,๖๐๐.๕๐ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้นเดือนละ ๓๘,๐๐๒.๕๐ บาท ให้แก่ นาย ก. พนักงานเทศบาล ซึ่งพ้นจากราชการด้วยเหตุสูงอายุ เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๓ นั้น

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ได้ตรวจเอกสารดังกล่าวแล้วปรากฏว่า เวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญไม่ถูกต้อง เนื่องจากนำเวลาราชการครั้งแรกและเวลาราชการครั้งหลังมานับรวมกัน ซึ่งนาย ก. ได้บรรจุเข้ารับราชการครั้งแรก เมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๓๓ สังกัดสุขาภิบาลบ้านต้อง จังหวัดภูเก็ต และลาออกจากราชการ เมื่อวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๓๗ มีเวลาราชการปกติรวมเวลาราชการทวีคูณ ๖ ปี (๕ ปี ๗ เดือน ๑๒ วัน) ยังไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ ต่อมาเมื่อวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๓๗ นาย ก. ได้บรรจุกลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการส่วนจังหวัด สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดพังงา โดยตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๑๖ กำหนดให้ การนับเวลาราชการของผู้กลับเข้ารับราชการใหม่ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๓) ให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ใช้อยู่ก่อนที่จะแก้ไขเพิ่มเติม จึงต้องถือปฏิบัติตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ มาตรา ๓๐ (๓) กำหนดให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดลาออกโดยไม่มีสิทธิรับบำเหน็จบำนาญ ถ้าภายหลังได้เข้ารับราชการใหม่ ให้ตัดเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญเฉพาะการรับราชการครั้งใหม่เท่านั้น ประกอบกับระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๓๙ (๔) กำหนดให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งเข้ารับราชการส่วนท้องถิ่นนับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป เมื่อออกหรือพ้นจากราชการ และได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติ ดังนั้น นาย ก. จึงมีสิทธิได้นับเวลาราชการเฉพาะครั้งใหม่ ตั้งแต่วันที่ ๕ มกราคม ๒๕๓๗ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๓ รวมเวลาราชการสำหรับการคำนวณบำนาญ ๒๕ ปี (๒๔ ปี ๘ เดือน ๒๗ วัน) จึงมีสิทธิได้รับเงินบำนาญปกติเดือนละ ๒๕,๓๓๕ บาท (๕๐,๖๗๐ x ๒๕ ÷ ๕๐)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาทบทวนคำสั่งจ่ายเงินบำนาญปกติอีกครั้งหนึ่ง พร้อมจัดส่งเอกสารสำเนาคำสั่งจังหวัดฉบับใหม่ และเอกสารที่เกี่ยวข้องให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) วิภา ธูสรานนท์
(นางวิภา ธูสรานนท์)
ผู้อำนวยการสำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น รักษาราชการแทน
เลขานุการคณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๖๙ ต่อ ๓๐๑ – ๓๑๐
โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๙๕๐๙

ที่ มท ๐๘๐๘.๕/๑๐๓๙๘

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอรับเงินบำนาญปกติ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรธานี

อ้างถึง หนังสือจังหวัดอุดรธานี ที่ อด ๐๐๒๑.๕/๒๙๔๔๐ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๒

ตามที่จังหวัดอนุมัติให้เทศบาลตำบลกุมภวาปี จ่ายเงินบำนาญปกติเดือนละ ๕,๔๔๗.๕๐ บาท ให้แก่ นาย ก. พนักงานเทศบาล ซึ่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุทดแทน เมื่อวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๒ นั้น

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พิจารณาความในมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. ๒๔๘๓ บัญญัติว่า เมื่อศาลได้มีคำสั่งพิพากษาให้ลูกหนี้ล้มละลายแล้ว และเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์รายงานว่า เจ้าหนี้ได้ลงมติในการประชุมเจ้าหนี้ครั้งแรกหรือในคราวที่ได้เลื่อนไปขอให้ศาลพิพากษาให้ลูกหนี้ล้มละลายก็ดี หรือไม่ลงมติประการใดก็ดี หรือไม่มีเจ้าหนี้ไปประชุมก็ดี หรือการประชุมหนี้ไม่ได้รับความเห็นชอบก็ดี ให้ศาลพิพากษาให้ลูกหนี้ล้มละลาย และเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีอำนาจจัดการทรัพย์สินของบุคคลล้มละลายเพื่อแบ่งแก่เจ้าหนี้ทั้งหลาย ประกอบกับความในประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดอุดรธานี ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาล หมวด ๑ คุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม ข้อ ๖ (๔) และหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๑/ว ๓๓ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๕ เรื่อง การสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการกรณีเป็นบุคคลล้มละลายแล้วเห็นว่า บุคคลที่ถูกฟ้องล้มละลาย และศาลได้มีคำพิพากษาให้เป็นบุคคลล้มละลายแล้ว คือว่าบุคคลนั้นเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามในการรับราชการตั้งแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า ศาลล้มละลายกลาง มีคำพิพากษาให้ นาย ก. เป็นบุคคลล้มละลาย เมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ จึงเป็นผู้ขาดคุณสมบัติเพราะมีลักษณะต้องห้ามนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาให้ล้มละลาย ซึ่งจะต้องถูกให้ออกและพ้นจากราชการ ตั้งแต่วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ มิใช่วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๒ ตามคำสั่งเทศบาลตำบลกุมภวาปี ที่ ๓๐๒/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๒ เห็นควรแจ้งให้จังหวัดอุดรธานีพิจารณาทบทวนตัวสั่งจ่ายเงินบำนาญปกติ และแจ้งให้เทศบาลตำบลกุมภวาปีแก้ไขคำสั่งออกจากราชการให้ถูกต้องพร้อมจัดส่งสำเนาคำสั่งจังหวัดฉบับใหม่ และเอกสารที่เกี่ยวข้องให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) วิภา ธูสรานนท์
(นางวิภา ธูสรานนท์)
ผู้อำนวยการสำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น รักษาราชการแทน
เลขานุการคณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๐๙ ต่อ ๓๐๑ – ๓๑๐
โทรสาร. ๐-๒๒๔๑-๙๕๐๐

ที่ มท ๐๘๐๘.๕/๒๖๒๘๗

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๒

เรื่อง สั่งจ่ายบำนาญปกติให้แก่พนักงานส่วนตำบล และบำเหน็จดำรงชีพให้แก่พนักงานส่วนตำบลผู้รับบำนาญ และขอรับโอนเงินเพิ่มจากกองทุนบำเหน็จบำนาญฯ ในคราวเดียวกัน

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่น

อ้างถึง หนังสือจังหวัดขอนแก่น ที่ ขก ๐๐๒๓.๕/๒๔๓๒ ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๖๒

ตามที่จังหวัดขอนแก่นได้ให้องค์การบริหารส่วนตำบลจระเข้ อำเภอหนองเรือ สั่งจ่ายเงินบำนาญปกติ เดือนละ ๑๕,๓๐๙ บาท และเงินบำเหน็จดำรงชีพ จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท ให้แก่ นาย ก. พนักงานส่วนตำบล ซึ่งลาออกจากราชการด้วยเหตุทดแทน เมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ และขอโอนเงินดังกล่าว ให้องค์การบริหารส่วนตำบลจระเข้ด้วย นั้น

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ได้ตรวจสอบเอกสารดังกล่าวแล้วปรากฏว่า

๑. นาย ก. บรรจุเข้ารับราชการเมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๔๐ สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเรือ และได้ยื่นลาออกจากราชการ เมื่อวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๖๒ และองค์การบริหารส่วนตำบลจระเข้ ได้มีคำสั่งที่ ๖๔/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๒ เรื่อง อนุญาตให้พนักงานส่วนตำบลลาออกจากราชการเพื่อสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) แบบบัญชีรายชื่อพรรค ตั้งแต่วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ เป็นต้นไป และคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดขอนแก่น มีมติเห็นชอบ ครั้งที่ ๒/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ให้ นาย ก. ลาออกจากราชการได้ยื่นเรื่องขอรับบำนาญปกติและบำเหน็จดำรงชีพ โดยมีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ ตั้งแต่วันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๔๐ สิ้นวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ จำนวน ๒๒ ปี (๒๓ ปี ๖ เดือน ๘๙ วัน)

๒. จังหวัดขอนแก่น ได้มีคำสั่งที่ ๓๔๔๐ - ๓๔๔๑/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๖๒ เรื่อง สั่งจ่ายบำนาญปกติ และเรื่อง สั่งจ่ายบำเหน็จดำรงชีพให้แก่พนักงานส่วนตำบล ราย นาย ก, ซึ่งลาออกจากราชการโดยให้มีสิทธิรับบำนาญด้วยเหตุทดแทน ซึ่งตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ มาตรา ๔๒ (๓) และมาตรา ๓๔ กำหนดให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งออกจากราชการเพราะเลิกหรือยุบตำแหน่ง หรือไปดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือซึ่งมีคำสั่งให้ออกโดยไม่มีความผิดให้มีสิทธิได้รับบำนาญเหตุทดแทน ประกอบกับประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดขอนแก่น ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๙ หมวด ๒ การออกจากราชการไว้ข้อ ๖ (๓) กำหนดให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจสั่งให้พนักงานส่วนตำบลออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้ในกรณีที่กฎหมายดังกล่าวบัญญัติให้ผู้ถูกสั่งให้ออกมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทน เมื่อพนักงานส่วนตำบลดำรงตำแหน่งทางการเมือง ดังนั้น เมื่อประจักษ์ข้อเท็จจริงว่า นาย ก. ขอลาออกจากราชการและได้รับอนุญาตให้ลาออก

/จากราชการ ,

จากราชการเพื่อสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) แบบบัญชีรายชื่อพรรค ซึ่งไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ในข้อ ๖ (๓) ของประกาศดังกล่าว จึงไม่มีสิทธิขอรับบำนาญปกติด้วยเหตุทดแทน แต่มีสิทธิขอรับเป็นบำเหน็จปกติ ตามนัยมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาทบทวนคำสั่งจ่ายเงินบำนาญปกติ และเงินบำเหน็จดำรงชีพอีกครั้งหนึ่ง พร้อมจัดส่งสำเนาคำสั่งจังหวัดฉบับใหม่ และเอกสารที่เกี่ยวข้องให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) วิภา ธูสรานนท์
(นางวิภา ธูสรานนท์)
ผู้อำนวยการสำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น รักษาราชการแทน
เลขานุการคณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
กลุ่มงานบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๖๙ ต่อ ๓๐๑ - ๓๓๐
โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๘๕๐๙

ที่ มท ๐๔๐๘.๕/๓๓๒๔๕

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น
ส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๓๔ ธันวาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอรับเงินบำนาญปกติและเงินบำเหน็จดำรงชีพ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดนครปฐม

อ้างถึง หนังสือจังหวัดนครปฐม ที่ นฐ ๐๐๒๐.๕/๓๓๒๔๕ ลงวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๒

ตามที่จังหวัดอนุมัติให้เทศบาลตำบลบ่อพลับ จ่ายเงินบำนาญปกติเดือนละ ๕๓,๙๕๐.๒๐ บาท และเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ เดือนละ ๑๐,๘๙๕.๐๕ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้นเดือนละ ๕๒,๙๙๖.๒๕ บาท และเงินบำเหน็จดำรงชีพ จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท ให้แก่ นาย ก.พนักงานเทศบาล ซึ่งพ้นจากราชการด้วยเหตุสูงอายุ เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๒ นั้น

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ได้ตรวจสอบเอกสารแล้ว ขอเรียนว่า การคำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ ไม่ถูกต้อง เนื่องจากตามความในข้อ ๓๙ (๓) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ กำหนดให้ข้าราชการซึ่งได้โอนไปรับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นโดยมีสิทธิขอให้นับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญติดต่อกันไปในการคำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติ ให้คำนวณโดยตั้งเงินเพิ่มในอัตราร้อยละที่สิ้นสุดจากเงินบำนาญปกติคูณด้วยจำนวนปีอันเป็นเวลาราชการที่ข้าราชการผู้นั้นมีสิทธิได้รับราชการทางราชการส่วนท้องถิ่นรวมด้วย จำนวนปีอันเป็นเวลาราชการที่ข้าราชการผู้นั้นรับราชการอยู่ทางสังกัดเดิมและทางราชการส่วนท้องถิ่นรวมกัน เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า นาย ก. มีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญรวม ๓๗ ปี (๓๗ ปี ๘ วัน) แปลงเป็นเวลาราชการพลเรือน ๕ ปี (๕ ปี ๒ เดือน) และเวลาราชการส่วนท้องถิ่น ๓๑ ปี (๓๒ ปี ๑๐ เดือน ๘ วัน) ดังนั้น การคำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ ของนาย ก. จะคำนวณได้ดังนี้

เงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ เดือนละ = $\frac{๕๓,๙๕๐.๒๐ \times ๒๕ \times ๓๑}{๑๐๐ \times ๓๗}$ = ๑๐,๓๖๐.๕๕ บาท

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาสั่งจ่ายเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ อีกครั้งหนึ่ง พร้อมยังคงสำเนาคำสั่งฉบับใหม่ แก่ผู้ถูกต้องที่เกี่ยวข้องให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) วิภา ธูสรานนท์
(นางวิภา ธูสรานนท์)
ผู้อำนวยการสำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น รักษาราชการแทน
เลขานุการคณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
กลุ่มงานบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๖๔ ต่อ ๔๐๑ – ๓๑๐
โทรสาร, ๐-๒๒๔๑-๙๕๐๙

ส่วนที่ 3

ภาคผนวก :
ตัวอย่างประเด็นตอบข้อหารือเกี่ยวกับบำเหน็จบำนาญ

(ครุฑ)

ที่ มท ๐๘๐๘.๕/๕๕๓๐

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๒ เมษายน ๒๕๕๘

เรื่อง หารือการคืนบำเหน็จเพื่อนับเวลาต่อเนื่องให้กับข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ซึ่งเคยรับราชการมาก่อน

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดนครพนม

อ้างถึง หนังสือจังหวัดนครพนม ด่วนที่สุด ที่ นพ ๐๐๒๓.๕/๕๘๖๗ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๘

ตามที่จังหวัดได้ขอหารือการคืนบำเหน็จเพื่อนับเวลาต่อเนื่องให้กับข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ซึ่งเคยรับราชการมาก่อน กรณี นายหนึ่ง สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองชน ซึ่งเดิมรับราชการครั้งแรกเป็นทหารเรือเมื่อวันที่ ๓๑ เมษายน ๒๕๓๓ และได้ขอลาออกจากราชการทหาร เมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๙ ต่อมาได้สอบบรรจุเข้ารับราชการใหม่เป็นพนักงานส่วนตำบล ตำแหน่งบุคลากร ระดับ ๓ สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลบึงโขงหลง เมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๙ มีความประสงค์จะคืนบำเหน็จที่ได้รับไปแล้วในระหว่างลาออกจากราชการเพื่อนับเวลาราชการต่อเนื่อง เพื่อประโยชน์สำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ ซึ่งจังหวัดพิจารณาแล้วมีความเห็นว่า นายหนึ่ง ได้ลาออกจากราชการและกลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการใหม่ สามารถดำเนินการคืนบำเหน็จเพื่อนับเวลาต่อเนื่องได้ทุกกรณี เว้นแต่ กรณีถูกไล่ออกจากราชการและไม่มีสิทธิรับบำเหน็จบำนาญ โดยจะต้องคืนเงินบำเหน็จให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลหนองชนซึ่งเป็นสังกัดใหม่ในปัจจุบันโดยถือปฏิบัติตามข้อ ๘ วรรคสอง ของประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับระยะเวลาในการคืนบำเหน็จข้าราชการส่วนท้องถิ่น เพื่อนับเวลาราชการต่อเนื่อง ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ และหนังสือที่ มท ๐๘๐๘.๕/ว ๓๑๐๒ ลงวันที่ ๓๓ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ซึ่งต้องได้รับอนุมัติจากผู้ว่าราชการจังหวัดก่อน จึงจะดำเนินการคืนเงินบำเหน็จเพื่อนับเวลาราชการต่อเนื่องสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ จึงขอหารือว่าความเห็นของจังหวัดถูกต้องหรือไม่ นั้น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้ว ขอเรียนชี้แจงตามความในมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๓๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๓ กำหนดให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นรวมถึงข้าราชการซึ่งกลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น ถ้าภายหลังกลับเข้ารับราชการใหม่นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้นับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญตอนก่อนออกจากราชการต่อเนื่องกับการรับราชการในตอนหลังได้ โดยหากผู้กลับเข้ารับราชการนั้นได้รับบำเหน็จไปแล้วจะนับเวลาราชการต่อเนื่องได้ จะต้องคืนบำเหน็จที่ได้รับพร้อมดอกเบี้ยตามอัตราเงินฝากประจำของธนาคารออมสิน ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด ดังนั้น กรณีของ นายหนึ่ง จึงถือเป็นข้าราชการผู้กลับเข้ารับราชการส่วนท้องถิ่นตามความในมาตรา ๓๐ วรรคสี่ สามารถคืนบำเหน็จเพื่อนับเวลาต่อเนื่องได้ทุกกรณี เว้นแต่ กรณีถูกไล่ออกจากราชการและไม่มีสิทธิรับบำเหน็จบำนาญ โดยจะต้องคืนเงินบำเหน็จให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลหนองชนซึ่งเป็นราชการส่วนท้องถิ่นต้นสังกัดในปัจจุบัน สำหรับการคิดอัตราดอกเบี้ยตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับระยะเวลาในการคืนบำเหน็จข้าราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อนับเวลาราชการต่อเนื่อง ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๘

/กรณีการคืน ...

กรณีการคืนบำเหน็จพ้นระยะเวลา ๓๐ วัน นับแต่วันที่กลับเข้ารับราชการ เป็นอำนาจอนุมัติของผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งหากการคืนล่าช้าเกิดจากความบกพร่องของ นายเหมือง ก็จะต้องคืนบำเหน็จพร้อมดอกเบี้ยตามข้อ ๘(๒) และเมื่อองค์การบริหารส่วนตำบลหนองขนได้รับเงินบำเหน็จคืนพร้อมดอกเบี้ยแล้วให้บันทึกไว้ในสมุดหรือแฟ้มประวัติให้ชัดเจน และให้องค์การบริหารส่วนตำบลหนองขนมีหนังสือแจ้งสำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น พร้อมนำเงินบำเหน็จและดอกเบี้ยส่งกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น เพื่อรายงานกระทรวงมหาดไทยต่อไป ทั้งนี้ เป็นไปตามข้อ ๙ ของประกาศฯ ดังกล่าว และหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๘.๕/ว ๓๓๐๒ ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ความเห็นของจังหวัดถูกต้องแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) โชคชัย เลขอมรชัญ

(นายโชคชัย เลขอมรชัญ)
รองอธิบดี รักษาราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐๒-๒๔๑-๙๐๖๓
โทรสาร ๐๒-๒๔๑-๙๕๓๐

(ตรุต)

ที่ มท ๐๘๐๙.๕/๓๔๕๕๑

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๓๗ กันยายน ๒๕๕๘

เรื่อง หารือการสั่งจ่ายบำเหน็จตกทอดใหม่ เนื่องจากมีหลายหเพิ่มขึ้นโดยคำพิพากษาของศาล

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่น

อ้างถึง หนังสือจังหวัดขอนแก่น ที่ ขก ๐๐๒๓.๕/๓๕๕๕ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๗

ตามที่จังหวัดขอนแก่นได้ขอหารือการสั่งจ่ายบำเหน็จตกทอด กรณีองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นขอให้จังหวัดพิจารณาสั่งจ่ายบำเหน็จตกทอดใหม่ราย นายสี ข้าราชการบำนาญ (ครู) สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นซึ่งถึงแก่ความตายเมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๒ เนื่องจากหมาย ก. ได้แสดงตัวว่าเป็นบุตรโดยชอบด้วยกฎหมายซึ่งเป็นทายาทชั้นบุตรของ นายสี เพิ่มขึ้นโดยคำพิพากษาของศาล จึงขอหารือว่า นาย ก. ซึ่งเป็นบุตรโดยชอบด้วยกฎหมายของนายสี ผู้ตาย จะถือว่าเป็นทายาทตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับปัจจุบัน และมีสิทธิในการยื่นขอรับบำเหน็จตกทอดใหม่ หรือไม่ อย่างไร นั้น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้นำข้อหารือดังกล่าว เรียนต่อคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย คณะที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๔๒/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ ได้พิจารณาแล้ว มีความเห็นว่า ตามบทนิยามคำว่า "ทายาทผู้มีสิทธิ" ในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ หมายความว่า บุตร และให้หมายความรวมถึงบุตรซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้ตาย ซึ่งได้มีการฟ้องคดีขอให้รับเป็นบุตรก่อนหรือภายใน ๑ ปี นับแต่วันที่บิดาตายหรือนับแต่วันที่ได้รู้หรือควรได้รู้ถึงความตายของบิดา และตามมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน กำหนดว่าในกรณีที่ได้มีการจ่ายบำเหน็จตกทอดไปแล้ว หากปรากฏว่ามีบุตรเพิ่มขึ้น โดยคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรโดยชอบด้วยกฎหมายของผู้ตายซึ่งได้มีการฟ้องคดีตามระยะเวลาดังกล่าวให้แบ่งบำเหน็จตกทอดนั้นให้แก่ระหว่างทายาทผู้มีสิทธิ โดยถือว่าบุตรชอบด้วยกฎหมายตามคำพิพากษาเป็นทายาทผู้มีสิทธิตั้งแต่วันที่บิดาตาย กำหนดระยะเวลา ๑ ปี ตามที่กฎหมายกำหนดนั้น เป็นเงื่อนไขที่กำหนดคุณสมบัติของผู้มีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอด เพื่อให้สอดคล้องกับอายุความในคดีมรดก ตามมาตรา ๑๗๕๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่กำหนดให้ ห้ามมิให้ฟ้องคดีมรดกเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่เมื่อเจ้ามรดกตาย หรือนับแต่เมื่อทายาทโดยธรรมได้รู้ หรือควรได้รู้ถึงความตายของเจ้ามรดก ซึ่งกำหนดเวลาดังกล่าวไม่ใช่กำหนดเวลาเพื่อเร่งรัดการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ของรัฐแต่อย่างใด ดังนั้น จึงเป็นกำหนดเวลาที่เคร่งครัดว่าทายาทผู้มีสิทธิต้องเป็นบุตร

/ซึ่งเมื่อมี...

ซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่าบุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้ตาย ซึ่งได้มีการฟ้องคดีขอให้รับเด็กเป็นบุตรก่อน หรือภายใน ๓ ปี นับแต่วันที่บิดาตายหรือนับแต่วันที่ได้รู้หรือควรได้รู้ถึงความตายของบิดา เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า นาย ก ได้ยื่นฟ้องขอให้รับเป็นบุตรเกินกำหนดระยะเวลาดังกล่าว นาย ก. จึงมิใช่บุตรผู้มีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอดตามความในมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) โชคชัย เดชอมรชัญ

(นายโชคชัย เดชอมรชัญ)
รองอธิบดี รักษาราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐๒-๒๔๑-๙๐๖๙ ต่อ ๑๐๒
โทรสาร ๐๒-๒๔๑-๘๕๑๐

(สรุป)

ที่ มท ๐๘๐๘.๕/๑๑๓๘๖ สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๘

เรื่อง หารือการขอรับเงินบำเหน็จตกทอดของนายสาม พนักงานส่วนตำบล

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดน่าน

อ้างถึง หนังสือจังหวัดน่าน ที่ นน ๐๐๒๓.๕/๑๙๒๒๐ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

ตามที่จังหวัดน่านขอหารือกรณีนางสาว ก. ซึ่งเป็นน้องสาวของนายสาม พนักงานส่วนตำบล สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลขนแดน มีความประสงค์ขอรับเงินบำเหน็จตกทอดของนายสาม ซึ่งเสียชีวิตด้วยสาเหตุเลือดออกในสมอง เมื่อวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๐ โดยจังหวัดน่านพิจารณาเห็นว่า นายสาม ไม่มีคู่สมรสและบุตรโดยชอบด้วยกฎหมาย อีกทั้งบิดามารดาได้เสียชีวิตแล้ว จึงไม่มีทายาทผู้มีสิทธิรับบำเหน็จตกทอดตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๐ ประกอบกับ นายสาม ไม่ได้แสดงเจตนาไว้ต่อส่วนราชการเจ้าสังกัดตามแบบและวิธีการที่กำหนด ดังนั้น นางสาว ก. ซึ่งเป็นน้องสาวร่วมบิดามารดาเดียวกันกับนายสาม จึงไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอดของนายสาม เนื่องจากนายสาม ไม่ได้จัดทำหนังสือแสดงเจตนาระบุให้นางสาว ก. เป็นผู้รับบำเหน็จตกทอดของตนตามแบบและวิธีการที่กำหนด สิทธิในบำเหน็จตกทอดของนายสาม จึงเป็นอันยุติลงตามมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓ ประกอบกับมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๓๙ จึงขอหารือว่าความเห็นของจังหวัดน่านถูกต้องหรือไม่ อย่างไร นั้น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้พิจารณาแล้วขอเรียนว่า ตามความในมาตรา ๔ และมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับปัจจุบัน กำหนดว่าข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดตายในระหว่างรับราชการอยู่ ถ้าความตายนั้นมิได้เกิดขึ้นเนื่องจากการประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงของตนเองให้จ่ายเงินเป็นบำเหน็จตกทอดเป็นจำนวน ตามเกณฑ์คำนวณในมาตรา ๑๒ (๑) โดยจ่ายให้แก่ผู้มีสิทธิซึ่งประกอบด้วย ๑) บุตร และให้หมายความรวมถึงบุตรซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้ตายซึ่งได้มีการฟ้องคดีขอให้รับเด็กเป็นบุตรก่อนหรือภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่บิดาตายหรือนับแต่วันที่ได้รู้หรือควรได้รู้ถึงความตายของบิดา ๒) สามีหรือภรรยา และ ๓) บิดามารดา ตามหลักเกณฑ์และวิธีการการจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดตาม กฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่ถึงแก่ความตายโดยอนุโลม ประกอบกับความในมาตรา ๔๘ วรรคสาม และวรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ ได้บัญญัติกรณีที่ไม่มีทายาทข้างต้นให้จ่ายแก่บุคคลซึ่งผู้ตายได้แสดงเจตนาไว้ต่อส่วนราชการเจ้าสังกัดตามแบบและวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด แต่หากไม่มีทายาทและบุคคลซึ่งผู้ตายได้แสดงเจตนาไว้ หรือบุคคลนั้นได้ตายไปก่อน ให้สิทธิในบำเหน็จตกทอดนั้นเป็นอันยุติลง เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า นายสาม ได้ถึงแก่ความตายด้วยสาเหตุเลือดออกในสมองในขณะที่เป็นพนักงานส่วนตำบลขนแดน จึงถือว่าได้ถึงแก่ความตายระหว่างรับราชการ ซึ่งไม่ได้เกิดขึ้นจากการประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

/ของตน ...

ของตนเอง หน่วยงานต้นสังกัดย่อมมีหน้าที่ในการจ่ายบำเหน็จตกทอดให้แก่ทายาทผู้มีสิทธิของนายสาม แต่เนื่องจากนายสาม ไม่มีทายาทผู้มีสิทธิรับบำเหน็จตกทอดตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ประกอบกับนายสาม มิได้ทำหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดต่อส่วนราชการเจ้าสังกัดแต่อย่างใด กรณีจึงถือได้ว่าสิทธิในการรับบำเหน็จตกทอดของ นายสาม เป็นอันยุติลง ตามนัยมาตรา ๔๘ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ นางสาว ก. ซึ่งเป็นน้องสาวของนายสาม จึงมิใช่ทายาทตามความหมายของพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นฯ ซึ่งจะสามารถขอรับเงินบำเหน็จตกทอดดังกล่าวได้ ความเห็นของจังหวัดน่านถูกต้องแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ดุษฎี สุวัฒวิดยากร

(นายดุษฎี สุวัฒวิดยากร)
ผู้อำนวยการสำนักบริหารการคลังท้องถิ่น รักษาราชการแทน
เลขานุการคณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

ฝ่ายอำนวยการ
โทร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๖๙ ต่อ ๑๐๒
โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๙๐๖๙ ต่อ ๒๑๙

(ตรุฑ)

ที่ มท ๐๘๐๘.๕/๓๓๑๙๕ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขอทุทธรณ์การคืนบำเหน็จข้าราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อนับเวลาราชการต่อเนื่อง

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดศรีสะเกษ

อ้างถึง หนังสือจังหวัดศรีสะเกษ ที่ ศก ๐๐๒๑๓.๕/๕๓๕ ลงวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๘

ตามที่จังหวัดศรีสะเกษได้ขอหารือกรณีการคืนบำเหน็จเพื่อนับเวลาราชการต่อเนื่องของข้าราชการส่วนท้องถิ่น จำนวน ๒ ราย คือ นายห้า สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยสำราญ และนายหก สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลหัวเสือ ซึ่งจังหวัดศรีสะเกษมีความเห็นโดยสรุปว่า นายห้า ได้ลาออกจากราชการตำรวจเมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๔๐ โดยขอรับเงินบำเหน็จและได้บรรจุแต่งตั้งเป็นบัดองค์การบริหารส่วนตำบลประสาทร อำเภอขุขันธ์ จังหวัดศรีสะเกษ เมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๔๐ และนายหก ได้ลาออกจากราชการตำรวจ เมื่อวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๔๐ โดยขอรับเงินบำเหน็จและได้บรรจุแต่งตั้งเป็นปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลสะเดาใหญ่ อำเภอขุขันธ์ จังหวัดศรีสะเกษ เมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๔๐ จึงเป็นการเข้ารับราชการใหม่ก่อนวันที่พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ มีผลใช้บังคับคือก่อนวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๓ และได้ขอรับเงินบำเหน็จ ดังนั้น นายห้า และนายหก จึงไม่สามารถคืนบำเหน็จที่ได้รับไป เพื่อนับเวลาราชการต่อเนื่องตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับระยะเวลาในการคืนบำเหน็จข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้ ทั้งนี้ ได้แจ้งผลการพิจารณาให้ นายห้า และนายหก ทราบแล้ว และ นายห้า และ นายหก ได้อุทธรณ์ความเห็นของจังหวัดศรีสะเกษข้างต้น ซึ่งจังหวัดศรีสะเกษได้พิจารณาข้อโต้แย้งดังกล่าวแล้ว มีความเห็นเช่นเดิม แต่อย่างใดก็ตามเพื่อให้การพิจารณาดังกล่าวเป็นไปด้วยความถูกต้องและเป็นธรรมกับข้าราชการทั้งสองราย จึงขอหารือว่า ความเห็นของจังหวัดศรีสะเกษถูกต้องหรือไม่ อย่างไร แล้วแจ้งผลให้จังหวัดศรีสะเกษทราบ เพื่อแจ้งผลให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบและดำเนินการต่อไป นั้น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้วเห็นว่า ตามความในมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓ กำหนดให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นและข้าราชการซึ่งออกจากราชการไปแล้วถ้ากลับหลังกลับเข้ารับราชการใหม่นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๓) ให้นับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญต่อจากเวลาราชการต่อเนื่องกับการรับราชการในตอนหลังได้ โดยหากผู้กลับเข้ารับราชการนั้นได้รับบำเหน็จไปแล้วจะนับเวลาราชการต่อเนื่องได้จะต้องคืนบำเหน็จที่ได้รับพร้อมดอกเบี้ยตามอัตราเงินฝากประจำของธนาคารออมสินส่วนระยะเวลาในการคืนบำเหน็จให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด แต่ความในมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว กำหนดให้การนับเวลาราชการของผู้กลับเข้ารับราชการใหม่ก่อนวันที่พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓ มีผลใช้บังคับให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ใช้อยู่ก่อนที่จะมีการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

/ซึ่งหมายถึง...

ซึ่งหมายถึงให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ โดยมาตรา ๓๐ ได้กำหนดให้คิดเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญเฉพาะการรับราชการครั้งใหม่เท่านั้น เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า นายห้า ได้ลาออกจากราชการตำรวจเมื่อวันที่ ๓๕ กรกฎาคม ๒๕๔๐ ตามคำสั่งตำรวจภูธรจังหวัดศรีสะเกษ ที่ ๙๓/๒๕๔๐ เรื่อง อนุมัติให้ข้าราชการตำรวจลาออกจากราชการ โดยได้รับบำเหน็จเป็นเงินจำนวน ๒๓๖,๓๔๐ บาท และได้บรรจุแต่งตั้งเป็นปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลปราสาท อำเภอขุขันธ์ จังหวัดศรีสะเกษ ตั้งแต่วันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๔๐ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลปราสาท ที่ ๓๑/๒๕๔๐ เรื่อง บรรจุและแต่งตั้งพนักงานส่วนตำบล ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๔๐ และนายหก ได้ลาออกจากราชการตำรวจ เมื่อวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๔๐ ตามคำสั่งกองบังคับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ ๒๓ ที่ ๓๓๔/๒๕๔๐ เรื่องอนุญาตให้ข้าราชการตำรวจลาออกจากราชการ โดยได้รับบำเหน็จเป็นเงินจำนวน ๑๒๒,๒๔๗.๔๐ บาท และได้บรรจุแต่งตั้งเป็นปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลละเลาใหญ่ อำเภอขุขันธ์ จังหวัดศรีสะเกษ ตั้งแต่วันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๔๐ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลละเลาใหญ่ ที่ ๐๔/๒๕๔๐ เรื่อง การบรรจุแต่งตั้งพนักงานส่วนตำบล ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๔๐ กรณีจึงเห็นว่าการกลับเข้ารับราชการของนายห้า และนายหก จึงเป็นการกลับเข้ารับราชการใหม่ก่อนพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ มีผลใช้บังคับ คือ ก่อนวันที่ ๓๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๓ โดยผลของมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓ นายห้า และนายหก จึงไม่สามารถคืนบำเหน็จที่ได้รับไปเพื่อนับเวลาราชการต่อเนื่อง ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับระยะเวลาในการคืนบำเหน็จข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้ ความเห็นของจังหวัดศรีสะเกษถูกต้องแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ศุษฎี สุวัฒวิทยากร

(นายศุษฎี สุวัฒวิทยากร)
รองอธิบดี รักษาราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐ ๒๒๔๑ ๙๐๒๙ ต่อ ๓๐๒
โทรสาร ๐ ๒๒๔๑ ๙๐๒๙ ต่อ ๒๑๑

(สำเนา)

ที่ มท ๐๘๐๘.๕/๓๓๕๗

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขอหารือการขอรับเงินบำเหน็จตกทอดของนางสาว ข. พนักงานส่วนตำบล

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดน่าน

อ้างถึง หนังสือจังหวัดน่าน ที่ นน ๐๐๒๓.๕/๓๓๐๕๐ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๗

ตามที่จังหวัดน่านขอหารือกรณีนางสิบสอง ในฐานะผู้จัดการมรดกของนางสาว ข. พนักงานส่วนตำบล สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลป่าคา มีความประสงค์ขอรับเงินบำเหน็จตกทอดของ นางสาว ข. ซึ่งเสียชีวิตด้วยโรคเลือดธาลัสซีเมีย เมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๖ โดยจังหวัดน่านพิจารณาเห็นว่า นางสิบสอง ในฐานะผู้จัดการมรดกตามคำสั่งศาลจังหวัดน่านไม่ใช่ทายาทผู้มีสิทธิในการขอรับบำเหน็จตกทอด ตามมาตรา ๕ และมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๐ และ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓ จึงไม่มีสิทธิได้รับเงินบำเหน็จตกทอดของนางสาว ข. จึงขอหารือว่าความเห็นของจังหวัดน่านถูกต้องหรือไม่ อย่างไร พร้อมพิจารณาแล้วผลเป็นประการใดโปรดแจ้งให้ทราบด้วย นั้น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นขอเรียนว่า ได้พิจารณาข้อมูลการเป็นทายาทของนางสาว ข. ผู้ตาย จากเอกสารใต้ส่วนคำสั่งศาลจังหวัดน่าน ในคดีหมายเลขแดงที่ ๓๙/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๗ ปรากฏว่า ผู้ร้อง (นางสิบสอง) และนางสาว ข. ผู้ตาย เป็นบุตรโดยชอบด้วยกฎหมายของนาย ค. กับนาง ก, ผู้ตายเป็นโสดและไม่มีบุตร ผู้ตายถึงแก่ความตายด้วยสาเหตุโรคเลือดธาลัสซีเมีย และก่อนตายผู้ตายมิได้ทำพินัยกรรมและมิได้แต่งตั้งผู้ใดเป็นผู้จัดการมรดก นอกจากผู้ร้องแล้วผู้ตายไม่มีทายาทชั้นอื่น ส่วนนาย ค. กับนาง ก จึงเป็นบิดามารดาของผู้ตายให้ถึงแก่ความตายไปก่อนแล้ว และเมื่อพิจารณาความในมาตรา ๕ และมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับปัจจุบัน กำหนดว่าข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดตายในระหว่างรับราชการอยู่ ถ้าความตายนั้นมิได้เกิดขึ้นเนื่องจากการประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงของตนเองให้จ่ายเงินเป็นบำเหน็จตกทอดเป็นจำนวน ตามมาตราที่กำหนดในมาตรา ๓๒ (๑) โดยจ่ายให้แก่ผู้มีสิทธิซึ่งประกอบด้วย ๑) บุตร และให้หมายความรวมถึงบุตรซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้ตายซึ่งได้มีการร้องคดีขอให้รับรองเป็นบุตรก่อนหรือภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่บิดาตายหรือนับแต่วันที่ได้รู้หรือควรได้รู้ถึงความตายของบิดา ๒) สามีหรือภรรยา และ ๓) บิดามารดา ตามหลักเกณฑ์และวิธีการการจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดตาม กฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่ถึงแก่ความตายโดยอนุโลม ประกอบกับความในมาตรา ๔๔ วรรคสาม และวรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ได้บัญญัติกรณีไม่มีทายาทข้างต้น ให้จ่ายแก่บุคคลซึ่งผู้ตายได้แสดงเจตนาไว้ต่อส่วนราชการเจ้าสังกัดตามแบบและวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด แต่หากไม่มีทายาทและบุคคลซึ่งผู้ตายได้แสดงเจตนาไว้ หรือบุคคลนั้นได้ตายไปก่อน ให้สิทธิในบำเหน็จตกทอดนั้นเป็นอันยุติลง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคำพิพากษาศาลฎีกา ที่ ๔/๒๕๐๕, ที่ ๑๕๘๖/๒๕๒๗ และที่ ๑๐๕๖/๒๕๒๕ สรุปได้ว่า บำเหน็จตกทอดตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ เป็นเรื่องรัฐให้สิทธิแก่ทายาท

/ผู้อุปการะ...

ผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะโดยตรง หากได้ให้สิทธิแก่ข้าราชการผู้ได้รับบำนาญปกติอยู่ก่อนตายหรือในขณะที่ถึงแก่ความตายจึงไม่ใช่มรดก และเมื่อไม่ใช่มรดกโดยปกติการที่สิทธิที่จะได้เงินเหล่านี้จะเป็นของผู้ใดจึงต้องพิเคราะห์ฐานที่ตั้งของกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือสัญญาซึ่งเป็นที่มาแห่งสิทธิหรือทรัพย์สินนั้น ถ้ากฎหมายกำหนดไว้อย่างใด ก็ต้องเป็นไปตามนั้น เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า นางสาว ข. ได้ถึงแก่ความตายด้วยสาเหตุโรคธาลัสซีเมียในขณะที่เป็นพนักงานส่วนตำบลป่าคา จึงถือว่าได้ถึงแก่ความตายระหว่างรับราชการซึ่งไม่ได้เกิดขึ้นจากการประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงของตนเอง หน่วยงานต้นสังกัดย่อมมีหน้าที่ในการจ่ายบำเหน็จตกทอดให้แก่ทายาทผู้มีสิทธิของนางสาว ข. แต่เนื่องจากนางสาว ข. ไม่มีทายาทผู้มีสิทธิรับบำเหน็จตกทอด ตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ประกอบกับนางสาว ข. มิได้ทำหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดต่อส่วนราชการเจ้าสังกัดแต่อย่างใด กรณีจึงถือได้ว่าสิทธิในการรับบำเหน็จตกทอดของนางสาว ข. เป็นอันยุติลง ตามนัยมาตรา ๔๘ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๕ บางสิบสอง ซึ่งเป็นผู้จัดการมรดก และเป็นพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกันกับนางสาว ข. จึงไม่สามารถขอรับบำเหน็จตกทอดดังกล่าวเพื่อดำเนินการในทางมรดกได้ เนื่องจากมิใช่ทายาทตามความหมายของพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นฯ ความเห็นของจังหวัดบ่านถูกต้องแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) นายคุษฎี สุวัฒวิลยากร

(นายคุษฎี สุวัฒวิลยากร)
รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
เลขานุการคณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

ฝ่ายอำนวยการ
โทร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๖๙ ต่อ ๑๐๒
โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๙๐๖๙ ต่อ ๒๐๙

(สำเนา)

ที่ มท ๐๘๐๔.๕/๓๓๔๗ สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๔

เรื่อง หารือการขอรับบำเหน็จดำรงชีพของ นางสิบเอ็ด

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบูรณ์

อ้างถึง หนังสือจังหวัดเพชรบูรณ์ ที่ พช ๐๐๒๓.๕/๓๖๘๓๙ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๔

ตามที่จังหวัดเพชรบูรณ์ได้มีหนังสือขอหารือ กรณีเทศบาลเมืองหล่มสักให้ส่งหลักฐานการขอรับบำนาญและบำเหน็จดำรงชีพของนางสิบเอ็ด ข้าราชการครู สังกัดเทศบาลเมืองหล่มสัก ออกจากราชการเมื่อวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ ด้วยเหตุถูกปลดออกจากราชการ (เดิมนางสิบเอ็ด ถูกลงโทษไล่ออกจากราชการเนื่องจากกระทำผิดวินัยร้ายแรง ตามคำสั่งเทศบาลเมืองหล่มสัก ที่ ๓๓๕๓/๒๕๕๗ เรื่อง ไล่ออกจากราชการ ลงวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ และได้ขออุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าว และได้รับการลดโทษเป็นปลดออกจากราชการตามคำสั่งเทศบาลเมืองหล่มสัก ที่ ๒๕๔/๒๕๕๘ เรื่อง ลดโทษ ลงวันที่ ๓๑ เมษายน ๒๕๕๘) ซึ่งจังหวัดเพชรบูรณ์ได้พิจารณาการขอรับบำนาญปกติของนางสิบเอ็ด เห็นว่า นางสิบเอ็ดได้ทำประกันการขอรับบำนาญด้วยบุคคลไว้ต่อเทศบาล จังหวัดจึงมีคำสั่งจ่ายเงินบำนาญปกติให้แก่นางสิบเอ็ดแล้ว สำหรับการขอรับบำเหน็จดำรงชีพนั้น จังหวัดมีความเห็นว่า กรณีของนางสิบเอ็ด ไม่เป็นไปตามข้อ ๓ ของกฎกระทรวงกำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จดำรงชีพ พ.ศ. ๒๕๔๘ เนื่องจากคดีอาญายังไม่สิ้นสุดและจะขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้เมื่อคดีอาญาถึงที่สุดและมีสิทธิได้รับบำนาญ ซึ่งนางสิบเอ็ด ได้มีหนังสือโต้แย้งว่าตนเองมิใช่ผู้ต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาก่อนออกจากราชการ จึงเป็นผู้มีคุณสมบัติในการขอรับบำเหน็จดำรงชีพตามกฎกระทรวงฯ จังหวัดจึงขอหารือว่าความเห็นของจังหวัดในกรณีการขอรับบำเหน็จดำรงชีพดังกล่าว ถูกต้องหรือไม่ และการที่นางสิบเอ็ด ได้มีหนังสือโต้แย้งดังกล่าวนั้น เป็นเหตุที่จะได้แย้งได้หรือไม่ นั้น

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นพิจารณาแล้ว มีประเด็นพิจารณาว่า นางสิบเอ็ด จะถือว่าเป็นผู้มีสิทธิรับบำเหน็จดำรงชีพตามกฎกระทรวงกำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จดำรงชีพ พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมหรือไม่ เนื่องตามความในข้อ ๓ ของกฎกระทรวงกำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จดำรงชีพ พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดว่า ในกรณีที่ผู้รับบำนาญหรือข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งออกจากราชการ มีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำความผิดวินัยหรืออาญาก่อนออกจากราชการจะขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้เมื่อกรณีหรือคดีถึงที่สุดและมีสิทธิรับบำนาญ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า นางสิบเอ็ด ได้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย และเทศบาลเมืองหล่มสักได้พิจารณาลดโทษทางวินัยจากไล่ออกจากราชการเป็นปลดออกจากราชการ กรณีโทษทางวินัยจึงถือว่ายุติ แต่กรณีการดำเนินการทางอาญาเมื่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้พิจารณาและมีมติว่าการกระทำของนางสิบเอ็ด มีมูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการและได้ส่งเรื่องดังกล่าวให้สำนักงานอัยการสูงสุด เพื่อดำเนินคดีอาญาแก่นางสิบเอ็ดแล้ว กรณีจึงถือได้ว่า นางสิบเอ็ดต้องหาว่าได้กระทำความผิดอาญาในขณะก่อนออกจากราชการและอยู่ในระหว่างดำเนินคดีอาญา การที่นางสิบเอ็ดได้แย้งว่าตนเองมิใช่ผู้ต้องหาว่ากระทำผิดอาญา

/ก่อนออก...

ก่อนออกจากราชการจึงเป็นผู้มีคุณสมบัติในการขอรับบำเหน็จดำรงชีพ จึงไม่สามารถรับฟังได้ ดังนั้น เมื่อการดำเนินคดีอาญาของนางสิบเอ็ด อยู่ในระหว่างดำเนินการและคดียังไม่ถึงที่สุด จังหวัดจึงไม่สามารถจ่ายเงินบำเหน็จดำรงชีพให้แก่นางสิบเอ็ด ได้ตามนัยข้อ ๓ ของกฎกระทรวงกำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จดำรงชีพ พ.ศ ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ความเห็นของจังหวัดเพชรบูรณ์จึงถูกต้องแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) คุษฎี สุวัฒวิทยากร

(นายคุษฎี สุวัฒวิทยากร)
รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
เลขานุการคณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

ฝ่ายอำนวยการ
โทร. ๐-๒๒๔๓-๙๐๖๙ ต่อ ๑๐๒
โทรสาร ๐-๒๒๔๓-๙๐๖๙ ต่อ ๒๑๙

(สรุป)

ด่วนมาก

ที่ มท ๐๘๐๘.๕/๓๐๓

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๒๒ มกราคม ๒๕๕๙

เรื่อง การอายัดเงินบำเหน็จ บำนาญ เงินรายได้ และเงินอื่นใดของลูกหนี้

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดสกลนคร

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกองบังคับคดีล้มละลาย ๑ กรมบังคับคดี ด่วนมาก ที่ ยธ ๐๕๐๔/๑๙๖๐๕
ลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

ด้วยเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ กองบังคับคดีล้มละลาย ๑ กรมบังคับคดี ได้แจ้งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เพื่อขออายัดเงินบำเหน็จ บำนาญ เงินรายได้ หรือเงินอื่นใดของนายสิบ สังกัดเทศบาลตำบลเชียงสือ อำเภอโพนนาแก้ว จังหวัดสกลนคร กรณีเป็นลูกหนี้ในคดีล้มละลายของศาลล้มละลายกลาง หมายเลขดำที่ ล.๑๔๑๗/๒๕๕๘ ระหว่าง ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เจ้าหนี้ ผู้เป็นโจทก์ นายสิบ ลูกหนี้ ซึ่งศาลล้มละลายกลางได้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ลูกหนี้ไว้เด็ดขาดตั้งแต่วันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๘ บรรดาอำนาจในการจัดกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้จึงตกอยู่แก่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์แต่ผู้เดียว ห้ามจำหน่าย จ่ายโอนแก่ผู้ใด ตามมาตรา ๓๙ มาตรา ๒๒ และมาตรา ๑๒๓ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. ๒๔๘๓ และขอให้จัดส่งเงินดังกล่าวไปยังเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ กองบังคับคดีล้มละลาย ๑ กรมบังคับคดี ถนนบางขุนนนท์ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้ว เห็นว่า กรณีศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดนายสิบ ตั้งแต่วันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๘ ย่อมทำให้บรรดาเงินรายได้หรือเงินอื่นใดที่นายสิบมีสิทธิได้รับทั้งหมดตกอยู่ในบังคับตามคำสั่งอายัดของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์โดยห้ามจำหน่าย จ่ายโอนให้แก่ผู้ใด ดังนั้น เพื่อให้เป็นตามคำสั่งเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ จึงขอให้จังหวัดแจ้งเทศบาลตำบลเชียงสือในฐานะหน่วยงานต้นสังกัดซึ่งมีหน้าที่เบิกจ่ายเงินตามสิทธิต่างๆ ของนายสิบ พิจารณาดำเนินการตามคำสั่งของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) คุษฎี สุรัสวิตยากร

(นายคุษฎี สุรัสวิตยากร)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๖๗ ต่อ ๑๓๖
โทรสาร. ๐-๒๒๕๕-๙๐๐๒

29 มี.ค. 2562
(ก. ๒๒)

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

คดีหมายเลขดำที่ อธ. ๑๐๖/๒๕๖๐
คดีหมายเลขแดงที่ อธ. ๕/๒๕๖๒

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๑๑ เดือน มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๒

ระหว่าง
- นางสาวอัจวรา ปุณยานุเคราะห์ หรือเรืองศุภชื่น — ผู้ฟ้องคดี
- เทศบาลเมืองลัดหลวง ที่ ๑
- ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการ ที่ ๒ — ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับความรับผิดอย่างอื่นของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย (อุทธรณ์คำพิพากษา)

ผู้ฟ้องคดียื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ ๑๓๙๖/๒๕๕๙ หมายเลขแดงที่ ๑๙๙๘/๒๕๖๐ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองกลาง)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องและแก้ไขเพิ่มเติมคำฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการตำแหน่งครู ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายอันเนื่องจากกรณีที่ผู้ฟ้องคดีบรรจุเป็นข้าราชการกรุงเทพมหานคร ตั้งแต่วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๓๒ ต่อมา ได้โอนมาบรรจุเป็นพนักงานส่วนตำบล ตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล (เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ระดับ ๓) สำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบางกุ้ง อำเภอเมืองอุทัยธานี จังหวัดอุทัยธานี ตั้งแต่วันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๔๐ หลังจากนั้น ผู้ฟ้องคดีได้โอนมาบรรจุเป็นพนักงานเทศบาลสามัญ สังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งเทศบาลตำบลลัดหลวง ที่ ๒๒๙/๒๕๔๙

ตั้งแต่...

ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๔ เป็นต้นมา และได้ขอลาออกจากราชการในขณะดำรงตำแหน่งนิติกร ระดับ ๗ว อัตราเงินเดือน ๒๖,๙๘๐ บาท โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งเทศบาลเมืองลัดหลวง ที่ ๙๙๖/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๗ ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากราชการด้วยเหตุขอลาออกเนื่องจากรับราชการนาน ตั้งแต่วันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๗ เป็นต้นไป ต่อมา เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีมารับเช็คบำนาญย้อนหลังตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๘ โดยผู้ฟ้องคดีได้มารับเช็คดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๘ ปรากฏเป็นเช็คธนาคารกรุงไทย เลขที่ ๑๐๐๕๐๙๖ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๘ สั่งจ่ายผู้ฟ้องคดี เป็นเงินจำนวน ๑๑๒,๒๓๖.๙๐ บาท ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จ่ายเงินบำนาญให้แก่ผู้ฟ้องคดีล่าช้าและไม่ถูกต้องครบถ้วน เนื่องจากผู้ฟ้องคดีจะต้องได้รับเงินบำนาญเดือนละ ๑๗,๕๓๗ บาท ประกอบด้วยเงินบำนาญปกติ ๑๔,๐๒๙.๖๐ บาท และเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าของบำนาญปกติ ๓,๕๐๗.๔๐ บาท ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงต้องจ่ายเงินบำนาญตกเบิกให้แก่ผู้ฟ้องคดีเพิ่มอีก เป็นเงินจำนวน ๒๘,๐๕๙ บาท ผู้ฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งจ่ายเงินบำนาญดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือสำนักงานเทศบาลเมืองลัดหลวง ที่ สป ๕๒๒๐๑/๒๐๕๒ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๘ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่า กรณีของผู้ฟ้องคดีถูกจำกัดสิทธิด้วยเงื่อนเวลาของการเป็นข้าราชการในราชการส่วนท้องถิ่น ตามข้อ ๓๙ (๔) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ที่กำหนดว่า ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งเข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นนับแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป เมื่อออกหรือพ้นจากราชการ และได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติหรือบำนาญพิเศษ หรือผู้มีสิทธิจะได้รับบำนาญพิเศษตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๗ ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าผู้ฟ้องคดีบรรจุเป็นข้าราชการกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นราชการส่วนท้องถิ่น ตั้งแต่วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๒๒ กรณีของผู้ฟ้องคดีจึงเข้าเงื่อนไขที่จะมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าของเงินบำนาญปกติ ตามข้อ ๓ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๔ และข้อ ๓๙ (๒) (๓) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ แต่ปัจจุบันผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

ศาลปกครองสูงสุด
- 1 มี.ค. 2562
ศาลปกครองสูงสุด

/ยังคงจ่ายเงิน...

ยังคงจ่ายเงินบำนาญให้ผู้ฟ้องคดีเพียงเดือนละ ๑๔,๐๒๙.๖๐ บาท โดยไม่ได้จ่ายเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าของเงินบำนาญปกติให้แก่ผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จ่ายเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าของเงินบำนาญปกติให้ผู้ฟ้องคดี จำนวนเดือนละ ๓,๕๐๗.๔๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๕๗ เป็นต้นไป จนกว่าจะชำระแล้วเสร็จ

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การว่า ผู้ฟ้องคดีบรรจุเข้ารับราชการครั้งแรกเป็นข้าราชการกรุงเทพมหานคร และต่อมาได้โอนย้ายมาบรรจุเป็นพนักงานส่วนท้องถิ่นหลังปี พ.ศ. ๒๕๓๕ กรณีจึงไม่เข้าเงื่อนไขที่จะได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าของเงินบำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษตามข้อ ๓๙ (๓) และ (๔) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ เนื่องจากข้าราชการกรุงเทพมหานครและพนักงานส่วนท้องถิ่นมีการบังคับใช้กฎหมายต่างฉบับกัน ไม่สามารถนำกฎหมายกรุงเทพมหานครมาบังคับใช้กับกฎหมายส่วนท้องถิ่นได้ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจอ้างเหตุเรื่องการโอนย้ายจากข้าราชการกรุงเทพมหานครมาบรรจุเป็นพนักงานส่วนท้องถิ่น และนำสิทธิการได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าของเงินบำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษจากกรุงเทพมหานครมาใช้บังคับกับราชการส่วนท้องถิ่นได้ ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าผู้ฟ้องคดีได้รับการบรรจุเป็นข้าราชการกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นราชการส่วนท้องถิ่น ตั้งแต่วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๓๒ จึงมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าของเงินบำนาญปกติ ตามข้อ ๓ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๔ นั้น เป็นกรณีการให้สิทธิแก่ข้าราชการกรุงเทพมหานครที่บรรจุ โอน บรรจุกลับ ก่อนวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ ให้ได้รับสิทธิเช่นเดียวกันกับพนักงานส่วนท้องถิ่น มิได้หมายความรวมถึงการให้โอนสิทธิในการรับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าของเงินบำนาญหรือบำนาญพิเศษ กรณีข้าราชการกรุงเทพมหานครโอนย้ายหรือบรรจุกลับภายหลังจากวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ ดังนั้น การนับเวลาของสิทธิที่จะได้รับเงินเพิ่มจากบำนาญย่อมระงับไปเมื่อข้าราชการกรุงเทพมหานครพ้นจากราชการกรุงเทพมหานคร หากผู้ฟ้องคดีบรรจุและเกษียณในฐานะข้าราชการกรุงเทพมหานคร หรืออาจมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากบำนาญในระหว่างที่เป็นข้าราชการกรุงเทพมหานคร ก็ย่อมต้องเบิกจ่ายจากกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการกรุงเทพมหานคร ตามข้อ ๓ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญ

ศาลปกครองสูงสุด
- 1 มี.ค. 2562
ศาลปกครองสูงสุด

/ข้าราชการ...

ข้าราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จากข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายข้างต้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมิได้ปฏิบัติผิดระเบียบแต่ประการใด

สำหรับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีดังกล่าวอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการจ่ายเงินบำนาญให้แก่ผู้ฟ้องคดีล่าช้าเกินสมควรเป็นเวลานานกว่า ๔ เดือน นั้น ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นขอรับบำเหน็จหรือบำนาญ (บ.ท. ๑) ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับเรื่องดังกล่าวแล้ว ได้ตรวจสอบเอกสารหลักฐานต่าง ๆ เพื่อเสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาโดยเร็ว ภายใน ๑๕ วัน ตามที่กำหนดในระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ภายหลังจากที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจในการจ่ายบำนาญปกติพิจารณาแล้ว ได้มีหนังสือจังหวัดสมุทรปราการ ที่ สป ๐๐๒๓.๕/๖๐๗๐ ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ เรื่อง การอนุมัติจ่ายเงินบำนาญปกติ และมีคำสั่งจังหวัดสมุทรปราการ ที่ ๑๒๐๐/๒๕๕๘ เรื่อง สั่งจ่ายเงินบำนาญปกติให้แก่พนักงานเทศบาล ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้อนุมัติให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จ่ายเงินบำนาญปกติ เดือนละ ๑๔,๐๒๔.๖๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดีตั้งแต่วันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๗ เป็นต้นไป ผู้ฟ้องคดีได้รับหนังสือและคำสั่งดังกล่าวเมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๘ หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ออกเช็คธนาคารกรุงไทย สาขาพระประแดง ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๘ ตามฎีกาเบิกเงินรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ เลขที่คลังรับ ๒๓๘๖/๒๕๕๘ ให้แก่ผู้ฟ้องคดีในวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๘ และได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบทางโทรศัพท์ในวันเดียวกัน แต่ผู้ฟ้องคดีได้มารับเช็คดังกล่าวในวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๘ จึงมิใช่กรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จ่ายบำนาญแก่ผู้ฟ้องคดีล่าช้าแต่อย่างใด

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า หนังสือจังหวัดสมุทรปราการ ที่ สป ๐๐๒๓.๕/๖๐๗๐ ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ เรื่อง การอนุมัติจ่ายเงินบำนาญปกติ อ้างถึงหนังสือเทศบาลเมืองลัดหลวง ที่ สป ๕๒๒๐๑/๑๔๖๒ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๘ แต่ไม่ได้อ้างถึงหนังสือเทศบาลเมืองลัดหลวง ที่ สป ๕๒๒๐๑/๕๘๐ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กล่าวอ้าง และเมื่อผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำสั่งจ่ายเงินบำนาญไม่มีการรายงานต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาตามอำนาจหน้าที่ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กลับยืนยันการจ่ายเงินบำนาญว่าเป็นจำนวนเงินที่ถูกต้องแทนการพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงเป็นกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบด้วยกฎหมายและมีเจตนาปกปิด

ศาลปกครองสูงสุด
- 1 มิ.ย. 2562
ศาลปกครองสูงสุด

/ข้อเท็จจริง...

ข้อเท็จจริงต่อศาล โดยไม่ส่งหนังสือเทศบาลเมืองลัดหลวง ที่ สป ๕๒๒๐๑/๑๔๖๒ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ที่จังหวัดสมุทรปราการอ้างถึงต่อศาล อีกทั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก็ไม่เคยแจ้งคำสั่งดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบ นอกจากนี้ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยืนยันว่า กรุงเทพมหานครไม่ใช่ราชการส่วนท้องถิ่น ไม่มีสิทธิเช่นเดียวกับองค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด และเมืองพัทยา เป็นการขัดต่อพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ เมื่อผู้ฟ้องคดีบรรจุเป็นข้าราชการกรุงเทพมหานครซึ่งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงย่อมมีศักดิ์และสิทธิเท่าเทียมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นๆ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พยายามตีความให้ผิดไปจากความตามเจตนารมณ์ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ว่าผู้ฟ้องคดีได้รับการบรรจุที่องค์การบริหารส่วนตำบลภายหลังปี พ.ศ. ๒๕๓๕ เพื่อให้เข้าเงื่อนไขของระเบียบดังกล่าว อันทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติ คำสั่งจังหวัดสมุทรปราการ ที่ ๑๒๐๐/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ เรื่อง สั่งจ่ายเงินบำนาญปกติให้แก่พนักงานเทศบาล กระทบสิทธิของผู้ฟ้องคดี แต่มิได้มีการแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบคำสั่งดังกล่าวแต่อย่างใด

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การเพิ่มเติมว่า ข้าราชการกรุงเทพมหานครและพนักงานส่วนท้องถิ่นมีการบังคับใช้กฎหมายต่างฉบับกัน และต่างมีกฎหมายเฉพาะของหน่วยงานการบังคับตามกฎหมายของกรุงเทพมหานครจึงไม่สามารถนำมาบังคับกับกฎหมายส่วนท้องถิ่นได้ ซึ่งตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ (ที่ถูกคือ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓) มาตรา ๔ ได้นิยามคำว่า "ข้าราชการส่วนท้องถิ่น" หมายความว่า ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด พนักงานเทศบาล พนักงานเมืองพัทยา พนักงานส่วนตำบล ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น และพนักงานของราชการส่วนท้องถิ่นอื่นตามที่มีกฎหมายจัดตั้งราชการส่วนท้องถิ่นขึ้น แต่ไม่รวมถึงข้าราชการกรุงเทพมหานคร และคำว่า "ราชการส่วนท้องถิ่น" หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล เมืองพัทยา องค์การบริหารส่วนตำบล ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น และราชการส่วนท้องถิ่นอื่นตามที่มีกฎหมายจัดตั้งขึ้น แต่ไม่รวมถึงกรุงเทพมหานคร จึงเห็นได้ว่าเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ (ที่ถูกคือ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓) ต้องการแยก

ศาลปกครองสูงสุด
- 1 มิ.ย. 2562
ศาลปกครองสูงสุด

/กรุงเทพมหานคร...

กรุงเทพมหานครออกจากราชการส่วนท้องถิ่น โดยกรุงเทพมหานครประกาศใช้พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๑๖ ตั้งแต่วันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๑๖ (ที่ถูกคือ วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๑๖) เพื่อใช้บังคับกับข้าราชการกรุงเทพมหานครเป็นการเฉพาะ โดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติข้างต้น ได้นิยามคำว่า ข้าราชการกรุงเทพมหานคร หมายความว่า ข้าราชการกรุงเทพมหานครตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานคร การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตีความตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๙ (ที่ถูกคือ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓) มิได้มีเจตนาหลีกเลี่ยงไม่ให้ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มแต่อย่างใด แต่เมื่อกฎหมายไม่ได้ให้สิทธิแก่ผู้ฟ้องคดีในการได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าของเงินบำนาญปกติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงต้องปฏิบัติตามกฎหมาย สำหรับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า หนังสือจังหวัดสมุทรปราการ ที่ สป ๐๐๒๓.๕/๖๐๗๐ ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ไม่ได้อ้างหนังสือเทศบาลเมืองลัดหลวง ที่ สป ๕๒๒๐๑/๕๘๐ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ อ้างเพียงหนังสือเทศบาลเมืองลัดหลวง ที่ สป ๕๒๒๐๑/๑๔๖๒ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๘ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่นำมาแสดงต่อศาล อันมีเจตนาปกปิดข้อเท็จจริงทำให้ผู้ฟ้องคดีเสียหายนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มิได้มีเจตนาปกปิดข้อเท็จจริงดังกล่าว แต่การรวบรวมเอกสารมีการคลาดเคลื่อน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือเทศบาลเมืองลัดหลวง ที่ สป ๕๒๒๐๑/๕๘๐ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ เสนอต่อจังหวัดสมุทรปราการเพื่อพิจารณาจ่ายเงินบำนาญให้แก่ผู้ฟ้องคดีโดยรวมเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าของเงินบำนาญ เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เข้าใจว่าผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าของเงินบำนาญปกติ ต่อมา ในเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๘ ได้มีการประชาสัมพันธ์คู่มือแนวทางการปฏิบัติงานเกี่ยวกับบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น โดยหน้าที่ ๒๙๘ อ้างถึงหนังสือสำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๙.๕/๔๗๖๔ ลงวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ กรณีบุคคลบรรจุเข้ารับราชการครั้งแรกสังกัดกรุงเทพมหานครเมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๒๘ เป็นเวลาช่วงที่รับราชการสังกัดส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ ซึ่งมีกฎหมายกำหนดขึ้นใช้เป็นการเฉพาะตั้งแต่วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๑๖ และต่อมาได้โอนมารับราชการสังกัดเทศบาลนครอุดรธานีตั้งแต่วันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๔๓ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๔ รวมเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญทั้งสิ้น ๒๗ ปี (๒๖ ปี ๖ เดือน ๑๙ วัน) ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

ศาลปกครองสูงสุด
- 1 มิ.ย. 2562
ศาลปกครองสูงสุด

/พ.ศ. ๒๕๔๖...

พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๔ ได้นิยาม "ราชการส่วนท้องถิ่น" หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล เมืองพัทยา และราชการส่วนท้องถิ่นอื่นตามที่มีกฎหมายจัดตั้งขึ้น แต่ไม่รวมถึงกรุงเทพมหานคร และข้อ ๓๙ (๔) กำหนดให้ข้าราชการซึ่งเข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป เมื่อออกหรือพ้นจากราชการและได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติหรือบำนาญพิเศษ ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าของเงินบำนาญปกติหรือบำนาญพิเศษ จากกรณีดังกล่าวผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้มีหนังสือเทศบาลเมืองลัดหลวง ที่ สป ๕๒๒๐๑/๑๔๖๒ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการ เพื่อทวงถามผลการพิจารณาเงินบำนาญของผู้ฟ้องคดีอาจเป็นเหตุให้จังหวัดสมุทรปราการอ้างถึงหนังสือเทศบาลเมืองลัดหลวง ที่ สป ๕๒๒๐๑/๑๔๖๒ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๘ เพียงฉบับเดียว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มิได้มีเจตนาทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหายแต่อย่างใด นอกจากนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือถึงผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการหารือกรณีของผู้ฟ้องคดี โดยผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการได้มีหนังสือจังหวัดสมุทรปราการ ที่ สป ๐๐๒๓.๕/๓๑๖ ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๙ หารือเรื่องดังกล่าวไปยังกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ต่อมา อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้มีหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๗๐๗.๕/๓๔๔ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ แจ้งว่า ผู้ฟ้องคดีโอนมารับราชการส่วนท้องถิ่นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบางกุ้ง จังหวัดสุพรรณบุรี เมื่อวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๐ จึงเป็นการเข้ารับราชการในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหลังวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ จึงไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติ ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการจึงได้มีหนังสือ ที่ สป ๐๐๒๓.๕/๒๔๓๙ ลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อให้แจ้งผู้ฟ้องคดีทราบ

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การเพิ่มเติมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ว่า พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ และพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้บังคับกับข้าราชการส่วนท้องถิ่นเหมือนกัน แต่เนื่องจากกรุงเทพมหานครเป็นราชการส่วนท้องถิ่น (รูปแบบพิเศษ) การบริหารราชการมีความยุ่งยากซับซ้อนมากกว่าราชการส่วนท้องถิ่นอื่น เพื่อความสะดวกจึงได้รับคำแนะนำและยินยอมจากรัฐสภาให้บัญญัติหลักเกณฑ์ขึ้นใช้เพิ่มเติม ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ และการบังคับใช้กฎหมายทั้งสองฉบับ

ศาลปกครองสูงสุด
1 มี.ค. 2562
ศาลปกครองสูงสุด

/ยังต้อง...

ยังต้องเกี่ยวเนื่องกันในบางเรื่อง ซึ่งจะเห็นได้จากมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๑๖ บัญญัติให้นำกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นมาใช้บังคับกับข้าราชการกรุงเทพมหานครโดยอนุโลม และการที่พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓ ใช้คำว่า ไม่รวมกรุงเทพมหานคร นั้น เนื่องจากกรุงเทพมหานครได้บัญญัติกฎหมายเรื่องเดียวกันไว้แล้ว หากนำมาบัญญัติในกฎหมายอีกฉบับหนึ่งก็จะเป็นการบัญญัติกฎหมายซ้ำซ้อนกัน และเมื่อประเทศไทยมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๕ ประเภท คือ กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล สิทธิและหน้าที่ใดๆ ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นมีอยู่ กรุงเทพมหานครก็ย่อมต้องมีด้วยเสมอ การตีความจึงต้องมองในภาพรวมของการบัญญัติกฎหมายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมด มิใช่ตีความเฉพาะกฎหมายฉบับใดฉบับหนึ่งให้เป็นผลร้ายกับผู้ใช้กฎหมาย ซึ่งไม่ถูกต้องตามที่กฎหมายบัญญัติ ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าของเงินบำนาญปกติตั้งแต่บรรจุเป็นข้าราชการกรุงเทพมหานครเมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๓๒ และเมื่อผู้ฟ้องคดีได้โอนย้ายมาบรรจุที่องค์การบริหารส่วนตำบลและเทศบาล สิทธิและหน้าที่ที่มีอยู่จึงย่อมต้องโอนมาพร้อมกันทั้งหมด การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ให้สิทธิในการได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าของเงินบำนาญปกติแก่ผู้ฟ้องคดีโดยอ้างหนังสือสำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๔.๕/๔๑๖๔ ลงวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ จึงขัดต่อบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ไม่อาจรับฟังได้

ศาลมีคำสั่งเรียกให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการเข้ามาเป็นคู่กรณีในคดี โดยกำหนดให้เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือเทศบาลเมืองลัดหลวง ที่ สป ๕๒๒๐๑/๕๘๐ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ขออนุมัติเบิกจ่ายบำนาญให้แก่พนักงานเทศบาล จำนวน ๒ ราย ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาแล้วอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๒ (๔) มาตรา ๑๗ มาตรา ๓๒ (๒) และมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับข้อ ๒๖ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ จึงได้มีคำสั่งจังหวัดสมุทรปราการ ที่ ๑๒๐๐/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๔ อนุมัติให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จ่ายเงินบำนาญปกติเดือนละ ๑๙,๐๒๙.๖๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี

ศาลปกครองสูงสุด
1 มี.ค. 2562
ศาลปกครองสูงสุด

/และแจ้งคำสั่ง...

และแจ้งคำสั่งดังกล่าวให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทราบ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสืออุทธรณ์คำสั่งจ่ายเงินบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นว่า การจ่ายเงินบำนาญปกติไม่ถูกต้องครบถ้วน เนื่องจากผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มในอัตราร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้มีหนังสือสำนักงานเทศบาลเมืองลัดหลวง ที่ สป ๕๒๒๐๑/๓๕๑๓ ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๘ หารือผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ว่ากรณีของผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติหรือไม่ หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงได้มีหนังสือที่ สป ๐๐๒๓.๕/๓๐๘ ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๙ หารือกรณีดังกล่าวต่ออธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ต่อมา อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้มีหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๘.๕/๓๔๙ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ตอบข้อหารือว่ากรณีของผู้ฟ้องคดี ซึ่งขอโอนมารับราชการส่วนท้องถิ่น สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลบางกุ้ง เมื่อวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๐ จึงเป็นการเข้ามารับราชการในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหลังวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ ดังนั้น เมื่อออกหรือพ้นจากราชการและขอรับบำนาญปกติ จึงไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติตามข้อ ๓๙ (๔) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทราบแล้ว จึงเป็นกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะเป็นหน่วยงานราชการผู้กำกับดูแลผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ออกคำสั่งจ่ายเงินให้แก่ผู้ฟ้องคดีโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ว่า กรณีของผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติ ตามข้อ ๓๑ (๓) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๑๖ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๙ ประกอบระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ตั้งแต่วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๓๒ และเมื่อได้โอนย้ายมาดำรงตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลที่องค์การบริหารส่วนตำบลบางกุ้งเมื่อวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๐ สิทธิดังกล่าวจึงต้องโอนมาทั้งหมด รวมทั้งสิทธิการนับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญติดต่อกันในการคำนวณเงินเพิ่มจากบำนาญปกติ เพราะเป็นอายุราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ต่อเนื่องกัน จึงเป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากบำนาญปกติในอัตราร้อยละยี่สิบห้าของเงินบำนาญปกติตามข้อ ๓๙ (๒) และ (๓)

ศาลปกครองสูงสุด
- 1 มี.ค. 2562
ศาลปกครองสูงสุด

/ของระเบียบ...

ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การเพิ่มเติมว่า ผู้ฟ้องคดีบรรจุเข้ารับราชการในตำแหน่งเจ้าหน้าที่ธุรการ ๑ สังกัดกรุงเทพมหานคร ตั้งแต่วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๓๒ ถึงวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๔๐ รวมระยะเวลา ๗ ปี ๑๑ เดือน ๓ วัน และโอนมารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบางกุ้งเมื่อวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๐ ซึ่งยังไม่มีสิทธิได้รับบำนาญ เมื่อพ้นจากกรุงเทพมหานคร จึงไม่มีสิทธิได้รับบำนาญปกติหรือบำนาญพิเศษตามนัยระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๔ ประกอบกับการขอเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งกำหนดให้ "ราชการส่วนท้องถิ่น" หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล เมืองพัทยา และราชการส่วนท้องถิ่นอื่นตามที่มีกฎหมายจัดตั้งขึ้น แต่ไม่รวมถึงกรุงเทพมหานคร

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การเพิ่มเติมมีสาระสำคัญทำนองเดียวกับคำฟ้องและคำคัดค้านคำให้การ

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีบรรจุเป็นข้าราชการกรุงเทพมหานครเมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๓๒ ผู้ฟ้องคดีจึงมีสถานะเป็นข้าราชการกรุงเทพมหานครนับแต่วันดังกล่าว ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้โอนมาบรรจุเป็นพนักงานส่วนตำบล ตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล (เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ระดับ ๓) สำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบางกุ้ง อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี ตั้งแต่วันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๐ สถานะของผู้ฟ้องคดีจึงเปลี่ยนจากข้าราชการกรุงเทพมหานครเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นนับแต่วันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๐ อันเป็นวันที่ผู้ฟ้องคดีได้โอนมาบรรจุเป็นพนักงานส่วนตำบล สำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบางกุ้ง แม้ต่อมาผู้ฟ้องคดีได้โอนมาบรรจุเป็นพนักงานเทศบาลสามัญ สังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งเทศบาลตำบลลัดหลวง ที่ ๒๒๔/๒๕๔๔ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๔ ผู้ฟ้องคดีก็ยังคงมีสถานะเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นจนกระทั่งพ้นจากราชการเมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๗ ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงมีสถานะเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นนับแต่วันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๐ เป็นต้นไป

ศาลปกครองสูงสุด
- 1 มิ.ย. 2562
ศาลปกครองสูงสุด

/กรณีมีปัญหา...

กรณีมีปัญหาที่ต้องพิจารณาต่อไปว่า ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญ หรือไม่ เมื่อผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น สิทธิในการได้รับบำนาญของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นไปตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แต่สำหรับสิทธิในการได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่นนั้นเป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งเมื่อพิจารณาตามบทบัญญัติดังกล่าวและความมุ่งหมายของการจ่ายเงินเพิ่มจากเงินบำนาญตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ แล้ว เห็นว่า ข้อ ๓๙ (๔) ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมในภายหลังได้จำกัดสิทธิของข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งเข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป เมื่อออกหรือพ้นจากราชการไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าของเงินบำนาญดังกล่าวอีกต่อไป ทั้งนี้ เมื่อได้วินิจฉัยข้างต้นแล้วว่า ผู้ฟ้องคดีมีสถานะเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นนับแต่วันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๐ จึงเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีเข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นหลังวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ จึงไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญข้าราชการตามข้อ ๓๙ (๔) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ และแม้ผู้ฟ้องคดีจะเป็นข้าราชการกรุงเทพมหานครซึ่งได้โอนมารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นและเป็นผู้ซึ่งมีสิทธิได้นับระยะเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญติดต่อกันก็ตาม แต่เนื่องจากผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ซึ่งไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญเพราะถูกจำกัดสิทธิด้วยเงื่อนไขเวลาของการเข้าเป็นข้าราชการในราชการส่วนท้องถิ่นตามข้อ ๓๙ (๔) กรณีจึงไม่มีเหตุที่จะต้องคำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญตามวิธีการที่กำหนดไว้ในข้อ ๓๙ (๓) ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจในการพิจารณาจ่ายเงินบำนาญตามมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ได้พิจารณาแล้วมีคำสั่งจังหวัดสมุทรปราการ ที่ ๑๒๐๐/๒๕๕๘ เรื่อง สั่งจ่ายเงินบำนาญปกติให้แก่พนักงานเทศบาล ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ อนุมัติให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จ่ายเงินบำนาญปกติให้แก่ผู้ฟ้องคดีเดือนละ ๑๔,๐๒๙.๖๐ บาท โดยไม่จ่ายเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าของเงินบำนาญให้แก่ผู้ฟ้องคดี จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว และมิได้ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ อันจะเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีที่จะเป็นเหตุให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องจ่ายเงินเพิ่มจากเงินบำนาญพร้อมดอกเบี้ยให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามคำขอของผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด

ศาลปกครองสูงสุด
1 มี.ค. 2562
ศาลปกครองสูงสุด

/ส่วนที่...

ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า กรุงเทพมหานครเป็นราชการส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ประกอบกับพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ สิทธิและหน้าที่ใดๆ ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นมีอยู่ กรุงเทพมหานครก็ย่อมต้องมีด้วยเสมอ สิทธิในการได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติตั้งแต่ผู้ฟ้องคดีบรรจุเป็นข้าราชการกรุงเทพมหานครเมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๓๒ จึงย่อมต้องโอนด้วย นั้น เห็นว่า พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ เป็นกฎหมายที่บัญญัติเกี่ยวกับการจัดโครงสร้างการบริหารราชการและการกำหนดขอบเขตอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ และพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ เป็นกฎหมายที่บัญญัติเกี่ยวกับการจัดระเบียบบริหารราชการเฉพาะกรุงเทพมหานคร แต่การได้รับบำนาญหรือเงินเพิ่มจากบำนาญต้องเป็นไปตามกฎหมายเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล และกฎหมายเกี่ยวกับบำเหน็จบำนาญที่กำหนดไว้เป็นการเฉพาะของข้าราชการแต่ละประเภท เมื่อผู้ฟ้องคดีมีสถานะเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น สิทธิในการได้รับบำเหน็จบำนาญหรือเงินเพิ่มจากเงินบำนาญจึงต้องอยู่ภายใต้บังคับตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ จึงมิใช่เป็นกรณีการโอนสิทธิในการได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติตั้งแต่ผู้ฟ้องคดีบรรจุเป็นข้าราชการกรุงเทพมหานครเมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๓๒ ตามที่ผู้ฟ้องคดีเข้าใจแต่อย่างใด ดังนั้น จึงไม่อาจนำพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๑๖ และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๔ มาใช้บังคับกับกรณีของผู้ฟ้องคดีเพื่อให้ได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญได้ ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้

ส่วนที่อ้างว่า เมื่อผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำสั่งจ่ายเงินบำนาญ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไปรายงานต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาตามอำนาจหน้าที่ แต่กลับยืนยันการจ่ายเงินบำนาญว่าเป็นจำนวนเงินที่ถูกต้องแทนการพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงเป็นกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบด้วยกฎหมาย นั้น เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏต่อมาว่า ภายหลังจากที่ได้มีการฟ้องคดีนี้แล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ หารือกรณีของผู้ฟ้องคดี โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือจังหวัดสมุทรปราการ ที่ สป ๐๐๒๓.๕/๓๐๔ ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๙ หารือเรื่องดังกล่าวไปยังกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

ศาลปกครองสูงสุด
- 1 มิ.ย. 2562
ศาลปกครองสูงสุด

/ต่อมา...

ต่อมา อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้มีหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๘.๕/๒๔๔ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ แจ้งว่า ผู้ฟ้องคดีโอนมารับราชการส่วนท้องถิ่นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบางกุ้ง จังหวัดสุพรรณบุรี เมื่อวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๐ จึงเป็นการเข้ารับราชการในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหลังวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ จึงไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงได้มีหนังสือ ที่ สป ๐๐๒๓.๕/๒๔๓๙ ลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อให้แจ้งผู้ฟ้องคดีทราบ อันเป็นกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ดำเนินการพิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีแล้ว ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้ สำหรับข้ออ้างอื่นของผู้ฟ้องคดีไม่จำต้องวินิจฉัย เนื่องจากไม่ทำให้ผลของคดีเปลี่ยนแปลงไป

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์และเพิ่มเติมอุทธรณ์ว่า ผู้ฟ้องคดีได้เข้ารับราชการบรรจุเป็นข้าราชการกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๓๒ ต่อมา ได้โอนย้ายมาบรรจุเป็นพนักงานส่วนตำบล ตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบางกุ้ง อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี เมื่อวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๐ และโอนย้ายมาบรรจุเป็นพนักงานเทศบาลสามัญ เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๔ ซึ่งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเช่นเดียวกันและมีระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญของข้าราชการกรุงเทพมหานครและของข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่มีข้อความสาระเหมือนกันสำหรับให้สิทธิกับผู้ที่เข้ารับราชการกรุงเทพมหานครและผู้ที่เข้ารับราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลและเทศบาล ก่อนวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ ว่า "เมื่อออกหรือพ้นจากราชการ และได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติหรือบำนาญพิเศษ ให้มีสิทธิรับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษ แล้วแต่กรณี" ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๖ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๓๑ (๓) และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๓๙ (๒) (๓) เมื่อผู้ฟ้องคดีเข้ารับราชการกรุงเทพมหานครตั้งแต่วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๓๒ ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นข้าราชการในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตลอดมาจนถึงวันที่ลาออกจากราชการ (๒ ตุลาคม ๒๕๕๗) จึงมีสิทธิรับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติเมื่อออกหรือพ้นจากราชการ

ศาลปกครองสูงสุด
- 1 มี.ค. 2562
ศาลปกครองสูงสุด

/ตามระเบียบ...

ตามระเบียบดังกล่าวข้างต้น ที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาว่าผู้ฟ้องคดีไม่ได้เป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นมาตั้งแต่วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๓๒ โดยพิจารณาเพียงแต่อาศัยตัวอักษรที่เขียนไว้ไม่เหมือนกันระหว่าง "ข้าราชการกรุงเทพมหานคร" กับ "ข้าราชการส่วนท้องถิ่น" แล้วพิพากษายกฟ้อง โดยมิได้คำนึงถึงเจตนารมณ์ที่แท้จริงของระเบียบกระทรวงมหาดไทยทั้งสองฉบับที่มีเจตนารมณ์ให้สิทธิกับข้าราชการในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกประเภท คือ กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล ที่เข้ารับราชการก่อนวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติหรือบำนาญพิเศษ เมื่อออกหรือพ้นจากราชการเพื่อเป็นการจูงใจให้มีผู้เข้ารับราชการในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากขึ้น ผู้ฟ้องคดีก็เป็นคนหนึ่งที่ได้รับแรงจูงใจนั้นด้วย

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นเป็นให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จ่ายเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติ (ตั้งแต่วันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๗ เป็นต้นไป) รวมเป็นทุนทรัพย์และดอกเบี้ยก่อนฟ้องเป็นเงิน ๓๖,๒๗๙.๖๖ บาท และชำระดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงิน ๓๕,๐๗๔ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดีจนกว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะชำระหนี้แล้วเสร็จ และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชำระค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดคืนให้แก่ผู้ฟ้องคดีด้วย

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แก้อุทธรณ์ว่า กรณีผู้ฟ้องคดีอ้างว่าเข้ารับราชการกรุงเทพมหานครตั้งแต่วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๓๒ ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นข้าราชการในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา เห็นว่า แม้มาตรา ๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ จะบัญญัติให้กรุงเทพมหานครเป็นราชการส่วนท้องถิ่น แต่โดยที่มาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติให้การบริหารงานบุคคลของกรุงเทพมหานคร ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานคร และมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓ ได้นิยามคำว่า "ข้าราชการส่วนท้องถิ่น" หมายความว่า ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด พนักงานเทศบาล พนักงานเมืองพัทยา พนักงานส่วนตำบล ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น และพนักงานของราชการส่วนท้องถิ่นอื่นตามที่มีกฎหมายจัดตั้งราชการส่วนท้องถิ่นอื่นขึ้น

ศาลปกครองสูงสุด
- 1 มี.ค. 2562
ศาลปกครองสูงสุด

/แต่ไม่รวม...

แต่ไม่รวมถึงข้าราชการกรุงเทพมหานคร อีกทั้ง ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๔ ได้นิยามคำว่า "ราชการส่วนท้องถิ่น" หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล เมืองพัทยา และราชการส่วนท้องถิ่นอื่นตามที่มีกฎหมายจัดตั้งขึ้น แต่ไม่รวมถึงกรุงเทพมหานคร จึงเห็นได้ชัดว่า การบริหารงานบุคคลของกรุงเทพมหานครมีกฎหมายว่าด้วยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร และกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการกรุงเทพมหานคร บัญญัติไว้เป็นการเฉพาะแยกต่างหากจากราชการส่วนท้องถิ่นอื่น และเป็นการบังคับใช้กฎหมายต่างฉบับกัน จึงไม่สามารถนำกฎหมายกรุงเทพมหานครมาบังคับใช้กับกฎหมายส่วนท้องถิ่นได้ ดังนั้น ในขณะที่ผู้ฟ้องคดีบรรจุเป็นข้าราชการกรุงเทพมหานครเมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๓๒ ผู้ฟ้องคดีจึงมีสถานะเป็นข้าราชการกรุงเทพมหานครอยู่ในเวลานั้น ยังมิใช่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓ และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ต่อมา เมื่อผู้ฟ้องคดีได้โอนมาบรรจุเป็นพนักงานส่วนตำบลที่องค์การบริหารส่วนตำบลบางกุ้ง อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งจัดเป็นราชการส่วนท้องถิ่นตามที่ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๔ ให้นิยามไว้เมื่อวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๐ ผู้ฟ้องคดีจึงมีสถานะเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นนับแต่วันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๐ เป็นต้นมา มิใช่วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๓๒

กรณีผู้ฟ้องคดีอ้างว่า มีสิทธิรับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติเมื่อออกหรือพ้นจากราชการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๓ และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๓๙ (๒) (๓) เห็นว่า ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๓ นั้น เป็นกรณีการให้สิทธิแก่ข้าราชการกรุงเทพมหานครซึ่งเข้ารับราชการกรุงเทพมหานครระหว่างวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๑๖ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๓๕ ให้ได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าของเงินบำนาญหรือบำนาญพิเศษ เมื่อออกหรือพ้นจากราชการกรุงเทพมหานคร โดยในส่วนนี้ไม่เกี่ยวข้องกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เนื่องจาก

ศาลปกครองสูงสุด
- 1 มี.ค. 2562
ศาลปกครองสูงสุด

/ในขณะที่...

ในขณะที่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ผู้ฟ้องคดีมีฐานะเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น จึงต้องบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นที่บัญญัติไว้เป็นการเฉพาะแล้ว ไม่สามารถนำระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๓ มาใช้บังคับได้ เมื่อผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น สิทธิในการได้รับบำนาญของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นไปตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ และสิทธิในการได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่นนั้น เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งข้อ ๓๙ (๒) ของระเบียบดังกล่าว เป็นกรณีที่กำหนดให้สิทธิแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ออกหรือพ้นจากราชการตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๐๙ เป็นต้นไป มีสิทธิเบิกจ่ายเงินเพิ่มพิเศษร้อยละยี่สิบห้าของเงินบำนาญเพิ่มอีกส่วนหนึ่ง สำหรับข้อ ๓๙ (๓) ได้กำหนดวิธีการในการคำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญของข้าราชการที่ได้โอนหรือถูกสั่งไปรับราชการทางราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งจะมีสิทธิได้นับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญติดต่อกันในการคำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญ อย่างไรก็ตาม การให้เงินเพิ่มจากเงินบำนาญเป็นการสร้างแรงจูงใจให้บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาปฏิบัติราชการในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากขึ้นในระยะแรก ต่อมา เมื่อปัญหาการขาดแคลนบุคลากรผู้มีความรู้และประสบการณ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นลดลง จึงได้มีการเพิ่มเติม ข้อ ๓๙ (๔) เข้าไปในระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ โดยระเบียบข้อดังกล่าวได้จำกัดสิทธิของข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งเข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป เมื่อออกหรือพ้นจากราชการไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าของเงินบำนาญอีกต่อไป ดังนั้น แม้ผู้ฟ้องคดีจะเป็นข้าราชการกรุงเทพมหานคร ซึ่งได้โอนมารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่น และเป็นผู้ซึ่งมีสิทธิได้นับระยะเวลาราชการคำนวณบำเหน็จบำนาญติดต่อกันตามข้อ ๓๙ (๓) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ แต่เมื่อผู้ฟ้องคดีมีสถานะเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นนับแต่วันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๐ จึงเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีเข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นหลังวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ ผู้ฟ้องคดีจึงถูกจำกัดสิทธิด้วยเงื่อนไขเวลาการเข้าเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น จึงไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษ กรณีของ

ศาลปกครองสูงสุด
- 1 มี.ค. 2562
ศาลปกครองสูงสุด

ผู้ฟ้องคดีจึงต้องนำความข้อ ๓๙ (๔) ที่บัญญัติว่า "ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งเข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นนับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป เมื่อออกหรือพ้นจากราชการและได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติหรือบำนาญพิเศษ หรือผู้มีสิทธิจะได้รับบำนาญพิเศษตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๔ ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษ" ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิได้รับเงินร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติ

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แก้อุทธรณ์ว่า ขอยืนยันข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่ใช้ประกอบคำให้การ คำให้การเพิ่มเติมและพยานหลักฐานต่างๆ รวมทั้งคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นเป็นส่วนหนึ่งของคำแก้อุทธรณ์ ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษายกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี

ผู้ฟ้องคดีชี้แจงเพิ่มเติมโดยมีข้อเท็จจริงเช่นเดียวกับคำอุทธรณ์และคำอุทธรณ์เพิ่มเติม

ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน พิจารณาคำแถลงเป็นหนังสือของผู้ฟ้องคดี และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการบำนาญได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายสืบเนื่องจากกรณีที่ผู้ฟ้องคดีบรรจุเป็นข้าราชการกรุงเทพมหานครเมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๓๒ ต่อมา ได้โอนมาบรรจุเป็นพนักงานส่วนตำบล ตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล (เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ระดับ ๓) สำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบางกุ้ง อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี ตั้งแต่วันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๐ หลังจากนั้น ผู้ฟ้องคดีได้โอนมาบรรจุเป็นพนักงานเทศบาลสามัญ สังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งเทศบาลตำบลลัดหลวง ที่ ๒๒๔/๒๕๔๔ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๔ เป็นต้นมา และได้ขอลาออกจากราชการในขณะดำรงตำแหน่งนิติกร ระดับ ๗ว อัตราเงินเดือน

ศาลปกครองสูงสุด
- 1 มี.ค. 2562
ศาลปกครองสูงสุด

/๒๖,๙๙๐ บาท...

๒๖,๙๘๐ บาท โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งเทศบาลเมืองลัดหลวง ที่ ๔๔๖/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๗ ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากราชการด้วยเหตุขอลาออกเนื่องจากรับราชการนาน ตั้งแต่วันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๗ เป็นต้นไป ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือสำนักงานเทศบาลเมืองลัดหลวง ที่ สป ๕๒๒๐๑/๕๘๐ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ เสนอขออนุมัติเบิกจ่ายเงินบำนาญให้แก่ผู้ฟ้องคดีต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาการจ่ายบำนาญปกติ โดยภายหลังจากที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาแล้ว ได้มีหนังสือจังหวัดสมุทรปราการ ที่ สป ๐๐๒๓.๕/๖๐๗๐ ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ เรื่อง การอนุมัติจ่ายเงินบำนาญปกติ และมีคำสั่งจังหวัดสมุทรปราการ ที่ ๑๒๐๐/๒๕๕๘ เรื่อง สั่งจ่ายเงินบำนาญปกติให้แก่พนักงานเทศบาล ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ อนุมัติให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จ่ายเงินบำนาญปกติ เดือนละ ๑๔,๐๒๙.๖๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี หลังจากนั้น เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีมารับเช็คบำนาญย้อนหลังตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๘ ปรากฏเป็นเช็คธนาคารกรุงไทย เลขที่ ๑๐๐๕๐๔๗๖ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๘ สั่งจ่ายผู้ฟ้องคดี เป็นเงินจำนวน ๑๑๒,๒๓๖.๘๐ บาท ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จ่ายเงินบำนาญให้แก่ผู้ฟ้องคดีไม่ถูกต้องครบถ้วน เนื่องจากผู้ฟ้องคดีจะต้องได้รับเงินบำนาญเดือนละ ๑๗,๕๓๗ บาท ประกอบด้วยเงินบำนาญปกติ ๑๔,๐๒๙.๖๐ บาท และเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าของเงินบำนาญปกติ ๓,๕๐๗.๔๐ บาท แต่ปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มิได้จ่ายเงินเพิ่มจากเงินบำนาญให้แก่ผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด ผู้ฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งจ่ายเงินบำนาญดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือสำนักงานเทศบาลเมืองลัดหลวง ที่ สป ๕๒๒๐๑/๒๐๕๒ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๘ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่า กรณีของผู้ฟ้องคดีถูกจำกัดสิทธิด้วยเงื่อนเวลาของการเป็นข้าราชการในราชการส่วนท้องถิ่น ตามข้อ ๓๙ (๔) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ที่กำหนดว่า ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งเข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นนับแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป เมื่อออกหรือพ้นจากราชการและได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติหรือบำนาญพิเศษ หรือผู้มีสิทธิจะได้รับบำนาญพิเศษตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๔ ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าของเงินบำนาญปกติหรือ

ศาลปกครองสูงสุด
- 1 มิ.ย. 2562
ศาลปกครองสูงสุด

/เงินบำนาญ...

เงินปานาญพิเศษ นอกจากนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อหารือกรณีของผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีหนังสือหารือเรื่องดังกล่าวไปยังกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ต่อมา กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้มีหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๘.๕/๒๔๔ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ว่า ผู้ฟ้องคดีโอนมารับราชการส่วนท้องถิ่นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบางกุ้ง จังหวัดสุพรรณบุรี เมื่อวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๐ จึงเป็นการเข้ารับราชการในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหลังวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ จึงไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าของเงินบำนาญปกติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงได้มีหนังสือ ที่ สป ๐๐๒๓.๕/๒๔๓๘ ลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อให้แจ้งผู้ฟ้องคดีทราบ ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาล ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จ่ายเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าของเงินบำนาญปกติให้ผู้ฟ้องคดี จำนวนเดือนละ ๓,๕๐๗.๔๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๕๗ เป็นต้นไป จนกว่าจะชำระแล้วเสร็จ ต่อมา ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง ผู้ฟ้องคดียื่นอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งจังหวัดสมุทรปราการ ที่ ๑๒๐๐/๒๕๕๘ เรื่อง สั่งจ่ายเงินบำนาญปกติให้แก่พนักงานเทศบาล ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ อนุมัติให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จ่ายเงินบำนาญให้แก่ผู้ฟ้องคดีเดือนละ ๑๔,๐๒๙.๖๐ บาท โดยไม่จ่ายเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าของเงินบำนาญ เป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องจ่ายเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าของเงินบำนาญให้แก่ผู้ฟ้องคดี หรือไม่ เพียงใด

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คดีมีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยก่อนว่า ผู้ฟ้องคดีมีสถานะเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่เมื่อใด เห็นว่า พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ มาตรา ๔ นิยามคำว่า "ข้าราชการส่วนท้องถิ่น" หมายความว่า ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด พนักงานเทศบาล พนักงานเมืองพัทยา พนักงานส่วนตำบล ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น และพนักงานของราชการส่วนท้องถิ่นอื่นตามที่มีกฎหมายจัดตั้งราชการส่วนท้องถิ่นอื่นขึ้น แต่ไม่รวมถึงข้าราชการกรุงเทพมหานคร "ราชการส่วนท้องถิ่น" หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล เมืองพัทยา องค์การบริหารส่วนตำบล ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น และราชการส่วนท้องถิ่นอื่นตามที่

ศาลปกครองสูงสุด
- 1 มี.ค. 2562
ศาลปกครองสูงสุด

/มีกฎหมาย...

มีกฎหมายจัดตั้งขึ้น แต่ไม่รวมถึงกรุงเทพมหานคร พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๑๖ มาตรา ๓ บัญญัติว่า ในพระราชบัญญัตินี้ "ข้าราชการกรุงเทพมหานคร" หมายความว่า ข้าราชการกรุงเทพมหานคร ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานคร และมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ให้มีกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการกรุงเทพมหานครขึ้น เพื่อจ่ายบำเหน็จบำนาญให้แก่ข้าราชการกรุงเทพมหานคร โดยให้กรุงเทพมหานครหักเงินงบประมาณรายได้ประจำปีสมทบเข้าเป็นกองทุนในอัตราซึ่งกระทรวงมหาดไทยจะได้กำหนดโดยกฎกระทรวงไม่เกินร้อยละสาม และตั้งประเภทเงินนี้ไว้ในงบประมาณรายจ่ายประจำปีของกรุงเทพมหานคร ดังนั้น ข้าราชการส่วนท้องถิ่นใดจะมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ ย่อมเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่นนั้น เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีบรรจุเป็นข้าราชการกรุงเทพมหานครเมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๓๒ ผู้ฟ้องคดีจึงมีสถานะเป็นข้าราชการกรุงเทพมหานครนับแต่วันดังกล่าว ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้โอนมาบรรจุเป็นพนักงานส่วนตำบล ตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล (เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ระดับ ๓) สำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบางกุ้ง อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี ตั้งแต่วันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๐ ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๐ ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ดังนั้น สถานะของผู้ฟ้องคดีจึงเปลี่ยนจากข้าราชการกรุงเทพมหานครเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นนับแต่วันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๐ อันเป็นวันที่ผู้ฟ้องคดีได้โอนมาบรรจุเป็นพนักงานส่วนตำบล สำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบางกุ้ง แม้ต่อมาผู้ฟ้องคดีได้โอนมาบรรจุเป็นพนักงานเทศบาลสามัญ สังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งเทศบาลตำบลดัดหลวง ที่ ๒๒๙/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๔๔ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๔ ผู้ฟ้องคดีก็ยังคงมีสถานะเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นจนกระทั่งพ้นจากราชการเมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๗ ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงมีสถานะเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นนับแต่วันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๐ เป็นต้นไป ที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ผู้ฟ้องคดีเข้ารับราชการที่กรุงเทพมหานครตั้งแต่วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๓๒ แม้ต่อมาได้โอนย้ายมาเป็นพนักงานส่วนตำบลและพนักงานเทศบาล ก็ยังคงเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นมาโดยตลอดจนถึงวันที่ผู้ฟ้องคดีลาออกจากราชการในวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๗ ไม่อาจรับฟังได้

ศาลปกครองสูงสุด
- 1 มิ.ย. 2562
ศาลปกครองสูงสุด

/คดีมีประเด็น...

คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญหรือไม่ เห็นว่า ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๓๙ กำหนดว่า การจ่ายเงินเพิ่มจากเงินบำนาญ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นปฏิบัติดังนี้ (๑) ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งออกหรือพ้นจากราชการก่อนวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๐๙ และได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ หรือบำนาญพิเศษ หรือบำนาญตกทอดตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นเบิกจ่ายให้ตามอัตราที่เคยเบิกจ่ายอยู่เดิมก่อนใช้บังคับระเบียบนี้ (๒) นับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๐๙ เป็นต้นไป ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งออกหรือพ้นจากราชการและได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ หรือบำนาญพิเศษหรือผู้มีสิทธิจะพึงได้รับบำนาญพิเศษตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๙ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นเบิกจ่ายเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษ แล้วแต่กรณี ในอัตราร้อยละยี่สิบห้าของเงินบำนาญปกติ หรือเงินบำนาญพิเศษ ซึ่งจะพึงได้รับตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๙ เป็นอีกส่วนหนึ่งต่างหาก โดยเบิกจ่ายจากเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นและให้รวมจ่ายพร้อมกับเงินบำนาญปกติหรือบำนาญพิเศษที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือผู้มีสิทธิจะพึงได้รับ เมื่อรวมเงินเพิ่มดังกล่าวกับเงินบำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษเข้าด้วยกันแล้ว จะต้องไม่สูงกว่าเงินเดือนเดือนสุดท้ายที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้รับอยู่ก่อนออกหรือพ้นจากทางราชการส่วนท้องถิ่น (๓) ข้าราชการซึ่งได้โอนหรือถูกสั่งไปรับราชการทางราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งจะมีสิทธิได้นับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญติดต่อกันในการคำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติ หรือเงินบำนาญพิเศษเพื่อจ่ายแก่ข้าราชการซึ่งได้โอนหรือถูกสั่งไปรับราชการทางราชการส่วนท้องถิ่น หรือผู้มีสิทธิจะพึงได้รับบำนาญพิเศษตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๙ ให้คำนวณโดยตั้งเงินเพิ่มในอัตราร้อยละยี่สิบห้าของเงินบำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษ ซึ่งจะพึงได้รับตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๙ แล้วแต่กรณี คูณด้วยจำนวนปีอันเป็นเวลาราชการที่ข้าราชการผู้นั้นมารับราชการทางราชการ

ศาลปกครองสูงสุด
- 1 มี.ค. 2562
ศาลปกครองสูงสุด

/ส่วนท้องถิ่น...

ส่วนท้องถิ่นหารด้วยจำนวนปีอันเป็นเวลาราชการที่ข้าราชการผู้นั้นรับราชการอยู่ทางสังกัดเดิมและทางราชการส่วนท้องถิ่นรวมกัน ทั้งนี้ เมื่อรวมเงินเพิ่มดังกล่าวกับเงินบำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษ ซึ่งจะพึงได้รับเป็นอีกส่วนหนึ่งต่างหากเข้าด้วยกันแล้ว จะต้องไม่สูงกว่าเงินเดือนเดือนสุดท้ายที่ข้าราชการผู้นั้นได้รับอยู่ก่อนออกหรือพ้นจากราชการทางราชการส่วนท้องถิ่น (๔) ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งเข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นนับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป เมื่อออกหรือพ้นจากราชการ และได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติหรือบำนาญพิเศษ หรือผู้มีสิทธิจะได้รับบำนาญพิเศษตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๔ ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษ

เมื่อพิจารณาระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ แล้ว เห็นว่า ข้อ ๓๙ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวได้กำหนดให้ราชการส่วนท้องถิ่นปฏิบัติเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าของเงินบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่จะมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญและได้กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการในการคำนวณเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าของข้าราชการที่โอนหรือถูกสั่งไปรับราชการทางราชการส่วนท้องถิ่น โดยใช้เงื่อนไขเวลาในการกำหนดสิทธิของข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่จะได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญ กล่าวคือ ข้อ ๓๙ (๑) เป็นกรณีที่กำหนดว่าระเบียบกระทรวงมหาดไทยฉบับดังกล่าวไม่มีผลบังคับย้อนหลังไปถึงข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ออกหรือพ้นจากราชการไปก่อนวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๐๙ และข้อ ๓๙ (๒) เป็นกรณีที่กำหนดให้สิทธิแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ออกหรือพ้นจากราชการตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๐๙ เป็นต้นไป จึงจะมีสิทธิเบิกจ่ายเงินเพิ่มพิเศษร้อยละยี่สิบห้าของเงินบำนาญเพิ่มอีกส่วนหนึ่ง สำหรับข้อ ๓๙ (๓) ได้กำหนดวิธีการในการคำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญของข้าราชการที่ได้โอนหรือถูกสั่งไปรับราชการทางราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งจะมีสิทธิได้นับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญติดต่อกันในการคำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญ โดยให้คำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญแก่ข้าราชการดังกล่าวตามวิธีการที่กำหนดในข้อ ๓๙ (๓) ของระเบียบฉบับเดียวกัน อย่างไรก็ตาม การให้เงินเพิ่มจากเงินบำนาญเป็นการสร้างแรงจูงใจให้บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาปฏิบัติราชการในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากขึ้นในระยะแรกที่รัฐบาลให้ความสำคัญเกี่ยวกับการกระจายอำนาจ

ศาลปกครองสูงสุด
- 1 มี.ค. 2562
ศาลปกครองสูงสุด

/การบริหาร...

การบริหารราชการไปสู่บริหารราชการส่วนท้องถิ่น ต่อมา ปรากฏว่าปัญหาการขาดแคลนบุคลากรผู้มีความรู้และประสบการณ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นลดลง ดังนั้น เพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันและเป็นแนวทางเดียวกับข้าราชการพลเรือน ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๓๙ (๔) ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมในภายหลัง ได้จำกัดสิทธิของข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งเข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป เมื่อออกหรือพ้นจากราชการไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าของเงินบำนาญดังกล่าวอีกต่อไป เมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่าผู้ฟ้องคดีมีสถานะเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นนับแต่วันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๐ จึงเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีเข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นหลังวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ จึงไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญข้าราชการ ตามข้อ ๓๙ (๔) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ และแม้ผู้ฟ้องคดีจะเป็นข้าราชการกรุงเทพมหานครซึ่งได้โอนมารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นและเป็นผู้ซึ่งมีสิทธินับระยะเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญติดต่อกันก็ตาม แต่เนื่องจากผู้ฟ้องคดีไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญเพราะถูกจำกัดสิทธิด้วยเงื่อนไขเวลาของการเข้าเป็นข้าราชการในราชการส่วนท้องถิ่นตามข้อ ๓๙ (๔) กรณีจึงไม่มีเหตุที่จะต้องคำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญตามวิธีการที่กำหนดไว้ในข้อ ๓๙ (๓) ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจในการพิจารณาจ่ายเงินบำนาญตามมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๓๐ ได้พิจารณาแล้วมีคำสั่งจังหวัดสมุทรปราการ ที่ ๑๒๐๐/๒๕๕๘ เรื่อง สั่งจ่ายเงินบำนาญปกติให้แก่พนักงานเทศบาล ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ อนุมัติให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จ่ายเงินบำนาญปกติให้แก่ผู้ฟ้องคดีเดือนละ ๑๔,๐๒๔.๖๐ บาท โดยไม่จ่ายเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าของเงินบำนาญให้แก่ผู้ฟ้องคดี จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว ที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า เมื่อผู้ฟ้องคดีออกหรือพ้นจากราชการและได้รับบำนาญปกติจึงมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าของเงินบำนาญปกติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๓๙ (๑) (๒) ไม่อาจรับฟังได้ ส่วนที่อ้างว่ามีสิทธิได้รับเงินเพิ่มในอัตราร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๙ นั้น เห็นว่า ระเบียบดังกล่าวใช้บังคับ

ศาลปกครองสูงสุด
- 1 มี.ค. 2562
ศาลปกครองสูงสุด

/กับข้าราชการ...

กับข้าราชการกรุงเทพมหานครเท่านั้น เมื่อในขณะที่ผู้ฟ้องคดีพ้นจากราชการโดยการลาออกจากราชการในวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๙ ผู้ฟ้องคดีมีสถานะเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น กรณีจึงไม่อาจนำระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๔ มาใช้บังคับกับกรณีของผู้ฟ้องคดีได้ ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีไม่อาจรับฟังได้

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย

พิพากษายืน

นายสมชัย วัฒนกรรณ ตุลาการเจ้าของสำนวน
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายวุฒิ ปีชำนาญ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายยุทัย หงส์สิริ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายอำพน เจริญชีวินทร์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นางศิริวรรณ จุลโพธิ์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายชิตชิพร จิระพัฒนากุล

ศาลปกครองสูงสุด
1 มี.ค. 2562
ศาลปกครองสูงสุด

(สรุป)

ที่ มท ๐๘๐๘.๕/๓๔๕ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

เรื่อง หารือสิทธิการขอรับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญร้อยละยี่สิบห้า นายนางสาวแปด

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการ

อ้างถึง หนังสือจังหวัดสมุทรปราการ ที่ สป ๐๐๒๓.๕/๓๑๖ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๗

ตามที่จังหวัดสมุทรปราการได้ขอหารือกรณีนางสาวแปด ข้าราชการบำนาญ สังกัดเทศบาลเมืองลัดหลวง ได้อุทธรณ์คำสั่งจ่ายเงินบำนาญโดยขอรับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญร้อยละยี่สิบห้า ซึ่งจังหวัดสมุทรปราการพิจารณาเห็นว่า นางสาวแปด รับราชการครั้งแรกในตำแหน่งเจ้าพนักงานธุรการ ๓ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดกรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๓๑ ถึงวันที่ ๓๕ เมษายน ๒๕๔๐ และโอนมารับราชการส่วนท้องถิ่นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบางกุ้ง อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี ตั้งแต่วันที่ ๓๑ เมษายน ๒๕๔๐ จึงไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มในอัตราร้อยละยี่สิบห้าของเงินบำนาญปกติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๔๙๑ หมวด ๓ ข้อ ๓๙(๔) และเพื่อให้การปฏิบัติเป็นไปด้วยความถูกต้อง จังหวัดจึงหารือว่าความเห็นของจังหวัดสมุทรปราการถูกต้องหรือไม่ นั้น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาความในข้อ ๓๙(๔) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๔๙๑ ได้กำหนดว่าข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งเข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นนับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป เมื่อออกหรือพ้นจากราชการและได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ หรือบำนาญพิเศษ หรือผู้มีสิทธิจะได้รับบำนาญพิเศษตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๔ ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษ จากข้อเท็จจริงนางสาวแปดได้ขอโอนมาเข้ารับราชการส่วนท้องถิ่นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบางกุ้งเมื่อวันที่ ๓๑ เมษายน ๒๕๔๐ จึงเป็นการเข้ามารับราชการในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหลังวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ ดังนั้น เมื่อออกหรือพ้นจากราชการและขอรับบำนาญปกติ จึงไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๓๙(๔) ความเห็นของจังหวัดสมุทรปราการถูกต้องแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ศุษฎี สุรัสวัดยากร

(นายศุษฎี สุรัสวัดยากร)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๖๙ ต่อ ๓๓๖
โทรสาร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๒

(สรุป)

ที่ มท ๐๘๐๘.๕/๕๙๔๒

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม ๑๐๓๐๐

๑๔ กันยายน ๒๕๕๙

เรื่อง ขอคำแนะนำแนวทางปฏิบัติในการขอรับเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่น

เรียน นายเก้า

อ้างถึง หนังสือที่ ๓/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๙

ตามที่ท่านได้มีหนังสือขอคำแนะนำถึงแนวทางการปฏิบัติในการขอรับเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (เงิน ช.ค.บ.) ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓๖) พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยแจ้งว่า ได้ลาออกจากราชการด้วยเหตุรับราชการนาน ตั้งแต่วันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ และได้รับบำนาญปกติ เดือนละ ๓๕,๘๒๒.๕๐ บาท เงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละสิบห้า เดือนละ ๓,๘๕๕.๒๐ บาท รวมได้รับทั้งสิ้น ๓๙,๒๗๘ บาท และต่อมาท่านมีหนังสือสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำรอบเพื่อขอรับเงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓๖) พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นจำนวนเงิน ๖๓๐ บาท ๑๒ เดือน นับตั้งแต่วันที่ลาออกจากราชการ แต่ได้รับแจ้งจากองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำรอบว่า ท่านไม่มีสิทธิได้รับเงินจำนวนดังกล่าว จึงขอสอบถามว่าการที่องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำรอบปฏิเสธการจ่ายเงิน ช.ค.บ. ดังกล่าวเป็นการปฏิบัติถูกต้องตามระเบียบและกฎหมายหรือไม่ นั้น

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นขอเรียนว่า ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓๖) พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้ประกาศให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๗ เป็นต้นไปซึ่งความในข้อ ๔ เดิม กำหนดว่า ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติอยู่แล้วในวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับให้ได้รับเงิน ช.ค.บ. เพิ่มขึ้น โดยแยกเป็น ๒ กรณี คือ ๑) สำหรับผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญและเงิน ช.ค.บ. อยู่แล้ว ให้ได้รับเงิน ช.ค.บ. เพิ่มขึ้นในอัตราเดือนละร้อยละสิบของจำนวนบำนาญและเงิน ช.ค.บ. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ และ ๒) สำหรับผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับเฉพาะบำนาญให้ได้รับเงิน ช.ค.บ. เพิ่มขึ้นในอัตราเดือนละร้อยละสิบของจำนวนบำนาญที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ กรณีจึงเป็นการกำหนดให้ข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นที่มีสิทธิได้รับบำนาญและเงิน ช.ค.บ. อยู่แล้ว ให้ได้รับเงิน ช.ค.บ. เพิ่มขึ้นอีกจากเงินบำนาญและเงิน ช.ค.บ. เดิมในอัตราเดือนละร้อยละสิบ ตั้งแต่วันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๗ แต่เมื่อปรากฏว่า ท่านได้ลาออกจากราชการเป็นข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นและมีสิทธิได้รับบำนาญปกติตั้งแต่วันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เป็นต้นไป กรณีของท่านจึงมีสิทธิได้รับบำนาญภายหลังวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๗ ซึ่งเป็นวันที่ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓๖) พ.ศ. ๒๕๕๘ มีผลใช้บังคับแล้ว จึงไม่อยู่ในบังคับของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓๖) พ.ศ. ๒๕๕๘ ดังนั้น การที่องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำรอบปฏิเสธการจ่ายเงิน ช.ค.บ. ดังกล่าว จึงเป็นการปฏิบัติที่ถูกต้องตามกฎหมายแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ผดุงศักดิ์ พาญปรีชาสวัสดิ์

(นายผดุงศักดิ์ พาญปรีชาสวัสดิ์)
ผู้อำนวยการสำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

ฝ่ายอำนวยการ
โทร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๐๙ ต่อ ๓๑๖ ,โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๙๐๒๙ ต่อ ๒๐๙

(ตรุฬ)

ที่ มท ๐๘๐๗.๕/๖๔๗๑ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

เรื่อง หารือแนวทางปฏิบัติในการตั้งงบประมาณส่งเงินสมทบและเงินชดเชยให้แก่สมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (กบข.) ซึ่งโอนไปเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่น

อ้างถึง หนังสือจังหวัดขอนแก่น ที่ ขก ๐๐๒๓.๕/๓๔๒๓๐ ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๖

สิ่งที่ส่งมาด้วย บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๗๘๔/๒๕๕๓ เรื่อง สมาชิกภาพของสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการที่โอนไปเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น จำนวน ๑ ชุด

ตามที่จังหวัดขอนแก่นขอหารือกรณีได้รับเรื่องขอหารือจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติกรณีครูและบุคลากรทางการศึกษาซึ่งเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (กบข.) เมื่อถ่ายโอนไปสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้ว ต่อมาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งต่างสายงาน ซึ่งกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการแจ้งว่า ครูและบุคลากรทางการศึกษาดังกล่าวไม่สามารถลาออกจากกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการได้ โดยยังคงมีสมาชิกภาพต่อเนื่องแม้ว่าจะย้ายไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งใหม่หรือไปดำรงตำแหน่งที่มิใช่ตำแหน่งที่ถ่ายโอนแต่เริ่มแรก จังหวัดขอนแก่นจึงขอหารือเกี่ยวกับการตั้งงบประมาณส่งเงินสมทบและเงินชดเชยเข้ากองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการและสูตรการคำนวณบำเหน็จบำนาญให้แก่สมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการที่ถ่ายโอนมาเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นว่า ความเห็นของจังหวัดถูกต้องหรือไม่อย่างไร ดังนี้

๑. กรณีการตั้งงบประมาณเพื่อนำส่งเงินสมทบและเงินชดเชยให้กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ จังหวัดขอนแก่นพิจารณาเห็นว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นสามารถตั้งงบประมาณเพื่อเป็นเงินสมทบและเงินชดเชยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการได้ เนื่องจากสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการที่ถ่ายโอนมาและปัจจุบันได้รับเงินเดือนจากงบประมาณขององค์การบริหารส่วนจังหวัดและเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามความหมายในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งกรณีเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นหน่วยงานต้นสังกัดได้ตั้งงบประมาณเพื่อสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (กบท.) ไว้ในงบกลาง ประเภทรายจ่ายตามข้อผูกพันรายการเงินสมทบ (กบท.) ดังนั้น ค่าใช้จ่ายประเภทเงินสมทบและเงินชดเชยจึงสามารถตั้งงบประมาณไว้ในงบกลาง ประเภทรายจ่ายตามข้อผูกพัน รายการเงินสมทบและเงินชดเชยให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการเช่นเดียวกัน โดยอาศัยอำนาจการเป็นส่วนราชการตามความในมาตรา ๗๐/๕ ประกอบมาตรา ๓๙ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๗๐/๓ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงปัจจุบัน

๒. กรณีสูตรในการคำนวณบำเหน็จบำนาญ จังหวัดขอนแก่นพิจารณาเห็นว่าเมื่อข้าราชการถ่ายโอนซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งต่างสายงานยังคงมีสมาชิกภาพต่อเนื่องจนกว่าจะพ้นสมาชิกภาพดังกล่าว เงินบำนาญที่จะได้รับของข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่เป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการจะต้องแบ่งสัดส่วนการรับภาระระหว่างรัฐบาลซึ่งเบิกจ่ายจากเงินอุดหนุนเฉพาะกิจสำหรับสิทธิประโยชน์ข้าราชการและลูกจ้างประจำถ่ายโอนและส่วนที่ท้องถิ่นรับภาระเบิกจ่ายจากงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น งบกลาง ประเภทรายจ่ายตามข้อผูกพัน รายการเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

/หรือขออนุมัติ...

หรือขออนุมัติโอนเงินจากกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น แล้วแต่กรณี การคำนวณบำเหน็จบำนาญให้แก่สมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการจึงต้องใช้สูตรการคำนวณตามมาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงปัจจุบัน สำหรับเงินสมทบและเงินชดเชยจะได้รับเมื่อสมาชิกภาพสิ้นสุดลง ซึ่งกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการจะเป็นผู้คำนวณตามสัดส่วนการส่งเงินสมทบและเงินชดเชยที่ได้นำส่งเข้ากองทุนก่อนนั้นแล้ว

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาประเด็นข้อหารือแล้ว ขอเรียนดังนี้

๑. กรณีที่สมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการตำแหน่งครูถ่ายโอนมาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยผลของกฎหมาย หรือมติคณะรัฐมนตรี และต่อมาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งต่างสายงานและรับเงินเดือนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งยังคงมีสมาชิกภาพของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการต่อไป ตามพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๗๐/๑ และมาตรา ๗๐/๒ การเปลี่ยนสายงานของข้าราชการดังกล่าว ไม่ทำให้สมาชิกภาพสิ้นสุดลงแต่อย่างใด ซึ่งเป็นไปตามความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา ดังนั้น เพื่อประโยชน์ของข้าราชการครูถ่ายโอน การส่งเงินสมทบและเงินชดเชยเข้ากองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการจึงต้องดำเนินการตามความในมาตรา ๓๙ วรรคห้า และมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องตั้งจ่ายประมาณเพื่อส่งเงินสมทบเข้ากองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการไว้ในงบกลาง ประเภทรายจ่ายตามข้อผูกพัน รายการเงินสมทบและเงินชดเชยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการตามหลักการเดียวกับการตั้งงบประมาณส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น โดยดำเนินการไปจนกว่าข้าราชการส่วนท้องถิ่น (เฉพาะกรณีตำแหน่งครูถ่ายโอน) ผู้นั้นจะพ้นจากการเป็นสมาชิกภาพของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการตามมาตรา ๓๙ และมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๒. เมื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการเกษียณอายุราชการจะได้รับเงินบำเหน็จบำนาญจากกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการหรือกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น และจะมีสูตรในการคำนวณอย่างไร นั้น เห็นว่า เมื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นดังกล่าวยังคงเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ดังนั้น การคำนวณบำเหน็จบำนาญจึงต้องดำเนินการตามหลักเกณฑ์การคำนวณในมาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยแบ่งสัดส่วนการรับภาระการจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญเป็น ๒ ระยะ คือระยะเวลาก่อนการถ่ายโอนมาเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นโดยรัฐบาลเป็นผู้รับภาระในการจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญ ซึ่งเมื่อกรณีเดิมเป็นครูถ่ายโอนเงินบำเหน็จบำนาญในส่วนนี้ให้จ่ายจากเงินอุดหนุนบำเหน็จบำนาญครู ส่วนระยะเวลาภายหลังการถ่ายโอน เป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นให้เบิกจ่ายจากงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมวดงบกลาง ประเภทรายจ่ายตามข้อผูกพัน รายการเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น หรือขออนุมัติโอนเงินจากกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นแล้วแต่กรณี ความแจ้งของจังหวัดถูกต้องแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) คุษฎี สุวัณณวิทยากร

(นายคุษฎี สุวัณณวิทยากร)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร ๐-๒๒๔๑-๙๐๐๔ ต่อ ๑๑๒ โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๙๐๐๙ กด ๒๒๑

(ครุฑ)

ที่ มท ๐๘๐๘.๕/๒๗๓๙

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๒๐ มีนาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอทราบการจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดรายนางสิบสี่

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจิตร

อ้างถึง หนังสือจังหวัดพิจิตร ที่ พจ ๐๐๒๓.๕/๑๙๘๐ ลงวันที่ ๓๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

ตามที่จังหวัดพิจิตรขอหารือการเบิกจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดจากเหตุฆาตกรรมเมืองพิจิตร รายนางสิบสี่ ข้าราชการบำนาญครู ซึ่งได้อนุมัติจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดและเงินช่วยพิเศษให้แก่ทายาทนางสิบสี่ ตามคำสั่งจังหวัดพิจิตร ที่ ๔๘๐/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๙ แต่ต่อมาปรากฏว่า นาง อ. ซึ่งเป็นมารดาของนางสิบสี่ และเป็นทายาทผู้รับบำเหน็จตกทอดลำดับที่ ๓ ได้ถึงแก่ความตายหลังจากได้ยื่นคำร้องขอรับบำเหน็จตกทอด ซึ่งศาลจังหวัดเมืองพิจิตรเห็นว่าสิทธิที่นาง อ. ได้รับบำเหน็จตกทอดเป็นสิทธิที่มีอยู่ก่อนถึงแก่ความตาย จึงเป็นมรดกของนาง อ. ผู้ตาย ซึ่งจะตกทอดแก่ทายาทโดยธรรมผู้มีสิทธิได้รับมรดก ตามมาตรา ๑๕๙๙ มาตรา ๑๖๐๐ และมาตรา ๑๖๒๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยนาง อ. มีทายาทโดยธรรมผู้มีสิทธิได้รับมรดกคือบุตรที่ชอบด้วยกฎหมาย จำนวน ๓๐ คน ศาลจังหวัดเมืองพิจิตรจึงสั่งให้นำเงินที่นาง อ มีสิทธิได้รับ จำนวน ๑๕๓,๐๙๖ บาท แบ่งเป็น ๓๐ ส่วน ตามจำนวนทายาทโดยธรรมผู้มีสิทธิได้รับมรดกของนาง อ. จังหวัดพิจิตรจึงขอหารือว่าเงินบำเหน็จตกทอดที่นาง อ. มีสิทธิได้รับ จำนวน ๑๕๓,๐๙๖ บาท ถือเป็นกองมรดกของนาง อ. ที่จะต้องแบ่งให้ทายาทโดยธรรม รวมทั้งผู้สืบสันดานของทายาทโดยธรรมที่เสียชีวิตตามส่วนตามมาตรา ๑๖๒๙ และตามมาตรา ๑๖๓๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ความเห็นของจังหวัดดังกล่าวถูกต้องหรือไม่ นั้น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้วเห็นว่า ประเด็นเงินบำเหน็จตกทอดของนางสิบสี่ ซึ่งนาง อ. (มารดา) ในฐานะทายาทผู้มีสิทธิได้รับเงินบำเหน็จตกทอดก่อนจะเสียชีวิตลงถือเป็นกองมรดกของนางสิบสี่ ที่จะต้องแบ่งให้ทายาทโดยธรรม รวมทั้งผู้สืบสันดานของทายาทโดยธรรมที่เสียชีวิต ตามบัญญัติมาตรา ๑๖๒๙ และตามมาตรา ๑๖๓๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หรือไม่ นั้น เมื่อพิจารณาความในมาตรา ๕ และมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับปัจจุบัน บัญญัติว่า ในกรณีที่ผู้ได้รับบำนาญปกติหรือผู้มีสิทธิจะได้รับบำนาญปกติ หรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพถึงแก่ความตาย ให้จ่ายเงินบำเหน็จตกทอดให้แก่ผู้มีสิทธิรับเงินบำเหน็จตกทอด ดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๗ เป็นจำนวนสองเท่าของบำนาญรายเดือนรวมกับเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ช.ค.บ.) ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับโดยจ่ายให้แก่ทายาทผู้มีสิทธิ ซึ่งประกอบด้วย ๑) บุตร และให้หมายความรวมถึงบุตรซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรของบิดาด้วยกฎหมายของผู้ตายซึ่งได้มีการฟ้องคดีขอให้รับเด็กเป็นบุตรก่อนหรือภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่บิดาตายหรือนับแต่วันที่ได้รู้หรือควรได้รู้ถึงความตายของบิดา ๒) สามีหรือภริยา และ ๓) บิดามารดา และจ่ายเงินตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๗ ซึ่งมาตราดังกล่าวกำหนดให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยประเพณีบำนาญข้าราชการที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่ถึงแก่ความตายโดยอนุโลม และในกรณีที่ผู้รับบำนาญได้มีการรับบำเหน็จดำรงชีพไปแล้ว เมื่อผู้รับบำนาญปกติหรือผู้รับบำนาญพิเศษ

/เพราะเหตุทุพพล ...

เพราะเหตุทุพพลภาพถึงแก่ความตาย การจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดให้หักเงินของจากบำเหน็จตกทอดที่จะได้รับเท่ากับเงินบำเหน็จดำรงชีพเสียก่อน เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า นางสิบสี่ ข้าราชการบำนาญครู ได้เสียชีวิตด้วยสาเหตุโรคหัวใจเมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ โดยหน่วยงานต้นสังกัดได้เบิกจ่ายบำเหน็จตกทอดให้แก่ทายาทผู้มีสิทธิของนางสิบสี่ จำนวน ๓ ราย ได้แก่ ๑) นาง อ.(มารดา) ๒) นาย ช. (บุตร) และ ๓) นางสาว น.(บุตร) แต่นาง อ. ทายาทผู้มีสิทธิรับเงินบำเหน็จตกทอดของนางสิบสี่ ในลำดับที่ ๑ ได้เสียชีวิตลงด้วยสาเหตุชราภาพเมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๔ ก่อนได้รับเงินบำเหน็จตกทอดดังกล่าว กรณีเงินบำเหน็จตกทอดที่นาง อ. มีสิทธิได้รับจึงตกเป็นมรดกแก่ทายาทของนาง อ. ตามนัยมาตรา ๑๕๙๙ และมาตรา ๑๖๐๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ที่บัญญัติว่า เมื่อบุคคลใดตาย มรดกของบุคคลนั้นตกทอดแก่ทายาท และภายใต้บังคับของบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้ ย่อมจะตกของผู้ตายได้แก่ทรัพย์สินทุกชนิดของผู้ตาย ตลอดทั้งสิทธิหน้าที่และความรับผิดต่างๆ สิทธิในการรับเงินบำเหน็จตกทอดที่มีอยู่ก่อนเสียชีวิต จึงตกเป็นมรดกเช่นเดียวกับทรัพย์สินหรือสิทธิประเภทอื่นของนาง อ. ที่มีอยู่ก่อนเสียชีวิตให้แก่ทายาทโดยธรรมของนาง อ. ตามลำดับชั้น ตามนัยมาตรา ๑๖๒๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ จากการตรวจสอบข้อเท็จจริงพบว่า นาง อ. มีบุตรโดยชอบด้วยกฎหมาย จำนวน ๑๐ ราย ซึ่งยังมีชีวิตอยู่ ๘ ราย และเสียชีวิตไปก่อนแล้ว ๒ ราย การแบ่งเงินมรดกจึงต้องปฏิบัติตามมาตรา ๑๖๓๓ และมาตรา ๑๖๓๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ สรุปว่า ทายาทโดยธรรมในลำดับเดียวกันในลำดับหนึ่งๆ ย่อมมีจะได้รับส่วนแบ่งเท่ากัน และถ้าผู้สืบสันดานตามมาตรา ๑๖๒๙ (๑) ที่จะเป็นทายาทถึงแก่ความตาย หรือถูกกำจัดมิให้รับมรดกก่อนเจ้ามรดกตาย ถ้าบุคคลนั้นมีผู้สืบสันดานก็ให้ผู้สืบสันดานรับมรดกแทนที่ ถ้าสืบสันดานคนใดของบุคคลนั้นถึงแก่ความตายหรือถูกกำจัดมิให้รับมรดกเช่นเดียวกันก็ให้ผู้สืบสันดานของผู้สืบสันดานนั้นรับมรดกแทนที่ และให้มีการรับมรดกแทนที่กันเฉพาะส่วนแบ่งของบุคคลเป็นรายๆ สืบต่อกันเช่นนี้ไปจนหมดสาย ดังนั้น กรณีเงินบำเหน็จตกทอด จำนวน ๑๕๙,๐๙๒ บาท ซึ่งเป็นมรดกของนาง อ. จึงตกแก่ทายาทโดยธรรม ประกอบด้วย ทายาทโดยธรรมของนาง อ. ที่ยังมีชีวิตอยู่ จำนวน ๘ ราย ได้แก่ ๑. นาง ก. ๒ นาย ข. ๓ นาย ค. ๔. นาง ง. ๕. นาย จ. ๖. นาย ฉ. ๗. นาย ญ. ๘. นาง ฏ. ได้รับเงินรายละ ๑๕,๓๐๙.๒๐ บาท และทายาทโดยธรรมของนาง อ. ซึ่งเสียชีวิตไปก่อนแล้ว จำนวน ๒ ราย ได้แก่ ๑. นาย ถ. ๒. นางสิบสี่ ซึ่งนาย ถ มีผู้สืบสันดานเป็นผู้รับมรดกแทนที่จำนวน ๓ ราย คือ นาง ด. นาง ห. และ นางสาว ก. ได้รับเงินรายละ ๕,๑๐๓.๒๐ บาท สำหรับนางสิบสี่ มีผู้สืบสันดานเป็นผู้รับมรดกแทนที่จำนวน ๒ ราย คือ นาย ช. และนางสาว น. ได้รับเงินรายละ ๗,๖๕๔.๘๐บาท ความเห็นของจังหวัดถูกต้องแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ดุษฎี สุวัฒนวิทยากร

(นายดุษฎี สุวัฒนวิทยากร)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร ๐-๒๒๔๑-๙๐๖๔ ต่อ ๑๓๑
โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๙๐๖๔ ต่อ ๒๒๓

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สน.บต. (สสน.) โทร. ๐ ๒๒๔๑ ๔๐๐๐ ต่อ ๔๑๒๔

ที่ มท ๐๘๐๔.๔/ ๔๐ **วันที่** ๒๐ มกราคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอหารือกรณีการแก้ไขคำสั่งให้พนักงานเทศบาลพ้นจากราชการ และการยกเลิกคำสั่งการเลื่อนขั้นเงินเดือนสำหรับผู้ลาออกจากราชการเพื่อประโยชน์ในการคำนวณบำเหน็จบำนาญ

เรียน ผอ.สน.ศท.

ตามหนังสือสำนักงาน กบท.สบต.(สน.ศท.) ที่ มท ๐๘๐๔.๕/๒๒๔ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๘ ขอหารือกรณีการแก้ไขคำสั่งให้พนักงานเทศบาลพ้นจากราชการ และการยกเลิกคำสั่งการเลื่อนขั้นเงินเดือนสำหรับผู้ลาออกจากราชการเพื่อประโยชน์ในการคำนวณบำเหน็จบำนาญ กรณีจังหวัดนนทบุรีได้ยกเลิกคำสั่งจ่ายเงินบำนาญ และอนุมัติให้เทศบาลเมืองบางกรวยจ่ายเงินบำนาญใหม่ ให้แก่ นายยงยุทธ วันชาญเวช ตั้งแต่วันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๖ เป็นต้นไป ตามคำสั่งจังหวัดนนทบุรี ที่ ๔๙๗/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๗ เนื่องจากเทศบาลเมืองบางกรวยมีการแก้ไขคำสั่งลาออกจากราชการจากวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๖ เป็นวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๖ และออกคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนใหม่ สำนักงาน กบท. จึงหารือว่าการออกคำสั่งและการยกเลิกคำสั่งกรณีการให้พ้นจากราชการและการเลื่อนขั้นเงินเดือนเป็นไปด้วยความถูกต้องตามกระบวนการและขั้นตอนตามระเบียบกฎหมายหรือไม่ นั้น

สน.บต. พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีตามข้อหารือการแก้ไขคำสั่งให้พนักงานเทศบาลพ้นจากราชการและการยกเลิกคำสั่งการเลื่อนขั้นเงินเดือนสำหรับผู้ลาออกจากราชการเพื่อประโยชน์ในการคำนวณบำเหน็จบำนาญนั้น สำนักงาน กบท.ต้องตรวจสอบข้อเท็จจริงว่า จังหวัดนนทบุรีได้ดำเนินการให้เป็นไปตามประกาศ ก.ท. เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ หรือไม่ โดยหากข้อเท็จจริงปรากฏว่า ก.ท.จ.นนทบุรี ยังมิได้มีมติให้บุคคลดังกล่าวลาออกจากราชการ และต่อมาบุคคลดังกล่าวได้ยื่นหนังสือเพื่อขอแก้ไขวันลาออกสามารถกระทำได้โดยต้องยื่นล่วงหน้าก่อนวันลาออกไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน หรือกรณีมีเหตุผลความจำเป็นเป็นพิเศษ นายกเทศมนตรีจะอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรก่อนวันขอลาออก ให้ผู้ที่ประสงค์จะลาออกจากราชการยื่นหนังสือขอลาออกล่วงหน้าน้อยกว่า ๓๐ วันก็ได้ และเมื่อ ก.ท.จ.นนทบุรี ให้ความเห็นชอบลาออกแล้ว นายกเทศมนตรีจึงอาจสั่งให้ลาออกจากราชการได้ตั้งแต่วันที่ขอลาออก สำหรับการเลื่อนขั้นเงินเดือนของพนักงานเทศบาลดังกล่าวจะต้องถือปฏิบัติตามประกาศ ก.ท. เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๓ โดยพนักงานเทศบาลที่ปฏิบัติงานครบตามระยะเวลาที่กำหนดและมีคุณสมบัติครบถ้วนตามประกาศดังกล่าว มีสิทธิที่จะเลื่อนขั้นเงินเดือนได้ หากในวันที่ ๓ ตุลาคม บุคคลดังกล่าวยังมาปฏิบัติหน้าที่ราชการ รายละเอียดตามเอกสารที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อดำเนินการต่อไป

(นายวันชัย จันทร์ทร)
ผอ.สน.บต.

(ตรุฒ)

ที่ มท ๐๘๐๘.๕/

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

เมษายน ๒๕๖๓

เรื่อง หารือการมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญร้อยละยี่สิบห้า รายนายหมื่น

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดนนทบุรี

อ้างถึง หนังสือจังหวัดนนทบุรี ที่ นบ ๐๐๒๓.๕/๔๗๒๐ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๐

ตามที่จังหวัดนนทบุรีได้ขอหารือกรณีองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีได้รับหนังสือจากนายหมื่น ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญ ขอให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีทบทวนการคำนวณเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติ ตามคำสั่งจังหวัดนนทบุรี ที่ ๒๐๗๙/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๙ เรื่อง สั่งจ่ายเงินบำนาญปกติให้นายหมื่น เป็นเงินบำนาญเดือนละ ๒๓,๘๐๙.๕๐ บาท เนื่องจากไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติ ซึ่งจังหวัดพิจารณาแล้วเห็นว่านายหมื่น ลาออกจากราชการครั้งแรกเมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๗ มีอายุราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ ๒๒ ปี อายุตัว ๕๗ ปี ได้ใช้สิทธิขอรับบำเหน็จปกติ ตามความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖ ต่อมาขอกลับเข้ารับราชการใหม่ในวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ จึงเป็นการกลับเข้ารับราชการหลังวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๓๕ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๓๙ (๔) กำหนดไว้ว่า "ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งเข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นนับตั้งแต่วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป เมื่อออกหรือพ้นจากราชการและได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติหรือบำนาญพิเศษฯ ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าของเงินบำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษ" ดังนั้น ในการยื่นขอรับบำนาญของนายหมื่น จึงไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติ จึงขอหารือว่าความเห็นจังหวัดถูกต้องหรือไม่ นั้น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้วเห็นว่า ตามมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ กำหนดให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญปกติด้วยกัน ๕ กรณี ได้แก่ (๑) เหตุทดแทน (๒) เหตุทุพพลภาพ (๓) เหตุสูงอายุ และ (๔) เหตุรับราชการนาน และมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวฯ ได้บัญญัติข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่จะมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญเพราะเหตุสูงอายุไว้ ๒ กรณี ได้แก่ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ หรือข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ลาออกเมื่อครบมีอายุครบห้าสิบปีบริบูรณ์แล้ว ส่วนกรณีข้อหารือเกี่ยวกับสิทธิในการที่จะได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษของข้าราชการส่วนท้องถิ่นให้คำนึงหลักเกณฑ์ไว้ในข้อ ๓๙ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๓๙ (๔) กำหนดว่า "ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งเข้ารับราชการส่วนท้องถิ่นนับตั้งแต่วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป เมื่อออกหรือพ้นจากราชการ และได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติหรือบำนาญพิเศษ หรือผู้มีสิทธิจะได้รับบำนาญพิเศษตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติหรือบำนาญพิเศษ" กล่าวคือ ในเบื้องต้นผู้ที่จะมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้านี้ต้องเป็นผู้ที่ได้รับบำนาญปกติหรือบำนาญพิเศษ เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่านายหมื่น ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญ ได้บรรจุเข้ารับราชการเมื่อวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๒๒ ต่อมาได้ลาออกจากราชการเมื่อ

วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๗ โดยมีอายุขณะลาออกคือ ๔๗ ปี ๗ เดือน ๒๓ วัน และเวลาในการรับราชการ ๒๓ ปี ๗ เดือน ๙ วัน คิดเป็น ๒๒ ปี จึงไม่เข้าหลักเกณฑ์ที่จะมีสิทธิขอรับบำนาญปกติตามที่กฎหมายกำหนด มีแต่เพียงสิทธิขอรับบำเหน็จปกติ เนื่องจากมีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญครบสิบปีบริบูรณ์แล้ว ตามมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ต่อมานายหนึ่งได้ขอกลับเข้ารับราชการใหม่เมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ เป็นราชการส่วนท้องถิ่น สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ในกรณีนี้ถือว่าเป็นการกลับเข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นหลังวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๓๕ แม้ว่านายหนึ่งจะมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ แต่ก็ไม่มีสิทธิที่จะได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษ ตามนัยข้อ ๓๙ (๕) แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ความเห็นจังหวัดถูกต้องแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ศุษฎี สุวัฒนวิทยากร
(นายศุษฎี สุวัฒนวิทยากร)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐-๒๒๔๑-๔๐๖๙ ต่อ ๓๐๔
โทรสาร. ๐-๒๒๔๑-๘๕๓๐

(ตรุฑา)

ที่ มท ๐๘๐๘.๕/๒๗๕๒

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๓๐ มกราคม ๒๕๖๒

เรื่อง หารือการขอรับบำเหน็จบำนาญของพนักงานเทศบาลซึ่งถูกลงโทษปลดออกจากราชการ และกรณีสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัด... รับเรื่องไว้ดำเนินการและอยู่ระหว่างการไต่สวนข้อเท็จจริง

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด

อ้างถึง หนังสือจังหวัด ... ที่ ๐๐๒๓.๕/๑๐๕๘๕

ตามที่จังหวัด... ขอหารือการขอรับบำเหน็จบำนาญ รายนาย ก. กรณีถูกปลดออกจากราชการเนื่องจากกระทำผิดวินัยร้ายแรง แต่ นาย ก. ได้ยื่นฟ้องต่อศาลปกครองจังหวัด... เพื่อขอเพิกถอนคำสั่งปลดออกจากราชการ และเทศบาลตำบล... ได้รับทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของสำนักงาน ป.ป.ช. จังหวัด... ซึ่งเทศบาลตำบล... พิจารณาให้ปฏิบัติตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๘.๕/ว ๓๗๓๙ ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๘ เรื่อง การขอรับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำ ซึ่งมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือมีกรณีถูกฟ้องหรือต้องหาว่ากระทำความผิดทางอาญา โดยกรณีหรือคดีอาญายังไม่ถึงที่สุด แต่นาย ก. ปฏิเสธการทำสัญญาประกันในการขอรับเงินดังกล่าว ทำให้เทศบาลไม่สามารถดำเนินการเสนอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาภายในกำหนดเวลา จังหวัด... ได้พิจารณาแล้ว มีความเห็นจำแนกเป็น ๒ กรณี กล่าวคือ

๑. กรณีการฟ้องต่อศาลปกครองเพื่อขอให้ศาลปกครองมีคำพิพากษาเพิกถอนคำสั่งปลดออกจากราชการ นั้น เป็นกรณีที่ได้ดำเนินการทางวินัยถึงที่สุดแล้ว เพราะแม้ว่าศาลจะมีคำพิพากษาไปทางใดก็จะไม่มีทางที่นาย ก. ได้รับโทษหนักกว่าปลดออกจากราชการ

๒. กรณีสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัด... ซึ่งได้รับเรื่องกล่าวหานาย ก. ไว้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง และหากภายหลังมีการแจ้งข้อกล่าวหาอาจจะเป็นผลต่อสิทธิในบำเหน็จบำนาญของนาย ก. กรณีนี้จึงต้องปฏิบัติตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๘.๕/ว ๓๗๓๙ ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๘

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้วมีประเด็นที่ต้องพิจารณาว่า การที่นาย ก. ฟ้องต่อศาลปกครองเพื่อขอให้เพิกถอนคำสั่งปลดออกจากราชการ และการแจ้งความดำเนินคดีอาญากรณีการทุจริตต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรเมือง... คดีอยู่ระหว่างการไต่สวนของสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัด... ถือเป็นมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือมีกรณีถูกฟ้องหรือต้องหาว่ากระทำความผิดทางอาญา โดยกรณีหรือคดีอาญายังไม่ถึงที่สุดหรือไม่ นั้น ตามความในมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติว่า ผู้ใดได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายหรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการกระทำหรือการงดเว้นการกระทำของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือมีข้อโต้แย้งเกี่ยวกับสัญญาทางปกครองหรือกรณีอื่นใดที่อยู่ในเขตอำนาจศาลปกครอง ตามมาตรา ๙ และการแก้ไขหรือบรรเทาความเดือดร้อนหรือความเสียหายหรือยุติข้อโต้แย้งนั้น ต้องมีคำบังคับตามที่กำหนดในมาตรา ๗๒ ผู้นั้นมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง กรณีจึงเป็นการนำประเด็นข้อโต้แย้งไปสู่การพิจารณาของศาลปกครอง เมื่อศาลปกครองมีคำพิพากษาเป็นประการใดย่อมผูกพันคู่กรณีที่จะต้องปฏิบัติตามคำบังคับนับแต่วันที่กำหนดในคำพิพากษาจนกว่าคำพิพากษานั้นจะถูกเปลี่ยนแปลงแก้ไขกลับหรืองดเสีย ส่งผลถึงคำสั่งลงโทษปลดนาย ก. ออกจากราชการอาจถูกเพิกถอน

ตามคำพิพากษาทำให้สิทธิได้รับเงินบำเหน็จบำนาญที่ขอรับด้วยกฎหมายเป็นเงินที่ได้รับไปโดยไม่มีสิทธิได้รับตามกฎหมายและต้องส่งคืนให้แก่ราชการตับสังกัดภายในระยะเวลาที่กำหนด สำหรับกรณีการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. นั้น ตามนัยข้อ ๗๒ ของระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการตรวจสอบและไต่สวน พ.ศ. ๒๕๖๐ กำหนดว่า ในการไต่สวน หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการไต่สวนเห็นว่า มีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะลบับลบุนข้อกล่าวหาว่ามีมูลความผิด ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และหากพยานหลักฐานไม่เพียงพอที่จะแจ้งข้อกล่าวหาหรือเห็นว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูลให้เสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาว่า จะแจ้งข้อกล่าวหาหรือดำเนินการประการอื่นใดต่อไปได้ ดังนั้น แม้การยื่นฟ้องต่อศาลปกครองเพื่อขอให้เพิกถอนคำสั่งปลดออกจากราชการระหว่างการพิจารณาของศาล หรือการไต่สวนของสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัด... ยังไม่ได้สรุปความเห็นเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. และยังไม่มีการแจ้งข้อกล่าวหาการทุจริตก็ตาม แต่กรณีทั้งสองอาจมีผลเป็นการเปลี่ยนแปลงในทางที่เป็นคุณหรือเป็นโทษแก่นาย ก. ได้ จึงต้องปฏิบัติตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๔/ว ๓๓๑๙ ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๘

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) สันติธร ยิ้มสมัย
(นายสันติธร ยิ้มสมัย)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๐๙ ต่อ ๑๑๖
โทรสาร. ๐-๒๒๔๑-๙๕๓๐

ที่ มท ๐๘๐๘.๕/ฉ๐๒๕๖ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๒

เรื่อง หารือการใช้สิทธิรับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติราย นาย ก.

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดสระบุรี

อ้างถึง หนังสือจังหวัดสระบุรี ที่ สบ ๐๐๒๓.๕/๑๓๘๓๘ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๖๒

ตามที่จังหวัดสระบุรีขอหารือ กรณีนาย ก. ตำแหน่ง นักบริหารงานท้องถิ่น ระดับกลาง สังกัดเทศบาลเมืองหับกวาง ซึ่งพ้นจากราชการด้วยเหตุสูงอายุตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๒ ได้ยื่นเรื่องขอรับเงินบำนาญปกติ เงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติ และบำเหน็จดำรงชีพ ตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๖ ซึ่งนาย ก. ได้ขัดโอนจากการเป็นส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นไปดำรงตำแหน่งเทศบาลตำบลตลาดน้อย อำเภอบ้านหมอ จังหวัดสระบุรี เมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ เป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินบำนาญปกติ เงินเพิ่มบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ และบำเหน็จดำรงชีพ โดยแนบหนังสือจังหวัดอุดรธานี เรื่อง ขอให้ดำเนินการตามคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด มาอ้างอิงแนวคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขดำที่ อ.๒๓๙/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๒ จังหวัดพิจารณาแล้วเห็นว่า นาย ก. ไม่มีสิทธิรับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละยี่สิบห้าเนื่องจากโอนมารับราชการส่วนท้องถิ่นหลังวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๓๙ (๔) แต่อย่างไรก็ดี เพื่อให้เกิดความถูกต้องเป็นไปตามระเบียบและเพื่อมิให้เป็นการรอนสิทธิแก่ผู้ขอใช้สิทธิตามแนวคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดคดีหมายเลขดำที่ อ.๒๓๙/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๒ จึงขอหารือแนวทางปฏิบัติในการออกคำสั่งจ่ายเงินบำนาญปกติและเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติให้แก่ นาย ก.พร้อมทั้งขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบเอกสารที่ใช้ประกอบการพิจารณาถูกต้องครบถ้วนหรือไม่ นั้น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น พิจารณาแล้วขอเรียน ดังนี้

๑. ประเด็นที่ต้องพิจารณาว่า นาย ก. พนักงานเทศบาล สังกัด เทศบาลเมืองหับกวาง จังหวัดสระบุรี จะมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญหรือไม่ เมื่อพิจารณาตามข้อ ๓๙ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ แล้วสรุปว่า ความในข้อ ๓๙ (๑) กำหนดให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญ ได้แก่ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ออกหรือพ้นจากราชการก่อนวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๐๙ และข้อ ๓๙ (๒) กำหนดให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ออกหรือพ้นจากราชการนับแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๐๙ เป็นต้นไป และได้รับหรือมีสิทธิได้บำนาญปกติมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญ เพิ่มเป็นอีกส่วนหนึ่งต่างหาก และข้อ ๓๙ (๓) กำหนดให้ข้าราชการที่โอนหรือถูกสั่งไปรับราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีสิทธิได้รับบำเหน็จปกติมาแล้วตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นอีกต่อไป สำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ แต่ในการคำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญให้คำนวณตามเวลาที่รับราชการอยู่ในราชการส่วนท้องถิ่นเท่านั้น และตามข้อ ๓๙ (๔) ได้จำกัดสิทธิของข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่เข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป เมื่อออกหรือพ้นจากราชการ และได้รับหรือมีสิทธิได้บำนาญปกติ ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญ ซึ่งข้อความตามข้อ ๓๙ (๔) ถูกแก้ไขโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

/ส่วนท้องถิ่น ...

ส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๕ เพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันและเป็นแนวทางเดียวกันกับข้าราชการพลเรือน แต่มิได้ใช้คำว่า "ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งบรรจุเข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่น" แต่ใช้คำว่า "ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งเข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่น" เพื่อให้มีความหมายโดยกว้างกว่าอันเป็นการครอบคลุมการเข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นในทุกกรณี ซึ่งเมื่อพิจารณาตามพระราชบัญญัติเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๐๔ ก็ไม่ปรากฏว่าข้าราชการพลเรือนมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญแต่อย่างใด ดังนั้น ตามข้อ ๓๙ (๔) นี้ จึงมีความมุ่งหมายจำกัดสิทธิข้าราชการส่วนท้องถิ่น ที่เข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๓๕ ไม่ให้มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญอีกต่อไป และเห็นว่าตามข้อ ๓๙ (๓) มิได้กำหนดให้ข้าราชการที่โอนหรือถูกสั่งให้ไปรับราชการส่วนท้องถิ่นให้ถือว่าเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในหน่วยงานเดิมแต่อย่างใด ฉะนั้น กรณีที่ข้าราชการประเภทสามัญที่โอนหรือถูกสั่งให้ไปรับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป ข้าราชการผู้นั้นก็จะไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญ

๒. ประเด็นตามคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดในคดีหมายเลขแดงที่ อ.๓๕๖/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๒ นั้นย่อมมีผลผูกพันกับคู่กรณีในคดีที่จะต้องปฏิบัติตามคำพิพากษาหากได้มีผลผูกพันกับบุคคลภายนอกแต่อย่างใดไม่ ทั้งนี้ เป็นไปตามความในมาตรา ๗๐ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น กรณีนาย ก.รับราชการครั้งแรกเป็นข้าราชการพลเรือน เมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๓ ต่อมาโอนมารับราชการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นเมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองหมื่อย จังหวัดสระบุรี จึงมีสถานะเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ เป็นต้นไป และพ้นจากราชการด้วยเหตุสูงอายุเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๒ ตำแหน่ง นักบริหารงานท้องถิ่น ระดับกลาง สังกัด เทศบาลเมืองพับตวาง จังหวัดสระบุรี นาย ก.จึงมีสิทธิได้นับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญติดต่อกันตั้งแต่วันเริ่มเข้ารับราชการจนถึงวันพ้นจากราชการ โดยมีสิทธิได้รับเงินบำนาญปกติเดือนละ ๔๘,๓๖๐ บาท และเงินบำเหน็จดำรงชีพ จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท แต่ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญ เนื่องจากถูกจำกัดสิทธิด้วยเหตุเงื่อนไขเวลาของการเข้ารับราชการส่วนท้องถิ่นตามในข้อ ๓๙ (๔) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยฉบับดังกล่าว ความเห็นของจังหวัดถูกต้องแล้ว และเอกสารประกอบการขอรับเงินบำนาญไม่ครบถ้วน เนื่องจากไม่ปรากฏสำเนาคำสั่งบรรจุรับราชการครั้งแรก

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) สันติธร ยิ้มละมัย
(นายสันติธร ยิ้มละมัย)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
กลุ่มงานบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐๒-๒๔๑-๙๐๒๙ ต่อ ๓๐๑ - ๓๑๐
โทรสาร ๐๒-๒๔๑-๙๕๐๙

ที่ มท ๐๘๐๘.๕/๑๖๓๘๔ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๐ ตุลาคม ๒๕๖๒

เรื่อง หารือการขอรับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละยี่สิบห้า

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดลพบุรี

อ้างถึง หนังสือจังหวัดลพบุรี ที่ ลบ ๐๐๒๓.๕/๑๐๔๙๑ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๒

ตามที่จังหวัดลพบุรีขอหารือ กรณีองค์การบริหารส่วนตำบลทะเลชุบศรขอรับเงินเพิ่มจากบำนาญปกติราย นาย ก. ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ โดยมีข้อเท็จจริงสรุปได้ว่านาย ก. เดิมรับราชการในตำแหน่ง ปลัดอำเภอ สังกัดกรมการปกครอง เมื่อวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๒๒ ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๒ ได้โอนไปรับราชการในราชการส่วนท้องถิ่น ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ระดับ ๗ องค์การบริหารส่วนตำบลเขาสามยอด อำเภอเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี และเกษียณอายุราชการเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ ขณะที่ดำรงตำแหน่งนักบริหารงานท้องถิ่น ระดับกลาง (ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล) องค์การบริหารส่วนตำบลทะเลชุบศร อำเภอเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี จังหวัดพิจารณาแล้วเห็นว่า ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๓๙ (๔) กำหนดให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งเข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นนับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป เมื่อออกหรือพ้นจากราชการและได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติหรือบำนาญพิเศษ ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากบำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษ เมื่อนาย ก.ฯ ได้โอนไปรับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นเมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๒ จึงถูกจำกัดสิทธิรับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติด้วยเงื่อนไขเวลาของการเข้าเป็นข้าราชการในราชการส่วนท้องถิ่นตามข้อ ๓๙ (๔) ของระเบียบดังกล่าว แต่เนื่องจากมีแนวคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ.๓๕๖/๒๕๖๒ วันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๒ สรุปได้ว่า ข้าราชการที่ได้โอนหรือถูกสั่งให้ไปรับราชการทางราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป มีสิทธิรับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๓๙ (๓) ดังนั้น เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการปฏิบัติ จึงขอหารือว่าความเห็นของจังหวัดลพบุรีดังกล่าวถูกต้องหรือไม่ เพื่อจะได้เป็นแนวทางให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นปฏิบัติต่อไป นั้น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น พิจารณาแล้วขอเรียน ดังนี้

๑. ประเด็นที่ต้องพิจารณาว่า นาย ก. ผู้รับบำนาญสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลทะเลชุบศร จังหวัดลพบุรี จะมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญหรือไม่ เมื่อพิจารณาตามข้อ ๓๙ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ แล้วสรุปว่า ความในข้อ ๓๙ (๓) กำหนดให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญ ได้แก่ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ออกหรือพ้นจากราชการก่อนวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๐๙ และข้อ ๓๙ (๒) กำหนดให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ออกหรือพ้นจากราชการนับแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๐๙ เป็นต้นไป และได้รับหรือมีสิทธิได้บำนาญปกติมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญ เพิ่มเป็นอีกส่วนหนึ่งต่างหาก และข้อ ๓๙ (๓) กำหนดให้ข้าราชการที่โอนหรือถูกสั่งไปรับราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีสิทธิได้นับเวลาราชการทางสังกัดเดิมรวมกับทางราชการส่วนท้องถิ่นติดต่อกันสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ แต่ในการคำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญให้คำนวณตามเวลาที่รับราชการอยู่ทางราชการส่วนท้องถิ่นเท่านั้น และตามข้อ ๓๙ (๔) ได้จำกัดสิทธิของข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่เข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป เมื่อออกหรือพ้นจากราชการ และได้รับหรือมีสิทธิได้บำนาญปกติ ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญ ซึ่งข้อความตามข้อ ๓๙ (๔) ถูกแก้ไขโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

/ส่วนท้องถิ่น ...

ส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๕ เพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันและเป็นแนวทางเดียวกันกับข้าราชการพลเรือน แต่มิได้ใช้คำว่า "ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งบรรจุเข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่น" แต่ใช้คำว่า "ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งเข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่น" เพื่อให้คำความหมายได้กว้างกว่าอันเป็นการครอบคลุมการเข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นในทุกกรณี ซึ่งเมื่อพิจารณาเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๐๗ ก็ไม่ปรากฏว่าข้าราชการพลเรือนมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญแต่อย่างใด ดังนั้น ตามข้อ ๓๙ (๔) นี้ จึงมีความมุ่งหมายจำกัดสิทธิข้าราชการส่วนท้องถิ่น ที่เข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ ไม่ให้มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญอีกต่อไป และเห็นว่าตามข้อ ๓๙ (๓) มิได้กำหนดให้ข้าราชการที่โอนหรือถูกสั่งให้ไปรับราชการส่วนท้องถิ่นให้ถือว่าเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในหน่วยงานเดิมแต่อย่างใด ฉะนั้น กรณีที่ข้าราชการประเภทอื่นที่โอนหรือถูกสั่งให้ไปรับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป ข้าราชการผู้นั้นก็จะไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญ

๒. ประเด็นตามคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดในคดีหมายเลขแดงที่ อ.๓๕๖/๒๕๔๒ เมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๒ นั้นย่อมมีผลผูกพันคู่กรณีในคดีที่จะต้องปฏิบัติตามคำพิพากษาหาได้มีผลผูกพันกับบุคคลภายนอกแต่อย่างใดไม่ ทั้งนี้ เป็นไปตามความในมาตรา ๗๐ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น กรณีนาย ก.ๆ รับราชการครั้งแรกเป็นข้าราชการพลเรือนเมื่อวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๒๒ ต่อมาโอนมารับราชการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นเมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๒ สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลขาสามยอด จังหวัดลพบุรี จึงมีสถานะเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นโปรดตั้งแต่วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๒ เป็นต้นไป และพ้นจากราชการด้วยเหตุสูงอายุเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๓ ตำแหน่งนักบริหารงานท้องถิ่น ระดับกลาง สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลทะเลชุบศร จังหวัดลพบุรี นาย ก.ๆ จึงมีสิทธิได้นับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญติดต่อกันตั้งแต่วันเริ่มเข้ารับราชการจนถึงวันพ้นจากราชการ แต่ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญเนื่องจากถูกจำกัดสิทธิด้วยเงื่อนไขเวลาของการเข้ารับราชการส่วนท้องถิ่นตามในข้อ ๓๙ (๔) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยฉบับดังกล่าว ความเห็นของจังหวัดลพบุรีถูกต้องแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) สันติธร ยิ้มละมัย
(นายสันติธร ยิ้มละมัย)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
กลุ่มงานบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐๒-๒๔๑-๗๐๖๗ ต่อ ๓๐๓ – ๓๓๑
โทรสาร ๐๒-๒๔๑-๗๕๐๙

การนับเวลาราชการสำหรับคำนวณเบี้ยหวัดบำเหน็จบำนาญของทหาร

ตามข้อบังคับกระทรวงกลาโหมว่าด้วยเงินเบี้ยหวัด พ.ศ. 2493 ข้อ 9. กำหนดการนับเวลาราชการ สำหรับคำนวณเบี้ยหวัดให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. 2494 มาตรา 23 ซึ่งให้นับเวลาราชการเพื่อคำนวณบำเหน็จบำนาญตั้งแต่วันเริ่มเข้ารับราชการรับเงินเดือนจากเงินงบประมาณหมวดเงินเดือน ซึ่งมิใช่อัตราข้าราชการวิสามัญหรือลูกจ้าง ไม่ต่อนอายุ 18 ปีบริบูรณ์ ในกรณีรับราชการก่อนอายุ 18 ปี ให้นับเวลาราชการตั้งแต่วันที่มีอายุครบ 18 ปีบริบูรณ์ เป็นต้นไป สำหรับผู้ซึ่งได้ขึ้นทะเบียนทหารกองประจำการให้มีสิทธินับเวลาราชการตั้งแต่วันที่ขึ้นทะเบียนกอง ประจำการตามกฎหมาย ว่าด้วยการรับราชการทหาร พ.ศ. 2497

1. <u>กรณีเริ่มเป็นทหารกองประจำการ (ทหารเกณฑ์)</u>

1.1 กรณีเริ่มเข้ารับราชการเป็นวันเดียวกันกับวันขึ้นทะเบียน ให้นับเวลาราชการตั้งแต่วันขึ้นทะเบียนกองประจำการ จนถึงวันสุดท้ายก่อนออกจากราชการ

1.2 กรณีขึ้นทะเบียนก่อนแล้วมาเข้ารับราชการภายหลัง ให้นับเวลาราชการตั้งแต่วันที่เริ่มเข้ารับราชการจริง จนถึงวันสุดท้ายก่อนออกจากราชการ

1.3 กรณีขึ้นทะเบียนแล้วได้รับการผลัดเพื่อรอการเข้ารับราชการ ซึ่งจะรับราชการในกองประจำการในผลัดต่อ ให้นับเวลาราชการตั้งแต่วันเริ่มเข้ารับราชการจริง จนถึงวันสุดท้ายก่อนออกจากราชการ

1.4 กรณีที่มีการลงทัณฑ์เพื่อรอการปลดเป็นกองหนุนชั้นที่ 1 ประเภทที่ 1 ให้นับเวลาราชการตั้งแต่วันขึ้นทะเบียนกองประจำการหรือวันเริ่มเข้ารับราชการแล้วแต่กรณีจนถึงวันก่อนถูกผัดเพื่อรอการปลด และนับเวลาราชการต่อนที่ 2 ตั้งแต่วันกลับเข้ารับราชการใหม่ จนถึงวันสุดท้ายก่อนออกจากราชการ

1.5 กรณีที่มีการยึดการปลดกองหนุนชั้นที่ 1 ประเภทที่ 1 ให้นับเวลาราชการตั้งแต่วันขึ้นทะเบียนกองประจำการ หรือวันเริ่มเข้ารับราชการแล้วแต่กรณีจนถึงวันยึดการปลดและนับเวลาราชการต่อนที่ 2 ตั้งแต่วันกลับเข้ารับราชการใหม่ จนถึงวันสุดท้ายก่อนการออกจากราชการ

1.6 กรณีที่มีการขาดราชการในกองประจำการ ให้ตัดวันขาดราชการด้วยและจะต้องอยู่รับราชการชดใช้วันขาดราชการ (ตรวจสอบจากแบบ ส.ด.7) และการปลดกองหนุนชั้นที่ 1 ประเภทที่ 1 จะเลื่อนการปลดไปด้วย เช่น ขาดราชการ 1 วัน ถึง 30 วัน เลื่อนการปลดออกไป 1 เดือน ขาดราชการ 31 วัน ถึง 60 วัน เลื่อนการปลดออกไป 2 เดือน

1.7 กรณีเป็นทหารกองประจำการ (ทหารเกณฑ์) ต่อมาได้บรรจุเป็นนักเรียนนายสิบนักเรียนจ่า ในช่วงกองประจำการ ให้นับเวลาราชการตั้งแต่วันขึ้นทะเบียนกองประจำการหรือวันเริ่มเข้ารับราชการแล้วแต่กรณีให้นับช่วงกองประจำการต่อเนื่องกับช่วงเป็นนักเรียนนายสิบจนถึงวันสุดท้ายก่อนออกจากราชการ

1.8 กรณีเป็นทหารกองประจำการ (ทหารเกณฑ์) แล้วปลดเป็นกองหนุนต่อมาเป็นนักเรียนนายสิบ นักเรียนจ่า เมื่อเรียนจบแล้วบรรจุเป็นทหารประจำการ (ข้าราชการทหาร) ให้ตัดเวลาระหว่างที่

เป็นนักเรียนนายสิบ นักเรียนจ่า ออก และมีสิทธินับเวลาราชการเป็นทวีคูณ ตอนแรกให้นับเวลาตั้งแต่ทหารกองประจำการจนถึงวันก่อนปลดเป็นกองหนุน ตอนที่ 2 ให้นับเวลาตั้งแต่เป็นทหารประจำการจนถึงวันสุดท้ายก่อนออกจากราชการ

ตัวอย่าง ส.ท. ก เกิด 1 ส.ค. 12 ขึ้นทะเบียนกองประจำการ 1 พ.ย. 33 เข้ารับราชการเป็นทหารกองประจำการ 1 พ.ย. 33 ปลดเป็นกองหนุน 1 พ.ย. 35 บรรจุเป็น นนส. 1 พ.ย. 35 เป็นประจำการแต่งตั้งยศ 1 พ.ย. 36 ออกจากราชการ 1 ต.ค. 44 ให้นับเวลาตอนแรกตั้งแต่ 1 พ.ย. 33 – 31 ต.ค. 35 ตอนที่ 2 ตั้งแต่ 1 พ.ย. 36 – 30 พ.ย. 44 (ไม่นับเวลาตอนเป็นนักเรียนนายสิบ)

1.9 กรณีเป็นทหารกองประจำการหรือเป็นนักเรียนนายสิบ หรือนักเรียนจ่า และบรรจุเป็นประจำการ ต่อมาเข้าเป็นนักเรียนนายร้อย นักเรียนนายเรือ เมื่อจบแล้วแต่งตั้งยศเป็นนายร้อย หรือนายเรือ ให้นับเวลาตั้งแต่วันขึ้นทะเบียนกองประจำการหรือวันเข้าเป็นนักเรียนนายสิบ นักเรียนจ่า แล้วแต่กรณี รวมกับช่วงที่เป็นนักเรียนนายร้อย นักเรียนนายเรือ ติดต่อกันไปจนถึงวันสุดท้ายก่อนออกจากราชการ

ตัวอย่าง พ.ต. ก เกิด 1 มิ.ย. 12 ขึ้นทะเบียนกองประจำการ 1 เม.ย. 33 เข้ารับราชการเป็นทหารกองประจำการ 1 เม.ย. 33 ต่อมาบรรจุเป็นประจำการแต่งตั้งยศ ส.ต. 1 เม.ย. 35 ได้เข้าเรียนเป็นนักเรียนนายร้อย เมื่อ 1 ก.ค. 35 เมื่อจบแล้วแต่งตั้งยศ ร.ต. เมื่อ 1 พ.ค. 40 ออกจากราชการ 1 ต.ค. 44 ให้นับเวลาตั้งแต่ 1 เม.ย. 33 – 31 ก.พ. 44

2. กรณีเริ่มเป็นนักเรียนทหาร ได้แก่ นักเรียนนายสิบ นักเรียนจ่า นักเรียนนายเรือ นักเรียนนายร้อย ตชด. นักเรียนนายร้อยตำรวจ นักเรียนแพทย์ทหาร นักเรียนสรรพสิ่ง ฯลฯ

2.1 กรณีขึ้นทะเบียนกองประจำการเป็นวันเดียวกันกับวันเข้าเป็นนักเรียนทหาร ให้นับเวลาตั้งแต่วันขึ้นทะเบียนจนถึงวันสุดท้ายก่อนออกจากราชการ

2.2 กรณีเข้าเป็นนักเรียนทหารก่อนอายุ 18 ปี และขึ้นทะเบียนภายหลังหรือมีวันล้วง ให้นับเวลาราชการตั้งแต่รับขึ้นทะเบียนหรือวันล้วงต้นปีที่มีอายุ 18 ปี (วันที่ 1 ม.ค.) ของปี พ.ศ. ที่มีอายุครบ 18 ปี ตามกฎกระทรวง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2498 ออกตามความใน พ.ร.บ. รับราชการทหาร พ.ศ. 2497 จนถึงวันสุดท้ายก่อนออกจากราชการ

2.3 กรณีเข้าเป็นนักเรียนทหาร (เมื่ออายุ 18 ปี) ให้นับเวลาตั้งแต่วันที่เป็นนักเรียนทหาร (วันเปิดภาคการศึกษา) จนถึงวันสุดท้ายก่อนออกจากราชการ

3. กรณีเริ่มเป็นทหารประจำการ หรือข้าราชการกลาโหมพลเรือน เช่น พลขับรถ พลคุรีพนต์ เสมียน ช่างยนต์ เป็นต้น ให้นับเวลาตั้งแต่วันเริ่มเข้ารับราชการ โดยได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณหมวดเงินเดือนแต่ไม่ก่อนวันที่มีอายุครบ 18 ปีบริบูรณ์ (หากรับราชการก่อนอายุครบ 18 ปี ให้นับวันที่มีอายุครบ 18 ปีบริบูรณ์) จนถึงวันสุดท้ายก่อนออกจากราชการ

4. กรณีผู้จบ ร.ด. ปี 3 และไม่ต้องอยู่ในกองประจำการ (ทหารเกณฑ์)
ขึ้นทะเบียนกองประจำการวันใดจะปลดเป็นกองหนุนชั้นที่ 1 ประเภทที่ 1 ในวันเดียวกัน ให้นับเวลาราชการ ดังนี้

4.1 กรณีเริ่มเป็นทหารประจำการ หรือข้าราชการกลาโหมพลเรือน ให้นับเวลาตั้งแต่วันเริ่มเข้ารับราชการโดยได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณหมวดเงินเดือน แต่ไม่ก่อนอายุ 18 ปีบริบูรณ์ จนถึงวันสุดท้ายก่อนออกจากราชการ

4.2 กรณีเริ่มเป็นนักเรียนทหาร ก่อนวันขึ้นทะเบียน ให้นับเวลาตั้งแต่วันเป็นทะเบียนจนถึงวันสุดท้ายก่อนออกจากราชการ

4.3 กรณีเริ่มเป็นนักเรียนทหาร หลังวันขึ้นทะเบียน ให้นับเวลาตั้งแต่วันที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นทหารประจำการ จนถึงวันสุดท้ายก่อนออกจากราชการ

5. <u>กรมยังทหารหญิง</u> ไม่มีสิทธิรับเบี้ยหวัด

• วันพ้วง หมายถึง วันร้องขอเข้ากองประจำการ ซึ่งเป็นวันที่มีสิทธิได้ขึ้นทะเบียนกองประจำการ

คณะผู้จัดทำ

นางสาวสิตาภา ทรัพย์วรานนท์	ผู้อำนวยการกลุ่มงานบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
นางพิศมัย ศรีเมือง	หัวหน้าฝ่าย รายได้ การเงิน และการบัญชี
นางพรรณี ศิริไพศาล	หัวหน้าฝ่าย ตรวจสอบบำเหน็จบำนาญ
นางภัทรภร ทิพย์คง	หัวหน้างาน ตรวจสอบบำเหน็จบำนาญ
นางสาวปริญา ปลื้มใจ	เจ้าหน้าที่ตรวจสอบบำนาญ
นายวันชัย ไกรราม	เจ้าหน้าที่ตรวจสอบบำนาญ

คณะเจ้าหน้าที่สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

❖ งานด้านกฎหมาย

นายอนาวุฒิ ไตรโสภณ	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ
นายสุจริต แก้วจินดา	นายสัทธา แก้วจินดา

❖ งานด้านตรวจสอบบำเหน็จบำนาญ

นางพรรณี ศิริไพศาล	หัวหน้าฝ่าย ตรวจสอบบำเหน็จบำนาญ
นางสาวณัฐกฤตา เอมขม	หัวหน้างาน ตรวจสอบบำเหน็จบำนาญ
นางภัทรภร ทิพย์คง	หัวหน้างาน ตรวจสอบบำเหน็จบำนาญ
นางสาวพิไลลักษณ์ บัวบาน	นางนันทรา จิตร์มหม
นางสาวรุ่งนภา ศิริจรรณ์	นายสุวิชา สินธนอน
นางสาวจุไรวรรณ ช้างแรงสาร	นางสาวปริญา ปลื้มใจ
นายวันชัย ไกรราม	นางสาวเรณุกา งามมณีกาญจน์
นางสาวพัญชนก ชุสารุธ	นางสาวณัญญารัตน์ วงศ์ตระกูล
ว่าที่ร้อยตรี ธีรวงศ์ วงศ์ทำ	

❖ งานด้านการโอนเงินบำเหน็จบำนาญ

นางฐาปณีย์ แก้วพัดร	หัวหน้างานรายได้
นางสาวภคมน รักเสรี	นักวิชาการเงินและบัญชีปฏิบัติการ
นางกัญชกร บุญญะสุนันท์	นายวิทวัส สุมทรานุเสร
นางสาวรจนา ไผ่งาม	
นางพิศมัย ศรีเมือง	หัวหน้าฝ่ายรายได้ การเงิน และการบัญชี
นางวรินทร จิตติ	หัวหน้างานการเงิน และบัญชี
นางสาวกุลพร ติดรี	นางประภาศิริ หวังวิชา
นางสาวณัฐภา มีสุวรรณ	นางสาวนันท์ชภัสร์ โกยกอบเกียรติ
นางสาวกนลวรรณ พรัพย์สุนทร	

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น วังสุนันทา ถนนสรวงสิทธิ์ กรุงเทพฯ 10300
โทร 02-241-9069 ต่อ 303 - 310 โทรสาร 02-241-8509